THEATRUM REGULARIUM IN QUO BREUI METHODO, VARIAE...

Angelo : da Lantosca

BIBLIOTECA NAZIONALE VITT. EMANUELE
14
25 I
33M

THEATRVM REGVLARIVM.

P. F.

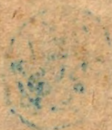

ANGELI AVDÆ

A Lantusca.

Impressio Tertia cum Additione.

THEATRVM REGVLARIVM

in quo

Breui Methodo, Variæ Decisiones, tàm Apostolicæ, quàm Ordinis Minorum de Obseruantia.

Necnon Decreta nouissima Sacrarum Congregationum Vrbis iam publicata, ad Regularem disciplinam spectantia, exarantur.

Per P. F. ANGELVM A LANTVSCA Ordinis Min. Strictioris Obseruantiæ Prouinciæ Romanæ, ordine alphabetico elaboratum.

Opus

Nedum Superioribus Franciscanis, sed etiam omnibus vtriusque sexus Regularibus valdè vtile, ac fructuosum.

Hac tertia Editione, In Vrbe, ab ipso Auctore recognitum, & quamplurimorum Additamentorum accretione ampliatum.

Illustriss. ac Reuerendiss. P. HYACINTHO LIBELLO Sac. Pal. Apost. Magistro, dicatum.

ROMÆ, Ex Typographia Reu. Cameræ Apost. M.DC.LXIX.

Superiorum permissu, & priuilegio.

Illustriss. ac Reuerendiss.

PATRI

HYACINTHO

LIBELLO

Sacri Palatij Apostolici Magistro.

Fr. Angelus à Lantusca.

MAGNVM habet spectatorem, dum tibi recluditur hoc Theatrum, Reuerendissime Pater; Prolicleti ars ab Epidaurijs reuocanda foret vt Te dignum effingeretur, & capax Tui: innumera virtutum stipante cohorte semper incedis, pectus negociorum mole, amplitudine sapientiæ, operosis spiritibus fœtum semper geris, mentem prægrandem, excelsam, & subliniori scientiarum fastigio contermi-

nam ſemper complet : domeſticos, Ciues, forenſes deuictos admiratione Tui, & liquido Tuæ comitatis amore captos, velut nobiliſſimum in triumphum quò te feras circumducis; nonnè theatridium eſſet ſi, vel ipſa Te reciperet, ſinuque liberali foueret magnificentia? Ingenij mei architectante imbecillitate, puſillum ad archetypum, nil niſi anguſtum moliri potui, nil niſi quod breue Clauſtrum, & Cellulæ vix ſexquipedalis genium referret, ſed ad comparandam molimini elegantiam, & decus, ille mihi inſedit animo priſcorum mos, qui theatrales machinas ad extorquendos plauſus à ſpectatorum panegyri, Numinum inuocatione conſecrabant. Sit mihi HYACINTHI LIBELLI auſpicatiſſimum nomen, quod huius Theatri frontem exornans, intimis proſpe-

ſpe-

ſpectum boni luminis addat. Hæc vna Cedro, cœloque digna nuncupatio ætatis noſtræ, & renaſcentium ſæculorum oculos in ſe conuertendi vim habet; perſtringit enim vetuſtiſſimæ propaginis nobilitatem, puriori Tiphernatum, exterarumque familiarum ſanguini concolorem. Reddit Auorum Tuorum laudes, quos, vel magnæ animæ prodigos bellatores, vel Senatores, conſilio, maieſtate, experientia grauiſſimos, æternitatis in faſtis iam deſcripſit antiquitas, Memorat laureatam Gentis Tuæ ſapientiam, quæ in Te hodiè reſpirat, ſicut olim ſpiritum ſuauiſſimum duxit è tot litterariæ paleſtræ athletis, quà Domus agnatione, quà morum temperatione tibi coniunctis, inter quos, vel vnum, aut alterum hic recenſere operæ pretium facit, nempè Lilium illum

Tiphernatem, qui Græcum Sancti Chryſoſtomi ſermonem Latiò ſonantem gutture tamquam aurum purum putum ad Occidentis poſteritatem beandam liberaliter effudit; & Lilium, ſiuè Aegidium Libellum, cuius nominis immortalis ſplendor diſperdi numquam poterit, quamuis per Typographorum incuriam mutato in Liberium cognomine, inuida quaſi nube retundatur; Magna ſunt hæc, quæ tui nominis inſcriptio præſefert, at ibi maiora adamantinis, ceù notis inſculpta, & latent, & lucent, ſcilicet præſtantis animi tui dotes; Strenua illa moderatio, ad res fœliciter adminiſtrandas quam ampliſsima Sancti Dominici Familia licet magnis, & excellentiſſimis Viris referta mirificè ſuſpexit, amauit vnice, ſingulariter coluit, dùm integram Prouinciam bis nutu

(Vide Poſſeu. in appen hiſtor.)

pen-

pendentem tuo, religione, bonis artibus tranquillitate non semel locupletasti, Castigatissimæ vitæ tuæ vsus, quem perpetuam vitiorum censuram voluisti, vt validius exerceres pumicem, & spongiam à Sacra Librorum Indicis Congregatione Tibi creditam, Robur illud solidæ eloquentiæ, qua maiorum præceptorum dicendo memoriam excitas, & gloriam extinguis, cum Sacri Palatij Apostolici Magister exedram ascendis, eminentiorem Theatri mei lapidem ornant, dùm meos hosce labores Tibi dono, dico, dedico. Ità in ipso vestibulo mihi ab ingressuris beneuolentiam conciliabo, ità a spectatoribus, & forsan plausus impetrabo. Hoc vnum à Te interim precor Reuerendissime Pater, quod huius Theatri caueam Tibi diductam existimes architectura non vulgari, hoc

est quod obsequij erga Te mei humilitatem ad centrum suum verè depressam credas. Vale, Tib*i*, communique omnium bono. Vota Tua sospitet Deus. Romæ in Cœnobio Sancti Francisci Transtyberinæ Regionis. Die 18. Febr. 1666.

LECTORI
BENEVOLO.

Nuigilauerint in ordinanda Republica Plato, Solon, & Lycurgus, eorumq; sequaces subtilissimi, qui vel ad dilatandum imperium, vel ad conseruandum sub Cleantis Lucerna, exactioribus Politica Regulis in dies proficere non erubescunt, iuxtà Politicorum axioma, quæ de nouo emergunt, nouo indigent consilio; At Romanæ Sedis Sacrosanctum gubernium, & guberny temporalis polyticam quis nunquam potuit adæquare? Habuerint Assiry, Medi, Persæ, Græci,

veteres Romani vastissima per Orbis spatia dilatatum Imperium, tamen externum regimen non excedebat Regum vigilantia; habet & istud Sedes Apostolica, dum populos immediatè sibi subiectos externo gubernat regimine; sed quod Regum nullus obtinuit, toto Christiano Orbe diffusa Ecclesia, spiritualis sui gubernij regulas infallibiles à Sacro Romano Pontifice, expectat, expostulat, recipit, & veneratur. Hinc *cogente rerum congerie ex excellentia Ministros habet ad negocia peragenda toto Orbe quæsitos in arte versatissimos, sed præsertim in sacro Consistorio, vbi grauiora negotia, vel ad temporalis sui dominij regimen, vel ad Vniuersalis Ecclesiæ curam pertinentia proponuntur,* Eminentissimorum S.R.E. *Cardinalium utitur consilio: Quando verò ad futurum Consistorium negotia*

gotia præ grauitate non videntur proroganda, in particulari Congregatione ad hæc specialiter constituta, per præfatos Eminentissimos Patres examinantur, resoluuntur, & Summo Pontifici referuntur, vt si approbet, executioni demandentur. Cætera verò minoris entitatis negotia, siue Ecclesiasticam disciplinam, & Christianam Religionem, siue ciuilem administrationem concernentia, ex præscripto Sixti V. per particulares S.R.E. Cardinalium Congregationes pertractantur.

Prima omnium Congregatio contra hæreticam prauitatem inuigilat, vbi omnia contra fidem Catholicam insurgentia examinantur, pœnæ in delinquentes contra eam decernuntur; In ea cuiuslibet hebdomadæ quarta, & quinta feria Patres conueniunt, actaque, & gesta in dicta Congre-

gre-

gregatione coram Summo Pontifice exponnntur.

Secunda Eminentissimorum Patrum Congregatio Sacri Concilij Tridentini dubijs sanctionibus interpretandis, & exequendis fuit præposita. In hac Congregatione, tàm Patres, quàm Secretarius, & scientia, & experientia semper excellunt.

Tertia Ecclesiasticis Ritibus præest, vt abusus eradicet, superstitiones, & vsus à Catholica Ecclesia non receptos eliminet.

Quarta Congregatio negotijs Episcoporum, & Regularium est præposita, inter quos cum multæ quotidie oriantur difficultates, nec expediat eas solemni iudicio terminare, facultatem habet illas sine figura iudicij, vel dirimere, vel componere.

Quinta Congregatio Indicis nuncupatur, eò quia libros omnes

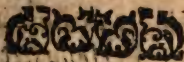
in Christiana Republica legendos reuideat, bonos approbet, malos exterminet, & in Indice librorum prohibitorum apponat.

Sexta, *de Fide Propaganda à Gregorio XV. fuit instituta, quæ ad hoc inuigilat, quomodo Hæreticos, & Schismaticos ad sanam doctrinam, & vnitatem fidei valeat reuocare.* Celebratur *bis in mense, & semel coram Summo* Pontifice.

Septima Congregatio ab Immunitate Ecclesiæ *nomen ab Vrbano Octauo originem sumpsit, hæc excrescentia inter* Regum, & Principum *Ministros, ex vna, & Ecclesiasticos ex altera parte iurgia, & contentiones examinat, ad hoc vt libertas* Ecclesiastica *immunis à quouis onere temporali conseruetur.*

Tandem in Congregatione Reuerendæ *Fabricæ* Sancti *Petri legata*

gata Mendicantibus relicta mode-rantur. Ex harum ergo Congregationum decisionibus vbi purissimo rigore omnia examinantur, illa potissimum Decreta de mandato earumdem Sacrarum Congregationum publicata, excerpsi, quæ statum Vniuersalis Ecclesiæ, sed potissimum Ordinis Seraphici, pro Regularis disciplinæ conseruatione, concernunt; Vnde meos hosce labores, vtpote in omni gubernio, tibi beneuole Lector, profuturos vtilitati tuæ dicatos æqui bonique consule. Vale.

Fr. Michael Angelus à Sambuca totius Ordinis Minorum S. P. Francisci Minister Gen. & Seruus

Dilecto Nobis in Christo P. F. Angelo à Lantusca, Prouinciæ nostræ Reform. Romanæ Concionatori, ac Lectori. Salutem.

CVM iuxta Apostolicas, nostrique Ordinis Constitutiones, reuisum, & approbatum fuerit quoddam opus à Nobis tibi commissum, & per te collectum, cuius titulus est, *Theatrum Regularium*, Ten. præsentium ad salutaris obedientiæ meritum, facultatem tibi impartimur, vt seruatis seruandis illud Typis mandare queas. Vale &c. Datum Romæ ex Conuentu nostro Sanctæ Mariæ de Aracœli. Die 2. Martij 1664.

Fr. Michael Angelus à Sambuca Minister Generalis.

Loco † Sigilli.

Nos

NOS infrascripti Ord. Minor. S Francisci Regularis Obseruantiæ, &c. fidem facimus, perlectum à Nobis librum, qui inscribitur, *Theatrum Regularium*, in quo variæ Decisiones; & Decreta Sacrarum Congregationum referuntur Auctore P. Fr. Angelo de Lantusca, Ordinis Minorum Strictioris Obseruantiæ Concionatore, ac Lectore Prouinciæ Romanæ; nihilque in eo fidei Orthodoxæ, ac bonis moribus contrarium, imò valde vtilem Religiosis viris, Superioribus præsertim arbitramur, ac propterea dignum, vt typis tradatur. Romæ in Aracœli 22. Ianuarij 1664.

Fr. Euangelista de Burgo Sancti Sepulchri Procurator Generalis Ord. Minorum.

Fr. Petrus Roccius Commissarius Generalis Curiæ.

Imprimatur.

Si videbitur Reuerendissimo Patri Magistro Sacri Palatij Apostolici.

I. Archiepisc. Vrbinatensis Vicesg.

Imprimatur Iterum.

Fr. Hyacinthus Libellus Magister Sac. Pal. Apost. Ord. Præd.

Elen-

ELENCHVS
Rubricarum.

Bea-

Com-

Eie-

Lectio

Priui-

Abba-

THEATRVM REGVLARIVM.

Abbatissa.

SVMMARIVM.

An dies electionis Abbatissæ Monialium exemptarum significandus sit Ordinario, ut possit interuenire, num.1.
An verò in electione Abbatissæ Monialium exemptarum Episcopus possit recipere vota Monialium num.2.
An Episcopus in Electione Abbatissæ Monialiũ exemptarum possit exquirere voluntates eligentium. num.3.
An aliquando Superior Monialium exemptarũ possit ferre suffragium in electione Abbatissæ. num.4.
Quænam Moniales habeant votum in huiusmodi electionibus. num.5.
Abbatissæ officium, quot annos durare debet, & quanto tempore vacare? num.6.
Abbatissa Ministro Generali Fratrum Minorum subiecta potest ab eo corrigi, institui, & destitui. num.7.

Electa debet confirmari à Superiore immediato. num. 8.

1
VM in hoc Theatro procedatur ordine Alphabetico, de Titulo Abbatissæ, primo loco differendũ est, cum non pauca Seraphico Ordini sint subiecta Monasteria; Pro cuius electione cum quæsitum fuerit, ad Constitutionem Gregorij XV. Inscrutabili &c. *An dies electionis Abbatissæ Monialium exemptarũ significandus sit Ordinario, vt possit interuenire?*

Sact. Gongreg. Cardinalium Concil. Trid. Interpretum respondit. Regulares ex eadem Constitutione ità demum teneri Episcopo significare diem electionis Abbatissæ, cumque vsque ad præfinitum tempus expectare, si anteà ipse expresse declarauerit se vti velle facultate sibi hac in parte attributa; Abbatissarumque electionibus per se, vel per alium interesse, ac præsidere. Post eam verò declarationem licere Episcopo animaduertere in Regulares, qui ante tempus significatum, aut die electionis eidem non pronunciata ad Abbatissæ electionem procedunt. Cos. Card. de Torres. Loco † sigilli. Prosper Fagnanus Sac. Congreg. Secret. Romæ ex Typographia R.C.A. 1626.

2 *An verò in electione Abbatissæ Monialium exemptarum Episcopus possit recipere vo-*

ea Monialium? negatiuè respondetur, prout in sequenti declaratione.

Eminentissimi, & Reuerendissimi Domini. Fratres Minores Obseruant. Sancti Francisci, quorum regimini subsunt Moniales Sancti Bernardini Diœc. Vrbaniæ supplicant pro declaratione. An Episcopus in Electione Abbatissæ eiusdem Monasterij possit assistendo, & præsidendo vota Monialium recipere? Die 10. Septembris 1650.

Sac. Congregatio Eminentissimorum Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum censuit Episcopum in electione Abbatissæ Monasterij Monialium Regularium subiectarum nõ posse exquirere, seu recipere vota Monialium, sed illa exquiri, & recipi debere à Superiore Regulari, sciẽte tamen, & audiente eodem Episcopo.

Io: Baptista Card. Pamphilius.

Loco † sigilli.

Franciscus Paulutius Sac. Cong. Concilij Secretarius.

3 *An Episcopus in electione Abbatissæ Monialium exemptarum possit exquirere voluntates eligentium? nequaquam respondendum est, prout in sequenti.*

Vescouo d'Ancona. Illustre, & Molto Reuer. Monsig. come fratello. La facoltà del Vescouo nell'eleggersi vn'Abbadessa, ò Prioressa, non passa più oltre, che l'interuenire ad assistere all'elettione ò per se stesso, ò per interposta persona, come si raccoglie dalla Bolla della fel. me. di Gregorio XV. Perche dunque il Pro-

uinciale de Minori Osseruanti di cotesta Prouincia della Marca hà rappresentato che V. S. habbia pretensione di sentire, & ascoltare personalmente in materia elettiua le Monache d'vno di cotesti Monasterij, soggetto al suo Ordine, auanti l'atto dell'elettione, che deuono fare dell'Abbadessa, hanno voluto questi Eminentissimi miei Signori, che io scriua à V. S. che ella in questo affare si regoli colla dispositione, e tenore della medema Bolla; Saranno hora le sue parti di non partirsi dalla formalità di quella, & informi poi la Sacra Congregatione di ciò che per l'auuenire potesse occorrere in somigliante materia, e nostro Signore la guardi. Roma li 4. Ottobre 1638.

Come fratello Il Card. S. Onofrio.

Cesare Facchinetti Segretario.

In Regestro Ordinis 1638.

4 *Demum quaritur. An aliquando Superior Monialium, etiam Regularis, aut scrutator possit ferre suffragium in electione Abbatissa?*

Sacra Congregatio Card. Concilij Tridentini Interpretum censuit numquam licere Monialium Superioribus aut Scrutatoribus dare votum in electione Abbatissæ; atque electionem in vim huiusmodi voti celebratam, vires aliquas non obtinere. Die 23. Maii 1621. In Regesto huius Congregationis fol. 20.

5 In electionibus eiusmodi votum non habeant, quæ duos annos à Professione emissa non excesserint; In alijs autem

ele-

electionibus omnes Professæ (præter conuersas) votum habebunt, conuersæ enim recipiuntur ad Religionem, vt seruiant, non autem vt exerceant iura honoraria. Tambur. de Iur. Abbatiss. disp. 28. quæst. 5. num. 1. Vallisol. 1593.

6 Monasteriorum Abbatissæ, aut annuales, aut biennales pro eorum consuetudine sint. Sixtus Quintus. Et communis cura, &c. Triennium autem nullo modo excedant. Greg. XIII. Exposcit, &c. in Bullario Romano tom. 2. pag. 463. sub priuatione officij Superioribus, si secus permiserint.

Exacto triennio nec ad illud, nec ad aliud quodcunque Superioratus officium, nisi post alterum triennium eligi possint Parisien. 1679. Roman. 1571.

7 Abbatissa sub regimine Fratrum Minorum potest à Generali visitari, corrigi, institui, & destitui, ex speciali concessione Eugenij Papæ Quarti, Ad statum, &c, apud Confect. fol. 28.

8 Electa debet confirmari à Superiore immediato. Azor. tom. 1. lib. 13. cap. 10. quæst. 3. At si facta fuit sine consensu Ordinarij nulla est electio. In vna Barij secunda Maij 1600 etiam in Monasterijs Regularium gubernio subiectis, postquam Episcopus declarauit se velle vti facultate sibi in hac parte tributa. Sacra Congregatio Concilij ad Constitutionem 18. Gregorij XV. Inscrutabili. Flosculi Nicol. num. 4.

Abſolutio.

SVMMARIVM.

Confeſsiones Fratrum nulli licet ſine facultate audire. num.1.

Fratres bis in hebdomada confiteantur à confeſſarijs Ordinis debitè approbatis, aut à Prælatis. num. 2. & 3.

Confiteri extra Ordinem prohibetur. num 4.

Ampliſsima abſoluendi facultas Ordini concessa. num 5.

Abſoluere ab excommunicatione, ob violentam manuum iniectionem, quomodo poſſunt Guardiani. num. 6.

A caſibus reſeruatis nullus inferior abſoluere poteſt ſine facultate Superiorum. num. 7.

Tabella caſuum, qui Generali, & Prouincialibus reſeruantur. nu. 8. nu 9. & nu. 10.

Tabella caſuum reſeruatorum pro Reformatis. num. 11.

Correctio eorundem fiat iuxta diſpoſitionem Conſtitutionum generalium Ordinis, numer. 12.

In abſolutione, quæ datur in Capitulis ad effectum electionis comprehenditur Irregularitas, licet non exprimatur. num. 13.

Abſolutiones, quæ dantur à Viſitatoribus proſunt pro cenſuris, & irregularitatibus. numer: 14.

Abſolutio à reſeruatis competit tantum Generali, & Prouinciali, & quibus ab eis delegatur. num. 15.

Dele-

Delegatus ad vniuersitatem causarum potest subdelegare simplex ministerium. nu. 16.
In decreto super qualitate casuum reseruatorum comprehenduntur etiam censura. numer. 17.
Quid agendum pro consecutione plenaria absolutionis, & Indulgentia in articulo mortis. num. 18.
Forma absolutionis generalis, qua dari solet Claustralibus in art. mortis. num. 2.

1 NVlli Fratrum liceat confessiones audire, nisi à Generali, aut Prouinciali approbetur, & facultatem scriptam accipiat. Vallisolet. 1593. & si pro sæcularibus, approbationem ab Ordinario. Trid. sess. 25. c. 15. de Reform.

2. Fratres omnes Prælatis suis, vel alteri Sacerdoti Ordinis, vt supra approbato bis, aut sæpius in hebdomada confiteri teneantur. Salm. c. 7. Idem cautum est pro Fratribus Reformatis in eorum Statutis cap. 9. num. 21. fol. 90. Quapropter cessat ratio dubitandi. An confessarij aliarum Prouinciarum eiusdem Ordinis debitè approbati, cum licentia Guardiani Cõuentus, sub cuius obedientia manent tacita, vel expressa (si est pro Iuuenibus) possint excipere confessiones Fratrum, cũ ita indultum sit à Clemente Quarto, in Mari magno, apud Comp. priuil. tit. Absolutio, quoad fratres §. 7 his verbis.

3. Insuper inhibemus vniuersis Fratribus vestri Ordinis ne aliquis eorum nisi in necessitatis articulo alijs quam Præla-

tis peccata sua confiteri præsumant, vt alijs Sacerdotibus eiusdem Ordinis secundum Regulam, & eiusdem Ordinis instituta Regularia.

4. Ex quo sequitur quod fratres extra Ordinem (præterquam in necessitatis articulo, & tunc de Superioris licentia) non possunt confiteri Sal.cap.7. Itinerantes autem Guardianis, vel vt supra approbatis confiteantur.

DE ABSOLVTIONE IN GENERE.

5 EX Apostolica concessione possunt Generales, ac Prouinciales, eorumque Vicarij, & Custodes in suis custodijs Fratres sibi commissos, vel ad eos vndecumque declinantes ab omnibus casibus, in quos inciderint siue ante, siue post ingressum in Ordine, & Sedi Apostolicæ reseruatis (Hæreticis, relapsis, Schismaticis, literarum Apostolicarum falsificatoribus, ad partes infidelium prohibita deferentibus, bigamis, vel homicidis voluntarijs exceptis) absoluere à quibusuis sententiis, excommunicationis, suspensionis, & interdicti à iure, vel ab homine generaliter promulgatis, & dispensare in irregularitatibus propter dictas sententias, aut ob celebrationem Diuinorum Officiorum in locis interdicto Ecclesiastico suppositis, vel ob susceptionem Ordinum cum prædictis censuris contractis, & ab ijsdem casibus à proprijs, quos sibi ele-

ge-

gerint, Confessarijs dispensari. Clem. IV. in Mari magno, Sixtus IV. & Iulius II. apud Comp. priu. tit. Absolutio quoad Fratres §. 7. & in Constitutionibus Ordinis cap. 2. §. 1. nu. 24. fol. 24 fol. 35.

6. Ab excommunicatione contracta ob violentam manuum iniectionem, possint Guardianus, vel eo absente per diem naturalem, Vicarius, & Custos, vbi reperietur absoluere, si Ministri, ac Custodis præsentia intra triduum haberi non possit. Quod de percussione atroci, vel subditi in Prælatum, nunquam intelligendum esse decernimus. Salmat. cap 7.

ABSOLVTIO A RESERVATIS.

7 IN illis casibus, quos per statuta generalia, aut per Constitutiones Apostolicas reseruatos esse, aut reseruari contingit, nemo absoluere quempiam præsumat, sub pœna excommunicationis ipso facto incurrenda, nisi à Generali, vel Prouinciali Prælato absoluendi facultatẽ accipiat, & sub nullitate absolutionis, Trid. sess. 14. cap 7. & Canon. 11. Vallisolet. 1593.

8. In Ordine Minorum Regul. Obseruantiæ S. Francisci decem, & nouem Ministris Generalis, ac Prouincialibus reseruantur, in quibus continentur multi ex determinatis à Clemente Octauo, quorum Tabella hic apponere operepretium duxi, vt sæpè præ oculis habeantur.

1. Nomen Dei, aut Domini Nostri Iesu Christi, aut Deiparæ Virginis Mariæ blasphemantes.
2. Rebus sacris abutentes.
3. Quidquam in Religionis detrimentum extra Religionem patefacientes,
4. Discordias Patrum, vel dispositiones Prælatorum manifestantes.
5. Calumniam in iudicio, cuiquam imponentes, vel ad id faciendum inducentes,
6. Falso, ac scienter quempiam accusantes, & accusantem reuelantes.
7. Falsum testimonium deponentes, vel deponendum procurantes, aut aliũ quomodolibet infamantes.
8. Iurati veritatem negantes, & falsum affirmantes.
9. Ter debitè moniti obedire renuentes,
10. Consummatum carnis peccatum quodcumque admittentes.
11. Denarios contra Regulam accipientes, tenentes, vel asseruantes,
12. Rei Sacræ, vel notabilis furtum perpetrantes.
13. Religionis bona extra Ordinem dono dantes.
14. Fratribus, vel sæcularibus vendentes, aut quouis alio modo alienantes.
15. Generalis, vel Prouincialis, aut eorum Secretariorum literas tum missas, tum accipiendas, impedientes,

tes, frangentes, falsificantes, vel quomodolibet intercipientes.

16. Sigillum Ordinis, vel cuiusuis alterius Prælati, aut personæ notabilis falsificantes.

17. Libellum famosum facientes, fieri procurantes, inducentes, consulentes, proijcientes, vel publicantes.

18. Grauiter quempiam percutientes, aut contra Prælatum machinantes.

19. Carnes cum Ecclesiæ præcepto, vel Regulæ vetitum fuerit comedentes, nisi scriptam facultatem ob necessitatem à Superiore antea impetrauerint.

9. Vt saluti animarum consulatur Ministri Prouinciales in quolibet Conuentu vnum, aut duos Confessarios deputent, quibus à casibus reseruatis occultis in foro conscientiæ absoluendi facultatem concedant, si verò fuerint notorij ad suos Ministros Rei criminum sine mora recurrere teneantur. Clem.VIII.de cas.res.

10. Commissa verò facultas à reseruatis absoluendi tandiù duret, quo à concedente, vel à successore reuocata fuerit.

PRO REFORMATIS.

11. FRatres verò Strictioris Obseruantiæ tantummodò vtuntur illis, qui fuerunt taxati in eorum Constitutionibus.

1. Veneficij, incantesimi, e sortilegij.
2. Disobedienza contumace, quando fatta la terza monitione per vn giorno naturale, il suddito perseuera nella disubidienza.
3. Percussione graue d'vn altro Religioso, e Chierico Secolare.
4. Manifestatione di cose, che infamino la Religione, ò Frate particolare.
5. Peccato di carne volontario compito.
6. Proprietà di peccato mortale.
7. Furto di cose notabili, ò replicato.
8. Falsa accusa con infamia del accusato, ò dar memoriale falso in qualche Tribunale.
9. Falso testimonio in giuditio.
10. Falsificatione di mano, ò Sugello de Superiori, ò di persona notabile, ò del Conuento.
11. Malitioso impedimanto, ritardatione, & apertura di lettere de Superiori à sudditi, e de' sudditi à Superiori.
12. Far libelli famosi, consigliare, ò indurre, che si facciano, quando si giunge à segno, che siano esposti, buttati, e in qualsiuoglia modo publicati.
13. Procurare, agiutare, consegliare aborto animato ancorche non sia seguito l'effetto.

12. Per castigo de' sudetti peccati, quando siano dedotti al foro contentioso ci rimettiamo alli Statuti Generali dell'Ordine, quali si osseruaranno inuiolabilmente in questa parte, & in ogn'altro

caso non espresso in questi statuti, e non repugnante alla nostra Reformata Osseruanza.

13. Insuper in absolutione, quæ datur in capitulis à Prælatis ad effectum electionis, licet non exprimatur irregularitas ea tamen tacitè intellecta censetur, si dicatur à Censuris, & pœnis, quia appellatione pœnarum irregularitates veniunt, Bellasius V. Absolutio nu.1.

14. Absolutiones, & dispensationes à censuris, & irregularitatibus, quæ communiter dari solent in visitationibus, & in festiuitatibus solemnioribus prosunt in foro interno animæ, saltem pro censuris, & irregularitatibus dubijs, & oblitis, seù ignoranter incursis. Bela. ibid. nu.2.

15. In Congregatione Adm. Illustriũ & RR. PP. RR. Prælatorum Visitationis Apostolicæ Sanctissimi Domini nostri Papæ die 13. Martij 1601. habita. Declaratum fuit, quod absolutio à reseruatis, inter Regulares, competat tantummodò Generali, & Prouinciali, & quibus ab eis delegatur. In Reg. Sac. Congreg. Reg. fol.14.

16. Prior, seù Guardianus, cui Abbas, aut Prouincialis commisit auctoritatem absoluendi à casibus reseruatis, cum sit delegatus ad vniuersitatem causarum, potest delegare simplex Ministerium absoluendi à casu occurrenti, non quidem cuicumque Confessario, sed illi, qui à Superiore approbatus est ad audiendas confessiones. Graff. lib. 3. cas. reser. cap. 10. n 31.

17. De-

17. Demum cum à nonnullis Regularibus dubitaretur.

An in Decreto Clementis Papæ VIII. de anno 1593. 16. Maij super qualitate casuum ab eorumdem Regularium Superioribus reseruandorum edito, censuræ etiam comprahenderentur: ita vt iisdem Superioribus, absque Capituli Generalis, aut Prouincialis consensu aliquibus peccatis in Decreto huiusmodi non contentis, excommunicationem annectere eiusdemque absolutionem sibi reseruare liceat?

Sacra Congregatio Cardinal. negotijs Regularium præposita Illustrissimo Bandino referente censuras in supradicto Decreto comprehendi censuit. Romæ 7. Iulij 1617.

A.M. Episc. Hostien. Card. Gallus.
V. Theatinus Secr.

In Regesto Sac. Congr. Episcoporum, & Regul. fol. 80.

18. Pro intelligentia absolutionis generalis, quæ dari solet in extremis vitæ constitutis, sciendum est, quod istud priuilegium absolutionis, & Indulgentiæ cōcessum fuit Religiosis Claustralibus ab Eugenio Quarto, Sixto Quarto, & alijs Pontificibus cum hac conditione quod qui dictam Indulgentiam lucrari voluerint, oportet, vt dixerint, per annum, singulis hebdomadis, semel septem Psalmos Pœnitentiales cum suis Litanijs. Qui autem legere nesciunt, debent alia pia opera, ad arbitrium sui Confessarij facere. Aduertendum tamen est, quod præfatum tempus vnius anni abbreuiari potest,

rest, itá vt satisfactum sit priuilegio, si toties prædictos Psalmos dicamus, quot sunt in anno hebdomadæ, nempè 52. etiamsi insimul eos dicamus, itá concessit Pius II. & Iulius II. prout habetur in Comp. Priuileg. Mendic. Casarub. verb. Absolutio extraordin. quoad Fratres, & apud Peirin. in Formulario Prælat. cap. 6. num. 4. Hanc autem Indulgentiam non fuisse abrogatam per generalem reuocationem à Paulo V. factam, certum est, prout declarauit Vrbanus Octauus, anno Iubilei 1625 Lezana in Summ. qq. Regul. verb. Indulg. num. 10.

FORMA ABSOLVTIONIS GENERALIS, quæ dari solet Religiosis Claustralibus in articulo mortis.

Facta Confessione, & dictis Misereatur, Indulgentiam &c. Dicatur.

19. DOminus Noster Iesus Christus per merita suæ Sacratissimæ Passionis te absoluat, & gratiam suam tibi infundat; Et ego auctoritate ipsius, ac Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, & Summorum Pontificum mihi in hac parte commissa, & tibi concessa, absoluo te ab omni vinculo excommunicationis maioris, vel minoris, & ab omni sententia suspensionis, & interdicti, & dispenso tecum in omni irregularitate, si quam contraxisti. Eadem auctoritate ego absoluo te ab omni transgressione votorum tui Ordinis, & Statutorum Papalium, generalium, pro-

prouincialium, localium, & synodalium, quorumcumque. Eadem auctoritate absoluo te ab omni officio malè persoluto, horis indebitè transpositis, vel dimissis. Item eadem auctoritate absoluo te ab omnibus peccatis tuis, quibus contra Deum fragilitate humana, ignorantia, vel malitia deliquisti; concedens tibi remissionem, & Indulgentiam Plenariam omnium peccatorum tuorum confessorum, & cunctorum de quibus etiam non recordaris, in quantum claues Ecclesiæ se extendunt. Item eadem auctoritate absoluo te à pœnis Purgatorij, quas pro peccatis commissis, & delictis in hoc mundo perpetratis meruisti, restituendo te illi innocentiæ in qua eras, quando baptizatus fuisti. In nomine Patris &c.

Quòd si hac vice non decesseris, reseruo tibi hanc gratiam vsque ad mortis tuæ articulum &c.

Actus legitimi.

SVMMARIVM.

Actuum legitimorum priuatio quænam sit. num. 1.

Regulares pœnitentiati à S. Officio, actibus legitimis priuantur. nu. 2.

Regulares, qui abusi sunt recursu ad S. Officium non priuantur actibus legitimis. n. 3.

1 ACtuum legitimorum priuatio est inhabilitatio ad omnia Ordinis officia, quæ cum dignitate, & Superioritate coniuncta sunt, vt Ministeriatus, Diffinitoriatus, Guardianatus. Potest tamen huiusmodi actibus priuatus Sacr. Ordines exercere, & ad illos promoueri, prædicare, item, & legere, sed sæcularium confessiones audire non potest, benè quidem Monialium, esse Nouitiorum Magister, & ad illorum professionem suffragia ferre. Vallisolet. 1593. & in Constit. Generalibus fol. 118. §. 6. nu. 3.

2. Regulares pœnitentiati à Tribunale S. Officij actibus legitimis suæ Religionis priuantur ex Decreto eiusdem die prima Octobris 1628. Regest. fol. 7. vide V. pœnæ num. 3.

3. Regulares, qui abusi sunt recursu ad Sanctum Officium, & de ordine ipsius carcerati, non priuantur actibus legitimis, ex declaratione eiusdem die 20. Aprilis 1644. in Regesto fol. 58.

Ætas.

SVMMARIVM.

Pro Clericis ad habitum recipiendis, ætas 15. annorum requiritur. num. 1. Pro laico. 20. expletorum. ibidem.

Ad professionem verò 16. annorum num. 2.

Pro Guardiano eligendo, ætas 30. annorum requiritur. num. 3.

Pro Definitore Prouinciali eligendo, ætas 35. annorum, & 15. Religionis requiritur. numer. 4.

Pro Definitore Generali eligendo ætas 35. annorum requiritur, & 20. Religionis. numer. 5.

Pro Ministro Prouinciali 35. annorum, & 20. Religionis. num. 6.

Pro Confessario Monialium 40. annorum. numer. 7.

Quanam ætas requiratur pro ordinibus Sacris suscipiendis. num. 8.

Pœna contra suscipientes Ordines ante legitimam ætatem. num. 9.

1 AEtas quinti decimi anni completi requiritur ad finem, vt quis recipi possit pro Clerico in ordine Fratrum Minorum de Obseruantia, & Reformatorum S. Francisci. Pro Laico verò vigesimi anni expleti S.C. super statu Regularium. Ad propagandam die 15. Octobris 1654. In Regesto pro nouit. fol. 7.

2. Ætas decimi sexti anni completi requiritur ad finem, vt quis in Religione, legitimè profiteri valeat. Concil. Trid. sess. 25. cap. 15. de Regularibus.

3. Aetas triginta annorum completorum in Ordine Minorum de Obseruantia requiritur ad Guardianos, & Confessarios sæcularium promouendos, ex Paulo IV. prout in Constitutionibus Generalibus Ordinis fol. 202. §. 43. nu. 2. & Reform. fol. 80. num. 16.

4. Aetas 30. annorum (inter Reformatos

tos verò 35.) & quindecim Religionis requiritur ad Definitores Prouinciales in Ordine Minorum Regularis Obseruantiæ Rom.1587. Vallisolet.1593. Reform,c.8. num.40.

5. Ad Definitores verò Generales requiritur ætas 35. annorum, & viginti Religionis, Trid. sess.24.c,12.in Const.Ordinis cap.8.§.26. num.4.

6. Ætas 35. annorum, & 20. Religionis requiritur ad Prouincialem Minorum de Obseruantia, sed inter Reformatos 15. Religionis,Vallisolet.1593.Reform.1642. c.8.num.31.

7. Aetas 40. annorum ad minus, requiritur in Confessarios Monialium, Salm.cap.11.Vallisol.1593.

8 Aetas pro Ordinibus Sacris suscipiendis præscripta in Concilio Tridt sess. 23. cap.12. de Refor.huiusmodi est, quod ad Subdiaconatum requiritur annus 22. ad Diaconatum ann.23. ad Presbyteratum annus 25.sufficit tamē vt isti anni sint inchoati licet non expleti, Nau. Maiol. Eurig.Sayr.

9. Qui ante ætatem legitimam ad Sac. Ordines se faciunt promoueri, suspensi sunt ipso iure ab Ordine. Pius II. anno 1461.Et qui ordines sic susceptos solemniter exercuerit sit irregularis, vt Nau.c.27. num.79.Tolet.lib.1.cap.48.

Alie-

Alienatio.

SVMMARIVM.

Fratres Min. de Obseruantia quomodo alienare possunt mobilia, & immobilia. num. 1.
Quomodo alienare possunt vasa argentea, facta sacris Imaginibus. num. 2.
Non possunt facere Instrumenta in quibus transferatur dominium alicuius Cappellæ. num. 3.
Quomodo concedi possunt Cappellæ. num. 4.

1 ALienare possunt Fratres Minores nihil proprij habentes relicta, per Syndicum Apostolicum, siue sint mobilia, siue immobilia dummodo sint ipsis relicta cum modo eorum professioni licito, cum istorum omnium Sedes Apostolica habeat dominium. Alio verò modo alienare minus possunt cæteris Regularibus. Rodr. tom. 1. quæst. Regularium quæst. 27. art. 3.

2. Possunt etiam alienare oblationes Imagini Regularium factas (præter vota aurea, & argentea magni valoris) quæ non excedant valorem 20. ducatorum, Nald. num. 5. vel. 25. Gau. num. 24. Diana par. 4. tr. 4. Miscell. Resol. 223.

3. Nulla Instrumenta publica fieri possunt à Fratribus Minoribus Regularis Obseruantiæ capitulariter Congregatis, nec quocumque alio modo se habentibus in quibus transferatur dominium alicu-

ius

ius cappellæ, seù sepulturæ, cùm hoc sit contra Regulam; si tamen se se occasio obtulerit in qua fidelium pietati satisfieri oporteat, id fiat per modos nostro instituto congruentes, Rom.1642. cap.6.§.5. num.6.

4. Modi autem congruentes sint, quod non detur dominium, nec aliud quidpiam quod ad illud accedat, non mercetur, non vendatur, non deducatur in pactum solutio aliqua pro cappella, vel sepultura, sed concedatur vsus facti, fabricandi, ornandi, paramentis decorandi cappellam, & in illa fodendi sibi, & suis sepulturam: ac in illa se suosque sepeliendi, & hoc non est contra Regulam. Sanctor.de Pœn.cap.7. Difficultas 6.fol.548.

Allocutio.

SVMMARIVM.

Regulares, sub pœna priuat. vocis actiuæ, & passiuæ, & peccati mort. aliqui non possunt Moniales, Superioribus, & Confessario exceptis. num.2.

Qua facultate possunt alloqui coniunctas. numer. 2.

Ponitur Decretum modificatum de anno 1623 num.3.

Scribentes ad Moniales, non incurrunt præfatas pœnas. num.4.

In allocutione prohibita cum Monialibus comprehenditur etiam Abbatissa. num.5.

Epis-

Episcopus potest punire quoscumque Regulares qui vadunt ad alloquendas Moniales sua Diœcesis, sine licentia. num 6.

Superiores Prouinciales, & locales quibus cura Monasterij incumbit non comprehenduntur in præfato Decreto contra Regulares accedentes. num 7.

Confessarij Monialium nec ipsi comprehenduntur in Decreto. num. 8.

1 REgulares alloqui non possunt Moniales etiam eorum curæ subiectas (exceptis Superiore, Visitatore, & Confessario) sub pœnis priuationis Officiorum vocisque actiuæ, & passiuæ ipso facto, ex decreto S. Congr. Regularium, de mandato expresso Sixti Quinti, nouis Maij 1590. in Regesto fol. 4. & sub pena peccati mortalis, ex declaratione eiusdem 20. Martii 1621. Napoli. Regest fol 41. quod debet ab omnibus, & in quacumque Mundi parte vniuersaliter obseruari, 15. Iannarij 1597. Auignone ex Regest. eiusdem Sac. Congregat. fol. 4.

2. Licentias alloquendi Moniales coniunctas in primo, vel secundo gradu, quater in anno pro die, & hora certa, Ordinarij Regularibus concedere possunt & tenentur dum nihil obstat. Non tamen in Aduentu, Quadragesima, Festis, feria sexta, Sabbato, & Vigilijs, quæ subscribi debent etiam à Superiore Regulari, pro Monialibus sub Regularium gubernio existentibus, Item registrari, & Confessario cõsignari, qui assistat cum Auscultantibus,

Ex Decreto Sac. Congregationis Regularium. cuius exemplar impressum, & publicatum est. vt sequitur,

3. Cum alias de anno 1590. per Sac. Cardinalium negocijs Regularium Præfectorum Congregationem de mandato fel. rec. Sixti Papæ Quinti circa accessum Regularium cuiuscumque ordinis ad Monialium Monasteria fuerit decretum, quod nulli Religioso cuiuscumque Ordinis gradus, qualitatis, & dignitatis existat (Superiore cui Monasterij, seu Domus cura incumbit Visitatore, vel Visitatoribus, Confessarioque ordinario, & extraordinario, cum ad tempus deputabitur, dumtaxat exceptis) liceat absque licentia expressa eiusdem Sac. Congregationis accedere ad Monasteria, seu Domus quarumcumque Monialium, vel Sororum, siue sui, siue alterius cuiusuis Ordinis ad colloquendum, siue tractandum cum eis. Quod si aliquando, mandato sui Superioris, aliquos Religiosos ad prædicandum verbum Dei, vel ad celebrandas missas in ipsarum Monialium, seu Sororum Ecclesijs, siue Oratorijs exterioribus, siue extra claustra existentibus mitti contigerit, ne dicti Religiosi vllo quæsito colore Moniales Sorores, aut quamlibet aliam personam intra Clausuram degentes alloqui possint sub pœna priuationis officiorum, ac vocis actiuæ, & passiuæ ipso facto incurren. alijsque eiusdem Sac. Congregationis arbitrio: fueritque postmodum declaratum, etiam Equites S. Ioannis Hierosolymi-

lymitani sub eodem decreto comprehendi, & quoscumque contrafacientes ab alio, quam ab Apostolica Sede, aut à Sac. Congregatione absolui,& rehabilitari non posse. Amplissimi eiusdem Sac. Congregationis Patres Decreta huiusmodi innouanda, & inuiolabiliter obseruanda statuerunt; Verum quia experientia compertum est interdum ob pias, & rationabiles causas, easque (ita ferente casu) repentinas, vt ab eadem Sac. Congregatione licentiam expectari summè incommodum, vel inutile sit Regularibus supradictis colloquendi cum Monialibus sibi attinentibus necessitatem obuenire; facto verbo cum Sanctissimo Domino Nostro Vrbano Octauo, & de Sanctitatis Suæ expresso ordine, & mandato facultatem tribuerunt imposterum locorum Ordinarijs, vt quatenus sibi visum fuerit in Domino expedire, licentiam concedere possint per quatuor vices ad summum, quolibet anno, cuicumque Regulari, vt Moniales sibi in primo, & secundo tantum consanguinitatis gradu coniunctas conuenire, & alloqui possit. Id verò non aliter quam seruata forma infrascripta ad vnguem, vt id nullo modo liceat diebus festiuis, aut in Aduentu, Quadragesima, feria sexta, Sabbatho, & vigilijs; prædictaque licentia obtenta ab Ordinario, & ab alio ad quem spectet eam concedere assignetur Confessario ordinario Monasterij, qui penes se retinere debeat, isque associet, & præsens sit, & auscultatrices de more, non

autem

autem aliæ, assistant, prædictaque licentia pro die, & hora certa, & in scriptis concedatur, in librisque Cancellariæ eiusdem Ordinarij adnotetur. Quod si prædicti locorum Ordinarij per plures vices, vel in vlteriori gradu coniunctis, aut aliter, quam seruata forma supradicta licentias concesserint, vel permiserint, sciant se intentionis Sanctissimi Domini Nostri, & Sac. Congregationis Transgressores, iudiciumque reformident. Regulares autem pœnis in supradicto decreto contentis, & si nullam licentiam obtinuissent eo ipso se nouerint esse addictos, & arbitrio Sac. Congregationis seuerius puniendos Romæ 12 Kal. Decembris 1623. Oct. Cardinal. Bandinus. Laurus Campeggius Secretarius. Romæ ex Typographia Reu. Cameræ Apostolicæ 1623.

4 Scribentes, seu mittentes litteras ad Moniales non incurrunt præfatas pœnas ita communiter Doctores apud Barbos. alleg. 102. n. 81. & 82.

5 In allocutione prohibita cum Monialibus comprehenditur etiam Abbatissa, *ex declaratione Alexandri Septimi in sua Constitutione Sacrosancti, &c. 30. Martij 1658. Pro quiete, & vtilitate Monialium Vrbis, Regularium curiæ subiectarum, his verbis.*

Cum declaratione, quod easdem quoque pœnas incurrant Confessores ordinarij, & extraordinarij Concionatores, Superiores, cuiuscumque gradus, seu Visitatores tàm ordinarij, quàm delegati, qui colloqui præsumpserint cũ Monialibus (etiamsi

Abbatissæ, Priorissæ, aut Officiales Monasterij fuerint) extra actum Confessionum, aut Visitationum huiusmodi, & aliàs, prout in diuersis decretis desuper emanatis vberius continetur. In Regest. Bullarum anno 4. &c.

6 Episcopus potest punire quoscumque qui vadunt ad alloquendas Moniales suæ Ciuitatis, vel Diœcesis licet sint exteri, vel exempti, quia dum accedunt sine licentia, delinquunt in suo Territorio. Sac. Congregat. in vna Trani die 13. Iulij 1618. Gregorij XV. Inscrutabili, & contra Regulares potest declarare pœnas incursas ex accessu. Sac. Congreg. die 8 Nouembris 1647. prout in Regesto.

7 Hoc loco aduertendum est non solum Superiores Prouinciales, sed etiam locales, quibus cura Monasterij Monialiũ incumbit non comprehendi sub præfato decreto, edito contra Regulares accedentes ad Monasteria Monialium, vt decreuit Sacra Congregat. Regularium in Alexandrina die 20. Iulij 1640. & per litteras datas Archiepiscopo Amalphitano 22. Nouembris 1641. vt videre est in Regest. Ordinis lib. 2. num. 100. & 163. ne Ordinarij, Superiores locales vexent, si eos ad Monialium Monasteria accedere videant, & in alia Caputaquen. prout sequitur.

CAPVT AQVEN.

PRetendendo Monsign. Vescouo di Capaccio, che il Confessore delle Monache di Gioia non entrasse à ministrare i Sacramenti alle Monache senza sua licenza da darsegli toties, quoties hauendone sopra di ciò publicato Editto, s'hebbe ricorso alla Sacra Congregatione, che li scrisse la seguente.

Illustre, e Mol. Reu. Monsig. come Fratello.

Essendosi doluto appresso la Sac. Congregatione il Ministro Prouinciale degl' Osseruanti di cotesta Prouincia di Principato, che V.S. habbia con suo Editto particolare prohibito sotto pena di scommunica riseruata à se medesima, che nessuna persona secolare, e Regolare, ancorche sia Confessore, ò Superiore del Monastero di Gioia, soggetto alla detta Religione degl'Osseruanti, ò altro Ministro, & Operario necessario, possa andar à parlare alle Monache, ò entrare in Clausura, etiamdio per amministrare i Sacramenti, ò in altri casi di necessità senza sua licenza. Questi Eminentissimi miei Signori mi hanno ordinato di scriuerle, che se bene gl'Ordinarij de' luoghi possono sottoscriuere le licenze di parlar alle Monache, & entrar in clausura de Monasterij anco soggetti à Regolari, ancorche per il passato siano state solite sottoscriuersi da Regolari solamente, come pretende esso Ministro, ciò si deue fare congiuntamente con l'istesso

Superiore Regolare, e non s'intende delli Confessori, ò Superiori delli Conuenti de Frati, che han cura del Monastero, perche come potrà vedere da se stessa nel decreto stampato, che se li manda qui aggiunto detti Superiori, e Confessori sono eccettuati nella prohibitione fatta dalla Sacra Congregatione sopra l'accesso de Regolari à Monasterij di Monache; onde V. S. potrà riformare il suo Editto in questa conformità per non darli occasione di giusto richiamo, che così la Sacra Congregatione mi hà commesso di significarle, e Dio la preserui. Di Roma li 27. Settembre 1641.

Di V. S. come Fratello.
Il Cardinal S Onofrio.
L'Arciu. di Tebe Secretario.

Altare.

SVMMARIVM.

Quanam sunt requisita ad Altare, vt possit confici super illud sacrificium. n. 1.
Altare portatile quando amittat consecrationem. num. 2.
Altaria quibus in locis non sunt consecranda? & quando debent interdici consecrata. numer. 3.
Altaria Confraternitatum sita in Ecclesijs Regularium nequeunt ab Episcopis visitari. num. 4.

Altaria indotata quomodo possint à Regularibus concedi alijs patronis, nu. 5.

Altaria priuilegiata non suspenduntur anno Iubilei, num. 6. Nec indultum suffragatur, nisi in eis celebrentur Missæ de requiem, ibid.

Minoritæ possunt erigere Altare in Infirmaria pro commoditate infirmorum. nu. 7.

1 Altare debet esse fixum lapideum, & consecratum, sufficit tamen, quod superior mensa ipsius, seu Ara, super qua fit consecratio, & reponitur corpus, & sanguis Domini fit lapidea, & habeat eam longitudinem, & latitudinem, quæ capere possit hostiam, & maiorem partem Calicis, & patenæ sine periculo cadendi Siluester v. Altare, Hieron. Rodr. resolut. 9. fol. 75.

2. Altare portatile tunc consecrationem amittit quando frangitur, vel loco mouetur repositorium Reliquiarum, Sacra Congregatio Rituum in vna nullius, Die 5. Martij 1603. Flosculi Nicolij v. Altare, num. 6.

3. Non sunt consecranda Altaria, sub quibus sunt cadauera mortuorum. Gauant. in Manuale Episcoporum v. Altare num. 9. & vbi iam sunt consecrata, licet consecrationem non amittant, debent tamen interdici, donec cadauera in alium deferantur locum. Sacra Congregatio Episcoporum, & Regularium Archiepiscopo Tranen. 10. Nouembris 1599. vt in Regesto eiusdem Congregationis fol. 131.

4. Altaria sita in Ecclesijs Regulariũ, etiamsi sint Cõfraternitatum nequeunt ab Episcopis visitari. Sac. Congreg. Episcoporum, & Regularium 10. Ianuarij 1641. Prout sequitur.

Vescouo di Cortona.

Illustre, e Mol. Reu. Monsig. come fratello. Da questa Sacra Congregatione de'Vescoui, e da quella del Concilio ancora, più volte, è stato risoluto, che le Capelle, & Altari poste nelle Chiese de'Regolari, ancorche fatte da secolari, non debbano esser visitate dagli Ordinarij, onde essendosi doluti li Frati Osseruanti di cotesta Città, che V.S. pretenda di far la visita delle Capelle, & Altari dei secolari esistenti nella loro Chiesa. Questi Eminentissimi miei Signori mi hanno ordinato di significarle la resolutione sudetta, acciò si contenti conformarsi con essa, e Dio la preserui. Di Roma à 10. Gennaro 1641.

Di V.S. come Fratello.

Il Cardinal S. Onofrio.

L'Arciu. di Tebe Secretario.

In Regesto Concilij Tridentini fol. 130.

5. Altaria inornata, & indotata possunt à Regularibus concedi alijs Patronis, qui eis prouideant: si proprij post tertiam monitionem ab Ordinario faciendam, cum aliquo interuallo, vel termino, non adeò coarctato, id præstare negligant, vel recusent. Modena 2. Maij 1601. Crema 28. Ianuarij 1618. Flosculi Nicol. n. 10.

6. Altaria priuilegiata non suspenduntur per suspensionem generalem, quæ fit

anno Iubilæi. Lezana v. Altare num 19. suspensio enim illa est pro viuis; nec indultum suffragatur, nisi in eis celebrentur missæ de requiem, licet hoc fortè in indulto non exprimatur. Sacra Congreg. Rit. in vna Pistorien. die prima Iunij 1617. & in alia Toletana 13. Iulij 1601. Missa tamen de requiem neque in huiusmodi Altari, neque in alio celebrari potest in festo duplici. Ex Decreto Visitationis Apostol. 25. Maij 1662.

7. Fratres Minores intra suos Conuẽtus possunt erigere Altaria in Infirmaria pro commoditate infirmorum cum debita tamen decentia. H Rodriq. resolut. 9. num. 8.

Ambitio.

SVMMARIVM.

Ambientes officia, eo ipso incurrunt pœnam priuationis, & inhabilitatis. num. 1.

Contra Superiores Ordinis Minorum de Obseruantia, qui fauores extrà suum Ordinem attendentes officia, dignitates, ac gratias concedunt. Et contra eosdem Fratres dictos fauores conquirentes. num. 2. & 3.

1 AMbientes Religiosi officia pro se, vel pro alijs, complices, & scientes vltra alias inflictas pœnas, priuationis pœnam, & inhabilitatis eo ipso incurrunt. Clem. VIII. in Constit. Vrbani VIII. 26.

§. 35. pag. 43. Bullar. Romani tom. 4. & in decretis eiusdem pro Reformatione Regularium fol. 194. num. 35.

2. Ambitio tollenda præcipitur Ministro Generali, alijsque Prælatis Ordinis Minorum S. Francisci Regularis Obseruantiæ, ne ad instantiam quorumuis etiã Imperatoris, cuique Religioso aliquam gratiam faciat, seù quicquam concedat.

Procurantes inhabiles declarantur, prohibentur oblatos fauores recipere, & munera ad talem effectum exhibere. Paulus V. Constit 15. Admonemur, &c. in Bull. Rom. pag. 149. tom. 3.

3. Similem Constitut. innouauit pro eisdem Obseruantibus, & Reformatis simul Vrbanus Octauus anno 16 1639. Quibus pœnis subiacere vult etiam subditos fauores conquirentes, prout sequitur.

Con-

Contra Superiores Ordinis Minorum Sancti Francisci de Obseruantia, & reformatorum, qui fauores extra suũ Ordinem attendentes, Officia, Dignitates, ac gratias concedunt. Et contrà eosdem Fratres dictos fauores conquirentes, &c.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

ADmonemur Pastoralis Officij Nostri debito diligentius prospicere, ne Religiosis, qui regularem vitam professi sæculo renuntiarunt, ad dignitates, & officia per emendicata suffragia ambitiosus pateat accessus. Quocirca Motu proprio, & ex certa scientia nostræ, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, dilectis filijs Ministro Generali, Commissario Generali, ac Prouincialibus, & reliquis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Obseruantia, & Reformatorum nuncup. Prælatis, nunc & pro tempore existentibus, in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis pœna ipso facto incurrenda præcipimus, & mandamus, ne ad instantiam, & requi-

requisitionem quarumcumque personarũ tàm laicarum, quàm Ecclesiasticarum extrà dictum Ordinem constitutarum, etiam Cardinalatus honore, & quacumque sæculari dignitate, & excellentia, etiam Ducali, Regali, & Imperiali fulgentium, cuiuis prædicti Ordinis Religioso vllam gratiam concedere, vel pœnas aliquas remittere, seũ gradus, honores, dignitates, officia, & administrationes, functiones, & Prælaturas eiusdem Ordinis concedere, audeant.

Quinimò dicti Ordinis Fratres, & Religiosos, qui contra decreta, hac via, & his medijs, per conquisitos fauores, & suffragia aliquid sibi procurauerint, ad talia, & similia, ac etiam maiora in eodem Ordine consequenda perpetuo inhabiles declaramus.

Insuper dictis Religiosis, & Fratribus eiusdem Ordinis quibuscumq; sub eisdem pœnis præcipimus, & expressè interdicimus, vt non solum in præmissis omnibus fauores huiusmodi minimè procurare, sed nec etiam spontè oblatos, aut ab eis minimè procuratos recipere, & similiter nec ad hunc effectum munera aliqua prædictis personis exhibere audeant, seũ præsumant. Non obstan. Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, dictiq; Ordinis statutis, & consuetudinibus: etiam iuramento, confirmatione Apostolica; vel quauis firmitate roboratis, cæterisque contrarijs quibuscunque.

Aut si eidem Ordini, & Fratribus prædictis

dictis communiter, aut diuisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari nõ possint, per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Volumus quod præsentium litterarum transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur; quæ adhiberentur præsentibus si forent exhibitæ, & ostensæ.

Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Anulo Piscatoris, die 29. Iulij 1639. Pontificatus Nostri anno Decimo sexto.

M. A. Maraldus.

In Constitutionibus Ordinis fol. 366.

Annus Nouitiatus.

SVMMARIVM.

Annus probationis, quare institutus? num. 1.
Sumendus est à momento in momentum. nu. 2.
In anno bisextili dies 24. & 25. pro vna reputantur. num. 3.
Annus debet esse continuatus. num. 4.
Non discontinuatur ex rationabili causa cum licentia Prælati. num. 5.
Dum modo non sit aliquorum mensium. ibid.
Annus Nouitiatus interrumpitur per quamcumque dimissionem habitus. num. 6.

1 ANnus probationis est institutus in fauorem Conuersi, seù fragilitatis humanæ, vt priùs quis experiatur vires suas, & asperitates Religionis ne inconsultè se inuinculet. Itèm in fauorem Conuentus, vt experiatur mores Conuersandi cap. ad Apostolicam de Regularibus, & cap. 2. eod. lib. 6.

2. Sumendus est annus Nouitiatus à momento in momentum, vnde qui suscepit habitum die prima Ianuarii post meridiem, non potest anno sequenti profiteri ante meridiem. Portell. in dub. Regular. v. Nouitijannus num. 48. Peyrin. de Prælat q. 1. §. 4.

3. Annus prædictus includit diem superadditum in anno bisextili, nam anni computandi sunt secundum Ritum Ecclesiæ. Dies autem 24. & 25. pro vna reputantur ab Ecclesia. Mol. tom. 2. disp 573. Diana p. 3. tract. 2. resol. 57. & par. 5. tom. 5. resol. 18.

4. Si non sit continuatus per annum integrum, sed interpollatum per tempus notabile non sufficit ad professionē. Grassi dec. p. 1. lib. 3. cap. 4. num. 14. Azor tom. 1. lib. 12. cap. 2. q 8.

5. Non discontinuatur si Nouitius rationabili de causa cum licentia Prælati, & cum habitu extra Conuentum commoretur per aliquod tempus. Nau. lib. 3. cons. de Regular. cons. 42. Mirand. tom. 1. manu. q. 22. art. 5. Hunc tamen egressum etiam cum licentia Prælati si sit aliquorum mensium non esse tutum in praxi docent plu-

res

res DD.apud Peyr.de Præl.q.3.cap.1.§.4. num.10. eo quod continuitas anni probationis in Religione est de forma in his verò, quæ sunt de forma rigor Juris seruandus est. Barb.tract.Axiom. axiom.100. secus si egressus sit per aliquos dies tantum. Peyrin.ibidem.

6. Interrumpitur annus Nouitiatus per quamcumque habitus dimissionem factam animo eum amplius non assumendi, licet postea intra eandem dimissionis diem pœniteat. Suar,tom.3.de Relig. lib.5. c.15. num.6. Portell. v.Nouitius num.29. fallit tamen si ira commotus habitum dimisit,& breui placatus, facti pœnituit. Peyrin. loco citat. num.10.

Appellatio.

SVMMARIVM.

In correctionibus, quoad mores, appellatio executionem non retardat. num.1.

Ordo appellationis obseruandus, sub nullitate appellationis, num.2.

Quod etiam de recursu obseruandum est, numer. 3.

Decretum contra temerè recurrentes. num.4.

Pœna Rei indebitè recurrentis. num.5.

Appellationes, siue oppositiones contra electiones Capitulares non fiant nisi in eodem Capitulo, vel infra quindecim dies post Capitulum. num.6.

Con-

Confessis in Criminalibus, denegatur appellatio. num 7.

Accedens ad Superiorem ob iustum grauamen non est iudicandus Apostata, num. 8.

1 IN Correctionibus quoad mores appellatio executionem non retardat, ea propter ad vlteriora procedendum est. Concil. Trid. sess. 22. cap. de Reform. Valli. fol. 1593.

2. Vbi appellationi locus sit à Prouinciali ad Generalem, à Generali ad Protectorem, à Protectore ad Romanum Pontificem, Supremum in Ecclesia Iudicem, appelletur. Greg. XIII. Quoniam nostro, vel ad Sacram Congreg. Episc. & Regul. ex decreto eiusdem de anno 1587. apud Confect fol. 311.

3. Quod etiam de recursu obseruandum est, ita ut Reis non liceat recursus ad Superiores maiores, nisi post sententiam ab inferiore latam, aliter seueriori pœna plectendi sunt, *prout sequenti decreto Sacræ Congregationis Regularium contra Regulares ad Vrbem temerè leuiuè ex causa accedentes absque eorum Superiorum licentia sancitum est, videlicet.*

4. Quoniam nonnulli Regulares vagandi studio, siue dum imminentē admissorum criminum pœnam ex suis Constitutionibus, aut alias debitam sibi metuunt falsa, & commentitia grauamina causari nō ad immediatè sui Ordinis Superiores scilicet à grauamine Prioris ad Prouincialem: à Prouinciali ad Generalem, à Generali

adi

ad Protectorem: prout cuiusque Religionis Constitutionibus disponitur, sed ad hanc Romanam Curiam absque licentia sæpiùs fugiunt, potius quam recurrant, ex quo Ordinum disciplina relaxatur Prælati contemnuntur, & ipsi in dies audaciores euadunt.

Placuit Sacræ Regularium Congregationi ex Ordine Sanctissimi statuere, vt si quis Regularium imposterum temerè leuiuè ex Causa hanc Almam Vrbem, seù Curiam, absque sui Superioris licentia, & supradicta forma prætermissa, adire præsumpserit ad suos eosdem Superiores, seueriori pœna plectendus remittatur.

Fr. Michael Bonellus Cardinalis *Alexandrinus*.

Georgius Palearius V.I.D. Secr.

Romæ ex Typographia R.C.A. 1587.

5. Si Reus, non expectata sententia, Superiorem adierit, ad Iudicem à quo recesserit, remittatur, vt eius iudicium expectet, & tanquam Apostata puniatur. *Vallisol.* 1593.

6. Ad præcauendas turbationes, & litigia, quæ oriri solent in Prouincijs occasione oppositionum, quæ à nonnullis intempestiuè fiunt contra electiones capitulares, decernitur, quod huiusmodi oppositiones, siuè appellationes non fiant, nisi in eodem Capitulo, seù Congregatione, vel ad summum infra quindecim dies post Capitulum coram legitimo Superiore. quibus elapsis tales oppositiones amplius non admittantur; Sed potius opponentes tan-

quam calumniatores, & pacis turbatores habeantur, non obstantibus quibuscumq; &c. Vt circa de elect. in 6. Concertationis, de appellat. in 6. Hostien. in Summ. lib. 2. de appellat. Vallis. 1661.

7. Appellationis beneficium confessis in criminali denegatur. Pius V. Const. 24. Cum sicut. 1566. &c.

8. Non est iudicandus Apostata Religiosus accedens ad Superiorem, ob iustum grauamen, de quo euidenter constat quia habet vim appellationis. H. Rodr. Resolut. 10. numer. 3. vbi citat plures Doctores, &c.

Aperitio.

SVMMARIVM.

Superiores habeant clauem communem, qua subditorum cellas aperire, & visitare possint cum duobus discretis Conuentus. num. 1.

1 SEruetur Apostolica Constitutio, qua Ministro Prouinciali in sua Prouincia, & Guardiano in suo Conuentu præcipitur, vt eorum quilibet clauem communem quæ Magistra vocatur, apud se habeat, & sollicitè custodiat, qua suorum subditorum cellas ad libitum, saltem cum duobus discretis Conuentus aperire ingredi, & visitare possit. Vrbanus Oct. Constitut. 94. tom. 1. pag. 65. Hoc idem cautum est pro

Refor-

Reformatis in eorum Constitutionibus Generalibus 1642. cap.6. num.10.

Apostata.

SVMMARIVM.

Apostatæ ipso iure sunt excommunicati. numer.1.

Apostasiæ essentialis ratio in quo consistat. numer.2.

Apostata quando est de hæresi suspectus. numer.3.

Apostatæ à Superioribus, singulis annis sunt perquirendi, vt ad Religionem reuertantur. num.4.

Apostatæ Ordinis Minorum de obseruantia non sunt retinendi à Guardianis sub pœna priuationis officij. num.5.

Pœnæ imposita contra Apostatas ad instantiam personarum extra Ordinem non remittendæ. num.6.

1 PRæter ea, quæ in Constitutionibus Generalibus Ordinis, optimo iure sancita sunt de Apostatis à Religione c.2. § 8. distinguendo gradus Apostasiæ, ac declarando illos excomnunicatos, cum ipso iure sint excommunicati, Glos. in cap. vt periculosa, ne Clerici, vel Monaci in 6. Innoc. IV. vt *Apostatas* Bulla 7. in Bullar. Rodr. pag. 151.

2. Sciendum est breuiter, quod *Apostasiæ* essentialis ratio consistit in eo, quod quis

quis recedat à Religione, animo deserendi illam Valent. 22. disp. 1. q. 12 punct. 1, & Sanchez. lib. 6. in decal. cap. 8. nu. 5 ea propter non est propriè *Apostata*, qui sine licentia Prælati è Conuentu egreditur, animo reuertendi, sed est tantum fugitiuus, vel vagus. *Aragon*. 2. 2. q. 12. art. 1. Nihilominus per statuta nostri Ordinis, contra huiusmodi, & nomen, & pœna *Apostatarũ* extenduntur. Triden. sess. 25. de reg. cap. 4. Sanctorus in comment. fol. 237.

3. *Apostata* perseuerans in *Apostasia*, etsi consequenter in excommunicatione per annum insordescat, est de hæresi suspectus, vnde contra illum procedere possunt Inquisitores. Menoch. de præsumpt. lib. 6. præsumpt 6 nu. 24. Graff decis. lib. 3. cap. 5. n. 83. vbi citat cap. grauem de pœnis Diana par. 4. tract 7. resol. 3.

4. *Apostatæ* sunt singulis annis à Superioribus perquirendi, vt ad Religionem reuertantur, quod si nolint amicabiliter redire, tenentur dicti Superiores, sub pœna priuationis officij eos cogere. Vrban. Oct. Constitut. 26. § 4. quæ est de Regular. *Apostatis*, & eiectis pag. 41. tom. 4.

5. *Apostatæ Minorum* de Obseruantia Cismont. familiæ nec recipiantur, nec retineantur in alienis Prouincijs, ad quas quomodocumque confugerint, sed vbi primum fuerint absoluti, iuxta consuetudinem, & Ordinis Constitutiones, ad proprias remittantur, sub pœna priuationis Officiorum Prouincialis, siuè Guardiani, aut cuiuscumque alterius Superioris, ipso

facto

facto incurrenda. Vrb. Oct. Constit. 49. pag. 64. tom. 4.

6. Demum circa Apostatas, aliosque delinquentes obseruetur omninò Breue fel. record. Pauli Quinti. Admonemur, contra Superiores nostri Ordinis promulgatum, in quo ordinatur, vt ad instantiam personarum quarumcumq; extra ordinem constitutarum nullo modo remittuntur pœnæ eis impositæ Vrban. Oct. Constit. 49. pag. 63. tom. 4. &c.

Apostoli.

SVMMARIVM.

Quinam dicantur Apostoli? num. 1.
Apostolorum species sunt quinque. nu. 2.
Petendi sunt intra triginta dies. nu. 3.
Iudex intra dictum terminum tenetur Apostolos concedere. nu. 4.
Si Prælatus renuat Apostolos concedere, quid agere debeat Appellans. nu. 5.

1 APostoli dicuntur litteræ dimissoriæ, quas vnus Iudex ad alium dimittit, sicut etiam dicimus de Apostolis, quod à Deo, vel de Cælo missi fuerint gloss. petat in cap. 1. de appellat. lib. 6. Panorm. in prax. cap 114.

2. Quinque sunt Apostolorum species scilicet, Dimissorij, Refutatorij, Reuerentiales, Conuentionales, & Testimoniales. Ghisil. de Iud. Reg. cap. 15. à num. 4. quo-

quorum omnium formam vide apud Peyrin. in formul. lit. A. cap. 15. &c.

3. Sunt petendi intra triginta dies infrà quos si non petantur videtur appellationi renunciatum gloss. petat. in cap. 1. de appellat. cit.

4. Tenetur Iudex intra dictum terminum Apostolos cum debita Instantia sæpius petitos loco, & tempore congruo concedere; alioquin potest appellans suam appellationem prosequi. Clem. quamuis. §. quod si Iudex de appellat.

5. Si Prælatus renuat dare Apostolos debet appellans illos petere coram persona fide digna, quæ tenetur appellanti testimoniales concedere Peyrin. to. 1. Relig. qu. 1. cap. 20 & loco cit. num. 4. de Relig. tract. 1. lib. 3. cap. 1. num. 7. reliqua in v. Appellatio.

Auditor Cameræ.

SVMMARIVM.

In sex casibus potest concedere Monitoria, & inhibitiones in causis Regularium. n. 1.

Vbi de Regulari disciplina agitur A.C. non procedit in causis Regularium, nu. 2.

Hoc idem dicendum est de Nuncijs Apostolicis num. 3.

Sacr. Congregat. declarat A. C. se immiscere non posse in prima instantia in causis Regularium. num. 4.

Nec in grauaminibus Prælatorum, nisi citato prius Procuratore Ordinis. nu. 5.

Rationes, quare non expedit, vt Religiosi in suis causis litigent extra Ordinem. n.6.
Resolutio de Commissionibus Signaturæ Iustitiæ num.7.

QVæritur, An in causis Regularium concedenda sint monitoria, & inhibitiones à Tribunali Auditoris Cameræ, vel Commissiones à Signatura Iustitiæ, & quatenus concedenda, quomodo, & cum quibus clausulis.

1. Pro cuius faciliori solutione videntur excludendi aliquot casus non dubij, in quibus A.C. potest concedere Monitoria, & inhibitiones in causis, & negotijs Regularium, quibus exceptis, ponetur Resolutio Sacræ Congregationis.

Primus igitur casus non dubius est in Regularibus Monasteriorum Episcopis subiectorum, prout sunt plures Abbatiæ, & Monasteria in Germania, Belgio, & Polonia in Congregationem non redacta, quæ nulla potiuntur prærogatiua exemptionis sed Episcopis Diœcesanis sunt subiecta, quemadmodum erant Monasteria omnia de iure veteri, cap. Si quis Abbas, & cap. Abbates 18. quæst. 2. cap. qui verè in fin. 26. quæst. 1. Nam si in eorum causis ordinarijs Episcopus pronunciauerit à tali sententia potest appellari, vel ad Metropolitanum. cap. licet in corrigendis, de Officio Ord. vel ad Papam omisso medio, & tunc poterit procedere, & inhibitiones concedere A.C. qui est Iudex ordinarius appellationum, quæ à sententijs per quoscumque

Ordinarios latis, etiam extra Statum Ecclesiasticum ad Sedem Apostolicam interponuntur, vt in *Bulla* 28. Pauli V. ad eximiæ fidelitatis §. 16. in Bullario tom. 3. pag. 212.

Secundus casus non dubius est, in causis ordinarijs, & telam iudiciariam requirentibus, quæ vertitur inter diuersas Religiones, nam Sacra Congregatio Episcoporum, & Regularium in huiusmodi causis se non ingerit cum in Bulla Sixti V. super institutione Congregationis Regularium §. 1. statutum sit per hæc formalia verba: Audiant itidem, ac decidant prædicti Cardinales, causas, & controuersias inter prædictos ordines vertentes; siuè in vniuersum, siuè ratione particularium locorum, dummodò formam iudiciariam non requirant, in Bullario tom. 2. pag. 615. Quare in causis prædictis vna Religio conuenienda erit coram suo Conseruatore, si illum habeat, alioquin coram loci Ordinario, ad præscriptum Constitutionis Gregorij XV. de exemptorum priuilegijs, & Auditor Cameræ erit Iudex competens in causa appellationis ad Sedem Apostolicam interpositæ à sententia per Conseruatorem, vel Ordinarium lata; vt in dicto §. 10. Bullæ Pauli V.

Tertius casus non dubius est, cum lis, & causa vertitur inter Regulares, & sæculares, siuè Clericos, siuè laicos; nam si Regulares sint, conueniendi sunt coram suo Conseruatore, vel Ordinario, vt dictum est in casu præcedenti; si verò sint Actores, & agant

& agant contra laicum, tenemur sequi forum rei cap. Si Clericus Laicum, de foro compet. & tunc extra statum Ecclesiast. à sententia Iudicis laici appellatur ad Superiores Iudices laicos gradatim, vt in d.l. Imperatores ff. de appellat. non autem ad Curiam, seu ad Auditorem Cameræ, sed in Statu Ecclesiastico potest appellari ad Sedem ex d.Bulla 28. Pauli V. § 10. Si verò Reus sit Clericus, conueniendus erit coram suo Ordinario in prima instantia, vt in Concilio Trident. sess. 24. cap. 20. & in secunda instantia appellari poterit, omisso medio, ad Papam; & in vtroque casu in gradu appellationis ad Sedem interpositæ, Auditor Cameræ est Iudex competens ex dicto §. 10.

Quartus casus est, in causis Prælatorum Regularium, qui generalibus capitulis, aut Episcopis non subsunt, nec suos habent ordinarios Regulares Visitatores, sed sub immediata Sedis Apostolicæ protectione existunt, de quibus in Concil. Trid. c. 8. sess. 25. de Regularibus. Has enim causas in prima instantia cognoscere possunt tam Legati, & Nuncij Apostolici, quam ipse A.C. tanquam Iudex ordinarius exemptorum, vt in dicta Bulla 28. Pauli V. § 12. Et quamuis in hoc casu facultatem habeat priuatiuè quoad omnes, vt ibi disponitur, tamen in his procedunt etiam Legati, & Nuncij ex speciali facultate, quam habent à Sede Apostolica, ideoque inter eos, & Auditorem Cameræ, cum iurisdictio sit cumulatiua, est locus præuentioni, arg. c. Præpo-

sui-

fuisti, de iur. compet. cum concordan. de quibus ibi in glos. 1. Et in monitorijs apponenda esset clausula, quatenus lis non pendeat. Alioquin præsentes litteræ minimè suffragentur. Quod si Legati, & Nuncij in causa præuenerint, ab eorum sententiis appellabitur ad Sedem Apostolicam, & in secunda Instantia Auditor Cameræ erit Iudex competens iuxtà suas facultates.

Quintus casus est, cum agitur de debitis in Curia contractis, aut de Salario, seu contractu in ipsa inito, nam A. C. potest citare, & monere ad satisfaciendnm Curiales, Ecclesiasticos sæculares vel Regulares etiam ab ipsa Curia absentes pro quibusuis rebus, & pecuniarum summis ad instantiam quorumuis etiam absentium, vt disertis verbis cauetur in eadem Bulla §. 10.

Sextus casus est, vbi agitur de executione litterarum Apostolicarum, vel decretorum, seu declarationu m Congregationũ, quia A.C. pro huiusmodi executione dat monitoria etiam in causis, & negotijs Regularium, ex eadem Bulla 28. Pauli Quinti §. 14. & expedit, vt hæc facultas ei conseruetur, quia fauorabilis est Religionibus quæ hoc præsidio se tuentur aduersus eos, qui earum priuilegia conuellere, aut lædere moliuntur. Hinc tamen in dies oriuntur multa inconuenientia, qnia cum Religiones ferè omnes habeant Constitutiones à Sede Apostolica confirmatas, & innumera quasi priuilegia, & monitoria concedantur in genere contra quoscumque nulla-

nullaque expressa causa, indè fit, vt nullum sit negotium, in quo prætextu executionis alicuius statuti, vel priuilegij, aut declarationis extorqueri non possit monitorium. Vndè multoties contigit, vt in actu celebrationis Capituli, vel electionis etiam in partibus vltramontanis præsentata fuerint monitoria non sine graui turbatione, & scandalo. Et sæpè etiam Ordinarijs, & Nuncijs manus ligatæ fuerunt in causis in eorum tribunali pendentibus, & in calculo ferendi sententias. Quare prouisum est expedire, vt de cætero pro executione huiusmodi non dentur monitoria, nisi expressis personis, contra quas, & ex qua causa, & cum clausula. Quatenus lis non pendeat: lite autem pendente, dari quidem possint sine prædicta clausula, sed nonnisi parte citata, & audita.

His additi fuerunt duo alij casus, in quibus A.C. procedit in causis Regularium, videlicet cum Rei sponte se constituunt in illius carceribus, & in criminibus atrocibus, in quibus procedere potest ex particulari oraculo Sanctissimi eidem notificato per Secretarium Sacræ Congregationis; hic tamen vltimus casus non est ex vi suarum facultatum, sed ex speciali commissione.

2. Vice versa Auditor Cameræ non procedit in causis Regularium, nempè vbi de Regulari disciplina, & morum correctione agitur; hæc enim spectant ad Abbatem, etiamsi Monasterium esset Episcopo subiectum cap. corripiantur, 24. q. Vnde

de A.C. in his non potest se ingerere in prima instantia, sed neque in gradu appellationis, quia in prædictis (nisi adsit excessus) non datur appellatio, vt in c. Reprehensibilis, vbi sic habetur. Præcipuè verò hoc in Religiosis volumus obseruari, ne Religiosi cum pro aliquo excessu fuerint corrigendi, contra Regularem Prælati sui, & Capituli disciplinam appellare præsumant, sed humiliter, ac deuotè suscipiant, quod pro salute sua fuerit eisdem iniunctum.

3. Hoc idem dicendum est de Nuncijs *Apostolicis*, quia non possunt amplius cognoscere in prima instantia, de causis ad forum Ecclesiasticum pertinentibus. Concil. Triden. sess. 25. c. 20. Imò Regulares ad se recurrentes remittere debent suis Superioribus, vt pluries decisum est à Sac. Congreg. 1602. 1604. Flosculi v. Nuncius numer. 8.

Exclusis itaquè præfatis casibus, in quibus nulla est dubitatio: propositum dubiū restringitur ad causas ordinarias càm Ciuiles, quàm criminales, quæ vertuntur inter Religiosos eiusdem Ordinis, vel inter subditos, vel inter subditum, & Prælatum, vel inter subditos, & Capitulum, vel inter Monasterium, & *Monasterium*, vel inter Prouinciam, & Prouinciam, vel alias quomodolibet. Ea propter.

Die 5. *Iulii* 1650.

4. Sacra Congregatio Cardinalium, & Prælatorum super appellationibus, & inhibitionibus Tribunalis *Auditoris* Cameræ, & alio-

& aliorum Tribunalium Curiæ Romanæ à san. mem. Vrbano Octauo deputata, & à Sanctissimo D. N. Innocentio X. renouata in hanc deuenit sententiam, & resolutionem, videlicet.

In causis Regularium eiusdem Religionis, siue sint inter subditos, siue inter subditum, & Prælatum, siue inter Monasterium, & Monasterium, siue alias quomodolibet, Auditorem Cam. se immiscere non posse in prima instantia, &c.

Hoc Decretum congruit cum Bulla Sixti V. Erectionis Sacræ Congregationis Regularium, in Bullario to. 2. pag. 613. vbi in §. 1. sic legitur: Causas verò, quas inter ipsos Religiosos oriri contigerit, iuxtà quarumcumque Religionum instituta, eorumque dispositionem Superiores illorum definiant, atque terminent.

5. Verumtamen in eadem Sacra Congregatione habita die 19. Iulij 1650. tantummodò fuit prouisum, vt in casibus, in quibus Auditor Cameræ potest appellationes recipere à sententijs, & grauaminibus Prælatorum Regularium, inhibitiones minimè decernat, nec Præfectus Signaturæ Iustitiæ det Commissiones, nisi citato prius Procuratore Ordinis.

6. Et sanè expedire non videtur, vt Religiosi in suis causis litigent extra Ordinem, quia sic datur eis materia vagandi extra claustra, & discurrendi per Curias, contra Canones, vt c. Si cupis, & c. Placuit communi. 16. q. 1. c. Monachi, de stat. Monachor. Clement. ne in agro, §.

Quia verò eod.tit. cum multis concordantibus. Tum quia propter ingentes sumptus, qui fiunt in litibus prosequendis, coguntur pecunias, quandoque etiam illicitis medijs sibi comparare, & proprietatem habere, contra c.ad Monasterium, de stat. Monachor. Tum quia eorum delicta sic publicantur in sæculo cum ignominia Religionum, & scandalo secularium contra cap in scripturis 96.dist. vbi refertur Constantinum dixisse: Verè si proprijs oculis vidissem Sacerdotem Dei, aut aliquem eorum, qui monastico habitu circumamicti sunt, peccantem, clamydem meam expoliarem, & cooperirem eum, ne ab aliquo videretur. Tum denique quia ex hoc eneruatur monastica disciplina, & Prælatis Regularibus debita subtrahitur obedientia contra tex. in c. Repræhensibilis, supra eodem.

7. Ex his resultat etiam Resolutio ad secundum dubium de commissionibus Signaturæ Iustitiæ, quia videtur non expedire, vt causæ Religionum extra Ordines committantur. P. Pagnan. in 2. lib. Decretalium tom.3. de Appell. c.de Priore, num.15 & seq.fol.243.

Augere.

SVMMARIVM.

Familiæ præscripta Monasteriorum, etiam prætextu augumenti redditũum, augeri non possunt. num.1.

Ministri Prouinciales Minorum de Obseruantia ex priuilegio Pauli Quinti possunt augere, & minuere familias Conuentuum. numer. 2.

1 AVgere non possunt Superiores numerum Regularium cuiq; Domui præscriptum etiam prætextu augumenti redditumm sine licentia Sac. Congregationis Vrban. VIII. Constitut. 43. quæ est de celebratione Missarum §. 13. to. 4.

2. Ministri verò Fratrum Minorum de Obseruantia vna cum Diffinitorio in capitulis, & Congregationibus, attenta paupertate Conuentuum, & locorum possunt augere, & minuere dictam præfixionem familiæ, iuxtà quantitatem eleemosynarum, ex cōcessione Pauli Quinti facta Ministro Generali Archangelo de Messana die 26. Nouembris 1606. & sic deinceps obseruatum est in familia Cismontana Minorum de Obseruantia, quæ viuit ex Piorum eleemosynis, absque vlla contradictione Visitationis Apostolicæ peractæ tempore san. mem. Innocentij Papæ Decimi. In regesto Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium fol. 46.

Baldachinum.

SVMMARIVM.

Regulares non possunt impedire Episcopum, ne erigat Baldachinum in Ecclesia illorum. n. 1

Hoc tamen non extenditur ad Vicarios Episcoporum. num.2.

1 DE iure communi Episcopi possunt aliquando erigere Baldachinum in Ecclesijs Regularium,& per Decretum Apostolicum emanatum die 10.Iunij 1603 nihil de nouo conceditur Dominis Episcopis,sed solum declaratur, quod possint censuris compelli Regulares, & alij exempti nolentes assentiri vsui Baldachini, ita notant Pasqualig.)in Addit. Laureti de Franchis p.1.num.381. Tambur.de iur. Abbat. tom.1.disp.15.nu,5,in regest.Episc.&Reg. fol.35.

2. Hoc autem non debet extendi ad Vicarios Episcoporum; etiam absente Episcopo, ex declaratione Sacræ Congregationis Rituum die 10. Iulij 1621. quæ declarauit non posse inuitis Regularibus erigere Baldachinum, Pasqualig. vbi sup. num.382.

Bannitus.

SVMMARIVM.

Regulares prohibentur receptare, & retinere in Conuentibus Bannitos, fallitos, & ære alieno grauatos sub pœna priuat. officiorum. num.1.

Subditi recipientes, triennio voti priuationem incurrunt. num.2.

Limita, nisi confugientes sint Procuratores Cõuen-

uentium, aut eorum filij: vel nisi confugiant ob rixam, donec se componant, &c. ibidem.

1 REgulares prohibentur receptare, & retinere in Conuentibus Bannitos, fallitos, & ære alieno grauatos sub pœna priuationis officiorum, vocisq; actiuæ, & passiuæ, *prout in sequenti Epistola, de mandato Pauli Papæ Quinti transmissa ad Nuncium Neapolis. videlicet.*

Molt'Illustre, &c.

Benche N. S. vogli, che sia osseruata l'Immunità Ecclesiastica, e la Constitutione di Gregorio XIV. fel. mem. sia eseguita come stà, non li piace però, che le Chiese, nè gl'altri luoghi Sacri seruano di asilo, ne di recettacolo à tristi, onde mi hà commandato di scriuere à V.S. che faccia prohibire, & intimare per parte di Sua Beatitudine, alli Superiori de Monasteri de'Regolari di tutti gl'Ordini, col mezzo degli Ordinarij, ò come meglio parerà à lei, che per l'auuenire non diano ricetto à sorte alcuna di Condennati, Banditi, ladri, ò altre genti di mal'affare, ne à falliti, e debitori sotto pena della priuatione dell'officio, e di voce attiua, e passiua, se si hauerà notitia del ricetto, ancorche nõ siano trouati questi tali nelli Monasterij, e sotto altre pene ancor maggiori ad arbitrio della Sãtità Sua, e vuole in oltre che sia auuertito di punir quelli, che hauerãno ardire di cõtrauenire à quest'ordine. Potrà dunque V.S. far publicare nel modo sudetto la det-

Hoc tamen non extenditur ad Vicarios Episcoporum. num. 2.

1 DE iure communi Episcopi possunt aliquando erigere Baldachinum in Ecclesijs Regularium, & per Decretum Apostolicum emanatum die 10. Iunij 1603 nihil de nouo conceditur Dominis Episcopis, sed solum declaratur, quod possint cēsuris compelli Regulares, & alij exempti nolentes assentiri vsui Baldachini, ita notant Pasqualig.)in Addit. Laureti de Franchis p. 1. num. 381. Tambur. de iur. Abbat. tom. 1. disp. 15. nu. 5. in regest. Episc. & Reg. fol. 35.

2. Hoc autem non debet extendi ad Vicarios Episcoporum; etiam absente Episcopo, ex declaratione Sacræ Congregationis Rituum die 10. Iulij 1621. quæ declarauit non posse inuitis Regularibus erigere Baldachinum. Pasqualig. vbi sup. num. 382.

Bannitus.

SVMMARIVM.

Regulares prohibentur receptare, & retinere in Conuentibus Bannitos, fallitos, & ære alieno grauatos sub pœna priuat. officiorum. num. 1.

Subditi recipientes, triennio voti priuationem incurrunt. num. 2.

Limita, nisi confugientes sint Procuratores Cōuen-

uentium, aut eorum filij: vel nisi confugiant ob rixam, donec se componant, &c. ibidem.

1 REgulares prohibentur receptare, & retinere in Conuentibus Bannitos, fallitos, & ære alieno grauatos sub pœna priuationis officiorum, vocisq; actiuæ, & passiuæ, *prout in sequenti Epistola, de mandato Pauli Papæ Quinti transmissa ad Nuncium Neapolis, videlicet.*

Molt'Illustre, &c.

Benche N. S. vogli, che sia osseruata l'Immunità Ecclesiastica, e la Constitutione di Gregorio XIV. fel. mem. sia eseguita come stà, non li piace però, che le Chiese, nè gl'altri luoghi Sacri seruano di asilo, ne di recettacolo à tristi, onde mi hà commandato di scriuere à V. S. che faccia prohibire, & intimare per parte di Sua Beatitudine, alli Superiori de Monasteri de' Regolari di tutti gl'Ordini, col mezzo degli Ordinarij, ò come meglio parerà à lei, che per l'auuenire non diano ricetto à sorte alcuna di Condennati, Banditi, ladri, ò altre genti di mal'affare, ne à falliti, e debitori sotto pena della priuatione dell'officio, e di voce attiua, e passiua, se si hauerà notitia del ricetto, ancorche nõ siano trouati questi tali nelli Monasterij, e sotto altre pene ancor maggiori ad arbitrio della Sãtità Sua, e vuole in oltre che sia auuertito di punir quelli, che hauerãno ardire di cõtrauenire à quest'ordine. Potrà dunque V. S. far publicare nel modo sudetto la det-

Cum verò eod. tit. cum multis concorda
ntibus. Tum quia propter ingentes sumpt
qui fiunt in litibus prosequendis, cogu
tur pecuniam, aliquandoque etiam illici
medijs sibi comparare, & proprietate
habere, contra c. ad Monasterium, de st
Monachor. Tum quia eorum delicta sic p
blicantur in seculo cum ignominia Re
giosorum, & scandalo secularium, contra
cap. in scripturis 96. dist. vbi refertur Co
stantinum dixisse: Verè si proprijs ocu
vidissem Sacerdotem Dei, aut aliquem e
rum, qui monastico habitu circumami
sunt, peccantem, clamydem meam exp
carem, & cooperirem eum, ne ab aliq
videretur. Tum denique quia ex hoc ene
uatur monastica disciplina, & Prælatis R
gularibus debita subtrahitur obedient
contra tex. in c. Reprehensibilis, supra
eodem.

7. Ex his resultat etiam Resolutio a
secundum dubium de commissionibus S
gnaturæ Iustitiæ, quia videtur non exp
dire, vt causæ Religionum extra Ordin
committantur. P. Pagnan. in 2 lib. D
cretalium tom. 3. de Appell. c. de Priori
num. 15 & seq. fol. 243.

Augere.

A R I V M.

Monasteriorum, etiam pri
redituum, augeri non pos
Ab.

Ministri Prouinciales Minorum de Obseruantia ex priuilegio Pauli Quinti possunt augere, & minuere familias Conuentuum. numer. 2.

1 AVgere non possunt Superiores numerum Regularium cuiq; Domui præscriptum etiam *prætextu* augmenti reddituum sine licentia Sac. Congregationis Vrban. VIII. Constitut. 43. quæ est de celebratione Missarum §. 13. n. 4.

2. Ministri verò Fratrum Minorum de Obseruantia vna cum Dissinitorio in capitulis, & Congregationibus, attenta paupertate Conuentuum, & locorum possunt augere, & minuere *dictam præfinitionem* familiæ, iuxta quantitatem eleemosynarum, ex cõcessione *Pauli Quinti facta Ministro* Generali Archangelo de Messana die 26. Nouembris 1606. & sic deinceps obseruatum est in familia Cismontana Minorum de Obseruantia, *quæ viuit ex Piorum eleemosynis, absque vlla contradictione Visitationis Apostolicæ peractæ tempore fel. mem. Innocentij Papæ Decimi.* In registro Sacræ Congregationis *Episcoporum*, & Regularium fol. 46.

Baldachinum.

SVMMARIVM.

Sunt interdire Episco

isi consu-
nant, &c.

eceptare,
us Banni
sub pœ-
actiuæ, &
le manda
Nuncium

eruata
stitutio-
eseguita
e Chiese,
asilo, ne
hà com-
cia pro-
ua Beati-
i de'Re-
zo degli
à lei, che
forte
dri, ò al-
e debito.
ll'officio,
uerà noti
o trouati
o altre,
della Sã-
uertito
re di cõ-
dunque
to la det-

Quia verò eod.tit. cum multis concordan tibus. Tum quia propter ingentes sumptus, qui fiunt in litibus prosequendis, coguntur pecunias, quandoque etiam illicitis medijs sibi comparare, & proprietatem habere, contra c.ad Monasterium, de stat. Monachor. Tum quia eorum delicta sic publicantur in sæculo cum ignominia Religionum, & scandalo secularium contra cap in scripturis 96.dist. vbi refertur Constantinum dixisse: Verè si proprijs oculis vidissem Sacerdotem Dei, aut aliquem eorum, qui monastico habitu circumamicti sunt, peccantem, clamydem meam expoliarem, & cooperirem eum, ne ab aliquo videretur. Tum denique quia ex hoc enervatur monastica disciplina, & Prælatis Regularibus debita subtrahitur obedientia contra tex. in c. Repræhensibilis, supra eodem.

7. Ex his resultat etiam Resolutio ad secundum dubium de commissionibus Signaturæ Iustitiæ, quia videtur non expedire, vt causæ Religionum extra Ordines committantur: P. Pagnan. in 2 lib. Decretalium tom.3. de Appell. c.de Priore, num.15 & seq.fol.243.

Augere.

S V M M A

Familiæ præ...
textu...
sup...

Ministri Prouinciales Minorum de Obseruantia ex priuilegio Pauli Quinti possunt augere, & minuere familias Conuentuum. numer. 2.

1 AVgere non possunt Superiores numerum Regularium cuiq; Domui præscriptum etiam prætextu augumenti reddituum sine licentia Sac. Congregationis Vrban. VIII. Constitut. 43. quæ est de celebratione Missarum §. 13. to. 4.

2. Ministri verò Fratrum Minorum de Obseruantia vna cum Diffinitorio in capitulis, & Congregationibus, attenta paupertate Conuentuum, & locorum possunt augere, & minuere dictam præfixionem familiæ, iuxtà quantitatem eleemosynarum, ex cõcessione Pauli Quinti facta Ministro Generali Archangelo de Messana die 25. Nouembris 1606. & sic deinceps obseruatum est in familia Cismontana Minorum de Obseruantia, quæ viuit ex Piorum eleemosynis, absque vlla contradictione Visitationis Apostolicæ peractæ tempore san. mem. Innocentij Papæ Decimi. In regesto Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium fol. 46.

Ba[illegible]

[illegible]um, ne
[illegible]m. n. 1
[illegible]

Quia verò eod.tit. cum multis concordantibus. Tum quia propter ingentes sumptus, qui fiunt in litibus prosequendis, coguntur pecunias, quandoque etiam illicitis medijs sibi comparare, & proprietatem habere, contra c.ad Monasterium, de stat. Monachor. Tum quia eorum delicta sic publicantur in sæculo cum ignominia Religionum, & scandalo secularium contra cap in scripturis 96.dist. vbi refertur Constantinum dixisse: Verè si proprijs oculis vidissem Sacerdotem Dei, aut aliquem eorum, qui monastico habitu circumamicti sunt, peccantem, clamydem meam expoliarem, & cooperirem eum, ne ab aliquo videretur. Tum denique quia ex hoc eneruatur monastica disciplina, & Prælatis Regularibus debita subtrahitur obedientia contra tex. in c. Repræhensibilis, supra eodem.

7. Ex his resultat etiam Resolutio ad secundum dubium de commissionibus Signaturæ Iustitiæ, quia videtur non expedire, vt causæ Religionum extra Ordines committantur. P. Pagnan. in 2 lib. Decretalium tom.3. de Appell. c.de Priore, num.15 & seq.fol.243.

Augere.

SVMMARIVM.

Familia præscripta Monasteriorum, etiam prætextu augumenti redditium, augeri non possunt. num. 1.

Mi.

Ministri Prouinciales Minorum de Obseruantia ex priuilegio Pauli Quinti possunt augere, & minuere familias Conuentuum. numer. 2.

1 AVgere non possunt Superiores numerum Regularium cuiq; Domui præscriptum etiam prætextu augumenti reddituum, sine licentia Sac. Congregationis Vrban. VIII. Constitut. 43. quæ est de celebratione Missarum §. 13. to. 4.

2. Ministri verò Fratrum Minorum de Obseruantia vna cum Diffinitorio in capitulis, & Congregationibus, attenta paupertate Conuentuum, & locorum possunt augere, & minuere dictam præfixionem familiæ, iuxtà quantitatem eleemosynarum, ex côcessione Pauli Quinti facta Ministro Generali Archangelo de Messana die 25. Nouembris 1606. & sic deinceps obseruatum est in familia Cismontana Minorum de Obseruantia, quæ viuit ex Piorum eleemosynis, absque vlla contradictione Visitationis Apostolicæ peractæ tempore san. mem. Innocentij Papæ Decimi. In regesto Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium fol. 46.

Baldachinum.

SVMMARIVM.

Regulares non possunt impedire Episcopum, ne erigat Baldachinum in Ecclesia illorum. n. 1

Hoc tamen non extenditur ad Vicarios Episcoporum. num.2.

1 DE iure communi Episcopi possunt aliquando erigere Baldachinum in Ecclesijs Regularium, & per Decretum Apostolicum emanatum die 10. Iunij 1603 nihil de nouo conceditur Dominis Episcopis, sed solum declaratur, quod possint censuris compelli Regulares, & alij exempti nolentes assentiri vsui Baldachini, ita notant Pasqualig.) in Addit. Laureti de Franchis p. 1. num. 381. Tambur. de iur. Abbat. tom. 1. disp. 15. nu. 5. in regest. Episc. & Reg. fol. 35.

2. Hoc autem non debet extendi ad Vicarios Episcoporum; etiam absente Episcopo, ex declaratione Sacræ Congregationis Rituum die 10. Iulij 1621. quæ declarauit non posse inuitis Regularibus erigere Baldachinum. Pasqualig. vbi sup. num. 382.

Bannitus.

SVMMARIVM.

Regulares prohibentur receptare, & retinere in Conuentibus Bannitos, fallitos, & are alieno grauatos sub pœna priuat. officiorum. num. 1.

Subditi recipientes, triennio voti priuationem incurrunt. num. 2.

Limita, nisi confugientes sint Procuratores Cō-

uentuum, tut eorum filij: vel nisi confugiant ob rixam, donec se componant, &c. ibidem.

1 REgulares prohibentur receptare, & retinere in Conuentibus Bannitos, fallitos, & ære alieno grauatos sub pœna priuationis officiorum, vocisq; actiuæ, & passiuæ, *prout in sequenti Epistola, de mandato Pauli Papæ Quinti transmissa ad Nuncium Neapolis, videlicet.*

Molt'Illustre, &c.

Benche N. S. vogli, che sia osseruata l'Immunità Ecclesiastica, e la Constitutione di Gregorio XIV. fel. mem. sia eseguita come stà, non li piace però, che le Chiese, nè gl'altri luoghi Sacri seruano di asilo, ne di recettacolo à tristi, onde mi hà commandato di scriuere à V. S. che faccia prohibire, & intimare per parte di Sua Beatitudine, alli Superiori de Monasteri de' Regolari di tutti gl'Ordini, col mezzo degli Ordinarij, ò come meglio parerà à lei, che per l'auuenire non diano ricetto à sorte alcuna di Condennati, Banditi, ladri, ò altre genti di mal'affare, ne à falliti, e debitori sotto pena della priuatione dell'officio, e di voce attiua, e passiua, se si hauerà notitia del ricetto, ancorche nõ siano trouati questi tali nelli Monasterij, e sotto altre pene ancor maggiori ad arbitrio della Sãtità Sua, e vuole in oltre che sia auuertito di punir quelli, che haueranno ardire di cõtrauenire à quest'ordine. Potrà dunque V. S. far publicare nel modo sudetto la det-

ta prohibitione nelli luoghi, doue ne sarà maggior bisogno, e di mano in mano per tutto, acciò non se ne possa pretendere ignoranza, & il Signore la consoli. Di Roma li 13. Agosto 1613.

Di V.S.

Come fratello affettionatissimo.
il Cardinal Sauli.

Questa lettera fù scritta d'ordine di Papa Paolo V. à Monsig. Nuncio di Napoli. In Lucerna Regularium v. Receptatio. Lezana v Bannitus in Regesto S.C. Episcop. & Regularium fol. 55.

2. Si autem subditi sint, qui recipiunt, triennio voti priuationem incurrunt, apud Fratres Reformatos, prout in eorum Statutis 1642. cap. 3. num. 22. limita nisi confugientes essent Syndici, seù Procuratores Conuentuum, vel eorum filij, quia isti maximis gaudent priuilegijs prout v. Syndicus, Clemens VII. Dum consideramus, Bullarium Rom. tom. 1. pag. 492. limita secundo, nisi confugiant per aliquot dies ob metum carcerationis post rixam, donec se componant, vel per aliquod simile, quia in huiusmodi casibus non computantur inter Bannitos, & decoctores, seù fallitos, & ei donec sint declarati per Edictum.

Bea-

Beatificatio, Imagines, Canonizatio.

SVMMARIVM.

Praxis pro Beatificatione, vel Canonizatione Sanctorum. num 1.

Circa Imagines, declarat non esse exponendas cum aureola, donec &c. Nec imprimi gesta miracula, nec apponi tabellas, &c. Apponitur pœna contra transgressores, nu. 2.

Circa Formam, & habitum sacrarum Imaginum prohibentur ne exponantur cum alio habitu, & forma, quam Ecclesia Catholica, ab antiquo tempore consueuit. nu. 3.

Nec cum habitu peculiari alicuius ordinis Regularis, nec Imagines prophanæ in Ecclesia exponantur, quæ omnia obseruanda sunt sub pœna excommunicationis, ac priuationis vocis actiuæ, & passiuæ, nu. 4.

1 PRaxis Sac. Rituum Congregationis pro Beatificatione, vel Canonizatione Sanctorum talis est.

De hoc tractari non potest, nisi post 40. annos à morte Serui Dei, & tunc nonnisi ex speciali concessione Summi Pontificis.

Inhibet formari processus, formatosque aperiri, nisi à specialibus delegatis: Interim tantum conceditur, quod Ordinarius instruere possit Processus in genere ad examinandum, an concedi possit instructio Processus in specie, ne occasione

dilationis pereant probationes.

Prohibetur omnibus, ne informationes super sanctitate alicuius defuncti capere presumant,

Is verò, cui miraculum aliquod narrabitur sub sigillo secreti recipiat, & secreto ad Episcopum loci transmittat.

Concessi processus in specie, transmittendi sunt ad Sedem Apostolicam in Sacra Rituum Cōgregatione examinandi, quoad ipsorum validitatem tantum.

Deindè absque processu ad vlteriora sigillandi sigillo eiusdem Sacræ Congregationis, & asseruandi vsque ad præfinitum tempus examinata prius vitæ sanctitate. Declarat tempus ad Canonizationem necessarium esse centum annorum. Peyrin. tom.2.fol.447. Pasqualig. ad Lauret. de Franch. num.1195. Nicola v. Canonizare, in regesto Sacræ Congregat. Rit. fol.75.

CIRCA IMAGINES.

1 VRbanus Papa Octauus in Constit. 132. Cælestis Hierusalem Ciues, quæ habetur in Appendice Bullarij Romani tom.4. fol.38. Declarat, & confirmat Decreta ædita circa Processus pro Beatificatione, & Canonizatione Sanctorum conficiendos, videlicet.

Quod imaginibus defunctorum, qui in bona sanctitatis fama decesserunt non possunt apponi Aureolæ, nec in Oratorijs, aut locis publicis exponi, donec Beati decla-

ren-

rentur à Sede Apostolica, & si quæ appositæ sunt omninò amoueantur.

Nec imprimi gesta, miracula, & reuelationes eorumdem sine recognitione, & approbatione Ordinarij, nec etiam apponi Tabellæ ad eorum sepulcra, ac lampades accendi.

Excipiuntur ij, quos à longissimo tempore Apostolica Sedes, vel Ordinarij tollerarunt.

Tabellæ tamen recipi possunt, ac in locum extra Ecclesiam custodiendæ sunt. Pœna contra transgressores, si Regulares fuerint est priuationis suorum officiorum, ac vocis actiuæ, & passiuæ, necnon suspensionis à Diuinis in Bullar Romano tom. 4. pag. 54.

3 Circa formam, & habitum Sacrarum Imaginum adest Constitutio præfati Vrbani Papæ Octaui in append. Bullarij Romani pag. 22. Sacrosancta, &c. in qua prohibet, quod Imagines D. N. Iesu Christi, Deiparæ Virginis *Mariæ*, ac Angelorum, Apostolorum, Euangelistarum, aliorumq; Sanctorum, & Sanctarum quorumcumq; sculpere, aut pingere, vel sculpi, aut pingi facere, aut antè hac sculptas, aut pictas, & alias quomodolibet effictas tenere, seù publico aspectui exponere, aut vestire cum alio habitu, & forma, quàm Ecclesia Catholica ab antiquo tempore consueuit.

4 Nec etiam cum habitu peculiari alicuius Ordinis Regularis: Ac vt Imagines aliter pictæ, ab Ecclesijs amoueantur, nec exponantur in eisdem, ac earum Frontispi-

cijs, & Atrijs imagines prophanæ, vel alia indecentiam, & inhonestatem præseferentia. Quæ omnia obseruanda sunt sub pœnis excomm. priuationis officij, ac vocis actiuæ, & passiuæ.

Beati.

SVMMARIVM.

Beatorum Imagines, Tabellæ, &c. in Ecclesijs non exponantur inconsulta Sede Apostolica, num. 1.

Obtenta facultate exponendi, non super Altari, sed tantum in pariete collocentur, n. 2.

Eorumdem obtenta Altarium erectione, non tamen potest de illis celebrari officium, & Missa, absque expressa facultate, nu. 3.

Cultus concessus pro vno loco, non extendatur ad alium, inconsulto Pontifice, n. 4.

Vbi permissum fuit Beatos prædictos ab omnibus coli, non tamen publica officij recitatio est concessa, sed tantum priuata, nu. 5.

Missa indulta certis Presbyteris Regularibus, vel Sæcularibus alicuius loci à confluentibus Sacerdotibus, minimè celebrentur. numer. 6.

Dies festi Beatorum non celebrentur, absque indulto Apostolico, nu. 7.

Non apponantur in Kalendario, nisi illius tantum loci in quo Officium, & Missa de eisdem celebratur, nu. 8.

Particularia suffragia eorumdem, in Ecclesiasticis precibus non recitentur, n. 9.

Nec innocentur in publicis precibus præter indultas à Sede Apostolica, nu. 10.

Nec in Processionibus, eorumdem Reliquiæ circumferantur, nu. 11.

Sac. Congreg. non intendit præiudicare Cultui Beatorum ab immemorabili tolerato, numer. 12.

Beati in Patronos non eligantur, nec eorum Natalitia cum octauis celebrentur, n. 13.

Sanctissimus D. N. præfata Decreta approbauit, ac typis imprimi, & publicari mandauit, num. 14.

Ad eorumdem obseruantiam compellantur ab Ordinarijs, tàm Regulares, quàm illi qui nulli subdantur Episcopo, nu. 15.

Decretum super cultu Beatis adhuc non Canonizatis præstando.

AD aures Eminentissimorum Patrum Congregationis Sac. Rituum plures deuenerunt, qui patrantur Indultorum excessus in materia præstationis cultus Beatis adhuc non Canonizatis, quamobrem eos eliminare, ac ne in futurum inducantur prouidere studentes, ad infrascripta deuenerunt Decreta, &

1 Quod eorumdem Beatorum Imagines, etiam non principaliter, & vti supplices appositæ, simulacra, Picturæ, Tabellæ, aut scripturæ eorum præclara gesta repræsentantes, aut referentes, in Ecclesijs, Sacrarijs, & Oratorijs quibuscumque, & præsertim in quibus Missæ sacrificium, vel alia

Diuina Officia peraguntur, Inconsulta Sede Apost. nullo pacto exponantur.

2 Quòd vbi indultum fuerit per Sedem Apost. Imagines, simulacra, pictasq; Tabellas in Ecclesijs poni, & coli posse, in pariete tantum, non autem super Altari, collocandi facultas tributa censeatur.

3 Quòd si concessa fuerit per eandem Sedem Apostolicam Altarium erectio, non tamen ob id missam, & officium de prædictis Beatis celebrandi, vel recitandi facultas tradita præsumatur; etenim specifica, & expressa concessio super his præcedere debet.

4 Vbi in vno loco cultus fuerit concessus, non extendatur inconsulto Pontifice, ad alium locum, quauis alia concurrente auctoritate.

5 In locis, vbi Beatos prædictos ab omnibus coli permissum fuit, nō inde publica officij recitatio permissa censeatur, sed tantummodo priuata; nec satisfactoria præcepto recitationis, nisi quoad illos, quibus Sedes Apostolica de hoc indulserit.

6 Missæ pariter, quæ fuerint indultæ certis personis, nēpè Presbyteris Regularibus vel Sæcularibus alicuius loci, vel Monasterij, seù Presbyteris alicuius Ecclesiæ seruitio præcipuè addictis, à confluentibus Sacerdotibus, quauis dignitate (etiam Cardinalatus) insignitis, minimè celebrentur.

7 Dies festi in Beatorum eorumdem memoriam non celebrentur, nisi speciali Indulto Apostolico prouisum fuerit.

8 Eorumdem nomina in Calendarijs

non

non apponantur, nisi illius tantum loci, earumq; personarum in quo, & à quibus cultus cum officio, & missa celebretur.

9 In quibusuis Ecclesiasticis precibus, & etiam in Oratorijs priuatis recitandis, particularia eorumdem suffragia non apponãtur, vel recitentur.

10 Publicis in precibus, præter indultas, & à Sede *A*postolica approbatas, ijdem Beati non inuocentur.

11 Eorumdemq; Reliquiæ in Processionibus minimè circumferantur.

12 Sacra eadem Congreg. præsentibus declarare, & iussione remouere non intendit Cultum Beatis per cõmunem Ecclesiæ consensum; vel per immemorabilem temporis cursum, aut per Patrum, Virorumque Sanctorum scripta; vel temporis centũ annorum metam excedentis scientiam, ac tolerantiam Sedis *A*post. (aut Ordinariorum hactenus præstitum; ac certis modo, & forma ab eo tempore eis exhibitum. Verum si à centũ annis citra cultus huiusmodi, aliqua ex parte constiteiit auctus, & extensus, eo casu Sac. eadem Congregat. eundem in pristinum reduci iubet, prout quemuis cultum, extra casus prædictos, ad expræssa tantum verbaliter in *A*postolicis indultis omninò reuocari mandat, sub pœnis &c.

14 Firmis quoque remanentibus Decretis, nempè nè Beati in Patronos eligantur, ne eorum Natalitia cũ Octauis celebrentur, & alijs quibuscumq; à Sac. Congregat. hactenus emanatis, quæ præsenti Decreto renouantur.

14 His

14 His autem Sanctissimo relatis, & in Congregatione Sac. Rituum ordinaria habita coram Sanctitate Sua per Eminentiss. & Reuerendiss. D. Cardinalem Sacchettũ accuratè perlectis, matureque discussis, Sanctitas sua ea approbauit, & pro omnimoda eorum obseruatione, mandauit typis imprimi, ad valuas affigi, & publicari, vt elapso termino, sex mensium, à die publicationis eorumdem, omnes, & singulos afficiant, & arctent, ac si omnibus, & singulis eadem exhibita, & personaliter præsentata, intimata, seù notificata fuissent.

15 Indulsitque locorum ordinarijs, vt auctoritate Sedis Apostolicæ possint, imò debeant Sæculares, & Regulares quoscunque quantumuis exemptos, etiam Societatis Iesu, S. Antonij Viennen. & S. Ioannis Hierosolymitani, ac reliquos omnes, speciali expressione indigentes, etiam sub censuris cõpellere. Cumque aliqui nulli subdantur Episcopo qui eos, si excesserint, coercere valeant, eo casu à Sedis Apostolicæ Nũcijs si aderint, sin minus ab Archiepiscopis, in eorum Prouincijs, vel ab Episcopis Romano tantũ Pontifici subiectis, intrà, vel propè quorum Diœcesis limites, eorum Ecclesiæ, vel Monasteria sita fuerint, tanquam à Sede Apostolica Delegatis ad huiusmodi Decretorum obseruationem prædicti omninò cogantur. Die 27. Septembris 1659.
Iulius Episcopus Sabinen. Card. Sachettus.
F. M. Phœbeus Sac. Rit. Congreg. Secret.
Fuit impressum Romæ, In regesto huius Congreg. fol. 148.

Declaratio præfati Decreti super cultu Beatis adhuc non Canonizatis præstando.

ALlatis ad Sac. Rit. Congregationem dubijs circa obseruationem, & intelligētiam Decreti super cultu Beatis adhuc non canonizatis præstando, editi die 27. Septembris 1659. & publicati 3. Februarij præsentis anni 1660.

Primo. An vbi indultum fuerit, vt Missa de aliquo Beato celebretur, liceat eius Imaginem, & simulachrum super Altari exponere, necnon votiuas Tabellas ibidem appendere?

Secundo. An si Dies Festi in Beatorum honorem non celebrentur, extendatur ad festa deuotionis?

Tertio. An indulta recitandi officium cum octaua, vel sine octaua, & celebrandi Missam de Beatis, fuerint reuocata per dictum Decretum Sacræ Congregationis?

Quarto. An in Ecclesijs in quibus Officium, & Missa de Beatis recitari, ac respectiuè celebrari possunt, liceat eorum Reliquias exponere?

Quinto. An Episcopi Regulares, qui ex indulto Sedis Apostolicæ gaudent priuilegijs suæ Religionis de quibus sunt capaces pro eorum cōditione, possint de Beatis suæ Religionis recitare Officium, & in proprijs Cathedralibus Missam celebrare, & Altare Beatis prædictis erigere?

Sac. Rituum Congregatio Respondit.

Ad Primum, affirmatiuè.
Ap Secundum, negatiuè.
Ad Tertium, pariter negatiuè.
Ad Quartum, affirmatiuè.
Ad Quintum negatiuè. Die 17. *Aprilis* 1660. Iulius Episc. Sabinen. Card. Sacchettus. Loco † sigilli. F. M. Phoeb. Sac. Rit. Congreg. Secr. &c. Gratis etiam quoad scripturam. Romæ ex Typographia Reu. Cam. *Apost.* 1660.

Benedictio.

SVMMARIVM.

Prælati Fratrum Minorum quenam benedicere possunt. num. 1.
Benedicere nequeunt paramenta Ecclesiarum non sibi subditarum. num. 2.
Circa benedictionem ouorum, & purificationem mulierum Sac. Congreg. declarauit id facere posse. num. 3.
Formula benedictionis vestium personarum secularium, quas Prælati benedicere possunt. num. 4.
Benedictio Cinguli pro Cordigeris. num. 5.
Benedictio Coronæ, aut Rosarij. num. 6.
Benedictio oliuarum in die S. Petri Martyris contra tempestates. num. 7.

1 PRælati Fratrum Minorum Obseruātiæ possunt benedicere omnia, & singula eiusdem Ordinis, & Obseruantiæ Ecclesias, Cæmeteria, Capitula, & Oratoria, vbicunque existentia, & alia quæcunque ad diuinum cultum, & vsum fratrum necessaria (præter Calices, patenas, & campanas) pro eorumdem fratrum vsu tãtum. Leo X. Religionis suadet honestas, &c. apud confect. fol. 116.

2 Benedicere nequeunt Paramenta Ecclesiarum, non sibi subditarum Abbates Prælati, & Superiores Regularium, ex declaratione Sac. Congregationis Rituum die 24. Augusti 1609. apud Gauant. in decretis, quæ ad missam pertinent num. 13. Lezan. v. Benedictio numer. 8 ea propter caute legendi sunt, qui extendunt hanc facultatem ad paramenta aliarum Ecclesiarum.

3 Circa benedictionem ouorum, & purificationem mulierum, declarauit Sacra Congregatio Concilij 2. Iulij 1621. in responsione super 14. dubia posita in controuersia ab Archiepiscopo Bonon. contra Regulares, posse id facere, prout iam vsus obtinuit. Peyrin. tom. 2. fol. 211. Pasqualig. in Addit. ad quæst. 69. Laureti de Franch. par. 2. fol. 521. In regesto Concil. Trident. fol. 155.

4 Possunt etiam *benedicere vestes personarium sæcularium*, & quia frequenter accidit casus, opere pretium duxi ponere in hoc Theatro benedictionem desumptam à Compendio Cæremoniarum Francisci Ma-

riæ

riæ de Capellis fol. 275. quæ vulgò dicitur S. Vbaldi.

Adiutorium, &c.

Domine exaudi, &c.

EXorciso vos creaturas diuersas indumentorum per eum, qui vos parauit ad ornamentum generis humani, vt sitis Indumenta bene†dicta, pu†ra, & mun†da ab omni virtute Diaboli, & Ministrorum eius, & ab omnibus facturis, & maleficijs cuiuscunque generis sint, vt vires Diaboli retinere non possitis, sed sitis in nomine Diui Vbaldi induméta pu†ra, bene†dicta, & san†cti†ficata, quæsumus Domine, vt hæc indumenta in tuo nomine purificare bene†dicere, & sanctificare digneris, nam ego sacerdos tuus hæc indumenta in tuo nomine, & Diui Vbaldi bene†dico, puri†fico, & san†ctifico: Concede Domine, vt qui ea portauerit, & induerit cælestis gratiæ, & benedictionis plenitudinem valeat accipere, vt ab omnibus dæmonibus, & facturis sit liber & defensus. In nomine Patris, & Filij, &c.

Aspergantur aqua benedicta.

Benedictio Cinguli pro Cordigeris.

Adiutorium, &c.

Domine exaudi, &c.

Dominus vobiscum, &c.

Oremus.

DEus, qui vt seruum tuum redimeres filium tuum per manus impiorum

ligari

ligari voluisti bene†dic quæsumus Cingulum istud, & præsta, vt famulus tuus, vel famula tua, qui eo velut ligamine pœnitentiali sui corporis cingetur vinculorum eiusdẽ Domini Nostri Iesu Christi perpetuo memor existat, & in ordine quem assumit perenniter perseueret, tuisque cum affectu semper obsequijs se alligatum esse cognoscat. Per eundem Christum, &c.

Aspergatur aqua benedicta. Deinde: Præcingat te Dominus cingulo puritatis, & extinguat in lumbis tuis humorem libidinis, vt maneat in te virtus continentiæ, & castitatis, Per Christum, &c. *Amen.*

Benedictio Coronæ, & Rosarij.

Adiutorium, &c.
Domine exaudi, &c.
Dominus vobiscum, &c.

Oremus.

6 OMnipotens, & misericors Deus, qui propter nimiam charitatem tuam, qua dilexisti nos filium tuum Dominum nostrum Iesum Christũ pro Redemptione nostra de Cælis in terram descendere, & de Beatissimæ Virginis Mariæ Vtero, Angelo nunciante carnem suscipere voluisti, vt nos eriperes de potestate diaboli, obsecramus immensam clementiã tuam, vt hæc corona in honorem, & laudem eiusdem Genitricis filij tui ab Ecclesia tua fideli dicata bene†dicas, & sancti†fices, eique tantam infunde vir-

virtutem Spiritus Sancti, vt quicumque eam portauerit, vel dixerit, aut in domo reuerenter tenuerit, ab omni hoste, & facturis semper, & vbique in hoc sæculo liberetur, & in exitu suo à Beatissima Virgine tibi pleno bonis operibus præsentari mereatur. Per eumdem Christum, &c.

Aspergatur aqua benedicta:

Benedictio Oliuarum Sancti Petri Martyris contra Tempestates.

Adiutorium nostrum, &c.
Domine exaudi &c.
Dominus vobiscum, &c.

Oremus,

7 DOmine Iesu Christe filij Dei viui bene†dic oliuas istas supplicationibus nostris, & infunde eis quæsumus Dñe per virtutem Sanctæ† Crucis, & per intercessionem S. Petri *Martyris* tui, cælestem benedictionẽ quam ad repellẽdas tenebras humani generis tribuisti talem benedictionẽ signaculo Sanctæ†Crucis accipiãt, & in quibuscumq; locis positæ fuerint discedãt principes Tenebrarum, & contremiscant pauidi cum omnibus ministris suis de habitationibus illis, nec præsumant amplius inquietare, aut molestare seruientibus tibi Omnipotenti Deo. Qui viuis, & regnas sæcula sæculorum. Amen.

Aspergatur aqua benedicta.

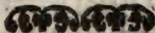
Beneficium.

SVMMARIVM.

Nouitius beneficiatus bimestre ante professionē de licentia Ordinarij renunciare debet, nu. 1.
Si non renunciauerit, post professionem vacant quæcumque beneficia. num. 2.

1 NOuitius beneficiatus de licentia Episcopi, siue eius Vicarij, quæ nō requiritur in scriptis, intra duos mēses proximos ante professionem, quando scilicet Nouitius est iam receptus à fratribus, & accinctus ad illam emittendam debet renunciare, & non alias intelligatur effectum suum sortiri, nisi sequuta professione Conc. Trid. sess. 25. de Regul. cap. 16. Hieronym. Rodriq. resol. 15. num. 19. Pasqualig. in addit. Laurenti de Franch. par. 2. quæst. 42. fol. 494.

2 Post Professionem in Religione approbata (etsi Nouitius non renunciauerit) vacant quæcumque beneficia ante habita c. Beneficium de Regul. in 6. Sanch. lib. 6. in Decal. cap 29. num. 2. & quidem siuè beneficia sint maiora, siuè minora cum indistinctè loquatur, Tex. in d. cap. benef. vbi Barbos. num. 2.

Biblio-

SVMMARIVM.

In virtute S. Obedientiæ, & sub pœna excommunicationis prohibetur amotio librorum furto, & ad malum finem, ex Bibliothecis Fratrum Minorum de Obseruantia, & Reformatorum, num. 1.

1 PRohibetur amotio librorum furto, & ad malum finem, ex Bibliothecis fratrum Minorum de Obser. Sancti Francisci in virtute Sanctæ Obedientiæ, & sub pœna excommunicationis ipso facto incurrenda, ac Pontifici reseruatæ, nisi satisfacto omni damno, vniuersis, & singulis personis Ecclesiasticis, Sæcularibus, & Regularibus, vniuscuiusq; status ordinis, vel conditionis existant, etiamsi Pontificali dignitate præfulgeant. Pius V. Cum sicut 1598. apud Rodriq. in Bullar. fol. 427. in Bullario Franciscano fol. 105. Sixtus V. cum sicut accepimus 1587. et in Bullario Roman. tom. 2. pag. 596. vel 4 52. Innocentius X. Conseruationis 1651. pro Bibliothecis Fratrum Minorum Strictioris Obseruantiæ Prouinciæ Romanæ, prout in archiuio S. Francisci Transtyberim.

Bona Spiritualia.

SVMMARIVM.

Generalis, & Prouincialis Ordinis Minorum possunt applicare alijs extra Religionem bona spiritualia suorum subditorum, nu. 1.
Formula litterarum huiusmodi communicationis, num. 2.

1 POssunt Prælati Religionum applicare alijs extra Religionem bona spiritualia suorum subditorum, & illis tribuere litteras; seù Patentes talis communicationis, ex Priuilegio Vrbani V. quo concessit Generali, & Prouincialibus Ordinis Minorum, vt possint Benefactoribus Ordinis communicare suffragia Indulgentias, orationes, & bona spiritualia Monument. Ordinis secundæ Impressionis fol. 261. Casarub. in compend. Priuileg. Mendic. v. Indulgentiæ concessæ exhibentibus num. 6. Lezan. v. Bona Regularium, num. 2.

2 Circa patentes litteras huiusmodi communicationis bonorum spiritualium, quas Prouinciales concedere solent, non inutile duxi pro eorum solatio, ponere sequens exemplar, videlicet.

Quamuis ex charitatis debito omnibus teneamur, illis tamen longè amplius noscimur obligari, quorum beneficia certis modis experimur. Cum igitur sincerum devotionis affectum crebris beneficijs cō-

probatumque quem erga Beatissimum Patrem N. Franciscum, eiusque Ordinem, & Fratres nostros Reformatos præcipuè geris, sicuti ex pia, fideliq; plurimorum fratrum nostrorum relatione cognouimus, ob arctissimam, voluntariamque quam profitemur paupertatē nulla temporalium bonorum mercede compensare valeamus, spiritualibus tamen muneribus, pro modo gratiæ Dei, quo poterimus affectu prosequimur. Ideò Dominationem tuam, necnon, & totam familiam tuam in Confraternitatem nostram recipientes in vita pariter, & in mortem, iuxtà Indulta à Summis Pontificibus Superioribus nostri Ordinis gratiosè, benignèq; concessa; plenā vobis participationem omnium bonorum spiritualiū, missarum videlicet, orationum, suffragiorum, Diuinorum officiorum, Ieiuniorum, Vigiliarum, abstinentiarum, Peregrinationum, pœnitentiarum, mortificationum, disciplinarum, prædicationum, lectionum, meditationum, obseruantiarum, laborum, & deuotionum, ac omnium aliorum bonorum, quæ nedum in hac Prouincia Strictioris Obseruantiæ, verum etiam in omnibus supradictis ab omnibus, & ab vnoquoque nostrum peraguntur, & fiunt, & quæ Diuina Clementia acceptare dignabitur toto cordis affectu impartimur; vt multiplici suffragiorum adiutū præsidio, & in præsenti Diuinarum gratiarum incrementa, & in futuro æternæ gloriæ præmium possidere mereamini. In quorum omnium fidem has nostras fieri iussimus, & manu propria, ac

Ma-

Maiori Officij nostro sigillo munitas dedimus, Valete. Datum, &c.

Bona Temporalia.

SVMMARIVM.

Fratres Minores de Obseruantia bona immobilia possidere nequeunt num.1.

Nec consuetudine induci potest, vt ea in communi licitè possideant. num.2.

Possunt recipi, sub ratione eleemosynæ, cum protestatione non habendi ius super illa. num.3.

Ponitur exemplar protestationis. num.4.

Corroboratur præfata doctrina per Decretum Reu. Fabricæ super legatis relictis Fratribus Min. de Obseru. num.5.

Ponitur aliud Decretum de non componendis legatis Fratribus Minoribus relictis. num.6.

Bona immobilia, Monasterio incapaci retinendi ea, quomodo alienari possunt. num.7.

1 BOna immobilia possidere licitum est Monasterijs, & domibus, tàm virorum, quàm mulierum, & mendicantium, exceptis Domibus Fratrum Sancti Francisci de Obseruantia, & Capucinorũ. Trid. sess.25. de Regularibus, & Monialibus cap.3.

2 An autem consuetudine induci possit, vt dicti Minores possideant licitè bona immobilia in communi, negatiuè tenet

Sanchez tom.2.moral.lib.7. cap.25.nu.16. Fulgos. conf.105. Cephal.conf.97. num.4. quod magis confirmatur ex crebris declarationibus Capitulorum Generalium eiusdem Ordinis Minorum de Obseruantia, & præcipuè de anno 1651. in quo Capitulum generale Romanum protestatum est se velle obseruare Regulam Sancti Francisci ad literam sine vlla dispensatione, iuxtà declarationes Apostolicas, quæ puritatem nostræ Regulæ declararunt.

3 Hinc est, quod si offerantur bona mobilia, vel immobilia præfatis fratribus Regularis Obseruantiæ Sancti Francisci, vt ipsi dicant certa Officia, & Missas Superior Conuentus debet facere protestationem ei, qui Testatoris voluntatẽ adimplere tenetur, quod ad illas eleemosynas nullum ius habent fratres ex vi legati, sed tantum recipient sub ratione eleemosynæ. Vrban.Oct. constitut. 49. tom.4. pag 67. Bull.Rom.

4 *Exemplar autem huiusmodi protestationis hoc erit.*

Nos Frater N. Guardianus Conuentus N.& Discreti eiusdem dicimus ad nostram notitiam peruenisse, quod N.certam eleemosynam huic Conuentui distribuendam perpetuò gratis, vel forsan pro aliquibus missis,& officijs celebrandis legasse, cumq; legata huiusmodi, nisi per simplicem eleemosynam ex nostra Regula nobis acceptare non liceat per præsentes protestamur in Domino,quod legatum prædictum tanquam incapaces ex vi legati recipere nolumus,

lumus, nec intendimus, si tamen hæres, aut executor testamentarius d. quantitatem per viam simplicis eleemosynæ, omni obligatione dominio, & proprietate penitùs cessantibus, nobis liberè conferre voluerit, illam simpliciter accipiemus, & piæ Testatoris voluntati, quantum in nobis fuerit plenè, & fideliter satisfaciemus, quæ protestatio subscripta à Guardiano, & discretis dabitur executori Testamenti, & in libro Conuentus ad futuram rei memoriam adnotabitur, & hac ratione tantum, secundum Doctrinam S. Bonauenturæ in duabus Congregationibus Generalibus receptam, & in Romana Rota examinatam bona temporalia, seù legata recipere permissum est. Congr. Gener. Rom. 1603. 1615. & 1628.

5 Magis, ac magis corroboratur præfata doctrina per *Decretum Congregationis Reu. Fabricæ Principis Apostolorum de Vrbe super legatis relictis Fratribus Minoribus de Obseruantia S. Francisci, videlicet.*

Cum sæpius fuerit habitus recursus ad Sacram Congregationem Vener. Fabricæ Sancti Petri super annuis legatis factis, seù faciendis ad fauorem Fratrum S. Francisci Minorum de Obseruantia cum onere Missarum, seù officiorum, siuè gratis, siuè alio modo.

Prætendente Ven. Fabrica S. Petri ad illam spectare propter dictorum fratrum incapacitatem huiusmodi legatorum.

Dictis autem fratribus allegantibus posse annua legata huiusmodi recipere, cutâ

conſcientia, quatenus hæres ex ſua libera voluntate voluerit illa dare in eleemoſynam, & committere fratribus dictas miſſas & officia iuxta ſententiam S. Bonauenturæ, & decreta Sacræ Congregationis à Sanctiſſimo Domino Noſtro Fratrum Minorum de Obſeruantia Sancti Franciſci Ciſmontanæ Familiæ Conſultationibus præpoſita ſub die 4. Iulij 1628. publicata.

Eadem Sacra Congregatio pro opportuna præmiſſorum prouiſione, facta prius relatione Sanctiſſimo Domino Noſtro Vrbano Papa Octauo, ac de illius expreſſo ordine, & mandato decreuit infuturum ſuper huiuſmodi legatis obſeruari, vt infrà.

Quod huiuſmodi legata per debitores, vel hæredes non extinguantur, vel reducantur per compoſitionem cum miniſtris fabricæ faciendam, vel alio quouis modo, ſed illorum capitale, ſiue ſors principalis, vel proprietas abſque alia diminutione conſeruentur ſemper, & perpetuo ad effectum, vt in vſus Romano Pontifici pro tempore exiſtenti benè viſos applicari. Ità tamen, & quandiù applicationem ſpecialem auctoritate Apoſtolica fieri non contigerit hæredes, vel debitores poſſint liberè, ſi velint dictis fratribus dare dicta annua legata per eoſdem fratres recipienda in eleemoſynam, non autem per eos exigenda.

Et quod quæuis extinctio, reductio, ſeù diminutio capitalis, ſeù proprietas aliter

absque Romani Pōtificis speciali permissione facta eo ipso nulla sit, nec debitoribus, aut alijs quibuscumq; suffragetur.

Quodque Commissarij alijque ministri Ven. Fabricæ super huiusmodi capitale, seu proprietate supradicta se de cætero nō intromittant, nec dicti hæredes, seu debitores aliquo modo molestent, nisi ad effectum reinuestiendi in casu re inuestimenti seù prouidendi, vt conseruentur, vt supra aut alias in applicationis executionem, auctoritate Apostolica facta, vel facienda.

Et quod nolētibus dictis hæredibus, vel debitoribus dare supradictis fratribus dictas eleemosynas, seu annuas præstationes, siue legata, vt supra soluere, vel alias, seù illa non soluentibus tunc in eo casu lapsis duobus annis à die obitus Testatorum si fuerit maturatum legatum, vel à die maturatæ illius solutionis eadem Fabrica, vel illius Commissarij, & ministri id totum, quod solutum non fuit pro præterito, pro rata tamen, in qua fuerit, vt supra elapsū biennium, vel vltra possit, & valeat annuas præstationes huiusmodi exigere, exigique facere ad sui beneplacitum, iuxta suas facultates, & priuilegia, saluo semper capitali, seu proprietate, vt supra ad effectum, quod hæredes, vel debitores, dummodo de eis per Romanum Pontificem, pro tempore existentem, aliter non fuerit dispositum, nec prædicta legata in alios vsus eius auctoritate applicata fuerint, vel applicari contigerit, possint, si velint, etiam quomodocumque futuris tempori-

 bus,

bus, & sic deinceps in perpetuum dare dictis fratribus dicta annua legata in eleemosynam, vt supra, nec fabrica eosdem hæredes, vel debitores molestare possit, & valeat toties, & quoties casus contigerit, nisi pro præterito, & tunc in alijs terminis tãtum post quorum maturationẽ fuerit elapsum biennium, vel vltra, vt supra salua semper erectione beneficiorum, & applicatione legatorum, seù quorumcumque bonorum, & reddituum, ac Iurium eisdem beneficijs, seù alijs vsibus pijs Apostolica auctoritate facta, vel in posterum quandocumque, & quomodocumque facienda, & executione litterarum Apostolicarum desuper expeditarum, seù expediẽdarum, itaut præfata decreta ad illas nequaquam se extendant, sed illæ semper firmæ, & illesæ remaneant, & suos plenarios & integros effectus sortiri debeat, ita quod neque fabrica, neque hæredes, vel debitores præfatæ vllo modo illas impedire, retractare; vel conuertere valeant, & saluis semper Sedis Apostolicæ auctoritate, ac facultatibus competentibus dictæ Sac. Congregationi Ven. Fabricæ.

Prohibuit tamen eadem Sac. Congreg. Fratribus supradictis, sub pœna excommunicationis ipso facto incurrenda, ne audeant, seù præsumant, nec quilibet eorum audeat, seù præsumat per se, vel per alios Syndicos, Ministros, seù Procuratores tàm sæculares, quàm Regulares dd. annuas præstationes, seù legata, nec iudicialiter tam coram quocumque Iudice Ecclesiastico,

quam

quam sæculari Ordinario, vel Delegato, nec aliàs nisi iuxtà formam dicti Decreti Congregationis Fratrum Minorum de Obseruantia S. Francisci Cismontanæ familiæ à Sanctissimo D. N. deputatæ ab hæredibus, seù quibusuis alijs eorum debitoribus petere, minusue dictis hæredibus, seù debitoribus facere aliquas receputas pro dictis annuis præstationibus, nisi pro rata, & pecunia, seù eleemosynis supradictis cum effectu, ac verè, & realiter eisdem fratribus data, vel soluta, seù datis, vel solutis, nec sub alia data, nisi sub ea, qua verè fuerit ijsdem Procuratoribus, aut alijs pro eis facta realis satisfactio, & insuper nec Prouisos Apostolicos pro tempore de beneficijs, quibus legata supradicta fuerint applicata, vel eorum Procuratores, & Ministros super erectione dictorum legatorũ directè, vel indirectè impedire, vel molestare quouis quæsito colore, vel prætextu audeant, vel præsumant. Datum Romæ ex Collegio eiusdem Sac. Congregationis die 14. Februarij 1633.

Dominicus Cardinalis Gimnasius.

Loco † Sigilli.

C. de Ghettis OEcon.

Gratis.

6. *Decretum Sacræ Congregationis Generalis Reu. Fabricæ S. Petri de Vrbe super annuis legatis relictis Fratribus Minoribus de Obseruantia S. Francisci non componendis.*

Sacra Congregatio Generalis Reu. Fabricæ S. Petri de Vrbe ad Consulendum

non minus indemnitati Fratrum Ordinis Minorum de Obseruantia S. Francisci, quã prouidendum malitiæ hæredum, & aliorũ quomodolibet obligatorum, qui differũt vltra biennium illis soluere annua legata pia cum oneribus missarum, seu officiorum vel etiam gratis dictis fratribus, seu eorum Ecclesijs relicta, ac etiam in futurum relinquenda, sub spe postea super illis pro maiori summa se componen. cum Commissarijs, & alijs Reu. Fabricæ Ministris, & Officialibus.

Prohibuit, & expressè mandauit quibuscumque Commissarijs Oeconomis, Secretarijs, & alijs quibuscumque Officialibus, & Ministris Reu. Fabricæ præsentibus, & futuris, & tàm Vrbis, & Status Ecclesiastici, quàm Regni Neapolis, & aliorum quorumcumque locorum sub pœnis arbitrio eiusdem Sac. Congregationis ne de cætero cum hæredibus, vel alijs vel quomodolibet obligatis ad solutionem dictorum Legatorum ad aliquam compositionem, remissionem, vel transactionem deueniãt, sed ab illis omnes annatas supra biennium decursas, & non solutas integraliter exigant, & exigere faciant in beneficium d. Reu. Fabricæ sine relaxatione alicuius minimæ portionis, siue quantitatis, seruato in reliquis tenore Decreti in hac materia ab eadem Sac. Congreg. æditi sub die 14. Febr. 1633.

Et compositiones, seu remissiones quascumque in contrarium, quomodolibet faciendas eo ipso nullas, & irritas esse de-

creuit, & declarauit, mandans ita compo-nentes ad residui sic sibi remissi, seu condonati solutionem adstringi, & cogi posse perinde, ac si compositio, seu relaxatio per eos obtenta non esset.

Et ne ab aliquo huius Decr. ignorantia prætẽdi, & allegari possit decreuit illud in lucem ædi publicari, & pro negotijs Status Ecclesiastici affixum in Vrbe in Ianuis Sacros. Basilicæ Vaticanæ, in acie Campi Floræ, alijsque locis consuetis, & pro negotijs Regni Neapoli in Ianuis Ecclesiæ Archiepiscopalis Neap. necnon solita Residentia Tribunalis ipsius Reu. Fabricæ perinde afficere, ac si omnibus interesse habentibus personaliter intimatum esset. Datum Romæ in Collegio eiusdem Sacræ Congregationis die 15. Decembr. 1646.

7 Bona immobilia relicta, vel donata Monasterio incapaci retinendi etiam in cõmuni possunt alienari sine assensu Apostolico, & pretium eorum conuerti in necessitatem, & vtilitatem Monasterij, quia hæc bona non sunt Monasterio incorporata ob incapacitatem eiusdem, vt in Clem. Exiui de verb. signific. hinc est, quod fratres Minores Regularis obseruantiæ, Capuccini, & Theatini possunt sibi relicta alienare sine licentia Papæ, ex declaratione Sacræ Congregationis Concilij Triden. quàm refert Donat par. 2. qq. regul. tr. 14. qu. 63. fol. 355. & habetur etiam in libello articulato Bullæ, & Decreta recen. fol. 100 & 125.

8 Bona Ecclesiarum non possunt dici

bona Clericorum, vel Monachorum, qui solum sunt vsuarj, sed verè, & propriè dicuntur patrimonialia Domini Nostri Iesu Christi. Etenim quæ Ecclesiæ offeruntur, intuitu Dei offeruntur. qui omnia dedit eius filio, nempè Christo Domino, vt docuit Innoc. in cap. Cum ex parte de elect. in 6. & in lib. Leuitici cap. 25. habentur hæc verba: Terra quoque non vendetur in perpetuum, quia mea est, & vos aduenæ, & Coloni mei estis, hinc est, quod bona Ecclesiæ non possint alienari sine consensu Romani Pontificis, Donat. par. 2, qq. regul. tract. 14. q. 2. n. 1. fol 320.

9 Bonorum mobilium, & immobilium, quibus vtuntur Fratres Minores S. Francisci qualia sunt ædificia, seù Domus Ecclesiæ cum Hortis, ornamenta, Calices, & alia vasa cultui, & seruitio Altaris dicata. Romanus Pontifex est Dominus etiam temporalis, ad cuius potestatem recepta sunt per Alexandrum VI. confirmantem literas Prædecessorum suorum Casarub. in comp. priuil. Mend. v. bona § 9 fol. 99.

10 Bona Ecclesiasticarum personarum sunt exempta à Gabellis ex decreto Sacræ Congregationis Controuersiarum Iurisdictionalium de exemptione bonorum die 21. Aprilis 1640. prout in sequenti.

Sacra Congregatio Eminentissimorum Cardinalium Controuersijs Iurisdictionalibus præpositorum alias censuit bona per Ecclesiasticos possessa gaudere exemptionibus à quibuscumque impositionibus, & oneribus, quæ non sint copulatiuè, certa

realia, & inuariabilia, iuxtà decisionem in Brundusina Gabellæ, coram bon.mem. Penia, & concordari, necnon ab impositionibus Cameralibus, etiam comprehensiuis Ecclesiasticorum, quando Ecclesiastici libertatem eam non soluendi præscripserint. Iuxta Decretum anno 1600.tempore san: mem: Clem. Octaui editum. Dat. die 21 Aprilis 1640.

Io:Bapt.Pamphilius

F.Paulutius Sac.Congr. Secretarius.

In regesto Conc.Trid.fol.128. Pasq.in addit.Laur.de Franc.par.2.q.48.n.2.

Breuia Pœnitentiariæ.

SVMMARIVM.

Confessarij Regulares, quomodo accipere, aperire, & exequi Breuia Sacra pœnitentiaria possint.

1 CONfessarij Regulares, qui communicant in Priuilegiis cum Iesuitis, si sint approbati ab Ordinario; licet non graduati de licentia suorum Generalium, vel Prouincialium, si id illis à Generalibus concessum fuit, possunt accipere, aperire, & exequi Breuia Sacræ Pœnitentiariæ, quæ communiter Magistris Sacræ Theologiæ, vel in Iure Canonico Doctoribus destinantur.

Ratio est, quia Gregorius XIII. id solum

lum cōcessit Generali Societ. Iesu, vt ipse alijs committat, & ita debet fieri, in alijs ordinibus, alias nihil fiat. Portell. in dub. Regul. v. Confessor aperiens fol. mihi 80. n. 15. vbi ponit formulas Breuium, seù literarum iuxta diuersitatem dispensationum, quæ emanari solent à Sac. Pœnitentiaria, Lezan. to. 1. c. 19. n. 38. qui tamen obseruat non esse tutum potiri hac facultate etiam per viam communicationis illas Religiones, quarum Religiosi gradus Doctoratus admittunt, qui etiam tom. 4. verb. Literæ Apostolicæ n. 9. dat exemplaria literarum, seu Breuium Sac. Pœnitentiariæ.

Bulla.

SVMMARIVM.

Explicatur differentia, quæ est inter bullam, Breue, Rescriptum, simplex signatura, & Viuæ vocis Oraculum. num. 1.

Quæcumque decreta à Papa emanata, eadem vi pollent, ac Canones in Iure insertis. num. 2.

1 DIuersis, varijsque literis, & modis extra Concilia, & Ius commune, suam voluntatem, suaque præcepta Christianis populis Rom. Pontifex explicat, vel enim oretenus aliquid decernit, aut præcipit, & hoc vocatur viuæ vocis oraculū; vel priuata signatura, subscribendo alicui scripturæ per se, aut per suum Delegatū, sine sigillo, & hoc signatura simplex appellatur,

latum; vel per literas publicas Secretarij sui singrapho subscriptas, & Annulo Piscatoris munitas, & vocatur Breue, & si sit responsum Pontificis vocatur etiam rescriptum: vel per literas sub plumbo expeditas, & tunc hæ literæ Bullæ nuncupantur.

Hinc est, quod quæcumque Decreta à Papa emanata siue Breuia rescripta viuæ vocis oracula Signaturæ, & alia huiusmodi quocunque nomine nuncupentur, extra Concilia, & ius commune vagantia eadem vi pollent, ac Canones in dictis Concilis & iure insertis Brup, tract, 1. Priuil. Regul. proposit. 2. Executor Bullarum, ac literarū Apostolicarum est Auditor Cameræ pro tempore, ex Constitutionibus Pij IV. ad Eximiæ 33. Pauli V. Eximiæ Constitut. 28. Nicolius v. Auditor. num. 5.

Bulla Cruciatæ.

SVMMARIVM.

Minoritæ cum facultate Prælatorū possunt accipere Bullam Cruciatæ. num. 1.

Non tamen possunt vti priuilegio edendi lacticinia in quadragesima. num. 2.

1 Minoritæ cum facultate suorum Prælatorum possunt accipere Bullam Cruciatæ, & vti priuilegijs ipsius Sorb. in add. ad comp. priuil. mendi. v. Cruciata fol. mihi 177.

2 Non tamen possunt vti priuilegio aden-

lum cōcessit Generali Societ. Iesu, vt ipse alijs committat, & ita debet fieri, in alijs ordinibus, alias nihil fiat. Portell. in dub. Regul. v. Confessor aperiens fol. mihi 80. n. 15. vbi ponit formulas Breuium, seù literarum iuxta diuersitatem dispensationum, quæ emanari solent à Sac. Pœnitentiaria, Lezan. to. 1. c. 19. n. 38. qui tamen obseruat non esse tutum potiri hac facultate etiam per viam communicationis illas Religiones, quarum Religiosi gradus Doctoratus admittunt, qui etiam tom. 4. verb. Literæ Apostolicæ n. 9. dat exemplaria literarum, seu Breuium Sac. Pœnitentiariæ.

Bulla.

SVMMARIVM.

Explicatur differentia, quæ est inter bullam, Breue, Rescriptum, simplex signatura, & Viuæ vocis Oraculum. num. 1.

Quæcumque decreta à Papa emanata, eadem vi pollent, ac Canones in Iure inserti. nu. 2.

1 DIuersis, varijsque literis, & modi[s] extra Concilia, & Ius com[...] suam voluntatem, suaque [...] stianis populis Ro[...] enim [...]

latur; vel per literas publicas Secretarij sui singrapho subscriptas, & Anulo Piscatoris munitas, & vocatur Breue, & si sit responsum Pontificis vocatur etiam rescriptum: vel per literas sub plumbo expeditas, & tunc hæ literæ Bullæ nuncupantur.

Hinc est, quod quæcumque Decreta à Papa emanata siue Breuia rescripta viuæ vocis oracula Signaturæ, & alia huiusmodi quocunque nomine nuncupentur, extra Concilia, & ius commune vagantia eadem vi pollent, ac Canones in dictis Concilis & iure insertis Brup, tract, 1. Priuil. Regul. proposit. 2. Executor Bullarum, ac literarū Apostolicarum est Auditor Cameræ pro tempore, ex Constitutionibus Pij IV. ad Eximiæ 33. Pauli V. Eximiæ Constitut, 28. Nicolius v. Auditor. num, 5.

Bulla Cruciatæ.

SVMMARIVM.

Minorita cum ... Pralatorū possunt accipere B... a. num. 1.

Non tame... uilegi... di lacti-

... na...

... um

... e Bul.

... is Sorb.

... Cruciata

... priuilegijs

... adem-

lum cõcessit Generali Societ. Iesu, vt ipse alijs committat, & ita debét fieri, in alijs ordinibus, alias nihil fiat. Portell. in dub. Regul. v. Confessor aperiens fol. mihi 80. n. 15. vbi ponit formulas Breuium, seù literarum iuxta diuersitatem dispensationum, quæ emanari solent à Sac. Pœnitentiaria, Lezan. to. 1. c. 19. n. 38. qui tamen obseruat non esse tutum potiri hac facultate etiam per viam communicationis illas Religiones, quarum Religiosi gradus Doctoratus admittunt, qui etiam tom. 4. verb. Literæ Apostolicæ n. 9. dat exemplaria literarum, seu Breuium Sac. Pœnitentiariæ.

Bullæ.

S V M M A R I V M.

Explicatur differentia, quæ est inter bullam, Breue, Rescriptum, simplex signatura, & Viuæ vocis Oraculum. num. 1.

Quæcumque decreta à Papa emanata eadem vi pollent, ac Canones in iure insertis. nu. 2.

1 Due[illegible] & modis [illegible] ommune, sua[illegible] æcepta Chri- [illegible] tifex explicat, vel [illegible] aut præ [illegible]

latur; vel per literas publicas Secretarij sui singrapho subscriptas, & Anulo Piscatoris munitas, & vocatur Breue, & si sit responsum Pontificis vocatur etiam rescriptum: vel per literas sub plumbo expeditas, & tunc hæ literæ Bullæ nuncupantur.

Hinc est, quod quæcumque Decreta à Papa emanata siue Breuia rescripta viuæ vocis oracula Signaturæ, & alia huiusmodi quocunque nomine nuncupentur, extra Concilia, & ius commune vagantia eadem vi pollent, ac Canones in dictis Concilis & iure insertis Brup. tract. 1. Priuil. Regul. proposit. 2. Executor Bullarum, ac literarũ Apostolicarum est Auditor Cameræ pro tempore, ex Constitutionibus Pij IV. ad Eximiæ 33. Pauli V. Eximiæ Constitut. 28. Nicolius v. Auditor. num. 5.

Bulla Cruciatæ.

SVMMARIVM.

Minorita cum facul[illegible] Prælatorũ possunt recipere Bu[illegible] num. 1.

Non te[illegible]legio adeũ[illegible] num. 2.

[illegible]um faculis[illegible]

[illegible]rum possunt[illegible]

[illegible]ri priuilegi[illegible]

[illegible] possunt [illegible]

lum cõcessit Generali Societ. Iesu, vt ipse alijs committat, & ita debet fieri, in alijs ordinibus, alias nihil fiat. Portell. in dub. Regul. v. Confessor aperiens fol. mihi 80. n. 15. vbi ponit formulas Breuium, seù literarum iuxta diuersitatem dispensationum, quæ emanari solent à Sac. Pœnitentiaria, Lezan. to. 1. c. 19. n. 38. qui tamen obseruat non esse tutum potiri hac facultate etiam per viam communicationis illas Religiones, quarum Religiosi gradus Doctoratus admittunt, qui etiam tom. 4. verb. Literæ Apostolicæ n. 9. dat exemplaria literarum, seu Breuium Sac. Pœnitentiariæ.

Bulla.

SVMMARIVM.

Explicatur differentia, quæ est inter bullam, Breue, Rescriptum, simplex signatura, & Viua vocis Oraculum. num. 1.

Quæcumque decreta à Papa emanata, eadem vi pollent, ac Canones in Iure inserti. n. 2.

1 Diuersis, varijsque literis, & modis extra Concilia, & Ius commune, suam voluntatem, suaque præcepta Christianis populis Rom. Pontifex explicat, vel enim oretenus aliquid decernit, au... cipit, & hoc vocatur viuæ vo... vel priuata signatura, ... scripturæ per se, a... sine sigillo, & ...

latum; vel per literas publicas Secretarij sui singrapho subscriptas, & Anulo Piscatoris munitas, & vocatur Breue, & si sit responsum Pontificis vocatur etiam rescriptum: vel per literas sub plumbo expeditas, & tunc hæ literæ Bullæ nuncupantur.

Hinc est, quod quæcumque Decreta à Papa emanata siue Breuia rescripta viuæ vocis oracula Signaturæ, & alia huiusmodi quocunque nomine nuncupentur, extra Concilia, & ius commune vagantia eadem vi pollent, ac Canones in dictis Concilis & iure insertis Brup. tract. 1. Priuil. Regul. proposit. 2. Executor Bullarum, ac literarũ Apostolicarum est Auditor Cameræ pro tempore, ex Constitutionibus Pij IV. ad Eximiæ 33. Pauli V. Eximiæ Constitut. 28. Nicolius v. Auditor. num. 5.

Bulla Cruciatæ.

SVMMARIVM.

Minoritæ cum facultate Prælatorũ possunt accipere Bullam Cruciatæ. num. 1.

Non tamen poss[illegible] priuilegio edendi lacticinia in[illegible] num. 2.

1 [illegible] facultate suorum [illegible] accipere Bul. [illegible] sius Sorb. [illegible] Cruciatæ [illegible] priuilegio edendu-

bona Clericorum, vel Monachorum, qui solum sunt vsuarj, sed verè, & propriè dicuntur patrimonialia Domini Nostri Iesu Christi. Etenim quæ Ecclesiæ offeruntur, intuitu Dei offeruntur, qui omnia dedit eius filio, nempè Christo Domino, vt docuit Innoc. in cap. Cum ex parte de elect. in 6. & in lib. Leuitici cap. 25. habentur hæc verba: Terra quoque non vendetur in perpetuum, quia mea est, & vos aduenæ, & Coloni mei estis, hinc est, quod bona Ecclesiæ non possint alienari sine consensu Romani Pontificis, Donat. par. 2. qq. regul. tract. 14. q. 2. n. 1. fol 320.

9 Bonorum mobilium, & immobilium, quibus vtuntur Fratres Minores S. Francisci qualia sunt ædificia, seù Domus Ecclesiæ cum Hortis, ornamenta, Calices, & alia vasa cultui, & seruitio Altaris dicata. Romanus Pontifex est Dominus etiam tẽporalis, ad cuius potestatem recepta sunt per Alexandrum VI. confirmantem literas Prædecessorum suorum Casarub. in comp. priuil. Mend. v. bona § 9 fol. 99.

10 Bona Ecclesiasticarum personarum sunt exempta à Gabellis ex decreto Sacræ Congregationis Controuersiarum Iurisdictionalium de exemptione bonorum die 21. Aprilis 1640. prout in sequenti.

Sacra Congregatio Eminentissimorum Cardinalium Controuersijs Iurisdictionalibus præpositorum alias censuit bona per Ecclesiasticos possessa gaudere exemptionibus à quibuscumque impositionibus, & oneribus, quæ non sint copulatiuè, certa

realia, & inuariabilia, iuxtà decisionem in Brundusina Gabellæ, coram bon. mem. Penia, & concordari, necnon ab impositionibus Cameralibus, etiam comprehensiuis Ecclesiasticorum, quando Ecclesiastici libertatem eam non soluendi præscripserint. Iuxta Decretum anno 1600. tempore san: mem: Clem. Octaui editum. Dat. die 21 Aprilis 1640.

Io:Bapt. Pamphilius

F. Paulutius Sac. Congr. Secretarius.

In regesto Conc. Trid. fol. 128. Pasq. in addit. Laur. de Franc. par. 2. q. 48. n. 2.

Breuia Pœnitentiariæ.

SVMMARIVM.

Confessarij Regulares, quomodo accipere, aperire, & exequi Breuia Sacræ pœnitentiariæ possint.

1 CONfessarij Regulares, qui communicant in Priuilegiis cum Iesuitis, si sint approbati ab Ordinario; licet non graduati de licentia suorum Generalium, vel Prouincialium, si id illis à Generalibus concessum fuit, possunt accipere, aperire, & exequi Breuia Sacræ Pœnitentiariæ, quæ communiter Magistris Sacræ Theologiæ, vel in Iure Canonico Doctoribus destinantur.

Ratio est, quia Gregorius XIII. id so-

lum

lum cōcessit Generali Societ. Iesu, vt ipse alijs committat, & ita debet fieri, in alijs ordinibus, alias nihil fiat. Portell. in dub. Regul. v. Confessor aperiens fol. mihi 80. n. 15. vbi ponit formulas Breuium, seu literarum iuxta diuersitatem dispensationum, quæ emanari solent à Sac. Pœnitentiaria, Lezan. to. 1. c. 19. n. 38. qui tamen obseruat non esse tutum potiri hac facultate etiam per viam communicationis illas Religiones, quarum Religiosi gradus Doctoratus admittunt, qui etiam tom. 4. verb. Literæ Apostolicæ n. 9. dat exemplaria literarum, seu Breuium Sac. Pœnitentiariæ.

Bulla.

SVMMARIVM.

Explicatur differentia, qua est inter bullam, Breue, Rescriptum, simplex signatura, & Viua vocis Oraculum. num. 1.

Quacumque decreta à Papa emanata, eadem vi pollent, ac Canones in Iure inserti. n. 2.

1 DIuersis, varijsque literis, & modis extra Concilia, & Ius commune, suam voluntatem, suaque præcepta Christianis populis Rom. Pontifex explicat, vel enim oretenus aliquid decernit, aut præcipit, & hoc vocatur viuæ vocis oraculū; vel priuata signatura, subscribendo alicuii scripturæ per se, aut per suum Delegatū, sine sigillo, & hoc signatura simplex appellatur,

latum; vel per literas publicas Secretarij sui singrapho subscriptas, & Anulo Piscatoris munitas, & vocatur Breue, & si sit responsum Pontificis vocatur etiam rescriptum: vel per literas sub plumbo expeditas, & tunc hæ literæ Bullæ nuncupantur.

Hinc est, quod quæcumque Decreta à Papa emanata siue Breuia rescripta viuæ vocis oracula Signaturæ, & alia huiusmodi quocunque nomine nuncupentur, extra Concilia, & ius commune vagantia eadem vi pollent, ac Canones in dictis Concilis & iure insertis Brup. tract. 1. Priuil. Regul. proposit. 2. Executor Bullarum, ac literarũ Apostolicarum est Auditor Cameræ pro tempore, ex Constitutionibus Pij IV. ad Eximiæ 33. Pauli V. Eximiæ Constitut. 28. Nicolius v. Auditor. num. 5.

Bulla Cruciatæ.

SVMMARIVM.

Minoritæ cum facultate Prælatorũ possunt accipere Bullam Cruciatæ. num. 1.

Non tamen possunt vti priuilegio edendi lacticinia in quadragesima. num. 2.

1 Minoritæ cum facultate suorum Prælatorum possunt accipere Bullam Cruciatæ; & vti priuilegijs ipsius Sorb. in add. ad comp. priuil. mend. v. Cruciata fol. mihi 177.

2 Non tamen possunt vti priuilegio edendi-

ædendi oua, & lacticinia, ad libitum, in quadragesima. Enriq. lib. 7. cap. 12. nu. 10. nec eligendi Confessarium, qui eos absoluat ab omnibus reseruatis, ex prohibitione Clementis Octaui Ro. Pontificis 1599. apud Bullar. Rodr. fol. 528. ac etiam Vrbani Octaui in specul. 1630. apud Peyrin. t. 2. fol. 387. in Bull Rom. to. 4. pag. 112.

Bulla Cœnæ.

SVMMARIVM.

Absoluentes ab excommunicationibus in Bulla Cœnæ contentis in articulo mortis, quatuor conditiones obseruare debent, n. 1. & 2.

Ita sunt reseruatæ, vt nunquam comprehendantur in aliquo Priuilegio, nisi de ipsis fiat expressa mentio, nu. 3.

An Prælati Regulares absoluere possint suos subditos à casibus Bullæ Cœnæ, nu. 4.

1 NEmo extra mortis articulum præter Ro. Pontificem, vel eius Legatum, potest absoluere ab excommunicationibus contentis in Bulla Cœnæ, nec etiam in articulo mortis nisi cautione præstita, de stando Ecclesiæ mandatis, & de satisfaciendo pignoratitia, vel si hæc non possit, fideiussoria, quod si hæc non possit saltem iuratoria.

2 Probatur auctoritate ipsius Bullæ Alexandri VII. ex qua desumpta sunt supradicta verba, etsi fortè aliqui contra tenorem Bul-

Bullæ abſolutionis beneficiũ alicui impendere de facto præſumpſerint excommunicationis ſententia innodantur, & grauiùs contra eos ſpiritualiter, & temporaliter procedetur.

3 Abſolutiones earum excommunicationum ita ſunt Sedi Apoſtolicæ reſeruatæ, vt nunquam comprehendantur in aliquo quouis priuilegio conceſſo à Sede Apoſt. alicui Religioni vel Iubileo, vel alteri quo facultas conceditur abſoluendi à caſibus Sedi Apoſtolicæ reſeruatis, niſi de caſibus Bullæ Cœnæ fiat expreſſa mentio. Graſſi. lib.4.cap.18.nu.1.

4 An Regulares poſſint abſoluere ſuos ſubditos à caſibus Bullæ Cœnæ Domini nõ obſtante noua reſeruatione ipſorum, quæ quot annis fit in publicatione dictæ Bullæ. Alij affirmant, alij negant, quos vide ſi placet reſolut.72.tract.2.de dub.Reg.apud Dian. qui in controuerſia tàm graui iudicis officium agere non vult, ea propter ſtãdum eſt ſtylo Curiæ Romanæ, & non plus ſapere, quam oportet. Brunduſ. in Summæ cenſur. v.Bulla Cœnæ num. 8. Bordoni reſol.3.quæſt 2.pag.20. contr.27.quæres 5.6. Nald.v.Caſus reſeruati.

Cadauera.

SVMMARIVM.

Quo tempore ſepeliri, & deferri poſſunt Cadauera ad Eccleſiam? nu.1.

Alicubi deposita, quomodo transferri possunt ad proprium sepulchrum, num. 2.
Quomodo exhumari possunt pro capiendis indicijs? num. 3. Vide Exequias, Sepultura.

1 PRo beneplacito suorum cadauera defunctorum deferri possunt ad Ecclesiam, non tamen sepeliri, nisi post competens temporis spatium Sac. Congreg. in vna Alifen. die 20 Februarij 1601. vt in regesto eiusdem fol. 81. num. 15.

2 Alicubi deposita, ad tempus transferri possunt ad proprium sepulchrum, absque alia licentia; secus si tradita fuerint perpetuæ sepulturæ. Sac. Congr. in vna Lagonen. 16. Octob. 1612. in regesto eiusdem fol. 119. & in Rituali Romano.

3 Exhumari non debent pro capienda informatione absque licentia Sac. Congr. in vna Iesi 17. Decemb. 1602. in regest. fol. 152. In altera Sutri prima Iunij 1604. in regest. fol. 62. quia laici in causis Criminalibus à foro Ecclesiastico non sumunt Indicia. Sac. Congr. Episcoporũ in vna Callien. 22. Nouemb. 1609. Synod. Caputaq. sess. 3. c. 10. n. 5. Si tamen recognitio sit facienda extra Ecclesiam, potest Ordinarius talem licentiam concedere Sac. Congr. Immunitatis, in vna Nullius 2. Maij 1629.

Ca-

Calix.

SVMMARIVM.

Calix Ecclesiæ quomodo vendi potest. num. 1.
Vasa benedicta sacrificio missæ seruientia non possunt alienari sine licentia Papæ. nu. 2.
An Calix consecratus, iterum inauratus egeat noua Consecratione? num. 3.
An Calix tornatilis amittat consecrationem, quando separatur à pede? num. 4.

1 CAlix Ecclesiæ vendi potest, vt pretiosior ematur. Quarant. v. alienatio n. 12. Donat. in prax. Regul. par. 2. tract. 14. quæst. 9. n. 8.

2 Calices cum Patenis, Lampades, Candelabra argentea, Ampullæ, vasaq; benedicta, cum aspersorio, & consimilia Sacrificio missæ seruientia non possunt alienari sine licentia Papæ, & eò fortius si sint aurea. Ricc. 1. par. prax. decis. 61. num. 2. Donat. in prax. Regul. par. 2. tr. 14. quæst. 51 num. 2.

3 Calix consecratus, iterum inauratus, an egeat noua consecratione vtraque probabilis: affirmatiua communior, & probabilior. Dian. 2. tract. 15. resolut. 3. Nicol. v. Calix.

4 Calix tornatilis non amittit consecrationem, quando separatur à pede, ità enim habet vsus in eo fundatus, quod facile potest coniungi cum illo. Suarez to. 3. in 3. par. D. Thomæ disp. 81. sect. 7. secus di-

dicendum de calice non tornatili si separetur à pede propter oppositam rationem. Lezan.v.Calix nu.6

Campana.

SVMMARIVM.

Campanarum vsus ponitur in distico, numer.1.

Quare Campana non est pulsanda ad conuocandum populum, quando quis est iustitiandus, nu.2.

Sabbatho Sancto, Campana non pulsantur ante Cathedralem, nu.3.

Campana debet benedici, & consecrari ab Episcopo, ex necessitate præcepti, nu.4.

1 CAmpanarum vsus ponitur in disti- co gloss. extr. qui cunctis de off. Custod.

Laudo Deum verum, plebem voco, congrego Clerum.

Defunctos ploro, pestem fugo, festa decoro.

2 Non licet regulariter pulsare campanam benedictam, vt conuocetur Populus ad arma, vel in signum, quod aliquis sit iustitiandus, quia res sacræ non debent applicari ad vsus prophanos, præsertim illos, à quibus per se exe quendi abhorret Ecclesia: huiusmodi sunt causæ sanguinis; Pontif. Rom.

3 Sabbatho Sancto, Campanæ non pulsantur ante Cathedralem, & in Diœcesi an-

si ante Parochialem ex Leone Decimo in Concil. Lateranen. seß. 11. Sacra Rituum Congreg. 9. Feb. 1608 fallit quoad Campanas Minores, quæ sunt intra Ecclesiam, quæ ante Campanam Cathedralis pulsari possunt, quæ verò sunt in Campanili spectent signum Cathedralis. Piscar. in prax. Cærem. lib. 3 seß. 8. cap. 4. n. 6.

4 Esse de necessitate præcepti, quod campana sit benedicta, seù consecrata ab Episcopo patet ex Pontificali Rubr. de benedict. camp. signum inquit, vel campana debet benedici antequam ponatur in campanili hoc ordine. In primis debet campana ipsa ità suspendi, & situari, vt commodè possit intus, & extra tangi tractari, & circumiri, &c. ac verbum debet importat necessitatem, l. prima § 1. ff. quod quisque Iuris Rota apud Farin. part. 1, tit. 1. pecis. 79.

Canonica Portio.

SVMMARIVM.

Quid sit Canonica portio, & quare dicatur Canonica, num. 1.

Quibus debetur Canonica portio. nu. 2.

An Monasteria, & loca exempta soluere teneantur hanc portionem, nu. 3.

Quid de priuilegijs Regularium circa hanc portionem, nu. 4.

Sententia contra Parochum S. Angeli, in foro Piscium Vrbis, num. 5.

Ca-

1 CAnonica portio est certa bonorum pars debita Episcopis, seù Ecclesijs Parochialibus à quibuscumque de rebus illis prouenientibus. Et dicitur Canonica, quia est à Sacris Canonibus instituta. Syluest. in sum. v. Canonica portio, num. 1. Miranda in Man. Præl. tom. 2. qu. 4. art. 1.

2. Canonica portio duplex est, alia Parochialis, Episcopalis altera. Parochialis est, quæ debetur Ecclesiæ Parochiali, seù Rectori illius de funeralibus, & legatis relictis Ecclesiæ apud quam Parochianus eligit sepulturam. Episcopalis verò, quæ debetur Episcopo ab omnibus Ecclesijs suæ Diœcesis de legatis, aut relictis eisdem, & hæc ratione oneris, quod in administratione Episcopatus sustinet, ad instar legitimæ, quæ debetur Patri, vel Patrono ex bonis filij. Item in recognitionem superioritatis, & ob communicationem, quæ est inter Episcopum, & Ecclesias sibi subiectas, præsertim ob curam, & pabulum spirituale, quod illis præbet, Barbos. de officio, & potest. Episc. allegat. 86. num. 1. Tamburin. de iur. Abbat. tom. 1. disput. 15. quæs. 16. num. 1.

3. Monisteria autem, seu Ecclesiæ Regularium, & alia loca exempta non debent soluere istam Canonicam portionem; Ratio est, quia cum ea sint immediate Sedi Apostolicæ subiecta, nullam in eis superioritatem habent Episcopi, nec in illis procedunt rationes supra assignatæ, propter quas ea debetur illis ab Ecclesijs sibi subie-

biectis. Ità communiter Doctores relati à Lezana in sum.qq.Reg.tom.2.v.Canonica portio num.6.

4 Ex priuilegijs etiam Regularium, habetur non deberi hanc Canonicam portionem, saltem de legatis ad certos vsus eorum. Id constat ex priuilegijs Summorum Pontificum, quæ refert Casarub.verb. Canonica portio num.1.2.3. & Lezan.vbi supra num.7.

5 His non obstantibus Reu. Parochus Sancti Angeli in foro Piscium de Vrbe prætendebat Canonicam portionem quatuor millium scutorum relictorum pro reparatione Ecclesiæ Sancti Francisci Transtiberim; quare auditis pluries partibus in contradictorio tandem pronunciatum fuit in fauorem Ecclesiæ præfatæ, prout sequitur.

Romana Canonicæ Portio.

Copia Sententiæ Illustrissimi Domini Baranzoni in Causa legatorum Quartæ funeralis, & exequiarum factarum per Acta D.Bernardini de Sanctis Notarij Eminentissimi Vicarij, de mense Decembris 1664.

Christi nomine inuocato, pro tribunali sedentes, & solum Deum præ oculis habentes; per hanc nostram diffinitiuam sententiam, quam de Iuris peritorum consilio in his scriptis ferimus in Causa, & Causis coram Nobis in dectsis penden. in prima instantia inter R. D. Ioannem Bernardinum Durantem, Parochum, seu Curatu

Ve-

Venerab.Ecclesiæ Sancti Angeli in foro Piscium, Actore ex vna, & RR. Guardianum, & Fratres S.Francisci ad Ripam reos conuentos partibus ex altera, de & super prætensa solutione quartæ legati scutorum quatuor millium, seù alterius maioris summæ, ac exequiarum factarum elapso die tumulationis relictarum per q. Nicolaum Renzium ad fauorem Venerab. Ecclesiæ dd. S.Francisci, Guardiani, & Fratrum, ad effectum reparandi d.Ecclesiam, & augumentandi Professorium Conuentus d.Ecclesiæ, rebusque alijs; & illatum occasione, de quibus latiùs in Actis Causæ, ad quæ habeatur relatio; Dicimus, pronunciamus, decernimus, declaramus, concludimus, & definitiuè sententiamus, præuia tamen repetitione à quorundam prætenso præiudiciali decreto, nullum ius, nullamque actionem competere, neque competisse dicto D. Ioan. Bernardino Parocho, seù Curato Ven. Ecclesiæ S. Angeli in foro Piscium, prout Nos nullum ius, nullamque actionem competisse, neque competere illi posse declaramus, mandamus, & volumus, & molestias, molestationes, turbationes, vexationes, combinatas, seù combinan. latas, seù feren. esse temerarias, friolas, iniustas, & de facto illatas, & nulla subsistenti ratione munitas, prout Nos fore, & esse temerarias, friolas, iniustas, & de facto illatas esse volumus, & mandamus, & pro temerarijs, friolis, iniustis, & de facto illatis, & nulla subsistenti ratione munitis, volumus, mandamus, & arbitramur, & dd.

RR. Guar-

RR.Guardianum, Fratres, & Ven.Ecclesiam S.Francisci ab illis absoluen. fore, & esse, prout Nos absoluimus, & absolutos esse volumus, & mandamus, & dictis molestijs, molestationibus, & vexationibus imponendum fore, & esse perpetuum silentium, prout Nos imponimus, & impositum esse volumus, & mandamus, & victum victoribus in expensis condemnan. fore, & esse, prout Nos condemnamus, quarum taxationem Nobis, vel cui de iure reseruamus; & ità dicimus, pronunciamus, decernimus, & definitiuè sententiamus. Et isto, & omni meliori modo &c. Asseruatur hæc sententia in Archiu. Prouinciali Sancti Francisci Transtyberim.

Capella.

Vide v.Alienare.

Capitulum.

SVMMARIVM.

In Capitulis Generalibus adest potestas faciendi Statuta pro conseruatione Regulæ, numer.1.

Quibus parere debent etiam ipsi Generales, numer.2.

In Capitulo Generali debent admoneri subditi de obseruantia literarum Apostolicarum, num.3.

Debent eligi sex Patres pro eijciendis incorrigibilibus, num.4.

Prouinciæ debent subministrare sumptus pro itinere Ministrorum, ac Diffinitorum Generalium.num.5.

Capitulum Prouinciale debet instituere ad minus tres Examinatores pro examine promouendorum. num.6.

Capitulum Prouinciale quomodo antiсipari, vel prorogari potest. num.7.

Demortuo Prouinciali liberum erit Generali conuocare vocales ad Capitulum. num.8.

Decedente Custode paulo ante Capitulũ, alter eligendus est.num.9.

Capitulum Prouinciale, sine licentia Generalis celebrari non potest. num.10.

1 IN Capitulis Generalibus adest omnimoda potestas faciendi statuta in spiritualibus, & temporalibus pro conseruatione regulæ. Innoc. VII. Martin.V. Eugen.IV.& Leo X. apud Rodriq. tom.1. q.41.art.2.quæ quidem Statuta illicò omnes obligant, & censentur confirmata à Sede Apostolica. Iul. II. apud Rodriq. ibidem.

2 Statutis factis in Capitulis Generalibus parere debent etiam ipsi Generales, cum sint subditi Capituli Generalis, Suarez.to.4.de Relig.tract.8.lib.2.cap.18.n.18 Lezan.to.2.cap 12 n.6.

3 In quocumque generali Capitulo debent admoneri subditi de iniuncta nobis obseruantia, & executionis litterarum Apostolicarum, Constitutionum,& Decretorum

torum ad S. Officium Inquisitionis pertinentium, Vrbanus Octauus 24. Aprilis 1633.

5 Spectat ad Capitulum generale eligere sex Patres ex grauioribus Religionis, de quorum consilio, & assensu eiiciantur incorrigibiles è Religione, Vrbanus Oct. in Decret.de Apost. & eiectis.

5 Sumptus pro itinere Ministrorum, Custodum, ac Diffinitorum Generalium ad Capitulum generale accedentium Prouinciæ Regularis Obseruantiæ subministrare debent in Constit. Ordinis c.S. §.8. pag.147. num.1.

6 Capitulum Prouinciale debet in qualibet Pronincia constituere ad minus tres Patres graues, & peritos, quorum officium sit examinare Prædicatores, Lectores, Confessores, ac etiam promouendos ad quoscumq; Ordines priusquam à Prælatis approbentur ad præfati munera obeunda Clem.VIII. in decretis pro reform. Regularium num.88.

7 Capitulum Generale determinat, quòd mortuo Ministro Prouinciali, pro Superiorum Generalium arbitrio, Prouinciale Capitulum anticipari poterit, dummodo finitum sit biennium, ab ipsius celebratione numerandum; vel propagari. dummodo tempus à lege præscriptum non excedatur.

8 Si in primo anno moriatur Minister Prouincialis, liberum erit Superiori Generali conuocare Vocales ad Capitulum pro electione noui Ministri Prouincialis,

tantum; vel cum Diffinitorio Vicarium Prouincialem eligere. Superior Generalis, iusta de causa, anticipare poterit Capitulum Prouinciale per sex menses, etiam viuente Ministro. Quod bifariam fieri potest, Primo, anticipando primam, & secundam Congregationem, necnon Capitulum per bimestre. Secundum absolutè, prout sonat statutum iusta de causa.

9 Si paulò ante Capitulum Prouinciale moriatur Minister, vel Custos, decernitur, quod ante ipsius celebrationem, eligi debeat Vicarius Prouincialis, vel Custos Rom. 1664.

10 Prouinciale Capitulum celebrari non posse sine expressa licentia Generalis, seù Commissarij Generalis, certum est, quā præsumere non potest Commissarius Visitator ex generali commissione, nisi concedatur expresse, iuxtà repetitam regulam. In concessione generali, non veniunt specialia, de reg. iuris in 6. Et specialissimum est celebrare Capitulum, quod non solet ordinariè in literis commissionalibus Visitationis apponi. Quare quando in statuto dicitur, Possit eius nomine, & authoritate celebrare Capitulum. Intelligi debet de authoritate expressa, & explicata: sæpiùs enim accidit, vt vnus visitet Prouinciam, & alius Præses Capituli destinetur. Nec in isto articulo Generalis habet restrictionem, licet de honestate, & aliquando ex iustitia (si contraria non vrgeant) non debeat Visitatori talis authoritas denegari, quod malè sonat in ordine, ità

San.

Sanctorus in Comment. stat. pag. mihi, 537.

Cantus figuratus.

SVMMARIVM.

In Ecclesijs Fratrum Minorum Regularis Obseruantiæ est prohibitus, nu. 1.
In Ecclesijs Monialium est etiam prohibitus, prout sequenti Decreto, nu. 2.

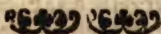
1 IN Ecclesijs Fratrum Minor. Obseruantiæ Regularis est prohibitus per Statuta Ordinis Cantus fractus, seu figuratus, quibus tantum permittitur organum, & quod vocant Regalum, in Diuinis Officijs, & Missis canendis statut. Ord. cap. 2. pag. 68. numer. 12. Sanctor. in comment. Stat. cap. 3. fol. 313. multo magis est prohibitus Reformatis, qui nec organo vti possunt. Reform. 1642. cap. 3. num. 1. exceptis quibusdam Ecclesijs à Fratribus de Obseruantia receptis, in quibus organum modulatur sumptibus Cōfraternitatis eiusdem Ecclesiæ.

2 In Ecclesijs Monialium est etiam prohibitus Cantus figuratus, seù fractus, & tantum illis permittitur organum ex Decreto Visitationis Apostolicæ; Nihilominus, quia in Regali Monasterio Sanctæ Claræ Neapolis, & in altero Magdalenæ quandoque in receptione, & Professione Puellarum, aut in aliqua festiuitate in pu-

blica Ecclesia fiebant representationes in cantu fracto, in modum tragediarum, musicis instrumentis, ideò Sacra Congregatio Episc. & Regular. die 30. Iunij 1627. mandauit Guardiano S. Claræ pro tempore, ne amplius permittat tales excessus, prout in sequenti.

Napoli Guardiano di S. Chiara.

La Sacra Congregatione non hà mai approuato, che nelle Chiese delle Monache si faccia Musica in canto figurato, ne che vi siano strumenti musici, eccetto l'organo nella Chiesa esteriore, & essendosi inteso, che in cotesto Monastero di S. Chiara, e della Madalena vi sia molte volte contrauenuto al Decreto generale per ciò publicato, per commissione della medema Sacra Congregatione, & anco agli ordini speciali, che dalla medema, e dalli Visitatori Apostolici si sono dati per cotesto Monastero, mi hanno ordinato questi miei Sign. di scriuere à voi, che vi guardiate molto bene di tolerar più simili mancamenti, prohibendo alle Monache sotto graui pene, che ne per se stesse, ne per altri facciano dette musiche in qualsiuoglia occasione, etiam di Monachar Zitelle, è d'altre funtioni, tanto dunq; osseruarà, &c. Die 30. Iunij 1627.

Ca.

Caputium.

SVMMARIVM.

Tertiarijs, & Heremitis nullo modo p teſt concedi Caputium ſub pœna carceris. nu.1.

1 CAputium Religionis Fratrum Minorum Regularis Obſeruantiæ nō poteſt concedi à Prælatis Ordinis, nec ab Ordinarijs vbiuis terrarum degentibus, imò nec etiam à Nuncijs Apoſtolicis Tertiarijs, & Heremitis ex prohibitione Vrbani Octaui, Cum ſicut &c. 1638. ſub pœna carceris illud deferentibus, &c. prout in Regeſt. Bullarum Archiuij Prouincialis S. Franciſci Tranſtyberim, &c.

Caſus Reſeruati.

SVMMARIVM.

In Italia Confeſſarij Regulares virtute priuilegiorum à quibus caſibus non poſſunt abſoluere. num.1.

Hoc iam pluries declaratum eſt. num.2.

Peccata quare non intelliguntur reſeruata, niſi completa. num.3.

Vrgente neceſſitate celebrandi, pœnitens tenetur confiteri, reſeruata, & non reſeruata cū onere procurandi, abſolutionem à reſeruatis num.4.

Pœnitentiarius delegatus non debet abſoluere

à casu reseruato publico, & quare? numer.5.
In articulo mortis quilibet simplex Sacerdos potest à reseruatis absoluere, nu.6.
Confratres, virtute priuilegiorum, non possunt absolui à reseruatis, nu.7.

1 CIrca Casuum reseruationem cum sint stricti Iuris non possunt Confessarij Regulares in Italia, & Insulis adiacentibus in vim priuilegiorum, Indultorum, aut facultatum absoluere. Primo à Casibus in Bulla Cœnæ contentis. Secundo violationis Immunitatis Ecclesiasticæ, Tertio violationis clausuræ Monialium ad malum finem, Quarto Prouocantium, & pugnantium in Duello, Quinto inijcientiũ violentas manus in Clericos, Sexto Simoniæ Realis scienter contractæ, & confidentiæ beneficialis, Septimo omnes casus, quos Ordinarij locorum sibi reseruarunt, vel in posterum reseruabunt, sub pœna contrafacientibus, tàm Regularibus, quàm sæcularibus excommunicationis, priuationis officiorum, dignitatum, aut beneficiorum, inhabilitatis inde ad quæcumque officia, prælaturas, beneficia imposterum obtinenda, ipso facto, absque ylla alia declaratione incurrenda, super quibus à nemine, nisi à Romano Pontifice habilitatio dispensatio, aut Absolutio possit impartiri, prout in regesto S. Congregationis Episc. & Regul. fol. 19.

2 Hoc iam pluries declaratum est à Sacra Congregatione, & primo de manda-

to Clem. Octaui anno 1601. 9. Ianuarij, & anno 1602. 29. Nouembris prout in decr. Reg. fol. 10. & 19. Secundo Pauli V. confirmantis, & innouantis præcedentia decreta anno 1607. 7. Ianuarij Reg. fol. 77. Tertio Vrbani Octaui 1628. 17. Nouembris Reg. fol. 124. Demum Innocentij Decimi 1647. 10. Decembris Reg. fol. 170. Aduertendum tamen est cum Peyrino to. 2. pag. 317. num. 38. in fine quod præfata prohibitio absoluendi sit in ordine ad sæculares, non in ordine ad Regulares. Verumtamen censeo semper standum esse stylo Curiæ.

3 Peccata non intelliguntur reseruata, nisi completa, & consumata fuerint, non verò quando solum sunt attentata, nisi id in reseruatione expressè dicatur. Vbi enim pœna à iure imponitur pro delicto, nunquam est locus pœnæ, nisi delicto consummato. Abb. in c. Cum in cunctis §. Clerici num. 2. Graff. 1. par. dec. lib. 1 c. 13. nu. 7. & final. de cas. res. cap. 5. n. 4.

4 Si Prælatus, cuius casus reseruatus est longè distat, & vrget necessitas communicandi, vel celebrandi tenetur pœnitens cõfiteri peccata tàm reseruata, quàm non reseruata, in quo casu absoluitur à nõ reseruatis directè, & à reseruatis indirectè cum onere tamen procurandi absolutionem à reseruatis à Superiore, Portell. num. 22. Lezan. num. 24. Hoc ipsum dicitur de excommunicatione.

5 Qui publicè casum reseruatum incurrit, non potest ab habente per dele-

gationem casus reseruatos, absolui, sed à superiore: Per publicitatem enim fiscus in illum ius acquisiuit. Peyr. de Prælat. q. 3. cap. 2. §. 1. num. 35. & long. par. 1. sect. 2. artic. 4.

6 In articulo mortis quilibet simplex Sacerdos potest à reseruatis absoluere, Sylu. v. Absolutio 1. num. 10. Gouar. in cap. Alma mater p. 2. §. 11 num. 8. Reliqua in v. absolutio.

Vescouo di Reggio, Illustrissimo, e Molto Reu. Monsignor come fratello.

HAuendo la Sacra Congregatione hauuta notitia, che i Fratelli d'alcune Compagnie di cotesta Città, e Diocesi, aggregate all'Ordine della Santiss. Trinità del Riscatto, siano in certa loro insosistente opinione di poter, in virtù de' priuilegij dell'istesso Ordine, farsi assoluere cinque volte l'anno da i peccati riseruati alla Santa Sede, & all'Ordinario, e di eleggersi per tal effetto vn Confessore ad arbitrio loro, non ostante i Decreti Apostolici dalla san. mem. di Clemente Ottauo, e d'altri Sommi Pontefici, e quello, che da questa Sac. Congregatione è stato altre volte in tal proposito significato ad altri Ordinarij de' luoghi. Questi Eminentissimi miei Signori m'hanno comandato di scriuer à V. S. che constandole, anche extraiudicialmente, esser verò quanto ne viene esposto, ella si contenti di prohibire subito alli sudetti Confrati, e Compagnie

il valersene in auuenire, auuertendoli, che prouedino alle loro conscienze per il passato; & ordini di più à tutti i Confessori, anche Regolari della sua Diocesi, che sotto pena di censure, e priuatione di facoltà d'vdire le Confessioni Sacramentali, da incorrersi ipso facto, & altre anco maggiori, ad arbitrio della Sac. Congreg. non ardiscano, ne presumano d'assoluer alcuno di detti Confrati (in virtù de' pretesi priuilegij d'aggregatione) da Casi riseruati alla Santa Sede Apostolica, & all' Ordinario. Et accioche non si possa presumere ignorāza di tal prohibitione, douerà V.S. farlo publicare ne' Pulpiti al popolo da tutti i Predicatori anche Regolari, & affiggere Editti alle porte della sua Cattedrale, nella Cancellaria, & altri luoghi consueti della Città. E quando simili prouisioni non rieschino à bastanza efficaci, farà intendere à medemi Confrati, che la Sac. Congregatione prohibirà loro di congregarsi, glielo significo, & il Signore la prosperi. Roma 15. Settembre 1662. Di V.S. come fratello. M. Card. Ginetti &c. In Regesto huius Congregationis pag. 380.

Causa, seù Lis.

SVMMARIVM.

Narratio facultatis, quam obtinuit Minister Generalis terminandi causas criminales vo-

calium, etiam in actu Capituli. nu. 1.

Propter trangressionem præfatæ facultatis, facto verbo cum Sanctissimo, Protector innouauit Decretum Visitationis Apostolicæ, videlicet, quod sententiæ vocales minimè afficiant, nisi per mensem ante fuerint intimatæ, nu. 2.

Huic decreto congruit Statutum Ordinis, nu. 3.

Quid agendum, si citato Capitulo, alicuius Vocalis fama grauetur, nu. 4.

An Vocalis accusatus, ex eo solo, quod est accusatus debeat à Capitulo eijci, nu. 5.

Causas committere non potest in prima instantia Commissarius Prouinciarum Belgiarum, num. 6.

Causa, vt Superiores dent facultatem petendi Romam, est tantum pro communi bono totius Prouinciæ, nu. 7.

Causæ Religiosorum spectantes ad Sanctum Officium, non ab eorum Superioribus, sed ab Inquisitoribus cognosci debent, nu. 8.

1 CIrca causas Vocalium Capitulorum sciendum est, quod inter petitiones, quas fecit Minister Generalis Archangelus à Messana Sanctissimo Paulo V. pro fœlici, & prospero gubernio Suæ Religionis, quas obtinuit die 27. Nouembris 1606. quarta est quæ sequitur, videlicet.

Che non ostante il Decreto de Sign. Riformatori, nel quale si comanda, che tutte le cause criminali si determinino per mensem ante electiones delli Capitoli Prouinciali, sia libero à Commissarij di farle anco infra detto mese per fino al giorno dell'elettione, quando necessitas vrgeat;

con

con questa limitatione però, che se le denuncie non sono date vn mese auanti il Capitolo Prouinciale non impedischino le voci attiue, e passiue, eccettuando, che se il delitto fosse fatto in qualche mese, e fosse notorio, che in tal caso impedisca.

2 Qua facultate obtenta, plerique Commissarij Visitatores, ea indebitè vtentes, excesserunt limites concessionis. Hinc est quod pro sedandis tot litibus Capitulorum, exortis à priuatione vocalium in actu Capituli Prouincialis, Protector Seraphicæ Religionis, facto verbo cum eodem Sanctissimo Paulo V. Innouauit decretum Visitationis Apostolicæ, tenoris sequentis, videlicet.

Fabritius Diuina inspiratione tit. S. Augustini S.R.E. Presb. Card. Verallus nuncup. totius Ordinis S. Francisci Minor. Obser. Protector, Corrector, & Gubernator, &c.

Ad tollendas inquietudines prædicti ordinis, quæ in Capitulis Prouincialibus, ob vocalium priuationem oriuntur, facto verbo cum Sanctissimo Domino nostro, renouamus Decretum Prælatorum Visitationis & Reformationis Apostolicæ emanatum sub die 14. Octobris 1601. quod est tale. Priuationis vocis actiuæ, & passiuæ, ac inhabilitatis decreta sententiæue ab eisdem Superioribus Ordinis latæ, ne deinceps in ipso electionis actu pronuncientur, promulgenturuè, atque ex promulgatæ vocales minimè afficiant, nisi per mensem ante fuerint intimatæ parti, Sanctitas Sua

omninò vetuit. Quod Decretum omninò seruari mandamus, sub pœnis arbitrio nostro infligendis contrauenientibus. Concessionem verò, seù declarationem prædicti decreti. in contrarium factam à Sanctitate Sua, sub die 26. Nouembris 1606. de eiusdem Sanctiss. D. N. mandato suspendimus. Datum Romæ in ædibus nostris die 27. Maij 1616.

Fabritius Card. Verallus Protector.

Loco † sigilli.

L. Sanctinus Secret.

3 Huic Decreto congruit Statutum generale Rom. 1602. prout in Constitut. Ordinis cap. 8. §. 39. num. 11. nimirū, quod causæ omnes Criminales terminari debeant per mensem ante Capitulum, vt grauatorum fama, vel eleuetur, & sic ad Capitulum accedant, vel deprimatur, & sic excludantur.

3 Sed hic oriuntur duæ difficultates: Prima, an si citato Capitulo, occurrat casus, quo alicuius vocalis fama grauetur, & non sit tempus sufficiens ad discutiendam accusationem, & Iuris Ordine terminandam; An excludi debeat, vel admitti sub aliqua protestatione; Resp. etiamsi Statutum assignet terminum, intra, quem causæ examinari debeant, non propterea prohibet, sicut nec Decretum Apostolicū, procedi in causa, quæ de nouo emergeret, quia dispositio tangit casus iam emersos ante citationem Capituli, non de ijs, qui post illam emergerent, si enim rigorosè tenendum esset statutum, non benè prouisum

esset

esset casibus incidentibus. Potest enim accidere, vt in dicto Capitulo aliquis vocalium graue delictum committeret vulnerationis, homicidij, sacrilegij, &c. & nulli dubium est cōtra talem procedi posse & debere, siue per infamiam, siue per clamorosam insinuationem, siue per accusationem, si delictum ad Superioris aures perueniat, & quidem si agatur de electione passiua, ista est recensita doctrina, ad Capitulum, pendente causa, ius non habet; igitur cum statutū loquatur de causis iam cognitis motis & actitatis, vel quæ in visitatione moueri poterant, nulli dubium est posse vocalem suspendi, & à Capitulo excludi, quando illius fama nimis grauaretur per accusationem, & per semiplenam probationem cum diffamatione coniunctam.

5 Secunda difficultas est. An hoc sit dicendum tam de voto actiuo, quam passiuo, quia non statim infertur. Accusatus non potest eligi in Superiorem, ergo neque poterit dare suffragium, nam habere votum actiuū non est dignitas, aut honor, quia aliquando etiam laici, qui sunt Ecclesiasticæ dignitatis incapaces, & discretā suffragium tulerunt, quod est quærere, An vocalis accusatus, ex eo solum, quod est accusatus debeat à Capitulo eijci?

Ad hanc quæstionem dico infamatum per accusationem esse incapacem suffragij tam actiui, quàm passiui, tum quia omnes qui sunt in capitulo, capaces sunt tàm passiuæ, quàm actiuæ electionis, ex ratione,

ne, qua Vocales sunt, & sic patet exclusum ab vno, exclusum esse etiam ab alio. Tum etiam ex ratione generali, quod omnes illi ab electione exclududuntur, qui sunt priuati, vel priuandi potestate eligendi, quia licet ante electionem non sit discussum, sufficit posse conuinci post electionem. Sil. v. electio 1. num. 3. Sanctor. de pœn. p. 2. fol. 162. & seq.

6 Causas committere non potest in prima Instantia Commissarius fratrum Minorum Sancti Francisci de Obseruantia Prouinciarum Belgiarum, quæ pœnes Prælatos Ordinarios esse, & remanere debent Vrbanus Octauus Constitut. 49. in seq. quæ sunt statuta confirmata to. 4 p. 65.

7 Causa, vt Prouincialis det facultatem petendi Romam, est tantum pro communi bono totius Prouinciæ, alias nec Generalis, nec Protector potest moderari pœnam priuationis vocis actiuæ, & passiuæ, quam Sanctitas Sua sibi reseruauit. Vrbanus Oct. Constit. 26. in seq. in Decr. posito tom. 4. pag. 43. & in Decretis Clem. Oct. fol. 197.

8 Causæ Religiosorum ad officium Inquisitionis spectantes non ab eorum Superioribus, sed ab Inquisitoribus cognosci decreuit Paulus V. Constit. 26. Ro. Pontifex Bullarium Romanum pag. 154. to. 4.

Clau-

Clauſtrum.

SVMMARIVM.

Referuntur Bullæ prohibentes ingreſſum mulierum per intus clauſtra Regularium, numer. 1.

An mulieres poſſint comitari proceſſiones per Clauſtra Monaſteriorum Regularium, numer. 2.

Declarat Pontifex poſſe comitari, nu. 3.

Non tamen poſſunt ingredi Officinas interiores Conuentus, quando fit aliqua functio publica vt in lotione pedum, nu. 4.

Regulares non debent commorari extra Clauſtra pro ſeruitio ſæcularium perſonarum, numer. 5.

Eleemoſynæ pecuniariæ non debent recipi per intus clauſtra Fratrum Minorum, ſed ad Syndicum remittendæ, nu. 6.

1 ATtenta reuocatione priuilegiorum quæ habebant mulieres ingrediẽdi clauſtra, & Monaſteria Regularium facta à Pio V. per ſuam Conſtitutionem, quæ incipit, Regularium perſonarum, prout in Bullario Romano tom. 2. pag. 149. in qua excommunicat mulieres introire præſumẽtes, & ſuſpendit à Diuinis Fratres admittentes, & à Greg. XIII. ſupradictam Conſtitutionem confirmante per ſuam, quæ incipit, Vbi gratiæ, &c. prout in Bullar. Rom tom. 2. pag. 196. in qua excommunicat (ipſo facto) non ſolum dictas mulieres, quo-

nis prætextu præsumentes ingredi, sed etiã Superiores ingredi permittentes, & extendit prohibitionem etiam ad mulieres, & ad viros ingredientes Monasteria Monialiũ.

2 Supplicatum fuit Sac. Rituum Congregationi ab Archidiacono Oriolen. pro declaratione, quo Iure Regulares admittant mulieres in Processionibus, quas faciunt per intus claustra, attentis prohibitionibus supra narratis? Sac. Rituum Congregatio respondit non licère mulieribus comitari Processiones per claustra Monasteriorum Regularium, nisi adsit expressa licentia Sedis Apostolicæ die 30. Septembris 1628. Regest. fol. 57.

3 Ex qua responsione, plerique Ordinarij nescientes Priuilegium Apostolicum quo perfruuntur Regulares, multis in locis Italiæ sumpserunt occasionẽ impediendi præfatas Processiones, comminando excommunicationem in mulieres illas comitantes per intus claustra, & in Regulares admittẽtes, qui etiam ignorantes dictum priuilegium habuerunt recursum ad Romanam Curiam; Ideò ne imposterum perturbentur, & habeant in promptu Priuilegium Apostolicum scire debent, quod idem Pius Quintus, cum dubia quædam emersissent circa suam prænarratam Constitutionem, eam declarauit per aliam Bullam, quæ incipit, Decet Romanum Pontificem, &c. die 16. Iulij 1570. quam refert Confett. in Compend. in Pio Quinto in Constit. 6, pag. 279. in qua declarat his verbis. Quod

Non

Non intendit prohibere, quin Mulieres possint ingredi Claustra, quando in eis Missa, & alia Diuina Officia celebrantur, ac dũ Processiones fiunt, & quando Christi fideliũ cadauera ibi sepeliuntur, ac etiã pro eis suffragia fiunt, similiter quando diuinum verbum ibi proponitur, vel per aliã quamcumq; causam tantus concursus Populi fuerit, quod commodè ingredi non possint, & egredi per portã Ecclesiæ, quod tunc possint ingredi, & egredi per portam Claustri, dummodo recto tramite accedãt ad portam, qua exitur à Monasterio, prout vsu vbique receptum est absque alia contradictione.

4 Caueant tamen Prælati, ne aliqua fiat processio extraordinaria, vel functio Ritualis, vt illius occasione mulieris officinas interiores Conuentus penetrent, quod vetitum est, vt esset v. g. si daretur habitus alicui Nouitio in Refectorio, aut in lotione pedum fer. 5. maior. hebdom. Id enim videtur esse in fraudem legis, & in huiusmodi casibus mulieres non debent protendi vltra Claustra, nam Pontifex ipsa Declaratione tantum prætendit scrupulos remouere, & non præbere relaxationis motiuum, Hieron. Rodr. q. resol. 27. n. 3. & 4. Peyrin. tom. 2. fol. 91. n. 14.

5 Non nisi ex grauissima causa à Sede Apostolica approbãda possunt Prælati Regulares cõcedere suis Religiosis licentiam commorandi extra Claustra pro obsequio, seu seruitio personarum extra Religionem viuentium. Clem. Oct. in dec. pro Reform.

Regul. confirmatis ab Vrbano Oct. nu.32.
6 Claustris non permittitur Fratribus Minoribus de Obseruantia S. Francisci recipere eleemosynas pro missis, sed extra claustra ad Syndicum remittendæ sunt. Vrban. Octauus constit. 49. in seq. quæ sunt statuta generalia to. 4. pag. 66.

Clausura Conuentuum.

SVMMARIVM.

Decretum de clausura nouorum Conuentuum Pomariorum, ac siluarum, nu. 1.
Sacristiæ quomodo sunt subiectæ Clausuræ, numer. 2.

QVia ferè omnes Scriptores Regulares ex professo pertractant de clausura Regularium, & Monialium, nihil ponderatione dignum pro nostro Instituto inueni nisi decretum de clausura Pomariorum Syluarum, ac nouorum Conuentuum à Sacra Congregatione Episcoporum, & Regularium die 13. Septemb. 1583. emanatum, quod cum sit multis profuturum illud referam, prout accepi ex Epistola, directa Commissario Generali ab eodem Protectore, videlicet.

Molto Reu. Padre.

1 Perche ogni giorno bisogna ricorrere à Nostro Signore per conto di quei Frati, che introducono donne nelli luoghi nuoui di fabrica horti, e selue; pensiamo

ciò

ciò auuenire per non saperfi la direttione, e determinatione fatta dalla Sac. Congregatione sopra il fatto dell'entrare dette Donne nelle Clausure de'detti luoghi nuoui di fabrica, che però V. R. farà sapere à tutti li Prouinciali, e Custodi, come gl'Illustrissimi Cardinali della Sacra Congregatione de'Vescoui, e Regolari hanno deciso, e determinato, che doue vi è il Guardiano, con la fameglia, etiamdio che il luogo non sia affatto compito ne circondato de muri, fossi, ò siepe, ò che sij aperto, iui sia clausura, si come hà deciso la fel. mem. di Papa Pio Quinto, & entrandoui le donne siano scommunicate, e li frati, così Prælati, come sudditi, introducendole incorrano nell'istessa scommunica riseruata al Papa, restando ipso facto priui dell'officio loro, e restino inhabili in futurum.

Il medesimo si dice delle selue, che non sono circondate, vt supra, etiam che siano grandissime, in quella parte però s'intende Clausura, oue li Frati sogliono ordinariamente spasseggiare, dicendo le loro deuotioni, mà doue fosse selua grande, che serue per legname, e li Frati ordinariamente non vi sogliono conuersare, ne praticare, ò che sia luogo aperto, iui non s'intende Clausura.

Mà nelli luoghi, doue non sono più che trè ò quattro Frati alla cura della fabrica, iui non è clausura, tanto nelle selue quanto negli horti, nulladimeno se li frati introduranno le donne nelle stanze doue habitano.

bitano, dormono, mangiano, ò cocinano, siano penitentiati, e priui, come di sopra. E' vero, che doue è consuetudine, che le donne seruono per manipolo, portando calce, pietre, e simili, sebene ci fosse il Guardiano con la sua famiglia, e le donne fossero entrate per l'espeditione della fabrica così nell'horto, selue, e parte del Monastero, oue si fabrica, oue stà serrato, purche non vadino in parte, doue habitano, dormono, e mangiano detti Frati, non incorrono in scommunica, e N. S. la prosperi. Di Roma li 4. Ottobre 1588.

Di V. R.

Come Fratello

Il Card. Mattei Protettore.

Ex regest. Sac. Congreg. Episc. & Regular. fol. 338.

2 Sacristiæ, ad quas non est aditus per Claustra Conuentuum, sed per Ecclesiam, vel per Chorum nõ sunt subiectæ Clausuræ. Bonac. de Claus. quæst. 5. punct. 1. nisi alter in Prouincialibus Comitijs declaretur.

De Clausura Monialium

SVMMARIVM.

Clausura Monialium ingressus, quando vetitus Episcopis, & Superioribus, num. 1.
Quando pueris? num. 2.
Nullus eam ingredi potest ad conspergendum Cellas aqua benedicta, num. 3.

Nec

Clau-

1 CLausuram Monasteriorum Monialium ingredi nequeunt Episcopi, aut Superiores etiam] prætextu interueniendi electioni Abbatissæ, vel Priorissæ, aut examinandi Moniales particulares sub censuris à Sacris Canonibus, cap. Periculoso de Stat.Regular.in 6.& Constit.Pontificijs, præsertim Gregorij XIII. constit.8. §.primo incip. Deo sacris apud Cherub. tom.2.fol.368.& alia 28.incipien. Vbi gratiæ, ibidem fol.393. cum hæc ad Monasteriorum crates peragi valeant. S.Congreg. Concilij in Siracusana 16. Octobris 1600. Barb.v.Monialium Clausura, circa ingressum num.2. Lucerna Reg. v.Clausura nu.6. nisi Prælati prudenter iudicent non posse fieri canonicè dictam electionem ipsis non intrantibus ob inquietudinem Monialium, & suspicionem subornationis votorum inter ipsas subortæ, aut sub alias iustas causas à Superioribus prudenter arbitrandas. Hoc autem iudicium ad Superiorem Regularem spectat, quia ipse iurisdictionem, & superioritatem in Moniales habet,& quia res Monasterij melius nouit. Barbosa ad loc.Concil.

2 Monialium Clausura ingredi non possunt Pueri, vel Puellæ cuiuscumque ætatis. Sacra Congregatio Episcoporum, in vna Cremon. 12. Februarij 1585. Barbos. loco citato num. 4. quod etiam dixerat Conc.Trid.sess.25. cap.5.de Regul.Hoc tamen limitandum esse iudicio ne procedat in infantibus,adhuc discretione carentibus. Rodriq. tom.1. q.Regularium q.46.

art.1.

art. 1. Barb. ad loc. Concil. & alij ab eo citati: non autem fatui ingredi possunt, licet rationis vsu careant.

3 Monialium Clausuram nullus ingredi potest ad conspergendum earum cellas, aut alia loca aqua benedicta in die Sabbathi Sancti, aut quolibet alio tempore. Sac. Congregatio Concilij 13. Septembris 1583. Barb. loc. cit. n. 2. Nald. v. Monialis num. 16.

4 Monialium consensus, sine quo mulieres sæculares licentijs Monasteria ingrediendi vti non possunt expresse capitulariter per secreta suffragia haberi debet, vt illis vti valeant, alias sine consensu sic habito ingredientes in censuras incidunt. Vrbanus Octauus apud Cherub. to. 4. Constit. 29. incip. Sacrosanctum 27. Octobris 1624. §. 2. & 3. Barb. loc. cit. nu. 9.

5 Non licet Episcopo, aut Superiori licentiam dare matri Sororibus, & consanguineis Monasterium ingredi causa visitandi filiam, vel Sorores, quæ aliqua graui infirmitate tenentur, etiam non sine mortis periculo: multo minus quando filiæ, aut aliæ professionem emittunt, vel Religionis habitum suscipiunt, Barb. ad loc. Concil. num. 5. post med.

6 Quarumcumque Processionum prætextu nequeunt Regulares in Monialium Ecclesias ingredi processionaliter. Sacra Congr. Episc. & Reg. in vna Pisaurien. 24. Nouemb. 1617. Cadauera eorum, qui cupiunt in monialium Monasterijs sepulturæ tradi, respondit S. D. N. Gregorius poni

 de-

debere in exteriori Ecclesia, non autem intra Clausuram, quam nullus ingredi potest ad celebranda Anniuersaria etiam, vt satisfaciant Testantium voluntati Barbos. ibidem in princ. vide Rodr. to. 1. q. 47. ar. 4. §. Tertius casus.

7 Clausuram Monialium ingredi valet Confessarius absque socio ad administrationem Sacramenti Pœnitentiæ Eucharistiæ, vel extremæ vnctionis. Sac. Congregatio Episcoporum, & Regularium 13. Septembris 1583. licet recta via absque diuerticulo ire debeat, nec aliam Monasterij partem diuagari licet, etiam occasione visitandi alias infirmas, quibus Sacramentorum administratio necessaria nō est Aldin. comp. Iur. Can. lib. 2. tit. 25. Lucer. Reg. v. clausura n. 7.

8 Leo X. concessit, quod quando Moniales S. Claræ infirmantur taliter, quod non possunt ad cratem venire ad audiendam missam posset illo tempore Sacerdos confessor earum, vel Prælatus Superior introire clausuram in infirmariam, & Monasterium ad celebrandum dummodo Sacerdos ad nulla alia loca, quam ad Altare diuertat, neque moratur, nisi tanto tempore quanto indiget ad celebrandum, neque loquatur, nisi quantum opus est in missa, Rodr. to. 1. quæst. Reg. quæst 47. ar. 4. circa medium, vbi hoc fieri posse eruxè tuetur.

9 Licitum est Ministro Generali Ordinis Minorum ingredi Clausuram Monialium S. Claræ cum quatuor, aut quinque

Fra-

Fratribus, quandocunqne intus celebrare, vel Dei verbum proponere voluerit. Hier. Rodr. resol. 26. tit. de Claus. Monial. n. 26. Mirand. tract. de Monial. art. 15. conclus. 1. Portell. dub. Regul verb. Claus. Monial. in addit. num. 6. Sed modo standum est moderationi factæ ab Alexandro VII. prout infrà v. Monial.

10 Prouinciales Ministri, & Visitatores, visitationis gratia eandem Clausuram ingredi possunt cum duobus, vel tribus Religiosis honestis, seù grauibus ad tenẽdum capitulum culparum, vel aliquid simile tangens suum officium peragendum, quod de foris fieri non potest scilicet ad viden. clausuram num sit violata (& in casibus necessarijs dicit Gregor. XIII. in Constit. incip. Dubijs, quæ emergunt apud Portell. tract. de Monialibus quæst. 2. ar 14. concl. Socij verò dum intra Clausuram fuerint ad inuicem nullatenus separentur. Hieron. Rodriq. loco cit. art. 15. concl. 2. per tot. præcipuè ibi, sed an Prouinciales. Portell. loc. cit. si hoc agere possunt Prouinciales, & Visitatores multò magis Ordinis Superiores Generales. Spinat ibi, Ità etiam Vrban. IV. prout in Reg. S. Claræ cap. 24. Rodr. tom. 1, quæst. Reg. q. 47. art. 7.

11. Fratres minores inuitati à Prælatis Ecclesiarum, aut à Prælatis Religiosis, aut à Visitatoribus aliarum Monialium ad visitan. earum Monasteria, vel exercendum aliquod aliud Iurisdictionis munus cum ipsis intrare possunt, dummodo (si subditi

diti sint) de suorum Prælatorum licentia id faciant, Leo X. concess. 194. Rodr. resolut. cit. num. 27 Mirand. loco cit. art. 16. Hinc fit, quod Guardiani, & Prælati Conuentuales, & Præsidentes sine Prouincialium licentia in hoc casu Monialium clausuram intrare possunt. Rodriq. quæst. cit. art. 8

12 Monialium Regularibus subiectarum clausuram, vel ad eam spectantia posse ab Episcopis visitari, post Concilium Tridentinum de Regul. sess. 25. cap. 5. & Gregor. XV. in Bulla de exempt. priuil. decreuit Sacra Congregat. Concil. 28. April. 1594. die 17. Iulij 1597. & 22. April. 1617. & quoad clausuram, quæ verè necessaria sunt ordinare poterunt, sibique contradictores punire.

13 Cum autem certum sit Monialium Clausuram, alios quoque ex vera necessitate intrare posse, vt sunt fabricatores fabri lignarij, & huiusmodi, quis his ingrediendi facultatem dare poterit? ad ipsos Superiores Regulares dumtaxat spectare censuit Sacra Congregatio Concilij 29. Iunij 1597. apud Barb. in Trid. cit. sess. 25. cap. 5. quod statuerat Pius Quintus in Bulla. Etsi mendicantium in declaratione 5. Molestiæ apud Cherub. tom. 2. Bullar. 230. col. 1. inhonestum ibi reputans quemlibet in alienam messem falcem inicere. Cum autem hæc Monasteria Episcopis minimè subiecta sint, nequeunt in ea vllam exercere Iurisdictionem, super hoc Peyrin. de priuil. Regul. fol. 265. nu. 29.

num.29. nisi in loco esset consuetudo legitimè præscripta, vt huiusmodi licentiæ etiam quoad Monasteria, quæ Regularibus subsunt ab Episcopo tantum, vel ab Episcopo, & Superiori Regulari coniunctim hæ licentiæ obtinerentur. Tunc enim consuetudinem esse seruandam censuit Sacra Congregatio Concilij 7. Iulij 1597. Barbos. ad cit. cap. 5. Concil. Hoc enim intellige etiam de licentijs dandis ijs, qui Moniales alloqui volunt.

14 Monialis Professa egredi non potest de Clausura nisi ob magnum incendium, vel infirmitatem Lepræ, vel Epidimiæ vigore Bullæ Pij V. incipientis Decori, &c. vel in alijs casibus, in quibus eadem, vel maior vrget ratio, apud Lucern. Regul. ver. Clausur. Barb. loc. cit. requiritur licentia Superioris Regularis, & Episcopi simul, secundum communem sententiam.

15 Nulla Monialis energumena intra Monasterij septa à quocumque Presbytero sæculari, vel Regulari, etiam Confessario exorcizetur, sed ad Ecclesiam exteriorem eiusdem Monasterij (obtenta prius à Sacra Congregatione licentia) ea de causa deducatur, vel transferatur. In huiusmodi autem translatione, sicut & in actu exorcizationis honestæ personæ consanguineæ, vel aliæ mulieres prouectæ ætatis, ac probæ conuersationis energumenam comitentur. Exorcista ad huiusmodi actum sit ab Ordinario approbatus. Exorcizatio minori, quo poterit fiat strepitu.

pitu. Ecclesiæ Ianua eousque occlusa remaneat quousq; exorcizatione completa. Energumena ad Monasterium reducatur. Cæterum tàm in reditu, quàm in accessu ad Ecclesiam, & Monasterium respectiuè rectè, & sinè diuerticulo tendatur. Sac. Congreg. Concil. Barb. v. Monialium clausura, circa egressum n. 5.

16 Qui Monialium Clausuram violauerit duos passus ingrediendo, & statim reuertendo propter materiæ paruitatem violantium pœnas non incurreret Peyrin. de Priuil. Relig. fol. 167. num. 40. idem dic de moniali; quæ eodem modo clausuram violauerit, sed si Religiosus ad malũ finem Monialium Clausuram formaliter violauerit, à quo absolui poterit? A suis Prælatis ait, & probat Peyr, ibidem num. 41. Si hoc crimen deductum sit ad forum contentiosum poterit absolui à Confessario de suorum Superiorum licentia quoad culpam, non quoad pœnam, tenet Sanch. 6. in Decal. cap. 17. num. 43. Peyrin. citat. fol. 117. n. 21. & 22. idem tenet de Religiosis admittentibus fœminas in Clausuram Conuentus. Poterit etiam Superior hos reabilitare ad vocem actiuam, & passiuam, si violatio ad forum contentiosum deducta non sit.

17 Collocutoria communia in Monasterijs Monial. in loco aperto, & claro esse debent ad effectum vt Moniales alloquentes, commodè à singulis videri possint. Sac. Congregat. Episc. & Regul. 7. Martij 1617.

18. Con-

18 Confessionalia Monialium ex Sacristijs, & locis occultis, & remotis amoueri debent, & collocari in Ecclesijs exterioribus earumdem Monialium. Sac, Congreg. Concilij 29. Nouembris 1605. & in vna Fauentina 7. Martij 1617. Quod si Moniales fuerint in hoc renitentes possunt, & debent interdici. Lucern. Regul. v. Confessionalia.

Commissarius Generalis.

SVMMARIVM.

Quare eligendus est ex altera familia? n.1.
Habet ordinariam potestatem super familiam sibi concreditam. num.2.
Etiam super Reformatos, in absentia Ministri Generalis. num.3.
Alternatiua Commissarij Generalis obseruanda est inter Obseru. & Reformatos. num.4.
Commissario Generali conceditur alius Secretarius generalis Reformatus. num.5.

1 VT facilius Franciscana Religio per vniuersum Christianum Orbem diffusa gubernari possit, Apostolica dispositione prouisum est, vt post electionem Ministri Generalis, eligi debeat Commissarius, ex altera familia per Patres Voca-

les eiusdem familiæ Leo X. Ite, & vos, &c. in Const.Ord.c.8.§.22.pag.173.

2 Ordinaria eius potestas, ad omnes sibi concreditas Prouincias, fratres tam Prælatos, quàm subditos, & Moniales se extendit, idcircò nemo ab eius obedientia eximitur, sed omnes, & singulæ vtriusque sexus personæ ei tenentur obedire. Ibidem pag.174.nu.4.

3 In absentia Ministri Generalis, habet eamdem auctoritatem in Fratres Reformatos eiusdem obseruantiæ, quam habet in Obseruantes de Familia, sicut in Regula continetur, prout ipsi Reformati vnanimiter postularunt, & Congregatio super hoc à Sanctitate Sua instituta approbauit die 27. Septembris 1625. ac fel. rec. Paulus Quintus per Bullam, quæ incipit Postulat Apostolicæ,&c.ordinauit. In Reg. Sac.Congr.Episc. & Reg.pag.107.

4 Cum ad concordiam fraternamque pacem conferendam inter Obseruantes, & Reformatos propositum fuerit in pleno Capitulo Generali, vt inter eos fieret alternatiua, scilicet, quod vna vice eligatur Commissarius Generalis Cismontanæ familiæ ex Reformatis, altera verò ex Obseruantibus, decreuit idem Capitulum Generale, vnanimi consensu, vtroque Discretorie, & Diffinitorio annuente, quòd ad eandem pacem stabiliendam, supradicta Alternatiua fieret, hac tamen conditione, vt tres Diffinitores generales eligantur obseruantibus, & tres ex Reformatis in cunctis Congregationibus, &

Capitulis Generalibus: Necnon ad maiorem huius Constitutionis firmitatem supplicetur Sanctissimo pro confirmatione huiusmodi concordati.

5 Item decernitur quòd pro multitudine negotiorum Prouinciarum Reformatarum Cismontanæ Familiæ assignetur Reuerendissimo P. Commissario Gen. eiusdem familiæ pro tempore existenti, alius Secretarius Generalis Reformatus, qui post elapsum triennium officij Secretariatus, gaudeat priuilegijs, quibus potiuntur Secretarij Generales. Rom. 1664.

Commissarius ad Comitia Generalia mittendus.

SVMMARIVM.

Eligendus est per vota secreta, nemine proponente, num. 1.

Habebit in eodem Capitulo vocem actiuam, & passiuam, num. 2.

Si fuerit subrogatus quibus prærogatiuis gaudebit, num. 3.

Eminentissimi, e Reuerendissimi Signori.

IL Ministro Prouinciale de' Minori Osseruanti Riformati di questa Prouin-

cia Romana humilmente supplica l'EE. VV. dichiarare à chi spetti il proporre il Commissario da eleggersi, ò per restare al Gouerno della Prouincia, ò per andare al Capitolo Generale à portar il voto in luogo di esso Oratore, e se si possa eleggere à voti publici, e per Ballottatione, ouero se si debba eleggere per schedulas, nemine proponente. Che il tutto, &c.

1 Sacra Congregatio S. R. E. Cardinalium negotij, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita censuit non licere procedere ad electiones Commissariorum huiusmodi, nisi per schedulas, & vota secreta, ac per pluralitatem votorum, nemine proponente, & ita semper seruari mandauit in omnibus Prouincijs præfati Ordinis Reformatorum. Romæ 27, Ianuarij 1645.

Card. Ginettus.

Loco † sigili.

H. Archiepiscopus Patracen.
Secretarius.

In Regest. Sac. Congr. Episcoporum, & Regul. 167.

2 Qui præterea in eodem Capitulo Generali habebit vocem actiuam, & passiuam in omnibus electionibus, ac si verus esset Prouincialis. Toletan. 1583. Cronol. fol. 643.

3 Si verò fuerit subrogatus loco Diffinitoris Generalis absentis gaudebit prærogatiuis Patrum quoad paternitatem, & præcedentiam dumtaxat. Rom. 1651. in Const. Ordinis §. 26. n. 19. fol. 180.

Com-

Commissarius Prouincialis.

SVMMARIVM.

In absentia Ministri instituendus est, n.1.
Moriente Ministro, remaneat Vicarius Prouincialis, n.2.
Si moriatur ipse Commissarius absente Prouinciali, instituendus est Pater *dignior. num.3.*
Si verò sub regimine istius, moriatur Minister gubernabit vsque ad Capitulum nomine Vicarij Prouincialis, *nu.4.*
Inter Reform. quomodo eligendus.nu.5.

1 SI Minister Prouincialis aliqua causa à Prouincia discessurus est necessario instituendus est diffinitorij suffragijs Commissarius Prouincialis, qui Prouinciã regat. Rom. 1651.in Constit.Ordin. pag. 210.num.8.

2 Si autem Prouincialem ipsum extra Prouinciam mori contigerit, præfatus Commissarius ab eo relictus sub titulo, & appellatione Vicarij Prouincialis in Officio succedat, quousq; Capitulum Prouinciale celebretur, ibid. n.9.

3 Quando autem, absente Ministro Commissarius moreretur, Prouinciæ regimen ad digniorem ipsius Patrem cum eadem auctoritate, & titulo Commissarij Prouincialis, vsque ad Prouincialis regres-

sum deferatur. Ibidem num. 10.

4 Si verò sub regimine Commissariatus istius dignioris mors contingat Ministri Prouincialis absentis, tunc Pater dignior, qui Commissarius nominabatur, cum titulo, & auctoritate Vicarij Prouincialis vsque ad Capitulum gubernet. Ibidem, num. 11.

5 Ad tollendas controuersias, quæ oriri solent in Prouincijs Reformatis pro erigendis Commissarijs, statuitur, quod exeunte Ministro Prouinciali ex limitibus Prouinciæ, eligatur Commissarius Prouincialis, suffragijs Diffinitorum, iuxta statuti Ordinis, & ita Capitulum Generale obseruari mandauit, non obstantibus quibuscumque Rom 1664. Aduertant Patres Diffinitorij, quòd hæc electio fieri debet eo modo quo eligitur Prouincialis, nempè nemine proponente, per excessum & pluralitatem votorum, prout declarauit Sac. Congreg. Episcoporum, & Regularium in vna Romana Anno 1645. vt in Theatro pag. 125.

Commissarius Terræ Sanctæ.

SVMMARIVM.

Instituendi sunt à Ministro Generali, nu. 1.
In Curijs Regum commorantes, subijciuntur Superiori Generali, nu. 2.

De-

Debent accedere ad Comitia Generalia pro reddenda ratione. nu.3.
Non possunt substituere Vicecommissarios, numer.4.
Reuereantur Superiores locales, num.5.
Mittendi sunt in Belgio in Gallia, nu.6.
Instituendi in Ancona, num.7.

1 HViusmodi Commissarij instituantur in vnaquaque natione cum debita facultate à Ministro Generali, sicut mos est de Patrum cuiuslibet nationis consilio. Const. Ordinis cap.12. §.4.nu.1. pag.272.

2 In Curijs Regum commorantes, & in aliorum Supremorum Principum, siue Republicarum Curijs residentes immediatè subijciantur Superiori Generali. Ibidem pag.280.nu.1.& 2.

3 Accedant ad Capitulum & Congregationem Generalem pro reddenda ratione. Ibidem pag.278.n.8.

4 Non substituant Vicecommissarios tempore quæstuationis, sed tantum assumere possint vnum, vel plures fratres in auxilium, Ibidem pag.279.n.6.

5 Reuereantur Superiores Locales, & petant benedictionem ad egrediendum. Ibidem 281.num.4.Sac.Congr.de Propag. Fide 1636.

6 Commissarij Terræ Sanctæ mittantur in Belgio in Gallia, sintque subiecti Superioribus locorum, quoad disciplinam Regularem, non autem in pertinentibus ad Officium Commissariatus

Sac.

Sacr. Congreg. de Propaganda fide die 9. Iulii 1636. prout in Regest. eiusdem folio 151.

7 Statuitur, vt in Conuentu, & Ciuitate Anconæ manuteneatur Commissarius Terræ Sanctæ, cum facultate quæstuandi, ob necessitatem Fratrum euntium, & redeuntium de Ciuitate Sancta Hierusalem, & pro alijs negotijs sibi à Superiore generali committendis.

Item ad remouenda inconuenientia, quæ oriri solent circa Commissarios Terræ Sanctæ; decernit Capitulũ generale, vt in posterum obseruentur inuiolabiliter Constitutiones Ordinis, in vltimo Capit. Toletano Generali editæ, Rom. 1664.

Commissarius Generalis Curiæ.

Vide Procurator Generalis.

Commissarius Visitator.

SVMMARIVM.

Quid agere debeat in ingressu Prouinciæ, num. 1.
Formula litteræ circularis. n. 2.
Instructio Paternæ Visitationis . *n.* 3.
Instruttione per render la visita. n. 4.
Formula absolutionis. ibidem.

Leo.

*stra Citatoria per celebrar il Capitulo. nu-
mer. 5.*

*modo intelligitur; quando moritur dele-
ans, cessat etiam auctoritas delegati. nu-
er. 6.*

*missarij Nationum quotannis monere de-
ent Patrem Generalem de Actis in suis
rouincijs. num. 7.*

Via Commissarij Visitatoris Officium in Constitutionibus generalibus Or-
s, optimis directionibus moderatur.
antum ponam pro ipsius solatio for-
as, & instructiones necessarias sui Mi-
rij.

estatio iuridica per Commissarium Visitatorem facta in ingressu Prouinciæ.

In nomine Domini Amen.

A Nno Domini 1653. die 12. mensis
Martii, Cum ad Dei gloriam,
gionisque commodum maximè spe-
bono communi consulere Superiores
rumque peccata, seu defectus si qui in
uo inuenti sunt charitate media cor-
re, ac si opus fuerit iusta seueritate
rcere, Ideò Reuerendissimus P. N.
us Ordinis Minorum Generalis Mini-
sui Officij debito cupiens satisfacere,
Id per ipsum (impedientibus legiti-
causis) efficere valens. Prouinciam
tram N. Reformatam tempore instan-
ti,

ti, quo eiuſdem Prouinciæ Capitulum ce-lebrandum venit, iuxta laudabilem con-ſuetudinem, ne abſque præuia Viſitatio-ne præſtetur. Adm. Reu. Patri N. per ſuas literas tenoris ſequentis, tamquam ſuo Commiſſario Viſitatori demandauit.

Ponuntur litteræ Commiſſionis.

QVibus quidem litteris, vt parerat obedire volens præfatus N. Com-miſſarius Viſitator itineri ſe cum P. N. Secretario aſſumpto committens per varios tandem caſus, & varia diſcri-na rerum ad Conuentum N. ſupradictæ Prouinciæ appulit, & eiuſdem Conuentus Patribus, & fratribus conuocatis in Refe-ctorio, monito prius, vt moris eſt, Adm. Reu. P. Miniſtro præfatæ Prouinciæ de eius aduentu litteras Reuerendiſs. P. Ge-neralis etiam in publica refectione lectas, & ſe ipſum ſuum verum Commiſſarium Viſitatorem, & legitimum Superiorem, præuia exortatione, intimauit, ac decla-rauit, & talem ſignis, obſequijs, nutibus ſolitis receptum, & veneratum peruenit ad Aulas Superiorum ſibi paratas, magna Patrum, ac fratrum multitudine comitan-te. *Die verò ſequenti litteris per vniuerſam Prouinciam miſſis certiores fecit omnes Patres, & Fratres iuxta antiquam conſuetudinem de eius aduentu, deque eius animo, & intentione tenoris ſequentis.*

a Fra N. Commiſſario Viſitatore, e

eruo alli MM.VV.PP. Frati Superiori, e
udditi della medema Riformata Prouin.
ia salute, e pace nel Signore.

Essendosi compiaciuto il nostro Padre
Reuerendissimo Generale restar seruito
del poco delle nostre forze, e del niente
del nostro valore, col destinarci Commis.
ario Visitatore di questa honoratissima
Prouincia col occasione di significarlo
(come facciamo con questa nostra) alle
PP. VV. mi è parso d'auuisarle, che la
mente del detto Reuerendissimo Padre
Generale è di piantare in questa Rifor.
mata Prouincia la santa pace, concordia,
& vnione, quando non vi fosse, il che
non crediamo, & essendoui di coltiuarla,
& accrescerla, e con vna Santa elettione
di stabilirla, e fortificarla col mezo della
quale si mantenghi l'osseruanza della Re.
golare disciplina s'introduchi il profitto
spirituale, e l'ottimo della perfettione
Religiosa, che tanto appunto desideramo
noi, come nel progresso della Visita
scorgeranno.

Et acciò il tutto s'habbia d'incaminare
felicemente ordiniamo alli Superiori lo.
cali, che sotto pena della priuatione de'
loro Officij, ipso facto incurrenda, facci.
no ritrouar in ordine nel tempo, che sa.
remo in Visita alli loro Conuenti gl'in.
frascritti Inuentarij, cioè delle sacre Re.
liquie, che si trouano nelle loro Chiese,
dell'Indulgenze, e priuilegi concessi à
dette Chiese, Capelle, & altari perpetui,
ò temporali con le loro scritture: Delle
Ve-

Vesti sacre, apparati, Vasi, & altri ornamenti Ecclesiastici. Delli libri, che si trouano nelle loro librarie, quali inuentarij si faranno sottoscriuere dalli Discreti del Conuento.

Similmente ordiniamo sotto pena d'Apostasia, ipso facto incurrenda, che nessun Padre, ò Frate di qualsiuoglia grado, ò conditione, che sia suddito, ò Superiore dopo la publicatione di questa, ardisca senza nostra licenza in scriptis vscire fuora della sua questa, e quelli, che si troueranno fuori, doueranno sotto la medema pena subito ritornare alli loro Conuenti, li Padri Predicatori però che stanno attualmente predicando con li loro compagni si fermaranno fino doppo Pasqua, di poi si trasferiranno immediatamente nel Conuento dentro la cui questa si trouano predicando, doue si tratterranno insino à nostro nuouo ordine, se non fossero Guardiani, che in tal caso si ordina che subito dopo la Predica si trasferischino alli loro Conuenti, commandando alli Superiori locali, che diano di tutto ciò auuiso alli Predicatori, che predicano nelle loro queste, Reuocando in virtù di questa tutte le obedienze in contrario date d'altri Superiori à noi inferiori.

Preghiamo in oltre le PP. VV. à volersi nella Visita vestire di santo zelo per l'osseruanza della nostra Regola, e carità col prossimo, pretendendo più tosto l'emenda; che la confusione, e castigo, assicuran-

randole, che ſaranno da noi aſcoltate,
con carità, e tenute ſecreti, acciò poſſino
confidentemente, e liberamente ſcarica-
re le loro coſcienze. Ben è vero, che l'au-
uiſiamo à non muouerſi per paſſione, ò
per altro fine, che non ſia ſecondo Dio,
perche ſe ſcopriremo nella Viſita alcuno,
che pretenda fabricarſi li ſuoi auanza-
menti con le ruine del proſſimo, e conſi-
ni ſtorti, ſappiano di certo, che oltre che
le loro informationi partoriranno con-
trario effetto del preteſo, noi in pena
delle loro machine li troncaremo tutte
quelle ſtrade, che ſaranno per loro pre-
tenſioni.

Ricordiamo d'auuantaggio le pene
fulminate da Sommi Pontefici cõtro quel-
li, che ricercano fuori dal ſecolo à fauori
dell'Ordine, aſſicurandoli, che oltre al
ſcandalo, che daranno à ſecolari, noi per
diametro ci opporremo à ſuoi diſegni non
volendo incorrere in quelle cenſure, nel-
le quali loro tentano precipitarſi, ſtimola-
ti dall'ambitione.

Finalmente ordiniamo à tutti li ſudetti
Padri Guardiani, Preſidenti, & altri Fra-
ti à chi conuiene ſotto pena di priuatione
de' loro officij, che doppo il matutino,
e veſpero faccino dire vnitamente in
Choro, il Veni Creator Spiritus, &c. con
li Verſetti, & Orationi dello Spirito San-
to, dell'Immacolata Concettione, del
Padre San Franceſco per il buon ſucceſſo
del futuro Capitolo, anuertendo gl'iſteſſi
, Guardiani, e Superiori Locali ſotto
l'iſteſ-

l'istesse pene, che subito riceuuta la presente la faccino leggere in publico Refettorio à suono di campanello alla presenza di tutti li Frati, e sottoscritto che haueranno il giorno, e l'hora della riceuuta la mandaranno per persona à posta di Conuento in Conuento, secondo l'Ordine retroscritto, e l'vltimo Guardiano la conseruarà per renderla à noi in tempo della Visita, con che le preghiamo l'assistenza della Diuina gratia. Data nel Conuento N. &c.

Breuis Instructio Paternæ Visitationis Generalis.

3 HÆc est Visitatio Generalis, quam facere intendit Admod. R. P. N. Commissarius Visitator huius Prouinciæ N. in Conuentu N. die &c.

Cum perueníssemus ad Conuentum N. & fuissemus benigne recepti à Patre Guardiano, & alijs fratribus, nos contulimus ad Ecclesiam, in qua flexis genibus Sanctissimæ Eucharistiæ Sacramentum adorauimus, breuique oratione facta discedentes, ad Cellam nobis paratam perreximus; Post aliqualem verò quietem, eodem die, hora prandij, vel cœnæ conuocatis omnibus in Refectorio fratribus, verbum Dei proposuimus, & Visitationem intimauimus, omnes in Domino cum sanctæ obedientiæ merito admonentes, vt dicerent, quæ de iure dicenda veniunt.

nec odio, nec praua animi affectione, sed ex sola charitate, & Regularis Obseruantiæ zelo mouerentur.

Posteà visitauimus Ecclesiam incipiendo à Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento, quod religiosè compositum, & custoditum reperimus, Altaria deindè, Reliquias Sanctorum, Oleum infirmorum, Capellas, Confessionales sedes, Sepulturas, Sacristiam cum Sacra Suppellectile, vniuersamque Ecclesiam.

In Crastinum.

VIsitatore Segregato in Cella solitæ Residentiæ, sic incipiat Visitationem.

In Dei nomine Amen. Die, &c. Anno, &c. Hæc est Visitatio Generalis huius Conuentus N. quæ fit per me N. Commissarium Visitatorem, iuxtà Concil. Tridentini Decreta, Constitutiones Apostolicas, & nostri Ordinis Statuta Generalia; quapropter habito sermone ad Fratres visitatoque Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento, ac cæteris ad Diuinum cultum spectantibus, iussi vocari ad me omnes fratres prædicti Conuentus ad effectum eos examinandi, & interrogandi super Generalem obseruantiam nostræ Regulæ, & Statutorum Ordinis.

Summarium super quibus fit Interrogatio.

SE si frequenta la Chiesa giorno, e notte.
Se si osseruano le Cerimonie Ecclesiastiche.
Se tutti conuengono al Coro;
Se vi sono Frati disubidienti.
Se alcun Frate tiene, ò riceue denari.
Se niun Frate porta armi.
Se vi sono scandalosi.
Se vi sono sediriosi.
Se alcuno hà sospetto consortio.
Se si caualca.
Se il Guardiano fà diligentemente l'Offitio suo.
Se si fà la carità alli forastieri.
Se si dà alloggio continuamente à Secolari.
Se vi è alcuno, che vadi fuori senza licenza.
Se il Guardiano fà osseruar la Regola, e Constitutioni.
Se si fà leggere i Decreti, e Bolle Apostoliche.
Se li Sacerdoti dicono messa.
Se li Laici frequentano la Communione.
Se li Chierici sono mantenuti con la debita mortificatione.
Se alcun Frate porta Camiscia, ouero hà panni di più che li concede la Regola, &c. e simili, &c.

Et primo vocatus fuit Fr. N. Laicus No-

uitius ætatis ann.&c. Religionis verò mẽsium, &c. & super generalibus interrogatus. Respondit ad singula bene, & nesciẽs scribere fecit †.

Secundò vocatus fuit Fr. N. Clericus ætatis ann. &c. Religionis verò, &c. qui interrogatus super generalem obseruantiã, respondit. Li Frati si portano bene, si leuano à matutino, stanno in pace, &c. & propria manu se subscripsit.

Io Fr. N. conf. quanto sopra.

Vltimo vocatus fuit P. Fr. N. Sacerdos, & Guardianus loci, ætatis annorum; &c. Religionis &c. & super singula interrogatus, respondit. Non hò che dire cosa essentiale, perche questi Frati si portano come tanti Angeli, solo vna cosa hà bisogno di rimedio, &c. & propria manu se subscripsit. &c.

Tandem visitauimus Cellas Fratrum, Officinas Conuentus, quæ omnia Diuino Cultui accommodata, & nostræ professioni respondentia inuenimus, exceptis aliquibus abusibus, &c. videlicet. Che si tenghi la porta del Claustro serrata, che non s'introduchino secolari in Dormitorio, e nelle Celle, quibus ablatis, & prouisione necessaria munitis, &c. data omnibus Benedictione, Visitationem compleuimus die 12. Martij 1653.

Locus † sigilli.

Ità est Fr. N. Commissarius Visitator.

Instruttione per render la Visita.

4 NEL render la Visita, auuerta il Superiore di mandar fuori dal Refettorio li Frati Forastieri, che non sono del corpo della fameglia, e finito il sermone, se nella Visita hà trouato qualche Religioso diffettoso, e vitioso notabilmente, e che la colpa sia publica, anco publicamente lo riprenda, imponendogli la douuta penitenza, se poi il difetto è leggiero, ò secreto lo riprenda con carità paterna segretamente, considerando se tal Religioso sia solito delinquere, ò pure se sia stata vna disgratia, auuerta anco il Superiore di vsare nella riprensione parole modeste, caste, religiose, discrete, e graui, essendoli à cuore la riputatione di colui, che corregge, acciò inasprito non precipitasse in maggior errore, vedendosi alle volte con esperienza, che tal volta dalle visite rigorose nascono cattiui effetti, & alcuni Superiori lasciano la guerra, doue trouano la pace, però vsino destrezza tale, che l'accusato non possa venir in cognitione di chi l'hà denunciato, quando poi il difetto fosse disorbitante, e manifesto, all'hora può anco la riprensione vsarsi con rigidezza, e seuerità, purche il Superiore in tutte le sue attioni dimostri di muouersi da zelo, e non da vendetta; Auuerta di più il Visitatore

di non chiamare alla colpa publica i Padri Qualificati, e graui, senza notabilissime occasioni, considerando, che pena maggiore à questi tali è la publica confusione, che non è ad vn fraticello ordinario la Carcere; che però le nostre Constitutioni generali dispongono, che simili Padri non si possino riprendere in publico confusibilmente, senza il conseglio, e consenso del diffinitorio.

L'istesso rispetto deue anco vsare nel correggere publicamente li Superiori locali, acciò li sudditi pigliando ardire, e baldanza, non li dispreggino, e strapazzino considerando, che chi con zelo gouerna piace á pochi e dispiace à molti, però il Visitatore non sia facile à credere in cose graui l'imputationi, e querele date contro li Guardiani da sudditi, quali ò perche vorrebero viuere in libertà, ò perche sono auuezzi in commandare, e non vorrebbero obbedire, ò per discreditare detti Guardiani, sperando di subentrare in luogo loro, ò per gelosia d'inuidia, soleuano taluolta i semplici à fare male relationi, pregiuditiali al loro buon Guardiano, se bene il Visitatore subito comprende accortamente la conditione di questi tali, e sà benissimo, che tutti li colpi vanno cōtro di chi gouerna, però nelle cose giuste sostenta l'autorità del Superior locale, & in tal caso di difetto con creanza, e rispetto lo corregge &c.

Quando il Visitatore nel sommario estratto della Visita troua difetti, & abusi

publici, e communi, publicamente, & in commune li riprenda: se gl'abusi saranno notabili, & essenciali, si possono rimediare con ordini publici, e communi, quali detto Visitatore farà leggere nella Communità de' Frati, lasciandone copia al Superiore locale, se poi il difetto è publico, mà di Frate priuato, si riprenda publicamente, sel difetto è personale, e secreto, si riprenda, e corregga paternalmente, come di sopra si è detto; spedite le colpe particolari, si chiamino i Nouitij in mezzo al Refettorio, prostrati in terra, e per mortificatione si riprendino, &c.

Instruttione per l'Assolutione generale nel fine della Visita.

SPedito il sermone, e finite le colpe, tutti li Religiosi della Famiglia ingenochiati dichino il Confiteor, & il Visitatore alzato in piedi al suo luogo dica, Misereatur vestri omnipotens Deus, &c.

Si tenemini aliquo vinculo excommunicationis maioris, vel minoris, suspensionis, vel interdicti, in quantum se extendũt gratiæ, & priuilegia Ordini nostro indultæ, mihi commissa, & vobis concessa. Absoluo vos, & restituo vos Sacramentis Ecclesiæ, communioni, & vnitati fidelium. In nomine Patris ✝ &c.

Item eadem auctoritate dispenso vobiscum super irregularitatibus, inhabitationibus, & alijs pœnis Ecclesiasticis, si quas con-

contraxistis in quantum possum, & valeo, Aboleo etiam à vobis omnem maculam infamiæ vndecumque contractæ, & habilito vos, ac restituto executioni Ordinum, & officiorum vestrorum, necnon ad omnes actus legitimos, tum Ordinis tum iurisdictionis, ac Religionis nostræ beneficia, prout nostra se extendit auctoritas. Demũ eadem auctoritate absoluo vos ab omni transgressione Regulæ, Constitutionum, Ordinationum, & admonitionum maiorũ nostrorum ab omnibus pœnitẽtijs oblitis, seu etiam neglectis, & ab omnibus peccatis vestris; de illis vobis concedendo indulgentiam plenariam, iuxta formam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ consuetam. In nomine Patris ✝ &c.

Ite in pace, nolite amplius peccare, & orate Deum pro me.

Nota, quod Prouinciales Ordinis Minorum de Obseruantia, peracta Visitatione, possunt cõcedere Fratribus, & Monialibus sibi subditis benedictionem, & plenariam Indulgentiam, ex concessione Leonis X. Gregorij XIII. pro Visitatoribus Societatis Iesu. Ideò admonere debent subditos pro consequutione huiusmodi Indulgentiæ. Hier. Rodriq. Resolut. 77. v. Indulgentia, num. 6.

Nota.

CHE quest'assolutione si dà in foro cō-scientiæ tantum, & non in foro exteriori, ne anco in foro sacramentali, auuertendo, che dalle censure, pene, inhabilità, e reseruationi si può assoluere fuori di confessione, e senz'obligo d'imporre penitenza, essendo tali impedimenti legami, per la cui solutione basta la semplice autorità, benche l'assoluente non fosse Sacerdote, vedi questa dottrina in Sigismondo Capuc. tract. de potest. Præl. par. 1. dub. 19. num. 7. & par. 2. dub. 99. n. 3. Eman. Rodr. to. 1 q. 20. art. 7.

Lettera Citatoria per celebrar il Capitolo.

5 FRA N. Commissario, &c. Alli M. Ven. PP. Guardiani, &c. salute, e pace nel Signore.

Hauendo per la Dio gratia finito di visitare questa nostra Riformata Prouincia, ci siamo finalmente deliberati di celebrar il Capitolo in questo nostro Conuento di N. N. li 20 del mese d'Aprile corrente, però in virtù della presente commandiamo per S Obedienza à tutti li Padri Guardiani, & altri Superiori de Conuenti, e luoghi di detta Riforma, che al riceuere della presente citatoria la debano subito far leggere à tutti li loro frati congregati à suono di campanello, secondo il solito, e per non moltiplicare frati nel luogo

Capitolare coll'istesso precetto comandiamo, che niuno ardisca venire in d.tto Capitolo, e luogo Capitolare sotto pena d'Apostasia, se non sarà Vocale, mà li detti Vocali s'accompagneranno insieme, secondo la vicinanza de'Conuenti, aspettandosi l'vn l'altro, che perciò in virtù della presente sospendiamo, cassiamo, & annulliamo ogn'altra facoltà, e licenza da noi lasciata, etiam inscriptis; Ne presumerà vocale alcuno, ò altro frate, che si sia, venir à cauallo, sotto pena di priuatione di voce attiua, e passiua per tre anni, ipso facto incurrenda, mà verranno à piedi con quella Religiosità, e modestia che richiede il nostro Instituto Seraphico; e sotto le medeme pene nessuno Vocale ardirà venire in detto luogo Capitolare prima delli 18. del corrente Aprile.

E perche il principal aiuto nell'attioni Capitolari si deue sperare da S. D. M. pertanto tutti li Vicarij Presidenti, & altri, Superiori de'luoghi seguiteranno le solite orationi con maggior feruore di prima, & il giorno dell'Elettione in tutti li Conuenti la mattina à buon hora si cantarà, ò si dirà al solito vna messa del Spirito Santo, alla quale concorreranno tutti li frati, communicandosi li Chierici, e li Laici, pregando tutti vnitamente per l'Elettione d'vn buon Superiore. Et acciò questa nostra Citatoria venghi quanto prima à notitia di ciascheduno, commandiamo sotto la medema pena di priuatione d'Of-

ficio à tutti li Padri Guardiani, & altri Superiori, che subito letta, la mandino per persona à posta di Conuento in Conuento secondo l'ordine retroscritto, notando l'hora, & il giorno della riceuutà; auisando finalmente tutti quei Giouani, che si vogliono far Frati, acciò possino presentarsi in tempo; che è quanto occorre, &c.

6 Quando moritur delegans, nempè Minister, vel Commissarius generalis, cessat etiam auctoritas delegati, quod intelligendum est, re integra manente, idest si talis Commissarius non incepit exercere munus suum, nam si incepit debet complere. Lezan. quæst. Regular. v. Commissarius. num 5.

7 Commissarij Generales Nationum, in Ordine nostro quotannis monere debēt Patrem Reuerendissimum Generalem de actis in suis Prouincijs, sub pœna priuationis Officij, & in Capitulis, & Congregationibus Generalibus subiacere debent Syndicationi, sicut & alij Superiores generales. Tolet. 1658.

Confessarius.

SVMMARIVM.

Confessores secularium trigesimum ætatis annum habeant. num. 1.

Similiter & Confessores Fratrum; sed dispensari possunt. num. 2.

Huiusmodi Confessores Fratrum possunt audire

re confessiones familiarium Conuentus, & Tertiariorum, non autem Tertiariarum. num. 3.

A Prouinciali, & tribus Examinatoribus examinari debent. num. 4.

Quam facultatem habeant Generales quoad institutionem Confessariorum ibidem, & num. 5.

Confessores sæcularium ab Episcopo examinari & approbari debent num. 6.

Generaliter idonei reperti, generaliter approbari debent. Secus de non idoneis, & in confessionibus ægrotantium, debent certiorare Parochum relinquendo fidem auditæ confessionis. num. 7.

Non possunt prohiberi ab Ordinarijs, ne personarum ægrotantium, in proprijs illarum domibus confessiones audiant, absque licentia Parochorum. *num.* 8.

Semel examinati, & approbati ab eodem Episcopo examinari nequeunt. num. 9.

Admissi ad beneplacitum, quanto tempore durant? num. 10.

Ordinarij non possunt suspendere liberè approbatos, nec adimere facultatem omnibus Confessarijs simul vnius Conuentus, inconsulta Congregatione. num. 11.

Semel approbati ab Ordinario in itinere, siuè in mari, siuè in terra absque alia Ordinarij licentia confessiones audire possunt. numer. 12.

Confessores ordinarij, & extraordinarij Monialium ab Episcopo approbari debent. Ordinarij autem per triennium durare possunt num. 13.

Approbati ab Ordinario non censentur approbati ad audiendas Confessiones Monialium. num. 14.

Decretum circa Confessiones audiendas in Vrbe, num. 15.

1 QVoad institutionem Fratrum in Confessarios; Præcipitur Ministro Generali, & Prouincialibus sub pœna priuationis omnium actuum legitimorum, eo ipso incurrenda, vt nullum sæcularium personarum instituant Confessarium, nisi annum trigesimum compleuerit. Pius IV. in Capitulo Generali, Vallisol. de anno 1565. Paulus Quartus in Aquilano 1579. in Constit. Ordinis cap. 7. §. 1. nu. 9. pag. 113.

2 Eandem ætatem requirunt Constitutiones Romanæ de anno 1612. in fratrum Confessarios; Permittunt tamen Prouincialibus, quod ob Confessariorum inopiam, in huiusmodi ætate dispensare possint cum aliquibus, quodque multo magis facere possunt Superiores Generales, etiam extra Capitulum, & Congregationē, dummodò electos examinare faciant, prout iam vsus obtinuit.

3. Huiusmodi Confessarij, sic admissi ad audiendas tantum Fratrum Confessiones, si opus fuerit, poterunt audire Confessiones Tertiariorum, qui Conuentuum seruitijs deputati sunt, & sub Superiorum obedientia manent, non autem possunt excipere Confessiones Monialium Tertij Ordinis, siuè Bizocarum, quia requiritur

ap-

approbatio Ordinarij, prout declarauit Sac. Cong. Episc. & Reg. 20. Decemb. 1616.

4 Confessores à Prouincialibus instituti ab ipsis, & tribus examinatoribus simul examinari, & ad confessiones audiendas admitti debent, iuxtà Decreta Clementis Oct. de Reformat. & Constit. Ordinis c. 7. §. 1. num. 2. pag. 113. Cæterum Superiores Generales ab hac lege eximendi sunt, cum de ipsis specifica mentio non fiat, licet & ipsi teneantur Confessarios à se admittendos examinare per se, vel per alios, non tamen Prouinciæ Examinatores adhibere tenentur, cum Prouinciæ legibus ipsi non adstringantur. Sanctorus in Comment. c. 7. stat. 1. fol. 405.

5 Imò sicut Episcopus ex Concilio Trident. de Reform. sess. 23. cap. 15. potest præuio examine, vel quem idoneum iudicauerit sine examine ad sæcularium Confessiones audiendas admittere, sic Superiores Generales Ordinis (cum sint nostrorum fratrum Episcopi) poterunt ad audiendas illorum Confessiones, sine examine, quem idoneum iudicauerint admittere Sac. Congregatio Concil. die 30. Iulij 1619. Barbos. in Collect. v. Confessio Sacramentalis num. 8. de Prouincialibus verò (licet habeant auctoritatem Episcopalem in sua Prouincia) non currit ratio, quia sibi, & Decreta Pontificia, & Constitutiones Ordinis obstant.

6 Quoad approbationem. Nullus Confessarius potest audire sæcularium personarum Confessiones absque Ordi-

 narij

narij examine, & approbatione, Vrb. VIII, Cum sicut accepimus Bull. Rom. tom. 4. pag. 103. Lauret. de Franc. p. 1. num. 138. vbi mouet 12. qq ad Confessarios pertinentes.

7 Quoad executionem, Sac. Congregatio Concil. Trid. Interpretum censuit quod Regulares, qui quoad confessiones audiendas idonei generaliter ab Ordinarijs, eorumue examinatoribus reperti, & probati fuerint, generaliter quoque, & indistinctè, absque aliqua limitatione temporis, certorumuè locorum, aut generis personarum admittantur in Dioecesi propria. De cæteris, qui non adeò idonei reperientur, si petierint se admitti, arbitrio Ordinariorum relinquitur ipsos cum limitata facultate, prout eisdem Ordinarijs magis expedire videbitur, probare, & admittere; Qui autem in Domibus laicorũ confessiones ex causa audierint, statim Parochum admonere teneantur & fidem auditæ confessionis pro medico aduenient e relinquere. Romæ die 2. Iulij 1587. in Regesto C. C. Trid. fol. 7.

8 Deinde Sacra Congregatio Cardinalium negotijs Regularium præposita, inhærens declarationibus alias desuper editis censuit Regulares prædictos à locorum Ordinarijs ad audiendas personarum secularium confessiones approbatos, non posse ab eisdem Ordinarijs prohiberi, ne earundem personarum ægrotantium in proprijs illarum domibus confessiones audire possint absque licentia Parochorum,

rum, dummodò relinquant schedam, vel notificent ipsis Parochis, quod pœnitentiæ Sacramentum huiusmodi fuerit ab eis administratum. Romæ die 13. mensis Septembris 1641. In Regesto Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regular. folio 162.

9 Item Sac. Congrega. Concilij censuit, & prouidit, quod Regulares ad audiendas confessiones sæcularium in Ciuitate, & Diœcesi semel ab Episcopo præuio examine approbatos, iterum ab eodem Episcopo nõ esse examinandos. Cæterum à successore posse vtique examinari. Die 28. Aprilis 1594. In Regist. Sac. Congregat. Concilij Trident. fol. 136.

10 Aduerte etiam, quod *Confessores* ad beneplacitum, & absque limitatione admissi, generaliter admissi intelliguntur, quia beneplacitum durat vsque ad mortẽ concedentis, cap. si gratiosè de rescript. in 6. Imò putat Antonius Gabriel tom. 2. tit. de præben. conclus. 1. §. 33. quod durat etiam post mortem, quia ibi ad beneplacitum intelligitur nomine dignitatis, quod etiam approbat Henriq. lib. 2. de pœniten. cap. 6. num. 7.

11 Item attende quod Ordinarij non possunt suspendere Confessarios Regulares liberè approbatos, nisi ex noua causa ad confessiones pertinente, nec adimere facultatem audiendi confessiones omnibus simul vnius Conuentus Regularibus Confessarijs, Sac. Congreg. reconsulta, prout in sequenti decreto.

Cum Sac. Congreg. Cardinalium negocijs Episcoporum, & Regularium præposit. innotuerit Confessarios Regulares grauiter conqueri, quod ab Archiepiscopis, Episcopis, & locorum Ordinarijs ab audiendis Confessionibus quauis de causa indeterminatim suspendantur, & propterea sæpè contingere, vt ab ijsdem Archiepiscopis, Episcopis, & locorum Ordinarijs omnibus simul vnius Conuentus Confessarijs confessiones audiendi facultas adimatur; Illustrissimi eiusdem Sacræ Congregationis Patres rati vix fieri posse, vt hæc sine scandalo, magnaque animarum pernicie contingant, re maturè perpensâ ad omnem scandali materiam submouendam, & quo magis spirituali piarum mentium consolationi consulatur, statuunt, ac decernunt Archiepiscopis Episcopis, alijsque locorum Ordinarijs, ad quos Confessarios approbandi ius spectat, Confessarios Regulares alias ab ipsis liberè approbatos ab audiendis Confessionibus suspendere, post hac minimè licere, nisi ex noua causa, eaque ad Confessiones ipsas pertinente, aut ob non seruatum interdictum ab ipsis Ordinarijs positum. Statuunt insuper eosdem Archiepiscopos, Episcopos, locorumque Ordinarios confessiones audiendi facultatem omnibus simul vnius Conuentus Regularibus Confessarijs, eadem Sacra Congregatione inconsulta, nullo pacto adimere posse. Quod quidem Decretum, vt ijdem Illustrissimi Patres opportunum & necessarium duxerunt.

runt, ità inuiolabiliter iubent obseruari. Romæ 20 Nouembris 1615.
A.M. Episc. Hostien. Card. Gallus.
V. Theatin. Secretarius.
In Regesto huius Congregationis fol. 51.
12 Fratres Minores Cōfessores ab aliquo Ordinario semel approbati, & à suis Superioribus ad huiusmodi munera deputati, quandocumque sunt in itinere, siue in mari, siue in terra possunt quorumque Christi fidelium confessiones audire, dummodò id non faciant in oppidis, aut locis, in quibus existunt Ordinarij, nisi eorum licentia desuper obtenta, & hoc per priuilegium Patribus Iesuitis à Gregorio XIII. & aliud ab Eugenio IV. Fratribus Minoribus concessum, vt habent Rodriq. tom. 1. qq. Regul. qu. 59. art. 5. in fine. & in expositione Bullæ Cruciatæ, & compend. priuileg. Sorbi. v. absolutio quoad sæculares fol. 57. ibi 11. Conclusio, & fol. 61. ibi, Bene verum est & fol. 30. §. 3.
13 Quoad Confessarios Monialium sciendum, quod tàm sæculares, quàm Regulares, siuè Ordinarij, siue extraordinarij ab Episcopis approbari debent Greg. XV. Inscrutabili, &c. de exemptorum priuileg. §. 5. in Bullar. Romano tom. 3. pag. 296 Sac. Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum censuit, & declarauit. Confessarij Monialium Ordinarij singulis quibusque triennijs mutari debeant, idque obseruandum circa moniales nedum subiectas Ordinario, sed etiam Regularibus. Sac. Cong. Episcoporum, &
Re-

Regular. 15. Febr. 1593. Barbos. Collect. v. Confessarius Monialium num 5.

14 Regulares generaliter ab Episcopo approbatos ad confessiones personarum sæcularium audiendas, nequaquam censeri approbatos ad audiendas Confessiones Monialium sibi subiectarum, sed egere, quoad hoc, speciali Episcopi approbatione. Sac. Congreg. Concil. in Bull. Rom. tom. 3. pag. 296. vbi resoluuntur alia dubia.

Decretum circa Confessiones audiendas in Vrbe.

15 Congregatio Sac. Apostolicæ Visitationis. De mandato Sanctiss. D. Nostri Vrbani Papæ VIII. viuæ vocis oraculo ei facto, iustis de causis præcipit omnibus, & singulis Confessarijs, tàm sæcularibus, quàm cuiusuis Ordinis, Congregationis, Instituti, & Societatis, etiam de necessitate exprimendæ, Regularibus quocumque nomine nuncupatis, cuiusuis gradus, & dignitatis in suo ordine, ne in posterum, tàm Virorum, quàm mulierum cuiuslibet qualitatis, vel conditionis existant, præterquam si graui infirmitate detenti, vel detentæ sint, Sacramentales Confessiones in illorum, seù illarum, vel etiam alienis ædibus, audiant, nisi de licentia Illustrissimi Cardinalis Vrbis Vicarij, seù Reuerendissimi D. eius Vicesgerentis, in scriptis conceden-

denda (exceptis tamen Illustrissimorum, & Reuerendissimorum DD. Cardinalium, & Principum virorum sæcularium, videlicet. Oratorum Regum, & Magnorum Principum, necnon & Ducum, ac Romani Pontificis, qui fuerunt, vel pro tempore erunt Nepotum.) Hoc etiam addito, vt iidem Confessarij in mulierum huiusmodi Sacramentalibus Confessionibus audiendis, cubiculi ianuam apertam, ac velum leuatum semper habeant, itaut conspici, non autem audiri possint: Sacramentumque Confessionis huiusmodi, Confessarij sæculares cum superpelliceo, & stola; Regulares verò cum stola ministrent in Ecclesia nisi ex rationabili causa, audire aliquos in sacrario, seu alio decente loco quandoque occurrat. Contrafacientes, non solum suspensionis à Confessionibus audiendis, verum etiam alias pœnas, arbitrio eiusdem Sacræ Congregationis, eo ipso incurrant: Insuper Confessarij huiusmodi, sub eisdem pœnis, iniungitur, vt si eos, vigore facultatum eis concessarum, confessiones infirmorum huiusmodi in priuatis Domibus audire contigerit, Parochum dd. Infirmorum antè, vel saltem eadem die qua confessionem audierint, absolutionemque infirmis impartiti fuerint, certiorem reddere debeant. In quorum &c. Dat Romæ in loco solitæ Congregationis, Die decima Iulij 1625. O Episcopus Cabellionen. Sac. Visit. Secret. Odoardus Tibaldeschu

Nott

Not. Impress. Romæ, &c. In Regesto Sac. Cong. Episc. & Regul. fol. 101.

Confraternitas.

SVMMARIVM.

Regulares erigere possunt Confraternitates in illorum Ecclesijs, num. 1.
Formula erigendi Confraternitatem Cordigerorum, num. 2.
Indulg. pro Cordigeris, num. 3.
Facultas quam habent Minister, & Commiss. Gen. obseru. erigendi, num. 4.
Bulla Clementis VIII. de Reformat. Confraternitatum, num. 5.
Communicatio Indulgentiæ plenariæ pro Corona B. Virginis, num. 6.
Communicatio Absolutionis, & Indulg. plenaria pro articulo mortis, nu. 7.
Prælatis Ord. Minorum competit regimen spirituale Confratrum, & Sororum Tertij Ordinis, num. 8.
Prælati Ord. Minorum tantum possunt cingere, & dare Cordam benedictam, non autem Ordinarij, num. 9.
Congregatio deputata à Paulo Quinto resoluit controuersias circa erectionem Confraternitatum, num. 10.
Declaratur quod Indulgentiæ concessæ visitantibus Ecclesias Regularium in eorum festiuitatibus, non sunt reuocatæ, nu. 11.
Sacra Congreg. declarat in quam sepulturam

se-

sepeliendi sunt Cordigeri, num. 12.

Episcopus quomodo possit visitare Oratorium Confratrum, annexum Ecclesiæ Mendicantium, num. 13.

1 CIrca latam, & amplam facultatem, quam habet Seraphicus Ordo erigendi, ac instituendi Confraternitates Cordigerorum in Ecclesijs eiusdem Ordinis, tàm Conuentualium, quàm Minorum de Obseru. ac Capuccinorum in quibuscumque Mundi partibus, & locis concessam à Sixto V. Ex supremæ, &c. Bullar. Roman. tom. 2. pag. 385. Declarando Archiconfraternitatem Sãcti Francisci Assisien. Fratrum Minorum Conuentualium in caput omnium Confraternitatum Cordigerorum huiusmodi, vbilibet institutarum.

Obseruandum quod prædicti Regulares in erigendis Confraternitatibus obseruare debent formulam instituendi, & communicandi traditam prout sequitur, videlicet.

Formula tradita à Clem. Papa VIII. Religioni Minorum pro erigendis Confraternitatibus Cordigerorum.

Fr. N. N. Minister (vel) Commissarius Gen. Ordinis Fratrum Minorum de Obseruantia, &c.

RELigio nostra cum inter alia priuilegia, quibus à Sede Apostolica decorata est, facultatem habeat Secularium Confraternitates sub nomine Cordigerorum erigendi, eisque spirituales gratias, priuilegia, & indulgentias communicandi, in huiusmodi Confraternitatibus instituendis, si ad Christifidelium salutem promouendam expedire animaduerterit, liberalem se praestare consueuit. Nos igitur, qui Generalem huius Cismontanae Familiae Ordinis ipsius curam gerimus, sperantes fore, vt ex hac spiritualium gratiarum participatione, Christi fideles ad deuotionem, & pietatem magis excitentur, Auctoritate Nobis à Summis Pontificibus concessa, Confraternitatem Cordigerorum in Ecclesia . . . . . de consensu loci Ordinarij qui eiusdem Confraternitatis institutum, pietatem, ac Religionem, litteris patentibus Nobis nuper exhibitis, commendauit (dummodo tamen alia similis in ipso, vel alio ad tria milliaria propinquo loco hactenus erecta non fuerit) per praesentes nostras literas erigimus, ac instituimus, illisque, & pro tempore existentibus vtriusque sexus Confratribus elargi-

mur,

mur, & communicamus Indulgentias, priuilegia, & spirituales gratias sigillatam inferius descriptas, nostraque primariæ Confraternitati Cordigerorum nominatim, expressè, & præcisè per Breue SS. D. N. D. Pauli V. tenoris sequentis concessa.

PAVLVS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

2 NVper Archiconfraternitati Cordigerorum in Ecclesia Domus Fratrum S. Francisci Assisien Ordinis Minorum Conuentualium Canonicè erectæ, & illius Confratribus certas Indulgentias, & gratias spirituales concessimus per nostras in forma Breuis literas huius tenoris videlicet. Cum certas vnicuique Confraternitati Indulgentias, & gratias spirituales, quibus in posterum fruantur, duxerimus præscribendas; Idcirco omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes Archiconfraternitati Cordigerorum in Ecclesia Domus Fratrum S. Francisci Assisien. Ordinis Minorum Conuentualis Canonicè erectæ, & illius Fratribus, hactenus per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros concessas reuocantes, & annullantes, ac nullius roboris, & momenti post hac data præsentium forè declarantes, de Omnipotentis Dei misericordia ac Beatorum Petri, & Pauli

Apo-

Apostolorum eius auctoritate confisi.

1 Omnibus vtriusque sexus Christifidelibus, qui in memoriam eiusdem Sancti Francisci Cordam benedictam, ab eiusdem Ordinis superioribus suscipiétes prædictam Archiconfraternitatem de cætero ingredientur, Die prima eorum ingressus, si verè pœnitentes, & confessi Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, Plenariam.

2 Ac tam ipsis pro tempore describendis, quam iam descriptis in dicta Archiconfraternitate Confratribus, & Consororibus, etiam verè pœnitentibus, & confessis, ac sacra communione refectis, qui prædictæ Archiconfraternitatis Ecclesiam, seù Oratorium, in festo principali eiusdem Archiconfraternitatis, à primis Vesperis vsque ad occasum Solis, eiusdem Festi, singulis annis, deuote visitauerint, & ibi pro Principum Christianorum concordia, hæresum extirpatione, & Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, etiam Plenariam.

3 In mortis quoque articulo eiusdem Confratribus, & Consororibus qui pœnitentes & confessi, ac sacra communione refectis, vel quatenus id facere nequiuerint, saltem vere pœnitentes, nomen Iesu ore, si potuerint, sin autem corde deuotè inuocauerint, Plenariam similiter omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus.

Nec-

4 Necnon ipsis Confratribus, & Consororibus, qui prædictæ Archiconfraternitatis Processioni, singulis mensibus fieri solitæ interfuerint, tres annos, & totidem quadragenas, & si fuerint confessi, ac sacra communione refecti, ibique pias ad Deum preces effuderint, etiam plenariam.

5 Qui verò officio Beatæ Mariæ Virginis ab eiusdem Archiconfraternitatis Cõfratribus pro tempore celebrando, & recitando, aut cuiusuis alteri officio pariter interfuerint, centum dies.

6 Insuper eisdem, qui Sanctissimum Sacramentum, quando ad infirmos defertur, comitati fuerint, quinque annos, & totidem quadragenas.

7 Qui verò pœnitentes, & confessi, ac sacra communione refecti aliquam ex Ecclesijs dicti Ordinis Minorum Conuentualium, S. Francisci, S. Antonij de Padua, S. Bonauenturæ, S. Ludouici Episcopi, S. Bernardini, S. Claræ, ac S. Didaci Festiuitatibus, singulis annis visitauerint, & orauerint, vt præfertur, quo die festiuitatem huiusmodi id egerint, septem annos, & totidem quadragenas; vltra Plenariam à Sixto V. concessam.

8 Quoties verò corpora defunctorum, tam Confratrum, quam aliorum ad sepulturam comitati fuerint, aut alicui pauperi personæ in eius necessitatibus subuenerint; aut pacem inter inimicos composuerint, toties pro quolibet prædictorum operum, centum dies de iniunctis eis, seu

alias

alias quomodolibet debitis pœnitentijs, in forma Ecclesiæ consueta, relaxamus.

9 Insuper eisdem Confratribus, & Cõsororibus, vt supradictas indulgentias, & gratias spirituales consequi, & illas animabus Defunctorum per modum suff agij, applicare possint, per præsentes cõcedimus, & indulgemus.

Ac præterea dilecto filio moderno, & pro tempore existenti prædicti Ordinis Minorum Conuentualium Ministro Generali, vt Confraternitates Laicorum vtriusque sexus, sub dicta inuocatione Cordigerorum S. Francisci, in qualibet Ecclesia Domorum Fratrum Ordinis sui Minorum Conuentualium S. Francisci erigere, & instituere seruata tamen forma præscripta in Constitut. fel. rec. Sixti Papæ V. sub Datum xiij. Calend. Decembris, Pontificatus sui anno primo, & Clementis VIII. prædecessorum nostrorum, super hoc edita, possit, & valeat, facultatem impartimur.

Quæ quidem Confraternitates si, & postquam erectæ, & institutæ fuerint, eidem Archiconfraternitati Sancti Francisci Assisien. iuxta prædictam Sixti V. Constitutionem, sint & esse intelligantur aggregatæ. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque cõtrarijs quibuscumque, præsentibus perpetuis futuris temporibus duraturis. Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris die 11. Martij 1607. Pontificatus Nostri anno 11.

4 Cum autem ex concessione fel. rec. Sixti Papæ V. prædecessoris nostri, dilectis filijs Ministro Generali, & Commissario Generali Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Obseruantia in Ecclesijs eorum Ordinis, in locis videlicet, in quibus Ecclesiæ, vel Conuentus Fratrum Conuentualium non existerent, huiusmodi Confraternitatem Cordigerorum exigendi, & instituendi facultas impartita fuerit. Nos eisdem Ministro Generali, & Commissario Generali specialem gratiam facere, & Christi fidelium spirituali consolationi prospicere volentes, De Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius auctoritate confisi, eisdem Ministro Generali, & Commissario Generali, & eorum cuilibet, vt in Ecclesijs eorum Ordinis tantũ, ac in locis, in quibus non existent Conuentus, vel Ecclesiæ Ordinis Minorum Conuentualium Sancti Francisci, Confraternitates Cordigerorum Sancti Francisci vtriusque sexus erigere, & instituere, illisque sic erectis, & institutis indulgentias, & gratias spirituales supradictas communicare liberè, & licitè possint, & valeant, seruata tamen forma in prædictis Constitutionibus Sixti, & Clementis tradita, vt in præinserto Breui pro ijsdem Conuentualibus expedito, auctoritate Apostolica, tenore præsentium facultatem, & auctoritatem perpetuò duraturam concedimus & impartimur. Non obstantibus Nostra de non concedendis indul-

gen-

gentijs, ad instar, ac alijs constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac vtriusque Ordinis huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis, cæterisque quibuscumque. Datum Romæ apud S. Marcum sub Annulo Piscatoris die xxv. Septembris 1607. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Quibus omnibus Indulgentijs, & spiritualibus gratijs sigillatim descriptis Confraternitatem ipsam nunc erectam, eiusque Confratres potiri, & gaudere posse decernimus, iuxta fel. record. Clementis Papæ VIII. Constitutionem sequentem.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

§ QVæcunque à Sede Apostolica ad promouendam Christi fidelium salutem aliquando concessa sunt, etsi maturo consilio, magnaque prudentia, & cautione sancita, & decreta sint, tamen cum *Romanus* Pontifex de animarum salute solicitus, progressu temporis animaduertit sensim aliquos abusus in eisdem statutis, & decretis obseruandis prouenire,

de-

debet pro sui pastoralis officij munere illis opportuna ratione occurrere, & quantum cum Domino potest, adhibito salutari remedio prouidere.

§.1. Cum itaque à pluribus Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris, & forsan etiam à Nobis nonnullis Regularibus Ordinibus, Religionibus, & institutis, ac etiam Christi fidelium sæcularium Archiconfraternitatibus, & Congregationibus diuersarum Nationum, nominum, & institutorum, tàm in Alma Vrbe nostra, quàm in alijs Ciuitatibus, & locis Christiani Orbis institutis, facultas erigendi, & instituendi in eorum, & alijs Ecclesijs, & Collegijs, necnon etiam sibi aggregandi Confraternitates, & Congregationes in eadem Vrbe, & in alijs locis existentes, eisque priuilegia, indulgentias, facultates, aliasque spirituales gratias, & indulta sibi concessa respectiue communicandi attributa fuerit, ac nulla certa forma, vel ratio præscripta sit, quæ in huiusmodi erectionibus, institutionibus, aggregationibus, & communicationibus faciendis seruari debeat; propterea siue negligentia Superiorum, Ordinum, Religionum, & institutorum, vel Officialium Archiconfraternitatum, & Congregationum erigentium, instituentium, aggregantium, & communicantium, quæ Confraternitatibus, & Congregationibus erigendis, instituendis, & aggregandis, & quibus communicationes priuilegiorum, indulgentiarum, aliarumque gratiarum prædictarum fiunt,

non seruant formam in huiusmodi erectionibus, institutionibus, aggregationibus, & communicationibus seruari debitam, neque præscribunt modum, quo priuilegia, indulgentias facultates, aliasque spiritua- tuales gratias, & indulta prædicta consequi debeant, seu ipsarum Confraternitatũ, & Congregationum in curia, quæ non inquirũnt ea, quæ præstare oportet, vt illa consequantur, nonnullæ prauæ consuetudines irrepserunt, multaque incommoda inde prouenerunt.

§. 2. Quibus Nos pro commisso Nobis Apostolicæ solicitudinis officio, paternaque erga omnes Christi fideles charitate prospicere volentes, hac nostra constitutione perpetuo valitura, decernimus, atque statuimus, vt in posterum tam huius Almæ Vrbis nostræ, quam aliarum Ciuitatum, & locorum totius Christiani Orbis Regularium Ordinum, Religionum, & institutorum, quibus in eorum, & quibuscunque alijs Ecclesijs, & Collegijs, Confraternitates sæcularium erigendi, & instituendi facultas concessa est; necnon etiam Archiconfraternitatum, & Congregationum, cuiusuis Nationis, nominis, & instituti illæ sint, & in quibuscumque Ecclesijs, Domibus, & Oratorijs, tam sæcularium, quam vt præfertur quorumcumque, etiam Mendicantium Ordinum, Religionum, & institutorum Regularium quauis, tam ordinaria, quam Apostolica auctoritate erectæ, ac institutæ existant; seu alia quouis modo introductæ reperian-

tur,

tur, quibus alias Confraternitates, & Congregationes instituendi, erigendi, ac sibi aggregandi, alijsque priuilegia, indulgentias, facultates, aliasque spirituales gratias, & indulta prædicta, elargiendi, & communicandi potestas à Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris, vel à Nobis, & Apostolica Sede attributa fuit; magistri, Priores, Præpositi, Rectores, Gubernatores, Præceptores, Primicerij, Prælati, Custodes, Guardiani, Præfecti, Administratores, & alij Officiales, seu Superiores quouis modo nuncupati, Regularium siquidem Ordinum, Religionum, & institutorum, vnam tantum Confraternitatem, & Congregationem, de consensu tamen Ordinarij loci, & cum literis eius testimonialibus, quibus Confraternitatis, & Congregationis erigendæ, & instituendæ pietas, & Christianæ charitatis officia quæ exercere cupit, apud eos commendentur, in eorum, & quibuscunque alijs Ecclesijs, & Collegijs erigere, & instituere.

§. 3. Cæterarum verò Archiconfraternitatum, & Congregationum, in singulis Ciuitatibus Oppidis, vel locis, vnam etiam Confraternitatem, & Congregationem dumtaxat, quæ Apostolica, vel ordinaria auctoritate prius erecta, ac nulli alteri Ordini, Religioni, instituto, Archiconfraternitati, & Congregationi eiusdem, vel alterius Nationis, nominis, & instituti aggregata sit, præuio similiter loci Ordinarij consensu, & cum eius literis testimo-

nialibus, quibus eiusdem Confraternitatis & Congregationis aggregandæ, institutum, pietas, & Christianæ charitatis officia, quæ exercere consueuit, apud eos commendentur, sibi adiungere, & aggregare possint.

§.4. Huic verò Confraternitati, & Congregationi erigendæ, instituendæ, seu aggregandæ, ea tantum priuilegia, indulgentias, facultates, aliasque spirituales gratias, & indulta, quæ ipsi Ordini, Religioni, instituto erigenti, instituenti, ac communicanti, seù Archiconfraternitati, & Congregationi aggreganti, nominatim, & in specie, non autem quæ per extentionem, vel communicationem sibi quouis modo concessa sunt, & illa quidem non sub generali forma verborum, vel ad instar, sed expressè, & in specie communicare valeant.

§.5. Statuta autem pro regimine Ordinum, Religionum, & institutorum, erigentium, & instituentium, ac communicantium, seu Archiconfraternitatum, & Congregationum aggregantium edita Confraternitatibus, & Congregationibus erigendis, instituendis, & aggregandis, & quibus communicationes priuilegiorum, & aliorum prædictorum fiunt, impartiri non possint, nisi ea prius ab Episcopo Diæcesano examinata, & pro ratione loci approbata fuerint, quæ nihilominus eiusdem Episcopi decretis, ac moderationi, & correctioni in omnibus semper subiecta remaneant.

§.6.

§.6. Insuper volumus, & ordinamus, vt prædicti Ordines, Religiones, instituta, erigentia, instituentia, ac communicantia, necnon Archiconfraternitates, & Congregationes aggregantes certam erigendi, instituendi, aggregandi, & communicandi formulam à Nobis nouissimè approbatam diligenter obseruent, secundum quam priuilegia, indulgentias, facultates, aliasque spirituales gratias, & indulta ipsis Ordinibus, Religionibus, institutis erigentibus, instituentibus, & communicantibus, seu Archiconfraternitatibus, & Congregationibus aggregantibus, nominatim, & expressè, non autem per communicationem, neque ad instar, vt supra concessa, ipsis Confraternitatibus, & Congregationibus erigendis, instituendis, & aggregandis, & quibus communicationis fiunt, communicare possint.

§.7. Quibus Confraternitates, & Congregationes eiusdem dumtaxat Nationis, & nominis, Ordinis, Religionis, & instituti Archiconfraternitatis, & Congregationis, cui aggregantur, tàm hactenus aggregatæ, quam in posterum aggregandæ vtantur, potiantur, & gaudeant, itaut dictarum Confraternitatum, & Congregationum erectarum, institutarum, & aggregatarum, ac quibus communicationes factæ sunt, Ministri, & Officiales, & alij supradicti priuilegia, indulgentias, facultates, aliasque spirituales gratias, & indulta huiusmodi, præuia tamen recognitione Ordinarij loci, qui adhibitis duo-

bus de eiusdem Ecclesiæ Capitulo, illa iuxta Sacri Conc. Trident. decretum promulganda decernat, debitis temporibus promulgare valeant.

§. 8. Quibus etiam Ministris, Officialibus, & alijs prædictis, eleemosynas, & alia oblata Christianæ charitatis subsidia, iuxta modum, & formam per Ordinarium loci præscribendam, remotis tamen mensis, peluibus, & capsis, quæ in Ecclesijs, & Oratorijs dictarum Confraternitatum & Congregationum publicè ad hoc exponi consueuerunt, excipiendi potestas denur. Atque hoc ipsum Ordines, Religiones, instituta erigentia, instituentia, ac communicantia, seu Archiconfraternitates, & Congregationes aggregantes, tam Almæ Vrbis nostræ, quam aliarum Ciuitatum, & locorum quorumcumque iuxta modum à Vicario Vrbis & ab Ordinarijs locorum respectiuè præscribendum, obseruare teneantur. Eleemosynas autem sic collectas in reparationem, & ornatum Ecclesiarum, tam Ordinum, Religionum, institutorum erigentium, instituentium, & communicantium, ac Archiconfraternitatum, & Congregationum aggregantium, quam Confraternitatum, & Congregationum erigendarum, & instituendarum, & aggregandarum, & quibus communicationes fient, aut in alios earum pios vsus, arbitrio eiusdem Vicarij nostri in Vrbe, necnon Ordinariorum locorum respectiuè, fideliter exponere atque erogare procurent, vt omnes intelligant cæle-

cæleſtes Eccleſiæ Theſauros, non quæſtus, aut alicuius lucri gratia, ſed pietatis, & charitatis excitandæ gratia ex Apoſtolicæ Sedis benignitate Chriſti fidelibus aperiri.

§. 9. Præterea volumus, vt Confeſſarij, qui vigore priuilegiorum ipſis Ordinibus, Religionibus, inſtitutis, erigentibus, inſtituentibus, & communicantibus, ſeu Archiconfraternitatibus, & Congregationibus aggregantibus conceſſorum, ac Confraternitatibus, & Congregationibus aggregandis communicandorum pro tempore eligi poſſunt, & poterunt ſeculares, ſcilicet in Alma Vrbe à prædicto noſtro Vicario, extra Vrbem verò à locorum Ordinarijs; Regulares autem non ſolum à prædicto Vicario noſtro, & à locorum Ordinarijs reſpectiuè, ſed etiam à ſuis Superioribus approbati ſint, vtque Confratres confitentes à criminibus, caſibus, & cenſuris, iuxta dictorum priuilegiorum (quatenus tamen ſint in vſu, & Sacris Concilij Tridentini decretis, ac Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum, & noſtris conſtitutionibus non aduerſentur, nec reuocata, aut ſibi aliquibus reuocationibus comprehenſa ſint) formam, & tenorem dumtaxat abſoluere valeant. Decernimus inſuper, vt idem Confeſſarij prædictos Confratres cuiuſcunque gradus, ſtatus, conditionis, & præeminentiæ, etiam ſi ſpeciali nota digni fuerint, à caſibus contentis in literis quæ die Cœnæ Domini legi conſueuerunt.

necnon violationis, immunitatis, & libertatis Ecclesiasticæ, & clausuræ Monasteriorum Monialium, si videlicet sine necessaria, & vrgenti causa, ac sine Superiorum licentia, vel etiam si causa, & licentia concessa abutentes, prædicta Monasteria ingressi fuerint, necnon violentæ manus iniectionis in Clericum, & singularis certaminis, seù duelli, ac ab alijs etiam casibus, tàm à Nobis, quàm à prædicto nostro in Vrbe Vicario, & locorum Ordinarijs respectiuè reseruatis, & pro tempore reseruandis, & etiam à quauis excommunicatione, ab homine lata absoluere, & super irregularitatibus, tàm ex aliquo defectu prouenientibus, quàm occasione delicti contractis cum aliquo dispensare, prætextu dictorum priuilegiorum, nullo modo possint.

§. 10. Demum statuimus, & pariter ordinamus, vt Confratres, & Congregationes vbiuis locorum, quauis auctoritate, vt præfertur, erectæ, & institutæ, & quibus communicationes prædictæ factæ sunt, ac cuicunque ex dictis Ordinibus, Religionibus, institutis, Archiconfraternitatibus, & Congregationibus vbilibet existentibus hactenus aggregatæ, ab eisdem respectiuè Ordinibus, Religionibus, institutis, Archiconfraternitatibus, & Congregationibus, nouas erectionum, institutionum, communicationum, & aggregationum literas, iuxtà formam à Nobis nouissimè approbatam, infra annum, si in Europa sint, & si extra Europam fuerint,

infra biennium à die publicationis præsentium in Romana Curia faciendæ computandos impetrare teneantur, alioquin dicto tempore elapso, erectiones, institutiones, & quæcumque communicationes priuilegiorum, facultatum, indulgentiarum, aliarumque spiritualium gratiarum, & indultorum, & aggregationes illarum vigore ipsis concessæ nullius sint roboris, & momenti, ac reuocatæ, & abolitæ censeantur eo ipso.

§.11. Erectionum autem, institutionum, communicationum, & aggregationum, tàm hactenus factarum, quàm deinceps faciendarum literæ, ab ipsis Ordinibus Religionibus, institutis, seu Archiconfraternitatibus, & Congregationibus gratis omninò, ac nulla prorsus mercede, etiam à sponte dantibus accepta, expediri, & concedi debeant.

§.12. Quod si Ministri aliqui, Superiores, vel Officiales quocumque nomine nuncupati Ordinum, Religionum, institutorum, seu Archiconfraternitatum, Congregationum, & Confraternitatum huiusmodi, quauis auctoritate, vel priuilegio, & officio fungantur, & præfulgeant, contra præmissa in aliquo venire, vel facere præsumpserint, erectiones, institutiones, & communicationes priuilegiorum, indulgentiarum, facultatum, spiritualiumque gratiarum, & indultorum, aliorumque præmissorum concessiones, necnon aggregationes per ipsos faciendæ, seu renouandæ, nullius sint roboris, &

momenti, & quilibet eorundem Ministrorum, Superiorum, Officialium, & aliorum prædictorum priuationis officiorum, quæ obtinet, ac inhabilitatis ad illa, & alia in posterum obtinenda pœnam, quæ ab alio, quàm à Nobis, vel à Romano Pontifice pro tempore existente remitti non possit, incurrat eo ipso.

§. 13. Decernentes præsentes literas perpetuò validas, & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus, & singulis ad quos spectat, inuiolabiliter obseruare debere, sicque nostræ mentis, & intentionis existere, & ità, & non aliter per quoscunque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, quicquid super his à quoquam, quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 14. Ponuntur clausulæ derogatoriæ.

§. 15. Ponitur forma publicandi hanc constitutionem, & tempus quo ligare incipit.

§. 16. Ponitur notificatio fienda per Ordinarios.

§. 17. Fides transumptis adhibenda, quæ cum non faciant ad rem nostram, breuitatis causâ omitto. Datum Romæ apud S. Petrũ sub annulo Piscatoris die 7.

Decembris millesimo sexcentesimo quarto. Pontificatus Nostri Anno Tertiodecimo.

6 Insuper communicamus præfatæ Confraternitati Plenariam Indulgentiam Ordini nostro concessam ab eodem Paulo Quinto die 8. Iunij 1608. pro dicentibus Coronam B. Mariæ Virginis continentem septem Pater noster, & 72. Aue Maria, cum vno Pater noster, & Aue Maria pro Summo Pontifice.

7 Demum communicamus eis Indulgentiam plenariam, & absolutionem plenariam omnium peccatorum pro articulo mortis, à Summis Pontificibus nobis concessam, cum participatione omnium bonorum spiritualium, quæ fiunt in nostra Religione. *In quorum testimonio has literas fieri mandauimus, manu nostra firmatas, ac sigillo maiori Officij Nostri munitas. Dat. Romæ &c.*

8 Ex supradictis liquidò constat, quod Prælati Ordinis Minorum tantum, inter quos connumerantur Guardiani, & Præsidentes, possunt recipere volentes aggregari huiusmodi Confraternitati Cordigerorum, seruatis seruandis, cum cæteris Prælatis extrà Ordinem non sit concessa huiusmodi facultas à Sancta Sede Apostolica, & ideò miror, quomodo quidam Ordinarius in Cathedrali Ecclesia admiserit vnam Congregationem Tertiariarum S. Francisci, quæ acceperunt habitum Tertij Ordinis à Fratribus de Obseruantia, à quorum iurisdictione, ac mo-

deratione recesserunt propter quandam dissentionem inter ipsos ortam, & spontè se submiserunt præfato Ordinario, qui eis assignauit Presbyterum eiusdem Cathedralis pro Confessario, ac moderatore in spiritualibus; Confertque ipse Ordinarius habitum mulieribus petentibus aggregari huiusmodi Congregationi, & cordam benedictam, ac si esset Prælatus Ordinis Sancti Francisci, quibus breuiter prænarratis, quæritur de validitate.

Pro responsione sciendum est, quod Innocentius Papa Quartus, ad petitionem Confratrum Tertij Ordinis de Pœnitentia, mandauit vniuersis Ministris Prouincialibus Ordinis Fratrum Minorum, vt opportunis temporibus per se, vel per alios Fratres idoneos, visitarent prædictos Confratres, & Ministros Tertij Ordinis, & eos regularibus disciplinis instruerent, corrigerentque, & reformarent, tàm in capite, quàm in membris quæ correctionis, & reformationis officio cognoscerent.

Hoc idem confirmauit, ampliauit, & de nouo concessit in specifica forma, pro Ministro Generali, Vicario Generali, & Ministris Prouincialibus Ordinis Minorum de Obseru. vbique terrarum Sixtus Quartus Anno primo sui Pontificatus 1471. in Bulla, quæ incipit, Romani Pontificis prouidentia (apud Bullarium Rodriqu. bulla 4. huius Pontificis) cum facultate charitatiue, in capite, & in membris eos visitandi, & iuxta Regularia in-

stituta

ſtituta dicti Ordinis inſtituendi : reformatione, & correctione indigentia, etiam per ablationem mantelli, & habitus Tertij Ordinis, ſi id qualitas exceſſus exegerit corrigendi, & reformandi : Volenteſque ad ipſum Tertium Ordinem aggregari, recipiendi : eiſque Viſitatorem aſſignandi, eadem auctoritate licentiam, concedimus, & etiam facultatem. Diſtrictius inhibentes locorum Ordinarijs, & alijs quibuſcunque perſonis cuiuſuis ſtatus, gradus, vel conditionis exiſtant, & quacumque auctoritate fungantur, ne prætextu quarumuis literarum, & facultatum eiſdem forſan conceſſarum, & pro tempore concedendarum de præmiſſis, quæ ad vos ſpectant, ſe quomodolibet impedire præſumant, ac decernentes, ex nunc, irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his, per quoſcumque quauis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit indignationem omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius, ſe nouerit incurſurum. Hæc ſunt verba Bullæ.

His ſuppoſitis, clarè apparet, præfatas Tertiarias, quæ indebitè receſſerunt à iuriſdictione, & moderatione Miniſtri Prouincialis de Obſeru. non connumerari amplius inter Conſorores Tertij Ordinis, ac priuari omnibus indulgentijs, indultis, & gratijs ſpiritualibus huiuſmodi Ordini de Pœnitentia conceſſis.

6 Circa collationem habitus, & Cor-

dæ benedictæ, quam exercet præfatus Episcopus in volentibus aggregari, illi Congregationi Tertiariarum, seù Cordigerorum, est nullius valoris, ob carentiam auctoritatis, nam Sixtus Quartus, vt in præfata Bulla, Prælatis tantum Ordinis Minorum, siuè Conuentualium, siuè de Obseruantia concessit facultatem conferendi habitum Tertij Ordinis. Pariter Sixtus Papa Quintus Archiconfraternitatis Cordigerorum institutor, in Ecclesia S. Francisci Assisien. in Bulla. Diuinæ charitatis altitudo, Anno 1587. edita expressè declarauit, Cordam debere esse cinctam, & susceptam à Superioribus Ordinis. Lezan. tom. 2. qq. Reg. de Confratribus c. 15. num. 63. & 64.

10 Post quam Reformationem, quia in dies crebiantur controuersiæ inter Ordinarios locorum, & Confraternitates, Regulares, siuè non exequentes prædictam Clementis VIII. præscriptionem formæ instituendi Confraternitates. Paulus fel. record. Papæ V. commisit hoc negotium Congregationi deputatæ Indulgẽtiarum, quæ ipso annuente, & confirmante transmisit resolutionem, seù Decretum Archiepiscopo Bononien. cum onere certiorandi Episcopos suæ Prouinciæ pro sedandis tot controuersiis in illa exortis. Nihilominus, quia præsepè pullulant ex defectu cognitionis huiusmodi Decreti non inutile duxi percrebescere illud in hoc Theatro, prout impressum Bononiæ accepi, maximè, quia in ipso declaratur, quòd

In-

Indulgentiæ concessæ Visitantibus Ecclesias Regularium in eorũ festiuitatibus non intelliguntur reuocatæ, per generalem reuocationem Indulgentiarũ à præfato Paulo V. factam, videlicet.

Dichiaratione, & Decreto fatto dalla Sacra Congregatione dell'Indulgenze, approuato dalla Santità di N. Sig. sopra la Bolla della fel. mem. di Papa Clemente VIII. per lettere dell'Illustrissimo, e Reuerendissimo Signore Cardinale Arigone scritte à Monsig. Illustriss. e Reuerendiss. Arciuescouo di Bologna alli 20. d'Ottobre del 1607.

Molto Illustre, e Reuerendiss.
Monsignor.

Hauendo risoluto questi miei Illustriss. Signori della Congregatione dell'Indulgenze con autorità, & ordine particolare hauuto viuæ vocis oraculo, della Santità di N. Signore di leuar alcune difficultà, che si trouano nell'eseguire la Constitutione di Clemente VIII. fel. memor. fatta già sopra le aggregationi delle Confraternite, e dichiarare ancora alcune cose concernenti l'institutioni antiche, fatte da Superiori delle Religioni, fanno sapere à V. S. che si contentano, che i Superiori Regolari à quali è stata concessa nuoua facoltà da Sua Beatitudine d'instituire Confraternità secolari (secondo la forma della sudetta Constitutione) possino confermare senza consenso dell' Ordinario de' luoghi quelle Confraternità, quali si trouano canonicamente erette da mede-

simi Superiori Regolari, auanti si publicasse l'istessa Constitutione nelle Chiese proprie loro Regolari Collegiate, doue stiano almeno dodici Religiosi di famiglia ordinaria, non ostante che nella patente della Confirmatione si dica espressamente farsi ciò di consenso dell'Ordinario medemo. Dichiarando però che nel fare nuoua institutione nelle Chiese tanto Regolari quanto Secolari di qualunque sorte, e nel confermare etiandio l'antiche erette in Chiese secolari, e Regolari ancora, nelle quali non stiano dodici Religiosi, si debba necessariamente hauere il testimonio, e consenso dell'Ordinario, & osseruare tutto il restante, che si prescriue nell'istessa Constitutione.

Permettono similmente, che i medemi Regolari, à quali è stata concessa la sudetta nuoua facoltà d'instituire possino confermare le Confraternità antiche, & instituirne di nuouo ancorche non sia tutta quella distanza di luoghi, oue sono, ò saranno tali Confrarie, che viene prescritta da Breui Apostolici, mentre però oltre tutti gli altri requisiti concorra anco à questo il consenso particolare dell'Ordinario del luogo, il quale si douerà esibire in scritto prima che si dispensi sopra tal distanza, e non altrimenti.

Permettono ancora, che ritrouandosi diuerse Confrarie de' secolari antiche erette canonicamente come sopra in Chiese Regolari Collegiate di dodici Religiosi almeno si possino confermare seruata

pe-

però in tutto il resto la forma data dalla medema Constitutione, e parimente, che essendo in vna Città, ò Terra più d'vna Confraternità antica dell'istesso nome, & Instituto, eretta Canonicamente da Superiori Regolari, si possino conformare secondo la sudetta forma, mà nell'instituire nuoue Confraternità vogliono le Signorie loro Illustrissime, che vna sola se ne possi fare in qualunque Città, Terra, ò Luogho eccettuando però la Compagnia del Santissimo Sacramento, quale concedono anzi desiderano sia eretta in ogni Chiesa Parochiale, non ostante che si ci troui eretta prima qualsiuoglia altra Confraternità.

11 E perche molti dubitano se per la Constitutione di S.Beatitudine sopra l'Indulgenze concesse vltimamente alle persone Religiose con reuocatione dell'antiche venghino reuocate anco l'Indulgenze concesse alle Chiese Regolari, & à quei, che le visitano, ancorche la Constitutione comprehendi chiaramente solo le persone Regolari, senza estendersi alle Chiese loro. Tuttauia la Congregatione per leuare ogni dubio, dichiara, che l'Indulgenze concesse à quelli, che visitano le Chiese de' Regolari stanno nella loro forza, e vigore, finche la Santità Sua farà altra deliberatione, e però si possono lasciar publicare, quando non osti altra cosa.

Tutto questo è parso alla Congregatione di scriuere à V. S. acciò nell'occorenze

ze di coresta Chiesa sappia ciò che passa in questo particolare, e lo faccia sapere ancora à Vesconi della sua Prouincia, & io prego à V. S. dal Signore ogni verò bene. Di Roma 27. Settembre 1607.

D. V. S. Per seruirla

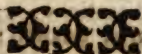
P. Card. Arigone.

Dominicus Maria Peregrinus Secretarius.

Illustrissimi. ac Reuerendiss. Archiepisc. Bononien. de mandato.

12 Demum circa sepulturam Cordigerorum vtriusque sexus, Sacra Congregatio Episcoporum, & Regularium in controuersia Senogalliæ die 22. Nouembris 1580. sic obseruari mandauit, quod vbi adest sepultura communis pro Cordigeris in Ecclesia Fratrum Minorum, vbi est erecta Confraternitas sepeliantur in ea, vbi verò non est talis sepultura, moderentur, sicut cæteri sæculares, & sepeliantur in Parochiali Ecclesia, si non sibi elegerint, aliundè sepulturam. In Regesto Sac. Congregat. Episc. & Regularium fol. 1.

13 An Episcopus possit visitare Oratoria Confratrum Sac. Congregat. Resp. prout sequitur.

Ordine della Sacra Congregatione, a fauore delli Frati Riformati di Sospello, Che il Vescouo di Ventimiglia non ardisca visitare l'Oratorio nella Chiesa di Sospello.

Illustre Molto Reuerendo Monsignore come fratello.

ESsendosi riferito in Sacra Congregatione dall'Eminentissimo Sig. Cardinal S. Croce, la Causa della differenza, che verte trà V.S. e li Frati Osseruanti Riformati di Sospello in cotesta Diocesi, circa la visita, ch'ella pretende di fare ad vna Cappella, ò Oratorio, sotto il titolo di Santa Maria della Misericordia, che i medemi hanno nel Cimiterio vnito alla loro Chiesa, e conceduto alli Confrati di detta Cappella; questi Eminentissimi miei Signori m'hanno commandato di scriuerle, che quando si tratta di Confraternità, ò Oratorij laicali esistenti dentro le Chiese, ò Chiostri de Regolari, ella secondo i Decreti della medesima Sac. Congregatione, può come Ordinario visitare i loro beni, & entrare, riuedere i conti, e l'amministrationi; se l'elemosine, che si danno per adornare, e mantenere la Cappella, e suppellettili, siano spese fedelmente, & impiegate in beneficio dell'Altari, e conoscere se sono sodisfatti, gl' obligi, spettanti a i fratelli ascritti, senza visitare Cappella, o Oratorio, ne far altri atti positiui, più de gli circonscritti, come so-

sopra. Io però lo significo à V.S. affinche si contenti di gouernarsi in tal conformità, e Dio la prosperi. Roma 20. di Luglio 1663.

Di V.S. Come fratello.

M. Cardinal Ginetti.

Emilio Vescouo di Camerino.

Congregatio Capitularis.

SVMMARIVM.

Congregatio Capitularis quando facienda, numer. 1.

Superiores Generales non mittant Præsidentem pro celebranda Congregatione, nisi ex causa valdè notoria, num. 2.

Declaratur quanam sit causa notoria, nu. 3.

1 CONgregationes Capitulares, singulo triennio, bis, aut saltem semel celebrentur, prout magis pro locorum, & temporum diuersitate, ac Prouinciarum, bono Iudicio Patrum expedire videbitur, in Constitut. Ord. cap. 8. pag. 207. Idem præcipitur in stat. Reform. cap. 8. nu. 30. fol. 75.

2 Prohibetur Prælatis Generalibus, ne post hac ad Prouincias quemquam mittant, vt celebrandis earum Congregationibus intermedijs præsit, nisi causa valdè notoria, & vrgens se obtulerit, vel ma-

maior Diffinitorij pars prouinciæ ita postulet, alioquin Prouinciales, & alij, ad quos attinet vti iure suo in hac parte permittatur, ibid. n. 6. pag. 208.

Ex quo sequitur, quod Generales in duobus tantum casibus destinare possunt Præsidentes. Primo vbi causa notoria, & vrgens offertur, etiamsi maior pars Diffinitorij petat.

3 Quæ autem sint causa notoria, & vrgens & Iure conijci debet, nam notorium est, quod nulla valet tergiuersatione celari. Itaque requiritur publica etiam probata causa, quæ negari non possit cuiusmodi esset, si Diffinitorium totum, vel maior illius pars vni tantum factioni esset addictum, vel si in Diffinitorio iudicandæ essent causæ Guardianorum, quibus Definitores essent infensi, vel timeretur aliquod malum Prouinciæ ex tali Diffinitorio, in Congregatione cogendo, essentque hæc omnia, vel illorum aliquod notorium tunc adesset causa legitima destinandi Præsidentem. Vrgens verò causa est, quæ Superiorem ad remedium adhibendum impellit, seu cogit dum scilicet à suo officio, & conscientia stimulatur, adeout si non mittat præsidentem bono communi se non prouisurum pro certo teneat. Causæ autem impulsiuæ erunt superius recensitæ, quibus addi potest; Graue negotium in Prouincia pertractandum pro concordia, aut satisfactione Prælatorum, Principum, Communitatum, quod concludi, nisi in Congregatione non possit.

possit. Sanctor. Com stat. fol. 687.

Tandem instantia Diffinitorij non se extendit ad alios Patres Prouinciæ, qui in Diffinitorio suffragari nō debent, quia nomine Diffinitorij non veniunt nisi illi, qui diffinitorio interesse possunt. Sanctor. in comment. cap. 8. fol. 689.

Congregatio Sancti Officij.

SVMMARIVM.

Instituta est super rebus fidei. num. 1.

Ter in hebdomada fieri solet. nu. 2.

Calendis Martij, & fer. 6. post octauam Assumptionis quotannis leguntur duo Decreta, & aliud in Visitatione Prouinciali, numer. 3.

Prorogatur tempus legendi præfata Decreta per totum mensem August. num. 4.

Decretum Pij V. non est amplius in vsu. numer. 5.

Regnicoli in causis Sancti Officij, non accedant ad Vrbem. num. 6.

1 INter Congregationes Cardinalium primum locum tenet super rebus fidei, alias S. Officij siuè Sanctissimæ Inquisitionis, quæ erecta fuit à Paulo Tertio in constit. 34. tom. 1. Bullar. pag. 551. & denuò restituta per Sixtum V. in constit. 74. tom. 2 Bullar. pag. 464.

Fe-

2 Fieri solet de mane, qualibet hebdomada ter, scilicet die Lunæ, in Palatio eiusdem Inquisitionis, & in ædibus Reuerendissimi Commissarij, in qua interueniunt tantum officiales: Die Mercurij, seu Martis, si fuerit dicta dies impedita, in Conuentu S. Mariæ supra Mineruam Ordinis Prædicatorum cum interuentu Eminentissimorum Cardinalium, & Dominorũ Officialium; & die Iouis coram Sanctiss. in Palatio Apostolico (etiam nolente Sanctissimo interuenire) supradictis omnibus interuenientibus.

3 Feria sexta post octauam Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis, & Kalen. Martij, quotannis leguntur duo Decreta huius Congregationis sub pœna priuat. officij, vocisque actiuæ, & passiuæ ipso facto incurrendis.

Primum est, Sanctissimus Dominus Noster, sub Vrbano Octauo de Obseruantia Constitutionum Apostolicarum ad Sanctum officium pertinentium, cum sequentibus.

Secundum est, Licet alias &c, sub Alexandro Septimo, ne in materia hæresis, vel suspectis de hæresi admittatur opinio correctionis fraternæ, videlicet.

Feria 5. Die 8. Iulij 1660.

In Congregatione Generali Sanctæ Romanæ, & Vniuersalis Inquisitionis habita in Palatio Apost. apud S. Mariam Maiorem coram Sanctissimo D. N. ALEXANDRO Diuina Prouidentia Papa VII. ac Eminentissimis, & Reuerendissimis Dominis S.R.E. Cardinalibus in Vniuersa Republica Christiana contra hæreticam prauitatem Inquisitoribus Generalibus à S. Sede Apostolica specialiter deputatis.

LIcet alias per Constitutionem felic. rec. Pauli V. emanatam sub die prima Septembris 1606. quæ incipit Romanus Pontifex, fuerit districtè prohibitum Superioribus Regularium, ne quouis titulo, vel prætextu præuentionis, aut consuetudinis, & præscriptionis etiam immemorabilis, aut alio in causis ad Sanctum Officium spectantibus, se quo quomodo intromittere, aut immiscere, denunciationes recipere, testes examinare, processus con-

conficere, causas cognoscere, aut terminare audeant; imò ex eiusdem Constitutionis dispositione eisdem fuerit grauiter iniunctum, vt suos subditos, ac Religiosos, quos hæresis labe infectos, vel de hæresi suspectos nouerint absque alia consultatione cum proprijs suæ Religionis Superioribus, vel alia quauis persona facienda, sine mora Inquisitoribus, vel locorum Ordinarijs viciniotibus denuncient.

Nihilominus animaduertens Sanctissimus D. N. ALEXANDER VII. ab aliquibus Regularibus in dubium reuocari prædictam denunciandi obligationem; adeò vt nedum suos subditos non denuncient, verum etiam fideles ad ipsos pro consilio recurrentes, an debeant Sancto Officio denunciare, quæ audierunt, aut viderunt ad ipsum Sanctum Officium spectantia ad id faciendum, vt deberent, non obligent, imò aliquando eosdem perperam instruant, non teneri, nec sub obligatione Constitutionum Apostolicarum comprehendi, & hanc opinionem erroneis aliquot Doctorum sententijs confirmare tentantes, eosdem in maximum fidei discrimen ab onere denunciandi retrahere conentur.

Volens proindè Sanctitas Sua abusum huiusmodi ex sui Pastoralis officij debito coercere, post maturam facti discussionem auditis votis Eminentissimorum, & Reuerendissimorum DD. Cardinalium aduersus hæreticam prauitatem generalium

lium Inquisitorum, innouans Constitutionem prædictam à fel. record. Paulo V. emanatam, & quatenus opus sit, eam declarans, hoc presenti Decreto districtè præcipit, & mandat omnibus, & singulis Regularium Generalibus, Prouincialibus, Abbatibus, Prioribus, Guardianis, Rectoribus, Præpositis, alijsque eiusmodi quocumque nomine nuncupatis Superioribus cuiuscumque Ordinis, & Instituti, siuè Mendicantium, siuè non Mendicantium, necnon Congregationis, & Societatis, Clericorum Regularium quorumcumque, etiam Societatis Iesu, aliorumque quomodocumque exemptorum, vel non exemptorum, etiamsi essent specialiter, & nominatim exprimendi, vt omninò dictæ Constitutioni in omnibus pareant, & omnes, & quoscumque Religiosos, tàm sibi ipsis subditos, quàm non subditos, cuiuscumque dignitatis, gradus, & conditionis existant, hæreticos, vel de hæresi quomodocumque etiam leuiter suspectos, deferant, & iudicialiter denuncient Inquisitoribus, vel locorum Ordinarijs, & nullatenus in causis ad Sanctum Officium spectantibus audeant se intromittere, neque suos subditos ad Sanctum Officium recurrentes, vel recurrere, aut accedere volentes, molestare, vexare, vel alio quouis modo siuè directè, vel indirectè auertere, retrahere, dissuadere, imò prædictos suos subditos monere debeant, vt ipsi quoque eidem decreto omninò pareant, & alios Christi fideles etiam Con-

fra-

fratres suos ad parendum pariter hortentur, & suadeant, reiectis penitùs huiusmodi opinionibus, atque interpretationibus, quas Sanctitas Sua, cum Voto Eminentissimorum DD. Cardinalium, tanquam perniciosas, temerarias, & non consistentes, & à mente Sanctitatis Suæ prorsùs alienas reprobauit, & reprobat.

Et quia quandoque etiam eorum subditi deficiunt, in eo, quod ipsis implendum incumbit cum Religiosis eiusdem, alteriusue Ordinis, alijsue quibuscunque personis de fide suspectis, cæterisque petentibus consilium in materijs ad Sanctum Officium spectantibus, itaut nedum ipsimet denunciationes deferant, vel ab alijs prorsus abstineant; verum etiam multoties ab eisdem alios à se consilium petentes retrahant malis artibus, vel mendicatis Doctorum opinionibus, vel sub fraternæ correctionis factæ, vel faciendæ, alioue prætextu.

Propterea idem Sanctissimus declarauit præfatos subditos absque vlla participatione, etiamsi nulla petita venia à Superioribus, etiamsi nulla fraterna correctio, vel alia monitio præmissa fuerit, omninò teneri, & obligatos esse accedere, ad denunciandum Ordinarijs, vel Inquisitoribus locorum quoscumque etiam Confratres, ac Superiores etiam primarios suos eiusdem ordinis, & Religionis, quos nouerint esse de fide quomodolibet etiam leuiter suspectos: Ac propterea eosdem debere omnes, & quoscumque

 etiam

etiam alios à se consilium, vt supra, petentes monere, & obligare ad denunciandum, nec posse illos à denunciando sub dictæ fraternæ correctionis, vel alio quouis prætextu retrahere, aut retardare, & præfatos omnes, tàm Superiores, quàm subditos contrafacientes, Sanctitas Sua voluit, & declarauit subiacere omnibus censuris in dicta Constitutione Pauli V. expressis, necnon priuationis quorumcumque Dignitatum, seù Prælaturarum, seù officiorum suorum Ordinum, ac vocis actiuæ, & passiuæ, perpetuæque inhabilitatis ad eadem ipso facto, & absque alia declaratione incurrendis, alijsque Sanctitatis Suæ, ac Successorum arbitrio infligendis pœnis quarum relaxationem, suspensionem, absolutionem, vel dispensationem Sanctitas Sua sibi ipsi, & successoribus suis Romanis Pontificibus tantum expressè reseruauit.

Et ne præmissorum prætendi possit ignorantia, idem Sanctissimus mandauit sub eisdem pœnis, ipso pariter facto incurrendis vt supra reseruatis, vt Superiores omnes præfati in quocumque loco, Conuentu, vel Collegio sui Ordinis, Decretum hoc semel saltem singulis annis Kalendis Martij in publica mensa, vel aliàs in Capitulo ad hoc specialiter conuocato, legi curent, vna cum alijs Decretis, & Constitutionibus Apostolicis ad Sanctum Officium Inquisitionis aduersus hæreticam prauitatem pertinentibus quotannis legi solitis, iuxtà Decretum

felic.

felic. record. Vrbani Octaui.

Et insuper ijdem Superiores teneantur curare, & efficere, vt huius Decreti exempla aliquo in loco apud eos publico affigantur, & affixa conseruentur, itaut ab ijsdem subditis Religiosis omnibus videri, ac legi commodè queant.

Deque huiusmodi lectione, & commonitione publico documento ab ijsdem Superioribus Conuentus, vel Domus subscripto, vnaque ab alijs duobus Religiosis eiusdem Domus, vel Conuentus statim certiorem facere Congregationem Sanctissimæ Inquisitionis in Vrbe, vel locorum Inquisitores, vbi sunt.

Statuitque præterea Decretum hoc, seu illius exemplū ad valuas Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, & in Acie Campi Floræ affixum, omnes vbique existentes arctare, & afficere, ac si vnicuique personaliter fuisset intimatum.

Loco † Sigilli.

Ioannes Lupus S. Romanæ, & Vniuersalis Inquisitionis Notarius.

In singulis Capitulis, & Visitatione Ministri Prouincialis, legitur Decretum contra Fratres Minores de Obseruantia, & Reformatos legentes, & tenentes libros Geomantiæ Hydromantiæ prout sequitur.

Cum non sine graui animi molestia ex Processuum lectura Dominis Cardinalibus Generalibus Inquisitoribus prædictis innotuerit, quamplures Fratres Ordinis Sancti Francisci Minores de Obseruan-

tia, suæ professionis immemores, in eiusdem Religionis dedecus, animarum suarum damnum, & aliorum perniciem retinere, legere, seù alijs communicare scripta, & libros continentes sortilegia, incantationes, & alia similia perniciosæ lectionis. Volentes pro eorum officio malis, & incommodis ex huiusmodi scripturarum, & librorum retentione, & lectione prouenientibus, opportune prouidere statuerunt, decreuerunt, & ordinauerunt, vt in posterum nemo eiusdem Ordinis professus, cuiusuis status, & dignitatis audeat, vel præsumat retinere, aut quouis modo habere, seù legere scripta, vel libros Geomantiæ, Hydromantiæ, Aeromantiæ, Piromantiæ, Chiromantiæ, Necromantiæ, seu continentes incantationes ad amorem, inuocationes Dæmonum, abusus Sacramentorum, sacramentalium, rerum sacrarum, & benedictarum, remedia superstitiosa infirmitatum, ad Thesauros inueniendos, seù quæuis sortilegia; sed cum primum ad cuiuslibet ipsorum manus huiusmodi scripta, & libri quouis modo peruenerint, etiam occasione audiendi Confessiones sacramentales, Ordinarijs locorum, seù Inquisitoribus, vel eorum Vicarijs respectiuè intrà viginti quatuor horas, realiter, & cum effectu consignare, & tradere debeant, sub pæna excommunicationis maioris ipso facto incurrenda, à qua nonnisi ab hoc Sancto Officio absolui possit, nec non priuationis vocis actiuæ, & passiuæ, officiorum

&di-

& dignitatum quarumcumque & inhabilitationis ad illas in perpetuum, ac suspensionis exercitatione suorum Ordinum, & inhabilitationis ad illos, carceris formalis, seù Triremium ad decem annos alijsque arbitrio DD, Cardinalium Generalium Inquisitorum ipsorum infligendis pœnis; eisdemq; pœnis subiacere eos, qui scientes aliquem ipsorum fratrum eiusmodi scripta, seù libros retinere id Ordinarijs, seù Inquisitoribus, vel eorum Vicarijs infrà viginti quatuor horas denunciare neglexerint. Et ne aliquis ignorantiam prætendere possit, mandauerunt huiusmodi Decretum publicari in singulis Capitulis Generalibus, & Prouincialibus eiusdem Ordinis, ac insuper præceperunt omnibus, & singulis dicti Ordinis Ministris Prouincialibus nunc, & pro tempore existentibus, vt in actu Visitationis, singulis annis, & vicibus, conuocatis Fratribus Conuentus, præsens Decretum omninò publicent, ità quod singulis annis in vnoquoque Monasterio suæ Prouinciæ realiter, & cum effectu, vt supra expressum fuit, publicetur, sub pœna priuationis officij, ac vocis actiuæ, & passiuæ per quinquennium, &c.

4. Verum quia plerique Regulares quandoque ob obliuionem non legebant præcisa feria sexta dicta Decreta. Ad instantiam Procuratoris Generalis Congregationis Obseruantiæ Lombardiæ, Ordinis Eremitarum S. Augustini eadem Sacra Congregatio prorogauit Regularibus

tempus legendi Decretum pro publicatione Constitutionum ad S. Officium spectan. per totum mensem Augusti, prout sequitur.

Eminentissimi, & Reuerendissimi Domini.

Procurator Generalis Congregationis Obseruantiæ Lombardiæ Ordinis Eremitarum S. Augustini, animaduertens difficillimum esse Superioribus localibus efficere, vt Decretum Sanctæ Inquisitionis legatur præcisa feria sexta post festum Assumptionis, sicut in eo disponitur, ob inaduertentiam, obliuionem, & ob multiplicia negotia, quibus assiduè agitantur. Idcircò humiliter supplicat Emin. Vestris Reuerendissimis, vt circa publicationem hanc, aliquam prorogationem eisdem Superioribus gratiose concedere dignentur.

Die 22. Aprilis 1638.

Lecto memoriali, Sanctissimus, tempus in Constitutione, circa publicationem faciendam Constitutionum, & Decretorum ad S. Officium spectantium, determinatum pro feria sexta post festum Assumptionis B. Virginis, extendit per totum mensem Augusti. Quam gratiam omnibus Regularibus suffragari voluit. In Regesto huius Congreg. fol. 45.

5 Circa Decretum emanatum die 17. Augusti 1567. nempè quod Regulares recurrentes ad S. Officium, vt in eo testimonium prohibeant non possit per quinquennium à suis Superioribus grauati.

Ad

Ad instantiam Procuratoris Generalis Fratrum Minorum strictioris obseruantiæ fuit responsum à dicto Sancto Officio sic, Videlicet.

Decretum Pij V. non est in vsu. Datum in S. Officio die 29 Octobris 1646.

Franciscus Albicis Assessor &c.

Regest. fol. 6. ac in Reg. P. Procuratoris Reformatorum.

6 Insuper die 23. Februarij 1561. Pro Regniculis, ab eadem Sacra Congregatione cautum fuit, quod Fratres Ordinis Minorum Obseru. & Reformatorum, habentes aliquid deponendi in Sancto Officio, id deponant etiam Ordinarijs Regni, vel coram Ministro huius Sacræ Congregationis Neapoli, absque eo, quod veniant ad Vrbem.

In Regesto fol 73.

Congregatio Concilij Tridentini.

SVMMARIVM.

Fieri solet die Sabbati, alternis hebdomadis in Palatio Apostolico, num. 1.

Dlclarationes Concilij, quæ circumferuntur, nullam fidem habeant, nisi sint authenticæ, num. 2.

In electionibus Superiorum seruandum est Concil. Tridentin. & Decretum legendum, numer. 3.

Feria secunda post primam Dominicam Aduentus, & feria sexta post Octauam Corporis Christi leguntur Decreta de Celebratione missarum, & seq. num. 4.

1 CONgregatio ista erecta fuit à Pio IV. in eius Constitut. 81. tom. 2. Bullar. pag. 84. & deinde restituta à Sixto V in Constit. 74. Congregatio S. tom. 2. pag. 465. Pro illius interpretatione fieri solet die Sabbathi alterius hebdomadis in Palatio Apostolico.

2 Concilij Tridentini Declarationes in dubijs faciendæ, sibi reseruauit Pius IV. prohibuitque Commentaria super eius interpretatione in lucem emitti Const. 73. tom. 2. Bullar. pag 78. §. 6. & Sac. Congreg. ex speciali iussu Vrbani Octaui mandat, & præcipit huiusmodi declarationibus tàm impressis, & imprimendis, quàm manuscriptis nullam fidem esse in Iudicio, vel extra à quoquam adhibendam, sed tantùm illis, quæ in autentica forma, & solito sigillo, & subscriptione Eminentissimi Domini Cardinalis Præfecti, & Secretarij eiusdem Congregat. pro tempore existentium, munitæ fuerint. Die 29. Aprilis 1621 prout in Regesto huius Congregationis fol. 124.

3 Concilium Tridentinum seruandum in electionibus Superiorum aliorumque Officialium Regularium, statuit Clemens VIII. vt in Vrbano VIII. Constit. 26. §. 36. pag. 46. tom. 4. videlicet.

In Superiorum, & Officialium omnium ele-

electionibus forma præscripta à Sac. Concilio Tridentino, & Ordinis Constitutionibus inuiolabiliter seruentur, iurentque Electores, secundum veritatem cuiusque conscientiæ, probiores, ac magis idoneos se electuros, ac propterea priusquam ad electionem deueniatur, in primis, & ante omnia prælegantur Constitutiones de qualitate, & requisitis elegendorum. Ad officia gradus, & Prælaturas illi præcipuè eligantur, qui possint, & consueuerint qui Regulas Ordinis, & Constitutiones obseruare, præsertim quæ pertinent ad seruitium Chori, ac vestitum, & victum communem.

4 Feria sexta post Octauam Corporis Christi, & feria 2. post primam Dominicã Aduentus quotannis, sub pœna priuationis officij, ac vocis actiuæ, & passiuæ ipso facto incurrenda leguntur Decreta huius Congregationis Concilij de celebratione Missarum, de Apostatis, & eiectis & Decreta generalia Clementis Octaui de Regularium Reformatione.

Congregatio Sac. Rituum.

SVMMARIVM.

Fieri solet die Sabbathi, alterius hebdomadis in Palatio Apostolico. num. 1.

Describitur facultas, quam habet in Sac. Rit. ibid.

Nulla fides adhibetur Decretis huius Congregationis, nisi illis, quæ in authentica forma sunt subscripta, & sigillata, nu. 2.

1 HAnc Congregationem instituit Sixtus Quintus Constitutione 74. Congregatio quinta, pag. 465. tom. 2. Bullar. Romani.

Fieri solet die Sabbathi, alterius hebdomadis in Palatio Apostolico, cui hæc cura præcipuè incumbit, vt veteres ritus Sacri vbiuis locorum in omnibus Vrbis, Orbisque Ecclesijs, in missis, Diuinis Officijs, cæterisque ad Diuinum Cultum pertinentibus à quibusuis personis diligenter obseruentur cæremoniæ, & si exoleuerint, restituantur, si deprauatæ fuerint reformentur. Diligentem quoque curam adhibeant circa Sanctorum Canonizationem, festorumque dierum celebritatem. Controuersias de præcedentia in Processionibus, aut alibi cæterásque in huiusmodi Sacris Ritibus, & cæremonijs incidentes difficultates cognoscant, summariè terminent, & componant.

2 Nulla fides adhibetur Decretis huius Congreg. nisi illis, quæ in authentica forma sunt subscripta, & sigillata, prout in Regesto fol. 78.

Congregatio Episcoporum, & Regularium.

SVMMARIVM.

Fieri solet die Veneris, cuiuslibet hebdomadæ hora circiter vigesima, & post solemnitatem Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli fit de mane in Palatio Apostolico, nu. 1.
Describitur facultas, quam habet, nu. 2.
Prorogauit tempus legendi Decreta de Celebratione missarum ad dies octo, nu. 3.

HÆC Congregatio pro Consultationibus Regularium, & Monialium erecta fuit à Sixto Quinto in eius Constit. 74. Congregatio vndecima tom. 2. Bullar. pag. 406.

1 Fieri solet à Kal. Nouembris vsque ad solemnitatem Sanctorum Petri, & Pauli die Veneris cuiuslibet hebdomadæ (præter maiorem, & dies Veneris ante Cineres) de sero hora circiter vigesima. A solemnitate verò Sanctorum Petri, & Pauli vsque ad prædictas Kal. Nouemb. pariter die Veneris, sed de mane, & alterius hebdomadis, præter mensem Octobris, in cuius initio vnica tantum fit, prout aliæ Congregationes, in dicto mense, in Palatio Apostolico.

2 Cui hæc cura præcipuè incumbit, vt

vt causas, quas inter ipsos Regulares oriri contigerit, iuxta quarumcumque Religionum Instituta definiant, atque terminent, vt dictis Regularibus non ad laxiorem, nec ad parem, sed ad arctiorem Religionem transeundi ijs, quos feruore spiritus incensos ad perfectioris vitæ, statum transire velle constiterit, non obstantibus quibuscumque Prædecessorum eius decretis, licentiam dare possint. Causasq; Apostatarum, aut vagantium ijdem Cardinales audiant, & cognoscant, eosque coercendi potestatem habeant.

3 Instante Commissario Romanæ Curiæ Fratrum Minorum Regularis Obseruantiæ S. Francisci Sac. Congr. Episcoporũ & Regularium prorogauit Fratribus Minoribus eiusdem Ordinis tempus legendi decreta de celebratione missarũ ad dies octo à die præscripto in huiusmodi decreto in euentu, quod ea non legerint. Die 20. Nouembris 1637, prout in Regesto huius Cõgregationis fol. 144.

Congregatio Propagandæ fidei.

SVMMARIVM.

Fit bis in mense in Palatio eiusdem, semel coram Sanctissimo, vt plurimum die Lunæ, grauiora negotia refert Pontifici, num. 1.

Mandauit, quod quot annis perlegantur in Re-

sectio-

fectorio Ordinationes pro Terra Sancta de anno 1633. ibidem.

Quinam Superiores mittere possint Fratres Hierosolymam. num. 2.

Prædicatores omnes tenentur vno saltem die festo Quadragesimæ commendare necessitates locorum Terræ Sanctæ num. 3.

1 CONgregationem, pro fide Catolica propaganda instituit Gregorius XV. Constit. 26. tom. 3. Bull. pag. 110. Hæc Congregatio negotia grauiora refert Pontifici, alia expedit, Missionibus ad prædicandum superintendit, Ministros constituit, & mutat, & alia facit.

Fit bis in mense in Palatio eiusdem Sacræ Congregat. die, & hora eligenda ab antiquiore Cardinali vel Præfecto Congregationis, & semel coram Sanctissimo die eius arbitrio, & vt plurimum die Lunæ.

2 Hæc Congregatio die 7. Augusti 1637 mandauit quod perlegantur in publico Refectorio singulis annis Ordinationes pro Terra Sancta in Capitulo Toletano æditas 1633. & postea anno 1634. ab Vrban. VIII. approbatas, & confirmatas; ne Fratres earum ignorantiam vnquam prætendere possint, & præsertim innouatur illa, in qua dicitur.

Nullus autem Generali Ministro, vel Commissario item Generali inferior Fratres Hierosolymam etiam peregrinationis causa mittere possit, excepto Guardiano Hierosolymitano. In Regesto fol. 5. & 76.

Item

3 Item quod vno saltem die festo Quadragesimæ Predicatores commendant necessitates Sanctorum locorum ex præcepto Vrbani VIII. In Regest. huius Congr. fol. 81. & 82.

Consecratio Ecclesiæ.

SVMMARIVM.

Sacra Rituum Congregatio libenter annuit posse transferri diem Consecrationis, ob impedimentum maioris officij, in aliud tempus non impeditum arbitrio Ordinarij, num. 1.

1 QVia quandoque non potest celebrari Festum Consecrationis alicuius Ecclesiæ cum octaua ob impedimentum alterius officij, sicut euenit in Consecratione Ecclesiæ Sanctæ Mariæ de Puteo Fratrum Minorum Strictioris Obseruantiæ de Summa, Nolanæ Dioc. quæ fuit consecrata in die Annunciationis B. M.V. ideò instantibus prædictis Fratribus Sacra Rituum Congregatio ; Ordinarij arbitrio remisit posse transferre festum præfatæ Consecrationis ad mensem Septēbris. Die 7. Augusti 1655. ex quo exemplo moderari possunt aliæ Ecclesiæ, quæ habent huiusmodi impedimentum. Regest. fol. 243.

Conseruator.

SVMMARIVM.

Declaratio, quod per Constit. Gregor. XV. de Conseru. non aufertur illis facultas defendendi Regulares à manifestis iniurijs, numer. 1.

Conseruatores debent durare per quinquennium, quo tempore mutari nequeunt, numer. 2.

Formula eligendi Conseruatores, nu. 3.

IN modernis Scriptoribus inueni declarationem, quod per Constitutionem Gregorij XV. de Conseruatoribus non aufertur illis facultas defendendi Regulares à manifestis iniurijs, quæ cum fuerit impressa Romæ in Typographia Reu. Cameræ Apostolicæ, anno 1624. operæ pretium duxi referre illam, prout accepi, videlicet.

1 In Constitutione de Conseruatoribus ædita à san. mem. Greg. XV. ex sententia Sacræ Congregationis Concilij inter cætera statutum est, vt coram Conseruatoribus Regulares conueniri quidem, aut trahi debeant, sed alios conuenire, aut trahere non possint, itaut memorati Conseruatores in causis, in quibus Regulares, & alij Actores fuerint nullam prorsus iurisdictionem habeant, sed in ijs tantum, in quibus rei extiterint. Dubitatur nunc, An per hæc verba sublata sit facul-

cultas, quam habent Conseruatores defendendi Regulares, & alios à manifestis iniurijs, & violentijs, quæ illis de facto inferuntur; dum à suis possessionibus deijciuntur, & proprijs bonis vti, ac frui impediuntur.

Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum censuit eiusmodi verbis minimè sublatam fuisse facultatem, quam habent Conseruatores defendendi Regulares à manifestis iniurijs, ac violentijs, dummodo obseruent formam præscriptam in Constitutionibus Innocétij IV. & Bonifacij Octaui relatis in cap. 1. in fin. de Offic. delegat. in 6.

G. Card. de Torres.

Loco † Sigilli.

Prosper Fagnanus Sac. Congreg. Concili Secret.

2 Conseruatores semel electi, debent durare, ad minus, per quinquennium durante verò quinquennio amoueri, aut mutari nequeunt, nisi ex legitima causa, quæ à Sede Apostolica, aut locorum Ordinarijs approbanda erit, prout in Constitut. eiusdem Gregorij XV. de Conseruatoribus §. 8. tom. 3. Bullar. pag. 288. &

Ideò in literis Conseruatorijs apponatur clausula (Pro futuro dumtaxat quinquennio) alioquin quoad negotia saltem cœpta perpetuò durabit Iurisdictio.

Expirat etiam officium morte concedétis, nisi negotia sint incœpta. DD. apud Barbos. allegat. 106. num. 50.

Debent esse Iudices electi in Prouinciali,

li, vel Diœcesana Synodo, cuius electio, infra duos menses, exhibeatur Ordinario, alias coram eo agantur causæ Gregorius XV. supra. Gauant. v. Conseru. &c.

3 Formula eligendi Conseruatorem habetur in Constit. Ordinis cap. 12. §. 21. pag. 311.

Constitutio.

SVMMARIVM.

Potestas condendi Constitutiones quibus inter sit? num. 1.

Præcipitur Fratribus Reformatis nostræ Familiæ, vt ijs dumtaxat Constitutionibus vtantur, quæ pro ipsis sancita sunt, numer. 2.

Quam obligationem indicant Decreta Clementis Octaui. num 3.

Quomodo Constitutiones Ordinis non inducũt excommunicationem, nec peccatum mortale, num. 4.

Regulares non tenentur Constitutionibus Synodalibus. num. 5.

Debent tamen conformari Populo in festis &c. num. 6.

1 Potestas condendi Constitutiones regulariter spectat ad Generalem cum Capitulo Generali pro tota Religione. Ad Prouincialem cum Capitulo Prouinciali pro tota Prouincia S. Thom. 1. 2. q. 60, art. 1. Sanch. in Decal. cap. 2. num. 27.

Ad

2 Ad confusiones, ac varietates Statutorum Reformatos concernentium tollendas, & ad certam insuper, stabilemque inter ipsos Constitutionum obseruationem præfigendam, statuendamque consulto statuitur, strictiusque præcipitur, sub pœnis in eisdem Constitutionibus taxatis, & irremissibiliter infligendis, vt in posterum Fratres Reformati eisdem duntaxat Statutis Generalibus vtantur, ac ea inuiolabiliter obseruent, quæ pro bono, ac strictiori ipsorum viuendi modo in præsenti Congregatione Generali etiam ipsis Reformatis assentientibus, & acceptantibus, matuiè decreta & sancita fuere, eaque quolibet semestri legere teneantur tempore communis refectionis Congreg. Generalis Romæ 1618. in Chronolog. folio 681. col. 2.

3 Inter alias Ordinum Constitutiones debent redigi Decreta Clem. Octaui pro Reformatione Regularium innouata à Sac. Congregatione iussu Vrbani VIII. quæ quidem Decreta non inducunt aliam obligationem ad sui obseruantiam, quam Constitutiones Religiorum, Lez. n. 26.

4 Constitutiones Ordinis ad mortale non obligant, sic declarauit Sixtus Quartus pro Religione nostra in Bulla, quæ incipit, *Circumspecta*, &c. & infra Nos igitur statuimus, & decernimus, quod Ministri, Custodes, Guardiani, & Fratres Ordinis præsentis, & qui pro tempore fuerint, ex statutis, seu consuetudinibus, vel declarationibus dicti Ordinis, præter

Re,

Regulam, quomodolibet etiam Auctoritate Apostolica roboratis, illis contrafaciendo nulla Ecclesiastica censura, nulloque peccati mortalis vinculo ligari valeāt nisi tales excessus, qui diuina lege, seù præcepto Ecclesiæ inducerent ad mortale. In Bullario Rodrig. fol. 162. quod suo oraculo confirmauit Pius V. apud Rodriq. to. 2. quæst. 10. art. 6. & 8. Sanctor. in Comment. cap. 2. fol. 267.

5 Non tenentur Regulares Constitutionibus Synodalibus, seu Episcopalibus solum concernentibus Reformationem Clericorum Peyrin. tom. 2. in Constitut. 1. Iulij 11. num. 7.

6 Quod si Constitutiones Synodales concernant actiones communes totius populi, & obseruantiæ regulari non derogent, vt sunt quædam ieiunia, festa, & huiusmodi, ligant quidem Religiosos, non quidem debito obedientiæ, sed iure naturali, cum enim sint partes, & membra illius populi tenentur toti corpori se conformare, Vasq. 1. 2. disp. 167. nu. 33. Sanch. 4. in Decal. cap. 15. nu. 1. &c.

Conuentus.

SVMMARIVM.

Quoad erectionem, Non possunt de nouo erigi, nisi seruata forma Clementis Octaui. num. 1.

Gregorius XV. addit, quod nullus Conuentus

de

Quoad

Quoad Visitationem Ordinarij. Ponitur Decretum pro Conuentibus, vbi non morantur plures, quam sex Religiosi. nu. 13.
Item Decretum Innocentij Decimi. Vt in paruis. num. 14.
Item Declarationes eiusdem. num. 15.
Episcopus Visitans paruos Conuentus, non potest aliquid exigere in pecunia à visitatis. num. 16.

1 QVoad erectionem, Conuentus non possunt de nouo erigi, nisi seruata forma præscripta á Clemente VIII. in sua Constitutione. Quoniam ad institutam, &c. tom. 3. Bullar. pag. 106. quæ Ordinarijs locorum prohibet licentiam concedere cuiuscumque mendicantium Ordini nouos Conuentus erigendi, nisi vocatis, & auditis aliorum Conuentuum Procuratoribus, & alijs interesse habentibus, & causa cognita, sine aliorum detrimento, commodè sustentari posse.

2 Gregorius XV. confirmat, & ampliat in suo Decreto, Cum alias, tom. 3. Bullarij pag. 315. præfatam Constitutionem Clem. Oct. addendo, quod in posterum nulla Domus, seù Conuentus de nouo erigatur, nisi in eo saltem, duodecim fratres ex consuetis eleemosynis sustentari valeant.

3 Sacra Congregatio Concilij super decretis de celebratione Missarum. Cum sæpè contingat, tom. 4. Bullar. pag. 58. §. 14. declarat Conuentus recipi non

pos-

posse in locis, in quibus 12. saltem Fratres aut Monaci sustentari valeant, alioquin subijciuntur Ordinario.

4 Et quia plerique Regulares ex priuilegio, construebant Conuentus, absque consensu Episcopi; Vrbanus Octauus in sua Constitut. Romanus Pontifex tom. 4. Bullar. pag. 40 Reuocat quascumque licentias, & priuilegia erigendi loca Regularia, non seruata forma Clem. Oct. & Decretorum.

5 Demum Innocentius Papa X. innouando, & ampliando prædictas Constitutiones, super erectione nouorum Conuentuum, in sua Constitutione Instaurandæ tom. 4. Bullarij pag. 80. prohibet ne deinceps aliquis mendicantium, vel non mendicantium Domos, vel loca quæcumque recipere, seu Conuentus incipere, vel fundare præsumant absque Sedis Apostolicæ licentia speciali, sub pœna priuat. Officiorum, & inhabilitatis.

6 Apud Minoritas Regularis Obseruantiæ in Constitut. Ordinis cap. 6. §. 6. pag. 106. num. 1. Prohibetur ne loca de nouo recipiantur, aut quæ extant relinquantur sine scripta licentia Sedis Apostolicæ, iuxta Decreta Sac. Congregationis, ac item sine consensu Ordinarij, ac Diffinitorij Prouincialis.

7 An præfatæ Constitutiones circa erectionem Conuentuum comprahendant Hospitia? Negatiuè respondent ferè communiter Doctores, ità Ioann. An-

tonius Nouar. in Summa Bullarum de Monasteriorum ædificatione Pasqualig. in Addit. Laureti de Franchis p.1. num.414. Verum animaduertẽdum est cum Lezana v. Monasteria Regularium num.5. id procedere de hospitijs, quæ sunt merè hospitia, itaut non habeant campanas, nec publicas Ecclesias, nec quærant eleemosynas pro Missis, nec Sacramenta administrent. Alioquin si hæc præstarent inferrent præiudicium cæteris Regularibus, & diuerterent populum ab earumdem Ecclesijs, & proinde subintraret ratio finalis, quam contemplati sunt Summi Pontifices de vitando præiudicio præexistentium Religiosorum, atque adeò essent seruandæ formæ, & solemnitates præscriptæ in Pontificijs Constitutionibus.

8. Numerus Religiosorum in vnoquoque Conuentu, intra fines Italiæ, & Insularum adiacentium, præfiniri mandauit Paulus Quintus, Sanctissimus &c. tom.3. Bullar. fol.138. qui iuxta regionis, & proprij Instituti morem competenter valeant substentari, Minister Generalis, & Prouinciales Minorum de Obseruantia habent facultatem ab ipso Summo Pontifice augendi, & minuendi familias Conuentuum vide v. Augere.

9. Quoad possessionem. Vrbanus Papa Octauus, Ex iniuncti, 1639. confirmauit concessionem Domorum Regularium de Obseruantia Fratribus Reformatis Sancti Francisci quomodolibet factas, prout sequitur.

Confirmatio concessionum Domorum Regularium de Obseruantia Fratribus Reformatis Sancti Francisci quomodolibet factarum.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei mem.

EX iniuncti Nobis Apostolici muneris debito Christifidelium sub suaui Religionis iugo, & Strictioris Obseruantiæ Regularis Altissimo famulantium votis, per quæ eorum quieti opportunè consulitur libenter annuimus, ac desuper eiusdem muneris partes perpensis studijs interponimus, vt ijdem Christifideles sublata omni perturbationum materia in pacis amœnitate, ac Iustitia, & sanctitate coram Deo felicioribus in dies proficiant incrementis.

Cum itaque sicut Nobis nuper exponi fecit dilectus filius Ascanius de Assisio Procurator Generalis Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Reformatorum nuncupat. Nonnullæ Domus Regulares quas Fratres Minores de Obseruantia nuncupati Ordinis prædicti possidebant dictis Fratribus Reformatis Apostolica auctoritate, vel à Superioribus Ordinis hu-

huiusmodi, aut alias alio modo assignatæ, & concessæ fuerint, vt autem litibus, & controuersijs, quæ propterea fortassis excitari possent via præcludatur, idem Procurator assignationes, & concessiones prædictas auctoritate nostra Apostolica comprobari, & alias desuper, vt infra prouideri summopere desideret. Nos eiusdem Ascanij Procuratoris votis huiusmodi benignè annuere volentes, illumque à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine, quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectū præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes.

Supplicationibus ipsius Ascanij Procuratoris nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati. Assignationes, & concessiones Domorum Regularium prædictarum dictis Fratribus Reformatis Apostolica auctoritate, vel à Superioribus Ordinis huiusmodi, vel alias quomodolibet factas, vt præfertur Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus & approbamus, illisque inuiolabilis perpetuæ firmitatis Apostolicæ robur adijcimus, ac omnes, & singulos, tàm iuris, quàm facti defectus, si qui quomodolibet interuenerint in eisdem supplemus; Mandantes propterea quibusuis dicti Ordinis Superioribus, & Fratribus quomodocumque nuncupatis, & qualificatis in virtute

ſanctæ obedientiæ, ac ſub priuationis vocis actiuæ, & paſſiuæ eo ipſo incurren. alijſque a.bitrij noſtri pœnis, ne ſuper aſſignationibus, & conceſſionibus prædictis litem, ſeù lites contra Reformatos huiuſmodi mouere, ſeu intentare, vel illas in ius vocare, aut alias quomodolibet eis deſuper moleſtiam exhibere audeant, ſeu præſumant, & nihilominus ex nunc irritum, & inane quicquid ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

Non obſtan. Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, dictique Ordinis, & iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel alia quauis firmitate roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis eidem Ordini, illiuſque Domibus Regularibus, Superioribus, Conuentibus, & Fratribus, & quibuſuis alijs in contrarium præmiſſorũ quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innouatis.

Quibus omnibus, & ſingulis eorum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis habentes illis, alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum, ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrarijs quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem ſub anulo Piſcatoris die 30. Maij 1639. Pontificatus noſtri anno decimo ſexto.

M.A. Maraldus.

Si

10. Similem confirmationem fecit Sixtus Quintus, Cum sicut &c. 1586. tom. 2. Bull. Rom. pag. 412. nempe quod Fratres Minores Ordinis S. Francisci de Obseruantia licitè retineant loca, quæ etiam sine titulo possident, dummodo Ordinariorum consensus accedat, quoad ea quæ possident à decem annis citrà.

11. Quoad mutationem. Non dicitur acquiri nouus Conuentus quando fit mutatio in eadem Ciuitate, vel Oppido de vno ad alium locum, & ideò non requiritur licentia Episcopi, quia ad hoc habent sufficientem facultatem Regulares communicantes in priuilegijs ex Clemente IV Ordinis Minorum, prout in Compend. priuileg. v. ædificare num. 2. & Sixti IV. Ordini Prædicatorum Regimini vniuersalis &c. apud Confect. fol. 43. Lauret. de Franch. p. 1. n. 405. Rodr. tom. 2. qq. Regul. q. 40. part. 9. Sixti V. Ordini S. Benedicti, quod in Capitulo Generali, de consensu Capituli, possint mutare Conuentum de locis incommodis ad loca commodiora nec tale priuilegium fuit abrogatum per Concil. Trident. nam tantum loquitur de noua erectione, & ædificatione, non autem de mutatione, & in hac sententia sunt Miranda in Manual. Prælatorum tom. 1. q. 33. art. 21. & Hieron. Rodriq. in Compend. resol. 55.

Neque obstant supradicta Decreta Clem. VIII. Greg. XV. Vrbani VIII. & & Innocentij Decimi, quia procedunt de noua erectione, per quam in aliquem locum reci-

pitur de nouo aliqua Religio, vt constat ex ratione finali, quæ est, ne vna Religio inferat cæteris præiudicium in ordine ad sustentationem, dum de nouo recipitur, & proinde iniungitur Ordinarijs, vt examinent, an simul cum cæteris commodè sustentari possit; Hæc autem ratio finalis non potest accommodari mutationi Conuentus, intra eumdem locum, aut Ciuitatem, quia iam illi Religiosi substentabantur simul cum cæteris, nec necessaria sunt noua alimenta, cum non introducantur de nouo. De Franch. p. 1. n. 406.

12. Quod Fratres *Minores Strictioris* Obseruantiæ Prouinciæ Principatus non erigant, nec assumant Conuentum in *Ciuitate Neapolis*, cautum fuit à S. Congregatione Episcoporum, & Regularium die 24. Martij 1617. Deinde firmatum ab Vrbano Octauo per suum Breue incip. Christi Saluatoris &c. 1638. anno sexto decimo. In Regest. fol. 68. & 70.

13. Quoad Visitationem Ordinarij, Quia nonnulli Episcopi virtute Decreti Innocentij Papæ Decimi, Vt in paruis, &c. visitare nitebantur Conuentus Fratrum Capuccinorum, & aliorum Regularium, in quibus actualiter non morabantur plures quàm sex Religiosi, quamuis in illis essent collocati maiori numero. Ad instantiam Procuratoris Generalis eorumdem Fratrum Capuccinorum.

Sacra Congregatio super statu Regularium censuit Conuentus numquam suppressos, in quibus actu degunt de familia plu-

plures quam sex Religiosi minimè comprehendi in Decreto sanctæ memor. Innocentij Decimi, quod incipit. Vt in paruis, ac proinde locorum Ordinarios nequaquã posse in vim dicti Decreti: in huiusmodi Conuentibus, aut illorum personis vllam sibi Iurisdictionem vindicare. Datum Romæ die 29. Nouembris 1657. In Regest. fol. 325.

DECRETVM S. D. N. INNOCENTII PAPAE X.

Super subiectione nonnullorum Conuentuum iurisdictioni Ordinarij loci tamquam Sedis Apostolicæ delegat.

14 VT in paruis Regularium Virorũ Conuentibus à Sanctissimo Domino nostro Innocentio Papa X. in Constitutione, quæ incipit, Instaurandæ, primum suppressis, ac deinde ad ipsius Constitutionis limites ob rationabiles causas in primum statum regularem restitutis, & ipsis Religionibus denuò concessis, piè, & religiosè viuatur, ac regularia Instituta, quo exactiùs fieri potest obseruentur: Sanctitas Sua ex sententia sacræ Congregationis super statu Regularium omnes, & singulos Conuentus hui-

iusmodi sic, vt præfertur, restitutos, & concessos in litteris ab eadem sacra Congregatione expediendis nominatim exprimendos, ac personas tam regulares, quam sæculares in eis degentes visitationi, & correctioni, & omnimodæ iurisdictioni Ordinarij loci, tamquam super hoc à Sede Apostolica delegati, præsentis Decreti tenore plenè in omnibus subiecit, ac subiectos esse declarauit, donec ipsorum redditus eousque adaucti fuerint, vt in eis commodè sustentari valeant, & cum effectu sustententur duodecim Religiosi ad Apostolicorum Decretorum præscriptum, idque eidem sacræ Congregationi legitime constiterit, & eius Decreto in singulis contingentibus casibus declaratum fuerit, & non aliter.

Intereà vero voluit Sanctitas Sua, vt in eorum singulis ali debeant, & re ipsa alantur sex saltem religiosi probatæ vitæ, ex quibus quatuor ad minus sint Sacerdotes maturæ ætatis: alioquin gratia restitutionis, & concessionis huiusmodi nulla sit, & inualida, & Ordinarij locorum in illis exequi possint, ac debeant ea omnia, quæ in aliis Cōuentibus itidem suppressis per eandem Constitutionem demandantur, perinde ac si gratia prædictæ restitutionis, & concessionis non emanasset.

Insuper, quia multi sunt Conuentus, in quibus, & si præfixus fuerit numerus Religiosorum sufficiens ad obseruantiam regularis disciplinæ, & idcirco in suppressione antedicta non fuerint compre-

hensi; nihilominus siue ob reddituum diminutionem, siue ob Superiorum incuriam, vel malam administrationem, siue ob carentiam Religiosorum, aut aeris intemperiem, vel quamcumque aliam ob causam prædictus numerus cum effectu in eis non alitur, cum graui detrimento regularis obseruantiæ. Sanctitas Sua intendens huic malo remedium adhibere, omnes, & singulos eiusmodi Conuentus, vt præfertur, non suppressos, cuiuscumque sint Ordinis tàm Mendicantium, quàm non Mendicantium, Congregationis, & Instituti, etiam Societatis I E S V, aut Granciæ, seu membra alterius Monasterij, existentes intra fines Italiæ, & Insularum adiacentium, in quibus nunc non aluntur, vel quandocumque actu non alentur saltem sex Religiosi itidem probatæ vitæ, quorum ad minus quatuor, vt supra sint Sacerdotes maturæ ætatis, eidem visitationi, correctioni, & omnimodæ iurisdictioni Ordinarij loci similiter, vt Sedis Apostolicæ delegati plenè in omnibus præsentis pariter Decreti vigore subiectos esse statuit & declarauit.

Cæterum quoad Conuentum cum pauciori numero, quam duodecim Religiosorum, erectos post diem 21. Iunij 1625. & illorum subiectionem loci Ordinario, Sanctitas Sua voluit in suo robore permanere Decretum san. mem. Vrbani Octaui iussu editum, cui per præmissa aliquatenus derogare non intendit.

Et prædicta omnia, & singula in præsenti

senti Decreto statuta, & ordinata voluit plenarium sortiri effectum, & executioni mandari non obstantibus omnibus, & singulis, quæ in antedicta Cõstitutione voluit non obstare, cæterisque contrarijs quibuscumque. Datum Romæ die 10. Febr. 1654.

B. Card. Spada.

Loco † Sigilli.

Prosper Fagnanus Sac. Congreg Secr.

Declarationes Decreti san. mem. INNOCENTII Papæ X. super subiectione nonnullorum Conuentuum iurisdictioni Ordinarij loci à Sac. Congregatione super statu Regularium editæ, atque à Sanctissimo D. N. ALEXANDRO Papa VII. approbatæ.

15 POsito Decreto fel. record. Innocentij Papæ Decimi super subiectione nonnullorum Conuentuum correctioni, visitationi, & omnimodæ iurisdictioni Ordinarij loci tamquam Sedis Apostolicæ Delegati contingit dubitari de infrascriptis.

1. An Episcopus in Conuentibus suæ iurisdictioni subiectis possit Abbates, Priores, Guardianos, & alios Superiores locales deputare, & familiam constituere.

2. An possit Episcopus à prædictis Conuentibus Religiosos amouere.

3. An Regulares eorumdem Conuentuum compelli possint ab Episcopo ad exhibendos libros introitus & exitus, & reddendas rationes administrationis.

4. An Episcopus in eisdem Conuentibus se ingerere possit in his, quæ regularem disciplinam concernunt.

5. An Ecclesiæ dictorum Conuentuum & Capellæ Granciarum, in quibus degunt, Conuersi pro agrorum cultura, ab Episcopo visitari possint.

6. An ipsæ Granciæ, & Conuersi in eis degentes subsint visitationi Episcopi.

7. Quid in Ecclesijs, seu Cappellis Granciarum, in quibus nullus degit Conuersus, an similiter subsint Episcopi visitationi.

8. An liceat Episcopo visitare Conuentus tam suppressos, & postea restitutos, quàm non suppressos ad effectum cognoscendi, an in illis re ipsa alantur sex Religiosi.

9. An Episcopus visitans huiusmodi Conuentus suæ iurisdictioni suppositos, aut personas in eis degentes possit a visitatis procurationem exigere in victualibus, vel in pecunia.

10. An iurisdictio Ordinarijs locorum tamquam Sedis Apostolicæ Delegatis at-

tributa in supradicto Decreto competat Vicarijs Generalibus Episcoporum, necnõ Abbatibus, & alijs inferioribus Prælatis proprium Territorium, ac iurisdictionem quasi Episcopalem habentibus.

11. An Prouinciales, & alij Superiores regulares possint eiusmodi Conuentus iurisdictioni Ordinarij subiectos, & Religiosos in illis degentes visitare, corrigere, & punire, omnemque iurisdictionem in eos exercere sicut poterant ante dictum Decretum.

12. Si Superior Regularis in causa præuenerit contra subditum degentem in aliquo ex eisdem Conuentibus Ordinario subiectis fabricando processum, vel eum carceri mancipando, an Episcopus possit huiusmodi causam reassumere, ac Superiori inhibere.

13. Si è conuerso Episcopus præuenerit in causa contra Religiosum in tali Conuentu commorantem, an Superiori regulari in eo casu liceat illum amouere, & in alio Conuentu collocare, & si de facto collocauerit, an nihilominus Episcopus possit causam prosequi, ac Religiosum sic amotum reuocare ad primum Conuentum.

14. Si Prouincialis, vel Superior localis voluerit aliquem ex Fratribus à tali Conuentu remouere, an Episcopus prohibere possit.

15. Si à Conuentu primum suppresso, ac deinde Religioni restituto absint ex aliqua rationabili causa, & ad breue tem-

pus

pus vnus, vel plures ex numero sex Religiosorum ibi degentium, an gratia restitutionis sit nulla, & Conuentus remaneat suppressus, vt prius.

16. Quid si à Conuentu non suppresso similiter ex causa rationabili, & ad modicum tempus absit aliquis à sex Religiosis ibi existentibus, an durante tali absentia, Conuentus subiaceat iurisdictioni Ordinarij.

17. An Religioso illo redeunte, vel aliàs impleto numero sex Religiosorum Conuentus recuperet pristinam exemptionem.

18. Si gratia restitutionis Conuentus suppressi reddatur nulla ex eo, quod in illo, ad formam Decreti cum effectu non alantur sex Religiosi; & postea contingat, vt eiusmodi numerus impleatur, an gratia restitutionis Conuentus reuiuiscat.

19. Ad hoc, vt gratia restitutionis sit nulla, & Conuentus denuò remaneat suppressus propterea quòd in eo non sustententur sex Religiosi, an debeat præcedere declaratoria Episcopi super facto præuia causæ cognitione.

20. An ab huiusmodi declaratoria liceat Regularibus ad Sedem Apostolicam appellare ad effectum tàm deuolutiuum, quàm suspensiuum.

21. Cum ex Decreti præscripto quatuor Sacerdotes in his Conuentibus degentes debeant esse maturæ ætatis, quænam dicatur ad hunc effectum ætas matura.

Sacra Congregatio super statu Regularium ad singula dubia superius proposita hunc in modum respondit, videlicet.

AD 1. Non posse.

Ad 2. Posse ex rationabili causa, cōmonito tamen prius Superiore Regulari, ad quem pertinet, vt eosdem Religiosos assignet in alijs Conuentibus.

Ad 3. Posse compelli.

Ad 4. Posse.

Ad 5. Posse.

Ad 6. Subesse.

Ad 7. Itidem subesse.

Ad 8. Minime licere antequam aliunde constet de fundamento insertionis Episcopi in deficientia numeri constituto.

Ad 9. Expedire, vt Sanctissimus Dominus noster decernat, & declaret non licere Episcopo tales Conuentus visitanti quicquam accipere procurationis nomine.

Ad 10. Competere.

Ad 11. Posse sicut prius, non tamen priuatiuè ad Episcopum.

Ad 12. Non posse, nisi ex iusta causa, veluti cum videt Superiorem ex odio, vel amore, cupiditate, vel metu, aut ex nimia seueritate, vel indulgentia quid durius, aut remissius constituere, quam causa deposcit, in quo ipsius Episcopi conscientia oneratur.

Ad

Ad 13. Non licere Superiori Regulari eligiosum ab Episcopo inquisitum a loco nouere, & si amotus fuerit, posse Episcoam causam prosequi, & illum quibusumque remedijs reuocare, etiam inuocao auxilio Ordinarij, & brachio sæculari, opus fuerit, cuiuscumque loci, in quo Religiosus reperiatur.

Ad 14. Non posse.

Ad 15. Gratiam ob id non esse nullam, cessante omni fraude, nec Conuentum remanere suppressum.

Ad 16. Subiacere durante absentia.

Ad 17. Recuperare.

Ad 18. Non reuiuiscere.

Ad 19. Debere ita præcedere, necante declaratoriam licere Episcopo Conuentus possessionem apprehendere, aut Religiosos inde expellere.

Ad 20. Licere ad effectum deuolutiuum tantum, non autem suspensiuum.

Ad 21. Aetatem maturam dici ad hunc effectum completo anno quadragesimo.

Declarationes suprascriptas Sanctissimus Dominus Noster ad se relatas approbauit, & ab omnibus, ad quos pertinet, obseruari præcepit, contrarijs quibuscumque non obstantibus. Datum Romæ die 27. Iulij 1655.

B. Card. Spada.

Loco † sigilli.

Prosper Fagnanus Sac. Congr. Secr.

Quæ

Quæritur: An Episcopus visitans paruos Conuentus sibi suppositos, possit à visitatis aliquid exigere in pecunia? Negatiuè respondetur, prout cautum fuit sequenti Decreto, videlicet.

16 CVm Sacra Congregatio super statu Regularium alias consulta; An Episcopus visitans paruos Conuentus suæ iurisdictioni suppositos, aut personas in eis degentes ad præscriptum Decreti san. mem. Innocentij X. quod incipit, Vt in paruis &c. possit à visitatis procurationem exigere in victualibus, vel in pecunia, duxerit expedire, vt Sanctissimus D. N. decernat, & declaret non licere Episcopo tales Conuentus visitanti quicquam accipere procurationis nomine; Sanctitas Sua Congregationis sententia audita, eam expresse approbauit, noluitque licere Episcopis huiusmodi Conuentibus visitantibus aliquid accipere procurationis nomine, seù in pecunia, seù in victualibus, & ità obseruari præcipit; Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, etiam in corpore Iuris clausis, cæterisque contrarijs quibuscumque. Dat. Romæ die 25. Iunij 1665. Marcus Antonius Card. Franciottus. Loco † Sigilli. Prosper Fagnanus Secr.

Custos

Custos.

SVMMARIVM.

In Capitulis Prouincialibus Custodes, & Definitores nouiter electi, nullum ad inuicem habeant suffragium. num. 1.

In vacantia officij Custodis non fit subrogatio, sed eligendus est alter, & datur modus. num. 2.

Custos expleto officio, potest eligi in Prouincialem, aut Guardianum, non in Definitorem num. 3.

Formula litterarum, quas deferre tenentur ad Generalia Comitia. num. 4.

1. IN Capitulis Prouincialibus Custodes nouiter electi, & etiam confirmati nullum habeant suffragium respectu Definitorum eligendorum in eodem Capitulo: sicut nec Definitores, si aliquem, vel aliquos in vno scrutinio, & reliquos in alio eligi quandoque contingat in Const. Ordin. pag. 194. num. 2.

2. Si ex morte, aut renunciatione, vel ex alio impedimento officium Custodis vacauerit, eligatur alius per Patres Definitorij, & nonnisi per suffragia secreta, iuxta Constit. Vrbani Octaui, Religiosos viros, sed apud Reformatos, vna cum Definitorio debent adesse Patres Prouinciæ, prout in eorum Statutis cap. 8. numer. 42. In absentia autem Custodis nulla fiat in Definitorio subrogatio, vel sub-

substitutio. sicut pluries declaratum est; Ideò caute legendus est Turanus, qui ob inaduertentiam, titul. de subrogatione annumerauit Custodem inter Definitores.

3. Custos mox officio functus immediatè eligi in Definitorem non potest sub nullitate electionis, nisi duos integros annos Custodiatus non compleuisset. Poterit tamen eligi in Prouincialem, aut Guardianum. Non autem in Definitorem, nisi triennio integro vacauerit. In Constitut. Ordinis pag. 195. n. 6.

4. Quoad patentes litteras electionis Custodum, quas deferre tenentur, à Patribus Definitorij obsignatas, sigilloque maiori Prouinciæ munitas, ac in Capitulo generali Patribus legitimè congregatis exhibendas non inutile duxi illarum exemplar in hoc Theatro pro illorum solatio apponere.

Nos infrascripti Minister Prouincialis, & Definitores Almæ Prouinciæ Romanæ in hoc Sancti Francisci Transtyberinꝰ Conuentu, specialiter ad hunc finem congregati Reuerendissimo Patri Nostro Generali, omnibusque alijs, ad quos spectat Patribus Generalis Capituli notum facimus, & attestamur, quatenus in nuperrimo nostro Prouinciali Capitulo R. P. F. N. de N. huius Prouinciæ Concionator Generalis, &c. per secreta suffragia canonicè electus fuit in Custodem Prouincialem huiusmodi Prouinciæ in omnibus electionibus, & actionibus Genera-

lis

lis Capituli nostrum, & omnium nominē suffragaturus, quem vt talem admitti volumus, & rogamus. Dat. Romæ in præfato Conuentu die &c.

Fr. N. Definitor affirmo vt supra.

Subscribantur reliqui.

Fr. N Minister Prouincialis.

Loco † sigilli.

Fr. N. Secretarius de mandato &c.

Reliqua vide in Constit. Ordinis.

Declaratio.

SVMMARIVM.

Super 14. *controuersias inter Parochos, & Regulares, num.* 1.

Declarationes S. Officij in dubijs suborientibus super Drcreto, Licet alias, sub Alex. VII. num. 2.

Declarationes Concilij Trident. & Sacræ Rit. Congregationis, quando non probent, & afficiant? num. 3. *&c.*

1 INter varias Declarationes, quæ prodierunt à Sac. Congregatione Concilij Tridentini, illæ super 14. dubia positæ in controuersia contra Regulares ab Archiepiscpo Bononien. faciunt ad rem nostram, videlicet.

I I Curati della Città, e Diocese di Bologna supplicano humilmente le Signorie VV. Illustrissime à fare loro gratia di determinare se li Frati, che hanno Chiese nõ curate dentro le loro Parochie, possono fare gl'infrascritti Atti, per prouedere alle controuersie, che nascono spesso trà di loro.

1. Annunciare le feste, e digiuni all'altare nella celebratione della Messa?

2. Raccogliere l'offerte, e dare la Pace al popolo alla Messa?

3. Portar piuiale, e stola per la Parochia fuori della Chiesa, ò Claustro?

4 Quando sono chiamati alla sepultura di qualche morto, se habbino d'andare alla casa del morto, ò trasferirsi alla Chiesa Parochiale, doue si raduna il Clero, ò pure aspettare in strada?

5. Celebrare la prima Messa nella loro Chiesa auanti quella del Curato?

6. Publicare frà la Messa gli ordini del Sig. Cardinale Arciuescouo, i matrimonij, & altro, che occorra?

7. Predicare nelle loro Chiese l'Auuento, la Quaresima, e frà l'anno, quando si predica nella Chiesa Parochiale?

8. Portar fuori delle loro Chiese, ò Claustri piuiale, ò stola, quando fanno le Processioni del loro Ordine, ò del Cordone, ò della Centura, ò del Rosario?

9. Riceuere nelle loro Chiese le donne alla purificatione doppo il parto?

10. Morendo Frati, come auuiene alle volte, & in particolare de Canonici Lateranensi, fuori del Monastero in casa de loro parenti, & hauendo i Curati amministrato loro i santissimi Sacramenti, se possano i loro Superiori farli portare di notte alla loro Chiesa, senza dirne cosa alcuna al Curato, e senza darli le ragioni parochiali?

11. Quando muore alcun loro Superiore, ò Maestro, ò Theologo Collegiale in Conuento, se possono farlo portare per la Città, per diuerse Parochie, e per la piazza con musiche, e riti straordinarij, & metterli anche il piuiale senza interuento del Curato?

12. Essendo publicato vn'ordine generale del Signor Cardinale Arciuescouo, che niuno lasci celebrar Messa à Preti forastieri, senza prima vedere, che n'habbiano hauuta licenza da Sua Sig. Illustrissima ò dal suo Vicario Generale, se li Frati siano tenuti osseruarlo?

13. Se possono raccorre grano, vua, legne, e simili altre cose, prima che il Curato habbia raccolto le sue primitie?

14. Se possano benedire le case nella Diocese la Settimana santa, essendo questo officio del Curato, come si legge nel Rituale Romano.

Sacra Congregatio Cardinalium Concily Tridentini Interpretum ad singula Capita superius proposita hunc in modum respondit. videlicet.

AD 1. Regulares non prohiberi dies festos, & ieiunia in suis Ecclesijs annunciare.

Ad 2. Respondit posse, dummodo à præambulationibus per Ecclesiam, ac similibus eleemosynarum extorsionibus abstineant.

Ad 3. Non posse.

Ad 4. Debere ad Parochialem Ecclesiam accedere, vbi Clerus congregari consueuit.

Ad 5. Prohiberi non posse, quominus Missa in Ecclesia Regularium celebretur ante Missam Parochialis Ecclesiæ.

Ad 6. Non posse publicare matrimonia.

Ad 7. Posse, petita etiam benedictione ab Illustrissimo Archiepiscopo.

Ad 8. Non licere Regularibus huiusmodi Processiones facere extra Ecclesias, & ambitum illarum.

Ad 9. Regulares non prohiberi in eorũ Ecclesijs mulieres post partum ad purificationem admittere.

Ad 10. Regulares extra Claustra decedentes, posse ad eorum Ecclesias deferri, etiam

etiam Parochis inconsultis.

Ad 11. Non posse:

Ad 12. Non licere Regularibus in suis Ecclesijs, ad celebrandum admittere Presbyteros sæculares, contra prohibitionem Illustrissimi Archiepiscopi.

Ad 13. Non esse id prohibitum Regularibus.

Ad 14. Non posse.

Romæ die 2. Iulij 1621.

Hor. Card. Lancellottus.

Loco † Sigilli.

In Reg. Concilij Trid. fol. 155.

Declarationes, seu responsiones Congregationis Sancti Officij in dubijs suborientibus super Decreto, Licet alias, sub Alexan. VII.

Feria 4. die 28. Februarij 1663.

2 IN Congregatione Generali Sanctæ Romanæ, & Vniuersalis Inquisitionis habita in Conuentu Sanctæ Mariæ super Mineruam, coram Eminentissimis, & Reuerendissimis Dominis S. R. E. Cardinalibus, in tota Republica Christiana

con-

contra hæreticam prauitatem, Inquisitoribus Generalibus à Sancta Sede Apostolica specialiter deputatis. Ad dubia infrascripta per Prouincialem Ordinis de Obseruantia Reformatorum Prouinciæ Sancti Nicolai, Reuerendissimi, & Eminentissimi Cardinales Inquisitores Generales mandarunt responderi, vt infra.

Primo. An dubijs suborientibus casibus, qui sapiant, necne hæresim, & successiuè includantur sub obligatione denunciandi, ad formam præfatæ Constitutionis, & alterius Pauli V. liceat Religiosis nulla à suis Superioribus petita venia, propria egredi Monasteria, capta ansa super eis consulendi Sacræ Inquisitionis Ministros?

Ad primum negatiuè.

Secundo. Cuinam Inquisitori, siue Ordinario (in casu exigentiæ) facienda sit denunciatio? An v.g. alicui ex circum adiacentibus, ad electionem denunciantis, vel potius illi solum priuatiue quoad alios, sub cuius iurisdictione situm est Monasterium Religiosi, vti de hæresi suspecti denunciandi.

Ad secundum. Denunciationem fieri debere Inquisitori, vel Ordinario loci, vbi ipse denunciaturus degit, si tamen is habet iurisdictionem S. Officij, sin minus, vicinioris.

Tertio, Vtrum denunciator semel ab vno Inquisitore, veluti calumniosus, aut de impertinenti rejectus, à Superioribus nul-

lla impartita venia possit, vel teneatur
mdem casum ad alios proferre S.Officij
inistros?

Ad tertium non teneri, sed quie-
at.

Quarto. An Religiosus in casu de-
unciandi, teneatur recta via petere In-
uisitorem, denunciatione peracta, itidem
ecto tramite debeat redire ad Monaste-
ium ex quo egressus fuit, adeò vt vagè
uc, illucque iritans plusquam necessa-
io ad tale quid implendum, terens tem-
pus, & extra proprium Monasterium,
absque necessitate noctes, diesque du-
cens, sui Superioris salutari subiaceat cor-
rectioni?

Ad quartum. Denunciatorem teneri
recto ire, & redire, quod si priuilegio abu-
tatur, vagando extra casum necessitatis,
Superior (consulto prius Inquisitore, vel
Ordinario) possit illum corrigere iuxtà
Constitutiones sui Ordinis.

Quinto. Vtrum illi Religiosi, qui nul-
la impetrata venia, causa denunciandi,
exiuit Monasterium, hac capta occasione,
liceat extranea, & ad denunciationem
penitus impertinentia peragere negotia,
res pertractare, & absque cænobio, absque
venia, vagè moram habere; & an tali ca-
su, liceat Superiori eum salubriter in Do-
mino corripere?

Ad quintum, vt in præcedenti quarto.

Sexto. Qui semel, vel iterum validè
quemquam denunciauit, An pro suis cri-
minibus culpis commissis, vel alijs qui-

buscumque contra Regulas Ordinis patratis, valeat à suis Superioribus puniri, & iuxtà Religionis Constitutiones pœnis affici, deque Conuentu ad Conuentum pro eorum arbitratu; & prout in Domino salubrius conducere videbitur transferre.

Ad sextum. Non remoueant denunciantes de locis, vbi degunt, inconsulta Sacra Congreg. In reliquis autem quæsitis, & casibus obseruentur Regulæ Iuris. In Regesto fol. 75.

13 Declarationes Concilij Tridentini non probant in foro contentioso, nisi afferantur authenticæ, cum sigillo, & subscriptionibus Officialium eiusdem Congregationis. In Regesto huius Congregat. fol. 124.

14 Declaratio quod nulla fides adhibeatur Decretis Sac. Rituum Congregationis. nisi illis, quæ in autentica forma sunt subscripta, & sigillata. In Regest. huius Congreg. fol. 78.

Decreta.

SVMMARIVM.

1 *Regulares tenentur obseruare Decreta pro reformatione Regularium Clementis Octaui. num. 1.*

2 *Superiores Religionum tenentur curare, vt temporibus statutis publicè legantur infrascripta Decreta. num. 2.*

De.

Demum legitur decretum super erectione studiorum linguarum. num. 3.

1 TEnentur Mendicantes obseruare Decreta generalia, pro Reformatione Regularium: Clement. VIII. Innouata ab Vrbano Octauo in decretis de Electis, & Apostatis. Decreta vero eiusdem Clementis VIII. pro Institutione Nouitiorum, non obligant ad mortale, nisi in materia graui. Lezan. tom. 1. c. 24. num. 43.

2 Superiores Religionum sub poena priuationis officij, vocisque actiuæ, passiuæ ipso facto incurrenda, teneantur curare, vt infrascripta Decreta publicè legantur, temporibus statutis in ipsis Decretis, videlicet.

Mense Ianuario.

LEguntur Constitutiones Clementis, & Vrbani Octaui de Largitione munerum.

Feria 6. post Octauam Corporis Christi, & fer. 2. post Primam Dominicam Aduentus, quotannis.

LEguntur Decreta de Celebratione Missarum. De Regularibus Electis, & Apo-

& Apostatis. De Regularium Reformatione. De receptione, professione, & institutione Nouitiorum.

Feria 6. post octauam Assumptionis, & Kalendis Martij quotannis.

LEguntur Decreta ad Sanctum Officium pertinentia.

In quolibet Generali, vel Prouinciali Capitulo, Capitulari Dieta, seu Congregatione.

LEgitur Decretum Sancti Officij, Sanctiss. D. Noster, &c. sub Vrbano VIII. de Obseruantia Decretorum ad Sanctum Officium pertinen.

Item legitur Decretum: Cum non sine graui animi molestia, &c. cuius loco, ex Indulto facto à Congregatione Sancti Officij 1647. legebatur Decretum Cæli, & terræ Creator, &c. sed anno 1657. ob inobseruantiam præfati Decreti. Cum non sine, &c. fuit denuò innouatum, & publicatum contra eosdem Fratres de Familia, & Reformatos, dantes operam rebus illicitis, & amplius non legitur dictum Sixti V. Decretum Cæli, & terræ.

Et quotannis dictum Decretum; Cum non

non fine, &c. legi debet in Visitatione Ministri Prouincialis, ac bis in anno quando leguntur Decreta ad SanctumOfficium spectantia, mensibus Martij, & Augusti, prout supra v. Congregatio Sancti Officij, fol. 190.

Circa prorogationem legendi præfata Decreta respectiuè, Vide v. Congreg. S. Officij, n. 4. & Congr. Regul. n. 3.

3 Demum legitur Decretum, super erectione studiorum linguarum Sac. Congregationis de Propaganda Fide, quod quamuis non videatur ampliuslegendum, cum iam prouisum fuerit de huiusmodi studijs, nihilominus cum sit obligatorium, & non sit impressum in libello Decretorum, data opera appcsui sub hoc tit. pro commoditate eligentium, videlicet.

Decretum super erectione Studiorum.

QVoniam à Concilij Viennensi (quod habetur Clementina prima de magistris) celebratione, vsque ad præsens experientia comprobauit Regulares, etiam si multoties fuerint commoniti, linguarum studia, aut non instituisse, sicut illis præceptum fuerat, aut instituta deseruisse, & nouissimè hoc idem compertum est, ex ijs, quæ post Constit. fel. rec. Pauli Papæ V. & Sacræ Congregationis de Propaganda fide decreta contingere.

Eadem Sacra Congregatio dolens, opus ad

ad animarum salutem necessarium; tam facilè negligi ab ijs, qui ad illam procurandam præcipuè à Sanctis Regularium Ordinum Fundatoribus à primæua eorum institutione mancipati sunt; Cupiensque Concilium, Constitutionem, & Decreta præfata omninò executioni demandari, vt Euangelicos operarios linguis instructos habeat, quos cum necesse fuerit, ad messem Domini amplissimam Dei verbum sitientem mittere possit. Præsenti Decreto de speciali S. D. N. Vrbani Octaui mandato, iterum Regularium, & cuiusuis Instituti, societatem, & Congregationum Generalibus alijsque eorum Superioribus præcipit, vt linguarum videlicet Hebraicæ, Græcæ literalis, & communis, latinæque ac Arabicæ, Chaldaicæ, & Illiricæ studia, iuxtà Concilij Constitutiones, & Decretorum præfatorum præscriptum, omninò instituant, institutaque conseruent, & vbi fieri potest, ampliora afficiant alioquin si post trium mensium spatium in Italia: vel post sex menses in alijs Europæ Prouincijs, in Monasterijs, & Conuentibus Almæ Vrbis & earum Ciuitatum, quibus celebriora Gymnasia, seu Vniuersitates constituta sunt, vt Bononiæ, Patauij, Parisijs, Tolosæ, Valentiæ, Viennæ, Ingulstadij, Salamanchæ, & Compluti; & denique in ijs, in quibus generalia, & insigniora Regularium studia erecta sunt; mandatum hoc non impleuerint, in eiusque obseruatione non perseuerauerint, si Generales fuerint, eo ipso suspensionem

à Di-

Diuinis, Sedi Apostolicæ reseruatam, currant; Et si per tantumdem temporis exequendo hoc mandato destiterint, so iure, & facto, etiam ab officio priuati istant, & interim officium ipsum à Procuratoribus Generalibus, ad Summi Pontificis, ac eiusdem Sedis Apostolicæ beneplacitum administretur.

Si verò Generalibus inferiores Prælati exequendo hoc mandato negligentes, supra fuerint; primo suspensionem à iuinis, vt præfertur, reseruatam, deinde enam inhabilitatis ad maiores Religionis gradus, & dignitates eo ipso incurrant, à qua inhabiliatate nonnisi per Sedem Apostolicam absolui possint.

Verùm quia non satis est Superiores egularium suum in hac re præstare icium, si qui linguis studere debent, us hoc verè pium detrectent, & neglint; Eadem Sacra Congregatio de eiusm Sanctissimi speciali mandato præcit, ne elapso biennio, de quo infra, Reares ad Magisteria, vel alios gradus rum Religionum, seù vbi non sunt gisteria, & gradus ad Dignitates à Surioribus eorum admittantur, nisi cum eologiæ per biennium, & vni saltem præfatis linguis operam dederint, nque sufficienter calluerint, super qua ersona per Congregationem deputan examinari debeant, priusquam ad ea, s, talue assumantur. Quod si contra æsentis Decreti dispositionem ad materia, seù gradus, & dignitates præfatas

admissi fuerint, Magisteriorum, seù graduũ, vel dignitatum præfatarum collatio nulla sit, & Superiores, qui transgressi fuerint, passiua voce sint perpetuo priuati.

Quoniam autem multi præmio magis ad virtutes incitantur, quàm pœnis, eadem Sacra Congregatio mandauit eos, quos præter Theologiam, vni etiam ex dictis linguis, per biennium operam dedisse, sufficienterque callere experimento, vt supra facto, constiterit, ad Magisteria, seu alios gradus suarum Religionum, ad quamlibet ipsorum petitionem, statim, nisi aliud obstet, promoueri, & in electionibus ad officia, & dignitates Regulares, cæteris paribus iuxta dictam Pauli V. Constitutionem, alijs omninò præferri debeant, alioquin electio aliter facta irritetur. Cæterum ne Decretum hoc vetustas vnquam infringat, aut obliuio aboleat, eiusque ignorantiam quisquam prætendere possit. Eadem Sacra Congregatio de eiusdem Sanctissimi similiter mandato, præcipit, vt in singulis Capitulis Generalibus, & Prouincialibus, quæ imposterum conuocabuntur, illud semper legatur, & super eius obseruatione à Generalibus, & Prouincialibus ante soluta Capitula, iuretur, sub pœna priuationis vocis actiuæ, & passiuæ, si alterutrum horum omittatur, ipso facto incurrenda, non obstantibus quibuscũque Romæ 16. Octobris ann 1623. ex Peyrin. to. 2. fol. 319. & in Regest. Congreg. de Propag. fide fol. 7.

Definitor Generalis.

SVMMARIVM.

Definitorum Generalium qualitates, &c. numer.1.

Definitor Generalis habet ius suffragandi in omnibus functionibus suæ Prouinciæ. numer.2.

Quam vocem habeant in electione Patrum Definitorij, nu.3.

1 AD huiusmodi Deffinitoriatus officium, nemo promoueri possit, nisi trigesimum quintum ætatis annum, & Religionis vigesimum excesserit, & Minister Prouincialis sit, vel extiterit, aut in prædicationis munere, aut Sacræ Theologiæ lectura sexennio antea præclarè se gesserit, & integritate vitæ, & morum grauitate commendatus sit. In Constit. Ord. cap. 8. §. 26. pag. 178, nu. 7.

2 Definitor Generalis actualis habet ius suffragandi in omnibus functionibus diffinitorialibus suæ Prouinciæ, ac Capituli, & Congregationis Generalis. Ibid. num. 10.

3 Definitor Generalis Actualis in electione Ministri Prouincialis habet vocem actiuam, & passiuam, si cætera concurrant. In electione verò Custodis, & Definitoris Prouinciæ, actiuam dumtaxat. Ibid. num. 20.

Reliqua vide V. Subrogatio, quoad Definitores Generales.

Definitor Prouincialis.

SVMMARIVM.

Definitorum Prouincialium qualitates. numer. 1.

Definitores tantum quatuor eligi possunt. numer. 2.

In electionibus si aliquis renuerit conuenire officio priuetur. num. 3.

Definitor tenetur detegere Præsidi defectus publicos eligendorum. num. 4.

Tenetur subscribere sententiæ maioris partis Definitorii. num. 5.

Expleto officio, concurrere potest ad Custodiatum, & Prouincialatum. num. 6.

Si Definitor potest electionibus conuenire, & tamen recusat, non est facienda subrogatio. num. 7.

Imò renuens ingredi Deffinitorium est priuandus officio. num. 8.

Si fuerit malè electus non est subrogandus alter. num. 9.

Duo esse non possint ex eadem cognatione. num. 10.

Superior Generalis non potest dispensare in requisitis ad Definitorem. num. 11.

1 AD Definitoriatus officium promoueri nemo possit, nisi trigesimum annum ætatis (inter Reformatos verò 35.

cap. 8.

8. num. 40.) & decimum quintum, religionis excesserit, & in Prædicationis, lecturæ munere per annos saltem quatuor laudabiliter versatus, aut Nouitiorum Magister, aut à Secretis Ministri Prouincialis, vel Guardianus triennio laudabiliter exercerit, & morum grauitate, vitæque integritate ornatus sit, aliter electiones nullæ sint. In Constitut. Ordin. c. 8. pag. 199. num. 12.

2 Definitores tantum quatuor, in quolibet Capitulo Prouinciali eligi possũt, qui cum Ministro, Custode, & Patribus quibus de iure competit, ad Guardianorum electionem, & aliorum Officialium institutionem in Capitulo vocari debent. Ibid. pag. 197. num. 1.

3. Si vero eorumdem Definitorum aliquis legitimè non impeditus, conuenire noluit, officio priuetur. Ibidem n. 21. Præmitti debet trina monitio.

4. Tenetur detegere Præsidi, seu Generali defectus publicos eorum, qui ad dignitates, & Officia Ordinis proponuntur, ne admittantur indigni; Imò etiam defectus occultos, non emendatos. Lezana tom. 2. cap. 13. n. 21.

5. Licet non teneatur subscribere, nisi propriæ sententiæ; quando tamen maior pars Definitorum aliquid decreuit potest ipse, imò debet subscribere, etiam inter reformatos. In Constit. Ord. cap. 8. pag. 199. num. 10.

6 Definitor in Capitulo, quo explet Definitoratũ, eligi potest in Custodem, al-

admissi fuerint, Magisteriorum, seù graduũ, vel dignitatum præfatarum collatio nulla sit, & Superiores, qui transgressi fuerint, passiua voce sint perpetuo priuati.

Quoniam autem multi præmio magis ad virtutes incitantur, quàm pœnis, eadem Sacra Congregatio mandauit eos, quos præter Theologiam, vni etiam ex dictis linguis, per biennium operam dedisse, sufficienterque callere experimento, vt supra facto, constiterit, ad Magisteria, seù alios gradus suarum Religionum, ad quamlibet ipsorum petitionem, statim, nisi aliud obstet, promoueri, & in electionibus ad officia, & dignitates Regulares, cæteris paribus iuxta dictam Pauli V. Constitutionem, alijs omninò præferri debeant, alioquin electio aliter facta irritetur. Cæterum ne Decretum hoc vetustas vnquam infringat, aut obliuio aboleat, eiusque ignorantiam quisquam prætendere possit. Eadem Sacra Congregatio de eiusdem Sanctissimi similiter mandato, præcipit, vt in singulis Capitulis Generalibus, & Prouincialibus, quæ imposterum conuocabuntur, illud semper legatur, & super eius obseruatione à G... & Prouincialibus ante so...

Definitor Generalis.

SVMMARIVM.

finitorum Generalium qualitates, &c. nu. mer.1.

finitor Generalis habet ius suffragandi in omnibus functionibus sua Prouincia. nu. mer.2.

iam vocem habeant in electione Patrum Definitorij, nu.3.

AD huiusmodi Deffinitoriatus officium, nemo promoueri possit, i trigesimum quintum ætatis annum Religionis vigesimum excesserit, & Mini. r Prouincialis sit, vel extiterit, aut in ædicationis munere, aut Sacræ Theologe lectura sexennio antea præclarè se gessit, & [illegible] te vitæ, & morum grauita. co[illegible] sit. In[illegible] stit. Ord. cap. 8. a[illegible] 7. [illegible] G[illegible] ualis habet [illegible] nctionibus [illegible], ac Capi[illegible] ralis. Ibid. [illegible] Actualis in [illegible] alis habet vo[illegible] si cætera con[illegible] ò Custodis, & [illegible] iuam dumtaxat.

Reliqua vide V. Subrogatio, quoad Definitores Generales.

Definitor Prouincialis.

SVMMARIVM.

Definitorum Prouincialium qualitates. num. 1.

Definitores tantum quatuor eligi possunt. numer. 2.

In electionibus si aliquis renuerit condescendere officio priuetur. num. 3.

Definitor tenetur detegere Praesidi defectus publicos eligendorum. num. 4.

Tenetur subscribere sententiae maioris partis Definitorii. num. 5.

Expleto officio, concurrere potest ad Custodiam, & Prouincialatum. num. 6.

Si Definitor potest electionibus conuenire, & tamen recusat, non est facienda subrogatio. num. 7.

Imo veniens in gedi Definitorium est priuandus ... officio. num. 8.

Si fuerit malè electus, non est subrogandus aliter. num. 9.

Duo esse non possunt ex eadem cognatione ... sare in ... num. 10.

Superior Generalis ... ... tum promo... ... ... eligi num. ... ... veros ... 31. cap. 8.

8. num. 40.) & decimum quintum religionis excesserit, & in Prædicationis, lecturæ munere per annos saltem quatuor laudabiliter versatus, aut Nouitiorum Magister, aut à Secretis Ministri Prouincialis, vel Guardianus triennio laudabiliter exiterit, & morum grauitate, vitæque integritate ornatus sit, aliter electiones nullæ sint. In Constitut. Ordin. c. 8. pag. 199. num. 12.

2 Definitores tantum quatuor, in qualibet Capitulo Prouinciali eligi possūt, qui cum Ministro, Custode, & Patribus quibus de iure competit, ad Guardianorum electionem, & aliorum Officialium institutionem in Capitulo vocari debent. Ibid. pag. 197. num. 1.

3. Si vero eorumdem Definitorum aliquis legitimè non impeditus, conuenire noluit, officio priuetur. Ibidem n. 21. Præmitti debet trina monitio.

4. Tenetur detegere Præsidi, seu Generali defectus publicos eorum, qui ad dignitates, & Officia Ordinis proponuntur, ne mittantur indigni; Imò etiam defectus occultos, non emendatos. Lezana tom. 2. cap. 13. n. 21.

5. Licet non teneatur subscribere, nisi propriæ sententiæ; quando tamen maior pars Definitorum aliquid decreuit potest ipse, imò debet subscribere, etiam inter reformatos. In Constit. Ord. cap. 8. pag. 199. num. 10.

6 Definitor in Capitulo, quo explet Definitoratū, eligi potest in Custodem,

Reliqua vide V. Subrogatio, quoad Definitores Generales.

Definitor Prouincialis.

SVMMARIVM.

Definitorum Prouincialium qualitates. num. 1.

Definitores tantum quatuor eligi possunt. numer. 2.

In electionibus si aliquis renuerit conuenire officio priuetur. num. 3.

Definitor tenebitur detegere Præsidi defectus publicos eligendorum. num. 4.

Tenetur subscribere sententiæ maioris partis Definitorii. num. 5.

Definitor, expleto officio, concurrere potest ad Custodiam. & Prouincialatum. num. 6.

Si Definitor potest electionibus conuenire, & tamen recusat, non est facienda subrogatio. num. 7.

Imo renuens ingredi Definitorium est priuandus officio. num. 8.

Si fuerit male electus non est subrogandus alter. num. 9.

Duo esse non possint ex eadem cognatione [illegible] *re in re-* [illegible] *num. 10.*

Superior Generalis non [illegible] *Tuissis ad* [illegible] *um promo-* [illegible] *clinum* [illegible] *31.* [illegible] *cap. 8.*

8. num. 40.) & deciinum quintum igiosis excesserit, & in Prædicationis lecturæ munere per annos saltem tuor laudabiliter versatus, aut Noui-um Magister, aut à Secretis Ministri uincialis, vel Guardianus triennio: dabilit exercerit, & morum grauita-vitæque integritate ornatus sit, aliter ctiones nullæ sint. In Constitut. Ordin. .8. pag. 199. num. 12.

2 Definitores tantum quatuor, in-libet Capitulo Prouinciali eligi possũt, cum Ministro, Custode, & Patribus qui-s de iure competit, ad Guardianorum ctionem, & aliorum Officialium institu-dem in Capitulo vocari debent. Ibid. g. 197. num. 1.

3. Si verò eorumdem Definitorum quis legitimè non impeditus, conuenire luit, officio priuetur. Ibidem n. 21. Præ-tti debet trina monitio.

4. Tenetur detegere Præsidi, seu Gene-i defectus publicos eorum, qui ad digni-tes, & Officia Ordinis proponuntur, ne mittantur indigni; Imò etiam defectus cultos, non emendatos. Lezana tom. 2. g. 13. n. 21.

5. Licet non teneatur subscribere, nisi opinæ sententiæ; quando tamen maior rs Definitorum aliquid decreuit potest, ipse, imò debet subscribere, etiam inter etorinatos. In Constit. Ord. cap. 8. pag. 9. num. 10.

6. Definitor in Capitulo, quo explet efinitoriatũ, eligi potest in Custodem,

admissi fuerint, Magisteriorum, seu graduũ, vel dignitatum præfatarum collatio nulla sit, & Superiores, qui transgressi fuerint, passiua voce sint perpetuo priuati.

Quoniam autem multi præmio magis ad virtutes incitantur, quàm pœnis, eadem Sacra Congregatio mandauit eos, quos præter Theologiam, vni etiam ex dictis linguis, per biennium operam dedisse, sufficienterque callere experimento, vt supra facto, constiterit, ad Magisteria, seu alios gradus suarum Religionum, ad quamlibet ipsorum petitionem, statim, nisi aliud obstet, promoueri, & in electionibus ad officia, & dignitates Regulares, cæteris paribus iuxta dictam Pauli V. Constitutionem, alijs omninò præferri debeant, alioquin electio aliter facta irritetur. Cæterum ne Decretum hoc vetustas vnquam infringat, aut obliuio aboleat, eiusque ignorantiam quisquam prætendere possit. Eadem Sacra Congregatio de eiusdem Sanctissimi similiter mandato, præcipit, vt in singulis Capitulis Generalibus, & Prouincialibus, quæ imposterum conuocabuntur, illud semper legatur, & super eius obseruatione à Generalibus, & Prouincialibus ante soluta Capitula, iuretur, sub pœna priuationis vocis actiuæ, & passiuæ, si alterutrum horum omittatur, ipso facto incurrenda, non obstantibus quibuscũque Romæ 16. Octobris ann 1623. ex Peyrin. to. 2. fol. 319. & in Regest. Congreg. de Propag. fide fol. 7.

De-

Definitor Generalis.

SVMMARIVM.

Definitorum Generalium qualitates, &c. numer.1.

Definitor Generalis habet ius suffragandi in omnibus functionibus suæ Prouinciæ. numer.2.

Quam vocem habeant in electione Patrum Definitorij, nu.3.

1 AD huiusmodi Deffinitoriatus officium, nemo promoueri possit, nisi trigesimum quintum ætatis annum, & Religionis vigesimum excesserit, & Minister Prouincialis sit, vel extiterit, aut in prædicationis munere, aut Sacræ Theologiæ lectura sexennio antea præclarè se gesserit, & integritate vitæ, & morum grauitate commendatus sit. In Constit. Ord. cap. 8. §. 26. pag. 178, nu. 7.

2 Definitor Generalis actualis habet ius suffragandi in omnibus functionibus diffinitorialibus suæ Prouinciæ, ac Capituli, & Congregationis Generalis. Ibid. num. 10.

3 Definitor Generalis Actualis in electione Ministri Prouincialis habet vocem actiuam, & passiuam, si cætera concurrant. In electione verò Custodis, & Definitoris Prouinciæ, actiuam dumtaxat. Ibid. num. 20.

8. num. 40.) & decimum quintum, ligionis excesserit, & in Prædicationis, lecturæ munere per annos saltem quatuor laudabiliter versatus, aut Nouitium Magister, aut à Secretis Ministri prouincialis, vel Guardianus triennio laudabiliter exercerit, & morum grauitate, vitæque integritate ornatus sit, aliter electiones nullæ sint. In Constitut. Ordin. cap. 8. pag. 199. num. 12.

2 Definitores tantum quatuor, in quolibet Capitulo Prouinciali eligi possũt, qui cum Ministro, Custode, & Patribus quibus de iure competit, ad Guardianorum electionem, & aliorum Officialium institutionem in Capitulo vocari debent. Ibid. pag. 197. num. 1.

3. Si verò eorumdem Definitorum aliquis legitimè non impeditus, conuenire noluit, officio priuetur. Ibidem n. 21. Præmitti debet trina monitio.

4. Tenetur detegere Præsidi, seu Generali defectus publicos eorum, qui ad dignitates, & Officia Ordinis proponuntur, ne admittantur indigni; Imò etiam defectus occultos, non emendatos. Lezana tom. 2. pag. 13. n. 21.

5. Licet non teneatur subscribere, nisi propriæ sententiæ; quando tamen maior pars Definitorum aliquid decreuit potest ipse, imò debet subscribere, etiam inter reformatos. In Constit. Ord. cap. 8. pag. 199. num. 10.

6. Definitor in Capitulo, quo explet definitoratũ, eligi potest in Custodem,

absque vlla vacatione, aut in Prouincialem Ministrum, aut Guardianum, quia nulla adest prohibitio, Tolet. 1652.

7 Definitor præsens, & nolens conuenire in Definitorio, sub aliquo prætextu, tunc non debet fieri subrogatio alterius Patris, ex declaratione Sacræ Congregationis, prout sequitur; Imò deuenire ad priuationem, vt supra nu. 3.

Medtolanen.

Eminentissimi, & Reuerendissimi Signori.

IL Ministro Prouinciale de' Minori Osseruanti Riformati di Milano, desiderando, che l'elettioni de' Superiori nella sua Religione, si faccino sempre in conformità delle proprie Constitutioni, e de' Decreti di questa Sacra Congregatione supplica humilmente l'EE. VV. à degnarsi dichiarare, se ne' casi, che alcuni Definitori presenti, ancorche intimati à concorrere all'elettioni, ricusino d'interuenirui, si debbano all'hora, in lor vece instituire degl'altri Padri della Prouincia, conforme le Constitutioni Riformate ordinano, (cap. 8. num. 51.) che si facci quando manca alcun de' Definitori, che non si possi hauere per lo spacio di trè giorni.

Che il tutto &c.

Sacra Congregatio Eminentissimorum S.R.E. Cardinalium negocijs, & consultatio-

tationibus Episcoporum, & Regularium Præposita, audito Commissario Generali Ordinis, & referente Eminentissimo Franciotto censuit, casum propositum nõ comprehendi sub dispositione cap. 8. num. 51. Constitutionum, quoad prætensam subrogationem. Romæ 6. Augusti 1655.

M. Cardinalis Ginettus.

Loco † Sigilli.

H. Archiep. Patrac. Secr.

8 Renouatur statutum, quod si Definitor non legitimè impeditus, & vocatus renuerit ingredi Diffinitorium, suo priuatur officio. Rom. 1664.

9 Si contingat, quod post Capitulum Prouinciale recognoscatur aliquem Definitorem fuisse nulliter, vel inualide electum, deponatur ab officio, & declarat Capitulum Generale, quod in tali casu non fiat subrogatio, sed noua electio Definitoris per Diffinitorium Prouinciale. Rom. 1664.

10 Ex eadem autem cognatione Definitores duo esse non possint, nisi, & probitate vitæ, & doctrinæ præstantia ita excellant, vt meritò cum eis Generalis iudicio dispensandum esse videatur. Vallisolet. 1593. Duo fratres germani in Prouincialatu immediatè sibi succedere, aut simul in Definitores duo ex eadem agnatione eligi minimè possint, vt alias statutum est. Rom. 1639. Et eo minus poterit ex eadem cognatione eligi Prouincialis,

cialis, & Definitor, vel Custos, & Definitor: Hæc autem prohibitio post quartum gradum durare non debet, posset tamen arctius limitari; Nomine autem cognationis hic non veniunt tantum illi, qui per fœminas coniunguntur, sed etiam qui per masculos, sic etiam includuntur ascendentes, & descendentes in recta, & transuersali linea, vt Pater, Filius, Nepos &c. Frater, auunculus, consobrinus &c. non autẽ affines. Sanctor. in Comment. statut. c. 8. statut. 37. q. 8.

An decedente vno ex quatuor Definitoribus, possit subrogari aliquis Pater, cui competit de iure, quamuis sit ex eadem cognatione vnius ex tribus Definitoribus. Respon. quòd quamuis subrogatio non sit electio, nihilominus quia finis legis est amputare perpetuitatem officiorum à Fratribus eiusdem cognationis, in hoc casu consulendum erit Superiori Generali, cui præfatum statutum Vallisolet. committit ius dispensandi, vel includendi, aut excludendi aliter inconsulto Superiore Generali, non debet admitti huiusmodi subrogatio. An verò interesse possint simul Diffinitorijs, Sac. Congreg. Episcoporum, & Regul. Decla. aut nó posse, prout Ver. Diffinitorium. Si ergo duo ex eadem cognatione non possunt ingredi simul Diffinitoria, cupio scire ad quid inseruiet huiusmodi subrogatio.

4 Sed oritur alia difficultas, An Superior Generalis de Obseruantia possit dispensare super ætate, & alijs requisitis

in Definitorem? Resp. quòd quamuis videatur habere hanc facultatem, & pluries dispensauerit, cum statutum non habeat clausulam irritantem, nihilominus Sacra Congregatio declarauit non posse, prout in sequentibus.

Eminentiss. & Reuerendiss. DD.

FRater Paulus à Mercato Ordinis Minorum Strictioris Obseruantiæ Prouinciæ Reformatæ Sancti Angeli, alias suæ Prouinciæ Definitor electus fuit; ac in Const. Generalibus ordinis cauetur, ne quis ad Diffinitoratus Munus assumatur, nisi lector, aut concionator, aut saltem bis Guardianatus officio functus sit, secus electiones sint nullæ, & inualidæ. Orator verò, nec lector, nec concionator existit, & semel tantum Guardianatus officium exercuit, Et licet Superior Generalis, qui Capitulo præerat dispensando permisit, vt dictus Orator Definitor eligeretur, etiamsi prædictæ conditiones illi deerant; Modo controuertitur, an dicta Dispensatio valida fuerit? Ideo Orator pro suæ conscientiæ quiete, & ne ab aliquo molestetur, ad EE. VV. recurrit, humiliter supplicando, vt si in dicta electione aliquis defectus ob præmissa interfuit, dignentur, dispensare, & redeintegrare.

Sacra Congregatio S.R.E. Cardinalium, negotijs, & consultationibus Episcoporum & Regularium præposita, audito Commissario Generali, ac visis constitutionibus Ordinis, rèque maturè perpensa,

censuit electionem fratris Pauli à Mercato in Diffinitorem Prouinciæ Sancti Angeli, ex defectu conditionum ab ijsdem requisitarum fuisse, & esse nullam, nec per Vicarium Generalem potuisse in his dispensari, ac proinde in eius locum, alium ad præscriptum earumdem Constitutionum esse subrogandum, prout præsenti Decreto, subrogari mandat; supradictorum executionem eidem Commissario Generali iniungit. Contrarijs non obstantibus. Dat. Romæ hac die 14. Iunij 1652.

M. Cardinalis Ginettus.

Loco † Sigilli.
M. Albericius Secretarius.

In Registro Curiæ pag. 317. 318.

Hoc denuò decisum fuit ab eadem Sac. Congregatione die 3. men. Octobris eiusdem anni 1652. in electione Custodis, & vnius Definitoris Prouinciæ Reformatæ, Romanæ, ob defectum ætatis præscriptæ in Constitutionibus Ordinis, & Reformatorum, & sic obseruandum est.

Reliqua vide v. Subrogatio quoad Definitores Prouinciales.

Definitorium.

SVMMARIVM.

Duo ex eadem cognatione Diffinitorijs simul interesse non possint. nu.1.

1 IN Constitutionibus Generalibus Ordinis, tit. de Definitoribus c.8. pag.199.num.15. prouisum fuit, quod duo ex eadem cognatione Definitorijs simul interesse non possint, quam determinationem cum controuerteretur inter aliquos fratres, Sacra Congr. prouidit, prout sequitur, videlicet.

Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium negotijs, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita. Attentis narratis, atque auditis partibus, Eminentissimo Vidone referente, re maturè considerata, censuit; & decreuit non licuisse, nec licere; sub quocumque titulo, prætextu, seu colore duos fratres germanos in Definitorium ingredi, & si, modo in aliquibus Prouincijs ingrediuntur, vnum omninò excludi mandauit: Defectus verò si qui forsan, ob tale ingressum, vsque modo, intercesserint, suppleuit, prout præsentium vigore decernit, mandat, & respectiuè supplet: Contrarijs quibuscum-

que

que non obstantibus. Romæ 30. Ianuarij 1662.

M. Card. Ginettus.

Loco † sigilli.

Emil. Episc. Camerinen. Secretarius.

In Regest. fol. 356.

Discreti.

SVMMARIVM.

Discreti perpetui Ordinis sunt Generales, & Commissarij Generales, & quare. nu. 1.

Vocales, seu Discreti a Conuentibus mittendi ad Capitula Prouincialia non sunt amplius eligendi adest Decretum, & Breue Apostolicum. num. 2.

1 Discreti perpetui Ordinis sunt Generales, & Commissarij Generales officio functi, quæ præminentia non est ambitionis fomentum, sed habitæ dignitatis insigne, quod licet ab omnibus alijs Prælatis ablatum sit per Clementem Octauum, Gregorium XV. & Vrbanum Octauum, Generalibus tamen, & Commissarijs Generalibus remansit intactum, ipsa ratione dictante, vt publicis negotijs peritiores assistant. Sanctor. in Comment. Constit. Ordin. pag. 514.

2 An in Familia Cismontana sint itenum

rum eligendi Vocales,seu Discreti à Conuentibus mittendi ad Capitula Prouincialia.

Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium, negotijs, & consultationibus Episcoporum, & Regulariũ præposita censuit in Prouincijs Cismontanis, tàm Obseruantiæ, quàm Reformatorum, non esse locum præfatæ Discretorum electioni, ac proindè imponendum esse perpetuum silentium,facto verbo cum Sanctissimo, Romæ die 23. Octobris 1657. In Reg. huius Congreg. fol.326 Hoc idem firmauit per Breue Apostolicum Alexander VII. prout sequitur.

ALEXANDER Papa VII.

Ad futuram rei memoriam.

SAcrosancti Apostolatus Nobis Diuinitus commissi ratio postulat, vt ea per quæ controuersiæ inter Religiosos viros, qui contẽptis sæculi illecebris vota sua sub arctioris vitæ regulæ Altissimo reddere iugiterque satagunt, exortæ perpetuò sopiantur, peculiari paternæ charitatis nostræ studio intendamus.

Itaque de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotijs, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium Præpositorum concilio, visis per eosdem Cardinales supplicibus porrectis nomine plurimorum Fratrum Minorum

tum de Obseruantia, tum Reformatorum nuncupat. Cismontanæ Familiæ Ordinis Sancti Francisci instantium pro restitutione assertæ consuetudinis eligendi Vocales, seu Discretos à Conuentibus mittendos ad Capitula Prouincialia, auditisque sæpius in particulari dictorum Cardinalium Congregatione dilectis filijs Fratribus Commissarijs, Generali, & Curiæ, necnon Procuratore Generali Reformatorum Ordinis prædicti, partibusque hinc inde, tam verbo, quam scripto informantibus, cum omnibus pro vtraque earum deductis, ac postmodum toto negotio in plena prædictorum Cardinalium Congregatione (dilecto filio nostro Ioanne Baptista tit. S. Petri in vincula eiusdem S.R.E. Presbytero Cardinale Pallotto nuncupato referente) diligenter, & maturè discusso: in Prouincijs Cismontanis, tàm Obseruantiæ, quam Reformatorum dicti Ordinis non esse locum præfatæ Discretorum electioni, auctoritate Apostolica tenore præsentium: ac proinde perpetuum desuper silentium imponimus: salua tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

Decernentes pariter easdem præsentes litteras validas, & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus, & singulis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inuiolabiliter obseruari, sicque in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, & causarum Palatij Apostolici Audito-

ditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstan. Decreto fel. rec. Innocentij Papæ X. prædecessoris nostri, & eius Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis cæterisque contrarijs quibuscumque. Volumus etiam, vt præsentium transumptis manualicuius Notarij publici subscriptis & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 27. Iulij 1658. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

G Gualterius.

In Regest. fol. 329. & Constit. Generalibus Ord. pag. 372.

Donatio.

SVMMARIVM.

Donatio facta intuitu ingressus Religionis declaratur valida. nu. 1.

1 DVbium illud. An scilicet renunciatio, seu Donatio bonorum facta ab existente adhuc in sæculo prætextu,

tu, & intuitu ingressus Religionis, stante dispositione Conc. Trident. sess. 25. de Regul. cap. 16. valida sit, necne?

Illustrissimi Cardinales Concilij Interpretes diffinierunt in hunc modum videlicet:

Sacra Congregat. censuit Decretum Concilij Trident. cap. 16. sess. 25. de Regularibus, & Monialibus, non habere locũ in renunciatione facta ante susceptionem habitus.

H. Card. Matth.

In Summa Bullarii Quaranti fol. 330. & in Regesto Congregat. Concil. Tridentini fol. 176.

Eiectus.

SVMMARIVM.

Incorrigibiles quomodo probandi, antequam eijciantur à Religione num. 1.

Solus Generalis de consilio sex Patrum *eiicere potest incorrigibiles. num.* 2.

Sacra Congregatio declarat præfatos Patres *eligi posse in vnaquaque Prouincia. numer.* 3.

Sacra Congregatio extendit facultatem eiiciendi incorrigibiles, (seruat. seruandis) Comissarijs Prouinciarum Orientalium, & Occidentalium. 4.

Dubia, & responsi Sacræ Congregationis Conci-

silij ad eiectos, & incorrigibiles pertinent num. 5.

1 A Religione nullus eijci potest, nisi sit incorrigibilis, & per annum in carceribus probatus in ieiunio, & pœnitentia. Sacra Congregat. Concilij Tridentini die 21. Septembris 1624. de mandato Vrban. VIII, prout in libello Decretorum.

2. Eijci non potest incorrigibilis à Religione nisi à Generali, de consilio, & assensu sex Patrum ex grauioribus Religionis eligendis in singulis Capitulis, vel Congregationibus Generalibus, & tunc nonnisi instructo processu, & plenè probatis causis expulsionis. Pro cuius intelligentia.

3 Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interp. Sanctiss. D. N. approbante, declarauit sex Patres in singulis Capitulis, vel Congregationibus generalibus eligendos, de quorum consilio, & assensu Generalis potest Regulares incorrigibiles à Religione eijcere, in vnaquaque Prouincia eligi posse, eosdemquè sic electos, si Generalis tam longe abfuerit, vt vna cum eis conuenire non possit, debere ad eumdem transmittere summarium Processus, vna cum eorum voto, & iuxtà illud Generalis possit ad sententiam expulsionis procedere; Interea tamen vsque ad primum generale Capitulum, vel Congreg. proximè celebrandam, Sua Sanctitas annuit, vt eiectis

ser-

seruata in reliquis forma Decreti,hac de re editi, fieri possit à Generali, & idem cum consilio, & assensu sex Patrum, quos idemmet Generalis in qualibet Prouincia, infrà quatuor menses elegerit. Nona Augusti 1625.

S.Card S Susannæ.

Loco ✝ Sigilli.

Prosper Fagnanus Sac. Congr.Secr.

In Regesto huius Congregationis fol. 187.

4 Hanc facultatem eijciendi incorrigibiles extendit Sac. Congreg. Commissarijs Prouinciarum Orientalium, Occidentalium,ac Insularum (seruatis seru.) prout sequitur.

Eminentissimi Patres.

Cum circa Decreta de Eiectis, & Apostatis, sit iam per hanc Sacram Congreg. concessum Ministro Generali Ordinis S. Francisci de Obseruantia,vt in vnaquaque Prouincia suæ iurisdictionis possit eligere sex Patres ex grauioribus, infrà quatuor menses, quorum assensu possit eijcere à Religione incorrigibiles. Et cum dicta Religio sit ita dilatata, vt nunquam possit præsentialiter adire quamplures Prouincias, præsertim Orientalium, Occidentalium, ac Insularum; necnon Germaniæ & Flandriæ, ad quas ex Decreto prædictæ Religionis, & consuetudine, destinantur Generales, & particulares Commissarij,

sarij, seù Visitatores cum plenitudine potestatis: Supplicat prædictus Minister Generalis, vt dignentur Dominationes VV. Eminentissimæ prædictam facultatem sibi concessam extendere ad Commissarios, & Visitatores prædictos per præfatum Ministrum Generalem electos, seù eligendos, quod habebitur pro summa gratia.

Sac. Congr. Card. Concil. Tridentini Interpretum censuit indulgendum esse Generalibus Commissarijs, & Visitatoribus ad suprascriptas Prouincias ablegatis, vt Regulares Incorrigibiles eijcere possint, vna cum sex Patribus grauioribus pro vnaquaque Prouincia eligendis in singulis Capitulis, vel Congregationibus Generalibus. Atque interea, vsque ad primum generale Capitulum, vel Congregationem proximè celebrandam, annuendum esse, vt eiectio, seruata in reliquis forma Decreti, hac de re editi, fieri possit à Commissarijs, & Visitatoribus antedictis, vna cum consilio, & assensu sex Patrum, quos ipsimet Commissarij, & Visitatores in qualibet Prouincia elegerint: Idque agendum cum Sãctissimo Domino Nostro, qui die 17. eiusdem mensis Augusti 1625. benignè annuit.

Cosm. Card. de Torres.

Loco ✝ Sigilli.

Prosper Fagnanus Sac. Congr. Secr.

5 Pro complemento huius tituli referam Responsiones Sac. Congreg. Conc. Trident ad dubia proposita pro incorrigibilibus, & eiectis, videlicet.

Procurator Generalis Ordinis Sanctæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum; mediante intercessione Eminentissimi de Lugo Card. Protectoris, Supplicat pro sua (vt inquit) & aliorum Superiorum Regularium intercessione, per hanc Sacram Congregationem responderi ad infrà quæsita super Decreto de Apostatis, & Eiectis, iussu Summi Pontificis, ex sententia eiusdem Sac. Congreg. edito anno 1624.

1 An Regularis constitutus in carceribus, spatio vnius anni in ieiunio, & pœnitentia, ad finem, vt tamquam incorrigibilis à Religione eijciatur, si è carceribus fugiat, dicto carcerationis anno nondum expleto, & deinde sit captus, possit tunc vti incorrigibilis eijci, An verò quid aliud faciendum sit?

2 An Regularis pluribus interpolatis vicibus pro reiteratis delictis in diuersis temporibus commissis, in carceribus detentus, possit vno in carcerationis anno (vt supra interpolato expleto) tanquam incorrigibilis à Religione eijci, si post dictum annum carcerationis interpolatum, animo indurato, in sua pertinacia perseuerans, iterum delinquat?

3 An Generalis Ordinis possit delegare facultatem eijciendi à Religione, Prouicialibus, seù Commissarijs, vel Vi-

Vicarijs Generalibus: & an delegatio sit à Generali facienda an quolibet casu, an verò indefinitè in omnibus casibus?

4 An sex Patres, de quorum consilio, & assensu eiectio fieri debet, sint eligendi de tota Religione, an potius sufficiat ex qualibet Prouincia, seù Regno?

5 Quod si à Religione huiusmodi sex Patres non fuerint electi in Capitulo, seù Congregatione Generali, quid faciendum sit vsque ad primum Capitulum Generale?

6 An sufficiat vt Prælatus Conuentualis, seù Prouincialis conficiat Processum (stylo Religionis seruato) & illius summarium transmittat Generali Ordinis, seù illius delegato, qui adhibitis sex Patribus electis, quilibet illorum videat eumdem Processum, vt transmittat votum suum per literas eidem Generali, seù Delegato?

7 An Generalis, seù Delegatus possit ferre sententiam eiectionis à Religione, quando à tribus ex sex Patribus electis, seù ab illorum maiori parte, dicta sententia approbetur; An potius sit necessarium, vt omnes sex dent votum, itaut ex defectu voti, etiam vnius non possit sententia validè ferri?

Die 21. Iuny 1653.

SAcra Congregatio Eminentissimorum Cardinalium Concilij Tridentini In-

terpretum omnibus maturè perpensis.

Ad primum Respondit. Regulares delinquentes, vti incorrigibiles eijci non posse à Religione, anno carcerationis non dum completo.

Ad 2. Non sufficere annum carcerationis interpolatè expletum; sed requiri spatium vnius anni continuum, & integrum.

Ad 3. Generalem Ordinis non posse delegare facultatem eijciendi à Religione Prouincialibus pro eorum Prouincijs, seù Commissarijs, vel Vicarijs Generalibus.

Ad 4. Inhærendo declarationi alias factæ die 5. Augusti 1625. à san. mem. Vrbani VIII. approbatæ respondit sex Patres eligi posse in vnaquaque Prouincia, seu Regno.

Ad 5. Respondit recurrendum esse ad Sacram Congregationem in singulis casibus.

Ad 6. Processus esse conficiendos iuxta stylum, & Constitutiones Religionis, & illorum transumptum authenticum esse transmittendum ad singulos sex Patres electos, qui per litteras possint votum dare.

Ad 7. Sententiam eiectionis à Religione fieri debere saltem de voto maioris partis sex Patrum electorum.

Petrus Aloysius Card. Carafa Præf.
Franciscus Paulutius Sac. Congr. Concil. Secretarius.

In Regesto huius Congregationis fol. 189.

Electio.

SVMMARIVM.

In electionibus quænam Constitutiones legendæ sunt. num. 1.

Quænam electiones fieri debent per suffragia secreta, & ballottationes, num. 2.

Electiones Officialium Ordinis quomodo dicantur canonicæ, num. 3.

Electio per schedulas secretas fiat. num. 4.

Et si in primo scrutinio non sequatur iterentur scrutinia donec fiat electio. ibidem.

Differentia inter electiones Officialium Ordinis. num. 5.

In paritate votorum, Minister Prouincialis deficiente Præside, habet votum decisiuum. num. 6.

Nomina eligentium nunquam publicari debent. num. 7.

Manifestans publicè votum suum, permittente Capitulo, reddit electionem inualidam, num. 8.

Duo Disquisitores debent scribere schedulas Vocalium infirmorum, & nescientium scribere. num. 9.

Quod in Prouincia Strictioris Obseru. Mediolanen. omnino tollantur diuisiones, & conuentiones partium, ad hoc vt electiones fiant ad præscriptum Constitutionum. num. 10.

1 IN electionibus, ante omnia legendæ sunt Constitutione de qualitate, & requisitis eligendorum. Clem. VIII. in Decretis pro Reformatione Regularium num. 35, & 36. Item Decretum Sacræ, & Vniuersalis Inquisitionis de mandato Vrbani Octaui, incip. Sanctissimus, prout in libello Decretorum. Item Decretum super erectione studiorum linguarum Sacræ Congregationis de Propaganda Fide, positum V. Decreta, n. 3. Demum Decretum, Cum non sine graui animi molestia, &c. V. Congreg. S. Officij, n. 3.

2 De cætero, omnes, & singulæ electiones Prominiſtrorũ, Custodum, & Guardianorum nostri Ordinis per suffragia secreta, & ballottationes fieri debent iuxtà Breue Vrbani Octaui, videlicet.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad futuram rei mem.

RElígiosos viros, qui abnegantes semetipsos, vt facerent voluntatem Domini, suam fregerunt, sicuti peculiaribus huius Sanctæ Sedis fauoribus, & gratijs dignos existimamus, ità ad circumspectam illius prouidentiam pertinere dignoscimus, ea sedulò statuere, atquè ordinare, quibus Religiosi ipsi, qui in eam quàm singulari diuinæ benedictionis præsidio ingressi sunt, via dignè ambulantes,

amplioribus in dies coram oculis Dominĩ proficiant incrementis.

Hinc est, quod Nos, dilectorum filiorum Fratrum Minorum Sancti Francisci de Obseruantia nuncupatorum pro paterno, quos eos prosequimur charitatis affectu, statui, & fœlici gubernio consulere, eisquè specialem gratiam facere volentes, supplicationibus dilecti filii Fabij Papazzoni Commissarij Generalis Curiæ eiusdem Ordinis Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, vt de cætero omnes, & singulæ electiones, tàm Ministrorum Prouincialium, & Custodum, quem Guardianorum dicti Ordinis per suffragia secreta, & ballottationes fiant, & in paritate suffragiorum, Præsidens electionibus huiusmodi, votum, siuè suffragium decisiuum habeat.

Præterea, vt postquam Statuta generalia dicti Ordinis in vnum volumen compilata, & Typis ædita, & reuisa, & approbata per Sedem Apostolicam fuerint, nulla alia ab indè in futurum statuta, seù Constitutiones in Familia Cismontana eiusdẽ Ordinis fieri, seù condi possint, sed prædicta Generalia statuta, postquam vt præfertur reuisa, & approbata per dictam Sedem fuerint, imposterum seruari debeant.

Ad hæc, vt de cætero Fratribus de familia nuncupatis dicti Ordinis transitus ad Fratres Reformatos eiusdem Ordinis non concedatur, nisi in Capitulis, seù Congregationibus Prouincialibus, cum

consensu vtriusque Ministri Prouincialis, vel Ministri Generalis, & quod eos, qui à Fratribus Reformatis huiusmodi ad illos de Familia transire voluerint, fel. record. Clementis Octaui, & Pauli V. Roman. Pontif. prædecessorum nostrorum, ac nostrarum in simili forma Breuis hac super re alias emanatarum litterarum forma omninò seruetur Apostolica auctoritate, tenore præsentium statuimus, mandamus, & ordinamus.

Demum, vt Fratres eiusdem Ordinis ad audiendas Christi fidelium Confessiones alias approbati, omnibus, & singulis facultatibus, Pœnitentiarijs Apoostlicis in hac Alma Vrbe nostra concessis, circa administrationem Sacramenti Pœnitentiæ in Ecclesia S. Mariæ Angelorum nuncupat. eiusdem Ordinis propè Assisium quotannis die secunda Augusti, qua festum solemne in dicto Ordine celebrari consueuit dumtaxat vti possint eisdem auctoritate, & tenore concedimus.

Decernentes præsentes litteras validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & ab omnibus, ad quos spectat inuiolabiliter obseruari, sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutio-

nibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Familiæ huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quauis firmitate roboratis, statutis,& consuetudinibus, priuilegijs quoque indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis, quibus omnibus, & singulis, illorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrarijs quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die decima Nouembris 1642. Pontificatus Nostri Anno Vigesimo.

M. A. Maraldus.

Aduertendum pro intelligentia huius Bullæ, quod supplicatio Religionis facta fuit pro electione Proministrorum, & Custodum mittendorum ad Comitia Generalia; nihilominus fuit impressum, Ministrorum; quod non afficit. Item vbi agit de transitu e Familia ad Reformationem non bene citatur Clem. Oct. quia nullam in Bullis suis fecit mentionem de huiusmodi transitu. Demum circa Collectionem statutorum, iam facta fuit anno præterito 1663. & non est amplius facienda, sed tantum obseruanda.

3 Electiones omnes Officialium Ordinis ne dum secretas, sed etiam canonicas esse, ex Trident. *sess.* 25. *cap.* 6. cautum

bus huiuſmodi votum, ſeù ſuffragium decisiuum habet.

6 Pro cuius intelligentia obſeruandum eſt, quod quamuis Sacra Congregatio anno 1652. decreuiſſet, quod in electionibus in paritate votorum, Votum decisiuum competeret tantum Præſidenti, non autem Prouincialibus, etiam ſi electionibus præfuiſſent, nihilominus ob incommoda, quæ inde oriebantur in negotijs decidendis. Inſtante P. Commiſſario Generali, eadem met Sacra Congregatio benignè annuit, quod Miniſtri Prouinciales in electionibus præſutis, deficiente Præſide, habeant votum decisiuum, in paritate votorum, prout ſequitur, videlicet.

Beatiſſimo Padre.

Fra Sebaſtiano di Gaeta Commiſſario Generale de Minori Oſſeruanti, e Riformati, proſtrato à ſantiſ piedi di Voſtra Beatitudine eſpone come quaſi tutte le Prouincie Ciſmontane, commeſſe al ſuo Gouerno ſono d'ordinario in Diffinitorio ſei Padri, cioè Prouinciale, Cuſtode, e quattro Diffinitori. E perche tal'hora così nell'elettioni de' Guardiani, & altri Officiali, come nella determinatione delle cauſe, & di altri negotij graui poſſono in contradittione riuſcire i voti pari, onde ſenza concluderſi coſa alcuna naſcano diſordini. Supplica humilmente V. Santità à prouedere d'opportuno rimedio in futuro, commandando, che in tal caſo di parità, s'aggiunga al Diffinitorio vn altro

Padre con voto attiuo, ò concedendo al Prouinciale il voto decisiuo, si come Vrbano Ottauo di fel. mem. il concedè à i Præsidenti dell'elettioni Canoniche (hora dalla Sacra Congregatione dichiarato non intendersi per li Prouinciali, mà per li Commissarij, quando si mandano dal Superiore Generale, ò pure in altro miglior modo, che parerà alla S. Vostra. Quam, &c.

Sacra Congregatio S.R.E. Cardinalium negotijs, & consultationibus Episcoporum & Regularium præposita, ad euitandam paritatem suffragiorum, quæ ex numero pari sex vocalium, quibus definitoria Prouincialia constant, tam in electionibus faciendis, quàm in negocijs decidendis oriri potest, Ministris Prouincialibus deficiente Præside, in huiusmodi casibus votum decisiuum concessit. Dat. Romæ 13. Martij 1653.

M. Card. Ginettus.

Loco † Sigilli.

H. Archiep. Patracen. Secretarius.

In Regesto huius Congregationis folio 185.

7 In electione, vota debent ita esse secreta, vt singulorum eligentium nomina nunquam publicentur, Triden. sess. 25. cap 6.

8 Irrita est electio, in qua vnus electorum, publicè manifestat suum votum,

per-

permittente Capitulo. Lezan. n. 11. quod decisum fuit à Rota in vna Treuerensi 20. Nouembris 1624. coram Illustriss. D. Coccino. Rodrig. in summ. c. 102. n. 4.

9 Infirmorum vota, & non valentium, ac nescientium scribere debent sumi à duobus Disquisitoribus, quæ deferre debent in locum electionis in vrna, & patenter ponere in vase reliquatum schedularum. Reform. 1642. pag. 71. n. 21.

10 Cum nil magis proficuum sit Religioni, quam meliores eligere in Superiores & nil deterius illi euenire possit, quam sub titulo iustitiæ distributiuæ, in conferendis hanoribus, æqualitatem sustinere, vt æqualia omnia omnibus, id est doctis, & indoctis, iunioribus, & senioribus, stultis, & sapientibus, robustis, ac debilibus reddantur; hinc est, quod Sac. Congregatio volens huic malo occurrere sequens decretum seruari mandauit, videlicet.

Eminentissimi, & Reuerendissimi Signori.

Fra li molti abusi introdotti nel Capitolo passato di questa Riformata Prouincia di Milano dal P. N. N. Commissario in detto Capitolo, il principale fù l'introdurre in detta Prouincia sei distretti, assignando à ciascun distretto vn Padre di tal distretto in Diffinitorio con suoi Guardiani, cosa, che à prima faccia pare ch'habbia assai del ragioneuole; mà li disordini che del continuo nascono mostrano il contrario, per esser vn elettione

ristretta, & aitata contro la libertà, e dispositione de Sacri Canoni, li quali vogliono, che l'elettioni siano secondo le virtù, e meriti, e non secondo il luogo, e Patria. Simili elettioni faceuano anco le Prouincie della Marca, e Bologna, e furono, per li molti disordini, che nasceuano, con gran maturità leuate dalla Sacra Congregatione, come è noto al P. Commissario Generale, senza il consenso di cui fece il sopradetto Visitatore questa legge, la quale essendo fatta senza in placet de Superiori generali, e contro la mente della Sac. Congregat. si supplica l'EE. VV. à rimediare.

Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium, negocijs & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attentis narratis, iniungendum censuit, prout tenore præsentium iniunxit Patri Commissario Generali Ordinis huiusmodi, qui curet, vt omninò tollantur asserta diuisio, & conuentio, ac electiones præfatæ fiant ad præscriptum constitutionum Apostolicarum, & Ordinis eiusdem; sicque, & non aliter exequi mandet, & præcipiat. Romæ die 5. Decembris 1652.

M. Card. Ginettus.

Loco † Sigilli.

F. Episcopus Camers Secretarius.

In Regest. eiusdem Congreg. fol. 200.

Eom-

Forma absolutionis in omnibus Capitulis ante electionem seruanda. Dicto Confiteor, &c. Misereatur vestri, &c. Indulgen. & remissionem, &c.

DOminus noster Iesus Christus vos absoluat, & ego auctoritate ipsius ac Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac Sanctæ Sedis Apostolicæ mihi in hac parte commissa, & vobis concessa, absoluo vos ab omni vinculo excõmunicationis, si quã incurristis, & restituo vnioni & participationi fideliũ, necnon Sanctis Sacramentis Ecclesiæ: dispensando vobiscum in omni sententia irregularitatis, suspensionis, & interdicti, si qua innodati estis, & ad effectũ electionis canonicè, & ritè nunc per vos celebrandæ, quatenus opus sit, & indigetis, vos habilito. In nomine Patris, &c. Amen.

Eleemosyna.

SVMMARIVM.

Regulares non possunt prohiberi ab eleemosynarum petitione; ponitur Decretum, num. 1.

Inquisitores possunt procedere contra impedientes quæstuationem, num. 2.

Reli-

Religiosus subditus, absque licentia, nullam potest eleemosynam facere. num. 3.

Frater Minorita cum facultate Superioris, potest subuenire paupertati Parentum. numer. 4.

Pauperes petentes eleemosynam per Ecclesiam expelli mandat Pius V. num. 5. Vide, quaritare.

1 REgulares mendicantes non debent prohiberi ab eleemosynarum petitione in Diœcesibus vbi habent Conuentus, sed tantum teneri ostendere licentiam Episcopo loci, si extra loca vbi habent Monasteria quæstuare voluerint, prout à Sacra Congregatione anno 1621. prouisum fuit sequenti Decreto. Videlicet.

Illustrissimi, & Reuerendissimi Domini. Procuratores Ordinis Mendicantium conqueruntur, quod Fratres eorum à nonnullis Episcopis, & locorum Ordinarijs interpellãtur quominus eleemosynas quærant in ipsamet Diœcesi, vbi quis illorum Conuentus existit. Insuper aliqui ex ipsis etiam prohibent, quin ijdem fratres eleemosynas in sua Diœcesi, extra Conuentus locum, nisi per quinque, aut sex millia-ria, petant; Cum autem id priuilegijs Apostolicis aduersari videatur, cadatque in graue Religionum detrimentum, supplicant ijdem Procuratores, vt declaretur; An hæc fieri possint ab Episcopis, necne?

Sacra Congregatio Cardinalium Con-

cilij Tridentini Interpretum censuit Fratres Ordinum Mendicantium nequaquam posse ab Episcopis prohiberi, quominus per seipsos in Diœcesibus, vbi habent Conuentus eleemosynam quærant, sed tantum si extra loca vbi Monasteria existant quæritare voluerint, teneri suorum Superiorum licentiam Ordinario ostendere.

R. Card. Vbaldinus.

Prosper Fagnanus Secr.

Hoc Decretum habet executorialem Marci Antonij Franciotti Prothonotarij Apostolici, vt in Bullario paruo Franciscano fol. 395. In Regesto Sac. Congregat. Concil. Trid. fol. 18.

2 Hinc est, quod contra quoscumque Ordinarios inhibentes dari eleemosynas Religiosis mendicantibus; possunt procedere inquisitores hæreticæ prauitatis. Lezana, to. 5. in 3. fol. 431.

In Mare magnum Eremitarum S. August. ibi, Circa §. 51.

3 Religiosus subditus nullam potest eleemosynam facere absque licentia, saltem tacita, sui Prælati, alias est reus voti paupertatis. D. Thom. 2. 2. qu. 32. art. 8. D. Anton. 3. p. tit. 16. c. 1. notab. 4. In quibus autem casibus præsumatur prædicta licentia tacita Prælati, docet Peyrin. de subdito, qu. 2. c. 2. §. 8. At cum facultate Prælati, etiam Fratres Minores de Obseruantia subuenire possunt paupertati parentum pauperum, prout in sequenti exemplo, videlicet.

4 Osseruanti. Al memoriale di Frà Tomaso ad Antico, Osseruante della Prouincia della Marca, il quale supplica di poter applicare la limosina della Predica alle necessità della Madre, e Sorelle pouere.

Sacra Congregatio, &c. audito, & consentiente Procuratore Ordinis huiusmodi censuit petitam facultatem Oratori concedendam, prout præsentis decreti virtute concedit, arbitrio Ven. Patris Generalis eiusdem Ordinis, ac dummodo eleemosynæ huiusmodi rectè referantur ad manus Syndici Conuentus vbi Orator de Familia commorari contigerit. Ipseque Syndicus in eiusdem Oratoris Matris & Sororis necessitates applicet. Residuum verò in communes ipsius Conuentus necessitates erogetur. Romæ 20. Ianuarij, 1634. In Regest. Sac. Congreg. Regul. fol. 132.

5 Regulares debent deputare aliquem qui pauperes eleemosynas petẽtes per Ecclesias, tempore Missarum, Prædicationũ, aliorumq; diuinorum Officiorum, eijciat, quod si negligentes fuerint, grauissimè ab Ordinario corripiantur: Sic præcipit Pius V. in Constit. cius 5. incip. Cum primum, &c. apud Cherub. tom. 2. Bullarij.

Vide V. Quæritare.

Epij.

Episcopus.

SVMMARIVM.

An Episcopus habeat facultatem visitandi Ecclesias, & Monasteria Regularium, numer. 1.

An mendicantes in executione suorum Priuilegiorum possint grauari ab Episcopis? in hoc decreto quinque notabilia decidumtur, num. 2.

Quam facultatem exercere possunt in exemptos Regulares ob custodiendam clausuram Monial. num. 3.

1 AN Episcopus habeat facultatem visitandi Ecclesias, & Monasteria Regularium? Sacra Congregatio Concilij censuit Episcopos, aut alios locorum Ordinarios, vigore cuiusuis Decreti eiusdem Concilij, nullam habere facultatem, quouis tempore, in Monasterijs, domibus, & Ecclesijs Regularium exemptorum, quibus non imminet cura animarum personarum sæcularium, visitandi sacristias, paramenta, vasa sacra Altaria, & cætera huiusmodi, aut etiam Tabernaculum, seu Pyxidem, in qua Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum asseruatur. Flau. Cherub. in Compend. Bull. in Bullar. 41. Pij V. Peyrin. tom. 2. fol. 181. num. 17. refert Quaranta in summ. Bull. V. Priuilegia Regularium pag. 514.

2 An Mendicantes in executione suorum

rum Priuilegiorum possint grauari ab Episcopis, & locorum Ordinarijs.

Lecto in Sacra Congregatione Regularium memoriali, oblato nomine totius Familiæ Fratrum Mendicantium quorumcumque Prouinciarum, pro Fratribus Ordinum Mendicantium, conquærentium, qualiter contra formam suorum Priuilegiorum, Sacrorum Canonum Concilij Tridentini, & Ordinationum Apostolicarum, in quam pluribus ab Ordinarijs locorum grauantur, prout eiusdem memorialis series continebat.

Illustrissimi Domini Cardinales his maturè consideratis statuerunt, & decreuerunt infra ab eisdem locorum Ordinarijs perpetuò, & inuiolabiliter obseruari debere.

Primò, quod circa sæcularium confessiones ab ipsis Fratribus mendicantibus, audientibus, seruetur Decisio Congregationum Sacri Concilij, & Episcoporum, corriganturque Ordinarij, qui in articulo mortis id fieri prohibent, vel in licentijs concessis id excipiunt.

Secundò, Fratres Mendicantes nullatenus à quæstuatione, quæ de licentia suorum Superiorum fit, & in dies fieri continget, prohibeantur.

Tertiò, Ordinarij in cognitionibus causarum Fratrum Mendicantium, tàm Ciuilium, quàm Criminalium minimè sese ingerant, pariter nec in Visitatione eorundem Fratrum, vel Ecclesiarum suarũ nisi quatenus eis per Conc. Trid. Decreta cõceditur.

Quar-

Quartò, non impediant Fratres pulsare Campanas ad matutinum, ad horas, & ad Missam. antequam pulsetur campana Maioris Ecclesiæ, præterquam in die Sabb. Sancti.

Quintò, quo autem ad quartam funeralium, seruetur Decretum Concil. Trident. Romæ 25. Augusti 1635.

Fr. Michael Bonellus, Card. Alexandrinus.

Georgius Palear Secr.

In Regesto huius Congregationis fol. 136.

Reliqua vide V. Eleemosyna V. Confessarius, quoad examinationem, approbationem, & executionem.

De potestate Episcopi circa Clausuram Monialium.

3 DIe 26. Iunij 1627. in vna Viterbien. quæsitum fuit. An Episcopus ob clausuram custodiendam, etiam in Monasterijs Regularibus subiectis, possit excommunicationis latæ sententiæ pœnam sibi reseruatæ imponere, circa aperitionem ostij Clausuræ extra casus indigentiæ, nec non circa accessus, & colloquia cum Monialibus, dictaque excommunicatio liget; nedum Regulares accedentes, verum etiam Moniales, facta de illis mentione, adeout Superior Regularis ab huiusmodi excommunicatione absoluere nequeat.

Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum respondit Episcopum posse.

F, Card. Verospius.

Franciscus Paulutius Sac. Congreg. Conc. Secr.

In Regesto huius Congreg. fol 42.

Eucharistia.

SVMMARIVM.

A regularibus quomodo, & pro quibus exponenda. num. 1. & 2.

Non fiat concio capite tecto. num: 3.

Communicans quando satisfacit præcepto, num. 4.

Regulares non communicent ipso die Paschatis. num. 5.

Possunt administrare Aduenis, & Peregrinis. num. 6.

Etiam famulis continuo secum commorantibus. num. 7.

Etiam cuicumque constituto in articulo mortis, absente Parocho. num. 8.

1 NOn exponatur cum solemnitate à Regularibus sine licentia Ordinarij Congreg. Rit. 26. Februarij 1628.

2 Pro personis particularibus exponitur in ostiolo tabernaculi, aut in Pyxide velata cum luminibus, & assistentia. Congre-

gregatio Episcoporum 7. Septemb. 1598

Non fiat Concio coram Sacramento in altari exposito, capite tecto. Congregat. Rit. 16. Febr. 1630.

4 Communicans in hebdomada maiori, vel infra octauam Paschæ satisfacit præcepto. Eugen. IV. anno 1446.

5 Non satisfacit præcepto sæcularis sumens Eucharistiam in ipso die Paschatis in Ecclesia Regularium non habentium curam animarum. Congreg. Conc. 23. Ianuarij 1586. 14. Martij 1615.

6 Possunt Regulares ministrare Eucharistiam aduenis, & Peregrinis, etiam in die Paschatis ad implendū præceptum annuæ communionis, Iul. II. Constit. 1. Dum ad sacrum, &c. §. 39. apud Peyrin. tom. 2. pag. 46. Amplia à Fortiori, quoad Religiosos extraneos, quando hi absunt à loco suorū Prælatorum. Tunc enim præsumitur adesse licentia ipsorū. Nau. in man. c. 27. n. 102.

7 Possunt Regulares Eucharistiam suis famulis secum continuò commorantibus administrare, etiam per modum Viatici in articulo mortis. Iulius II. vbi suprà §. 15. Dian. par. 5. tract. 3. Resolut. 52.

8 Absente Parocho, possunt Regulares licitè administrare Eucharistiam cuicumq; constituto in articulo mortis, Eminentiss. de Lugo de Sacram. Euchar. disp. 18 sect. 2. n. 53. tunc enim præsumitur consensus Parochi, & Ecclesiæ.

Exequiæ.

SVMMARIVM.

Non retardetur sepultura mortuorum. numer.1.

Antequam sepeliantur mortui, expectetur tempus prefixum ab Ecclesia. nu.2.

Haredes possunt vocare Clerum sibi beneuisum. num.3.

Quoad accessum ad domum defuncti. numer.4.

Cadauera defunctorum quomodo leuanda sint. numer.5.

Quoad delationem defuncti per vias, in hoc decreto de Tertiarijs, multa sunt notanda. num.6.

Vnica tantum Crux deferenda, in hoc decreto sunt, & alia multa obseruanda. num.7.

Parochus tenetur comitari defunctum. numer.8.

Quoad officia prastanda super cadau. num.9.

Prafata Decreta habent executorialem. numer.10.

Consanguinei non tenentur parentare in Ecclesia parochiali. num.11.

Excommunicatio contra Parochum in Pergine ob non paritionem decretorum ad sepult. spectan. num.12.

1 SVB quouis prætextu non retardetur sepultura mortuorum Sac. Congr. Episc. & Reg. 5. Maij 1617.

2 Non offerantur mortui sine licentia

tia Episcopi, ante solis ortum, & post occasum. Neque nisi post 12. horas ab obitu: Qui verò repentina morte obeunt, non ante horas 24. Prou. 6.

3 Hæredes defunctorum possunt vocare numerum Sacerdotum sibi beneuisum. Congregatio Episcoporum 5. Maij 1617.

Quoad accessum ad Domum Defuncti.

4 REgulares vocati ad sepeliendos mortuos, etiam in eorum propria Ecclesia, conuenire debent ad Ecclesiam Parochialem, in cuius limites defunctus existit, & indè cum Parocho ad domum defuncti, & nullo modo permittendum est, expectare Parochum per vias, vel ad domum defuncti, non obstante contraria consuetudine, prout resolutum fuit per Sacram Congregationem Episcoporum, & Regularium die 13. Nouemb. 1600. & à Sac. Rit. Congregatione die 15. Decemb. 1632. vt in Regest. eiusd. fol 28.

5 Defunctorum cadauera, de Domo propria leuare, non licet Regularibus, nisi de licentia, & consensu proprij Parochi, vel nisi requisitus, venire expressè omninò recuset. Sic præcipit, & mandat Sac. Cong. Episc. & Reg. per præsens Decretum, videlicet. Licet in Sacro Lateranensi Concilio statutum fuerit, &c. & infrà. Ideò volens eadem Sacra Congr.

omnem eiusmodi dissentionum, & scandalorum materiam, & occasionem præcindere, atque in futurum prouidere, vt tàm Parochi, quàm Fratres ipsi vnanimi, inter se voluntate, & ea, qua par est charitate, Christianæ pietatis officia defunctis præstent, declarat, & huius decreti tenore statuit prædictis Fratribus Ordinis Minorum de Obseruantia, alijsque quibusuis Regularibus quorumcumque Ordinum, & Congregationum, tàm mendicantium, quàm non mendicantium existant, nullo modo licere, etiam specialis alicuius consuetudinis prætextu Parochias cum Cruce processionaliter, aut aliàs ad efferenda, & leuanda defunctorum funera, intrare, vel illa leuare: & efferre, nisi vocato, & expectato proprio defuncti Parocho, eoque ibidem præsente: Si tamen ipse aliter fieri non consentiat, & permittat: vel nisi requisitus venire expressè omnino recuset. Atquè ità obseruari mandat, & districtè præcipit. Romæ 12. Ianuarij 1604.

Alex. Card. Florent.

Hier. Agucchius Secret.

In Reg. eiusd. fol. 39.

Quod

Quoad delationem defuncti per vias.

6 DEfunctorum corpora ſepelienda in Eccleſia Regularium, directè deferenda ſunt ad eam, non obſtante conſuetudine, quod prius deferantur ad Matricem Eccleſiam, prout cenſuit Sac. Congregat. in reſponſione petitionis quartæ ſequen. Decreti, videlicet.

Cum inter Fratres Reformatos Ordinis Minorum Obſeruantiæ S. Franciſci, necnon pro tempore exiſten. Archipresbyterum, ſeù Parochum loci Fiani, Nepeſinæ Diœceſ, in ſepeliendis eiuſdem Ordinis Tertiarij, diuerſæ; vt plurimum orirentur controuerſiæ, ſupplicatum fuit, nomine Patris Cuſtodis eorumdem Fratrum Prouinciæ Romanæ in hac Sacra Congregatione Cardinalium, negotijs Regularium Præpoſitorum infraſcriptas reſolui petitiones.

1 An Tertiariorum ſui Ordinis cadauera in Eccleſijs pariter ſuæ Religionis ſint ſepelienda?

2 An in eiſdem etiam Eccleſijs ſepelienda ſint cadauera eorum, qui dicti Ordinis habitu induti, ex hac vita migrarunt?

3 Num, & illi, qui coram teſtibus dũtaxat, licet abſque ſcriptura in eiſdem Eccleſijs ſepulturam ſibi elegerint, ibidem ſint ſepeliendi?

4 An tàm supradictorum, quàm aliorũ quorumcumque cadauera in alterius Parochia existentia, & in Ecclesijs eorumdem Fratrum sepelienda, prius ad Ecclesiam Parochialem, ad benedictionem, & vltimum vale à Parocho recipiendam deferri debeant. Num verò ab ædibus defunctorum ad dictas Fratrum Ecclesias, recto tramite, sint transportanda.

Illustrissimi eiusdem Sacræ Congregationis Patres, Illustrissimo de Aracæli referente, partibusque auditis, responderunt in hunc, qui sequitur modum.

Ad primum. Tertiarios huiusmodi, si qualitatibus in Bulla fel. rec. Leonis Papæ Decimi præscriptis, sint prædit, videlicet si viri collegialiter, aut claustraliter viuant: Mulieres verò virginalem, vel cælibem, aut castam Vidualem, sub expresso voto, & Tertiariorum habitu vitam ducant, posse & debere, etiam inuito, ac minimè requisito Parocho, in supradictis Fratrum Ecclesijs sepeliri: secus verò, si supradictis qualitatibus careant, ac nisi subsequentis secundi capitis dispositione compræhendantur.

Ad secundum si conditiones in Bulla Aurea fel. rec. Pij Quarti contentas, in ipsis adimpletas esse constiterit, videlicet. Quod à Guardiano domus loci, in quo tales decedere contigerit, aut ab alio Superiore, vel ab altero, cui id Superior committendum duxerit, habitum huiusmodi recipientes præmonuerint eorum cadauera, propter habitus concessionem, &

re-

receptionem, pœnes ipsos Fratres, quorum habitum gestant, esse sepelienda, eo casu, cum habitu Religionis decedentes, in Ecclesijs pariter eiusdem Religionis Ecclesiasticæ sepulturæ esse tradendos.

Ad tertium, in supradictis Ecclesijs, esse sepeliendos, sine præiudicio tamen iurium Parochialium.

Ad quartum, Cadauera huiusmodi, ad prædictorum Fratrum Ecclesias, recto tramite deferri posse, ab ijsdem tamen Fratribus, monendum esse prius, ac requirendũ, ac expectandum proprium defunctorum Parochum, quo requisito, expressè venire recusante, licere eisdem Fratribus, etiam ipso inuito, supradicta cadauera ad easdem Ecclesias transportare. Romæ die vndecima Decemb. 1615.

Antonius Maria Gard. Gallus.

Loco † Sigilli.

V. Theatin. Secr.

Hoc idem iterum decreuit, & firmauit eademmet Sacra Congregatio, videlicet, quod cadauera sepelienda, recto tramite, ab ædibus defunctorum ad Ecclesias deferri licitè possint. Die 14. Ianuarij 1639.

Vnica tantum Crux defe- renda.

7 QVia delatio defuncti ad sepulturam Ecclesiasticam, non computatur inter Processiones, quæ fieri solent ab Ecclesia Catholica in honorem Dei, ac Sanctorum eius, debent omnes pergere sub Cruce illius Ecclesiæ ad quã defunctus deferri debet, prout censuit Sac. *Rit.* Congr. in responsione quarti dubij sequen. Decreti. Videlicet.

Eminentissimi, & *R*euereendissimi Domini.

*R*egulares Terræ *M*atelicæ Camerinen. Diœcesi. proponunt Eminentijs Vestris infrascripta dubia, eaque humiliter petunt declarari.

1 An possint hæredes defunctorum vocare numerum *R*eligiosorum sibi bene visum in deferendis cadaueribus ad Ecclesias?

2 *An* cadauera efferri, seu tolli possint ab alijs, etiam *R*egularibus, & quibuscumque, non vocato, nec expectato Parocho, nisi ipse Parochus aliud permiserit, vel adesse recusauerit?

3 *An* cadauera quotiescumque ad Ecclesias Fratrum Mendicantium, aliorumque *R*egularium, officia mortuorum, & reliqua munia, quæ in huiusmodi *Mini*sterio adhiberi solent, fieri debeant à

Ca-

Canonicis, & Clero, vel ab ipsismet Regularibus ipsius Ecclesiæ, vbi cadauer sepelitur?

4 An Crux Parochialis deferri etiam debeat, quando cadauer defertur ad Ecclesiam Regularium, attenta consuetudine, & semper delata fuit tantum vna Crux illius Ecclesiæ, ad quam Corpora fuerint delata.

Camerinen.

SAcra Rit. Congreg. supradictis dubijs sic respondendum censuit.

Ad primum posse hæredes defunctorum vocare numerum Religiosorum sibi benè visum.

Ad secundum negatiuè.

Ad tertium, non à Canonicis, nec alijs, sed ab ipsismet Regularibus, in proprijs eorum Ecclesijs officia super cadaueribus peragi debere.

Ad quartum vnicam tantum Crucem in cadaueribus efferendis, esse deferendam, & illam esse debere illius Ecclesiæ, ad quã corpus defuncti defertur. Die 21. Nouembris 1637.

C. Episc. Card. Pius.

Loco † sigilli.

C. Fachinettus Secr.

In Regesto huius Congregationis fol. 86. &c.

Parochus tenetur comitari defunctum.

8 ET quia opera misericordiæ, in associandis defunctis ad sepulturam magis elucent in Ecclesiasticis præcipuè Parochis, quàm in cæteris personis, Ea propter Sacra Congregatio Concilij Tridentini prouidit de sequenti Decreto videlicet.

Dum defunctorum cadauera in Ecclesijs Regularium sepeliuntur, teneatur Parochus funerale deducere, & comitari vsque ad easdem Ecclesias Regularium. In ijsdem autem Ecclesijs, ad ipsos Regulares dumtaxat spectat celebrare officium mortuorum, & alia necessaria circa cadauer peragere. Romæ 28. Iunij 1591. In Regesto eiusdem Sacræ Congreg. Concil. fol. 3.

Quoad officia præstanda.

9 SAcra Rituum Congregatio iuxtà alias resoluta, Respondit officium super cadaueribus, in Ecclesijs Regularium spectare, & pertinere ad ipsos Regulares, non autem ad Curatos defunctorum, & ità in posterum seruari mandauit, non

non obſtante contraria conſuetudine. Die 27. Nouemb. 1638.

C. Epiſc. Portuen. Card. Pius.

Loco † Sigilli.
Iulius Cincius Secr.

In Regeſto huius Congreg. fol. 104.

10 Præfata Decreta ad exequias pertinentia, habent executorialem, ſeu Monitorium A. C. quod fuit firmatum per Breue ab Alexandro Papa VII in vna Calaritanen. Ad inſtantiam Fratrum Minorum de Obſeruantia S. Franciſci in Sardinia, contra Canonicos Metropolitanæ Eccleſiæ. Die 30. Aprilis 1660. In Regeſto Congregationis Concil. Tridentini fol. 183.

11 Conſanguinei Defunctorum, qui in Eccleſijs Regularium ſepeliuntur illis parentare in Parochialibus, & alijs Presbyterorum Eccleſijs, etiam Cathedralibus, compelli nullo modo poſſint; ſi quæ verò immemorabilis conſuetudo in contrarium ſuper præmiſſis exiſtere prætendatur, legitimè probetur, & interim præſens Decretum ad vnguem ſeruetur, prout eadem Sacra Congregatio Epiſcoporum, & Regularium ſeruari mandauit. Romæ decima quarta Ianuarii 1639.

Card. Antonius Barberinus.
Loco † Sigilli.
C. Fachenettus.

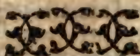
12 Adest, & aliud Decretum eiusdem Sac. Congregat. 10. Iunij 1661. vna cum Monitorio A.C. & sententia excommunicationis contra Parochum, & ViceCuratum loci de Pergine, Feltren. Diœcesis, ob non paritionem Decretorum pertinen. ad sepulturam, in fauorem Fratrum Reformatorum Sancti Francisci, prout in Regesto Sac. Congreg. Regul. fol. 362.

Exercitia spiritualia.

SVMMARIVM.

Alexander Papa VII. concedit Indulgentiam Plenariam Fratribus nostris, exercitijs spiritualibus per octiduum vacantibus. numer. 1.

1 AD instantiam Reuerendiss. P. nostri Generalis, Sanctiss. D. N. Alexander Papa VII. se beneuolum præbuit Religioni nostræ concedendo Indulgentiam plenariam perpetuò valituram, Fratribus, exercitijs spiritualibus per octiduum vacantibus, videlicet.

AE

ALEXANDER Papa VII.

Ad futuram rei memoriam.

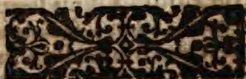
CUM sicut Nobis nuper exponi fecit dilectus filius Michael Angelus à Sambuca Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Minister Generalis, in Capitulo Generali eiusdem Ordinis nouissimè Toleti celebrato, inter alia decretum fuerit, vt secessus, & spiritualia mortificationis, & orationis mentalis exercitia in omnibus Prouincijs Cismontanæ Familiæ Ordinis prædicti reassumantur, & illis Fratres earumdem Prouinciarum aliquoties singulis annis vacent.

Nos qui probè nouimus quantopere conducant exercitia huiusmodi dirigendis in viam Domini, & confirmandis in illa Christifidelium mentibus, deuotionem Fratrum memorati Ordinis, qui de suorum Superiorum licentia operi adeò pio, & salutari vacauerint, cælestium Ecclesiæ thesaurorum elargitione magis incitare volentes, de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius auctoritate confisi, omnibus, & singulis prædicti Ordinis Fratribus, tam Clericis, quàm laicis, seu conuersis, qui in domibus Regularibus Prouinciarum prædictarum de suorum Superiorum licentia, exercitia prædicta per octiduum spatium, quandocumque peregerint, &

interea temporis verè pœnitentes, confessi, Sacrosanctum Eucharistiæ Sacramentũ sumpserint, quoties id egerint, Plenariam omnium suorum peccatorum Indulgentiã, & remissionem in Domino concedimus. Præsentibus in perpetuum valituris. Volumus autem, quod si pro impetratione, præsentatione, admissione, seu publicatione præsentium aliquid, vel minimum detur, aut spontè oblatum recipiatur, eædem præsentes nullæ sint eo ipso, quodque earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarij publici, vel Secretarij dicti Ordinis subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, vel Ministri Generalis prædicti Ordinis munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 11. Iunij 1659. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

G. Gualterius.

Habetur in Constitutionibus Generalibus nostri Ord. fol. 374.

Fe-

Fenestra.

SVMMARIVM.

Prospectus fenestrarum Domorum sæcularium in hortum Fratrum Minorum, impediri debet ab Ordinario. Adducuntur duo Decreta. num. 1.

PRospectus fenestrarum Domorum sæcularium in hortum Fratrum Minorum impediri debet ab Ordinario sic mandante Sacra Congregatione in vna Sulmonen. & in alia Cassanen. quæ in dies in exemplum adduci possunt.

1 Vescouo di Sulmona.

Illustre, e Molto Reuerendo Monsign. come Fratello.

Se bene le due Fenestre, che sono state aperte da i Frati dell'Ordine de' Minimi nel Choro, e nel Dormitorio di cotesto lor Conuento, che guardano verso l'horto, e Giardino de' Frati Osseruanti Riformati, si douerebbero far riserrare, essendo state fatte contro l'ordine espresso, altre volte dato dalla Sacra Congregatione; Con tutto ciò questi Eminentissimi miei Signori volendo vsare della benignità, che è loro propria, e di consenso anco del Procurator Generale de' medesimi Frati Riformati, si contentano, che vi possino restar aperte, per pigliar lume, e non à prospetto, in modo tale, che perciò vi si pongano ferrate, ò altro riparo fermo, e sta-

sabile, ch'impedisca à quelli di dentro l'affacciarsi e guardare nell'horto, ò giardino sudetto; Il che significo à V.S. à fine, che facci eseguire il tutto, conforme la mente dell'EE. loro, che così m'hanno ordinato di commetterli; e col mezo della presente gli danno tutta l'autorità per ciò necessaria. Dio la prosperi. Di Roma à 15. Febraro 1636.

Di V.S. come fratello

Il Card. S. Honofrio.

Loco ✠ Sigilli.

A. Torricello.

In Regesto huius Congregationis Episc. & Reg. fol. 140.

Cassanen.

2 Vescouo di Cassano.

Illustre, e Molto Reuer. Monsignore come Fratello.

I Padri Osseruanti Riformati di S. Francesco hanno in Corigliano, luogo di cotesta Diocesi, vn Conuento doue viuono in santa Carità seruendo al Signore nell loro Santo Instituto. Alessandro Cosentino del medesimo luogo per turbare ogni lor quiete, se conduce à perfettione vna fabrica, che hà cominciata contigua al detto Conuento, e che

che lo renderà talmente soggetto; che non potranno i detti Frati ne muouersi, ne far altre attioni, senza esser veduti, e sentiti dal detto Cosentino. Sono perciò ricorsi à questa Sacra Congregatione, supplicandola di rimedio. Questi Eminentissimi miei Signori fatta matura consideratione sopra la loro instanza, sono venuti in senso di ordinare à V. S. à voler far desistere il detto Cosentino dalla continuatione di detta fabrica, quando sia di pregiudicio à detti Frati, & nel modo, ch'espōgono; & à quest'effetto; gli danno quell' autorità, che può essergli necessaria. E Dio la prosperi, e preserui. Roma à 7. Agosto 1638.

Di V. S. come Fratello
Il Card. S. Honofrio.

Loco † Sigilli.
C. Fachinetti.

In Regesto Sac. Congreg. Episc. & Regul. fol. 290.

Festum.

SVMMARIVM.

Dies festi, quos Episcopus seruandos praeceperit, à Regularibus quomodo obseruandi. num. 1.

Festum Sancti Patris nostri Francisci non est amplius

amplius de præcepto, sed eo solemnius colitur, num.2.

Festum S Antonij de Padua celebrandum, tàm à Fratribus Conuentualibus, quàm Reformatis, num.3.

1 DEcretum Concilii Tridentini in quo de obseruantia festorum. De licentia Concionatorum. De Processionibus, & de facultate Episcopi in Ecclesiis Regularium peragitur.

Congregatio Concilii censuit Decretum cap. 12. vers. dies etiam festi, sess. 25. de Regularibus, ità esse intelligendum, vt Regularium Ritus in illis, diebus festis, semper permaneat, quoad missas celebrandas, & cætera Diuina officia, tàm publicè, quàm priuatim ab ipsis Regularibus, in eorum Ecclesiis persoluenda; 2 nec circa hæc ab Episcopis quoquo modo quicquam in contrarium eisdem Regularibus præcipi posse, quod si de facto præceperint, Regulares neutiquam ipsis Episcopis obedire teneri.

Verum quoad Conciones, & lectiones, quas ijdem Regulares ad Populum habuerint, debere se conformare Euangeliis, & Epistolis, quibus Clerus sæcularis vtitur illis diebus festis.

Congregatio item Concilij censuit Regulares, qui absque licentia Episcopi prædicauerint, in Ecclesijs, quæ suorum Ordinum non sunt, tametsi Decreto eiusdem Concilij cap. 21. sess. 5. contrafecerunt, non tamen puniri ab Episco-

po, sed tantum à suis Superioribus Regularibus.

Congregatio Concilij etiam censuit Regulares Monasterij, vltra medium milliare à Ciuitate distantes, non posse ab Episcopo compelli accedere ad Processiones.

Congregatio itidem Concilij censuit Episcopos, aut alios locorum Ordinarios, vigore cuiusuis Decreti eiusdem Concilij nullam habere facultatem, quouis tempore, in Monasterijs, domibus, & Ecclesijs Regularium exemptorum, quibus non imminet cura animarum personarum sæcularium, visitandi sacristias, paramenta, vasa sacra, Altaria, & cætera huiusmodi, aut etiam Tabernaculum, seù Pyxidem in qua Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum asseruatur.

H. Card. Matthæus.

Loco † Sigilli.

Io. Franciscus Fagnanus Sac. Cong. Conc. Secr.

In Regesto huius Congreg. fol. 12.

Festum S. Francisci.

2 CVM debeat imprimi carta, in qua adnotari debent festa de præcepto, & festa de deuotione, quæ Romæ celebrantur, fuit dubitatum, an festum Sancti Francisci deberet reponi inter fe-

sta de deuotione, præsertim cum adsit Bulla Sixti Quarti, in qua mandatur seruari, tanquam fuerit executioni demandata.

Sacra igitur Congregatio referente Illustrissimo *Mellino*, censuit diem festum S. Francisci, perpetuis futuris temporibus, reponi debere inter festa de præcepto. Die 3. Ianuarij 1622.

Fuit iterum ab eadem Sac. Rit. Congreg. firmatum, & innouatum hac die 21. Aprilis 1640.

P. Card. Crescentius.

Loco † sigilli.

Iulius Cincius Secr.

Sciendum tamen est, quod per Constit. Vrbani Papæ Octaui, incipit, Vniuersa, &c. 23. Septembris 1642. hoc festum non fuit amplius connumeratum inter festa de præcepto, sed tantum de deuotione; nihilominus, maxima cum solemnitate à Christi fidelibus vbique colitur, & præcipuè Romæ in eius Ecclesia, vbi per totam octauã est maximus concursus fidelium ad implorandam Indulgẽtiam plenariam à Summis Pontificibus Nicolao IV. & Sixto IV. concessam, prout in Regest. Bull. S. Francisci Transtyberim.

Festum Sancti Antonij à Padua.

3 QVia Patres *Minores* Conuentuales, pluribus in locis, in solemnitate Sancti Antonij de Padua faciunt Processiones magno concursu populorum; Tentantes Fratres *Reformati* S. Francisci aliquibus in locis, vbi præfati Conuentuales commorantur, facere etiam processionem eodem die, deuenerunt in sequentem controuersiam, videlicet.

Eminentissimi, e Reuerendissimi Signori.

Essendo nata controuersia trà li Padri Conuentuali, e li Padri *Riformati* di San Francesco circa il celebrare la festa di S. Antonio da Padoua, pretendendo quelli, che questi non possino celebrarla nelle loro Chiese, nel giorno stesso, che la celebrano essi. Perciò il Procurator Generale de sudetti *Minori* Osseruanti *Riformati* riuerentemente supplica l'immensa benignità dell' EE. Vostre restar seruite di dichiarare, che tanto gl'vni, come gli altri possino celebrare nelle loro proprie Chiese la medesima festa nel giorno stesso del Santo. Che, &c. Quam Deus, &c.

Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium negotijs, & consultationibus Episcoporum, & *Regularium* præposita, attentis narratis, auditisque partibus super hinc indè allegatis, censuit

licere

licere tàm Fratribus Minoribus Conuentualibus, quàm Obseruantibus Reformatis Sancti Francisci in proprijs suorum Ordinum Ecclesijs solemnizare festum S. Antonij de Pataulo Confessoris ea ipsa die, inquam inciderit. Modo tamen Reformati à Processionibus abstineant; Decretis, seù literis eiusdem Sacræ Congregationis, aliàs circa præmissa emanatis & reliquis in contrarium deductis, minimè obstantibus. Romæ 20. Septembris 1658.

M. Cardinalis Ginettus.

Loco † Sigilli.

Emil. Episc. Camerinen.
Secretarius.

In Regesto huius Congregationis folio 334.

Funeralia.

SVMMARIVM.

In Vrbe æquali portione diuidenda sunt. In hoc decreto non comprahenduntur candelæ, quæ in Altaribus accenduntur, nu. 1.

1 INtortitia cærei, & candelæ, quæ per viam deferuntur circa cadauera, quæ postea in Ecclesia, præsente corpore, pro celebrandis diuinis officijs accenduntur, finito officio, inter ipsos Parochos, &

& Ministros Ecclesiarum, etiam Regularium, & Nationalium. in quibus cadauera sepeliuntur, æquali portione diuidenda sunt. Ex Decisione Reuerendissimorum Dominorum Præfectorum Vrbis, Domino N. Vrbano Octauo approbante. Die 21. *Martij* 1629. Adest, & aliud Decretum impressum Visitationis Apostolicæ de Emolumentis funeralium, sub die 5. Octobris 1659. relatum à Pasqualigo in Additionibus Controu. Laureti de Franchis p. prima num. 28. fol. 19. Vbi rectè aduertit, quòd cærei, seù candelæ, quæ in Altaribus accenduntur, existente corpore defuncti super terram, non debent quoque diuidi cum Parocho, nam solum præcipit Decretum diuidi cæreos, & intortitia, quæ per viam deferuntur, & quæ circa cadauera, antequam terræ tradantur. Extra Vrbem verò standum est consuetudini locorum, & Decretis præsertim Concilij Tridentini.

In Regesto eiusdem Congregationis Concil. fol. 54.

Gabella.

SVMMARIVM.

Fratres Minores Obseruantiæ, qui nihil proprij possident exempti sunt à gabellis, numer. 1.

Non comprahenduntur in reuocatoria exemptio-

ptionum à Vectigalibus Alexandri Septimi, num. 2.

Neque in Bulla Indictionis sex decimarum, quod declaratur per Epistolam Thesaur. Generalis num. 3.

Non tenentur ad solutionem molitura. num. 4.

Neque ad solutionem delli quattrini à libra della carne. Ne esser astretti di pigliarla al macello de' luoghi, oue stanno. num. 5. & 7.

1 MEndicantes, & præcipuè Fratres Regularis Obseruantiæ S. Francisci, qui nihil proprij possident, exempti sunt à solutione gabellarum & quarumcũque contributionum, onerumq; hospitandi milites. Pius V. Dum ad vberes apud Cherub. tom 2. pag. 191.

2 Constitutio reuocatoria exemptionum à Vectigalibus, & alijs publicis oneribus Alexandri Papæ VII. incipit, In sublimi, &c. die 21. Iulij 1656. Non officit, nec comprehendit fratres, Minores de Obseruantia, & Reform. sub præfata ratione, videlicet, quia nihil proprij possident.

3 Neque comprehenduntur prædicti Fratres Minores de Obseruantia in Bulla Indictionis sex decimarum super fructibus omnium Ecclesiasticorum Beneficiorum, & Pensionum in vniuersa Italia, & Insulis adiacentibus eiusdem Alexandri Papæ Septimi, prout declaratur in sequenti Epistola, Subcollectoribus missa.

Molto Reu. Signori.

Li Padri Minori Osseruanti di S. Francesco, i quali sono mendicanti, e non possono possedere per dispositione del proprio instituto, rendita alcuna dell'elemosine, che loro vengono fatte non sono tenuti al pagamento delle Decime. Per tanto le Sign. vostre doueranno per tal conto non molestarli. Et il Sig. le feliciti. Di Roma li 20 Maggio 1662.

Delle Signorie V. Affettionatiss.

N. Arciu. di Damiata Tes. Gen.

Loco † Sigilli.

Francesco Miloni Secr.

Succollettori delle Decime.

4 Neque tenentur ad solutionem gabellæ molituræ, vulgo del Macinato, prout declaratur in vna Assisien' videlicet.

Al Sig. Cardinale Rondanini.

Assisi.

Eminentiss. e Reuerendiss. mio Signore Osseruandissimo.

Doppo essersi veduta la relatione di V. Emin. sopra le differenze trà coresta Communità, e li Padri Minori Osseruanti della Madonna degl' Angeli intorno alla Gabella del macinato, fattone relatione à N. Signore, Sua Beatitudine si è compiaciuta d'ordinare, che per il grano, che detti Padri riceuono in elemosina, Mli instri, ò suoi Appaltatori, gli somministrino il bollettino gratis, nel modo, che faceuano gli Appaltatori Camerali, osseruan-

uandosi il modo vsato per il passato senza alteratione alcuna, onde V.Em. potrà restar seruita in tal guisa dare gli ordini opportuni, mentre io le bacio le mani. Roma 21. Giugno 1659.

Di V.Em.

Hum. & affettionatiss. Seru.
F. Card. Ghigi.

Loco † Sigilli.

Mario Fani Secr.

In Reg. Ord. pag. 93.

5 Neque tenentur ad solutionem delli quattrini à libra della carne, prout in sequenti.

A Monsig. Gouernatore d'Assisi.

Illustriss. e Reuerendiss. Sig.

Li Minori Osseruanti della Madonna degl'Angeli mi espongono che dalli Subappaltatori delli quattrini à libra della carne, si pretenda di riscuotere questa Gabella sopra quelli Agnelli, & altri animali, che si danno loro per limosina, e li quali si macellano da essi per vso proprio. Tal pretensione è manifestamente contraria alli Capitoli dell'Appalto, & al douere, e però prego V.S. Illustriss. che in nessuna maniera permetta, che si effettui, e le bacio affettuosamente le mani. Roma li 2. Ottobre 1647.

Di V.S. Illustriss.

Humiliss. Seru. Affettionatiss.
Lorenzo Raggi Tes. Gen.

In Reg. Ord. pag. 135.

6 Et in riguardo della pouertà de' Minori Osseruanti di S. Francesco non possono

o essere astretti dagli Appaltatori de'
celli de' luoghi, oue stanno detti Frati
igliare la carne da loro, potendola anda-
à pigliare in altri luoghi circonuicini,
ue si dà à minor prezzo, che così è sta-
deciso in Roma dalla Congregatione de'
relati di Camera in fauore de' Frati di
Francesco del Conuento di S Antonio
el monte di Rieti, prout sequitur.

Reatina.

Gabella Carnis, Tertij quatrini.

In nomine Domini Amen.

PRæsenti publico Instrumento cunctis vbique pateat euidenter, & sit notum quod Anno ab eiusdem Domini nostri Iesu Christi Natiuitate millesimo sexcentesimo sexagesimo primo, Indictione 14. die verò vndecima Ianuarij, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini nostri Domini Alexandri Diuina Prouidentia Papæ Septimi anno eius sexto Pro Reuerendis Fratribus Sancti Antonij de Monte Ciuitatis Reate, Ordinis Sancti Francisci Reformatorum principalibus contra Dominos Lauretum Angelottum, & alios Gabellarios tertij quatrini Carnis exaduerso principales. I. Pellicia Sanctissimi Domini Nostri Cursor retulit in

scriptis se die octaua eiusdem citasse coram Illustrissimo, & Reuerendissimo Domino Thesaurario Dominum Iacobum, Martinellum exaduerso, Procuratorem, supradictorum Dominorum Laureti Angelotti, & aliorum Gabellariorum tertij, quatrini carnis ad videndum reiterari omnes, & singulos terminos substantiales, forsitan nulliter, & inculte tentos in vim quarumcumque facultatum &c. absolui à censuris &c. ad effectum &c. & videndum deferri iuramentum in supplementum plenæ probationis, quatenus opus sit concludendum, & audiendum diffinitiuam sententiam ad tertiam diem, qua adueniente, relatione facta, comparuit Dominus Ioannes Palumbus Procurator, & petijt, ac per Dominum nostrum obtinuit pronunciari, concludi, ac sententiari diffinitiuè, prout in cedula, quam Dominus vidit, legit, subscripsit, & deinde mihi Notario consignauit, tenoris sequentis, videlicet.

Sententia Thesaurary.

CHristi nomine inuocato pro Tribunali sedentes, & solum Deum præ oculis habentes, per hanc nostram diffinitiuam sententiam, quam de Iuris peritorum consilio in his scriptis ferimus in causa, & causis, quæ coram Nobis versæ, & vertuntur indecisis inter Dominos Laurentum Angelettum, & alios Gabellarios exactionis

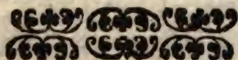
gabellæ

gabellæ tertij quatrini &c. Ciuitatis Reate Actores ex vna, & Reuerendos Fratres Sancti Antonij de Monte eiusdem Ciuitatis Reate, Ordinis Sancti Francisci Minoris Obseruantiæ Reformatorum Reos conuentos partibus ex altera, de, & super prætensa solutione gabellæ tertij quatrini carnis, seu &c. rebusque alijs, & illarum occasione, de quibus latius in actis causæ, ad quæ &c. In prima instantia dicimus, pronunciamus, & declaramus, decernimus; concludimus, & diffinitiuè sententiamus prædictos Lauretum, & alios Gabellarios litis consortes nullum ius, nullamque actionem habuisse, neque habere aduersus dictos Fratres nihil habentes, nihilque possidentes pro exactione dictæ Gabellæ tertij quatrini carnis, seu &c. neque competisse, neque competere, prout Nos illos nullum ius, nullamque actionem habuisse, neque habere, neque competisse declaramus, & volumus: & dictos Fratres tamquam exemptos à dicta Gabella non teneri, neque obligatos esse ad solutionem dictæ Gabellæ, prout Nos tamquam exemptos non teneri, neque obligatos esse declaramus, & volumus, & molestias, molestationes, vexationes, perturbationes fore, & esse friuolas, & iniustas, & temerarias, & de facto illas declaramus, & volumus; & dictos Fratres à petitis per dictos Lauretum, & alios Gabellarics litis consortes, absoluendos fore, & esse, prout Nos absoluimus, & absolutos esse volumus: & illis imponendum

fore, & esse perpetuum silentium, prout Nos imponimus, & victos victoribus in expensis condemnan. fore, & esse, prout nos condemnamus, quarum taxationem Nobis, vel cui de iure, reseruamus, declaramus, decernimus, cōcludimus, & definitiuè sententiamus, & isto & omni alio meliori modo &c. Ita pronunciaui ego Laurentius Bellus Auditor Reuerendæ Cameræ Apostolicæ. Super quibus omnibus, & singulis præmissis petitum fuit à me Notario infrascripto vt vnum, vel plura, publicum, seu publica conficerem, atque traderem Instrumentum, & Instrumenta, prout opus fuerit, & requisitus ero. Actum Romæ, Domi solitæ residentiæ dicti Illustrissimi Domini Thesaurarij, præsentibus &c. Dominis Carolo Nichio, & Iosepho Sibilla Testibus ad prædicta omnia, & singula, vocatis, habitis, specialiter, atque rogatis &c.

Loco † sigilli.

Ego Antonius Iordanus Reuerendæ Cameræ Apostolicæ Notarius de præmissis rogatus præsens Instrumentum subscripsi, & publicaui.

Gabella.

Monitorium pro obseruantia Bullæ Pij Papæ V. in fauorem Fratrum Reformatorum S. Francisci.

Antonius Barberinus tit. Sanctiss. Trinitatis in Mōte Pincio Presbyter Cardinalis, S. R. E. Camerarius.

VNiuersis, & singulis RR. DD. Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Decanis, Diaconis, Presbyteris, Clericis, Notarijs, & Tabellionibus publicis quibuscumque, illique, vel illis, cui, vel quibus præsentes nostræ ostensæ fuerint, salutem in Domino, & nostris huiusmodi, imò veriùs Apostolicis firmiter obedire mandatis.

Noueritis nuper coram Nobis in Camera Apostolica, pro parte, & ad instantiam Reuerendorum Patrum Guardiani, & Fratrum Sancti Petri in Monte Aureo, Ordinis Sancti Francisci Mendicantium principalium comparitum: & expositum extitisse, quod licet ipsi tamquam de Ordine Mendicantium iuxta formam Constitutionum Summorum Pontificum, &

præſertim Conſtitutionis ſan. memor. Pij Papæ V. in ordine 11. §. 1. ſint immunes, & exempti à ſolutione omnium, & quarumcumque Gabellarum, tàm Communitatum, quàm Cameralium, & cuiuſuis alterius generis, & ſpeciei pro rebus, quæ in Alma Vrbe pro eorum victu, & veſtitu, & alio quocumque vſu in dies introducuntur, & ab ipſis emuntur, & venduntur reſpectiuè, & ſuper prædictis à quoquam moleſtari non poſſint, neque debeant.

Nihilominus Domini Dohanerij Vrbis & forſan alij Appaltatores, Subappaltatores, Gabellarij, Commiſſarij, & alij in executione præſentium nominandi, & cognominandi, neſcitur quo iure ſuffulti ſe ſe velle inſtantes ad ſolutionem prædictarum Gabellarum cogere, & compellere iactarunt, & iactant, & forſan cogunt, & compellunt de præſenti, in graue ipſorum exponentium damnum, & præiudicium, & contra formam ſupradictarum Conſtitutionum.

Qui propterea ad Nos in eadem Camera Apoſtolica recurſum habuerunt, humiliter ſupplicantes, quatenus eis in præmiſſis de aliquo opportuno iuris remedio prouidere dignaremur.

Nos itaque attendentes requiſitionem huiuſmodi fore iuſtam, & rationi conſonam. Quocirca de mandato Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ, viuæ vocis oraculo nobis deſuper facto, & auctoritate noſtri Camerariatus officij, Vobis omnibus, &

& singulis supradictis, & vestrum cuilibet insolidum tenore præsentium committimus, & in virtute sanctæ obedientiæ strictè præcipiendo mandamus, quatenus statim visis, & receptis præsentibus, & postquam præsentium vigore fueritis requisiti, seu alter vestrum fuerit requisitus ex parte nostra, imò verius Apostolica auctoritate inhibeatis, & inhibendum expressè præcipiatis, & mandetis omnibus, & singulis Dominis Iudicibus Ecclesiasticis & sæcularibus quacumque auctoritate fungentibus, & functuris, ac supradictis Dohanerijs Vrbis, & aliorum quorumcumque locorum, & alijs Appaltatoribus Subappaltatoribus, Gabellarijs, Commissarijs, Datierijs, passuum, & pontium exactoribus, ac portarum Custodibus, omnibusque alijs in executione præsentium nominandis, & cognominandis, Barisellis quoque executoribus, subexecutoribus, cæterisque Iustitiæ Ministris ne sub 2000. ducatorum auri in auro Cameræ Apostolicæ applican. mandati executiui pro illis, & iuris subsidium excommunicationis, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis arbitrio nostro infligendis audeant, seu præsumant, aut illorum aliquis audeat, seu præsumat dictos Reuerendos Patres instantes pro solutione supradictarum Gabellarum, & aliorum quorumcumque, onerum molestare, vexare, perturbare, inquietare, impedire, seu molestari, vexari, perturbari, inquietari, & impediri facere, seu

permittere per se, aut alium, seu alios quouis sub prætextu, causa, ingenio, & quæsito colore, alioquin contra inobedientes, & præmissis non parentes ad supradictarum pœnarum incursum, illarumque exequutionem deueniemus, prout iustitia suadebit & ordo dictauerit rationis.

Contrarijs non obstantibus quibuscumque eo si quis &c. compareat &c. In quorum fidem &c. Datum Romæ in Camera Apostolica hac die 16. Septembris 1654.

Franciscus Maria Antaldus Auditor.

Loco † sigilli.

B. Brunorus.

1 Inhibitio vigore exemptionum, desumpta ex Originali, quod asseruatur in Archiuio S. Francisci Transtyberim.

Generalis.

SVMMARIVM.

Officium Generalis ad sexennium est redactum num. 1.

Quam iurisdictionem habeat in Ordine. numer. 2.

Ad Generalem pertinet instituere Commissarium Generalem. num. 3.

Congregationem intermediam celebrare, aut differre num. 4.

Ad eum spectat Constitutiones, & Priuilegia dubia declarare. num. 5.

Non immerito vtitur titulo Ministri Generalis totius Ordinis. Assistit in Capella Sanctissimi. num. 6.

Articulis contra Generalem nostrum porrectis prouisum fuit à Sacra Congregatione de Propaganda fide, in concernentibus profectum Terræ sanctæ, & prouisiones sanctorum Locorum. num. 7.

1 IN Ordine Minorum Sancti Francisci ex institutione Regulæ durabat toto vitæ decursu, sed postea eius Officium per Leonem X. & Sixtum V. ad sexennium redactum est.

2 Generalis Minister in Ordine habet supremam auctoritatem, & iurisdictionem ordinariam, tàm internam in foro conscientiæ, quàm externam in foro contentioso, à qua nullus eximitur, & cui omnes obedire tenentur, quam auctoritatem habet à Capitulo Generali, à Summo Pontifice sibi traditam. Sanctor. in Comment. pag. 604. stat. 27. Suarez tom. 4. de Relig. tract. 10. lib. 10. cap. 4. & Lezan. num. 12.

3 Ad Generalem pertinet instituere Commissarium, qui in eius absentia, familiam, de qua assumptus est, cum plenaria potestate gubernet, vsque ad suum reditum, de aliquorum Discretorum Ordinis consilio. In Constit. Ord. cap. 8. pag. 157. num. 4.

4 Ad eum spectat Congregationem

intermediam celebrare, ipſamque vrgenti de cauſa differre. ,Ibidem num. 2.

5 Fratres Minores Regularis Obſeruantiæ tenentur declarationibus, & interpretationibus factis à Generali circa Conſtitutiones, & priuilegia, quoad dubia, ſtare in his, quæ ad ſuarum] conſcientiarum ſerenitatem pertinet, ex conceſſione Iulij II Conſtit 13. *Conſiderantes*, §. 1. apud Peyr. tom 1. priuil. pag. 102.

6 Titulus Miniſtri Generalis tranſlatus eſt ad Fratres de Obſeruantia à Leone X. & Patribus Conuentualibus datus eſt Titulus Magiſtri Generalis Connentualium. Nunc verò ex conceſſione Sixti V. Generales Conuentualium gaudent titulo Generalis Miniſtri Conuentualium, non amoto tamen titulo Miniſtri Generalis totius Ordinis Fratrum Minorum ab Obſeruantibus, ex Decreto ſacræ Rituum Congregationis, prout ſequitur, videlicet.

Cum Procurator Generalis Fratrum Minorum Conuentualium Sancti Franciſci ſex ab hinc annis ægrè ferret Miniſtrum Generalem de Obſeruantia in præteritum vſum fuiſſe, & in præſentiarum vti titulo, & ſigillo cum inſcriptione Miniſtri Generalis totius Ordinis FF. Minorum recurſum habuit ad Sanctiſſimum, ſupplicans mandari reformari huiuſmodi titulum, tanquam non legitimè dicto Miniſtro Generali de Obſeruantia competentem, & ſupplicatione per Sanctiſſimum ad hanc Sac. Rituum Congregationem remiſſa;

Eadem

Eadem sacra Congregatio discussionem huius negotij ad referendum vsque de anno 1625 commisit Eminentissimo, & Reuerendissimo Domino Cardinali Muto, coram quo formato dubio de consensu ambarum partium: An titulus Ministri Generalis totius Ordinis Fratrum Minorum quo insignitur Minister Generalis Obseruantium, sit reformandus, vtraque parte sæpè sæpius in facto, & iure desuper informante, & audita ad relationem eiusdem Eminentissimi Cardinalis Muti, causa accerrimè in plena Congregatione discussa. Sacra Rituum Congregatio respondit, nihil innouandum, & Ministrum Generalem de Obseruantia legitimè vsum fuisse, & vti posse titulo, & sigillo cum inscriptione Ministri Generalis totius Ordinis Fratrum Minorum, & ita seruari mandauit. Romæ die 22. Martij 1631.

C. Episcopus Portuen. Card. Pius.

Loco ✝ Sigilli.

T. Tegrimius Episcop. Assisien. Secr.

In Regesto huius Congr. fol. 47.

Hinc est, quod inter Generales Ordin. Minorum Sancti Francisci, solus Generalis Fratrum Minorum de Obseruantia, vna cum Generalibus aliarum Religionum assistit Capellæ Sanctissimi D.N. Papæ, ideò non immerito vtitur titulo *Ministri Generalis totius Ordinis.*

7 In concernentibus profectum Sin-

ctorum locorum Terræ ſanctæ, & prouiſionem Religioſorum eorumdem locorum, porrecti fuerint Sacræ Congregationi de Propaganda fide nonnulli articuli contra P. Generalem totius Ordinis S. Franciſci, quibus prouiſum fuit ab eademmet Sacra Congregatione prout ſequitur.

Die 21. Februarij 1647.

FVit Congregatio particularis pro audiendo Patre Generali Minorum de Obſeruantia, apud Emin. D. Cardinalem Capponium, cui interfuerunt cum Em. Sua Domini Cardinales Ginettus, & Iuſtinianus ſpecialiter deputati à S. Congregatione de Propaganda fide, & in ea. Primo actum fuit inter prædictos Dominos Cardinales de articulis contra præfatum Generalem datis à Miſſionarijs, & alijs Religioſis eiuſdem Ordinis, & licet eſſent octo, præfati tamen Patres, eos ad quatuor tantum redegerunt, in quibus illi octo continebantur. Quorum.

Primus fuit, quod prædictus Generalis non deputauerit in Vrbe aliquem ex Superioribus prædicti Ordinis, qui in eius abſentia approbaret Religioſos ad Miſſiones proficiſcere volentes, nec qui eis (factis Miſſionarijs) debitas obedientias expediret, cum quibus ad loca eis deſtinata ſe transferre poſſent.

Secundus fuit, quod ſtudium Arabicum in Conuentu Sancti Petri de Monte Aureo

crectum,

erectum, Religiosis linguæ Arabicæ operã dare volentibus, non prouiderit.

Tertius fuit, quod eleemosynas sanctorum Locorum, quæ ex Hispania fuerunt transmissæ, ascendentes ad summam 36. millium Realium, de octo, non miserit, prout moris est, ad Guardianum Hierosolymitanum.

Quartus fuit, quod cum institerit Sacram Congregationem sanctorum Locorum, ne fieret amplius Commissarius Generalis Terræ sanctæ in Vrbe, & præsertim Guardianus proximè functus officio Guardianiæ Hierosolymitanæ, & sacra Congregatio prædicta huic eius petitioni annuerit, decreuitque Romæ retinendum esse Guardianum prædictum, sine titulo aliquo, pro capiendis tantum ab eo in occurrentibus negocijs Terræ sanctæ, informationibus; Ille nihilominus Commissarium Generalem Terræ sanctæ in Vrbe fecerit Patrem Antonium de Castiglia.

Secundo digestis modo, quo supra narratis articulis vocatus fuit in Congregatione prædictus Pater Generalis, qui audito Eminentissimo D. Cardinali Capponio, qui de prædictis articulis breuiter habuit sermonem, & sensum sacræ Congregationis de Propaganda fide, circa illos aperuit; Breuiter etiam ipse Generalis, commendata sententia prædictæ Sac. Congregationis, respondit se paratum esse exequi quæcumque illa præceperit circa prædictos articulos, & in specie

quoad

quoad eleemosynas locis sanctis collectas, & iam in Siciliam delatas; dixit illas esse in promptu, & data opportuna occasione, ad Guardianum Hierosolymitanum esse transmittendas; & insuper adiecit, maiorē etiam summam in Cadix reperiri, ad eundem effectum, & subinde conquæstus est de Missionarijs in Terra Sancta, Syria, Palestina, & Aegypto degentibus, qui iura Cappellanorum eiusdem Terræ sanctæ sibi vsurpant, cum præiudicio sanctorum Locorum.

Tertio, Dimisso præfato P. Generali, post longam inter ipsos Eminentiss. Patres discussionem prædictorum Articulorum, & aliorum etiam ad Decreta edita per sacram Congregationem sanctorum Locorum pertinentium conuenerunt in infrascriptis conclusionibus, prædicto P. Generali, iterum in Congregatione vocato communicatis, videlicet incipiendo ab his, quæ P. Generalis postremo loco subiunxit, dixerunt.

Primo. Sacram Congregationem de Propaganda Fide, nullum Regularem Missionarium expedire, nisi prius habita relatione à Generali, vel à Procuratore, vel à Superiore illius qui petit missionem, eum esse, quoad vitam, mores, scientiam, & prudentiam, ad illam idoneum: & ideò deputandum esse aliquem à prædicto Generali, qui approbet Missionarios in eius absentia.

Secundo. Eamdem sacram Congregationem hucusque, neque ad Vrbem Hiero-

rosol-

rosolymitanam, neque ad alias Vrbes præfatæ sanctæ Ciuitatis vicinas, videlicet, Bethleem, & Nazareth vllum Missionarium destinasse.

Tertio. Dictis Missionarijs Syriæ, & Palestinæ, ac Aegypti, de quibus conqueritur dictus Pater Generalis, quod Capellanias Familiæ Hierosolymitanæ vsurpauerint, facta fuerunt à Congregatione de Propaganda Fide, vtraque parte informante, decem Decreta sub die prima Octobris 1630. & ab Vrbano Octauo die 22. Nouemb. eiusdem anni approbata, quibus præscribuntur Capellaniæ, & iura Parochialia dictis Capellanis Familiæ Hierosolymitanæ.

Quarto. Studium Arabicum omnino esse Romæ retinendum, sub immediata gubernatione Generalium, vel Commissariorum Generalium, iuxta Decretum editum die 18. Octobris 1628. & Generali prædicto iniungendum esse, vt iuxta illud præfatum studium de Religiosis bonis prouideat.

Quinto, Eleemosynas Sanctorum Locorum, pietate Hispanorum, & præsertim Regis Catholici, collectas, ac in Italiam missam, quam primum esse ad Guardianum Hierosolymitanum transmittendas, vt hactenus summa cum diligentia factum fuit; & ipse Pater Generalis, vt supra, paratum se esse mittere obtulit, ne vsuris grauibus Loca sancta onerata, creditorum violentijs, mediantibus Turcis, ab

ab alijs Nationibus schismaticis, & hæreticis Latinis eripiantur.

Sexto. Commissarium Generalem Terræ sanctæ in Vrbe non esse amplius deputandum. Guardianumque Hierosolymitanum proximè officio functum, siuè alium pariter informatum, sine titulo esse retinendum, pro informatione.

Septimo, & postremo, Corrigendum esse Decretum sacræ Congregationis sanctorum Locorum. vbi de familia Hierosolymitana fit mentio, in hunc modum, videlicet. Quoad secundum articulum, omissis alijs. Eminentissimi Patres, electionem Guardiani Hierosolymitani, ac eius familiæ, ex Religiosis vita, moribus, doctrina probatis constandæ P. Generali reliquerunt.

In Regesto Ordinis tom.5. fol.239. & mihi fol.151.

Guardianus.

SVMMARIVM.

In electione Guardianorum obseruanda sunt Breuia Apostolica. num.1.

Præscribitur modus eligendi. num.2.

In Capitulis, & Congreg. debent renunciare officijs suis. num.3.

Guardianus Hierosolymitanus est eligendus à Superioribus Generalibus, num.4.

Est

Est verè Prælatus, & quam auctoritatem habeat. num.5.

Si moriatur intra semestre sui officij, quare alius est eligendus? num.6.

Vltra triennium, & semestre durare non potest. num.7.

Quo casu, non vt Guardianus, sed vt Præsidens potest ferre suffragium. num.8.

Guardianus quomodo potest carcerare subditos? num.9.

1 DEclarat Capitulum Generale, quod in electionibus Guardianorum obseruetur Breue Vrbani Octaui, Religiosos viros 1642. & Alexandri Septimi, Credite Nobis 1663.

2 Modus tamen eligendi talis erit, videlicet, Antequam Patres ingrediantur Definitorium, fiat inter ipsos discussio super meritis, & qualitatibus promouendorum, & præcipuè attendatur iustitiæ distributiuæ, pro pacis conseruatione. Deinde Præsidens, seu Prouincialis proponat vnum pro quolibet Conuentu successiuè, super quo sumantur ab Electoribus calculi nigri, vel albi ad hoc præparati, & sic secreto, absque alia discussione, ponantur in vrna. Si aliquis propositus fuerit in Guardianum alicuius Conuentus, & per vota fuerit exclusus, non censetur excludi pro alio Conuentu. Rom. 1664. Quod si maior pars fuerit affirmatiua, electus intelligatur; si verò erit negatiua, proponatur alius à Præside, siuè Prouinciali, donec electio canonica fiat.

Quod

Quod si primo proposito à Præsidentibus, vt eligatur vota fuerint æqualia. Declarat Capitulum Generale ipsis liberũ fore pro proposito decidere Rom. 1644. Si calculi in electione Guardiani non sint par numero eligentium, aut inueniuntur pauciores, tunc propter fraudem non debet publicari electio, cum non sit Canonica, Sanctor. in Comment. cap. 8. stat. 6. dub. 2.

3 Renouatur statum, quod omnes Guardiani in Capitulis, & Congregationibus suo renuncient officio, quod si non fecerint, ipsos tamen renunciasse censeantur. Rom. 1664.

4 Sacra Congregatio de Propaganda Fide, stando decretis alias editis sub die 21. Februarij 1647. Iterum sanciuit, in posterum Guardianum sacri Montis Sion à Superioribus Generalibus Ordinis Franciscanorum, iuxta eorum Constitutiones, esse eligendum, cum participatione Emminentissimi D. Cardinalis Protectoris; certiorata sacra Congregatione, aliàs electionem esse, & fore inualidam, nulliusque roboris, & inanem. Hac die 16. Nouembris 1654. In Regesto huius Congreg. fol. 125.

5 In Ordine Minorum Regularis Obseruantiæ Guardianus est verè Prælatus, & Superior localis, habens iurisdictionem ordinariam, dignitatem Ecclesiasticam, qualem habent Parochi, & Curati animarum, & habet tantam authoritatem in suo Conuentu quantam habent

habent Prouinciales in Prouincia, nisi fuerit limitata per Statuta Generalia. Sanctor. in Comm. pag. 26. §. 9. & aliquando Guardianus appellatur Minister, vt habetur in Regula; Vt obediant suis Ministris. Nomine autem Ministrorum, intelliguntur omnes Prælati, vt omnes Expositores Regulæ affirmant apud Cordub. q. 2. Sicuti antiquitus nomine Custodis, veniebant etiam Generalis, & Guardiani ex cap. 8. Regulæ, ibi, Alium sibi eligere in Custodem, idest Generalem, & vltra communem praxim, à principio Ordinis, conijcitur ex Testamento Beati Patris Francisci, & illi Guardiano, quem sibi placuerit mihi dare. Ibidem vbi supra.

6 Cum igitur Guardianus sit vere Prælatus, si intra semestre sui Officij moriatur, ne Domus Regularis sibi commissa viduata remaneat, & graue dispendium patiatur, debet à Definitorio de alio Guardiano prouideri, sub pœna priuationis potestatis eligendi, prout in cap. Ne pro defectu, de electione &c. quia propter. Hinc est quod in Constitutionibus Reformatorum nostræ Cismontanæ familiæ, inhærendo præfatæ Decretali, prouisum fuit de sequenti statuto cap. 8. n. 60. pag. 63. videlicet:

Morendo, ò vacando qualche Guardiano, prima della festa del P. S. Francesco, sia obligato il Ministro con il Definitorio eleggere vn'altro; ma morendo dopo, il Ministro vi faccia vn Preside nte

ſino al Capitolo, in cui non hauerà il voto.

In quo ſtatuto patet expreſsè Conuentum, ſeu Domum Regularem de Guardiano prouideri debere, quando ante mediatatem anni decedit: ſed tutius eſſet eligere alium, etiamſi moriatur nono, aut decimo menſe Guardianatus, ne Conuentus, ac etiam Prouincia ob carentiam voti Capitularis, graue diſpendium patiatur.

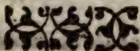
7 Guardianatus officium vltra triennium prætendi non poteſt ex Conſtitut. Pauli IV. Viam ambitioſæ, nihilominus quia Prælati Generales noſtri Ordinis, ob cauſam legitimam ex declaratione Clem. Octaui, vltra trienni tempus poſſunt differre Capitula per ſex menſes, etiam toto eo tempore ipſi Guardiani durabunt, prout in Chronologia Ord. in Tabula Capituli Gen. Rom. 1612.

8 Finito tamen triennio, & ſemeſtro Guardianatus, ſi nullus ſit miſſus Commiſſarius, ex aliquo accidenti, gubernabunt tamquam Præſidentes, ſed non habebunt votum in Capitulo immediatè ſequenti, niſi ipſis concedatur à Superiore Generali, cui hanc facultatem Capitulum Generale demandauit cum conſenſu Procuratoris Generalis, & Definitorum Generalium, ſi præſentes fuerint in Conſtit. Ord. de anno 1658. cap. 8. §. 47. pag. 209. num. 1.

Ne mireris de hac prouiſione conſulta, & diligenter examinata in ſacra Congreg.

ſuper ſtatu Regularium, quia attentis narratis à Patre Generali Sambuca, benignè annuit, & approbante Sanctiſſimo Alexandro VII. præfatum ſtatutum confirmauit, dummodo illis Præſidentibus Conuentuū tantum, qui functi ſunt officio Guardianatus, & Patribus Definitorij conferatur votum ad effectum celebrationis Capituli illius Prouinciæ, ne remaneat viduata, & graue diſpendium patiatur ob carentiam Miniſtri, & Definitorij Prouincialis.

9 Guardianus poteſt carcerare ſuos ſubditos, quando committitur delictum graue, & enorme, & periculum eſt in mora, vel quando non poſſet haberi in proximo præſentia Prouincialis; & tunc Guardianus de conſilio Diſcretorum, carcerare poteſt, non tamen ſine caputio, & corda, (quia eſſet carceratio formalis, ſed ad cuſtodiam tantum, donec certioret Prouincialem. Sanctor. de pœnis tom. 1. pag. 165. Nec poteſt eos liberare ſine licentia Prouincialis, vel Generalis, ſi tamen eſſent indebitè carcerati, tunc poſſet liberare; tamen puniri debet. Ibidem pag. 167.

Habitus

Habitus.

SVMMARIVM.

Quod nullus puer expleto anno sexto, possit indui ex deuotione, habitu Religionis. numer.1.

Quod nullus audeat deferre habitum Religionis Sancti Francisci sine Superiorum licentia num.2.

Nemini licitum faciant, vt Habitum cum Caputio, Tunica, seu mantello consuto deferant. num.3.

Edictum Vicarij Papæ pro obseruantia præfati Breuis Vrbani Papæ VIII. num.4.

Decisio Rotæ Romanæ. Iuris conferendi habitum Tertij Ordinis Sancti Francisci. numer.5.

Morientes cum habitu Religionis, quas Indulgentias lucrantur? num.6.

Formula benedicendi habitum infirmis concedendum, cum caputio, vel velo, si est mulier. num 7.

Formula absolutionis, quæ datur Cordigeris, & Confratribus Tertij Ordinis in articulo mortis. num.8.

Volentes sepeliri cum habitu impediri non possunt sub pœna excommunicationis. numer.9.

Osculantes habitum Religionis, lucrantur quinque annos, Indulgen. & totidem quadrag. num.10.

Probibentur libri, & Imagines, in quibus tractatur de vera forma habitus, & caputij

tij Sanctorum Francisci, & Antonij de Padua. num. 11.

1 QVod nullus Puer ex deuotione possit indui habitu Religionis, nisi expleto anno sexto suæ ætatis, prout in sequenti prouisione, videlicet.

Al Sig. Cardinale Buoncompagni.

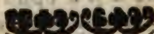
Napoli.

Hauendo inteso la Santità di N. Sig. il publico scandalo, che suol darsi in coteста Città dal gran numero de secolari, che ancorche siano maggiori di dieci anni in quindeci, vestono formatamente, sotto pretesto di deuotione l'habito di S. Francesco, per estirpare affatto questo abuso, con il parere di questi miei Signori si è risoluto, che nessuno de secolari, che siano entrati nel settimo anno della sua età possa vestire l'habito di detto Ordine, ò di qualsiuoglia altra Religione, e di già quando lo portassero, debbano immediatamente deporlo, che toccheranno del settimo anno, come di sopra; mi hà però commesso di farlo sapere à V. S. Illustrissima, à fineche in essecutione di quest'ordine si compiaccia di far sopra di ciò tutte quelle prouisioni, che con la solita sua prudenza giudicherà più opportune, con che le bacio le mani. Di Roma li 10. Gennaro 1627.

2 Quod nullus audeat deferre habitum, seu tunicam oblongam Tertij Ordin. S. Francisci sine Superiorum licentia, ex-

tat Breue Vrbani Papæ Octaui, Cum sicut &c. die 5. Octobris 1638. vbi inter alia. Omnibus, & singulis locorum Ordinarijs, ac Nuncijs vbiuis terrarum constitutis, & degentibus directè præcipit, ne de cætero quemquam Tunicam oblongam Tertij Ordinis S. Francisci, cum vel sine mantello, absque Superiorum prædicti Ordinis licẽtia in scriptis obtenta, quoquomodo deferre permittant: neque si aliquem præmissorum transgressorem repererint, illum carceri mancipandum, tali habitu exuendum, & arbitrarijs pœnis mulctandum irremissibiliter curent.

3 Deinde nemini licitum faciant (quacumque super hoc obtenta licentia) vt habitum huiusmodi cum caputio, vel tunicæ, seu mantello consuto deferant: sublata eiusdem Ordinis Superioribus, ipsique locorũ Ordinarijs, ac Nuncijs Apostolicis & eorum cuilibet, quauis auctoritate, licentias huiusmodi cuiquam concedendi &c. prout in Miscellanea Decretorum fol. 259. vbi adest etiam Edictum Vicarij Papæ pro obseruantia præfati Breuis, tenoris sequentis, videlicet.

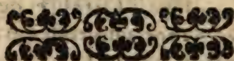
Frater Antonius Barberinus, miseratione Diuina tit. Sancti Petri ad Vincula S.R.E. Præsbyt. Cardinalis S. Onuphrij nuncupat. Sanctissimi D. Nostri Papæ Prouicarius Generalis, Romanæque Curiæ Iudex Ordinarius, &c.

4 PErche molti abusando l'habito di Tertiario di S. Francesco, portano, ò la semplice Tonica longa, col mantello, ò senza licenza de' Superiori di detta Religione; ouero vi aggiongono anco il caputio cusito, ò al mantello, ò all'habito, & altri di questi non stando in Conuento, vanno scandalosamente vagando, ò sotto spetie di peregrinatione, ò sotto altro mendicato pretesto, & altri viuono in alcune Chiese, ouero Capelle sotto nome di Romiti, dal che vien cagionata materia di scandalo, ò di poca riputatione dell'istessa Religione, & hauendo la Santità di Nostro Signore per suo Breue speciale spedito sotto li 5 d'Ottobre del presente anno dato opportuno rimedio à tanti inconuenienti, e scandali.

Noi volendo, che s'osserui inuiolabilmente l'ordine di N. Sig. in virtù del presente Editto ordiniamo, & espressamente

memoria di Leone Decimo, che haueua concessa la medesima Indulgenza plenaria la quale fù derogata nella generale reuocatione dell' Indulgenze fatta dall' istesso Paolo Quinto del 1606. Il quale poi del 16 8. à di 8. Giugno la restituì ad istanza del P. Lodouico da S. Gio: Euangelista, Commissario Generale dell'Oltramontana Famiglia de Minori Osseruanti, come appare in vn foglio stampato quì in Roma del 1609 e la contesta Geronimo Rodriquez, & altri.

Queste dunque sono l'Indulgenze, non reuocate, che giornalmente ponno guadagnare li Frati, visitando due volte il giorno la propria Chiesa per guadagnare l'Indulgenze delle stationi, come si è detto di sopra; e dire spesso la corona di sett' imposte per guadagnare l'Indulgenza plenaria. Ponno anco conseguire l'Indulgenze concesse à tutti li fedeli Christiani in qualsiuoglia Chiesa del mondo, come fanno li secolari; non essendo di minor conditione di quelli nelle cose spirituali, perche Paolo V. li riuocò l'Indulgenze, che solamente per loro erano state concesse.

Decisio Sacræ Rotæ Romanæ coram R. P. D. Merlino in causa Vlixbonen. Iuris conferendi habitum.

Lunæ 23. *Iunij* 1636.

5 CVm disceptaretur inter Fratres Minores de Obseruantia, & Fratres Tertiarios Regulares Sancti Francisci cuinam istorum Ordini competeret ius, & facultas recipiendi sæculares ad habitum Tertij Ordinis de Pœnitentia, siue dictum habitum sæcularibus conferendi, fuit per sententiam Rotalem pronunciatũ pro Fratribus Minoribus de Obseruantia, quam sententiam hodie coram me confirmandã esse censuerunt Domini. Hæc sententia fulcitur, & principijs Iuris communis, & consuetudine, & Constitutionibus Pontificijs, & demum communicatione Priuilegiorum, prout in Regesto Concil. Trident. fol. 82. Quibus prætermissis, breuitatis causa tantum dicam, quod huiusmodi habitus collatio per Sixtum IV. demandata fuit Fratribus Minoribus in Bulla edita de anno 1471. quæ est in Collectione Bullarum Ordinis Sancti Francisci compilata per Rodr. fol. 144. & relata per eumdem Rodr. qq. Regul. q. 72. art. 1. vers. 1. Ibi similiter statuit, quod

Prælati prædicti Ordinis Minorum, possint recipere volentes aggregari huiusmodi Tertio Ordini, ac etiam possint eisdem Tertiarijs deputare Visitatorem, seu Confessorem prædicti Ordinis Minorum de Obseruantia. Quæ verba videntur omnem tollere controuersiam; sicut fusius in dicta decisione.

De morientibus cum habitu Religionis.

1 CVM habitu nostro morientibus, vel cum eo sepeliri eligentibus, Clem. IV. & Nicol. IV. tertiæ partis omniũ peccatorum remissionem concesserũt. Leo V. concessit Indulgentiam plenariam morientibus cum nostro habitu, ad quam lucrandam declarauit sufficere habitum petijsse, licet ante mortem eum non induerit, sed super se tantum vsque ad mortem habuerit. Hieron. Rodr. resol. 71. nu. 9. Casarub. v. Indulgentiæ quoad sæculares, sexto, §. 6. vel morientibus cum habitu Sororum Tertiæ Regulæ S. Francisci, sub obedientia eiusdem Ordinis degentium. Ibidem § 7.

Ad lucrandum has Indulgentias, necesse est recipere habitum, à Superiore illius Religionis, cuius est habitus, vel ab alio ad hoc destinato. Sixtus IV. in Bulla aurea, non est autem necesse, vt habitum petentes eleemosynam dent pro induendo Religiosum, cuius est Habitus,

ad

ad effectum lucrandi indulgentias, quia tunc eas non lucraretur, licet dare possit ratione eleemosynæ. Rodr. art. 10. to. 2. qq. Regul. q. 76.

Formula benedicendi habitum infirmis concedendum, cum Caputio, vel velo, si est Mulier.

Adiutorium nostrum, &c.
Dominus vobiscum, &c.

Oremus.

DOmine Iesu Christe seminator, & inspirator religiosi propositi, quique indumentum nostræ carnis pro salute generis humani misericorditer suscipere voluisti, & in Præsepio vilibus pannis inuolui non horruisti, respice propitius ad preces humilitatis nostræ, & has Religiosas vestes quas, hic famulus tuus (vel famula tua) N. propter amorem tuum, abiecto habitu sæculari, proponit induere, bene✝dicere tua pietate digneris, & concede propitius, vt sicut exterius his Religiosis induitur vestimentis, intus renouetur affectibus, & per intercessionem B. Patris Nostri Francisci induere eum, (vel eam) digneris. Qui viuis, & regnas, &c.

Postea super chordam dicatur.

Oremus.

DEus, qui vt seruum absoluetes, Filium ligari funibus voluisti bene✝dic quæsumus funem istum, & præsta, vt famulus tuus, vel famula tua, N. quæ eo, velut ligamine pœnitentiali cingetur, vinculorũ eiusdem Filij tui Domini nostri Iesu Christi memor existat, & in ordine quem assumit salubriter perseueret, & tuis cum effectu semper obsequijs se alligatum esse cognoscat. Per eumdem, &c.

Hic habitus, & chorda asperguntur aqua benedicta, & induitur à Prælato, vel à Delegato, & dicat super eum.

Dominus vobiscum, &c.

Oremus.

MAiestatem tuam Domine suppliciter exoramus, vt famulum tuum, vel famulam tuam N. cui, de tua gratia præsumentes, nostræ Religionis vestem imponimus, digneris inter discipulos tuos

virtute ex alto induere iustitiæ lorica munire, & salutis protegere vestimento, vt intercedente B. Patre nostro Seraphico Confessore tuo Francisco, sub humilitatis veste tibi perseueranter deseruiens, ad stolam immortalitatis, & gloriæ mereatur peruenire. Qui viuis &c.

Hic cingitur à Prælato, vel Delegato Cingulum.

Oremus.

DEus, qui B. Petro Apostolo tuo significans, qua morte clarificaturus esset Deum, prædixisti, per alium in senectute ipsum fore cingendum, famulum tuum N. (vel famulam tuam) N. quem cingulo nostræ Fraternitatis præcingimus, tua quæsumus claritate præcinge, tui nominis mesu constringe, & chorda salutari. cor eius regulari alliga disciplina, vt tua ei opitulante gratia solutus, & liberatus à mundo, tuoque vinctus seruitio in Ordinis, quem assumit, obseruantia, vsque in finem iugiter perseueret, Qui viuis, & regnas, &c.

Tandem super indutum, vel indutam dicatur.

Dominus vobiscum, &c.

Oremus.

DEus, qui mira Crucis misteria in tuo Deuotissimo Confessore Beato Francisco multiformiter demonstrasti; da famulo tuo N. (vel famulæ tuæ) ipsius semper exempla sectari, & assidua eiusdem Crucis meditatione muniri. Per Christum, &c.

Formula Absolutionis, quæ datur Chordigeris, & Confratribus Tertij Ordinis in articulo mortis.

FActa Confessione, & dictis Misereatur, &c. Indulgentiam, &c. dicatur.

Dominus noster Iesus Christus per merita suæ sanctissimæ Passionis, te absoluat, & gratiam suam tibi infundat, & ego auctoritate ipsius, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius, & Summorum Pontificum, mihi in hac parte commissa, & tibi concessa, Absoluo te ab omni vinculo

lo excommunicationis maioris, vel minoris, & interdicti (si quod incurristi) & restituo te vnitati, & communioni fidelium, & Sanctis Sacramentis Ecclesiæ.

Item eadem auctoritate, absoluo te ab omnibus peccatis tuis, quibus contra Deum fragilitate humana, vel malitia deliquisti, tibique relaxo omnes pœnas Purgatorij, quas pro peccatis tuis commissis meruisti; concedens tibi remissionem, & indulgentiam plenariam omnium peccatorum, & cunctorum, de quibus etiam non recordaris, aut oblitus fuisti in quantum Claues Ecclesiæ se extendunt, & restituo te illi innocentiæ, in qua eras, quando baptizatus fuisti. In nomine Patris, &c. Passio Domini nostri Iesu Christi, & merita B. Mariæ semper Virginis, &c. Quod si hac vice non decesseris, reseruo tibi hanc gratiam vsque ad extremum mortis tuæ articulum.

9 Volentes sepeliri cum habitu Fratrum Minorum impediri à Parochis non possunt, sub pœna excommunicationis incurrendæ, post Canonicam monitionem, Papæ reseruatæ Sixtus IV. Bulla 14. apud Rodr. num. 48.

10 Ioannes XXII. concessit quinque annos, & totidem quadragenas de iniunctis pœnitentijs (qui sunt dies 2075.) osculantibus habitum Ordinis Sancti Dominici quæ Indulgentia communicatur etiam Minoribus. Portel. v. Habitus in addit. n. 4. ex Collect. priuil. v. Indulgentia, quoad sæculares §. 9. num. 6.

Quam Indulgentiam ijdemmet Regulares lucrari poterunt, quia conceditur omnibus Christifidelibus habitum osculantibus, inter quos, Fratres deterioris conditionis esse non debent.

Nec indulgentia hæc reuocata est per Paulum V. quia non est concessa fratribus immediatè; sed omnibus etiam sæcularibus. Vide quam vberem cælestes lucrandi thesauros materiam, nobiscum quotidie, & perpetuo habeamus.

11 Demum ad amputandas lites, quæ in dies oriebantur inter Fratres Minores Conuentuales, & Capuccinos circa veram formam habitus, & Caputij Seraphici Ordinis; Sanctissimus Dominus Noster Vrbanus Papa Octauus die 14. Decembris 1630. mandauit eisdem sub excommunicationis pœnæ ipso facto incurren. necnon priuationis vocis actiuæ, & passiuæ, alijsque etiam corporalibus arbitrio Sanctitatis Suæ pœnis; ne audeant, de cætero, voce, vel scripto de huiusmodi materia tractare, donec ab eadem Sanctitate Sua aliter fuerit ordinatum. Io: Antonius Thomasius Sanctæ Romanæ, & Vniuersalis Inquisitionis Notarius. Denique Sanctissimus D. N. Alexander Papa VII. fieri mandauit sequentia Decreta, quæ sunt inserta, & impressa in nouo Indice librorum prohibitorum hoc anno 1664. videlicet,

Libri omnes impressi, & qui inconsulta Sacra Congregatione imprimentur, tractantes controuersiam de vera, & non

interrupta successione filiorum S. Francisci, & de vera forma Caputij eiusdem, prohibentur sub pœnis in Indice librorum prohibitorum contentis, Die 10. Iunij 1638.

Inscriptiones omnes Imaginum Sanctorum Francisci, & Antonij de Padua, in quibus dicitur, formam habitus, qua depicti sunt, esse eandem, qua ipsi vsi fuerunt; vel in quibus asseritur in hoc, vel illo Ordine S. Francisci esse veram, legitimam, & non interruptam eiusdem S. Patris in filios successionem: Inhærentes Decreto alias edito die 10. Iul. 1658 prohibentur Romæ 20. Nouemb. 1663.

Hospitium.

Vide V. Conuentus num. 7.

Ieiunium.

SVMMARIVM.

Regulares possunt annunciare ieiunia in suis Ecclesijs, imo ad id cogi per Episcopos. numer. 1.

Quando vigilia S. Ioannis Baptistæ contingit in festo Corporis Christi anticipanda est fer. 4. num. 2.

Idem declaratum est pro vigilia S. Antonij de Padua, apud Conuentuales, num. 3.

1 REgulares in celebratione Missæ possunt annunciare ieiunia in Ecclesijs, Sac. Congreg. Archiep. Bon. 2. Iulij 1620. vide V. Declarationes. Immò ad id possunt cogi per Episcopos Rodr. qq. Regul. to. 3. q. 43. art. 7.

Quando Vigilia Sancti Ioannis Baptistæ contingit in die solemnitatis Corporis Christi, non est ieiunandum, sed anticipanda est vigilia feria 4. prout in seq. Decreto.

Die 24. Septembris 1638.

2 CVm anno proximè venturo 1639. vigilia Sancti Ioannis Baptistæ incidat in diem solemnitatis Corporis Christi, fuit à pluribus locorum Ordinarijs supplicatum Sanctissimo pro declaratione, quid agendum de ieiunio eo die præscripto, & supplicatione per Sanctitatem Suam ad Sacram Rituum Congregationē remissa; Eadem Sacra Congregatio re maturè discussa, censuit non esse ieiunandum, neque abstinendum à carnibus in Festo solemnitatis Corporis Christi, sed anticipandum ieiunium die antecedenti, nempè feria 4. prout ieiunaretur in ipsa vigilia, & videri eidem Sac. Congregationi, quod Sanctitas Sua, si ità placuerit, præciperet super hoc expediri Breue, perpetuis futuris temporibus, quando idem casus contigerit. Et facta per me Secretarium relatione de præmissis Sanctitati

ctitati Suæ, Sanctitas Sua sententiam Sacræ Congregationis laudauit, & Breue pro toto Orbe expediri mandauit, prout expeditum fuit, & habetur in Bullario Romano, in Appendice Vrbani Octaui.

C. Episc. Portuen. Card. Pius.

Loco † Sigilli.

Iulius Cincius Secr.

In Regesto Congreg. Sac. Rituum fol. 90. vbi habetur præfatum Breue per extensum fol. 92.

3 Quia Fratres Minores Conuentuales ex Constitutione Vrbana tenentur peragere vigiliam Sancti Antonij de Padua, & insuper ieiunare, oblata ab ipsis supplicatione Sacræ Rituum Congregationi quid agendum, quando præfata vigilia occurrit in festò Corporis Christi; eadem Sacra Congregatio respondit huiusmodi ieiunium feria 4. immediatè antecedente esse anticipandum. Facta autem de prædictis Sanctissimo relatione, Sanctitas sua annuit, ac prælibatos fratres à præcepto quo ipsi Vrbana Constitutione, ieiunium prædictum patet injunctum absoluit. Die 26. Maij 1659.

I. Episc. Sabin. Card. Sachettus.

Loco † Sigilli.

F. Maria Phœbeus S. Rit. Cong. Sec.

In Reg. eiusd. fol. 140.

In

Incorporatio.

INcorporatus in aliena Prouincia gaudet præcedentia à die Incorporationis, si incorporatio facta fuit ad sui renquisitionem, & commodum; Si verò motu proprio Generalis, vel ad petitionem Prouinciæ, acquirit præcedentiam à die habitus. Sanctor. de pœnis tom. 2. pag. 410 & 414.

Incorporati.

SVMMARIVM.

Reuertentes ad propriam Prouinciam, in pœnam deferant signum probationis. num. 1.

1 STatuitur, quod de nouo reuertentes ad propriam Prouinciã in alia Incorporati, non gaudeant præcedentia, nisi à die nouæ receptionis, & incorporationis, subeantque pœnam taxatam per Constitutionem generalem Segouiensem. Rom. 1664. videlicet.

Quicunq; in alia Prouincia incorporatus, ad suam reuerti impetrauerit, in suæ nobilitatis pœnam non recipiatur, nisi per bimestre caparronem portauerit. Si autem de mandato Prælatorum, pro vtilitate suæ Prouinciæ, ad instantiam maximè Patrum eiusdem Prouinciæ reuerteris.

rit, nulla afficiatur pœna. Chronol. Ordin. tit. de Incorporat, pag. 622. col. 2.

Indulgentiæ.

SVMMARIVM.

Fratres lucrari possunt Indulgentias Pauli V. num. 1.

Leonis X. & Pauli III. num. 2.

Item plenariam Indulgentiam recitando Coronam Deiparæ 7. Pater noster, & 72. Aue Maria. num. 3.

Indulgentia pro Confratribus Tertij Ordinis, & Chordigeris, num. 4.

Indulgentia pro visitantibus Ecclesias Ordinis Minorum à Bulla Sixti V. & Gregor. XV. num. 5.

Declaratio, quod Indulgentia Portiunculæ in Anno Sancto non reuocatur. num. 6.

Ecclesijs Regularium aliàs concessæ Indulgentiæ non fuerunt sublatæ, num. 7.

PRimo dissetendum est de Indulgentijs non reuocatis, quæ à Fratribus in dies lucrari possunt. Secundò de Indulgentijs concessis Confratribus vtriusq; sexus Tertij Ordinis S. Francisci, necnon Chordigeris. Tertiò de Indulgentijs cõcessis vtriusque sexus fidelibus visitantibus Ecclesias Fratrum, & Monialium Ordi. S. Francisci in eorum Festiuitatibus.

1 Primò, quoad Fratres. Postquam Pau-

Paulus V. reuocauit omnes Indulgentias per suos Prædecessores concessas Regularibus: die 23. Maij 1606. loco illarum, quasdam alias ad taxam concessit, decreuitque quod his tantum fruerentur, quæ sequuntur:

1 Nel giorno, che canonicamente pigliaranno l'habito Regolare per causa di far professione in quello, se veramente pentiti, e confessati si communicheranno Indulgenza plenaria.

2 Alli Nouitij, che pentiti, confessati, e communicati doppo l'anno della probatione faranno professione, Indulgenza plenaria.

3 A quelli, che nella festa principale del suo Ordine si confessaranno, e communicheranno, ò diranno Messa, pregando per la Concordia de' Prencipi Christiani, estirpatione dell'heresie salute del Pontefice Romano, & esaltatione di Santa Madre Chiesa, Indulgenza plenaria.

4 A chi in articolo di morte, veramente pentito, confessato, e communicato, e ciò non potendo fare, almeno contrito, diuotamente inuocherà il nome di Giesù con la bocca, e non potendo, col cuore, Indulgenza plenaria.

5 A chi legitimamente ordinato celebrarà la prima sua Messa, & anco à quei Religiosi, che confessati, e communicati interueriranno alla detta Messa, ouero nell'istesso giorno similmente celebraranno, Indulgenza plenaria.

6 A tutti quelli, che con licenza de'

Su-

Superiori ſuoi, ſeparandoſi da negotij per dieci giorni, ſi ritireranno in cella, ouero ſi ſepareranno dalla conuerſatione degli altri eſſercitandoſi nel leggere libri ſpirituali, ò in altre opere ch'induchino alla deuotione, e meditatione de' miſterij della Cattolica Fede, de' diuini beneficij de'Quattro Nouiſſimi, della Paſſione di Noſtro Signore Giesù Chriſto, e d'altri eſſercitij d'orationi iaculatorie, ò vocali, eſſercitandoſi nell'oratione mentale, almeno per ſpatio di due hore, frà il giorno, e la notte, facendo nell'iſteſſo tempo la generale ouero annuale, ò ordinaria Confeſſione de'ſuoi peccati, e communicandoſi, ouero celebrando Meſſa, per ogni volta, che ciò eſſerciteranno, indulgenza plenaria, e remiſſione di tutti i loro peccati.

7 A chi diuotamente viſiterà la propria Chieſa, & iui farà oratione, come di ſopra concede l'iſteſſe indulgenze, che nelli giorni di Stationi conſeguiſcono quelli, che viſitano le Chieſe, dentro, e fuori di *Roma*, come ſe perſonalmente le viſitaſſero.

8 A ciaſcheduno, che dirà cinque Pater noſter, e cinque Aue Maria auanti l'Altare della propria Chieſa, per ogni giorno cinque anni d'Indulgenza, e altrettante quarantene, l'iſteſſo à Predicatori, ò lettori, che ritrouandoſi in viaggio, ò fuori de'Chioſtri, con licenza de' ſuoi Superiori diranno li ſudetti cinque

Pa-

Pater noster, e cinque Aue Maria auanti qualsiuoglia Altare.

9 A tutti li sudetti, che ogni giorno per lo spatio di mezz' hora per vn mese intiero faranno oratione mentale, confessandosi, l'vltima Domenica di detto mese, sessant' anni, & altretante quarantene d'indulgenza.

10 A tutti quelli, che con cuor contrito, e pentito, accusaranno le loro colpe, peccati, & imperfettioni ne' Capitoli delle colpe, e spiritualmente communicheranno, e faranno esercitio di virtù trè anni & altretante quarantene.

11 A qualsiuoglia, che con licenza del Sommo Pontefice, ò de' suoi Superiori sarà mandato in stati, terre, ò luoghi d'Infedeli, ò Heretici per predicare, ò insegnare alli Cattolici, ò vero per conuertire, e ridurre alla Cattolica Fede, & grembo di Santa Chiesa gl'Heretici, & Infedeli, e che (per meglio prepararsi all' opera) pentito, e confessato si communicherà, ò celebrarà messa, indulgenza plenaria, e questo per due volte, cioè quando si preparerà al viaggio, e quando sarà entrato nella Prouincia, alla quale sarà destinato.

12 A tutti quelli, che almeno per spatio di due hore, in diuersi tempi, confessati, e communicati, e dopò hauer celebrato Messa, interueranno all' oratione delle quarant' hore, che sarà ordinata da' loro Superiori nelle Visite generali per

per il buon progresso d'esse visite, iui pregando per la concordia de' Prencipi Christiani, estirpatione dell' heresie, salute del Sommo Pontefice, esaltatione di Santa Madre Chiesa, & accrescimento della Disciplina, & osseruanza Regolare, indulgenza plenaria, e remissione come sopra.

De magna Indulgentia Stationum.

a NOn è reuocato l'indulto delle Stationi fatto da Leone Decimo, e Paolo Terzo, li quali concedono alli Minori, che possino guadagnare l'Indulgenze della Portiuncula, delle Stationi di Roma, di Gierusalemme, e di San Giacomo di Galitia, in Chiesa, in Clauftro, ò in casa, & in qualsiuoglia luogo, ogni volta che diranno cinque Pater noster, e cinque Aue Maria con il Gloria Patri, per l'esaltatione di Santa Chiesa, estirpatione dell'heresie, e pace trà Prencipi Christiani con vn altro Pater noster, Aue Maria, e Gloria Patri per Sua Santità.

Perche questa non è concessione d'Indulgenza, mà priuilegio per acquistarla, così non è reuocato, perche nell'indulgenze delle Stationi vi sono due cose, vna l'indulgenza, e questa non è reuocata da Paolo V. e la possono conseguire tanto i Regolari, quanto i secolari, l'altro è il modo d'acquistare l'indulgenza, cioè

cioè il visitare quella Chiesa alla quale è concessa l'Indulgenza delle Stationi.

Il dire dunque li sopradetti Pater noster, &c. direttà, e principalmente non è concessione d'Indulgenza, mà Priuilegio, e quasi dispensa, che alli Frati Minori non sia necessario visitare quelli luoghi pij, doue si guadagnano quelle Indulgenze, & in cambio di quelli glie n'assegna altri, perciò non è reuocato da Paolo V. Portell.& altri.

Di più gl Oracoli viuæ vocis concessi alli Frati Minori, publicati prima delle Constitutioni di Gregor. XV. e d'Vrbano Ottauo furono confirmati con Bolle di Clemente Ottauo. Ratio Pastoralis: da Paolo Quinto Iniuncti nobis: Perciò le gratie, e priuilegij fatti viuæ vocis oraculo sono priuilegij, e concessioni per Bolle. Ne osta, che detti oracoli in quelle Bolle non sono espressi, de verbo, ad verbum: perche basta, che ex certa scientia, & in genere, sotto nome di viuæ vocis oracula, con la clausula. Quorum tenores, ac si de verbo ad verbum, perche in tal modo lasciano di esser oracoli, e si fanno concessioni per Bolle Pontificie.

Per ciò il sudetto Priuilegio di Leone Decimo, e Paolo Terzo, non s'intende reuocato da Gregorio XV. & Vrbano Ottauo, quantunque sia stato concesso per oracolo, perche fù fatto auanti Pio V. Gregorio XIII, Clemente VIII. e Paolo V. li quali innouarono il detto oracolo, e così hà forza de nuoui concessione per

Bol-

Bolle, e Breui, Peyrin. in addit. ad Constitut. Vrbani Octaui, e queste sono le sue Parole, *Ista reuocatio non intelligitur de viuæ vocis oraculis ante Pium Quintum, & etiam Gregorium Decimum tertium, quoniam isti ea innouarunt, & habent vim nostræ concessionis.*

Ne sotto la sudetta reuocatione cadono li viuæ vocis Oraculi, che concedono l'Indulgenze, perche queste in quelle Constitutioni, non sono nominate, ne possono essere comprese col nome de' priuilegij, ò gratie, essendo l'Indulgenze totalmente diuerse. *Nec cadunt sub ista reuocatione viuæ vocis oracula concedentia Indulgentias, quia hæc non nominantur, nec venire commodè possunt, nomine Priuilegiorum, aut gratiarum, sed sunt omninò diuersa.* Peirino, & altri: Siche tutte l'Indulgenze concesse dalla Sedia Apostolica dopò la commune reuocatione dell'Indulgenze fatte à Regolari del 1606. sempre restano valide, ancorche alcune fossero state concesse Viuæ vocis oraculo, per le raggioni addotte dal Peirino, & altri.

3 Tale è l'Indulgenza plenaria concessa da Paolo V. alli Frati Minori, e per participatione alli fratelli, e sorelle del terz'Ordine, e della Compagnia del Cordone, ogni volta, che ciascheduno di loro dirà la Corona della Madonna di sette Pater noster, e settanta due Aue Maria con vn Pater noster, & vn'Aue Maria per Sua Santità, come si faceua per la santa

me-

comandiamo, che per l'auuenire nessuna persona di qualunque stato, ò conditione, sotto qualsiuoglia pretesto, ò quesito colore, ardisca andare vestito con tonica, e mantello longo, ò senza di esso, dell'habito della Religione Franciscana senza espressa licenza delli Superiori di detta Religione. Et in oltre prohibiamo, che nessuna persona, etiam con licenza de' Superiori della detta Religione possa portare la Tonica, sotto pena à tutti quelli, che contrauerranno di esser carcerati, e spogliati dell'habito, e sotto altre pene à nostro arbitrio.

E di più comandiamo à tutti li Ministri soggetti alla nostra giurisditione, tanto in Roma, quanto nel distretto di essa, che ritrouando alcun Romito, ò altri, che porti il detto habito senza licenza de' Superiori, debbano condurli, ò farli condurre nelle carceri, con farli spogliare di detto habito. Et in euento, che ritrouassero alcuno di questi col Capucio, come sopra, vogliamo che sia condotto nelle carceri, e spogliato, ancorche hauesse qualsiuoglia licenza da qualsisia Superiore di quella Religione, riseruando all' arbitrio nostro di poterlo castigare con altre pene più graui. Data in Roma nella nostra solita habitatione li 27. Nouembre 1638.

I. B. Episc. Camer. Vicesg.

Loco † Sigilli.

Bernardino Larizza.

Deci-

Secundò. Quoad Confratres Tertij Ordinis, & Chordigeros.

4 LI fratelli, e sorelle del Terzo Ordine del P. S. Francesco per concessione Apostolica possono guadagnare respectiuè tutte le sudette Indulgenze concesse alli Frati Minori, non reuocate; e di più quelle, che specialmente sono state concesse al loro Instituto da diuersi Sommi Pontefici, come appariscono in diuerse Regolette del Terz'ordine.

Circa li fratelli, e sorelle della Compagnia del Sacro Cordone, Papa Paolo V. li concesse dodici amplissime Indulgenze, poste di sopra V. Confraternitas, num. 6. e Papa Gregorio XV. per vn suo Breue delli 10. Nouembre 1622. communica, dona, e concede alli medesimi Confrati, e Consuore della Compagnia del Sacro Cordone del P. S. Francesco d'Assisi, tutte l'Indulgenze, remissioni de' peccati, e relassationi di penitenze, che come Regolari vengono concedute alli Frati Minori.

Tot-

Tertio, quoad visitantes Ecclesias Ordinis Minorum.

1 IN dubio, An Indulgentiæ plenariæ concessæ visitantibus Ecclesias Regularium, in eorum festiuitatibus fuerint reuocatæ à Paulo V. in reuocatione generali Indulgentiarum? Declaratum fuit à Congregatione Indulgentiarum ab eodem Paulo Quinto deputata, nequaquam esse abrogatas, prout supra V. Confraternitas num. 4. Nihilominus quia aliquando plerique Ordinarij nituntur impedire publicationem præfatarum Indulgentiarum, ob imperitiam earumdem, ideò, data opera, refero hic Breuia Apostolica, concedentia Indulgentias plenarias in præcipuis festiuitatibus nostri Ordinis, ac Portiunculæ, vt ea videant, ac legant, si opus fuerit.

SIXTVS PAPA V.

Vniuersis Christi fidelibus præsentes litteras inspecturis salutem, & Apostolicam Benedictionem.

CVM à primæua Institutione Regulæ B. Francisci, tàm ob illius, & SS. Ant. de Padua, Ludouici Episcopi, & Con-

Confessoris, Bonauenturæ, & Bernardini, necnon Diuæ Claræ, aliorumque eiusdem Ordinis sequacium sanctitatem, & miraculorum multitudinem, quam etiam ob multorum ipsius Religionis Summorum Pontificum prædecessorum nostrorum merita: ingens vbique Christi fidelium multitudo singularem erga quemcumque dictorum Sanctorum gerat deuotionis affectum. Nos vt ipsorum fidelium deuotio huiusmodi non modo conseruetur, sed in dies magis augeatur, animarumque saluti vberius consulatur, precibus etiam dilecti filij Clementis Bontadosij Ordinis Fratrum Minorum Conuentualium Ministri Generalis super hoc nobis humiliter porrectis inclinati, tàm omnibus, & singulis dicti Ordinis Minorum Conuentualium, Capuccinorum, & de Obseruantia nuncupatorum Fratribus, & Monialibus, quàm cæteris vtriusque sexus Christi fidelibus, qui verè pœnitentes, & confessi, ac Sanctissima Communione refecti, diebus festis Sanctorum Francisci, Antonij de Padua. Bonauenturæ, Ludouici Episcopi, & Confessoris, ac Bernardini prædictorum eorumdem Fratrum Minorum Conuentualium, Capuccinorum, & de Obseruantia. Necnon die festiuitatis S. Claræ Monialium dicti Ordinis Monasteriorum vbilibet Constitutorum Ecclesias, tàm erectas, quam erigendas, vel earum aliquam, à primis vesperis vsque ad occasum Solis eorumdem dierum, singulis annis deuotè

visitauerint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, & Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die præfatorum id regerint, Plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus, & elargimur. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrarijs quibuscumque. Vt autem præsentes literæ ad ipsorum Christifidelium notitiam facilius, citiusque perueniant, volumus, quod earum exemplis etiam impressis manu alicuius Notarij subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si essent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Marcum sub Annulo Piscatoris, die 28, Septembris 1585. Pontificatus nostri Anno Primo.

Io. Baptista Canobius.

Aduertendum pro intelligentia festiuitatis Sanctæ Claræ, contra vtrumque Rodriquez, & alios, quod sicut in festo Sancti Bonauenturæ lucratur Indulgentia plenaria à Fratribus, Monialibus, & sæcularibus, tam in Ecclesijs Monialium Sanctæ Claræ, quàm in Ecclesijs Conuentualium, Capuccinorum, & obseruantium, confessis, & communione refectis; ità è conuerso in festo Sanctæ Claræ eadem

In-

Indulgentia plenaria lucratur in Ecclesijs eorumdē Fratrum, tam à Fratribus, quàm sæcularibus confessis, & communicatis prout sonant verba Bullæ, & declaratum fuit nouissimè die 9. Augusti 1663. à Consultoribus Sacræ Rituum Congregationis, & prout ab antiquo vsus recepit in Vrbe, vbi in foribus Ecclesiarum præfatorum Fratrum, & Monialium apponitur Tabella Indulgentiæ plenariæ in festo eiusdem S. Claræ.

Quoad visitantes Ecclesias Fratrum Minorum de Obseruantia, & Reformatorum vbilibet in festo Portiunculæ.

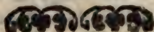
GREGORIVS *Papa* XV.

Ad futuram rei memoriam.

SPlendor Paternæ gloriæ, qui sua mundum illuminat ineffabili claritate, pia vota fidelium de clementia eius Maiestate sperantium, tunc præcipuè benigno fauore prosequitur, cum deuota ipsorum humilitas Sanctorum precibus, & meritis adiuuatur. Volentes igitur omnes, & singulas Ecclesias Ordinis Fratrum Sancti Francisci de Obseruantia, etiam Reformatorum vbique existentes

aliquo ſpirituali munere illuſtrare, de omnipotentis Dei miſericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius auctoritate confiſi: omnibus vtriuſque ſexus Chriſti fidelibus verè pœnitentibus, & confeſſis, ac Sacra communione refectis, qui aliquam ex dictis Eccleſijs in ſecunda die menſis Auguſti, à primis Veſperis vſque ad occaſum Solis diei huiuſmodi, ſingulis annis deuotè viſitauerint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, Plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus. Præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem, quod præſentium tranſumptis etiam impreſſis manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadẽ prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem ſub Annulo Piſcatoris die 4. Iulij 1622. Pontificatus noſtri Anno Secundo.

S.Card.S.Suſannæ.

De

Declaratio, quod præfata Indulgentia Portiunculæ, in Anno Sancto non reuocatur.

INNOCENTIVS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

6 CVM ob Sacri Iubilæi celebrationem à Vigilia Natiuitatis Domini nostri Iesu Christi præsentis anni inchoatam, & vsque ad finem eiusdem anni duraturam, omnes, & singulas Indulgentias etiam perpetuas, & peccatorum remissionem quibusuis Ecclesijs, Monasterijs, Hospitalibus, & alijs locis pijs sæcularibus, & quorumuis Ordinum etiam Mendicantium Regularibus, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis clausulis, & decretis quomodolibet concessas, deque Apostolicæ potestatis plenitudine suspenderimus, ac suspensas esse declarauerimus, easque eodem anno durante nulli prodesse, aut suffragari debere decreuimus, prout in nostris sub plumbo desuper expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Nos cupientes, vt Ecclesiæ S. Mariæ

Angelorum domus Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Obseruantia prope, & extra muros Ciuitatis Assisien. congruis frequentetur honoribus ad eamque Christifideles eo lubentius accedant, quo exindè spiritualibus gratijs se vberius refectos conspexerint. Tenore præsentium declaramus mentis, & intentionis nostræ minimè fuisse, nec esse sub prædicta Indulgentiarum suspensione, Indulgentiam vtriusq; sexus Christifidelibus prædictam Ecclesiã die secunda mensis Augusti à primis vesperis vsq; ad occasum solis diei huiusmodi visitantibus, & requisita pro eadem Indulgentia consequenda peragentibus concessam comprehendere, prout minimè cõprehendimus, nec comprehensam esse in verbo Romani Pontificis attestamur. In contrarium facien. non obstan. quibuscũque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 5. Iulij 1650. Pontific. Nostri Anno Sexto.

M. A. Maraldus.

Similem declarationem fecerunt Clem. Oct. & Vrban. Oct.

7 Ecclesijs Regularium alias concessæ Indulgentiæ non fuerunt sublatæ per reuocationem earum, quæ concessæ fuerunt personis ipsis Regularibus antè Paulum V. Sacr. Congregat. Episcoporum, & Regularium 21. Augusti 1615. Ganant. in Manual. Episcoporum V. Indulg num. 25. Ideò quamplures aliæ referuntur à Rodr.

V. Ind

V. Indulgentiæ, & ab alijs Scriptoribus Regularibus, quas breuitatis causa omitto.

Iubileum.

SVMMARIVM.

Episcopus Confessarios, quos sibi elegerint Moniales tempore Iubilei concedat, idemque seruari faciat apud Monasteria Regularibus subiecta, vt liberius consulant propriæ saluti. num. 1.

Confessarij, etiam tempore Iubilei, pro Monialibus debent specialiter approbari, numer. 2.

Iubileum ex speciali priuilegio Papæ potest lucrari pro defunctis. nu. 3.

QVia Iubileum elargitur pro salute animarum tàm sæcularium, quam Regularium; Ideò Sacræ Congregatio Episcoporum, & Regularium mandauit Episcopo Reatino, vt Confessarios, quos sibi elegerint Moniales; tempore Iubilei, concedat; idemque seruari faciat apud Monasteria Regularibus subiecta, vt liberius consulere possint propriæ saluti. prout in sequenti, videlicet.

Vescouo di Rieti.

1 Questi Eminentissimi miei Signori, hauendo considerato, che sia molto conueniente, che anco à persone claustrali si faccia copia de' Confessori nella

dispensatione del pretiosissimo Tesoro de' Santissimi Giubilei Vniuersali, à fine che con più sodisfattione, e quiete delle loro conscienze possano approfittarsi della gratia, ch'in detto Giubileo si concede; mi hanno perciò commesso, con l'occasione del Santissimo Giubileo nuouamente concesso dalla Santità di N. Signore ch'io scriui à V.S. che si contenti con la sua Pastorale pietà, e vigilanza, hauere particolar cura, che le deuote Verginelle, che per maggiormente piacere al loro sposo Christo se ne stanno ristrette ne' Chiostri de'Monasterij di cotesta Città, possano con piena loro spirituale consolatione, particolarmente del detto Giubileo, con mostrarsi lei principalmente facile, e liberale nella deputatione di quelli Confessori, che stimerà à proposito, & da esse si desiderano, per potere con maggiore confidenza, e sicurtà nettare, e quietare perfettamente l'interno delle proprie conscienze: E l'istesso auuertirà che si faccia da Superiori Regolari ne'Monasterij à loro soggetti. Non manchi dunque V. S. di conformarsi, e Dio la prosperi. Di Roma li 24. Marzo 1634.

Hic aduertendum est, quod Confessarij Generaliter admissi ab Ordinario, non intelliguntur approbati pro Monialibus, etiam tempore Iubilei absque licentia eorumdem Superiorum; prout declaratur in sequenti Decreto.

2 Sacra Congregatio Cardinalium negotijs Regularium præposita censuit Re-

Regulares generaliter ab Episcopo approbatos ad audiendas Confessiones, nequaquam censeri approbatos ad audiendas Confessiones Monialium, ideoque nullum Regularem, sine licentia Prouincialis dictorum Fratrum, ac speciali approbatione Episcopi posse, nec debere ad d. Monasterium S. Claræ Terræ Sancti Angeli, neque ad alia quæcumque Monasteria, pro Monialium Confessionibus audiendis accedere. Romæ die 3. Septembris 1638.

Fr. Antonius Card. S. Honuphrij.

Loco † Sigilli.

Cæsar Fachenettus.

3 Iubileum ex speciali priuilegio Summi Pontificis lucrari potest pro defunctis Monialibus, prout in sequenti.

Napoli.

Al memoriale delle Monache di S. Andrea, quali supplicano poter pigliare vn' altra volta il Santissimo Giubileo, & in meno di trenta giorni, per loro, e per li morti.

Sanctissimus Dominus Noster gratiam petitam pro Monialibus defunctis, tantum benignè concessit. Romæ ex audientia Sanctissimi habita die octaua Octobris 1625.

Lectio Linguarum.

SVMMARIVM.

Schola linguarum in præcipuis Ciuitatibus Europæ erigenda. num.1.
Sac. Congreg. designat modum, & formam faciendi lectiones linguarum. num.2.
Mandat quid agendum circa subiectionem, & amotionem studentium, ac lectorum. n.3.
In Conuentibus sit lectio Sacræ Scripturæ, vel Theologiæ scholasticæ, vel moralis, n. 4.

1 ATtento præcepto Pauli Papæ Quinti Apostolicæ seruitutis, &c 1610. super erectione scholæ linguarum Hebraicæ, Græcæ, & Arabicæ in præcipuis Ciuitatibus Europæ, cum iam ab omnibus Regularibus obtemperatum fuerit, nihil aliud remanet adimplendum, quam publicatio Decreti Sac. Congreg. de Propaganda Fide super erectione, & manutentione studiorũ linguarũ legendi in omnibus Capitulis Generalibus, & Prouincialibus, de quo supra. V. Decreta n.3 & in Reg. huius Congreg. fol 7,

2 Deindè eadem Sacra Congregatio de Propag. Fide habita die 11. April. 1625. designauit modum, & formam faciendi Lectiones linguarum, prout in sequenti Decreto, quod pariter legendum est in Capitulis Generalibus, & Prouincialibus, videlicet.

Quo

Quoniam impossibile est sine linguarum notitia fidem Catholicam in exteris propagare nationibus, hanc verò notitiam in Religionum familias introducere difficillimum est, sine præcipua Generalium, & aliorum Superiorum cura, & diligentia, Sacra Congregatio de Propaganda Fide Religiosorum Generales omnes, & alios Superiores in Domino obtestan. vt secum cogitantes, quot hæresibus, & erroribus, pleræque Terrarum Orbis nationes laborent, & in quantis ignorantiæ tenebris populi penè innumerabiles versentur, quia non habent, qui eos instruant, & in via salutis opportunè dirigant, omnibus modis velint studia linguarum à Sacro Viennensi Concilio, & à fel. record. Pauli V. Constitutione præcepta, & aliarum etiam, quæ magis ex vsu esse videntur, Illyricæ, & Græcæ vulgaris in ijs Monasterijs, & Conuentibus erigere, & instituere; & erecta, & instituta conseruare in quibus Religiosi Artibus, & Theologiæ operam nauant. Quæ quidem studia, ex sétentia eiusdem Sac. Congregat. Generales, & alij Superiores facilè instituent, si in modo, forma, & ordine ipsorum constituendis infrascripta obseruare præcipuis mandauerint Decretis.

Primò, vt si non in quolibet, saltem in pluribus ex prædictis Monasterijs, & Conuentibus certus Religiosorum magis idoneorum numerus linguarum studijs addicatur sub aliquo Religioso, vbi studijs Præfectus non extiterit, qui studio-

rum huiusmodi promouendorum curam, & sollicitudinem habeat, qui vt muneri suo serius incumbat, ijsdem priuilegijs, quibus *M*agistri, & studiosi fruantur.

Secundò, vt certæ Regulæ, & Constitutiones, quibus numerus, & species linguarum, tempora lectionum, studij repetitionumque, ac alia huiusmodi à Magistris, & studiosis diligenter obseruari præscribantur, quorum Constitutionum obseruandarum cura prædicto Religioso, vel studij Præfecto committi poterit, qui si suo deerit officio, pro modo culpæ in Capitulis Prouincialibus & Generalibus grauiter puniatur, in quibus etiam præsens Decretum publicè legetur.

Tertiò, denique, vt præmia, & pœnæ præsertim *M*agistris, & studiosis proponantur, quæ vehementius eorum animos mouere possint ad linguas alacrius, & diligentius addiscendas, & Sacra Congregatio cum ob Institutorum, & Religionum diuersitatem ea definire visum non fuerit, Generalium, & aliorum Superiorum prudentiæ, & iudicio committenda esse censuit, quos etiam nouo præcepto ad hæc studia instituenda, & conseruanda constringere noluit, sed eos tantum admonere districto Dei iudicio rationem esse reddituros, si Decretum hoc, quod pro Diuinæ *M*aiestatis gloria, & salute animarum promulgatur obseruare contempserint, vel neglexerint.

In *R*egesto huius Congreg. fol. 14.

3. Demum circa subiectionem, & amo-

tionem

tionem ſtudentium, ac Lectorum linguæ Arabicæ, eadem Sacra Congregatio de Propaganda fide die 17. Octobris 1627. prouidit, prout in ſequenti Decreto.

Inſtante Commiſſario Curiæ Ordinis Minorum de Obſeruantia ſacra Congregatio declarauit Lectores, & ſtudentes linguarum à iuriſdictione, poteſtate, & correctione Guardianorum, & Prouincialium, ac Generalis, ſeu Commiſſarij Generalis non eſſe exemptos, quoad diſciplinam regularem, quo verò ad remotionem eorum à lectura, & a ſtudijs; Lectores quidem inconſulta ſacra Congregatione ab officio legendi, amoueri non poſſe, quia illi ſunt quodammodo Miniſtri Sacræ Congregationis, & ideò eorum nomina, & officia in eius libris deſcribi conſueuerunt; ſtudentes verò à ſolo Generali, vel Commiſſario Generali mutari poſſe, & à ſtudijs remoueri.

F. Ingolus Secret.

Ex Regeſto huius Congregationis fol. 76. & in meo fol. 32.

4 In Conuentibus Regularium, in quibus ſtudia commodè vigere poſſunt. Lectio ſacræ ſcripturæ ſimiliter habeatur, quæ à Capitulis Generalibus, vel Prouincialibus aſſignetur dignioribus. Trid. ſeſs. 5. cap. 1. Cui tamen Decreto ſatis fit ſi habeatur lectio Theologiæ ſcholaſticæ, vel Moralis. Rodr. tom. 2. quæſt. 130. art. 2. & Peyrin. tom. 1. priu. in Conſt. 2. Iulij II. §. 5. num. 16.

Lector.

SVMMARIVM.

Theologiæ Lectores quomodo instituendi, & quibus diebus habere debeant conferentias. num. 1. & 2.

Non gaudent priuilegio, nisi actu legant, quomodo intelligitur. num. 3. & 4.

Pro Lectoribus Iubilatis, referuntur priuilegia, & conditiones, quas habere, & obseruare debent, iuxta Constit. Apostolicas, & Ordinis, num. 5.

Quot Lectores esse possunt in eodem studio. & qua præcedentia gaudent.

1 SAcræ Theologiæ Lector nullus institui possit quin primo in Lectoratu Artium exhibuerit specimen suæ idoneitatis in Constit. Generalibus Ordinis cap. 5. §. 6. pag 95. num. 1.

2 Lectores Theologiæ debent legere continuo, habere singulis diebus conferentias; singulis mensibus Conclusiones publicas, & singulis annis impressas absque Iconibus ære incisis, aut Laminis quomodolibet sumpturis, sed omnes typis communibus; quantumuis magno Patrono dicatæ mandentur. Qui secus fecerit prohibetur easdem Theses defendere, priuatur Lectoratu, si iam obtinuit sin minus inhabilitatur ad obtinendum,

Mi-

Minister verò, vel Prælatus, qui contrarium fieri permiserit, suspendatur ab officio ad arbitrium superioris. ibid. n.2, & 4.

3 Nullus, nisi actu legat, vel prædicet, aliquo sui gradus priuilegio gaudet, Clemens Octauus in Decretis pro Reformatione Regularium num.16.

4 Lector dicitur actu legere quando tempore vacationum studet vt legat. Peyrin. tom.1.priuil.in Constit.2. Iulij II.§.5. num.21. Verum si per longum tempus, puta semestre, & vltra, exercitio deesset, vt fieri solet tempore æstatis, vel propter aliquod aliud impedimentum, tunc hoc priuilegio non gaudere certum est, quia datũ pro causa, cessare debet, causa non existente, Sylu. v. Priuileg. quæst. 10. Rodriq. I. tom.q.9.artic.10 Sanctorius in Comment. stat.3. pag.302.

De Iubilatis Familiæ Cismontanæ.

1 QVi sine interpollatione Aduentus & Quadragesimæ Sac. Theologiam decennio legerint, eorum priuilegijs, exemptionibus, & prærogatiuis in omnibus & per omnia gaudent in Ordine Minorum Obseru. quibus illi gaudent, qui Ministeriatus officio iam functi sunt in eodem Ordine, ijque censentur Lectores Iubilati Familiæ Cismontanæ, Vallis. tit. de studijs, Neapolit. eod. tit.

Pon-

Poterunt, ad iustitiæ præscriptum, iisdem gaudere priuilegijs omnibus iuxta statut. Capituli Generalis. Vallisol. (idest in omnibus, & per omnia) qui Sac. Theologiam per annos duodecim legerint, & illud statutum seruandum est, prout in Familia Vltramontana seruatur, non quoad priuilegia, sed quoad institutionem, seu quoad formam instituendi eosdem Iubilatos Cismontanos. Breue Clem. Oct. de anno 1603.

Quapropter, qui iubilare voluerint, teneantur, ante omnia, trium annorum spatio docere Logicam, & Philosophiam, quod iuxta Segouiense statutum, pro vtraque Familia dicti Ordinis, pluries renouatum (& præcipuè per Breue Vrbani Octaui intelligitur de annis integris, absque vlla interpollatione Aduentus, & Quadragesimæ, neque hic debet habere locum illud. Annus inceptus, habetur pro completo. Segou. tit. de stud. Vallisolet. eod. tit.

Item qui iubilare voluerint per lecturam duodecim annorum Sac. Theologiæ, teneantur legere septem mensibus per singulos annos, itaut eorum interpollatio Aduentus, vel Quadragesimæ septem mensium lecturam non impediat, neque minuat singulis quibusque annis sufficiente præscripti huiusmodi temporis probatione exhibita, per publicam, & authenticam attestationem Guardiani, & Discretorum, Conuentus, vbi docuerint dicti Lectores; Idque fiet si attestatio erit propria

pria manu Guardiani, & Discretorum Conuentus obsignata. Rom.1612. Clem.Oct. & Vrban.Oct.

Vt autem Iubilatorum numerus restringatur, iuxtà dispositionem Capituli Generalis Romani 1612. decernitur, vt pro vnoquoq; studio generali in singulis Prouincijs existente, duo tantum Lectores Iubilati esse possint, quorum altero deficiente, vel per mortem, vel per promotionem sufficiatur ille, qui lectionis cursum prius absoluerit, quod est seruandum iuxtà antiquitatem iuris acquisiti, vel temporis in lectura completi, quæ duo idem sonant. Vrban.Oct. Cum sicut accepimus Segou. de Anno 1621.

Studia generalia, in ordine ad Iubilationem, in quibus qui iubilari voluerit, saltem per tres annos continuos Sacram Theologiam legere debet deputantur, Conuentus. Romæ Aracæli, Perusij, Anconæ, Florentiæ, Lucæ, Bononiæ, Paduæ, Genuæ, Mediolani, Panormi, Leccij. Aquilæ, Neapolis nouæ. Cracouiæ. Ad hæc autem studia nullus deinceps Lectorum promoueatur, nisi alibi per sexennium sacram Theologiam legerit in Studijs Generalibus, & Prouincialibus. Rom. 1642. Reliqua vide in Const. Ord. cap. 5. pag. 96. sub num. 6.

Lectores Iubilati, quamuis non assumantur per electionem, tamen iure Iubilationis poterunt deinceps subrogari. Rom. 1651.

Lectores Sac. Theologiæ.

6 IN vnoquoque studio generali Sacræ Theologiæ, nõ collocentur nisi duo Lectores, exceptis ijs, quæ ordinata sunt ad iubilationem, in quibus tres poterunt collocari Rom. 1664. Et non gaudeant Præcedentia (tam Obseruantes, quam Reformati) nisi in Conuentibus, in quibus actualiter legunt, iuxta Decretum Sac. Congr.

Legatum.

SVMMARIVM.

Moderatio facultatum Fabrica S. Petri super annuis legatis Pauperibus relictis. n. 1.
Declaratio quod in prafata Bulla non comprehenduntur legata pro pijs operibus in certis relicta. num. 2.
Heredes possunt se componere cum Fratribus super legatis, de quibus non sunt capaces, n. 3
Fratres Minores possunt recipere sibi legata per modum eleemosyna. num. 3.
Adducitur casus pro Infirmaria Aracœli. n. 5.

1 POst Declarationem Congregationis Reu. Fabricæ Principis Apostolorum de Vrbe ad fauorem Fratrum S. Francisci Minorum de Obseruantia super annuis legatis factis, seù faciendis

cum

cum onere Missarum, seù Officiorum, seù gratis, siue alio modo, quæ habetùr supra V. Bona temporalia, num. 5. Alexander Papa VII. Constitutionem edidit, moderatoriam facultatum prælatæ Reu. Fabricæ circa legata pauperibus facta, tenoris seq. videlicet,

Sanctiss. D. N. ALEXANDRI Diuina Prouidentia PP. VII.

Constitutio moderatoria facultatum Reu. Fabricæ Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe circa Legata Pauperibus in genere facta.

ALEXANDER Papa VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

SVperni dispositione consilij vices illius gerentes in terris, qui pauperem curam fidelibus sui præcipiens, quod vni ex illis fieret sibi factum asseruit, in his pastoralis officij nostri partes affectu paterno libenter interponimus, per quæ eorumdem pauperum, & præsertim per vicos, & plateas mendicantium necessitati-

bus

bus opportunè consuli arbitramur.

Cum itaque retroactis temporibus fel. record. Iulius II. Leo X. Clem. VII. Paulus III. & alij forsan Romani Pontifices Prædecessores nostri, vt in honorem Principis Apostolorum Basilica opere supra cæteras magnifico, & eleganti in hac Alma Vrbe nostra construeretur, perpendentes suas, & Apostolicæ Sedis facultates ad id minimè suffecturas. Fabricæ dictæ Basilicæ, seu eius Collegio inter alias plures gratias, facultates, & priuilegia applicauerint legata pauperibus in genere sine speciali determinatione, & proprijs nominibus personarum non expressis relicta: cumq; huius applicationis ratione pauperes, & potissimum, mendicantes legatis sibi relictis priuati remanerent, multiq; pij fideles retrahi, vel saltem tepidiores reddi possint ad relinquendum legata pia, quæ aliàs in eorumdem pauperum commodum relicturi essent, dubitantes irritas, & inanes euasuras similes eorum dispositiones, & in prædictæ fabricæ vtilitatem ob priuilegia præfata cessuras: Nos licet ad absolutam Fabricæ dictæ Basilicæ terminationem, illiusque ornatum à die nostræ ad Summum Apostolatum assumptionis mentem direxerimus; considerantes nihilominus eius admirabilem structuram ad optatum ferè finem esse perductam, ac proindè longè minorem pecuniarum quantitatem nunc pro eius perfectione, & conseruatione, quàm de tempore concessionis antedicti, & aliorum

eius

eius priuilegiorum esse necessariã, æquum, & rationi consentaneum esse censemus, vt sublato priuilegij huiusmodi impedimento Christi pauperes in posterum legata sibi relicta, & pro tempore relinquenda plenè, & liberè capiant, & consequantur.

Motu itaque proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuò valitura Constitutione statuimus, & declaramus legata pauperibus in genere vbicumque locorum relicta, & pro tempore quandocumque, & quomodocumque relinquenda non amplius sub legatorum incertorum nomine in beneficium dictæ Fabricæ iuxta prædicta eius priuilegia conuerti, neque sub eius facultatibus comprehendi; sed illa omnia veluti alia certa pia legata in commodum, & beneficium pauperum, qui sub tali nomine secundum iuris interpretationem comprehenduntur, plenè, & integre iuxtà pias legantium dispositiones cedere, ac ijsdem pauperibus ab hæredibus, alijsque obligatis, & seù à testamentarijs Exequutoribus, vel alijs, quibus legatorum prædictorum solutio, seù exequutio commissa fuit, & erit pro tempore, eadem legata, siue in pecunia, siue in frumento, pane, vino, alijsque ad humanum vsum necessarijs consistant, modis, temporibus, ac diebus à testatoribus, seù legantibus præscriptis solui, & consignari debere.

Quod

Quod si moram, seù ob negligentiam hæredum, aut Exequutorum, seù aliorum obligatorum, vel etiam ob mortem eorum, quibus pauperum nominatio, & electio, seù alias legatorum executio cōmissa fuerit eorumdem legatorum solutionem, seù consignationem vltra debitum tempus differri, vel impediri contingat, volumus, & mandamus, vt locorum Ordinarij, & illis deficientibus Commissarij, & Ministri prædictæ Fabricæ si ad eos deuoluitur, voluntatem testatorum, & relinquentium legata huiusmodi ad commodum, & beneficium eorumdem pauperum dumtaxat, prout seruatur in alijs legatis certis, exequantur.

Porrò quoad legata pro pijs operibus in genere etiam ad arbitrium, nominationem, electionem, seù declarationem certorum Exequutorum seù aliorum specificandis, & declarandis relicta, nullum præsenti nostra Constitutione eidem Fabricæ præiudicium inferre nihilque super his de nouo statuere intendimus, quinimò omnia, & singula eius iura, & priuilegia per Summos Pontifices prædecessores nostros hactenus in præmissis concessa præseruamus, in casibus tamen in quibus Exequutores, seù alij præfati quibus cōpetit facultas (quam per huiusmodi priuilegia Fabricæ nullatenus impediri volumus) illam exercere, & ad nominationem electionem, seù declarationem deuenire nolint, vel nulla facta declaratione decesserint.

Hanc

Hanc verò Constitutionem, tàm in casibus futuris, & deinceps contingentibus, quam in præsentibus, & præterquam in eis legatis, & relictis, quæ hactenus à præfata Fabrica, seu eius Ministris agnita, acceptata, & incorporata fuerunt, etiam si super illis in quacumque instantia lis pendeat indecisa, seruari, & locum habere, volumus, & declaramus.

Cæteris autem eiusdem Fabricæ; seù illius Collegij priuilegijs, gratijs, & facultatibus in ijs, quæ præsentibus non aduersantur, nullum ne minimum quidem præiudicium per præsentes illatum, aut illis derogatum esse, seù intelligi, dici, vel censeri posse, sed illas, & illa in suo robore, & firmitate remanere debere, decernimus itidem declaramus.

Decernentes etiam præsentes literas, & in illis contenta nullo vnquam tempore etiam ex eo quo Oeconomus, & alij Officiales præfatæ Fabricæ, cæterique in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes ad ea vocati, vel auditi, causæque propter quas eædem præsentes emanarunt, adductæ, vel sufficienter, aut etiam vllatenus iustificatæ non fuerint, de subreptionis, obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel quouis alio quantumuis substantiali defectu notari, vel ex quocumque alio capite etiam in corpore iuris clauso impugnari, rescindi, inualidari, ad terminos iuris reduci, in ius, vel controuersiam vocari, seu aduersus illas apertitionis oris,

resti-

restitutionis in integrum, vel aliud quodcumque iuris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, seù etiam motu simili concesso, quempiam in iudicio, vel extra illud, vti posse, sed easdem præsentes semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, neque sub similium, vel dissimilium Constitutionum reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut alijs contrarijs dispositionibus comprehendi, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum restitutas esse, & censeri, sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, ac etiam quoslibet S.R.E. Collegij Fabricæ præfatæ Cardinales, necnon causarum Palatij Apostolici Auditores, & quosuis alios quacumque auctoritate, & potestate fungentes, & functuros, sublata, eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicãdi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiri debere, ac irritũ, & inane si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Non obstan. præmissis, ac quibusuis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Collegij præfati etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis alia firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, gratijs, facultatibus, & litteris Apostolicis per prædictos, & quosuis

alios

alios Romanos Pontifices etiam prædecessores nostros in fauorem eiusdem Fabricæ, ac illius Collegij, etiam per viam contractus iurati, & sub quibusuis verborum tenoribus, & formis, ac etiam motu proprio, & ex certa scientia deque Apostolicæ potestatis plenitudine etiam consistorialiter, & cum quibuscumque etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsque fortioribus, & insolitis clausulis, & decretis etiam irritantibus in genere, vel in specie, & alias quomodolibet emanatis, concessis, ac etiam pluries approbatis, & confirmatis.

Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis specifica, expressa, indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales importantes mentio, seu quæuis alia expressio facienda, aut quæuis alia exquisita, & insolita forma ad hoc seruanda esset, illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis, formamque in illis traditam pro seruata habentes illis alias in suo robore permansuris, hac vice ad effectum præmissorum dumtaxat specialiter, & expressè, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus derogamus, cæterisque contrarijs quibuscumque.

Volumus autem, vt præsentium transumptis etiam impressis manu Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in

Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadē prorsus fides in iudicio, & extra illud adhibeatur, quæ eisdē præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ. Dat. Romæ apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 30. Augusti 1655. Pontificatus Nostri anno Primo.

G. Gualterius.

2 Postquam, cum in dies orirentur dubia super legatis, in genere, pauperibus relictis, per aliam Constitutionem, præfatus Pontifex, declarauit in eadem prima Bulla non compræhendi legata pro pijs operibus incertis relicta prout sequitur, videlicet.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

DEcet Romanum Pontificem æqui, bonique supremum assertorem in terris à Domino constitutum illa, quæ ex circumspecta eius prouidentia piè sapienterque processerunt, cum aliorum, quam æquitatis ratio postulet detorqueri intelligit, opportunæ declarationis ministerio, ità dilucidare, vt securioris, & ab eius intentione deflectentis interpretationis occasio cuilibet præcidatur.

Alias siquidem emanarunt à Nobis litteræ in simili forma Breuis tenoris, qui

 le,

ſequitur, videlicet, Alexander Papa Septimus, Ad perpetuum rei memoriam.

Superni diſpoſitione conſilij vices illius gerentes in terris, &c. vt ſupra diximus, pag. 379.

Cum autem (ſicut accepimus) nonnulli exequutores teſtamentarij ad exequenda diuerſa legata pro pijs operibus incertis relicta deputati, præinſertæ Conſtitutionis noſtræ prætextu illa in commodum Fabricæ prædictæ iuxtà illius priuilegia minimè conuerti debere, nec ad illam quouis modo ſpectare, neque ſub eius facultatibus comprehendi prætendant in maximum ipſius Fabricæ damnum, & præiudicium.

Hinc eſt, quod Nos omnem, quæ præmiſſorum occaſione enata eſt, & poſt hac naſci poſſet controuerſiam, & ambiguitatem tollere, eiuſdemque fabricæ indemnitati conſulere cupientes, motu, ſcientia, deliberatione, & poteſtatis plenitudine ſimilibus conſtitutionem præinſertam in illis dumtaxat legatis quæ pauperibus in genere expreſsè, & explicitè relicta ſunt hactenus, & in futurum relinquentur, ſiuè per hæredes, ſiuè per exequutores, vel alios quoſcumque veniant diſtribuenda; locum obtinere, non autem ad alia quæcumque legata pro pijs operibus incertis hactenus relicta, & in poſterum quandocumque relinquenda vllatenus porrigi, ſeù extendi poſſe, vel debere tenore præſentium declaramus, ac perpetuò ſtatuimus, & decernimus.

Ac quæcumque paiuilegia, indulta, gratias, & facultates prædictæ Fabricæ, eiusque Congregationi, & Officialibus, quibusuis circa applicationes legatorum propijs operibus incertis (non tamen pauperibus in genere, sicut supra dictum est) relictorum incommodum, & vtilitatem ipsius Fabricæ à prædictis, & alijs quibusuis Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris quouis modo concessa, & cõcessas illorum ten. & datas præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes aduersus Constitutionem præinsertam, indeque sequuta quæcumque in integrum, ac pristinum, eumque in quo antequam eadem Constitutio emanaret, quomodolibet erant statum, motum, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, restituimus, & plenariè reintegramus, illaque quatenus opus sit, reualidamus, ac itidem perpetuò confirmamus, & approbamus.

Decernentes pariter easdem præsentes literas, & in eis contenta, quæcumque etiam ex eo, quod quilibet etiam speciali, & indiuidua mentione digni in præmissis interesse habentes, seù habere quouis modo prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi, neque causæ propter quas ipsæ præsentes emanarunt sufficienter, aut vllatenus adductæ verificatæ, & iustificatæ fuerint, seù ex alia quacumque quantumuis pia, iuridica, & priuilegiata causa, colore, prætextu, vel capite etiam in corpore Iuris clauso, etiam enor-

enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo vmquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seù intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, alioue quolibet quantumuis magno formali, & substantiali, ac inexcogitabili defectu notari, infringi, impugnari, retractari, in controuersiam reuocari, aut ad terminos iuris reduci, seù aduersus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, vel aliud quodcumque iuris facti, seù gratiæ remedium impetrari, seù etiam motu scientia, & potestatis plenitudine similibus concesso quempiam in iudicio, vel extra illud vti posse, sed ipsas præsentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; ac supradictæ Fabricæ plenissimè suffragari, sicque in præmissis censeri, atque ità, & non aliter per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos etiam de latere Legatos, & alios quoslibet quauis auctoritate, & potestate fungentes, & quandocumque functuros sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obstan. quatenus opus sit nostræ, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de iure quæsito non tollendo, ac præinsertis nostris litteris, necnon omnibus, & singu-

lis illis, quæ in eisdem volumus non obstare, cæterisq; contrarijs quibuscumque.

Volumus autem vt earumdem præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur in iudicio, & extrà illud quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 26. Nouembris 1660. Pontificatus Nostri Anno sexto.

S. Vgolinus.

3 Demum in materia legatorum perpetuorum, de quibus Fratres Minores de Obseruantia non sunt capaces. Clemens Papa Septimus concedit facultatem Ministris Prouincialibus posse se componere cum hæredibus, mediante Syndico Apostolico, ne piæ Testatorum voluntates frustrentur, prout sequitur, videlicet.

CLE-

CLEMENS PAPA VII.

Ad perpetuam rei mem.

Dilectis filijs Ministris Prouincialibus Ordinis Fratrum Minorum Regularis Obseruantiæ.

Dilecti Filij salutem, & Apostolicam Benedictionem.

NVper pro parte vestra Nobis expositum fuit, quod forsan hactenus contigit, & in futurum etiam contingere posset, quod aliqui Christifideles ad vestrum Ordinem, fratres, & loca ipsius Ordinis gerentes, in eorum Testamentis institutiones, seù legata fecerunt, aut facient, quorum ex vestræ Religionis Regulæ, & professionis puritate, quam seruatis, capaces non estis.

Quare pro parte vestra nobis fuit humiliter supplicatum, vt cum hæredes instituti siue executione per huiusmodi testatores deputati in conscientia se grauatos sentiant, ad pias defunctorum voluntates exequendas desuper opportunè vobis, ac ipsis hæredibus, & exequutoribus consulere, & prouidere de Apostolica benignitate dignaremur.

Nos cupientes pias ipsorum defunctorum intentiones, & voluntates, quantum fieri potest executioni mandari, & attendentes, quod in huiusmodi legatis, & institutionibus mens illorum fuerit, & sit vestram releuare penuriam, ac proinde vestrorum suffragiorum spiritualium participes fieri, pro exoneratione quoque conscientiarum dictorum hæredum, & executorum huiusmodi vestris supplicationibus inclinati, tenore præsentium, auctoritate Apostolica, decernimus, declaramus, disponimus, ac firmiter statuimus, & ordinamus, ac vobis concedimus, quod vos singuli Ministri Prouinciales, in Prouincijs vestris, vel Guardiani, cum aliquibus Discretis domorum, vel locorum, quibus huiusmodi legata, & institutiones factæ fuerunt, vel in posterum fient, quorum non estis (vt præfertur) capaces mediantibus Procuratoribus, & Syndicis eorumdem locorum, cum dictis hæredibus, & executoribus super præmissis institutionibus, & legatis componere possitis, & valeatis, prout vobis secundum æquitatem, & bonam conscientiam visum fuerit, ad certam summam, & quantitatem pecuniarum, aut rerum prædictos hæredes, & executores, semel tantum, soluendam, & tradendam Fratribus, & locis prædictis ad ipsorum releuandas necessitates, seù ipsa loca fabricanda, facta desuper ipsis hæredibus, & executoribus, plena, & libera, ac perpetua absolutione, & quietatione, quæ Apostolica authoritate

ſit approbata,& roborata. Ita quod deinceps prætextu talium teſtamentorum, inſtitutionum, & legatorum amplius moleſtari non poſſint in iudicio, vel extra.

Non obſtan. Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis,cæteriſque contrarijs quibuſcumque.

Volumus autem,quod præſentium tranſumptis, manu Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius Prælati, aut perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorſus fides, tàm in iudicio, quam extrà adhibeatur, quæ præſentibus literis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 23. Nouembris 1526. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

P. Bombaſius.

L. de Torres.

Ex Bullario paruo Franciſcano pag 134.

4 Legatum. Gloſſa in Clementina Exiui §. Cumque annui &c. De verbor. ſignific. Diſtinguit de legatis ad certum vſum Sacriſtiæ, & Infirmariæ, quæ non ſapiunt theſaurizationem. De his concedit eſſe licita Fratribus Minoribus, quod intelligitur per modum eleemoſynæ, vti declaratum eſt à Diuo Bonauentura, ex ſtatutis Ordinis, & poſtea per Decreta Reu. Fabricæ 14. Februarij 1663. Item tenet Rota in vna Romana Computorum coram R. P. D. Merlino 10. Aprilis 1630. & in alia Romana Legati, co-

ram R.P,D. Cerro 16. Februarij 1650.

De legatis ad omnem vsum, siue indeterminatum vsum, non est ita certa capacitas Fratrum Minorum, quia videntur sapere thesaurizationem. Hanc distinctioné desumpsit glosa prædicta ex Federico de Senis cons. 112. quam communiter sequũtur Canonistæ, & Iuristæ.

Idem, etsi de legatis Fratribus immediatè relictis videatur aliqua difficultas capacitatis, vel incapacitatis in derelictis hæredibus, vel alijs tertiæ personæ, vt Fratribus præstentur, nulla est difficultas. & hoc patet declaratum per supradicta Decreta Reu. Fabricæ.

Romana Donationis.

5 SYndico Apostolico Conuentus. vt vocant de Araceli Fratrum Minor. de Obseru. scuta mille donauit Pamphila Mota, donatione infrascriptis verbis concepta, Donauit donatione irreuocabili, inter viuos, D. Francisco Bespino Syndico Apostolico perpetuo Vener. Conuentus B. Mariæ de Aracœli, & alijs in dicto officio syndicatus, pro tempore successoribus, scuta mille, vna cum fructibus decursis: & decurrendis, sibi relictis à q. Virginia Agazari &c. cum conditione, quòd ijdem Donatarij teneantur, & obligati sint postquam consecuti fuerint dicta scuta mille pro dicto legato, vt supra, debita illa inuestire ad eorum beneplacitum in ali-

qua

qua re stabili, censibus perpetuis, seu locis montium non vacabilium, & ex fructibus dicti reinuestimenti impendere, & applicare annua scuta triginta in perpetuò tot panis albi pro beneficio, & seruitio Infirmariæ Vener. Conuentus Aracæli. Ordinis Minorum Obseruantiæ Sancti Francisci. Cum conditione adiecta, quod si vllo vnquam tempore dd. RR. Patres Guardiani, seu Superiores pro tempore dicti Conuentus Aracœli intentauerint quouis modo applicare velle dicta annua scuta triginta in aliam causam, præterquam supradictam, tali casu prædicta Donatio, & omne commodum dictæ annuæ solutionis scutorum triginta sit, & intelligatur ipso facto caducata & deuoluta, prout caducari, voluit, & vult in fauorem Ven. Archiconfraternitatis B. Mariæ Consolationis.

Procurator Reu. Fabricæ S. Petri, citatis prædictis Patribus supplex petit per hanc Sacram Congregationem declarari, An prænarrata Donatio valeat sustineri? Die 2. Iunij 1663.

Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium Concilij Tridentini interpretum censuit: licere dictis Fratribus prænarratam annuam panis præstationem, titulo dumtax eleemosynæ recipere, ad præscriptum Decreti Congregationis Fabricæ sub die 14. Februarij 1633. editi, & Syndico Apostolico non posse à Ministris dictæ Fabricæ, ratione huius

modi donationis molestias inferri, nisi ad formam supradicti Decreti.

F. Card. Chisius Præfectus.

Loco † Sigilli.

D. de Vecchis Episcopus Clus. Sac. Cong. Concilij Secretarius.

In Regesto huius Congreg. fol. 196.

Liber.

SVMMARIVM.

Librorum impressio, num. 1.
Libri non imprimantur sine licentia Ordinarij & Generalis, num 2.
Habitantes in statu Ecclesiastico non possunt extra illum libros imprimere, sine licentia Vicarij Papæ, & Magistri Sacri Palatij, num. 3.

1 REgulares, præter Episcopi, & Inquisitoris licentiam (de qua regula decima dictum est) meminerint, teneri se Sacri Concilij Tridentini decreto operis in lucem edendi facultatem à Prælato cui subiacent, obtinere. Vtramque autem concessionem, quæ appareat ad principium operis imprimi faciant. In Indice librorum prohibitorum. De impressione librorum §. 11.

2. In

2 In Ordine nostro, nullus de cætero audeat per se, vel per alios, libros prælo dare, seu imprimi, vel publicari facere, nisi prius Ordinarij, & Generalis scriptam facultatem obtinuerit: Generalis autem eam non concedat, nisi prius libros doctis, & probis viris examinandos commiserit: qui secus fecerit actibus legitimis priuetur. In Stat. Ord c.9.p.243.n.14.

3 Habitantes in statu Ecclesiastico, non possunt extra illum libros imprimere absque facultate Vicarij Papæ, & Magistri Sacri Palatij, prout in sequenti Decreto.

Feria 5. die 18. Septembris 1625.

In Generali Congregatione S. R. & Vniuersalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico Montis Quirinalis coram S. D. N. Vrbano Diuina Prouidentia Papa VIII. & Illustriss. & Reuerendiss. DD. S. R. E. Cardinalibus à Sancta Sede Apostol. specialiter deputatis.

SAnctissimus D. N. pro debito Pastoralis sui officij corrigere volens abusus

ſus nonnullorum in ſtatu Sedis Apoſtolicæ mediatè, vel immediatè ſubiecto exiſtentium, qui libros à ſe compoſitos extra præfatum ſtatum abſque vlla Ordinariorum, & Inquiſitorum loci, vbi degunt, approbatione imprimendos tranſmittunt ſtatuit, & decreuit, vt in poſterum, nemo in ſtatu prædicto degens, cuiuſuis conditionis, & gradus, Ordinis, & dignitatis exiſtat, libros de quauis materia tractãtes, & vbicumque compoſitos audeat alio deferre, vel mittere imprimendos, ſine expreſſa in ſcriptis approbatione Illuſtriſs. & Reuerendiſs. D. Cardinalis SS. D. N. Vicarij & Magiſtri Sacri Palatij ſi in Vrbe, ſi verò extra Vrbem exiſtat, ſine Ordinarij, & Inquiſitoris loci illius, ſiue alias deputatorum facultate, & licentia Operi præfigenda.

Libros autem, quos contra præſentis Decreti tenorem imprimi contigerit, præter alias pœnas arbitrio Suæ Sanctitatis infligendas, abſq; alia declaratione, ex nunc prohibet, & pro expreſſe prohibitis haberi vult, & mandat, contrarijs quibuſcumque non obſtan.

Io: Antonius Thomaſius S.R. Vniuerſalis Inquiſit. Not.

Apud Bullar. Cherub. tom 4. pag 337. & in Regeſt. S. Off. fol. 41.

Magi-

Magister Chori.

DEcernit generale Capitulum, vt in posterum illi qui per sex annos cõpletos absque interpolatione Aduentus, & Quadragesimæ Magistri Chori in Conuentu celeberrimo Aracœlitano de Vrbe munus deuotè, & diligenter exercuerint in præmium suorum laborum gaudeant priuilegijs, quibus potiuntur illi, qui fuerunt Diffinitores, ea tamen lege, vt inter ipsos teneant vltimum locum Præmium verò aliorum Magistrorum Chori relinquitur arbitrio Reuerendissimi Patris Ministri Generalis Rom. 1664.

Magister Nouitiorum.

SVMMARIVM.

Magister Nouitiorum quomodo eligendi, numer. 1.

Eorum qualitates. num. 2.

Libenter exercentes connumerantur inter Patres habituales Prouinciæ: nu. 3.

1 ELigantur Magistri Nouitiorum in singulis Capitulis Prouincialibus pro vnoquoque Nouitiatu ad minus per triennium; cum consilio, & consensu vnanimi Patrum Definitorij: deficientibus autem extra tempus Capitulare, per Definitorium alij similes subrogentur. In Con-

Constit. Generalib. Ord. c. 2. pag. 43. num. 2.

2 Magistri sint ætatis quadraginta annorum, aut amplius vel saltem triginta quinque annos omninò excedant, qui præterea Guardianatus Officio triennio saltem laudabiliter functi sint, & humanioribus litteris docendis, & Cantus Ecclesiastici præditi, necnon graues prudentes, atque Discreti. Ibidem num. 3. Clemens Oct. in Decretis super recept. & educat. Nouitiorum.

3 Qui curam, & Magisterium Nouitiorum libenter subierit, & triennio saltem laudabiliter se gesserit; ad omnes gradus Religionis promoueri possit, si autem continuò sexennio laudabiliter, exercuerit, Definitorum Prouincialium habitualium priuilegijs gaudeat, per aggregationem. Ibidem num. 6. Circa Magistrorum munus, vide num. 4. & 5. in Constitution.

Mendicantes.

SVMMARIVM.

Quibus gaudeant exemptionibus? num. 1.
Mendicantes nequeunt molestari ab Ordinario circa quinque in executione suorum Priuileg. num. 2.
Mendicantes non tenentur petere facultatem quaestuandi, &c. num. 3.
Finis proprius mendicantium quisnam sit, & quar e

quare remunerentur à Sede Apostolica, in præmium laborum, num.4.

1 MEndicantes Religiosi, quibus gaudeant exemptionibus statuit Pius Quintus Constit.11.incip. Dum ad vberes 19.Iulij 1566. quod Cherub.tò.2.pag.191. & quibus priuilegijs, & indultis. Idem Pius V. Constit.41. incip. Et si mendicantium 11.Kal.Iunij 1567. apud Cherubin.in Bullario to.2.pag.228.

V. Mendicantes nequeunt molestari ab Ordinario circa quinque. 1. Circa sæcularium Confessiones. 2. Quæstuationem. 3. Ecclesiarum suarum visitationem. 4. Campanarum pulsationem. 5. Et Quartam funeralium, prout in sequenti Decreto.

Lecto in Sacra Congregatione Regularium memoriali, oblato nomine totius familiæ Fratrum Mendicantium quarumcumque Prouinciarum, pro Fratribus Ordinum Mendicantium, conquærentium qualiter contra formam suorum Priuilegiorum, Sacrorum Canonum Concilij Tridentini, & ordinationum Apostolicarum, in quam pluribus locis ab Ordinarijs locorum grauantur, prout eiusdem memorialis series continebat.

Illustrissimi DD. Cardinales his maturè consideratis, statuerunt, & decreuerunt infra ab eisdem locorum Ordinarijs perpetuò, & inuiolabiliter obseruari debere.

Primò, quod circa sæcularium Confes-

fessiones, ab ipsis Fratribus Mendicantibus audientibus, seruetur Decisio Congregat. Sacri Concilij, & Episcoporum, corripianturque Ordinarij, qui in articulo mortis id fieri prohibent vel in licentijs concessis id excipiunt.

Secundò, Fratres Mendicantes nullatenus à quæstuatione, quæ de licentia suorũ Superiorum fit, & in dies fieri continget prohibeantur.

Tertio, Ordinarij in cognitionibus causarum Fratrum Mendicantium, tàm Ciuilium, quàm criminalium minimè se se ingerant; pariter nec in Visitatione eorumdem Fratrum, vel Ecclesiarum suarum, nisi quatenus eis per Concilij Tridentini Decreta conceditur.

Quarto, Ordinarij non impediant fratres pulsare campanas ad matutinum ad horas, & ad missam, antequam pulsetur campana maioris Ecclesiæ, præterquam in die Sabbathi Sancti.

Quinto, quo autem ad Quartam Funeralium, seruetur Decretum Conc. Trident. Romæ 25 Augusti 1635.

Fr. Michael Bonellus Card. Alexandrinus.

Loco † Sigilli.

Georgius Palearius Secr.

In Regest. Sac. Congreg. Episc. & Regular. fol. 136.

3 Mendicantes non tenentur petere facultatem quæstuandi ab Ordinarijs in eorum diœcesibus, sed sufficit, vt ostendant

dant licentiam suorum Superiorum. Sac. Cong reg. Concilij 1621. de qua Io: Maria Nouar V. Mendicantes num. 35.

4 Finis proprius Mendicantium est profiteri statum vitæ mistæ, ex contemplatiua, quæ exercetur in Choro, & Diuinis Officijs, & actiua, quæ est circa salutem proximorum per doctrinam, & ministerium Sacramentorum. Abb. in cap. causam il 1. de iudic. n. 2. & Suarez to 4 de Relig. tra. 6. lib. 1. c. 8 Hinc est, quod Summi Pontifices concesserunt quamplurima mendicantibus priuilegia in præmium laborum, quos passi sunt, & patiuntur quotidie pro S.R.E. defensione, & incremento, nam istorum præcipuè sanguine madefacta, prætiosa facta est in oculis omnium, & isti sunt, qui portant pondus diei, & æstus pro illius defensione & augumento, vt Pontifices ipsi testantur.

Minister Generalis.

SVMMARIVM.

De ætate, deque auctoritate, ac de illis, quæ non potest facere Minister Generalis; numer. 1.

NVllus esse potest Generalis, qui ad minus triginta annos non habuerit ætatis. cap. cum in cunctis de elect. vbi id expresse habetur de Episcopis, & præ-

præcipitur, vt nullus in Episcopum eligatur, nisi qui iam trigesimum annum ætatis exegerit. Quodque de Episcopis hic dicitur, intelligendum pariter est de Ministro Generali, quasi Episcopalem iurisdictionem habente. Miranda in manu. to. 2. q. 3. art. 1. & Rodr. tom. 1. q. 23. art. 10. In quo nec Generalis potest dispensare. Verum tamen est, quod in Religione nostra Generalis semper eligitur ætate prouectus vt iam vsus recepit.

Auctoritas Generalis procedit à cap generali, idest à Pontifice.

Min. Generalis est quasi Patriarcha, & Princeps Religionis.

Minister Generalis debet vocari ad Cōcilium Generale, vbi habet votum consultiuum, & decisiuum.

Debet sedere in Concilio post Episcopos, & ante Procuratores Episcoporum.

Debet conuenire cum alijs Generalibus Ordinum in Capella Summi Pontificis.

Potest præcipere, quod ex varijs linguis, & nationibus recipiantur ad Ordinem fideles.

Potest mittere expertos, & idoneos ad partes Infidelium.

Potest condere Decreta, quæ obligent pro tempore sui Generalatus.

Potest dimittere Conuentum Fratribus incommodum.

Potest absoluere omnes suos subditos à Casibus etiam Summo Pontifici reseruatis exceptis infra dicendis.

Potest

Potest dispensare cum excommunicatis, suspensis, & interdictis occultis in foro interno.

Potest dispensare cum mutilantibus, & mutilatis.

Potest eligere Ministrum Prouincialem in prima institutione Prouinciæ, & quando Electores ob discordiam, vel negligentiam tempore debito, non elegerunt.

Debet eligere Ministrum ex Prouincia, ex qua Electores iure solebant eligere.

Si Prouincialis electus à Generali, ob id Possessionem vacet, electio deuoluitur ad Electores.

Si Electores sunt inhabiles ad eligendũ, electio deuoluitur ad Summum Pontificem.

Minister Generalis potest ingredi Monasterium Monialium ad proponendum verbum Dei.

Debet Generalis in illo ingressu associari quinque socijs. & non pluribus.

Potest dispensare cum Monialibus illegitimis, vt possint eligi in Abbatissas.

Potest dispensare cum rationabili causa, vt minor quadraginta annorum sit Abbatissa.

Potest dispensare, vt Puella septennis induat habitum in Clausura in ordine ad monacatum.

Potest dispensare cum Monialibus, & Clericis ignorantibus Diuinum Officium.

Potest instituere Prædicatores, Lectores, & Confessarios extra Capitulum.

Potest declarare Bullas Apostolicas dubias

bias, quæ agunt de regimine interno, vel externo nostræ Religionis.

Potest dispensare omnia statuta Ordinis quæ non habeant clausulam prohibitiuam.

Potest eximere Conuentum Fratrum, & Monialium à Iurisdictione Prouincialium iustis de causis.

Minister Generalis debet congregare Capitulum Generale, & intermedium, ac in eis præsidere.

Potest continuare Commissarium Generalem, quando Capitulum intermedium non celebratur.

Potest dare Commissionem alicui ad Præsidendum in Congregatione Generali.

Potest instituere Commissarium Generalem delegatum, qui regat Familiam in sua absentia.

Potest eligere Procuratores, & Commissarios Romanæ Curiæ, cū assensu Diffinitorum Generalium.

Potest mittere Commissarios Visitatores ad visitandas Prouincias nomine suo.

Potest eligere Commissarium Generalem Indiarum, adhibito assensu Regis Catholici.

Potest eligere Commissarios Generales in noua Hispania, in Regno del Perù, in Belgio, & in Germania.

Potest instituere Procuratores Ordinis in omnibus Curijs Regum Catholicorum.

Potest instituere Vicecommissarium Generalem Indiarum Hispali.

Potest nominare Guardianos Hierosolymæ, ac Constantinopolis cum participatione Sacræ Congregationis de Propaganda Fide.

Potest assignare Fratres pro Familia Terræ Sanctæ, mittere Peregrinos; & conducere eleemosynas pro substentatione eorumdem.

Debet admittere appellationes omnium Fratrum, & Sororum Ordinis,

Potest Abbatissam sibi subiectam instituere, corrigere, & destituere.

Ad Ministrum Generalem pertinet restituere obseruantiam Regulæ, punire transgressores, bonos mores tueri, abusus tollere, discolos expellere, perfectos iuuare, singulis prodesse, & omnibus præire verbo, atquè exemplo. Hier. Rodr. resol. 68. Comp. Priu.

Quæ non potest facere Minister Generalis.

NOn potest dispensare super Constitutiones Apostolicas, nec contrauenire Decretis Sacræ Congregationis.

Non potest dispensare in Constitutionibus Generalibus, vbi per Capitulum, Decreto irritante, prohibetur, ac ita obseruari mandauit Vrbanus Octauus.

Cum

Cum sicut, in Append. numer. 5.

Non potest dispensare super requisita ad electionem Guardianorum, Diffinitorum, ac Prouincialium ex declaratione Sac. Congreg. Episcop. & Regul. die 14. Iunij 1652.

Non potest instituere Patres Prouinciæ, nec Prouinciales, nec Custodes, nec Guardianos exceptis supradictis.

Non potest concedere Priuilegium contra prohibitionem Constitutionum Generalium.

Non potest priuare aliquem officio, iurisdictionem habente, sine causa.

Non potest eximere Fratrem ab Obedientia Guardiani, nec Guardianum à iurisdictione Prouincialis.

Non potest restituere habitum deiecto, nec semel degradato.

Non potest concedere aliquam præeminentiam Commissario delegato finito officio.

Non potest dispensare cum homicidis publicis.

Non potest absoluere ab hæresi etiam occulta.

Non potest dispensare statuta, in quibus dicitur. Ne dispenset.

Non potest impedire, aut suspendere electiones, aut functiones Capitulares inchoatas.

Non potest mittere Commissarium ad præsidendum Congregationi, nisi ob grauem causam.

Non potest absoluere relapsos in hæresim

sim, schismaticos, falsarios literarum Apostolicarum, delatores prohibitorum ad Infideles, & conspiratores in Pontificem Romanum.

Demum non potest absoluere violatores Clausuræ Monialium, ad malum finem. Ipsas verò Moniales poterit.

Hæc in Summario redacta, desumpta fuere à Comp. Priuil. & à Constitutionibus Generalibus Ordinis.

Minister Generalis, cum non habeat Superiorem in Ordine extrà Capitulum, potest sibi eligere Confessarium, cui committat facultatem, vt ab eo absoluatur à casibus, vel censuris, aut dispensetur in pœnis, &c. Suar. tom. 4. de Relig. tract. 8. lib. 2. cap. 23. nu. 8. vbi hoc videtur extendere ad Prouinciales.

Contra Generales Ordinum non possunt procedere Inquisitores. Hier. Rodr. in comp. resol. 73. nu. 1. sed debent certiorem facere Summum Senatum Inquisitionis Zenerd. p. 2. c. 6. q. 23. & Diana 4. p. tract. 8. resol. 23.

Ministri Generales omnium ferè Religionum, statim, ac electi sunt, censentur confirmati. Sigism. de elect. dub. 46. nu. 3. Sufficitque factum aliquod, quo declaretur electus, vt legitimè electus, quale est adoratio, installatio, inthronizatio, & similia. Oldrag. cons. 146. n. 6.

Reliqua vide V. Generalis.

Minister Prouincialis.

SVMMARIVM.

Ministri Prouincialis qualitates, nu. 1.
Quodnam votum habeat in Capitulis Generalibus, & Prouincialibus, nu. 2.
Officio functus in Definitorem, & Guardianum eligi non potest, num. 3.
Non accedens ad Capitulum Generale, absque legitima causa, officio absoluatur, numer. 4.
Si habet legitimam causam, instituendus est Prominister, & à quibus, nu. 5.
Si electio huiusmodi non sequatur intra vnius diei spacium, deuoluitur ad Generalem, num. 6.
Pœna Prouincialium non accedentium, numer. 7.
Prouinciales deferant Comput. eleemosynarum collectarum Terræ Sanctæ ad Cap. Generale, num. 8.
Item deferant nomina fratrum, volentium ire ad Terram Sanctam, num. 9.

1 IN Prouincialem Ministrum ille eligatur, qui morum grauitate, litterarum scientia, gubernandique peritia ad hoc officium præditus fuerit, & qui trigesimum quintum ætatis annum, & à suscepto Religionis habitu vigesimum annum ex-

excesserit. In Constit. Ord. cap. 8. pag. 193.

2 Ministri Prouinciales, & Custodes Custodum habent votum actiuum, & passiuum in electionibus omnibus Capituli Generalis, & Congregationis Generalis suæ familiæ. In Capitulis autem Prouincialibus, in quibus suum complent Officiũ, Ministri Prouinciales votum actiuum tantum habent, nisi Custodes fieri contingat, quod vetitum non est. Et Custodes expleto officio, eligi possunt in Prouinciales, & Guardianos. In Constitut. Ordinis cap. 8. pag. 155. num. 7.

3 Ministri Prouinciales ad Definitoriatus, & Guardianatus officia in Capitulo, in quo suum expleuerint officium, promoueri non possint, sub nullitate electionis. Ibidem cap. 8. pag. 213 n. 2.

4 Minister Prouincialis, cum ex Regula teneatur ad Capitulum Generale accedere, si illo ire prætermittat sine legitimo impedimento, officio absoluatur. Tolet. 1583. In Chronol. pag. 643. col. 1.

5 In casu verò, quod fuerit legitimè præpeditus, poterit cum Diffinitorio (& Patribus Prouinciæ si fuerit Reformatus) eligere Commissarium, qui excusationem authenticam Capitulo Generali præsentabit, & habebit votem actiuam, & passiuam in omnibus electionibus, ac si verus esset Prouincialis. Ibidem.

6 In electione autem huiusmodi Commissarij, seù Prominiſtri, aut Procustodis, si contigerit suffragia in Prouincijs etiam Reformatis, intra vnius diei spa-

tium non conformari, itaut ex discordia eligentium, electio non sequatur; electio deuoluatur ad Superiorem Generalem, qui nonnisi eiusdem Prouinciæ Patrem emeritum nominabit. In Constitut. Gen. Ordin. c.8. pag. 146. n. 5.

7 Ad eliminandas autem fraudes, & friuolas excusationes Ministrorum Prouincialium, non accedentium ad Comitia Generalia quacunque occasione, vel causa non approbata post expletum Ministeriatum, vltimum locum inter Exprouinciales præteritos, & futuros in perpetuum habeant. Tol. 1658. Ibid. nu. 3.

8 Ministri Prouinciales, seù Custodes teneantur deferre ad Capitulum Generale Computus approbatos, & subsignatos à Diffinitorio Prouinciali omnium eleemosynarum Vice Commissariorum Generalium Terræ Sanctæ, in eorum Prouincijs labore, & vigilantia collectarum. In Constit. Generalibus Ordinis cap. 12. pag. 300. num. 1.

9 *M*inistri Prouinciales in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac sub pœna priuationis suffragiorum teneantur deferre ad Capitulnm Generale in Cathalogo subscripto à Diffinitorio nomina Fratrum volentium transmeare ad Terram Sanctam. Ibidem num. 2. Cætera, quæ ad Ministros Prouinciales pertinent, optimo iure in eisdem Constitutionibus disponuntur.

Mira-

Miracula.

SVMMARIVM.

Non spectat ad Prælatum inferiorem examinare miracula, sed ad Episcopum, nu. 1.
Miracula noua, nulla admittenda sunt, nisi recognoscente Episcopo, nu. 2.
Miracula falsa prædicantes excommunicantur, num. 3.

1 MIraculorum super verificatione, & approbatione, formare processus, & examinare testes non spectat ad Prælatum inferiorem habentem iurisdictionē quasi Episcopalem in loco, in quo miracula operantur, sed ad Episcopum, in cuius Diœcesi locus ipse situs est. Sac. Rituum Congreg. in Praten. 3. Decemb. 1616.

2 Miracula noua tàm personæ non Canonizatæ, quàm Sanctorum Canonizatorū nulla admittenda sunt, nisi recognoscente, vel approbante Episcopo, prout fusè supra v. Beatificatio, vbi traditur praxis pro Beatificatione, & receptione miraculorum Seruorum Dei, & Beatorum. nu. 2.

3 Miracula falsa prædicantes sunt excommunicati, excommunicatione Papali. Nauar. cap. 27. n. 113. excommun 30.

Missa.

SVMMARIVM.

Missam audientes in Ecclesijs Mendicantium satisfaciunt præcepto. Breue Leonis Decimi. num. 1.

Sac. Rit. Congregatio mandat, non amplius dici quasdam missas votiuas, in quibus ritus verborum violatur, nu. 2.

Missæ votiuæ, in quibus non violatur ritus, quando, & quomodo dicendæ, nu. 3.

Series missarum in quibus non violatur ritus verborum, nu. 4.

Decretum circa tres missas, & communionem fidelium in nocte Natiuitatis Domini, numer. 5.

Decretum de non celebrandis Missis priuatis pro defunctis in festis duplicibus, n. 6.

Quod in præfato Decreto non comprahenduntur Missæ votiuæ, pro re graui, solemnes, num. 7.

Sacra Congregatio declarat quomodo celebrandæ sunt Missæ votiuæ in locis Terræ Sanctæ. num. 8.

Missa Parochialis.

1 MIssam audientes vtriusque sexus fideles in Ecclesijs Fratrum Mendicantium satisfaciunt præcepto Ecclesiæ prout in sequenti Constitutione.

LEO PAPA X.

Vniuersis, & singulis præsentes litteras inspecturis salutem, & Apostolicam Benedictionem.

INtelleximus quosdam in dubium reuocare, & proinde timoratis conscientijs scrupulum inijcere, si Christi fideles, qui Dominicis, & festis diebus extra Ecclesias suas Parochiales Missas audiunt in Ecclesijs Fratrum Ordinis Mendicantium, Ecclesiæ præcepto de Missa audienda satisfaciant. Nos enim ambiguitatem huiusmodi penitus tollere volentes, vt cum sinceriori conscientia fideles, quique Deo Creatori suo seruiant, auctoritate Apostolica, tenore præsentium notum facimus, omnes Christi fideles vtriusque sexus, qui (non contempto proprio Sacerdote Parochiali) in Ecclesijs Fratrum Ordinis Mendicantium Dominicis, & festis diebus Missas audiunt, satisfacere præcepto Ecclesiæ de Missa audienda, nec aliquam labem mortalis peccati, pœnamque propterea incurrere. In contrarium facientibus non obstan. quibuscumque, &c. Et quia difficile foret præsentes litteras nostras originaliter ad loca omnia, vbi opus fuerit, deferri, vo-

lumus, & decernimus, & earum transumptis manu Notarij publici sub scriptis, & sigillo alicuius Prælati in dignitate Ecclesiastica constituti munitis, ea fides, vbi opus fuerit, detur, quæ Originalibus ipsis daretur, si exhibitæ forent, vel ostensæ. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris die 13. Nouembris 1517. Pontificatus nostri Anno quinto.

Apud Peyrin. to.2. priu. pag. 141. Const. 21. Leonis X. Hoc idem resoluit Sacra Congregatio Episcoporum die 1. Iulij 1606. Gauant. V. Missa Parochialis numer. 11.

Missæ Ritus.

SAcra Rituum Congregatio de ordine Sanctissimi mandat non amplius dici quasdam Missas votiuas, in quibus Ritus, & veritas verborum violatur, prout in sequenti Decreto, videlicet.

Sanctissimus Dominus Noster Paulus Papa Quintus, Viuæ vocis oraculo, declarauit, & sanciuit amplius recipi, aut dici non debere quasdam Missas votiuas, seù collectas, quæ propriè sunt solemnitatum, aut in Missali Romano designantur: eiusmodi sunt Missæ Natiuitatis, Circumcisionis, Epiphaniæ, Resurrectionis, Ascensionis D.N. IESV Christi, Natiuitatis, Purificationis, Assumptionis B. Mariæ Virginis, Sancti Ioannis Baptistæ, & aliæ eiusdem, quæ proprios habent introitus,

vel

vel collectas, propriæ solemnitati accommodatas, quas missas, vel collectas extra propprios dies, vel octauas absurdum esset dicere, quæ verò missæ huiusmodi iam permissæ essent, aut receptæ. Idem Sanctissimus statuit, vt illis omissis satisfaciat, dicendo missam de tempore occurrenti.

3 Missæ autem votiuæ aliorum festorum, aut solemnitatum, in quibus veritas, & Ritus verborum non violatur, nihil prohibet, quin dici possint, sed quantum fieri potest, curare debent Sacerdotes, vt omnes Missæ votiuæ, ad eas, quæ in Missali assignatæ sunt, reducantur, ne Ecclesiæ ritus ad cuiuslibet arbitrium propriæ deuotionis prætextu temerè reducantur.

Missæ in quibus veritas, & Ritus verborum non violatur. sunt.

4 Aegydij Abbatis 1. Septembris.
Ambrosij Episcopi, & Doctoris 7. Decembris.
Antonij Abbatis 17. Ianuarij.
Apparitio Sancti Michaelis Archangeli 8. Maij.
Augustini Episcopi, & Doctoris 28. Augusti.
Bernardi Abbatis 20. Augusti.
Barnabæ Apostoli 11. Iunij.
Calisti Papæ, & martyris 14 Octobris.
Cypriani, & Iustinæ Martyrũ 20. Ianuarij.

Septem Fratrum martyrum 10. Iulij.
Sergij, Bacchi, & sociorum martyrum 20. Iunij.
Stanislai Episcopi, & martyris 7. Maij.
Thomæ de Aquino Confess. 7. Martij.
Thimothæi Episcopi, & martyris 29. Ianuarij.
Vincentij, & Anastasij mart. 22. Iunij.
Viti, & Modesti martyrum 15. Iunij.
Zepherini Papæ, & martyris 26. Augusti.

Ex Communibus.

VNius mart. Pontif. Introit: statuit. oratio. Infirmitatem &c.

Martyris, temp. Pasch. Introit: Protexisti, &c. Quando dicitur oratio, Infirmitatem.

Doctoris, Introit. In medio Ecclesiæ: Oratio. Deus, qui populo, &c.

Abbatis. Introit. Os Iusti. Oratio. Intercessio.

Virginum martyrum. Introit. Me expectauerunt. Oratio. Indul.

In Regesto huius Congregat. Sacr. Rit. fol. 32.

Decretum circa tres Missas, & communionem fidelium in Nocte Natiuitatis Domini.

Pisauren.

5 PAtres Sancti Caroli Congregationis Clericorum Regularium, petierunt responderi. An liceat in nocte Natiuitatis Domini post cantatam primam missam, alias duas immediatè celebrare, & communicare fideles, & Sacra Congr. respondit, nullo modo licere, sed omninò prohibetur. Die 20. Aprilis 1664.

Trium Missarum in nocte Natiuitatis Domini.

CVm Superioribus diebus consulta hac Sacra Rituum Congregatione, An esset permittendum celebrari in media nocte Natiuitatis Domini post missam decantatam successiuè alias duas missas, & in eis Sacram Communionem exhibere fidelibus illam deposcentibus, & respondisset, non esse permittendum, sed omnibus vtrumque prohibendum. Nihilominus nonnulli Regulares asserentes hoc licere, supplicarunt audiri, & Sacra Congreg. ipsis auditis, cum Procuratoribus, & Ad-

& Aduocatis, ad Relationem Eminentiss. Pallotti, stetit in Decretis, & respondit iterum prohibendum, tàm Sacerdotibus celebrare volentibus, quàm confluentibus in media nocte ad Ecclesias, & Communionem deposcentibus. Die 7. Decembris 1642. quorum Decretorum duplicata, expedita fuerunt. Die 9. Augusti 1653.

C. Episc. Hostien. Card. Medices.

Loco † Sigilli.

B. Roccius Sacræ Rit. Congr. Secr.

In Regest. fol. 144.

Decretum de non celebrandis Missis priuatis pro defunctis in festis duplicibus.

6 CVm Sanctissimus Dominus Noster in Visitatione Ecclesiarum Vrbis acceperit, in plerisque Ecclesijs abusum irrepsisse celebrandi missas priuatas pro defunctis, etiam in festis duplicibus contra præscriptum Rubricarum missalis Romani: eumdemque abusum Decreto Congregationis eliminari præceperit. Innotuerit verò Sac. Rituum Congregationi hu-

Huiusmodi abusum, etiam in alijs Ecclesijs vbique gentium existentibus inductum pariter reperiri: Sacra eadem Congregatio, vt Missalis Rubricæ inuiolatè seruentur, districtè præcipit omnibus, & singulis Sacerdotibus, tàm sæcularibus, quàm Regularibus cuiusuis Ordinis Congregationis, Societatis, & Instituti, etiam necessario exprimendi; vt in posterum omninò dictam Rubricam seruent, itaut missas priuatas pro defunctis, seu de Requiem in Duplicibus nullatenus celebrare audeant, vel præsumant. Quod si ex benefactorum præscripto missæ huiusmodi celebrandæ incidant in festum Duplex, tunc minimè transferantur in aliam diem non impeditam, ne dilatio Animabus suffragia expectantibus detrimento sit, sed dicantur de festo currenti cum applicatione sacrificij iuxtà mentem eorumdem benefactorum. Curentque Ecclesiarum Rectores, Sacristæ, alijque, ad quos spectat, vt huiusmodi Decretum inuiolatè seruetur, & in Sacristia affixum retineatur, vbi commodè ab omnibus celebrare volentibus conspici, & legi possit. In eos autem, qui contrafacere ausi fuerint, vel præmissa adimplere neglexerint, locorum Ordinarij, cum sæculares, tum Regulares pro modo culpæ, animaduertant. Die 5. Augusti 1662.

Et facta de prædictis Sanctissimo relatione, sanctitas sua annuit, & cum applicatione sacrificij, satisfieri, ac benefactorum men-

mentem impleri voluit. Eadem die 5. Augusti 1662.

I. Episc. Sabinen. Card. Sachettus.

Loco ✠ Sigilli.

Franciscus Maria Phœbeus Sac. Rit. Congr. Secr.

In Regesto huius Congregationis folio 177.

7 Aduertendum circa præfatum Decretum, quod missæ votiuæ solemnes pro re graui, ac etiam solemnis pro defunctis non comprehenduntur in Decreto, nam exprimendo missas priuatas, excludit solemnes pro re graui, quæ iuxta Rubricam possunt cantari in festis non maioribus, & iam vsus recepit, ex concessione eiusdem Sac. Rit. Congregat. die 28. Augusti 1626. quod missa pro defunctis, ritu de Requiem celebrari potest in Dominicis, & festis insepulto, & in Ecclesia præsente corpore, vbi nimirum viget consuetudo sepeliendi defunctos simul cum missa, igitur de missis priuatis tantum intelligendum est, sicut loquitur Decretum.

8 Demum eadem Sacra Rit. Congreg. declarauit modum celebrandi missas, quæ celebrantur in aliquibus locis Terræ Sanctæ à Fratribus dictæ familiæ, prout sequitur.

Hierosolymitana.

INstante Commissario, & Procuratore Sanctissimi Sepulchri, Fratre scilicet Francisco Ripol Prouinciæ Cataloniæ Ordinis *Minorum* Obseruantiæ Sancti Francisci.

Sacra Rituum Congregatio declarauit in missis alias indultis sub die 5. *Martij* 1644. Natiuitatis, videlicet, Domini Nostri Iesu Christi ad Præsepe, Resurrectionis, supra Sanctissimum Christi sepulcrum & Assumptionis Beatæ *Mariæ* Virginis in Valle Iosaphat, sicut in die dicendum esse Hymnum Angelicum Gloria in excelsis Deo. & Symbolum Apostolorum. Die 29. *Maij* 1655.

C. Episc. Hostien. Card. *Medices.*

Loco † Sigilli.

F. *Maria* Phœbeus Sac. Rit. Congr. Secret.

In Regesto de Propag. fide fol. 129.

Missio.

SVMMARIVM.

Quod Generales Religionum mittant Missionarios in Indias Orientales contra Mahumetum. 1.

Di-

Decretum circa Missionarios Aegypti, & Ethiopie, num. 2.

Decretum super Concordia, & Iurisdictione Guardiani Hierosolymitani in Missionarios Apostolicos Orientis, num. 3.

1 Circa manutentionem *Missionum*, & propagationem animarum, Sacra Congregatio de Propaganda fide prouidit de sequenti Decreto, videlicet.

Die 19. Martij 1630.

Referente Illustrissimo Domino Cardinali Triuultio litteras Correctoris Lusitaniæ,

Sacra Congregatio censuit admonendos esse Generales Religionum, qui habent Conuentus, & Hospitia in Indijs Orientalibus, vt per Missiones Religiosorum idoneorum, ad partes illas, in quibus dilatatur Mahumetismus, se opponant Mahumetanorum progressibus mediante Sancti Euangelij prædicatione. Coram Sanctissimo.

Card. Ludouisius.

Loco † Sigilli.

Franciscus Ingolus Secr.

In Regesto fol. 150.

Decretum circa Missiones Fratrum Minorum Strictioris Obseruan. in Aegyptum, & Aethiopiam commorantium.

Die 19. Ianuary 1644.

2 REferente Eminentissimo Domino Cardinali Spada sententiam Patris Andreæ de Arco Commissarij Terræ Sanctæ in Vrbe, & antea per sex annos Guardiani Hierosolymitani, circa missiones Fratrum Minorum Strictioris Obseruantiæ in Aegyptum, & Aethiopiam, Sacra Congregatio decreuit, vt infra.

Primò, censuit in Cayro conducendam esse Domum in via Gallorum pro Hospitio, & mansione Missionariorum Aethiopiæ, tàm in profectione ad Aethiopiam, dum est necessarium expectare tutum transitum ad eam, quàm in reditu ab ipsa Aethiopia.

Secundò, pro affictu prædictæ Domus scuta 30. annua decreuit, & pro vtensilibus in ea necessarijs scuta 25. pro vna vice.

Tertiò, quia Hospitium prædictum Protectionem Consulum Gallorum Cayri omninò requirit, iussit scribi ad Eminentissimum D. Cardinalem Grimaldum pro ob-

obtinendis literis Regis Christianissimi ad Consulem prædictum pro tempore, vt dictum Hospitium, sub Regia protectione suscipiat, illudque, & Missionarios, cum opus fuerit, defendat, & protegat.

Quartò, Missionarijs Aegypti consueta annua scuta 50. decreuit pro quolibet eorum, Missionarijs verò Aethiopiæ 60. pro eorum quolibet, cum viaticis consuetis.

Quintò, quia Missionarijs prædictis est necessarius Procurator laicus, qui eorum pecunias conseruet, & opportunè pro eis eroget; Patri Commissario Generali Ordinis Minorum de Obseruantia mandauit, vt Missionarijs facultatem concedat deputandi vnum, vel plures Procuratores laicos, ad effectum prædictum.

Sextò, censuit Missionarios in Aethiopiam esse mittendos binos, binos pro qualibet vice, eosque esse debere Sacerdotes exemplaris vitæ, doctos, habentes aliquam saltem linguæ Arabicæ cognitionem, accomplessione sanos, & robustos, & si fieri poterit, peritos in cura infirmorum, aut alicuius artis fabrilis cognitionem habentes.

Septimò, mandauit Missionarijs Aethiopiæ, vt dum manebunt in Hospitio Cayri, impensas in victu Missionarijs Aegypti pro rata contribuant.

Octauò, tàm Missionarijs Aegypti, quàm Aethiopiæ protectioni Guardianorum Hierosolymitanorum commendauit eisdemque Guardianis pro tempore, facul-

cultatem concessit, eosdem *Missionarios* visitandi, corrigendi, ac à *Missione* remouendi in casu imminentis scandali, vel ob alias graues causas, dummodo statim, de remotione eorum Sac. Cong. certiorem faciant.

Nonò, & vltimò, *Missionarijs* prædictis iniunxit, vt in Alexandria, seu Roseto aliquem habeant, qui *Missionarios* ad Aegyptum, & Aethiopiam mittendos, eorumque res recipiat, eiusque nomen sacræ Congregationi significent, vt illa possit ad eum scribere, ac necessaria pro dictis *Missionibus* mittere.

Fr. Antonius Card. S. Honuphrij.

Franciscus Ingolus Secr.

In Reg. eiusdem fol. 86.

Decretũ super Iurisdictione Guardiani Hierosolymitani in Missionarios Apostolicos Orientis.

Die 23. Martij 1651.

3 FVit congressus coram Cardinali Cecchino vigore Decreti Sac. Congregationis de Propaganda fide, super Iurisdictione, & Iure Patris Guardiani Hierosolymitani, & *Missionariorum* Apostolicorum

licorum in partibus Orientalibus, in quo congressu adfuerunt Reuerendissimus Pater Daniel à Dongo Ordinis *M*inorum, & Strictioris Obseruantiæ Sancti Francisci Vicarius Generalis, & Frater Piccauilla, Gallus Procurator Patris Guardiani Hierosolymitani, ex vna, necnon P. *M*arcus Antonius à Carpinedulo Procurator Generalis Ordinis Capuccinorum, & Fr. Brigius à Reues Procurator Missionariorum, ex altera, & auditis ab Eminentia Sua, in contradictorio partibus, præsente Domino Secretario prælibatæ Sacræ Congregationis de Propaganda Fide, vt quilibet possit, ad Omnipotentis Dei gloriam, fidei Catholicæ propagationem, & populorum ædificationem, ac salutem, in Vinea Domini laborare, & proprio officio satisfacere. Fuit à dicto Eminentissimo Domino sancitum, prout infra, ad effectum, quod facta Relatione Eminentissimis, & Reuerendiss. Patribus Sacræ Congreg. de Propaganda Fide Cardinalibus, & approbatis per ipsos, & per Sanctissimum Dominum N. si opus fuerit, Capitulis, & Decretis infra dicendis, omnimodè, & inuiolabiliter, sub pœnis infra præscriptis, aut præscribendis, ab omnibus, & singulis supradictorum, & ab eorum successoribus, in perpetuum obseruentur, & executioni respectiuè mandentur, &

Primò, confirmando decreta alias edita; sub die 19. Septembris 1610. & præcipuè illud in quo cautum est nullam fuisse, vel esse per Sacram Congreg. de Propaganda

paganda Fide datam, aut concessam auctoritatem, seu Iurisdictionem Patri Guardiano Hierosolymitano, aut eius Vicarijs, & Officialibus, seu alicui ex Confratribus aliquo modo, causa, vel titulo inquirendi de ijs, quæ ad vitam, mores. Missionariorum progressus spectant, sine expresso mandato Sacræ Congregationis de Propaganda fide, poterit tamen Pater Guardianus, siue eius Officialis, eandem Sacram Congregationem in casibus particularibus consulere, eamque certiorem reddere si Missionarij in aliquo delinquant, & maximè si præsentium Decretorum obseruationi per inobedientiam aliquod præiudicium per eosdem inferatur, vt opportuna possit semper præbere remedia.

Secundò, quod in locis, in quibus actualiter, & cum effectu non erant Patres Minores de Obseruantia, quando Missionarij illuc peruenerunt, prout statutum est die supradicta 19. Septembris 1630. possent ijdem Missionarij post productionem coram Patre Guardiano, aut eius Officialibus, vel Missionem litterarum Patentialium ad vnum, vel ad alterum supradictorum absque impedimento, aut vlla contradictione, munia Parochialia liberè administrare, aduertendo, quod ante dictam productionem, vel missionem dictarum litterarum nullo modo Officium Missionariorum valeant exercere, & propterea, productio debeat fieri coram testibus, & missio per interpositam, & certam personam, vt nec vnum, vel aliud possit

in

in dubium reuocari. Loca autem, quæ vsque nunc petierunt *Missionarij*, vbi non sunt Patres Minores supradicti sunt Tripolis, Baruchi, & Abay, & similiter cautum est, quod in posterum non liceat *Missionarijs* ad noua loca se conferre, vel alio quouis modo missionem extendere, nisi certiorata prius Sacra Congregatione de Propag. Fide, & obtenta licentia, de qua certiorem reddere teneantur prædictum Patrem Guardianum, aut eius Officiales modo, & forma, qua supra. Insuper etiam sancitum est, quod si Patres Minores de Obseruantia loca ab ipsis iam derelicta, vel vbi nunquam extiterunt intra iurisdictionem memorati Patris Guardiani Hierosolymitani petant, ibique missionarij extent, nulla prorsus præuia innouatione in Iurisdictionalibus eandem Sacram Congregationem certiorem statim reddere teneantur, vt semper quod magis erit expediens pro populorum ædificatione, & animarum salute fiat, & exequatur.

Tertiò, quod ad fauorem Consulum, qui proprias habent Cappellas, sit licitum eorum Cappellanis in proprijs Cappellanijs omnibus, & singulis ex familia dictorum Consulum Sacrosanctam Eucharistiam in Paschate administrare petita, etiamsi non obtenta à Parocho licentia, declarando, quod de familia tantum intelligantur vxor, filij, & consanguinei, qui cohabitant in eadem Domo, ac famuli, domestici actuales ipsorum Consulum, cum ea tamen conditione, quod quilibet Cap-

rellanus teneatur infra mensem schedulam, seu notam eorum, qui communionem receperunt, Parocho loci tradere, penitus interdicta Viatici, aliorumque Sacramentorum omnium, ac functionum Parochialium administratione, vbi sunt memorati Patres Obseruantiæ, vti veri Parochi.

Quartò, quod eleemosynæ, quæ erogari solent, & erogantur à Capitaneis, seù Ductoribus Nauium pro bono itinere, vt aiunt di 3. Piastre in futurum intelligantur & reputentur in vtilitatem cedere, & ad beneficium datæ Sancti Montis Sion iuxtà antiquam, & laudabilem consuetudinem, sub pœnis contentis in Constitu-ionibus Apostolicis.

Quintò, quod in locis, vbi sunt, vel erunt Episcopi, seu Administratores, aut Vicarij Apostolici, personaliter in propria Diœcesi residentes, eorum tantum teneantur Missionarij, & non aliam recognoscere Iurisdictionem, ne alicui in his, quæ de iure ei competunt, aliquod præiudicium inferatur, in alijs vero locis, Iurisdictione sæpè memorati P. Guardiani, vbi suprad:cti personaliter in propria Diœcesi non resident, Iurisdictionem Guardiani recognoscant.

Sextò, quod in omnibus locis à Parochis, vel ab his, qui Parochi, seu Missionarij officium exercent, publicentur dies festi, iuxtà formam, & dispositionem Bullæ Vrbani Octaui fœl. rec. & non aliter, aut alio quouis modo, sub pœnis in eadem

eadem Bulla contentis, alijsque arbitrio Sacræ Congreg. infligendis.

Cæterum quod Missionarij non mittantur ad loca Sancta, videlicet Hierusalem, Bethleem, & Nazareth, nec ijsdem in locis possint permanere, nisi vti Peregrini, & deuotionis causa.

Item quod litteras Patentales suorum Superiorum, cum primum ad loca Missionum venerunt, producere, vel mittere teneantur, vt supra. Item quod in casibus alicuius difficultatis, controuersiæ, seu declarationis præteritorum, præsentium, & futurorum Decretorum, & in quibuscumque alijs occasionibus, & causis ad solam Sanctam Sedem Apostolicam, & Sacram Congregationem de Propaganda Fide, priuatiuè quoad alios quoscumque sit recurrendum, & quod omnibus, & singulis alijs Decretis de anno 1630. die supradicta 19. Septembris editis, & publicatis, standum, & obediendum, exceptis his, quæ nunc in præsentibus statuuntur. Iterum fuit sancitum, & decretatum, sub pœnis alias inflictis, alijsque pro arbitrio, & iuxtà inobedientiam, & præuaricationem à Sanctiss. D. N. vel à Sac. Congreg. de Propag. Fide infligendis.

Die 28. *Martij* 1651.

IN Congregatione Generali coram Sanctissimo referente Eminentissimo Domino Cardinali Cecchino supradicta

Decreta, & concordiam factam inter Patres Minores de Obseruantia, & Missionarios in partibus Orientalibus, sanctitas sua diligentiam, dexteritatem, & iustitiam dicti Domini Cardinalis laudauit, & præcepit dictam Concordiam, & Decreta alias per Eminentissimos Dominos Cardinales Sac. Congregationis de Propaganda fide approbata, esse omnimodè obseruanda, sub pœna excommunicationis latæ sententiæ, & priuationis vocis actiuæ, & passiuæ, & inhabilitatis ad omnes, & singulos gradus, & Religionis officia contra non obseruantes, & non obedientes, siue in totum, siue in parte, non obstantibus quibuscumque.

Loco † sigilli.

Dionysius Massarius Sac. Congr. Secretarius.

In Regesto huius Congreg. fol. 112.

Moniales.

SVMMARIVM.

Superiores in ingressu Monasterij associari debent à Confessario Monialium, nu. 1.

Che niuno possa insegnare di canto, ò di suono le Monache de Monasterij di Roma, numer. 2.

Constitutio determinans quomodo, & quando liceat Superioribus Regularibus Monialium ea-

earumque Confessoribus ingredi septa Monasterij, & propè illud commorari, numer.3.

Quod tertia soror germana Monialis careat suffragio, & duplicatam persoluat dotem, num.4.

Quod non fiant contractus inter Moniales earumque Procuratores, seu Administratores. num.5.

De sanctimonialium cura in temporalibus, num.6.

Moniales singulis mensibus confiteantur, numer.7.

Monialium Confessarij non accedant ad Monasteria, dum adsunt extraordinarij, numer.8.

QVoad ea, quæ pertinent ad Abbatissam, Clausuram, & Allocutionem Monialium, dicta sunt superius v. Abbatissa Clausura Monialium, & Allocutio.

1 Circa Moniales, confirmata, & renouata sunt statuta Ordinis vtriusque Familiæ mandantes Patres Capituli Generalis, quod inuiolabiliter obseruentur ab omnibus tam superioribus, quàm subditis respectiuè, & præcipuè circa ingressum in Monasteria, volentes quod in comitatu Superiorum, quacunque de causa ingrediantur, semper sit Vicarius, seu Confessarius Monialium, sub pœnis in eisdem statutis contentis. Rom.1664.

Editto.

2 CONoſcendo la Sacra Viſita Apoſtolica quanto danno nel temporale, e ſpirituale poſſano apportare à i Monaſterij delle Monache di Roma le perſone che vanno ad inſegnar loro di cantare, e ſonare, e volendo à ciò prouedere opportunamente con l'approuatione della Santità di N. S. e con l'oracolo della ſua viua voce, in virtù del preſente Editto, riuocando, caſſando, & annullando ogni licenza, che ſin hora ſia ſtata conceduta à qualunque perſona d'andar à Monaſterij ſudetti, benche ſoggetti à Signori Cardinali Protettori, ad inſegnare di cantar di muſica, ò di tener qualſiuoglia Inſtrumento muſicale. Ordina che più non ſi concedano tali licenze, e che concedendoſi, di fatto ſiano nulle, e di niun valore, ne ſuffraghino ad alcuno, così nel foro giuditiale, come in quello della conſcienza. E nondimeno prohibiſce ad ogni perſona dell'vno, e dell'altro ſeſſo, di qualſiuoglia grado è conditione l'andare per l'auuenire alle grate, e porte, ò ad altri luoghi de ſopradetti Monaſterij ad inſegnar di canto, ò di ſuono, come ſopra alle *M*onache, ò ad altre perſone, iui dimoranti, ſotto pena di cento ſcudi d'oro d'applicarſi per vna quarta parte al denunciante, che ſarà tenuto ſegreto, per vn altra quarta all'eſſecutore, e per l'al-

tre

tre due, à luoghi pij, ad arbitrio del Signor Cardinal Vicario di Roma, e suo Vicegerente, & anche sott'altre pene più graui, etiamdio corporali, ad arbitrio come sopra, da esseguirsi irremissibilmente; Volendo che possa procedersi anche per via d'inquisitione, e contra ogni persona, quantunque priuilegiata. derogando à quest'effetto, à gl'indulti, esentioni, e priuilegij Apostolici, & ad ogn'altra cosa, che facesse in contrario. Data in Roma à 29. di Gennaro 1665.

Loco † Sigilli.

P. Fagnani Segr. della Sac. Visita Apostolica.

In Regesto Regul. fol. 382.

3 Insuper quoad ingressum Superiorum, Confessariorumue intra septa Monasterij Monialium Regularibus subiectarum, emanauit sequens Constitutio intra fines Italiæ, Insularumque adiacentium, obseruanda.

S. D. N. ALEXANDRI

Diuina Prouidentia Papa VII.

Constitutio determinans quomodo, & quando liceat Superioribus Regularibus Monialium, earumque Confessoribus ingredi septa Monasterij, & propè illud commorari.

ALEXANDER EPISCOPVS

Seruus Seruorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

FOELICI Sacrarum Virginum Statui, quæ contemptis illecebris sæculi, Diuinis se obsequijs manciparunt, quantum Nobis ex alto conceditur, consulere volentes; Motu nostro proprio, non ad alicuius instantiam, sed ex Nostra mera deliberatione, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine de voto tamen nonnullorum Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, ac dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælato-

rum

rum, quibus negocium sedulò, ac mature examinandum commisimus, præsentibus perpetuò valituris sancimus, vt imposterum intra fines Italiæ, & Insularum adiacentium Generalibus, Prouincialibus, Abbatibus, & quibuscumque alijs Superioribus Regularibus, quibus alioqui cura, & regimen Monasteriorum Sanctimonialium quouis modo incumbit, intra septa eorumdem Monasteriorum nullatenus ingredi liceat nisi ex causa Visitationis localis, & hoc semel tantum in anno, ita vt in eo anno, in quo vnus ex memoratis Superioribus visitauerit, alius Superior à Visitatione huiusmodi se omninò abstineat. Quod si ob Clausuram quæ à Sancta Tridentina Synodo, etiam in Monasterijs exemptis curæ, & vigilantiæ Episcopi in primis committitur, aut ob aliam vrgentem, ac necessariam causam oportuerit Superiorem Regularem eodem anno pluries ingredi septa Monasterij, tunc non aliter ingrediatur, quam cum præsentia Episcopi Diœcesani, vel alterius personæ Ecclesiasticæ sæcularis boni exempli, ac maturæ ætatis ab ipso Episcopo ad hoc specialiter deputatæ. Visitet autem Superior Regularis interiorem clausuram per se ipsum, non autem per alium, etiam si fuerit legitime impeditus, quo casu differatur visitatio in aliud tempus, quo cessauerit impedimentum, & visitationem celeriter, & vnica die, debita tamen cum diligentia absoluat, nec ante ortum Solis eam incipiat, nec post

occasum protrahat, neque ipse Visitator, neque eius Socij illam sumant in Monasterio refectionem. Porrò si visitet Generalis, possit secum habere duos Socios sui Ordinis; si alius à Generali, vnum tantum, exclusis omnibus alijs, etiam ratione officij. Qui quidem Socij assumantur exemplares, & maturæ ætatis, & in actu Visitationis à Visitatore nunquam separentur, sed eum aspicere, & ab ipso aspici semper possint. Ac præterea Visitatori assistant quatuor Moniales ex Senioribus Monasterij, quæ similiter visitatione durante nunquam separentur à Visitatore, & Socijs. Reliquæ verò Moniales, & quæcumque aliæ mulieres, & puellæ sæculares in monasterio degentes, nisi legitimo detineantur impedimento, conueniant omnes in Choro antequam Visitator ingrediatur interiorem Clausuram, & in eo permaneant durante Visitatione, & quousque idem Visitator cum Socijs è monasterio exierit. Ideoque curet Visitator, vt tempestiuè admoneatur Abbatissa, seù monasterij Præfecta de præstituta die, & hora Visitationis, Visitatio verò personalis fiat ad Crates, & omninò extra Clausuram monasterij, & per ipsummet Superiorem dumtaxat, vt supra dictum est de Visitatione interioris Clausuræ. Ad hæc Confessor Sanctimonialium, tàm ordinarius, quàm extraordinarius minimè ingrediatur septa monasterij, nisi ad Sacramenta Pœnitentiæ, Eucharistiæ, & Extremæ Vnctionis mini-

ſtranda monialibus, vel alijs perſonis infirmis ibi degentibus, necnon ad commendandam animam Agonizantium, nec vnquam ingrediatur, niſi cum Socio, qui ſit probatæ vitæ, & maturæ ætatis, ſemperque maneat in ea parte monaſterij, qua Confeſſorem videre, & ab ipſo videri ſemper poſſit. Inſuper diſtrictè præcipimus memoratis Superioribus Regularibus, vt infra terminum duorum menſium à publicatione præſentis Conſtitutionis computandorum reuocent ad Clauſtra Confeſſores, eorumque Socios, Concionatores, & alios quoſcumque Regulares apud Monaſteria Sanctimonialium, vel aſſiduè, vel ad tempus quocumque titulo pernoctare ſolitos: Neuè permittant eoſdem, ſeu alios Regulares, intra, ſeu prope ſepta monaſteriorum huiuſmodi habitare, vel commorari, quin etiam infra eumdem terminum quaſcumque Cellas, manſiones, ſeu Cubicula propè monaſteria prædicta ad vſum memoratorum Regularium exiſtentia, ſi Clauſuræ monaſteriorum earumdem monialium contigua ſint, eidem Clauſuræ includi, vel dirui omninò faciant: ſi verò ſint extra ſepta vendi, preciumque in monaſterij vtilitatem conuerti, nec in poſterum alia ſimilia aptari, ædificari, aut emi permittant. Quod ſi infra dictum terminum Superiores Regulares præmiſſa cum effectu non adimpleuerint, teneatur Ordinarius loci tamquam Sedis Apoſtolicæ Delegatus illa adimplere, & omninò exequi

T 5 etiam

etiam inuocato, si opus fuerit brachij sæcularis auxilio. Verumtamen si Monasterium Regularium Virorum, quibus Moniales sunt subiectæ, sit intra dicta Mœnia, vel è conuerso, habeantur, vel conducantur, si commodè fieri possit, mansiones ad vsum Confessoris, quæ non sint coniunctæ, seu contiguæ ipsi Monasterio Monialium, sed ab eo penitus disiunctæ, non solum per parietes, sed etiam per tecta: sin autem vtrumque Monasterium sit intra Mœnia, & vnum ab altero Episcopi iudicio multum distans, tunc habeantur, vel conducantur huiusmodi mansiones vt supra distinctæ, & separatæ a Monasterio monialium in distantia ab ipso Episcopo recognoscenda, & approbanda; ita tamen vt in mansionibus Confessoris siue intra, siue extra mœnia constitutis, excepto ipso Confessore cum suo Socio alij Regulares, etiam si Superiores sint, minimè pernoctent. Si quis vero prædictorum Regularium aliquid contra præsentium tenorem facere, vel moliri præsumpserit, aut adimplere neglexerit, ipso facto pœnam excommunicationis, & priuationis omnium officiorum, quæ obtinet, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa, vel alia in posterum obtinenda, vocisque actiuæ, & passiuæ absque alia declaratione incurrat. Et nihilominus nullis priuilegijs, & exemptionibus tueri se possit, quominus ab Episcopo loci, tamquam ad hoc Sedis Apostolicæ Delegato quoties, & quandò opus fuerit, corrigi, & pu-

puniri valeat. Decernentes easdem præsentes, etiam ex eo, quod Superiores Regulares, & cæteri quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi fuerint, nullo vnquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, nullitatis, aut inualiditatis, vitio, seu intentionis Nostræ, aut alio quouis defectu etiam quantumuis magno inexcogitato, ac substantiali, siue etiam ex eo, quod in præmissis, seu eorum aliquo solemnitates, & quæuis alia seruanda, & adimplenda, seruata, & adimpleta, non fuerint, aut ex aliquo alio capite quocumque à iure, vel facto, aut statuto, vel consuetudine aliqua resultante, seu etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, aut quocumque alio colore etiam in corpore iuris clauso, seu occasione, vel causa quamtumuis iusta, rationabili, & priuilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret, aut quod de voluntate nostra huiusmodi, & alijs superius expressis, seu relatis nihil vllibi appareret, seu aliter probari posset, notari, impugnari, inualidari, retractari in ius, vel controuersiam reuocari, aut ad terminos iuris reduci, vel aduersus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos iuris, facti, gratiæ, vel iustitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet concesso, & impetrato quempiam vti, seu

se iuuare in iudicio, vel extra posse, neque easdem præsentes sub quibusuis similium, vel dissimilium gratiarum reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut alijs contrarijs dispositionibus pro tempore quomodolibet faciendis compræhendi, sed semper ab illis exceptas, perpetuoque validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac per omnes, & singulos, ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum, inuiolabiliter obseruari. Sicque & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos etiam causarum Sacri Palatij Apostolici Auditores, necnon S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Sedis Apost. Nuncios, ac alios quauis auctoritate, & potestate fungentes, nunc, & pro tempore existentes in quauis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & deffiniri debere, & si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari irritum, & inane decernimus. Non obstantibus, quatenus opus sit, regula nostra de non tollendo iure quæsito, alijsque Cancellariæ Apostolicæ regulis, cæterisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis etiam in Concilijs Generalibus editis, etiam specialiter in fauorem quarumcumque personarum, atque Ordinum.

tàm Mendicantium, quàm non Mendicantium, Congregationum, societatum, & cuiusuis alterius Instituti, & Monasteriorum, Conuentuum, Collegiorum, Domorum, & Locorum Regularium quorumcumque necnon illorum roboratis statutis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, exemptionibus quoque indultis, & priuilegiis etiam ex causa, & titulo oneroso, vel in limine fundationis, & in Mari Magno, seu Bulla Aurea, aut aliter nuncupatis sub quibuscumque tenoribus, & formis, & cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis, etiam motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine, etiam ad Imperatoris, Regum, & Reginarum, Rerumpublicarum, & quorumuis aliorum Principum, & personarum quarumcumque Ecclesiastica, vel sæculari dignitate fungentium instantiam, seu eorum intuitu, & contemplatione, ac etiam consistorialiter, & alias quomodolibet, etiam per viam communicationis, seu extensionis concessis, & iteratis vicibus approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis quoad ea, quæ præsentibus quomodolibet aduersantur, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, illorumque totis tenoribus, & formis specialis, indiuidua, & de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio,

seu

seu quæuis alia expressio habenda, aut quæuis exquisita forma seruanda esset, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita obseruata inserti forent, eisdem præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrarijs quibuscumque. Volumus autem, vt præsentes literæ in Valuis Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum necnon Cancellariæ Apostolicæ, ac in Acie Campi Floræ de Vrbe publicentur, & affigantur, quæ postquam affixæ, & publicatæ fuerint, omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctent, & afficiant, ac si vnicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent. Atque earumdem præsentium transumptis etiam impressis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud vbique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam Nostræ Sanctionis, præcepti, decreti derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum. Datum in Arce Gandulphi Diœces. Albanen.

men. Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo sexagesimo quarto, Tertio decimo Kal. Nouembris, Pontificatus Nostri Anno Decimo.

I. Card. Prodatarius.

S. Vgolinus.

Visa de Curia P. Giampinus,

D. Giampinus.

Registrata in Secretaria Breuium.

Loco † Plumbi pendentis.

4 Quomodo recipienda sit tertia soror germana Monialium, qua dote, & An habeat votum, seu suffragium in electionibus, quæ omnia delucidantur, sequenti Decreto.

Bracharen. Archiepiscopo.

VT quæ hæc Sacra Congregatio circa plures, quam duas sorores in vnum Monasterium introducendas, alias decreuit Amplitudo Tua exequi valeat; Illustrissimi Patres has literas ad eam dari voluerunt, per quas eadem Decreta, quantum istius Ecclesiæ regimen exposcit, & satis innotescent: Aut igitur tertia soror intra præfinitum Monialium numerum in Monasterium introducenda est; Aut supra illum. Si vt numeraria ingredi voluerit, eleemosynam dotalem duplicatam Monasterio persoluat; suffragioque tam actiuo, quàm passiuo carebit, quousque alte-

altera ex duabus eius sororibus è vita decesserit. Si verò vt supra definitum Monialium numerum admitti petierit, speciali sacræ huius Congregationis licentia opus erit; quæ quidem concedi non solet, nisi ex conditione, vt ipsa tertia soror triplicatam eleemosynam dotalem Monasterio exoluat, nec reliquis eius duabus sororibus simul superstitibus actiuo, vel passiuo suffragio gaudeat. Die 26. Augusti 1616.

In Regesto huius Sacræ Congregationis fol. 369.

Quod non fiant contractus inter Moniales, earumque Procuratores, seu Administratores.

5 CVm secundum leges Ciuiles, Tutor rem Pupilli emere non possit, vel per se, vel per aliam personam. Idemq; porrigendum sit ad similia, id est ad Curatores, Procuratores, & qui negotia aliena gerunt, alioquin non solum rem emptam amittant, sed & quadrupli pœna teneantur: Postulet autem ratio, vt multò magis id seruari debeat in Piorum locorum Administratoribus, quos præcipuè ab omni specie mali abstinere oportet, ne cuiquam scandalo sint. Sanctissimus Dominus Noster de S. Rom. Eccl. Cardinalium, & Prælatorum Apostolicæ Visitationis con-

silio

filio districtè prohibet, atque interdicit, ne in posterum quisquam ex iis, qui in Alma Vrbe piorum locorum administrationem, & curam gerunt; aut illis quocumquomodo præsunt, & præcipuè deputati monasteriorum monialium, Custodes, seu Guardiani Collegiorum, vel Confraternitatum, aut Hospitalium Administratores, & alij similes à prædictis pijs locis, vel eorum personis triticum, vinum, oleum, vel alios cuiusuis generis fructus, etiam proximè perituros, aut quæuis bona mobilia, vel immobilia, aut se mouentia per se, vel per interpositam personam directè, vel indirectè emere, vel conducere, aut eisdem vendere, vel locare, aut cum ipsis permutare quouis modo audeant, vel præsumant etiam ex causa maioris vtilitatis, aut vrgentis necessitatis, vel grauis damni vitandi eorumdem locorum, vel personarum, aut quocumque alio prætextu, vel quæsito colore, si secus fecerint, contractus sit ipso iure nullus, ipsique rem emptam, & rei venditæ pretium amittant eo ipso, & in quadruplum conueniantur, contrarijs non obstantibus quibuscumque. Dat. Romæ 5. April. 1663.

Prosper Fagnanus Sac. Congreg. Secret.

In Regest. Sac. Congr. Episc. & Regular. fol. 36.

De Sanctimonialium cura in temporalibus.

6 Monasteria Sanctimonialium Sanctæ Claræ Ordinis Minorum Regularis Obseruantiæ subiecta, ab eiusdem Ordinis Prouincialibus esse gubernanda spirituali gubernio, non autem temporali statuerunt, & decreuerunt Innocentius IV. Cum sicut 1246. apud Annal. Minor. to. 1. pag. 695. Benedictus Decimus 1304. ibidem tom. 3. pag. 28. Nicolaus V. Ordinis sui. 1447. Ibidem tom. 5. pag. 498. Demum Concil. Trid. sess. 25. cap. 9. de Regul. & Monialibus.

Quapropter aduertit Barbos. per hoc Decretum, nullam iurisdictionem esse concessam Episcopo in Monasterijs Sedi Apostolicæ immediatè subiectis, nisi in concernentibus spiritualia, in temporalibus verò nihil agere posse; Concilium enim Tridentinum sess. 25. cap. 2. ait quod Administratio bonorum Monasteriorum, seu Conuentuum ad solos Officiales eorumdem, ad nutum Superiorum amouibiles pertineat.

Hinc est quod nec Ordinarij, nec Prælati Regulares etiam in Capitulis eorum Generalibus, non possunt deputare Administratores bonorum temporalium Monialium particulares Religiosos cuiuscumque gradus, aut præeminentiæ, etiamsi Superiores Monasteriorum fuerint.

Sacra

Sacra Congregatio Episcoporum, & Regularium 22. Augusti 1605. apud Gauant. V. Monialium cura in temporalibus n. 12. moderantur enim monasteria monialium in temporalibus à solis Syndicis, seu Colonis ab eisdem electis cum approbatione Episcopi.

Verum tamen est, quod in actu Visitationis tàm Episcopi, quàm Prælati Regulares inquirere debent à Discretis monasterij, An bona temporalia, census, ac prouentus rectè, fideliterque administrentur, & conuocare Syndicos, Colonos, seu Administratores coram Abbatissa, & Discretis Monasterij, vt rationem reddant suæ administrationis. Tenentur enim dicti Administratores, singulis annis, rationem reddere suæ administrationis coram eodem Episcopo; Adhibitis Superioribus Regularibus, si Moniales sint Regularibus subiectæ Greg. XV. Inscrutabili de exempt. priuil. Suntque prædicti Administratores, vt dixi, ad nutum amouibiles, ità tamen vt non vltra triennium in dicto munere permaneant. Trid. sess. 25. cap. 2.

Ex supra narratis deducitur, quod non rectè, & æquè bene Abbatissa vna cum Discretis Monasterij possunt recipere redditionem computationum à Colonis, & Exactoribus, quia iuxtà præfatam Bullam Greg XV. requiritur præsentia Episcopi, seu Prælati Regularis.

Demum administratio bonorum Monasterij cum deputatione Factorum, & Colonorum fieri debet à Syndicis cum

approbatione Episcopi: Fructus verò, redditusque collecti, & exacti consignari Monialibus. Episcopo verò rationem reddant tam syndici, quàm Moniales, Sacra Congregatio Episcoporum, & Regul. 11. Augusti 1651. Flosculi V. Monasterium nu.9. Nisi secus in fundatione cautum esset. Vallisoletana 12. Ianuarij 1604. Isti syndici, siue Sanctesij debent de nouo, quolibet triennio eligi, & etiam aliquando mutari, in vna Assisien. 21. Iulij 1597. Ibidem.

7 Moniales semel saltem singulis mensibus tenentur ad confessionem suorum peccatorum, & Eucharistiæ susceptionem. Trident. sess. 25. de Regular. & Monialibus cap. 10.

8 Quo tempore Confessarij extraordinarij Confessiones audierint, ad Monasteria Ordinarij non accedant, sub suspensione officij, ac etiam priuatione. Constit. Ord. c. 11. pag 267. n. 12.

Nouitius.

SVMMARIVM.

Ponitur series Decretorum, pro receptione Nouitiorum in familia nostra Cismontana, tam Obseruantium, quàm Reformatorum à Clemente Papa Octauo, vsque ad Innocentium X.

Decretum Congregationis super statu Regularium, scil. Ad propagandam. Diuiditur in septem §.

§.1.

§.1. *Datur modus publicandi futurum examen recipiendorum.*
2. *Quod mittendum est ad Commissarium Generalem, & accuratè percurrat, &c.*
3. *Idemque Commissarius Generalis nomina praelectorum mittat ad Prouincialem, qui ad habitum probationis eos recipiat.*
4. *Emissa professione transferantur ad alium Conuentum ex designatis pro Professorio.*
5. *In quo Professorio permaneant per trienniũ, vel quousque perueniant ad aetatem suscipiendi sacros Ordines, ibique debebunt litterarum studijs operam nauare.*
6. *Minister Prouincialis una cum Diffinitoribus eligat, & constituat familiam Nouitiorum, & Professoriorum.*
7. *Superiores certiorent Sacram Congregationẽ qualiter supradicta adimpleta, & executioni mandata sunt.*

Pœna in contrafacientes, num. 6.
Dispensatio §. 6. circa electionem Guardiani, & Magistri Nouitiorum, nu. 7.
Decretum, quod Nouitij Conuersi possint agere annum probationis in Conuentibus pro Professorijs, num. 8.

INtimata, ac denunciata Visitatione Apostolica à Clemente Papa Octauo pro Reformatione Cleri, & Regularium, Nouitiorum receptionem designauit: In suprema, apud Cherub. pag. 129. & sequen. vbi determinauit non amplius esse recipiẽdos absque facultate sacræ Congregationis quod ita actum fuit.

Post quam determinationem, instantibus

bus Fratribus Regularis Obseruantiæ Sancti Francisci pro facultate induendi Nouitios fuit illis denegata, & idem Pontifex anno 1606 indulsit, vt in qualibet Prouincia Reformatorum eiusdem Regularis Obseruantiæ extra Capitulum, seu Congregationem possent recipi Nouitij absque limitatione à Custode, vna cum duobus Discretis, & duobus Guardianis, prout sequitur, videlicet.

In audientia Sanctiss. D. N. D. Clementis Papæ Octaui habita die Dominico 26. Nouembris 1606. per Reuerendiss. Patres, ac Prælatos Visitationis, & Reformationis Apostolicæ, inter cæteras resolutiones factas est infrascripta.

Instanza de' Reformati de' Minori Osseruanti di San Francesco di potere vestire indifferentemente extrà Capitulum, con l'interuento del Custode, e Discreti della Prouincia, e di due Guardiani de' più vicini.

Sanctissimus huiusmodi supplicationi inclinatus, bonum propositum cuiusque ad ipsam Reformatorum Religionem transire, in eaque Altissimo famulari cupientes, fouere volens, Custodi eiusdem Ordinis, cum vnanimi duorum Guar-

Guardianorum, & duorum Diſcretorum cuiuſque Cuſtodiæ voto, plenam poteſtatem facit recipiendi, & admittendi ad habitum ſui Inſtituti Nouitios quouis tempore, etiam extra Capitulum. Non obſtan. Decretis Generalibus ſanctitatis ſuæ eo de genere editis, & alijs Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæterisque contrarijs quibuſcunque. Ita, tamen, vt prius examinentur diligenter per ipſos Cuſtodem, Guardianos, & Diſcretos recipiendorum, & admittendorum qualitates, iuxtà Ordinis Regulam, Decreta, & Conſtitutiones Apoſtolicas. Et Cuſtos, ſub pœna priuationis vocis actiuæ, & paſſiuæ, teneatur in proximo tunc futuro Capitulo Cuſtodiali, vel eius loco Congregatione etiam Cuſtodiali, ſingulis annis habenda; referre, quod receperit Nouitios, ac illorum qualitates, & in quibus Monaſterijs recepti commorentur. Approbationem, & confirmationem receptionis, & admiſſionis, ante profeſſionis emiſſionem obtinere, alias ſupradicta omnia ex nunc, prout ex tunc irrita eſſe voluit, & huius Decreti auctoritate declarauit. In quorum fidem, &c. Datum Romæ die ſupradicto.

Loco † ſigilli.

Antonius Seneca Viſitationis, & Reform. Apoſt. Secret.

In Regeſto Nouitiorum pag. 1.

Deinde anno 1624. Vrbanus Papa Octauus

Octauus in Bulla, quæ incipit Romanus Pontifex renouauit Constitutionem Clementis Octaui prohibentis ne apud Fratres de Obseruantia, seu de familia recipiantur, sed tantum à Reformatis.

Anno verò 1628. in Visitatione Apostol. decretum est, vt de cætero Nouitij inter Reformatos non recipiantur extra Capitula, vel Congregationes Capitulares; non obstante Decreto sanctæ mem. Clementis Octaui hac de re edito: alias receptiones, & professiones nullæ sint, & inualidæ.

Fr. Antonius Card. S. Honuphrij.

Loco † sigilli.

Prosper Fagnanus Sec.

In Regest. pag. 3.

Hoc eodem anno 1628. instante Procuratore Generali Regularis Obseruantiæ pro gratia obtinenda induendi Nouitios in Familia Cismontana responsum accepit, videlicet.

132 Sacra Congregatio à S. D. N. Fratrum Minorum de Obseruantia S. Francisci Cismontanæ Familiæ consultationibus præposita, volens, quantum potest in Domino ipsorum postulato satisfacere circa Nouitios ad habitum, & professionem admittendos, sanctitate sua approbante, censuit, tunc demum esse illis permittendum, Vt Nouitios, vt supra, recipiant, cum constiterit ex ipsorum Conuentibus eos sustulisse abusus omnes, qui Regulæ Sancti Francisci Obseruantiæ ad-

uersantur. Quod vbi præstiterint, designanda erunt loca, pro ijsdem Nouitijs recipiendis, & præscribendus recipiendorum numerus, & qualitates, & alia ad eorum institutionem pertinentia: & prout vnaquæque Prouincia id exequetur eidem receptionem huiusmodi forè permittendam.

Abusus verò, quibus eos propterea mederi oportebit sunt potissimum infrascripti Ac primum abdicent à se, & eorum Conuentibus non solum pristina, ac bona omnia immobilia, quæ alicubi contra Regulæ puritatem, & declarationes felic. rec. Nicolai Tertij, & Clementis Quinti extra, vel intra septa Monasteriorum detinent, sed etiam census perpetuos, & legata annua, super quibus sacra Congregatio præcipit obseruari Decretum Congregationis Generalis Romæ habitæ die 17. Maij 1603.

Hæc autem superius expressa, fuisse ad effectum perducta constare debebit eidem sacræ Congregationi ex attestationibus, medio iuramento Generalis, aut Commissarij Generalis, aut Visitatorum, præuia diligenti informatione capta in Visitatione singulorum Conuentuum cujusque Prouinciæ. Romæ 14. Iunij 1628.

F. A. Card. S. Honuphrij.

Loco † Sigilli.

Prosper Fagnanus Secr.

In Chronologia Ord.

Anno verò 1634. Cum Minister Generalis totius Ordinis sancti Francisci constare fecisset, medio iuramento eidem sacræ Congregationi supranarratos abusus ablatos fuisse à Prouincijs Fratrum Reg. Obseruantiæ Cismontanæ Familiæ iterum institit pro receptione Nouitiorum, & gratiam obtinuit, prout in sequenti Decreto.

Eminentissimi, e Rauerendissimi Signori.

Frà Gio. Battista Campagna Ministro Generale di tutto l'Ordine di S. Francesco humilmente supplica l'EE. VV. che per maggior commodità delle Prouincie, e meglior educatione de Nouitij, voglino restar seruite concedere alle Prouince grandi tre Nouitiati, e due all'altre Prouincie non grandi, e concedere anche quindeci Nouitij per Nouitiato, così delle Prouincie grandi, come non grandi, de quali quindici Nouitij dieci siano Chierici, e cinque siano Laici, che si riceuerà à gratia, Quam Deus &c.

Li Conuenti delle Prouincie grandi, che potranno esser destinati all'educatione de Nouitij, se però saranno conformi alli Decreti, e Constitutioni Apostoliche, sono li seguenti.

La Prouincia di Bologna, Rimini le Gratie, Viadana, e Carpi. La Prouincia della Marca, Ascoli, Mattelica, e Monte Baroccio. La Prouincia di S. Antonio, Venetia la Vigna, Verona San Francesco, Man-

Mantoua. La Prouincia di Brescia, San Gioseppe, iui, Chiari gli Angeli, Prato Alboino. La Prouincia di Toscana, S. Romano, Cortona, e Lucca. La Prouincia di Basilicata, Veggiano, Tursi, Lauria. La Prouincia di San Bernardino, Teramo, Chieti, Lanciano. La Prouincia di San Nicolò, Conuersano, Acquauiua, Corato. La Prouincia di san Francesco santa Maria degli Angeli, Foligno, e Città di Castello.

Li Conuenti dell'altre Prouincie da destinarsi per l'istessi Nouitiati, se però saranno conformi alli Decreti, e Constitutioni Apostoliche, sono le seguenti.

La Prouincia di Milano, Lodi, e Monza. La Prouincia di s. Tomaso, Carmagnola, Nunciata, Busca gli Angeli. La Prouincia di Principato, la Caua, Maiuri. La Prouincia di Terra di Lauoro, Napoli Monte Caluario, Gaeta s. Francesco. La Prouincia di Corsica s. Francesco d'Aregno, s. Francesco la Bastia. La Prouincia di Calabria Morano, & Auello. La Prouincia di Roma, Aracœli, Caprarola. La Prouincia di s. Angelo, santa Maria di Stignano, e s. Matteo in Lamis. La Prouincia di san Diego, Casale, e s. Mauritio. La Prouincia di Sicilia, Messina santa Maria di Giesù sopra, & Adorno. La Prouincia di Genoua, Nuntiata di Genoua, e Chiauari. La Prouincia di Sette Martiri, Pizzo, e Polestina. La Prouincia di Val di Noto, Vizzini santa Maria di Giesù, e Siracusa. La Prouincia di Val di Mazara,

Palermo, la Gangia, e Sciacca.

3. Sacra Congregatio Cardinalium negotijs Regularium præposita censuit petitam institutionem Nouitiatuum huiusmodi esse concedendam, prout præsenti Decreto conceditur, arbitrio tamen Eminentissimi Cardinalis Barberini, Ordinis huiusmodi, apud hanc S. Sedem Protectoris: ac dummodo ijdem Nouitiatus sint omnibus qualitatibus, ac partibus instructi ad præscriptum Decretorum fel. record. Clementis Octaui. Necnon eadem Sacra Congreg. benignè annuit, vt prohibitionibus quibuscumque non obstantibus, in singulis Nouitiatibus, vt supra instruendis, & designandis quindecim Nouitij, dumtaxat arbitrio pariter eiusdem Cardinalis Protectoris, decem scilicet ad habitum Clericorum, & quinque ad habitum Conuersorum dicti Ordinis recipi, atque educari, annoque probationis elapso, ad professionem admitti valeant; dummodo ætate requisita, cæterisque necessarijs qualitatibus sint præditi, ac præsertim Nouitij Clerici decimum quintum annum suæ ætatis saltem agant, coram Prouinciali, & Definitoribus Prouinciæ suæ se sistant, & coram eis (etiam Prouinciali Capitulo, vel annali Congregatione non expectata) seruatis seruandis incumbentia probent. In reliquis verò seruetur forma Decreti S. D. N. super receptione, & educatione Nouitiorum, vltimo loco editi, necnon fel. rec. Sixti Quinti, ac aliarum Constitutionum Apostolicarum, & Decretorum

pari-

pariter similis mem. Clementis Octaui, Institutionumque generalium super receptione, & educatione Nouitiorum eiusdem Clementis, necnon sanct. mem. Pauli V. auctoritate editarum. Romæ die 1. Septembris 1634.

M. Card. Ginettus.

Loco † sigilli.

A. Torniellus.

In Reg. fol. 26.

Vt supradictum sacræ Congregationis Decretum pro Nouitiatibus instituendis; ac Nouitijs ad habitum recipiendis facultatem concernens, nostroque arbitrio remissum, iuxta factæ petitionis exemplum, executioni mandetur, præsentis nostri rescripti serie annuimus. Romæ 23. Septembris 1634.

F. Card. Barberinus Protector.

Loco † Sigilli.

I. Nicol. Tighettus.

Eodem anno 1634. Idem Minister Generalis obtinuit ab eadem sacra Congreg. quod omnes Prouinciæ Reformatæ Cismontanæ Familiæ possent recipere extra Capitulum, & Congreg. Nouitios Clericos, & Laicos, prout sequitur.

Eminentissimi, e Reuerendissimi Signori.

Fra Gio: Battista Campagna Ministro Generale di tutto l'Ordine di S. Francesco humilissimamente supplica l'EE.VV. che voglino restar seruite dar facoltà, che le Riforme d'Italia possino riceuere Nouitij Chierici, e Laici fuor di Capitolo, e Congregatione, che cosi non resteranno priue di quei boni soggetti, che sogliono venir frà l'anno. Che &c. Quam Deus &c.

4 Sacra Congreg. Cardinalium negotijs Regularium præposita, benignè annuit vt prohibitione quacumque non obstante sex Nouitij ad habitum Clericorum, & tres dumtaxat ad habitum Conuersorũ in qualibet Prouincia Fratrum Reformatorum Ordinis huiusmodi, Prouinciali Capitulo, vel annali Congregatione non expectata, recipi, atque anno probationis elapso, ad professionem (seruatis seruandis) admitti valeant, dummodo ætate requisita, cæterisque necessarijs qualitatibus sint prædíti, ac præsertim Nouitij Clerici decimum quintum annum suæ ætatis saltem agant, coram Custode, & Definitoribus Prouinciæ suæ se sistant, & coram eis, etiam dicto Capitulo, vel annali Congregatione non expectatis (seru. seruandis) incumbentia probent. In reliquis verò seruetur forma Decreti S.D.N. super receptione, & educatione Nouitiorum, vltimo loco editi, necnon fel. rec. Sixti V. ac aliarum Constitutionum Apostoli-

stolicarum, & Decretorum pariter simi-
lis memor. Clementis Octaui. Institutio-
numque generalium super receptione, &
educatione Nouitiorum eiusdem Clemen-
tis, necnon san. mem. Pauli Quinti aucto-
ritate editarum. Romæ die 17. Nouem-
bris 1634.

M. Card. Ginettus.

Loco ✝ Sigilli.

A. Torniellus.

In Regesto fol. 3.

Et sic deinceps Prouinciæ Obseruãtium
ac Reformator. Cismontanæ Familiæ, sin-
gulis annis habuerunt recursum ad sacram
Congregationem pro induendis Nouitijs.
Verùm est, quod anno 1641. Vrbanus Pa-
pa Octauus (per suum Breue, quod inci-
pit Militantis, de quo infra) concessit quod
in Prouincijs Reformatis Cismontanæ Fa-
miliæ Nouitij infra annum, cum interuen-
tu Ministri, & duorum Definitorum Pro-
uincialium, & duorum Guardianorum re-
cipi possent.

Demum Innocentius Papa X. post ge-
neralem prohibitionem factam omnibus
Regularibus induendi Nouitios indulsit
Prouincijs Regularis Obseruantiæ, ac
Reformatorum Italiæ, vt possent recipe-
re certum numerum Nouitiorum, prout
in Decreto. Et sic Congregatio deputa-
ta super statu Regularium, instantibus
Procuratoribus Generalibus Ordinum,
his in anno concedit facultatem Prouin-

cijs induendi Nouitios. Verum quia non omnes, etiam Superiores, habent notitiam præfati Decreti, & in multis delinquunt, opere pretium duxi apponere illud hic, tamquam in loco suo, vt cum illo moderentur in Nouitiorum receptione, ac Professariorum deputatione.

5 Ad propagandam, in Ordine Fratrum Minorum Regularis Obseruantiæ, ac Reformatorum Sancti Francisci, Regularem Obseruantiam, quæ Nouitiorum institutioni, & educationi præcipuè innititur, Sacra Congregatio à S. D. N. deputata, super statu Regularium, de mandato Sanctitatis Suæ in singulis Italiæ Prouincijs eiusdem Ordinis, præsentis Decreti vigore designat, ac deputat infrascriptos Conuentus pro Nouitiatibus, & Professorijs (quibus relictis, cum iam sint in actu exercito, sequitur) dum tamen hæc, quæ sequuntur inuiolatè obseruentur.

§. 1. Primum, vt indicatur, & in singulis dictarum Prouinciarum Conuentibus publicetur futurum examen, seu scrutinium eorum, qui ad habitum probationis recipi postulauerint, omnesque a Ministro Prouinciali, & Definitoribus diligenter examinentur, ac per vota secreta approbentur, quotquot idonei reperti fuerint, natalibus, ætate, vita, & moribus anteactis, litteratura respectu Clericorum, corporis habitudine, impulsu spiritus, alijsque requisitis ad præscriptum Apostolicarum Constitutionum, ac

 statu.

ſtatutorum Ordinis. Non idonei verò reijciantur. Nec aliquis approbetur pro Clerico, qui decimum quintum, nec pro Laico, qui vigeſimum ætatis ſuæ annum non expleuerit.

§. 2. Tum deinde hoc examen, ſeu ſcrutinium, ſcripto fideliter exaratum, & manu propria cuiuſque examinatoris ſubſcriptum, ac iuramento firmatum, obſignatumque, primo quoque tempore transmittatur ad Commiſſarium Generalem, qui ſtatim, conſulto Procuratore Curiæ, & aliquibus Patribus grauioribus a ſe deligendis, ſcrutinium ſic receptum accuratè percurrat, & per ſingulas partes expendat, ac propterea tam per ſupradictos, quam per litteras familiares, & ſecretas inquiſitiones a Patribus Prouinciæ antiquioribus, ac zelum Dei habentibus, aſſumendas ſedulò inueſtiget, num aduerſus examinatos, & approbatos inueniatur aliqua exceptio, Anuè ipſorum quiſpiam ſit conſanguineus, vel affinis amicus, aut quoquomodo addictus alicui examinatori, aut alteri ex Fratribus Ordinis, & an zelo perfectionis vitæ, & Deo liberius in ſancta Religione ſeruiendi, An potius leuitate, aut neceſſitate, vel alio fine inordinato ductus poſtulet admitti.

§. 3. Hiſque peractis, ex omnibus, vt ſupra approbatis, idem Commiſſarius Generalis conſultis ſupradictis, intra numerum Nouitiorum pro Clericis, & Laicis in illa Prouincia, vt ſupra conceſſum,

præeligat meliores, habita præsertim ratione indolis, morum, feruoris spiritus, acuminis ingenij, & conditionis natalium, moxque præelectorum nomina mittat ad Ministrum Prouincialem, qui tunc demum, & non prius, eosdem præelectos ad habitum probationis suscipiat, & eos tantum; Qui postea, quarto quoque mense à communitate Fratrum Conuentus ipsius Nouitiatus, à duobus saltem mensibus ibi actu de familia existentium, per secreta maioris partis suffragia, habiles inuenti fuerint, elapso anno, post susceptum habitum ad professionem admittat, sub exacta tamen vita communi, ad præscriptum Regulæ, non obstante quauis laxioris consuetudine, seu potius corruptela, in contrarium introducta, seruataque forma sacrorum Canonum, Concil. Trident. & Constitutionum Apostolicarum, ac præcipuè Decretorum san. mem. Clem. Papæ Octaui, necnon statutorum prædicti Ordinis. Quod si aliquem ex dictis Clericis, vel Laicis, postquam receptus fuerit ante professionem à Religione discedere, aut expelli contigerit, alius in eius locum subrogari possit, dummodò tamen in omnibus seruetur forma superius præscripta.

§. 4. Cæterum vt prædicti Nouitij, postquam in Professorum numerum, vt præfertur, recepti fuerint, melius in bono spiritu, regularisque disciplinæ obseruantia stabiliantur, & confirmentur, statim post professionem emissam, si in

Con-

Conuentu pro Nouitiatu, vt supra assignato, locus aderit secundi Nouitiatus, seu Professorij ab ea, quæ Nouitiorum est, atque antiquorum Professorum habitatione distinctus, & segrgatus, ibi collocentur, si Conuentus eos alere queat: sin minus transferantur in alium Conuentum ex designatis pro Professorio, seu secundo Nouitiatu, vbi is locus cum requisitis ad Nouitiatum ipsum præscriptis reperiatur, vel accommodetur, aut de nouo construatur; ita tamen vt si prædicta Religio, ex suarum Constitutionum vigore maioris temporis cursu, nouos Professos intra Nouitiatum detinere consuescat, illis in hac parte minimè derogatum esse intelligatur, & nihilominus permittitur Superioribus, vt id ipsum facere possint, si rationi, ac Religioni magis expedire iudicauerint.

§. 5. In quo quidem Professorio degant sub regulis, & modo viuendi adhuc strictiori, quam seruant antiquiores professi, ita vt nec in negotijs Conuentus se intromittere, nec communibus tractatibus interesse, nec alterius exterioris obedientiæ officium exercere debeant, ibique permaneant, quousque ad ætatem sacris Ordinibus suscipiendis sufficientem peruenerint, vel saltem per triennium post professionem, quo etiam tempore poterunt, quinimmo, & debebunt literarum studijs operam nauare sub directione, & regimine Superioris, qui eas qualitates habeat, quibus Magistrum Nouitiorum

præditum esse oportet, queamdmodum ipsius Clementis Decreto prouidè sancitum est.

§ 6. Guardianum verò, Magistrum Nouitiorum, ac familiam Religiosorum in prædictis Conuentibus, tam Nouitiatus, quam Professorij constituat idem Minister Prouincialis, vna cum Definitoribus, ita tamen, vt antequam ibi actu eam collocet. Commissarium Generalem de illa certiorem faciat, qui consultis supradictis eamdem in toto, vel in parte, prout in Domino sibi videbitur, confirmare, vel infirmare teneatur. Nec liceat Ministro Prouinciali aliquem ex dicta familia mutare, vel amouere, nisi ex magna, & vrgenti necessitate, & cum consensu Definitorum; quo casu nihilominus teneatur protinus de mutatione huiusmodi edocere Commissarium Generalem, cuius erit eam approbare, vel reprobare.

In ipsis autem Conuentibus non collocentur nisi Religiosi graues, deuoti, exemplaris, ac regularis Obseruantiæ, & puritatis Regulæ studiosi: Præcipuè verò caueatur, ne ibi ponatur aliquis, qui non consentiat seruare vitam communem, quæ in prædictis Conuentibus, ad Regulæ præscriptum, exactè obseruetur, indeque amoueatur, qui tam sanctæ Ordinationi contradicere, aut quoquomodo se opponere ausi fuerint.

§. 7. Ad extremum, postquam Nouitij in Professorum numerum, vt supra, coaptati fuerint, Superiores Regulares, ad

ad quos pertinet, illico sacram Congregationem edoceant, suprascripta omnia, & singula fuisse ad vnguem adimpleta, & executioni mandata; alioquin pœnas in memoratis Decretis Clementis Octaui fel. rec. statutas se subituros, ac nouas licentias recipiendi Nouitios, nequaquam fore impetraturos certò sciant. Non obstantibus, quoad præmissa omnia, & singula, Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon prædicti Ordinis statutis, consuetudinibus, & priuilegijs, cæterisque contrarijs quibuscumque.

Datum Romæ die 15. Octob. 1654.

B, Card, Spada.

Loco † Sigilli.

P. Fagnanus Secr.

6 Pœnæ autem taxatæ à Clemente VIII. in fine Decretorum, ac Institutionum super receptione, & educatione Nouitiorum, de quibus supra fit mentio, sunt quæ sequuntur, videlicet.

Denique si illi, qui inter Religiosos gradu, & ordine Superiores sunt, & alij ad quos spectat, in prædictis omnibus, vel eorum aliquo delinquerint, seu quouis modo contrafecerint, officiorum omnium, quæ tunc obtinebit, priuationem, grauioresque pro modo admissæ culpæ pœnas se subituros certo sciant.

7 Aduertendum, quod in originali Decreto §. 6. sunt hæc verba. Porrò in prædictis Conuentibus, tam Nouitiatus, quàm Professorij, nec Superior, nec No-

uitiorum Magister eligatur, seu deputetur, vel amoueatur, nisi ab ipsomet Commissario Generali, consultis eodem Procuratore, ac Patribus grauioribus &c. quæ quidem electio, instante Patre Commissario Generali, ex dispositione Alexandri Papæ Septimi, commissa Protectori nostro demandata fuit Ministro Prouinciali, vna cum Diffinitoribus, prout in sequenti Epistola.

Foris.

Al Molto Reu. Padre Prouinciale de Minori Osseruanti Riformati di San Francesco di questa Prouincia Romana.

Intus.

Molto Reu. Padre.

HAuendo io portato alla Santità di Nostro Signore le suppliche del Padre Commissario Generale, che ne' Decreti publicati d'ordine della santa memoria d'Innocentio Decimo sotto di 15. Ottobre prossimo passato per riceuere li Nouitij nelle Prouincie d'Italia della sua Religione di S. Francesco, tanto Osseruanti, come Riformati, fra l'altre cose vien ordinato, che ne' Conuenti de' Nouitiati, e Professorij li Guardiani, e Maestri de Nouitij, si deputino solamẽte da esso P. Commissario Generale, con il conseglio del Commissa-

rio,

rio, e Procuratore di Corte, & vditi li Prouinciali, ma che nell'essecutione totale di quest'ordine, egli hà conosciuto di non poter sodisfare intieramente alla sua conscienza, per non hauer piena notitia delle qualità de soggetti, nè poter assicurarsi nell'informationi, che vengono di fuori, nè tampoco esser di persona à prenderle nella Visita delle Prouincie, e però hà supplicato instantemente per la gratia di esser sciolto da quest'obligo, e che si rimetta l'elettione di detti Guardiani, e Maestri de Nouitij al Prouinciale, e Definitorio di ciascuna Prouincia, in conformità delle Constitutioni della Religione. Sua Beatitudine hà benignamente condesceso di rimetterne à me la risolutione, in ordine al maggior seruitio di Dio, e bene della Religione, dandomene però tutta la facoltà necessaria, & opportuna. Potrà dunque la P. V. in godimento della gratia fatta dalla Santità Sua, ne i luoghi de Nouitiati, e Professori fare liberamente li Guardiani, e Maestri de Nouitij, conforme alle loro Constitutioni, senza obligo di hauer à mandare la nomina quà al Padre Commissario Generale, & all'orationi di V. P. mi raccomando. Roma li 18. Agosto 1655.

Affettionatiss. di V. P. nel Sig.
Francesco Card. Barberino.

In Regesto fol. 25. Et sic deinceps actum est, in singulis Prouincijs, iuxta emendatum §. 6.

De

Demum anno 1659. Reuerendissimus Pater Generalis Sambuca obtinuit, quod Nouitij Conuersi possent agere annum probationis in Cœnobijs pro Professorijs designatis, prout sequitur.

Beatissimo Padre.

Fra Michel Angelo della Sambuca Ministro Generale di tutto l'Ordine di San Francesco, prostrato a i piedi di V. Santità espone, come quasi tutti i Conuenti delle Prouincie d'Italia Osseruanti Riformati si trouano con tanta penuria de Frati, e particolarmente de' fratelli Laici per causa di mortalità, e di contagio, che non possono hauer il solito, e necessario seruitio, non senza pregiuditio della Regolar osseruanza, e del buon gouerno. Supplica però l'Oratore V. Santità vogli con la sua solita pietà conceder licenza, che i Nouitij Laici possino far l'anno del-l'approbatione ne' luoghi de' Professorij, assignata dalla sacra Congregatione, mentre in quelli si viue con le medesime osseruanze de' Nouitiati, come si è fatto altre volte, che cosi si darà qualche sollieuo alle Prouincie, che lo richiedono con grandissima instanza, e l'Oratore lo riceuerà a gratia particolare da Vostra Santità, &c.

8 Sanctissimus Dominus noster D. Alexander Papa Septimus Oratoris supplicationibus inclinatus, clementer annuit, vt ad triennium proximum tantum, Nouitij, qui pro seruitio Conuentuum tam Obseruantiæ, quàm etiam Reformatorum Or-

dinis

dinis prædicti, qui Laici vocantur recepti fuerint, siue recipientur, in Cœnobijs á sacra Congregatione pro Professorijs designatis, annum probationis (seruatis tamen alias seruandis) peragere, ac successiuè Regularem professionem emittere valeant Apostolicis, necnon eiusdem Ordinis Constitutionibus, cæterisque contrarijs alias in suo robore permansuris præsenti Indulto minimè obstan. Romæ die 6. Nouembris 1659.

M. Cardinalis Ginettus.

Loco † sigilli.

Aemil. Episc. Camer. Secret.

In Regest. Sac. Congreg. Episcop. & Reg. fol. 343.

Reliqua, quæ pertinent ad Nouitios optimo iure sancita sunt in Constitutionibus generalibus Ordinis cap. 2. pag. 33. & sequentibus.

Officium Sanctorum.

SVMMARIVM.

Decretum pro Moderatione officij Immaculatæ Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis. numer. 1.

Decretum pro continuatione officij eiusdem post reuocationem Oraculorum num. 2.

Bulla pro Conceptione, num. 3.

De-

Decretum pro moderatione Officij Immaculatæ Conceptionis.

1 CVM alias sub die 20. Ianuarij 1609. Sanctissimus Dominus noster Paulus Papa Quintus concesserit Religiosis Fratribus Obseruantibus S. Francisci, vt singulis Sabbatis non impeditis festo nouem Lectionum, possint recitare Officium Immaculatæ Conceptionis Deiparæ Virginis Mariæ; Quæ gratia cum etiam Fratribus Conuentualibus sub die 14. Ianuarij, & Fratribus Capuccinis sub die 7. Iulij 1612. de voto Congregationis sacrorum Rituum ab eodem Sanctissimo Domino nostro concessa fuerit; & eandem gratiam non esse simpliciter intelligendam, sed indigere aliqua declaratione in eadem sacra Rituum Congregatione, ab Illustrissimo, & Reuerendissimo Domino Cardinali Bellarmino propositum fuerit. Placuit eidem sacræ Congregationi, vt dicta gratia de Officio Conceptionis in

Sab-

Sabbato recitando, declaretur esse intelligenda, eo modo, quo intelligitur Rubrica de Officio Sanctæ Mariæ in Sabbato, idest, vt excipiantur Sabbata occurrentia in Aduentu, Quadragesima, Quatuor temporum, & Vigilijs. Et facto, de prædicta declaratione verbo cum Sanctissimo Domino Nostro. Placuit Sanctitati Suæ Congregationis declaratio, vt dicta gratia prædictis Religiosis concessa, intelligatur cum supradicta moderatione; & ita in futurum à prædictis Fratribus Obseruantibus, Conuentualibus, & Capuccinis Ordinis Sancti Francisci Officium B. Mariæ in Sabbato.

Eadem sacra Rituum Congregatio recitandum esse censuit, & declarauit.

Die 10. Nouembris 1612.

Franciscus *M*aria Card. à *Monte*.

Loco † sigilli.

I. P. *M*ucantius Secr. Congreg.

De.

Decretum continuationis Officij per annum Immaculatæ Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis factum post reuocationem Oraculorum Sanctissimi Vrbani Papæ Octaui.

2 OBtento à felic. rec. Paulo Papa V. viuæ vocis oraculo per bon. me. Cardinalem Arigonium Franciscanæ Religionis Protectorem, vt Religio Franciscana, singulis Sabbatis non impeditis festo nouem lectionum, licite recitare posset Officium Conceptionis Beatæ Virginis, quod incipit, Sicut lilium &c, sub ritu semiduplici, prout ab illo dictæ concessionis tempore, vsque in præsens recitatum est; omisso feriali officio: sed reuocatis postea per Sanctissimum Dominum Nostrum Vrbanum Papam Octauum viuæ vocis oraculis. Eadem Religio supplicauit Sanctissimo pro licentia continuandi, non obstante supradicta reuocatione, & supplicatione per Sanctitatem Suam ad sacram Rituum Congregationem remissa

Sacra Congregatio censuit; si Sanctissimo placuerit, posse continuari, non obstante prædicta reuocatione. exceptis tamen Sabbatis Quatuor temporum, Vigiliarum, Aduentus, & Quadragesimæ, in quibus Officium de Feria non omitti mandauit.

dauit. Et Sanctissimus annuit. Romæ 11. Nouembris 1641.

Cosm. Card. de Torres.

Loco † sigilli.

Iulius Cincius Secr.
In Regesto huius Congr. fol. 95.

3. Sed quanti faciat Sancta *Mater* Ecclesia huiusmodi Immaculatæ Virginis Conceptionem Sanctissimus Dominus Noster in sequenti Bulla clementer ostendit, & declarat.

Sanctissimi Domini Nostri ALEXANDRI Diuina Prouidentia Papæ VII.

Innouatio Constitutionum, & Decretorum in fauorem sententiæ, animam Beatæ Mariæ Virginis in sui creatione, & in corpus infusione à peccato originali præseruatam fuisse, editorum.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei mem.

SOllicitudo omnium Ecclesiarum, quàm licet meritis, & viribus longè impares, Dei Optimi *Maximi* voluntate, & prouidentia gerimus, in id Nos anxie tenet intentos, & vigilantes, vt scandala, quæ inter fideles pro humanæ naturæ corruptione, & fragilitate necesse est, vt exoriantur, vtque exorta quam celerrimè, & quam diligentissimè amoueantur: nam ijs per quos veniunt certam peccati per-niciem, quibus verò præbentur præsens afferunt labendi periculum; quorum Nos pro nostro Pastoralis officij debito, & dam num summoperè dolemus, & discrimine assiduè vrimur.

Sanè vetus est Christifidelium erga eius Beatissimam Matrem Virginem Mariam pietas, sentientium eius animam in primo instanti creationis, atque infusionis in corpus fuisse speciali Dei gratia, & priui-legio, intuitu meritorum Iesu Christi, eius filij, humani generis Redemptoris à macula peccati originalis præseruatam immunem, atque in hoc sensu eius Con-ceptionis festiuitatem solemni ritu colen-tium, & celebrantium; creuitque horum numerus, atque huiusmodi cultus post edi-tas à fel. rec. Sixto Papa IV. prædecessore

nostro

nostro in eius commendationem Apostolicas Constitutiones, quas sacrum Concilium Tridentinam innouauit, atque obseruari mandauit.

Aucta rursus, & propagata fuit pietas hæc, & cultus erga Deiparam post erecta hoc nomine approbantibus Romanis Pontificibus, religiosum Ordinem, & Confraternitates, & concessas ab ijsdem Indulgentias, itaut accedentibus quoque plerisque celebrioribus Academijs ad hanc sententiam, iam ferè omnes Catholici eam complectantur.

Et quia ex occasione contrariæ assertionis in concionibus, lectionibus, conclusionibus, & actibus publicis, quod nempè eadem Beatissima Virgo Maria fuerit concepta cum peccato originali, oriebantur in populo Christiano cum magna Dei offensa, scandala, iurgia, & dissensiones rec. mem. Paulus Papa Quintus etiam prædecessor noster vetuit horum opinionem præfatæ sententiæ contrariam publicè doceri, aut prædicari.

Quam prohibitionem piæ mem. Greg. Papa XV. similiter prædecessor noster ad priuata etiam colloquia extendit: mandans insuper in fauorem eiusdem sententiæ, vt in sacrosancto Missæ Sacrificio, ac diuino Officio celebrandis, tàm publicè, quàm priuatim, non alio quam Conceptionis nomine vti quicumque debeant.

Nihilominus, prout Venerabiles fratres Episcopi ferè omnes Hispaniarum cum Ecclesiarum suarum Capitulis datis

ad nos litteris exposuerunt, accedente etiam insinuatione charissimi in Christo filij nostri Philippi earumdem Hispaniarum Regis Catholici, qui specialem super hoc misit ad Nos Oratorem venerabilem fratrem Ludouicum Episcopum Placentinum, per quem etiam delatæ fuerant ad Nos supplicationes Regnorum earumdem Hispaniarum, pergunt aliqui contrariæ illius opinionis assertores contra præfatas prohibitiones tùm priuatim, tùm publicè præfatam sententiam, aut impugnare, aut vellicare, & fauorem à Romanis Pontificibus cultui, & festo secundùm illam præstitum ita interpretari, vt frustrentur; immo Ecclesiam Romanam huic sententiæ, & cultui iuxta illam Beatæ Virgini exhibito fauere negant, pios Christi fideles e sua pacifica quasi possessione deturbare conandó, vnde offensiones scandala, & iurgia, quibus obuiare voluerunt Paulus V. & Gregorius XV. nostri prædecessores perdurant adhuc; & ex occasione eorumdem aduersantium maiora his incommoda in posterum prùdenter, & meritò timentur.

Quapropter super his tàm præfati Episcopi cum Ecclesiarum suarum Capitulis, quàm memoratus Philippus Rex, eiusque Regina Nobis pro opportuno remedio instanti supplicari fecerunt.

Nos considerantes, quod sancta Romana Ecclesia de intemeratæ, semperque Virginis Mariæ Conceptione festum solemniter celebrat, & speciale, ac proprium

super

ſuper hoc officium olim ordinauit iuxta piam, deuotam, & laudabilem inſtitutionem, quæ à Sixto IV. prædeceſſore noſtro tunc emanauit, volenteſque laudabili huic pietati, & deuotioni, & feſto, ac cultui ſecundum illam exhibito in Eccleſia Romana poſt ipſius cultus inſtitutionem nunquam immutato, Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum exemplo fauere, necnon tueri pietatem, & deuotionem hanc colendi, & celebrandi Beatiſſimam Virginem, præueniente ſcilicet Spiritus Sancti gratia, à peccato originali præſeruatam, cupienteſque in Chriſti Grege vnitatem ſpiritus in vinculo pacis, ſedatis offenſionibus, & iurgijs, amotiſque ſcandalis, conſeruare, ad præfatorum Epiſcoporum cum Eccleſiarum ſuarum Capitulis, ac Philippi Regis, eiuſque Regnorum oblatam Nobis inſtantiam, ac preces, Conſtitutiones, & Decreta à Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris, & præcipuè à Sixto IV. Paulo V. & Gregorio XV. edita in fauorem ſententiæ aſſerentis animam Beatæ Mariæ Virginis in ſui creatione, & in corpus infuſione Spiritus Sancti gratia donatam, & à peccato originali præſeruatam fuiſſe, necnon, & in fauorem feſti, & cultus Conceptioni eiuſdem Virginis Deiparæ ſecundum piam iſtam ſententiam, vt præfertur, exhibiti, innouamus, & ſub cenſuris, & pœnis in eiſdem Conſtitutionibus contentis obſeruari mandamus.

Et inſuper omnes, & ſingulos, qui præ-

ad nos litteris exposuerunt, accedente etiam insinuatione charissimi in Christo filij nostri Philippi earumdem Hispaniarum Regis Catholici, qui specialem super hoc misit ad Nos Oratorem venerabilem fratrem Ludouicum Episcopum Placentinum, per quem etiam delatæ fuerant ad Nos supplicationes Regnorum earumdem Hispaniarum, pergunt aliqui contrariæ illius opinionis assertores contra præfatas prohibitiones tùm priuatim, tùm publicè præfatam sententiam, aut impugnare, aut vellicare, & fauorem à Romanis Pontificibus cultui, & festo secundùm illam præstitum ita interpretari, vt frustrentur; immo Ecclesiam Romanam huic sententiæ, & cultui iuxta illam Beatæ Virgini exhibito faue e negant, pios Christi fideles e sua pacifica quasi possessione deturbare conandó, vnde offensiones scandala, & iurgia, quibus obuiare voluerunt Paulus V. & Gregorius XV. nostri prædecessores perdurant adhuc, & ex occasione eorumdem aduersantium maiora his incommoda in posterum prudenter, & meritò timentur.

Quapropter super his tàm præfati Episcopi cum Ecclesiarum suarum Capitulis, quàm memoratus Philippus Rex, eiusque Regina Nobis pro opportuno remedio instanti supplicari fecerunt.

Nos considerantes, quod sancta Romana Ecclesia de intemeratæ, semperque Virginis Mariæ Conceptione festum solemniter celebrat, & speciale, ac proprium

super

ſuper hoc officium olim ordinauit iuxta piam, deuotam, & laudabilem inſtitutionem, quæ à Sixto IV. prædeceſſore noſtro tunc emanauit, volenteſque laudabili huic pietati, & deuotioni, & feſto, ac cultui ſecundum illam exhibito in Eccleſia Romana poſt ipſius cultus inſtitutionem nunquam immutato, Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum exemplo fauere, necnon tueri pietatem, & deuotionem hanc colendi, & celebrandi Beatiſſimam Virginem, præueniente ſcilicet Spiritus Sancti gratia, à peccato originali præſeruatam, cupienteſque in Chriſti Grege vnitatem ſpiritus in vinculo pacis, ſedatis offenſionibus, & iurgijs, amotiſque ſcandalis, conſeruare, ad præfatorum Epiſcoporum cum Eccleſiarum ſuarum Capitulis, ac Philippi Regis, eiuſque Regnorum oblatam Nobis inſtantiam, ac preces, Conſtitutiones, & Decreta à Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris, & præcipuè à Sixto IV. Paulo V. & Gregorio XV. edita in fauorem ſententiæ aſſerentis, animam Beatæ Mariæ Virginis in ſui creatione, & in corpus infuſione Spiritus Sancti gratia donatam, & à peccato originali præſeruatam fuiſſe, necnon, & in fauorem feſti, & cultus Conceptioni eiuſdem Virginis Deiparæ ſecundum piam iſtam ſententiam, vt præfertur, exhibiti, innouamus, & ſub cenſuris, & pœnis in eiſdem Conſtitutionibus contentis obſeruari mandamus.

Et inſuper omnes, & ſingulos, qui præ-

ad nos litteris exposuerunt, accedente etiam insinuatione charissimi in Christo filij nostri Philippi earumdem Hispaniarum Regis Catholici, qui specialem super hoc misit ad Nos Oratorem venerabilem fratrem Ludouicum Episcopum Placentinum, per quem etiam delatæ fuerant ad Nos supplicationes Regnorum earumdem Hispaniarum, pergunt aliqui contrariæ illius opinionis assertores contra præfatas prohibitiones tùm priuatim, tùm publicè præfatam sententiam, aut impugnare, aut vellicare, & fauorem à Romanis Pontificibus cultui, & festo secundùm illam præstitum ita interpretari, vt frustrentur; immo Ecclesiam Romanam huic sententiæ, & cultui iuxta illam Beatæ Virgini exhibito fauere negant, pios Christi fideles e sua pacifica quasi possessione deturbare conando, vnde offensiones scandala, & iurgia, quibus obuiare voluerunt Paulus V. & Gregorius XV. nostri prædecessores perdurant adhuc; & ex occasione eorumdem aduersantium maiora his incommoda in posterum prudenter, & meritò timentur.

Quapropter super his tàm præfati Episcopi cum Ecclesiarum suarum Capitulis, quàm memoratus Philippus Rex, eiusque Regina Nobis pro opportuno remedio instanti supplicari fecerunt.

Nos considerantes, quod sancta Romana Ecclesia de intemeratæ, semperque Virginis Mariæ Conceptione festum solemniter celebrat, & speciale, ac proprium

super

ſuper hoc officium olim ordinauit iuxta, piam, deuotam, & laudabilem inſtitutionem, quæ à Sixto IV. prædeceſſore noſtro tunc emanauit, volenteſque laudabili huic pietati, & deuotioni, & feſto, ac cultui ſecundum illam exhibito in Eccleſia Romana poſt ipſius cultus inſtitutionem, nunquam immutato, Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum exemplo fauere, necnon tueri pietatem, & deuotionem hanc colendi, & celebrandi Beatiſſimam Virginem, præueniente ſcilicet Spiritus Sancti gratia, à peccato originali præſeruatam, cupienteſque in Chriſti Grege vnitatem ſpiritus in vinculo pacis, ſedatis offenſionibus, & iurgijs, amotiſque ſcandalis, conſeruare, ad præfatorum Epiſcoporum cum Eccleſiarum ſuarum Capitulis, ac Philippi Regis, eiuſque Regnorum oblatam Nobis inſtantiam, ac preces, Conſtitutiones, & Decreta à Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris, & præcipuè à Sixto IV. Paulo V. & Gregorio XV. edita in fauorem ſententiæ aſſerentis, animam Beatæ Mariæ Virginis in ſui creatione, & in corpus infuſione Spiritus Sancti gratia donatam, & à peccato originali præſeruatam fuiſſe, necnon, & in fauorem feſti, & cultus Conceptioni eiuſdem Virginis Deiparæ ſecundum piam iſtam ſententiam, vt præfertur, exhibiti, innouamus, & ſub cenſuris, & pœnis in eiſdem Conſtitutionibus contentis obſeruari mandamus.

Et inſuper omnes, & ſingulos, qui præ-

ad nos litteris exposuerunt, accedente etiam insinuatione charissimi in Christo filij nostri Philippi earumdem Hispaniarum Regis Catholici, qui specialem super hoc misit ad Nos Oratorem venerabilem fratrem Ludouicum Episcopum Placentinum, per quem etiam delatæ fuerant ad Nos supplicationes Regnorum earumdem Hispaniarum, pergunt aliqui contrariæ illius opinionis assertores contra præfatas prohibitiones tùm priuatim, tùm publicè præfatam sententiam, aut impugnare, aut vellicare, & fauorem à Romanis Pontificibus cultui, & festo secundùm illam præstitum ita interpretari, vt frustrentur; immo Ecclesiam Romanam huic sententiæ, & cultui iuxta illam Beatæ Virgini exhibito fauere negant, pios Christi fideles e sua pacifica quasi possessione deturbare conando, vnde offensiones scandala, & iurgia, quibus obuiare voluerunt Paulus V. & Gregorius XV. nostri prædecessores perdurant adhuc; & ex occasione eorumdem aduersantium maiora his incommoda in posterum prudenter, & meritò timentur.

Quapropter super his tàm præfati Episcopi cum Ecclesiarum suarum Capitulis, quàm memoratus Philippus Rex, eiusque Regina Nobis pro opportuno remedio instanti supplicari fecerunt.

Nos considerantes, quod sancta Romana Ecclesia de intemeratæ, semperque Virginis Mariæ Conceptione festum solemniter celebrat, & speciale, ac proprium super

ſuper hoc officium olim ordinauit iuxta piam, deuotam, & laudabilem inſtitutionem, quæ à Sixto IV. prædeceſſore noſtro tunc emanauit, volenteſque laudabili huic pietati, & deuotioni, & feſto, ac cultui ſecundum illam exhibito in Eccleſia Romana poſt ipſius cultus inſtitutionem nunquam immutato, Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum exemplo fauere, necnon tueri pietatem, & deuotionem hanc colendi, & celebrandi Beatiſſimam Virginem, præueniente ſcilicet Spiritus Sancti gratia, à peccato originali præſeruatam, cupienteſque in Chriſti Grege vnitatem ſpiritus in vinculo pacis, ſedatis offenſionibus, & iurgijs, amotiſque ſcandalis, conſeruare, ad præfatorum Epiſcoporum cum Eccleſiarum ſuarum Capitulis, ac Philippi Regis, eiuſque Regnorum oblatam Nobis inſtantiam, ac preces, Conſtitutiones, & Decreta à Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris, & præcipuè à Sixto IV. Paulo V. & Gregorio XV. edita in fauorem ſententiæ aſſerentis animam Beatæ Mariæ Virginis in ſui creatione, & in corpus infuſione Spiritus Sancti gratia donatam, & à peccato originali præſeruatam fuiſſe, necnon, & in fauorem feſti, & cultus Conceptioni eiuſdem Virginis Deiparæ ſecundum piam iſtam ſententiam, vt præfertur, exhibiti, innouamus, & ſub cenſuris, & pœnis in eiſdem Conſtitutionibus contentis obſeruari mandamus.

Et inſuper omnes, & ſingulos, qui præ-

 fatas

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei mem.

SOllicitudo omnium Ecclesiarum, quàm licet meritis, & viribus longè impares, Dei Optimi Maximi voluntate, & prouidentia gerimus, in id Nos anxie tenet intentos, & vigilantes, vt scandala, quæ inter fideles pro humanæ naturæ corruptione, & fragilitate necesse est, vt exoriantur, vtque exorta quam celerrimè, & quam diligentissimè amoueantur: nam ijs per quos veniunt certam peccati pernicìem, quibus verò præbentur præsens afferunt labendi periculum; quorum Nos pro nostro Pastoralis officij debito, & damnum summoperè dolemus, & discrimine assiduè vrimur.

Sanè vetus est Christifidelium erga eius Beatissimam Matrem Virginem Mariam pietas, sentientium eius animam in primo instanti creationis, atque infusionis in corpus fuisse speciali Dei gratia, & priuilegio, intuitu meritorum Iesu Christi, eius filij, humani generis Redemptoris à macula peccati originalis præseruatam immunem, atque in hoc sensu eius Conceptionis festiuitatem solemni ritu colentium, & celebrantium; creuitque horum numerus, atque huiusmodi cultus post editas à fel. rec. Sixto Papa IV. prædecessore nostro

nostro in eius commendationem Apostolicas Constitutiones, quas sacrum Concilium Tridentinum innouauit, atque obseruari mandauit.

Aucta rursus, & propagata fuit pietas hæc, & cultus erga Deiparam post erecta hoc nomine approbantibus Romanis Pontificibus, religiosum Ordinem, & Confraternitates, & concessas ab ijsdem Indulgentias, itaut accedentibus quoque plerisque celebrioribus Academijs ad hanc sententiam, iam ferè omnes Catholici eam complectantur.

Et quia ex occasione contrariæ assertionis in concionibus, lectionibus, conclusionibus, & actibus publicis, quod nempè eadem Beatissima Virgo *Maria* fuerit concepta cum peccato originali, oriebantur in populo Christiano cum magna Dei offensa, scandala, iurgia, & dissensiones rec. mem. Paulus Papa Quintus etiam prædecessor noster vetuit horum opinionem præfatæ sententiæ contrariam publicè doceri, aut prædicari.

Quam prohibitionem piæ mem. Greg. Papa XV. similiter prædecessor noster ad priuata etiam colloquia extendit: mandans insuper in fauorem eiusdem sententiæ, vt in sacrosancto *Missæ* Sacrificio, ac diuino Officio celebrandis, tàm publicè, quàm priuatim, non alio quam Conceptionis nomine vti quicumque debeant.

Nihilominus, prout Venerabiles fratres Episcopi ferè omnes Hispaniarum cum Ecclesiarum suarum Capitulis datis

ad

ad nos litteris exposuerunt, accedente etiam insinuatione charissimi in Christo filij nostri Philippi earumdem Hispaniarum Regis Catholici, qui specialem super hoc misit ad Nos Oratorem venerabilem fratrem Ludouicum Episcopum Placentinum, per quem etiam delatæ fuerant ad Nos supplicationes Regnorum earumdem Hispaniarum, pergunt aliqui contrariæ illius opinionis assertores contra præfatas prohibitiones tùm priuatim, tùm publicè præfatam sententiam, aut impugnare, aut vellicare, & fauorem à Romanis Pontificibus cultui, & festo secundùm illam præstitum ita interpretari, vt frustrentur; immo Ecclesiam Romanam huic sententiæ, & cultui iuxta illam Beatæ Virgini exhibito fauere negant, pios Christi fideles e sua pacifica quasi possessione deturbare conando, vnde offensiones scandala, & iurgia, quibus obuiare voluerunt Paulus V. & Gregorius XV. nostri prædecessores perdurant adhuc, & ex occasione eorumdem aduersantium maiora his incommoda in posterum prudenter, & meritò timentur.

Quapropter super his tàm præfati Episcopi cum Ecclesiarum suarum Capitulis, quàm memoratus Philippus Rex, eiusque Regina Nobis pro opportuno remedio instanti supplicari fecerunt.

Nos considerantes, quod sancta Romana Ecclesia de intemeratæ, semperque Virginis Mariæ Conceptione festum solemniter celebrat, & speciale, ac proprium super

ſuper hoc officium olim ordinauit iuxta piam, deuotam, & laudabilem inſtitutionem, quæ à Sixto IV. prædeceſſore noſtro tunc emanauit, volenteſque laudabili huic pietati, & deuotioni, & feſto, ac cultui ſecundum illam exhibito in Eccleſia Romana poſt ipſius cultus inſtitutionem nunquam immutato, Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum exemplo fauere, necnon tueri pietatem, & deuotionem hanc colendi, & celebrandi Beatiſſimam Virginem, præueniente ſcilicet Spiritus Sancti gratia, à peccato originali præſeruatam, cupienteſque in Chriſti Grege vnitatem ſpiritus in vinculo pacis, ſedatis offenſionibus, & iurgijs, amotiſque ſcandalis, conſeruare, ad præfatorum Epiſcoporum cum Eccleſiarum ſuarum Capitulis, ac Philippi Regis, eiuſque Regnorum oblatam Nobis inſtantiam, ac preces, Conſtitutiones, & Decreta à Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris, & præcipuè à Sixto IV. Paulo V. & Gregorio XV. edita in fauorem ſententiæ aſſerentis, animam Beatæ Mariæ Virginis in ſui creatione, & in corpus infuſione Spiritus Sancti gratia donatam, & à peccato originali præſeruatam fuiſſe, nec non, & in fauorem feſti, & cultus Conceptioni eiuſdem Virginis Deiparæ ſecundum piam iſtam ſententiam, vt præfertur, exhibiti, innouamus, & ſub cenſuris, & pœnis in eiſdem Conſtitutionibus contentis obſeruari mandamus.

Et inſuper omnes, & ſingulos, qui præ-

fatas Constitutiones, seu Decreta ità pergent impetrari, vt fauorem per illas dictæ sententiæ, & festo, seu cultui secundùm illam exhibito frustrentur, vel qui hanc eandem sententiam, festum, seu cultum in disputationem reuocare, aut contra ea quoquo modo directè, vel indirectè, aut sub quouis prætextu, etiam definibilitatis eius examinandæ, siue Sacram scripturam, aut Sanctos Patres, siue Doctores glossandi, vel interpretandi, denique alio quouis prætextu, seu occasione, scripto, seu voce, loqui, concionari, tractare, disputare, contra ea quicquam determinando, aut afferendo, vel argumenta contra ea afferendo, & insoluta relinquendo, aut alio quouis excogitabili modo differendo, ausi fuerint, præter pœnas, & censuras in Constitutionibus Sixti Quarti contentas, quibus illos subiacere volumus, & per præsentes subijcimus, etiam concionandi, publicè legendi, seu docendi, & interpretandi facultate, ac voce actiua, & passiua in quibuscunque electionibus eo ipso absque alia declaratione priuatos esse volumus, necnon ad concionandum, publicè legendum, docendum, & interprætandum perpetuæ inhabilitatis pœnas ipso facto incurrere absque alia declaratione, à quibus pœnis nonnisi à Nobis ipsis, vel à successoribus nostris Romanis Pontificibus absolui, aut super ijs dispensari possint: necnon eosdem alijs pœnis nostro, & eorumdem Romanorum Pontificum successorum no-

stro-

strorum arbitrio infligendis pariter subiacere volumus, prout subijcimus, per præsentes, innouantes Pauli V. Gregorij XV. superius memoratas Constitutiones, seu Decreta.

Ac libros in quibus præfata sententia, festum, seu cultus secundum illam in dubium reuocatur, aut contra ea quomodocumque, vt supra, aliquid scribitur, aut legitur, seu locutiones, conciones, tractatus, & disputationes contra eadem continentur, post Pauli V. supra laudatum Decretum edita, aut in posterum quomodolibet edenda prohibemus, sub pœnis, & censuris in Indice librorum prohibitorum contentis, & ipso facto absque alia declaratione pro expressè prohibitis haberi volumus, & mandamus.

Vetamus autem, Sixti IV. Constitutionibus inhærentes, quempiam asserere, quod propter hoc contrariam opinionem tenentes, videlicet gloriosam Virginem Mariam cum originali peccato fuisse conceptam, hæresis crimen, aut mortale peccatum incurrant; cum à Romana Ecclesia, & ab Apostolica Sede nondum fuerit hoc decisum, prout Nos nunc minimè decidere volumus, aut intendimus; quin potius contrariam illam opinionem hæresis, aut peccati mortalis, aut impietatis damnare audentes, præter pœnas, quibus eos subiecit Sixtus IV. alijsque prædecessores nostri Romani Pōtifices, grauioribus alijs pœnis subijcimus, quas in contrafa-

cientes huic nostræ Constitutioni superius inflximus.

Volentes, quod contra huius nostræ Constitutionis transgressores, etiam Regulares cuiusuis Ordinis, & Instituti si etiam Societatis Iesu, & quomodolibet exemptos, & alias quascumque Ecclesiasticas, & sæculares personas, cuiuscumque status, gradus, ordinis, aut dignitatis tàm Ecclesiasticæ, quàm sæcularis, vt præfertur, tàm Episcopi, & Prælati Superiores, alijque locorum Ordinarij, quàm hæreticæ prauitatis vbique locorum deputati Inquisitores procedant, & inquirant, atque in eos strictè animaduertant: Nos enim ijs, & eorum cuilibet contra eosdem transgressores procedendi, & inquirendi, ac pœnis coercendi, & puniendi liberam facultatem, & auctoritatem ijsdem auctoritate, & tenore tribuimus, & impartimur, eosque, vt præfertur, procedere, inquirere, & punire districte præcipimus, & mandamus.

Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac quibusuis indultis, & literis Apostolicis, quibusuis personis quantumcumque qualificatis, & in quacumque etiam Cardinalatus, Patriarchali, Archiepiscopali, Episcopali, & quauis alia Dignitate, & honore constitutis, etiam quod contra eos procedi, interdici, suspendi, vel excommunicari nequeat quomodolibet concessis.

Quibus omnibus, & eorum singulis, etiam

etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de eis, ipsorumque totis tenoribus specialis, specifica, indiuidua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per generales, etiam id importantes clausulas, mentio habenda, aut alia exquisita forma obseruanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, harum serie specialiter, & expresse derogamus; cæterisque contrarijs quibuscumque.

Vt autem hæc nostra Constitutio, & præmissa omnia ad eorum omnium, quorum interest notitiam congruentius peruenire possint, in virtute sanctæ obedientiæ, & sub pœna priuationis ab ingressu Ecclesiæ eo ipso incurrenda præcipimus, & mandamus omnibus, & singulis locorum Ordinarijs, ac eorum Vicarijs, Suffraganeis, & Officialibus quibuscumque, & alijs singulis, ad quos quomodolibet spectat, & pertinet, quatenus huiusmodi nostram Constitutionem singulis suæ Diœcesis, vel Districtus Prædicatoribus, & alijs; quibus expedire iudicauerint, opportunè insinuent, & publicent, ac insinuari, & publicari faciant, ne quis in posterum quo quomodo ignorantiam de præmissis possit prætendere, aut se contra præmissa valeat excusare.

Volumus, & similiter eadem auctoritate decernimus, & mandamus, quod præsentes literæ per aliquos ex nostris Cursoribus in Basilicarum Sancti Ioannis Late-

ranensis, ac Principis Apostolorum, & Cancellariæ Apostolicæ valuis, ac in acie Campi Floræ de Vrbe de more publicentur, & affigantur, quæ affixio, & publicatio ità omnes, & singulos, ad quos spectat, afficiat, & arctet, ac si illis personaliter intimatæ fuissent, & quod illarum transumptis etiam impressis manu Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadē prorsus fides in iudicio, & extra illud adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 8. Septembris 1661. Pontificatus Nostri Anno Septimo.

S. Vgolinus.

Decretum, quod in celebratione Officij, & Missæ Beatorum, non excedantur limites verbales Indultorum Sedis Apostolicæ.

4 SAcrorum Rituum Congregatio die 5. Octobris 1652. censuit, & declarauit, si Sanctissimo D. N. placuerit, non potuisse, nec posse, tàm sæculares, quàm Regulares cuiuscumque Ordinis, & Instituti, etiam Societatis Iesu, excedere limites verbales Indultorum Sedis

Apo-

Apostolicæ super Beatificationibus præsertim in celebratione Missarum, & Officij cum octauis, nisi hoc expressè Sedes Apostolica eis indulserit, & facta relatione per me Cardinalem Cornelium Episcopum Albanensem die 16. Decembris 1652. Sanctitas sua approbauit, & sic vt præmittitur seruari mandauit.

F Episcopus Albanen. Card. Cornelius.

Loco † sigilli.

Bernardinus Roccius Sac. Rit. Congreg. Secr.

In Regesto fol. 120.

5. Officium Sancti Bernardini Senensis Confessoris semiduplex à Sacra Rituum Congregatione recognitum, & approbatum die 4. Augusti 1657. de mandato Sanctissimi Domini Nostri, D. Alexandri Papæ Septimi in Breuiario Romano apponendum est, & ab omnibus Christi fidelibus, qui ad horas canonicas tenentur, recitandum die vigesima Maij.

In Regesto fol. 138.

Decreta Sac. Rit. Congregat. super quibusdam dubijs spectan. ad Officium Diuinum Festorum Ordinis Fratrum Minorum.

Romana.

6 COmmissarius Generalis Ordinis Minoris de Obseruantia Sancti Francisci humillimè supplicauit Sacrorum Rituum Congregationi, quatenus declarationes in infrascriptis dubijs, dignetur emanare, vt de cætero in omnibus dicti Ordinis Ecclesijs vniformiter conueniant in obseruatione rubricæ, & quod ob diuersitatem Rubricarum in varijs Typis impressarum, quæ à Breuiario Romano differunt minimè in recitatione concordant, scilicet.

Primo, Dedicatio Basilicæ Saluatoris si concurrat cum Festo Translationis S. Ludouici, quod celebratur sub die 10. Nouembris sub ritu duplicis minoris per annum, & similiter dictum festum Translationis concurrens cum festo S. Martini quomodo erit ordinandum Officium in vtriusque Vesperis.

2. Festum S. Antonij de Padua, quod in Religione celebratur sub Ritu duplici 2. Classis, si occurrat in die Corporis Christi, debeat transferri post Octauam, vel

vel fieri in Sabbatho infra eam?

3 Stante concessione Pij V. felic. rec. quod Fratres Min. possint in qualibet feria 5. per annum recitare Officium Corporis Christi, festo nouem lectionum non impedita (exceptis temporibus Aduentus & Quadragesimæ) sub illis verbis iuxta illud quod in eius Breuiario Romano in eius solemnitatis die recitandum proponitur recitare liberè, & licitè valeatis) debeant recitare eo modo, & forma, quo in dicta die præscribitur? Quidue de Missa Conuentuali?

4 An in secundis Vesperis Octauæ S. Bonauenturæ concurrentis cum festo Sanctæ Mariæ Magdalenæ debeat fieri Commemoratio Octauæ, vel à Capitulo de festo S. Mariæ Magdalenæ?

5 An Officium proprium S. Elisabethæ nouissimè ex Indulto Sanctissimi D. N. D. Vrbani Octaui fel. rec. editum, & in Breuiario Romano appositum, debeat, & possit à Fratribus Minoribus recitari, & in eorum Breuiario apponi?

6 Quænam erunt lectiones primi Nocturni in Officio Beatorum Ordinis, quod sub Ritu duplicis maioris per annum celebratur?

7 An in Missa dictorum Beatorum debeat dici Credo.

8 Quæritur cuius Ordinis sint festa Dedicationis Basilicarum S. Martini, & S. Mariæ Magdalenæ? Et eadem Sacra Rituum Congregatio respondit.

Ad primum seruari Rubricas genera-

lis in concurrentia duplicium Minorum.

Ad 2. Transferri post Octauam.

Ad 3. Debere recitari, vt in die. Et Missa de Communi, seu Votiua.

Ad 4. A Capitulo de S. *Maria Magdalena*.

Ad 5. Posse, & debere.

Ad 6. De Communi.

Ad 7. Negatiuè.

Ad 8. Duplicia minora. Et etiam eadem sacra Rituum Congregatio voluit, & præcipit, vt imposterum omnes Fratres dicti Ordinis Min. Obseru. qui ad diuina officia sunt obligati, teneantur obseruare Rubricas eodem modo, & forma desuper declaratas, & ità seruari mandauit.

Hac die 12. Iulij 1664.

M. Episc. Sabinen. Card. Ginettus.

Loco † sigilli.

Bernardinus Casalius Sac. Rit. Congreg. Secr.

Romana.

COmmissarius Generalis *Minoris* Obseruantiæ S. Francisci supplicauit Sac. Rituum Congregationi, vt assignare dignetur infrascriptis diebus sanctorum occurrentibus in Breuiario Romano cum festis

festis Ordinis dies proprios, sicut hactenus in ordine obseruatum fuit, scilicet.

Ianuarij die 14. cadit festum Sanctissimi Nominis Iesu. dupl. 2. Classis cum S. Hilario semid. cuius Religio facit off. die 19. tanquam die prop.

Die 16. festum SS. Berardi, & soc. mart. dupl. 2. Classis cum S. Marcello Papa, & mart. semid. cuius fit officium die 23. tanquam die prop.

Februarij die 5. cadit festum martyrum Iapponensium dupl. 2. Classis, cum S. Agatha semid. cuius fit off. die 6. tanquam die prop.

Die 22. Cathedra S. Petri dup. cum Beata Margarita de Cortona, semid. cuius fit offic. die 23. tanquam prop.

Maij die 17. festum Beati Pasqualis dup. maior. cum translatione S. Bernardini dup. min. cuius fit offic. die 18. tanquam die prop.

Septembris die 27. cadit festum SS. Cosmae, & Damiani mart. semid. cum festo S. Elezear. Confess. semid. cuius fit offic. die 28. tanquam die prop.

Nouembris die 12. festum S. Didaci dupl. 2. Classis cum S. Martino Papa, & Mart. semid. cuius fit offic. die 13. tanquam die prop.

Die 19. dicti octaua S. Didaci dupl. min. cum S. Elisabetha semid. cuius fit offic. die 20. tanquam prop.

Et sacra eadem Rituum Congregatio

benigne concessit. Hac die 12. Iulij 1664.
M. Episc. Sabinensis Card. Ginettus.

Loco † sigilli.

Bernardinus Casalius Sac. Rit. Congreg. Secr.

Ordo.

SVMMARIVM.

Decretum pro Regularibus ordinandis, numer. 1.
Non dispensent Superiores super interstitijs sine Ecclesiarum necessitate, nu. 2.
Formula Dimissoriarum pro Ordinibus, numer. 3.

Decretum pro Regularibus ordinandis.

1 DE mandato Sanctissimi Domini Nostri Clementis Diuina prouidentia Papæ Octaui, tenore præsentium mandatur omnibus, & singulis quorumcumque Regularium Superioribus, vt de cætero obseruent, & obseruari faciant ea, quæ in Decreto Sacræ Congregationis Cōcilij Tridentini continentur, cuius tenor est talis.

Congregatio Concilij censuit Superiores

res Regulares posse suo subdito itidem Regulari, qui praeditus qualitatibus requisitis, ordines suscipere voluerit, litteras dimissoriales concedere; ad Episcopum tamen Dioecesanum, nempè illius Monasterij, in cuius familia, ab ijs, ad quos pertinet, is Regularis poticus fuerit, & si Dioecesanus absuerit, vel non esset habiturus ordinationes, ad quemcumque alium Episcopum, dum tamen ab eo Episcopo, qui Ordines contulerit, examinetur, quoad doctrinam, & dum ipsi Regulares non distulerint, de industria, concessionem Dimissoriarum in id tempus, quo Episcopus Diaecesanus, vel absuturus, vel nullas habiturus esset ordinationes. Verum cum à Superioribus Regularibus, Episcopo Dioecesano absente, vel ordinationes non habente, litterae dimissoriae dabuntur, in eis vtique huiusmodi causa absentiae Dioecesani Episcopi, vel ordinationum ab eo non habendarum, exprimendam esse; quod qui non fecerint, officij, & dignitatis, seu Administrationis, ac vocis actiuae, & passiuae priuationis, ac alias arbitrio eiusdem Sanctissimi Domini Nostri Papae reseruatas poenas incurrant. Datum Romae 15. Martij 1599. in Regest. Concil. Trident. fol. 9.

2 Super hoc Decreto, aduertant Prouinciales Ministri, quod non petant dispensationem super Interstitijs ordinandorum, nisi realiter id faciant pro necessitate, & vtilitate Ecclesiae, aliter facient contra dispositionem Concil. Tri-

dent.

dent. sess. 23. cap. 11. & contra Statutum, Ordin. cap. 2. §. 7. num. 8. vbi sic habetur. Qui autem Sacramento confirmationis nondum muniti sunt, quique à minorum ordinum postremo, ad Subdiaconatum, & à Subdiaconatu ad Diaconatum, & à Diaconatu ad Presbyteratum, per annum integrum non permanserint, ad prædictos ordines promoueri non possint. In Dimissorijs vero ordinandorum, pro maiori cautela, præfati Decreti apponant semper clausulam, (Vel eo ordinationes non habente ad quemcumque alium proximiorem) prout in sequenti.

Pro prima tonsura, & quatuor minor. ordinibus.

3 EA summa Religio, ac Humilis pietas: qua erga Deum benedictum, fungimur, vehementer nos cogit, vt selectos, ac probatos Iuuenes ad sacra munera obeunda destinemus: Cumque te debita ætate, morumque honestate præditum, legitimis natalibus ortum, Sacro Chrismate delibutum, nec aliquo Canonico impedimento innodatum, necnon, per examinatores nostros idoneum repertum, & admissum nouerimus. Tenore, præsentium, cum salutaris obedientiæ merito ad Illustris. & Reuerendiss. Dominum Antistitem tuum Sabinen. vel eo impedito, ad quemlibet alium ordinationes habentem (intra tamen Prouinciæ nostræ limi-

limites) mittimus, cumque humiliter rogamus, vt pro sua benignitate his Quatuor proximis Temporibus, Primam Tonsuram, necnon quatuor minores ordines simul, pro Ecclesiarum nostrarum necessitate; tibi conferre dignetur, pro quo, & etiam pro nobis Deum precari non cessabis. Vale. Dat. &c.

Pro Subdiaconatu.

CVM muneris nostri ratio exigat, Ecclesijs nostri Ordinis idoneos Ministros prouidere; Cumque te debita ætate, morumque honestate præditum, ac in inferioribus ordinum gradibus constitutum, in eisque probè versatum nouerimus. Tenore præsentium cum salutaris obedientiæ merito, ad Illustrissimum, & Reuerendissimum D. Antistitem tuum N. vel eo impedito, ad quemlibet alium ordinationes habentem, mittimus, cumque humiliter rogamus, vt pro sua benignitate his Quatuor proximis Temporibus, sacrum Subdiaconatus ordinem tibi conferre dignetur, pro quo, &c. vt supra, &c.

Pro Diaconatu.

VT debitus Deo cultus in Ecclesijs nostris eo decentius exhibeatur, quo magis Ministrorum idoneorum numerus suppetat, sufficienter pro posse pro-

curat

curare non desistimus, atque inde ad altiores gradus promoueri eos satagimus, qui in sacris constituti, se se laudabiliter exercuerunt. Tibi ergo iam in sacro Subdiaconatus Ordine constituto, ac in eo, per annum, probè versato. Tenore præsentium cum salutaris obedientiæ merito, concedimus, vt proximis futuris Quatuor temporibus, ad Illustrissimum, & Reuerendissimum D. Antistitem tuum Reatinum, sacro Diaconatus ordine instituendus accedas (si est dispensandus) eum humiliter deprecantes, vt pro Ecclesiarum nostrarum necessitate, super Interstitijs te dispensare, & eodem ordine te insignisi dignetur. Vel eo impedito, &c. pro quo, &c.

Pro Presbyterata.

AD supremum Presbyteratus ordinem eos tantum Religiosos promouere satagimus, qui in inferioribus ordinibus constituti, sese laudabiliter exercuerunt; Cumque te debita ætate, morumque honestate prædictum, sacro Diaconatus Ordine insignitum, ac in eo per annum probè versatum, necnon per Examinatores nostros idoneum repertum, & admissum, nec aliquo Canonico impedimento innodatum nouerimus. Tenore præsentium, cum salutaris obedientiæ merito tibi facultatē elargimur, quatenus proximis Quatuor futuris Temporibus ad Illustrissimum, &

Reue-

Reuerendissimum D. Antistitem tuum Terracinen. Presbyteratus ordinem suscepturus accedas, cui te plurimum in Domino commendamus. Vale. Datum Romæ, &c.

Pro ordinandis in Vrbe.

AD Eminentissimum, & Reuerendissimum Vrbis Vicarium mittimus, cumque &c.

Parochus.

SVMMARIVM.

Breue Vrbani Octaui, in quo mandat ne Parochi plus percipere possint in sepulturis, quæ fiunt in Ecclesijs Regularium, quam in eis, quæ fiunt in proprijs, nu. 1.

Quoad funeralia.

1 NE Parochi plus recipere possint in sepulturis, quæ fiunt in Ecclesijs Regularium, quam in eis, quæ in proprijs, ità expresse mandauit Pius V. & si Mendicantium, vbi §. 15. sic ait. Ac etiam ius sepulturæ solui tantum consuetum Curatis, & non aliquid aliud eis solui debeat, quamuis partes ad earum libitum Ecclesijs Ordinum huiusmodi, seu eorum

Fra-

Fratribus alia quæcumque tribuant, seu eleemosynas elargiantur, quando sepeliuntur ibidem corpora mortuorum huiusmodi. Nec propterea impediri debeant, quin possint defunctorum corpora præfata ad eorum Ecclesias tumulanda deferri facere: Hoc idem mandauit Vrbanus Octauus anno 1645.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad futuram rei mem.

CVM sicut dilectus filius Blasius Procurator Generalis Ordinis Minorum conuentualium S. Francisci nuncupatorum, Nuper Nobis exponi fecit diuersæ extorsiones excessiuæ à dilectis filijs Capitulo, & Canonicis, sæcularis, & Collegiatæ loci de Veglie Brundusinæ Diœcesis, necnon etiam à diuersis Parochis aliorum locorum fiant pro impedienda libertate electionis sepulturæ in Ecclesijs Ordinis huiusmodi. Nobis propterea humiliter supplicari fecit, vt de opportuno in præmissis remedio prouidere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur dictum exponentem specialibus fauoribus, & gratijs prosequi volentes, & à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis censuris, & pœnis à iure, & ab homine quauis occasione, vel causa latis si quibus, quomodolibet innodatus existat,

ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluendum, & absolutum fore censendum. Huiusmodi supplicationibus inclinati de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotijs Regularium præpositorum consilio Ordinarijs locorum, per præsentes committimus, vt prouideant omninò, ne diutius abusus huiusmodi tolerentur, & decernant, ne Parochi plus percipere possint in sepulturis, quæ fiunt in Ecclesijs Regularium, quam in eis quæ fiunt in proprijs, seu aliorum Clericorum, non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrarijs quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris die 11. Martij 1638. Pontificatus Nostri Anno Decimoquinto.

M. A. Maraldus.

In Collectanea p. 2. fol. 65.

Patres.

SVMMARIVM.

In Ordine Minorum de Obseruantia quinam dicantur Patres, cum iure subrogandi, numer. 1.

An habeant præcedentiam ab alijs, nu. 2.

Inter Reformatos quibus priuilegijs gaudeant num. 3.

Non possunt amplius institui Patres, nisi iuxta statuta generalia, nu. 4.

Par-

1 PAtres Prouinciæ propriè, & rigorosè sunt, qui Ministri Prouinciales, qui biennio fuerunt Vicarij Prouinciales. Procuratores, & Commissarij Romanæ Curiæ Diffinitores Generales, Guardiani Hierusalem, Secretarij Generales Ordinis, qui per triennium seruierunt Superioribus Generalibus Canonicè electis, Lectores Iubilati, Definitores & Custodes actuales in suis Prouincijs, prout in Constit.gen. Ordinis cap.8. §.40. num.4.

Hi omnes sunt propriè Patres Prouinciæ cum titulis, honoribus, & priuilegijs Patrum cum iure subrogandi, etiam inter Reformatos, qui debent obseruare inter se ordinem, & præcedentiam iuxta disposita in Statutis Generalibus. Ibidem num.5.

Patres Prouinciæ latè,& ex vsu Religionis sunt Custodes, & Definitores habituales. Patres omnes aggregati, tum ex iustitia, tum ex gratioso Indulto Apostolico. Hi omnes debent inter se obseruare ordinem, & præcedentiam, iuxtà statutorum dispositionem. Ibid.nu.6.

2 In dubio, An præfati Patres habeant præcedentiam ab alijs Fratribus, attenta reuocatoria statuti, super perpetuitate Definitorum, & Patrum S.Francisci de Obseruantia. Congregatio Visitationis Apostolicæ respondit, quod obseruentur Constitutiones eiusdem Ordinis quoad solam præcedentiam Patrum, nec aliquid circa illam intelligatur innouatum, non ob-

obstantibus, &c, die 8, Octobris 1602.

Accarisius Visit. & Reform. Ap. Prosecretarius.

In Regest. fol. 24.

3 Inter Reformatos Patres Prouinciæ gaudent sola præcedentia, & non socij, vt pluries decisum fuit Romæ. In tom. 1. M.S. Archiu. Prouincialis S. Francisci Transtyb. Concurrunt tamen in electione Commissarij mittendi ad Comitia Generalia, ac in electione Custodis, iuxta stat. Reformatorum 1642. pag. 78. numer. 42.

4 Omnes Paternitates, & præcedentiæ, ex priuilegio concessæ fratribus Minoribus de Obseruantia sunt abrogatæ à Gregor. XV. Pastoralis Officij, &c. vt in Bullario Franciscano fol. 177, & ab Vrbano Octauo. Inter cæteras, &c. In Constit. Ord. pag. 358.

Vbi etiam, inter alia, habetur quod Capitulum Generale, Minister Generalis, aut Commissarius Generalis non habent auctoritatem instituendi Patres Prouinciæ nisi iuxta statuta Generalia Religionis Ibidem.

Patronus.

SVMMARIVM.

Decretum super electione Sanctorum in Patronos, num. 1.

Quod

Quod festum S. Dominici celebretur de præcepto in toto Regno Neapolitano, tanquam de Patrono cum octaua, nu. 2.

Decretum super electione Sanctorum in Patronos à Sac. Rituum Congregatione de Ordine Sanctissimi Domini Nostri Vrbani Papæ Octaui emanatum.

Die 23. Martij 1630.

SAcra Rituum Congregatio annuente Sanctissimo D. N. in electione Patronorum mandauit infrascripta in posterum seruari debere, declarans, quod aliter facta, electio nulla sit ipso iure.

Primò, quod eligi possint in Patronos ij solum, qui ab Ecclesia vniuersali titulo sanctorum coluntur; non autem Beatificati dumtaxat.

Secundò, quod de Patrono Ciuitatis electio fieri debeat per secreta suffragia a Populo, mediante Concilio Generali ipsius Ciuitatis, vel loci, non autem ab Officialibus solum, & quod accedere debeat consensus Episcopi, & Cleri illius loci. Idemque seruari debeat per secreta suffragia à Populo singularum Ciuitatum Prouinciæ, & quod repræsentantibus Regnum Ciuitatem, Prouinciam, nulla competat facultas eligendi Patronos, nisi ad hoc

ha-

habeant speciale mandatum, & vlterius interueniat consensus Episcopi, & Cleri dictarum Ciuitatum.

Tertiò, quod causæ electionis nouorum Patronorum debeant in Sacra Congregatione deduci, & ab ea examinari, ac demum causa cognita, & ab eadem Congregatione approbari, & confirmari.

Et ne præmissorum ignorantia vllo vnqnam tempore possit allegari, eadem sacra Rituum Congregatio supradictum Decretum imprimi, & publicari mandauit.

Io: Baptista Card. Detus.

Loco † sigilli.

T. Tegrimius Secr.

In Regesto huius Sacræ Congregationis fol. 69.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

2 COmmissi Nobis diuinitus Sacrosancti Apostolatus officij ratio postulat, vt pijs Christi fidelium votis, quibus Sanctorum in Cœlis regnantium honor, & veneratio in terris augeatur paterna benignitate annuamus. Cum itaque ea semper fuerit erga Sanctum Ianuarium dilectorum filiorum Populi Neapolitani religio, vt quamuis idem Populus

San-

Sanctum Dominicum Confessorem in totius Regni Patronum duxerit assumendũ, cum tamen Sancto Ianuario digniori Patrono vtpote Martyri Pontifici, præferendum nunquam assenserit. Proindeque Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium sacris Ritibus præpositorum iterum, atque iterum supplicauerit, vt debitas Sancto Ianuario Martyri; & Pontifici Patronatus Regni præeminentias decerneret; Et eadem Congregatio sup plicationibus hisce die 4. Augusti 1663. benignè subscripserit. Hunc verò ne exindè in eodem Regno deuotio erga Sanctum Dominicum decrementum aliquod patiatur, Populus prædictus festum eiusdem Sancti Dominici Patroni in toto Regno Neapolitano, pariter de præcepto seruari eiusque officium cum octaua, vt hactenus ab vniuerso Clero inibi recitari summoperè desideret; Nos memorati Populi deuotionem specialis fauore gratiæ prosequi cupientes, ipsiusque Populi singulares personas à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes. Supplicationibus eius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de prædictorum Cardinalium consilio festum eiusdem Sancti Dominici

minici Patroni in vniuerso Regno Neapolitano prædicto ab omnibus Christi fidelibus illic degentibus de præcepto seruari, & sicut alia festa de præcepto celebrari, eiusque officium cum octaua, vt hactenus ab vniuerso Clero eiusdem Regni recitari, auctoritate Apostolica tenore præsentium decernimus, præcipimus, & mandamus, salua tamen semper in præmissis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrarijs quibuscumque. Volumus autem vt earumdem præsentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 28. Iunij 1664. Pontificatus Nostri Anno Decimo.

S. Vgolinus.

SVMMARIVM.

Pœnæ incursæ per quosuis Regulares ad Vrbem venientes, sine licentia, reseruantur Pontifici, num. 1.

Ad suos Superiores, seueriori pœna plectendi, remittendi sunt, nu. 2.

Pœnitentiati à Tribunali S. Officij sunt inhabiles ad officia sua Religionis, nu. 3.

Quod N. Laicus remaneat suspensus ab Ordinibus, num. 4.

1 QVod pœnæ incursæ, vel incurrendæ per quosuis Regulares venientes ad Vrbem sine licentia non possint remitti ab eorum Superioribus, sed debeat haberi recursus ad Suam Sanctitatem, prout, &c.

De mandato Admod. Illust. & Reuerendiss. Prælatorum Visitationis, & Reform. Apostolicæ, Intimatur omnibus, & singulis quorumcumque Ordinum Mendicantium Generalibus, siue Vicarijs Generalibus, qualiter Sanctissimus Dominus noster Clemens Papa Octauus declarauit, & voluit, & mandauit, quod pœnæ incursæ, & incurrendæ per quosuis Regulares venientes ad Vrbem sine licentia eorum Protectoris, vel eorum Generalis, vel alias iuxtà formam Decretorum Generalium Reformationis Suæ Sanctitatis, non possint remitti ab eorum Superioribus

bus, ſed debeat haberi recurſus ad Sanctitatem ſuam, qui huiuſmodi pœnarum diſpenſationem, vel relaxationem ſibi reſeruauit. In quorum fidem, &c. Hac die 15. Iunij 1601.

Archarius Canonicus Lateranen. Re. form. Apoſt. Notarius.

Horatius Fortunatus Iu. &c.

In Regeſt. Sac. Congreg. Epiſc. & Regular. fol. 17.

2 Regulares temere ad Vrbem leuiuè ex cauſa accedentes, abſque eorum Superiorum licentia, ad ſuos Superiores, ſeueriori pœna plectendi, remittantur. Vide V. Appellatio, nu. 4.

3 Quod Regulares pœnitentiati à S. Officio inhabiles exiſtant ad Officia ſuæ Religionis, hoc cautum fuit, prout ſequitur.

Fer. 5. prima Octobris 1626.

In generali Congregatione S. R. & Vniuerſalis Inquiſitionis habita in Palatio Apoſtolico Montis Quirinalis coram Sanctiſs. D. N. Vrbano Diuina Prouid. Papa Octauo, ac Illuſtriſſimis,

ac Reuerendissimis Dominis S. R.E. Cardinalibus in Vniuersa Republica Christiana aduersus hæreticam prauitatem Inquisitoribus Generalibus, à Sancta Sede Apostolica specialiter deputatis.

SAnctissimus Dominus Noster iustis de causis animum suum mouentibus decreuit, vt in posterum Regulares omnes cuiusuis Ordinis, Religionis, Societatis, & Instituti, quibus pro delictis ad Sanctæ Inquisitionis Officium spectantibus, pœnitentiæ genus aliquod impositum fuerit, (salutaribus pœnitentijs exceptis) eo ipso ad omnes Religionis suæ gradus, & officia inhabiles censeantur, & deinceps, etiamsi pœnitentiæ tempus expleuerint, vel gratiam receperint, ad illa tamen promoueri nullatenus possint, nisi prius obtenta à Sanctissimo Domino Nostro, vel ab hac Sacra Congregatione coram Sanctitate Sua habenda, speciali, & expressa rehabilitationis gratia, alias promotio quælibet nulla sit, & promouentes ipsi priuationem suorum officiorum, ac præterea vocis actiuæ ipso facto incurrant, ad quæ restitui, nisi ab eodem Sanctissimo D.N. vel ab eadem Sacra Congregatione coram Sanctitate Sua habenda, non possunt.

sunt. Præsens autem Decretum omnibus Religionum Superioribus intimari mandauit idem Sanctissimus Dominus Noster.

Thomas de Federicis S. R. ac vniuersalis Inquisit. Substit. de mand.

Loco † sigilli.

In Regesto huius Congreg. fol. 7.

4 Quod Fr. N. Laicus professus, ob transitum indebitè ad Clericatum, remaneat suspensus per biennium ab ordinibus susceptis, prout, &c.

Messanen.

PER Frà Paolo da Castel Pagano, quale doppo hauer professato da laico trà li *M*inori Osseruanti di San Francesco senza fare di ciò mentione, se ne passò trà li Minori Conuentuali Riformati, trà quali hauendo fatto professione da Chierico, pigliò gli ordini Sacri con licenza de'suoi Superiori. Hora supplica per l'assolutione, e dispensa, e per la conualidatione della seconda professione, si Sanctissimo Domino Nostro Placuerit.

Sacra Congregatio Procuratore Generali Ord. Min. de Obseru. audito, & consentiente, concedi posse censuit, hac tamen lege, quod Orator per biennium, ab susceptorum Ordinum executione, su-

suspensus remaneat. Romæ die 22. Februarij 1625.

In Regesto fol. 113.

Pœnitens.

SVMMARIVM.

Per solam Pœnitentis depositionem Confessarius non debet carcerari, nu. 1.

Confessarius sollicitans pœnitentem, est denunciandus, quamuis sollicitatus consenserit, num. 2.

AD euitanda grauia damna, & incommoda Confessarij, ob leuitatem mulierculrum, quæ aliquando intuitu malignantium, vel ex peruersitate propria, fingunt, se sollicitatas fuisse ad inhonesta, in actu Sacramentalis Confessionis, & instant contra illum procedi. Congregatio Sancti Officij censuit huiusmodi Confessarium, per solam depositionem pœnitentis, carceribus mancipari non debere, sed certiorare prius Sacram Congregationem de qualitatibus mulieris sollicitatæ, prout in sequenti.

Vescouo di Foligno.

Molto Illustre, e Reuerendissimo Signore.

1 ACciò più fondatamente si proceda contro li sollecitanti in Confessione, questa suprema Congregatione ordina, che per il detto d'vna sol Donna V.S. non venghi à constituire, ò carcerare il preteso Reo, senza prima darne quà auuiso, con la relatione delle qualità della Donna, del denonciante, e denonciato, & all'hora se gli scriuerà, se debba, ò nò procedere à constituirlo, ò carcerarlo, tanto V.S. sarà contenta d'eseguire, & il Sig. Iddio la conserui. Roma li 17. di Luglio 1627.

Affettionatiss. per seruirla.
Il Card. Mellino.

In Regesto huius Congregat. fol. 42. Adest, & aliud.

2 Decretum eiusdem Congregationis, quod Confessarius sollicitans pœnitentes, est denonciandus, quamuis sollicitatus consenserit, seruatis tamen nonnullis conditionibus, necessario exprimendis, prout in decreto. In eodem Regesto fol. 35.

Præcedentia.

SVMMARIVM.

Præcedere non debent Clerici Nouitij Laicis professis, nu.1.

Fratres Laici Reformati non debent præcedere Clericis sub pœna excommunicationis? num.2.

Laicus transiens ad Clericatum præcedere debet à die Clericatus, nu.3.

Fratres, qui non sunt Officiales, debent præcedere inter se, pro cuiusque antiquitate, num.4.

Præcedentia inter Reformat. computatur à susceptione habitus, nu.5.

Præcedentiæ Ordo inter Superiores, & Officiales Ordinis, nu.6.

Vicarius inter Reform. præcedit Lectoribus Sacræ Theologiæ, nu.7.

Præcedentiæ Ordo inter Reformatos potest augeri aliquo gradu in Capitulo Generali, numer.8.

Secretarij Generales Curiæ debent præcedere Secretarijs Prouincialibus, nu 9.

Quoad præcedentiam inter mendicantes. Qui sunt in possessione præcedentiæ præcedant, & vbi non constat de possessione, præcedant antiquiores, nu.10.

Quid agendum, quando controuersia præcedentiæ est inter Monasteria eiusdem Ordinis, num.11.

In territorio Romano seruatur præcedentia, sicut in Vrbe, nu.12.

Mi.

Minores strictioris Obseruantiæ debent vbique habere præcedentiam à cæteris Regularibus, num. 13.

Præcedentia inter Moniales comparatur à die professionis, num. 14.

IN materia præcedentiæ, vt ordinatè procedam, primo differendum est de præcedentia inter Fratres particulares. Secundò inter Fratres Officiales Ordinis. Tertiò inter Regulares diuersorum Ordinum. Incipiendo à Nouitijs, quamuis ordine Clericali sint insigniti, non debent præcedere laicis professis, quousque professionem emiserint, prout in sequenti Decreto.

1 Cum in quibusdam Prouincijs Fratrum Minorum Sancti Francisci de Obseruantia Reformatorum, Clerici Nouitij, qui in domibus ad id designatis Regularẽ habitum susceperunt, in ipso probationis anno à Fratribus Laicis iam professis, & quandoque de Religione optime meritis, præcedentiam, & maioritatem arrogare sibi præsumant, indeque occasio pluriũ scandalorum oriatur.

Sacra Congregatio S.R.E. Cardinalium negotijs, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, audito Commissario Generali Ordinis huiusmodi, statuit, atque decreuit, dictis Nouitijs, quousque professionem emiserint, tàm in publicis, quàm in priuatis functio-

sibus vltimum locum deberi. Romæ 8. Augusti 1653.

M. Card. Ginettus.

Loco † sigilli.

H. Archiep. Patracen. Secretarius.

In Regesto huius Congreg. fol. 186.

Breue Vrbani Octaui, quo præcipitur Laicis ne præcedant Clericis sub pœna excommunicationis, & contra Superiores permitten.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

2 CVM sicut dilectus filius Procurator Generalis Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci de Obseruantia Reformatorum nuncupat. Nobis nuper exponi fecerit, & ex quo Fratres Laici, seu Conuersi eiusdem Ordinis indebitè prætenderint semper, & prætendant se in omnibus, & singulis functionibus tàm publicis, quàm priuatis Fratres Clericos dicti Ordinis præcedere debere, grauissimæ exortæ fuerint, & in dies exoriantur & alia.

aliaque incommoda orta fuerint, & in dies oriantur, non sine maximo personarum sæcularium scandalo, & offensione; & propterea idem Procurator Generalis per Nos in præmissis opportunè prouideri desideret, hinc est, quod Nos eorumdem Fratrum, quos Deo in humilitatis spiritu iuxta suam vocationem seruire, conuenit, tranquillitati consulere, & ne ob præmissa mutuæ inter eos charitatis ardor intepescat prouidere pro Pastorali cura nostra, volentes. Motu proprio, ac ex certa scientia nostris ne de cætero vlli dicti Ordinis Fratres laici, seu Conuersi quouis sub prætextu, quæsito colore, vel ingenio, etiam ratione antiquioris suæ ad habitum Regularem dicti Ordinis receptionis, aut in eo emissæ professionis, seu cuiuslibet consuetudinis Fratres Clericos eiusdem Ordinis in quibuslibet functionibus, tàm publicis, quàm priuatis præcedere, & ne quicumque Superiores eiusdem Ordinis id deinceps, quo quomodo permittere audeant, vel præsumant, sub excommunicationis pœna ipso facto per contrafacientes incurrenda Apostolica auctoritate tenore præsentium statuimus, ordinamus, & prohibemus. Decernentes præsentes litteras validas firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inuiolabiliter obseruari debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctori-

tate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis etiam Iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quauis firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & litteris Apostolicis eidem Ordini, illiusque Superioribus, Fratribus, & personis sub quibusuis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs, efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & alijs Decretis in genere, vel in specie in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, specialis specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quaeuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret illorum omnium, & singulorum ten. praesentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes illis alias in suo robore permansuris ad praemissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, caeterisque contrarijs quibuscumque.

Volumus autem vt earumdem praesentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quae adhiberetur praesentibus

bus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 16. Nouembris 1642. Pontificatus Nostri Anno vigesimo.

M.A. Maraldus.

In Archiuio S. Francisci Transtyberini.

Quod laicus transiens ad Clericatum, accipiat Præcedentiam à die Clericatus, prout in sequenti casu decisum fuit à Sacra Congregatione.

Eminentissimi, e Reuerendissimi Signori.

3 FRat' Agostino della Torre Sacerdote de Minori Osseruanti della Prouincia di Terra di Lauoro, essendo con Breue Apostolico passato dallo stato laicale al Clericale, espone non esser stato posto in possesso della Præcedenza dal giorno della presa dell'habito, in vigore di vn Decreto del Diffinitorio, come consta dall'annessa fede, e perche li viene contrariata da alcuni Padri Sacerdoti, che pretendono precedere all'Orarore, sotto pretesto che non habbia fatto professione da Chierico, per maggior sua quiete, ricorre supplicando l'EE. VV. à

de-

degnarsi confermare, & approuare il detto Decreto del Deffinitorio, e lo riceuerà à gratia, &c. Quam Deus, &c.

Sacra Congregatio S.R.E. Cardinalium negotijs, & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum, audito Procuratore Generali Ordinis, necnon visis, & maturè perpensis Iuribus pro parte Oratoris deductis, censuit præcedentiam Oratoris initium sumere debere à die Clericatus, non autem à die susceptionis habitus Conuersorum. Romæ die 26. Februarij 1649.

M. Card. Ginettus.

Loco † Sigilli.

H. Archiep. Patracen. Secretarius.

In Regesto fol. 165.

§ Omnes Fratres Regularis Obseruæ ac etiam Reformati, qui non sunt insigniti aliqua dignitate, siue sint laici, siue Clerici, siue studentes in propria, vel aliena Prouincia, siue Sacerdotes debent præcedere inter se pro cuiusque antiquitate in Ordine, sub pœnis in Statutis, & Constitutione Vrbani Octaui, Aliàs, &c. contentis.

§ Ad amputandas verò omnes difficultates, quæ inter Reformatos oriri possunt, Capitulum Generale Toletanum 1658. Declarauit præcedentiam antiani-

tatis

natis attendi debere à susceptione habitus, non à professione; dummodò habitus susceptus fuerit in debita ætate illum suscipiendi, quod vtique obseruandum est.

6 Circa præcedentiam, quæ debetur Superioribus, & Officialibus Ordinis, ea quæ sequitur, inter ipsos obseruanda est, prout in Constitutionibus Generalibus Ordinis pag. 218. videlicet.

Qui Ministri, Vicarij, aut Commissarij Generales fuerunt omnes præcedant, vno solo Superiore excepto.

Procurator Generalis, Commissarius Romanæ Curiæ, Procurator Reformatorum, Definitores Generales, & Patres Ordinis, Prouinciales in suis Prouincijs, & & Guardiani in suis Conuentibus omnes alios præcedant.

Post illos Prouinciales officio functi cæteros præcedant.

Secretarij Superiorum Generalium in vnaquaque Prouincia Definitores actuales præcedant.

Custodes, & Definitores Prouinciarum actuales post Guardianos locorum alios à supradictis præcedant.

Custodes, completo officio, eos, qui fuerunt Definitores præcedant, inter se autem respectiuè ex antiquitate habitus, &c.

7 De præcedentia Vicarij Conuentus inter Reformatos, decisum fuit Romæ die 18. Decembris 1657. (prout in Ar-

chiuu-

thiuio) debere ei præcedentia è Lectoribus Sacræ Theologiæ in functionibus tàm publicis, quàm priuatis, prout vſus ab initio recepit, ſiue ſit præſens Guardianus, nec ne.

Quæritur. Vide V. Vicarij.

8 An ordo præcedentiæ inter Reformatos, confirmatus per Breue ab Vrbano Octauo, ad petitionem Reuerendiſſimi Benigni à Genua Commiſſarij Generalis, poſſit augeri aliquo nouo gradu præcedentiæ, vel minui ab ipſis Reformatis in Capitulo, vel Congregatione Generali congregatis? Reſpondetur affirmatiuè, nam ſtatutum confirmatum in forma ſpecifica à Sede Apoſtolica poteſt abrogari à Capitulo Generali, ſi confirmatio fuit facta ad petitionem Religionis, (prout in caſu noſtro) non verò quando ſit motu proprio, & cum clauſula irritante, ita Sanctor. de pœnis, pag. 365.

Hinc eſt, quod ſtatutum conditum à ſolis Vocalibus Reformatis Ciſmontanæ familiæ in Capitulo Generali Toletano, iuxtà diſpoſitionem Bullæ Vrbani Papæ Octaui, Iniuncti nobis §. 10. quæ eſt erectionis Reformatorum in Prouincias. Nempe.

Quod Cuſtodes, & Prominiſtri etiam Reformatorum, qui venerunt ad præſens Capitulum Generale, & poſtmodum venient ad Capitula Generalia in Hiſpanias, inter Definitores actuales vltimum locum & præcedentiam habeant, niſi alius ſibi

locus

locus dignior competeret; dummodo Prominiſtri, & Cuſtodes huiuſmodi Diffinitoriatu, vel lectura Sacræ Theologiæ per ſexennium, vel Guardianatu principalioris Conuentus antea decorati fuerint, vel ad minus per tres vices in alijs Conuentibus, aut Prædicatores eximij extiterint In Conſtitut. Generalibus pag. 147. num. 8. & 9. non contrariatur præfato ordini præcedentiæ, nec peruertit illum, ſed tantum addit nouum gradum præcedentiæ pro præfatis Cuſtodibus, & Prominiſtris, attentis magnis laboribus, & periculis illorum in itinere perpenſis, quod vtique obſeruandum eſt, &c. prout ſeruari mandauit Sacra Congregatio Regul. die 7. Septembris 1663. Vide verb. Prominiſtri.

9 Demum cautum fuit, quod Secretarij Generales Curiæ præcedant Secretarijs Prouinciæ Romanæ, prout in ſequenti.

Sacra Congregatio Eminentiſſimorum S.R.E. Cardinalium negotijs, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita. Attentis narratis, & partibus tàm verbo, quàm ſcripto, in facto, & in iure informantibus, Eminentiſſimo Aſtallio referente, re diligenter, ac mature diſcuſſa, cenſuit declarauit, & decreuit huiuſmodi ius præcedentiæ competere Secretarijs Generalibus Curiæ, in contrarium allatis, & deductis pro parte Secretarij Prouinciæ Romanæ non obſtantibus quibuſ-

buſcumque. Romæ 11. Iulij 1659.

M. Card. Ginettus.

Loco † ſigilli.

Emil. Epiſc. Camerinen. Secretarius.

In Regeſto fol. 356.

Quoad præcedentiam, inter mendicantes, in publicis functionibus, cum de hac materia non poſſit dari certa Regula, cum qua moderentur omnes; nihilominus ſacra Congregatio edidit per vtile Decretũ. quod inſeruire debet pro norma, & regula in ſedandis controuerſijs, quæ in dies oriri ſolent, videlicet.

10 Sacra Congregatio S.R.E. Cardinalium, negotijs, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, cenſuit ſeruandas eſſe litteras Gregor. XIII. & Vrbani Octaui hac de re editas, vt qui ſunt in poſſeſſione præcedentiæ, præcedant, & vbi non conſtat de poſſeſſione, præcedant ij, qui ſunt antiquiores in loco controuerſiæ, & ità ab his, ad quos ſpectat ſeruari mandat, & præcipit. Romæ 6 Octobris 1645.

M. Card. Ginettus.

Loco † ſigilli.

Archiep. Patracen. Secret.

In Regeſt. fol. 370.

11 Poſito hoc fundamento. Quæritur.

ritur. Quid agendum. Quando controuersia oritur in eadem Ciuitate, inter Monasteria eiusdem Ordinis? ex sequenti Decreto deducitur resolutio valde vtilis.

Pro parte Procuratoris Generalis Ordinis Minorum Obseruantiæ sacræ Rituum Congregationi expositum fuit, quod cum in pluribus locis, & Ciuitatibus Orbis inueniantur duo, & aliquando plura Monasteria eiusdem Ordinis *Minorum* Regularis Obseruantiæ, & in publicis, & priuatis processionibus circa modum præcedendi, Dubitetur in quo loco incedere debeant Fratres Monasterij nouissimè fundati in eodem loco, seu Ciuitate: An in vltimo loco, vt aliqui opinantur, iuxtà tempus fundationis sui *M*onasterij, disiuncti, & separati à Fratribus eiusdem Ordinis antiquioribus, qui ab antiquo Monasterium habuerunt in eodem loco, seu Ciuitate, vel potius vniti, & coniuncti cum Fratribus eiusdem Ordinis incedere, & procedere in publicis, & priuatis Processionibus debeant.

Audita relatione Illustrissimi, & Reuerendissimi Cardinalis de Monte, cui hæc causa commissa fuerat: eadem sacra Congregatio respondit, declarauit, iuxtà Constit. fel. record. Greg. XIII. quæ incip. Exposcit, &c. Præcedentiam dandam esse Ordini, qui prius in loco Monasterium habuit, & non tantum illi Monasterio, ità vt in illo loco per fundationem primi Monasterij acquiratur anterioratus eiusdem.

dem, ſed etiam cuilibet alij poſterius fundato eiuſdem Ordinis. Idem quoque ſeruandum, quando præcedentia competit ex quaſi poſſeſſione, & iure præcedendi, in terminis dictæ Conſtitutionis, & quando concurrant ad Proceſſiones tàm publicas, quàm priuatas omnes eiuſdem Ordinis Fratres vniti, & non diuiſim debere procedere, itaut poſt Crucem, Fratres ſtrictioris Obſeruantiæ, ſiue Diſcalceati, ſeu Recollecti, vel Reformati, vniti immediatè incedant, & poſt illos, Fratres de Obſeruantia dicti, ſi iuxta Regularia Ordinis ſtatuta, vel ex quaſi poſſeſſione, & iure præcedendi, præcedentiam habent. Alioquin in præcedentia, ſeruetur etiam inter eiuſdem Ordinis Fratres anterioritas fundationis Monaſterij cuiuſcumque. Neque Monaſteria alterius Ordinis debere, neque poſſe impedire, frui dicto iure præcedendi, neque Ordinem incedendi peruertere, & ita in cauſa prædicta eadem Sac. Rit. Congreg. declarauit, & ſeruari mandauit. Die 3. Iunij 1617.

M. Mar. Epiſc. Hoſtien. Card. Gallus.

Loco † ſigilli.

I. P. Mucantius Sec.

In Reg. fol. 178.

Præcedentia inter Regulares de Suburbijs, & Territorio Romano seruatur sicut in ipsa Vrbe, omnium Magistra, prout in sequenti.

12 CVM in Ciuitate Tusculana orta fuerit differentia circa præcedentiam in Processionibus publicis inter Fratres Capuccinos, & Fratres Reformatos Ordinis Sancti Francisci. Quia Capuccini cum ante Reformatos locum, & Conuentum in eadem Ciuitate obtinuerunt, formam litterarum fel. rec: Greg. XIII. Reformatis præcedere volebant. Proposito huiusmodi negotio in Sacra Rituum Congregatione, & de eiusdem Sacræ Congregationis Ordine, facto verbo de hac controuersia cum Sanctissimo Domino Nostro Sanctitas sua ordinauit in Suburbanis, & Territorio Romano circa præcedentiam inter Regulares, in publicis Processionibus seruandum esse id, quod in ipsa Vrbe seruatur. Quare Sacra Rituum Congregatio iuxta mentem, & Ordinem Sanctissimi in Ciuitatate Tusculana, circa præcedentiam inter Fratres Reformatos Sancti Francisci, & Capuccinos, idem quod in Vrbe seruatur, seruandum esse censuit, & declarauit. Die 2. Martij 1613.

In Regesto fol. 21.

Idem

Idem decisum fuit ab eadem Sacra Rituum Congregatione pro alio Conuentu Reformatorum Prouinciæ Romanæ Anagninæ Diœces. cum sit intra districtum Vrbis, videlicet quod Fratres Minores strictioris Obseruantiæ Conuentus Sancti Ioannis Baptistæ Terræ Pilei habeant præcedentiam á Fratribus Conuentualibus S. Laurentij eiusdem loci. Die 20. Iunij 1626.

In Regesto fol. 52.

13 Debent etiam prædicti FF. Minores strictioris Obseruantiæ habere vbique præcedentiam à cæteris Regularibus, prout pluries decisum est. Die 17. Iulij 1627.

In Regesto fol. 56.

Item die 10 Decembris 1629.

In Regesto fol. 67.

Demum prout in sequenti.

Salernitana Præcedentia.

ORta alias controuersia inter Fratres Reformatos ex vna, & nonnullos Regulares Ciuitatis Salernitanæ partibus ex altera, de & super præcedendi iure in publicis Processionibus, & Funeralibus, quando Reformati non incedunt cum familia Minorum Obseru. Sacra Rituum Congregatio die 10. Decembris 1629. respondit Præcedentiam semper dandam esse Fratribus Reformatis, siue soli, de per se, & sub propria Cruce, siue cum familia, & sub Cruce Minorum Obseruantium, processionaliter, siue in funeribus

ribus incedant, & ita vbique seruari mandauit; Cui Decreto non acquiescentes Patres Sancti Augustini, Beatæ Mariæ de Carmelo, S. Francisci de Paula, & Beati Petri de Pisis, ac B. Ioannis Dei, litis Consortes existentes iu Ciuitate Salerni, & renuentes dare præcedentiam Fratribus Reformatis Sancti Laurentij dictæ Ciuitatis quotiescumque incedant sub propria Cruce, & sine Fratribus Obseruantibus de familia adiuerunt Sacram Congreg. Rituum, vt declarare dignaretur, cui danda sit præcedentia, & proposita iterum causa, die 21. Aprilis 1626. per Eminentissimum D. Cardinalem Rondaninum, pluries citatis, & auditis in iure, & in facto Procuratoribus Generalibus Ordinum ambarum partium, Eminentissimi Patres Sac. Rituum Congregationi Præpositi, confirmandum esse prædictum Decretum 1629. censuerunt, sed cum Patres Sancti Augustini, & litis consortes, vt denuò reuideretur huiusmodi quæstio instanter supplicassent, Placuit Eminentissimis Dominis nouam audientiam eis concedere, vnde tertia vice præposita præfata causa per eundemmet Eminentissimum Dominum Cardinalem Rondaninum, & acerrimè vtraque parte informante, Sacra Rituum Congregatio stetit in decisis. Die 15. Decembris 1646.

A. A. Card. Capponius.

Loco † sigilli.

M. Gallius Sac. Rit. Congr. Secr.

In Regesto fol. 113.

Cer-

Concludamus hanc materiam, cum præcedentia, quæ debetur Monialibus.

14 PRæcedentia inter Moniales, à die Professionis, non autem receptionis habitus Regularis debetur; quatenus verò duæ insimul professionem emitterent illa; quæ prius ad habitum admissa fuerit præcedere debet, & si eodem tempore, ad habitum admissæ fuerint, data etiam professionis paritate, quæ prius in Capitulo acceptata fuerit, præcedere debet sacra Cõgregatio in vna Paduana de anno 1608, apud Barbos. in decis. Apostolicis V. Præcedentia, num. 29.

Prædicator.

SVMMARIVM.

Decretum circa postulationem, & electionem Prædicatoris ab vniuersitate, nu. 1.
Quo tempore Ciuitas præsentare debet Prædicatorem Ordinario, nu. 2.
Mendicantes quomodo prædicare possunt in Ecclesijs sui Ordinis, nu. 3.
An silere debeant si Episcopus prædicare voluerit, vel coram se prædicari facere, nu. 4.
Quæ licentia requiratur in Ecclesijs, quæ sui Ordinis non sunt, nu. 5.

Prædicatores, quas Indulgentias publicare possunt, num.6.

Tenentur commendare necessitates Sanctorum locorum Terræ Sanctæ, nu.7.

Absque facultate, in scriptis, vtriusque Ministri de Obseruantia, & Reformati non possunt prædicare intra districtum Conuentuum vtriusque familiæ quæstuationis causa, num.8.

1 QVia nonnunquam Episcopi ægrè ferunt postulationes, nominationes, seu electiones Prædicatorum pro tempore Quadragesimæ, quæ fiunt à Communitatibus, volentes ipsi ex officio prouidere Parochiales Ecclesias Diœcesis de idoneis Prædicatoribus, inquirere debent Prouinciales Ministri (ne in vanum mittant Prædicatores, vt sæpè contingit) à postulantibus. An habeant sufficientem optionem, & si sunt in possessione iuxta declarationem Sacræ Congregationis Cōcilij Tridentini, hac de re editam, quæ talis est, videlicet.

Congregatio censuit electionem, & deputationem Prædicatoris ad solos Episcopos in eorum Cathedralibus Ecclesijs spectare nulla habita cōsideratione cuiuscumque consuetudinis, etiam immemorabilis, qua talis deputatio Capitulo, siue de eius consilio, aut cuiuis alteri competeret; Est autem in optione Episcopi, vtrum ipse malit Prædicatorem in sua Cathedrali eligere, aut deputare quando Populus illum; etiam ab immemorabili

tempore eligere, & nominare consueuisset, vel prædictam nominationem ex immemorabili consuetudine relinquere: Ità tamen, vt si Episcopus electionem, deputationemque Prædicatoris facere voluerit, Populum ad erogandas eleemosynas non compellat; sin verò populum prædicta facultate eligendi Prædicatorem Episcopus vti sinat, eundem pupulum cogere possit ad eas impensas, & eleemosynas Prædicatori præstandas, quas ipse Populus in hanc causam præstare solitus est. In alijs Ecclesijs ad Episcopum similiter pertinet electio, & deputatio Prædicatoris, impensis eorum, qui illas præstare vel tenentur, vel solent. Concilium tamen non sustulit immemorabilem consuetudinem, qua facultas nominandi Prædicatorem in Ecclesijs non Cathedralibus alteri, quàm Episcopo competeret in sua Diœcesi. In Collect. Decretorum fol. 99.

2 Hinc est, quod Vniuersitates præsentare debent Ordinario per totum mensem Nouembris Quadragesimæ præcedentem; & si præsentatus fuerit reiectus, aliũ per totum sequentem mensem Decembris: alias eo anno ius amittunt nominationis, quæ deuoluitur ad Episcopum 1591. Rosiano pro Vniuersitate Coriolani 10. Decembris. In Regesto fol. 386. Itẽ 1627. Cassano 11. Iunij. In Regesto fol. 277. & communitas nihilominus tenetur expensas subministrare iuxtà solitum 1612. Marsi 13. Aprilis. In Regest. fol. 42.

3 Men-

3 Mendicantes prædicare possunt in Ecclesijs sui Ordinis, dummodò benedictionem petant ab Ordinario, licet non obtineant, etiam contradicente Episcopo. Pius V. Etsi Mendicantium, vbi §.3. Nos igitur motu proprio, non ad alicuius instantiam, sed de mera deliberatione, & ex certa scientia nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine declaramus, Canonem sess. 24. cap. 4. per quem omnibus Regularibus, etiam in suorum Ordinum Ecclesijs, contradicente Episcopo, prædicationis officium interdicitur, Mendicantium Ordinum Fratres huiusmodi, quando à suis Generalibus, vel eorum Ministris Prouincialibus ad id deputati fuerint, non comprehendere, neque eos afficere posse; imò volumus, quod in suis Ecclesijs, quando eis placuerit, licitè, & absque vllo impedimento, vel contradictione Episcopi, nisi ipse prædicauerit, prædicare possint.

Hoc etiam confirmauit Vrbanus Octauus, per Breue. Cum sicut nuper, transmissum ad Eminentissimum Cardinalem de Sādoual Ecclesiæ Giennen Episcopum pro sedandis litibus & controuersijs, quæ inter ipsum, & Regulares suæ Diœcesis irrepserunt, videlicet.

Ad hæc quod in eisdem præinsertis litteris dicitur, Regulares non posse verbum Dei prædicare sine Episcopi licentia, id locum sibi vindicare in his tantum Ecclesijs, quæ sui Ordinis non sunt, cum in alijs Ecclesijs sui Ordinis sufficiat Epi-

copi benedictio petita, licet non obte nta, ità tamen, vt si Episcopus non modo benedictionem simpliciter non concesserit, verum etiam Regularibus prohibuerit, quominus prædicent, tunc illo contradicente, in sui quidem Ordinis Ecclesijs, liceat illis prædicare, quemadmodum Sacri Tridentini Concilij decretis salubriter est cautum. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 30. Ianuarij 1629. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

M.A.Maraldus.

Apud Barbos. de Iure Ecclesiastico tom. 1. cap. 43. pag. 641. n. 212.

Nihilominus in similibus controuersijs, memores sint Prædicatores Professionis, & humilitatis suæ, & recordentur, quod durum est contra stimulum calcitrare.

4 Cum autem Episcopus prædicare voluerit, Prædicatores omnes silere debent, illisque poterit inhibere, vt in eo tempore à prædicatione se abstineant. Sacra Congregatio Concilij in Bituntina 17. Februarij, & 2. Martij 1629. de qua Barbos. V. Prædicator in Decis. Apost. num. 18. Neque possunt Regulares sermocinari in sæcularium Congregationibus, hora illa, in qua Episcopus prædicare voluerit, vel coram se facere solemniter prædicari. Congreg. Concilij Decreto impresso Romæ 1629. Gauant. V. Concio Sac. num. 52.

5 Mendicantes Prædicaturi in Ecclesijs, quæ sui Ordinis non sunt ab Epis-

copo

copo nedum benedictionem, verum etiam licentiam obtinere debent Concil. Trid. sess. 24 cap. 4. de Reform. & maxime Fratres Minores, cum in eorum Regula c. 9. habeatur. Fratres non prædicent in Episcopatu alicuius Episcopi, cum ab eo illis fuerit contradictum. Non tamen ex hoc sequitur, quod si Episcopus, vel eius Vicarius malitiosè nolit dictam benedictionem largiri, vnde se occultet, & verbis dilatorijs protrahat quousque prædicandi tempus transeat, prædicari non possit; nam si alius Superior commodè haberi nequeat, tunc sine tali licentia prædicari poterit, ex priuilegio Clementinæ, Dudum de sepult. § Si verò.

6 Prædicatores Regulares non possunt publicare Indulgentias non publicatas per Ordinarios locorum. Trid. sess. 21. cap. 9.

7 Prædicatores vno saltem die Festo Quadragesimæ commendare debent necessitates Sanctorum locorum Terræ Sanctæ ex præcepto Vrbani Papæ Octaui. In Regesto de Propaganda fide fol. 83.

8 Ne pax mutua detrimentum patiatur. Nouerint Patres Reformati sibi interdictam Diuini Verbi prædicationem necnon eleemosynarum petitionem intra quæstam Conuentuum Fratrum Obseruantium de Familia; nisi prius *Ministri* Prouincialis, in scriptis, obtenta facultate: Cui interdictioni reciprocè Fratres Regularis Obseruantiæ subiacebunt, nisi Patris Prouincialis Reformatorum volun-

tas acceſſerit, atque conſenſus. In Conſtit. Ordinis c.9. pag. 243. n. 17.

Reuerendiſs. Generalis Sambuca declarauit hoc ſtatutum non compræhendere Conciones Quadrageſimæ, aut Aduent. ſed tantum annuales, quæ fiunt cum quæſtuatione.

Præſes Conuentus.

VT in poſterum tollatur perpetuitas in Superioribus localibus Conuentuum ſtatuit Capitulum Generale, quod Præſes, qui vltra duos menſes Conuentum rexerit, non poſſit immediatè in Guardianum eligi. Rom. 1664.

Priuatio.

SVMMARIVM.

Priuationes vocis actiuæ, & paſſiuæ non afficiunt Vocales, niſi per menſem ante, &c. num. 1.

In priuationibus vnius, vel duorum annorum intelligitur de annis ſolaribus, nu. 2.

1 PRiuationes vocis actiuæ, & paſſiuæ ſententiæuè à Superioribus latæ; in ipſo electionis actu, vocales minimè afficiunt, niſi per menſem ante fuerint intimatæ, prout ſupra. V. Cauſa, ſeu lis, nu. 2. vbi adeſt decretum per extenſum.

In priuatione vocis actiuæ, & passiuæ vnius, vel duorum annorum intelligitur de annis solaribus, non autem Capitularibus, vt in sequenti.

Eminentissimi Signori.

FRA Domenico da Palermo Capuccino, supplica per la dichiaratione, se dal P. Generale della sua Religione, priuandosi alcun Frate di voce attiua, e passiua semplicemente, per vno, ò più anni, si habbia da intender l'anno da vn Capitolo annuale all'altro, ancorche alle volte differito, ò abbreuiato, ò pure d'anni correnti, e solari. Che, &c. Quas, &c.

Sacra Congregatio, &c. censuit pœnas huiusmodi simpliciter, vt præfertur impositas de annis solaribus esse intelligendas. Die 27. Augusti 1627. In Regest. Reg. fol. 242.

Priuilegia.

SVMMARIVM.

Mendicantes non debent molestari in executione suorum priuilegiorum, nu. 1.

Declarationes Sac. Congr. Concilij Tridentini

supra 13. dubijs super Constit. de exemptorum priuilegijs, nu. 2.

Tertiarij fruuntur priuilegijs illius Ordinis, cuius tertiæ Regulæ habitum deferunt, numer. 3.

Bulla Pauli V. confirmatoria Priuilegiorum trium Ordinum S. Francisci, nu. 4.

Per hanc Bullam minimè reualidari Indulgentias ab ipso reuocatas, sic habet stylus Curiæ Romanæ, nu. 5.

1 MEndicantes in executione suorum Priuilegiorum non debent grauari, nec molestari ab Ordinarijs, prout V. Mendicantes numer. 2. vbi habetur Decretum Sac. Congregationis per extensum.

Declarationes aliquot Sacræ Congregationis Concilij Tridentini super Constitutione san. me. Gregor. XV. de exemptorum Priuilegijs.

2 POsita præfata Constitutione. Dubitatur.

1 An liceat Episcopis visitare Altaria Regularium Ecclesiarum, quibus cura animarum personarum sæcularium non incumbit, aut loca, vbi in ijsdem Ecclesijs asseruatur Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, vel vbi audiuntur confessiones

nec personarum sæcularium?

2 An Episcopi possint Regularibus præscribere, vt certis tantum in locis, ac temporibus, aut certarum personarum confessiones audiant, vel alias illorum priuilegia restringere, ac moderari in Sacramentis administrandis?

3 An facultas Episcopis per Constitutionem attributa in exemptos, tam Sæculares, quam Regulares intelligatur etiam tributa in personis nullius Diœcesis?

4 An eadem facultas competat inferioribus Prælatis proprium territorium, ac iurisdictionem, quasi Episcopalem habentibus?

5 An per eandem Constitutionem in illis verbis, Possit Episcopus vna cum Superioribus Regularibus, quarumcumque Abbatissarum, &c. electionibus per se, vel per alium interesse, ac præsidere, ius Abbatissas confirmandi Episcopis attributum censeatur?

6 An Confessores Monialium ante editam Constitutionem deputati, debeant ab Episcopo examinari & approbari?

7 An Superiores Regulares similiter ante ipsius Constitutionis publicationem electi, seu deputati, alia indigeant Episcopi approbatione pro Confessionibus Sanctimonialium sibi subiectarum audiendis?

8 An Confessiones, quas audiunt Superiores Regulares electi, seu deputati, vel confirmati post publicationem, & scientiam tenoris dictæ Bullæ, non obtenta

Episcopi approbatione, sint nullæ, atque irritæ, necne?

9. An Regulares generaliter ab Episcopo approbati ad confessiones personarum sæcularium audiendas, censeantur etiam approbati ad audiendas confessiones Monialium sibi subiectarum?

10. An Regularis ad audiendas confessiones Monialium vnius Monasterij ab Episcopo approbatus, confessiones *Monialium* alterius Monasterij audire possit?

11. An Confessores Regulares extraordinarij semel ab Episcopo deputati, & approbati ad audiendas *Monialium* Confessiones pro vna vice, infra annum, ad præscriptum Sacri Concilij Tridentini, possint virtute dictæ approbationis pluries, tanquam Confessores extraordinarij, earumdem confessiones audire, absque noua Episcopi licentia?

12. Cum in eadem Constit. statutum sit, vt liceat Episcopo ex rationabili causa Superiores Regulares admonere, vt amoueant Confessores Monialium, atq; administrationes bonorum, ad earumdem Monialium Monasteria pertinentium, ijsque Superioribus id facere detractantibus, habeat Episcopus facultatem prædictos Confessores, & administratores amouendi, quoties, & quando opus esse iudicauerit; an eiusmodi causam Episcopus Superioribus Regularibus significare teneatur?

13. An eadem Constitutio, qua parte

sup-

supponit Episcopi iurisdictioni Regulares delinquentes circa personas degentes intra septa Monasteriorum *Monialium*, aut circa clausuram, vel bonorum administrationem eorumdem Monasteriorum, habeat locum in omnibus delictis, an verò solum in notorijs, & cum scandalo populi?

Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum censuit Constitutionem san. memor. Gregor. XV. de exemptorum priuilegijs, nequaquam subijcere Regulares exemptos, quibus cura animarum personarum sæcularium non incumbit, Episcoporum iurisdictioni in his, quæ Sacramentorum administrationem concernunt, nisi cum in Sacramentis, personis sæcularibus administrandis ijdem Regulares delinquunt; Ac propterea.

Ad 1. dubium respondit, Episcopis non licere in vim eiusdem Constitutionis visitare Altaria Ecclesiarum Regularium, quibus non incumbit animarum cura personarum sæcularium, nec loca, vbi in ijsdem Ecclesijs asseruatur Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, vel vbi confessiones personarum sæcularium audiuntur.

Ad 2. Hac in parte Constitutionem nihil noui iuris induxisse, nec vllam nouam auctoritatem Episcopis in Regulares attribuisse, ideoque in vim ipsius Constitutionis non posse Episcopos Regularibus præscribere, vt certis tantum in lo-

cis, ac temporibus, aut certarum personarum confessiones audiant, vel alias illorum priuilegia in Sacramentis administrandis restringere, aut moderari, quod si aliundè Episcopis huiusmodi facultas competat, illam non fuisse ab eadem Constitutione sublatam.

Ad 3. censuit eiusmodi facultatem non intelligi tributam Episcopis in personas nullius Diœcesis.

Ad 4. non competere.

Ad 5. Ius confirmandi Abbatissas minimè fuisse Episcopis per Constitutionem attributum.

Ad 6. Confessores quidem extraordinarios Monialium nullatenus posse post Constitutionem illarum confessiones audire, nisi prius ab Episcopo Diœcesano idonei iudicentur, & approbentur. Ordinarios verò Confessores ante Constitutionis publicationem deputatos, posse durante triennio, ab eorum deputatione inchoando, pergere in Confessionibus Sanctimonialium audiendis absque alio examine, & approbatione Episcopi. Quod si contingat, vt illorum facultas à Sede Apostolica, vltra triennium prorogetur, tunc debere eos ab Episcopo examinari, & approbari.

Ad 7. Superiores Regulares electos, seu deputatos ante ipsius Constitutionis publicationem, quibus alioquin facultas competit audiendi Confessiones Monialium sibi subiectarum posse, durante eorum officio pergere, sine alia Episcopi appro-

probatione, in confessionibus audiendis illarum tantum, quæ spontè, ac proprio motu id ab eis petierint: At verò eos, qui post Constit. eligentur, aut quoquo modo deputabuntur, vel qui in eorum officijs, seu dignitatibus, expleto iam tempore à Constitutionibus cuiusq; Ordinis, vel alias legitimè præfinito, ad aliud tempus confirmabuntur, nequaquam posse Sanctimonialium confessiones audire, nisi prius à Diœcesano Episcopo idonei iudicati, atque approbati fuerint.

Ad 8. Confessiones huiusmodi nullas, atque irritas esse.

Ad 9. Regulares generaliter ab Episcopo approbatos ad confessiones personarum sæcularium audiendas, nequaquam censeri approbatos ad audiendas confessiones Monialium sibi subiectarum, sed egere quoad hoc speciali Episcopi approbatione.

Ad 10. Regularem ad audiendas confessiones Monialium vnius Monasterij ab Episcopo approbatum, minimè posse audire confessiones Monialium alterius Monasterij.

Ad 11. Confessores extraordinarios semel deputatos, atque approbatos ab Episcopo ad Monialium confessiones pro vna vice audiendas, haud posse pluries in vim approbationis eiusmodi illarum confessiones audire, sed ab Episcopo toties esse approbandos, quoties casus deputationis contigerit.

Ad 12. Non teneri ejusmodi causam signi-

significare Superioribus Regularibus, sed hoc relinqui arbitrio, & prudentiæ Episcoporum, quorum conscientiam Sacra Congregatio serio onerauit, ne facultate sibi hac in parte attributa, quoquo modo abutantur, eius rei in districto Dei iudicio rationem reddituri.

Ad 13. Constitutionem habere locum in omnibus delictis, non autem in notorijs tantum, & cum populi scandalo.

Quæ Sacræ Congregationis responsa ad se relata fel. rec. Greg. XV. & Sanctissimus Dominus Noster Vrbanus Octauus in omnibus approbarunt.

M. Card. Ginetus.

Loco † sigilli.

Prosper Fagnanus Sacræ Congr. Secr.

In Regesto fol. 21.

3 Demum aduertendum est, quod Tertiarij, & Tertiariæ fruuntur priuilegijs illius Ordinis, cuius Tertiæ Regulæ habitum deferunt, prout infra V. Tertiarius.

4 In materia priuilegiorum maximopere obseruanda est Bulla confirmatoria priuilegiorum trium Ordinum Seraphici Patris nostri Francisci, Pauli fel. rec. Papæ V. quæ cum sit amplissima, & à paucis Scriptoribus relata, opere pretium duxi illam in hoc Theatro inserere pro Superiorum solatio, quæ talis est.

PAVLVS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

INiuncti Nobis Apostolici muneris ratio postulat, vt Sacrarum Religionum in militanti Ecclesia suaues in Domino fructus assiduè præstantium paternam curam gerentes, priuilegia, gratias, & indulta, illis à Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris, & Apostolica Sede concessa, quo validius perpetuò subsistant, Apostolicæ confirmationis robore libenter communicamus. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Ludouicus à Sancto Ioanne Euangelista Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Obseruantia, in Romana Curia Commissarius Generalis, quod variæ gratiæ, concessiones, libertates, prærogatiuæ, fauores, immunitates, exemptiones, declarationes, facultatesque, & alia priuilegia, & indulta, tàm prædicto Fratrum Minorum, quam Sanctæ Claræ, ac Tertio de Pœnitentia nuncupato Ordinibus, illorumque Superioribus, Fratribus, Monialibus, & Sororibus, ac vtriusque sexus personis, & Monasterijs, Domibus, Ecclesijs, & locis quibuscumque dictorum Ordinum nunc, & pro tempore existentibus in genere, vel in specie, etiam per modum communicationis, siue extensionis Priuilegiorum alijs, tàm Mendicantium, quàm non Men-

Mendicantium tunc existentibus Ordinibus, eorumque Domibus, & Ecclesijs, ac vtriusque sexus personis concessorum à nonnullis Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris olim concessa, & ab illis, seu alijs, ac nouissimè quidem à fæl. rec. Clemente Papa VIII. etiam prædecessore nostro per suas in simili Breuis forma litteras, sub Dat. xx. Decembris 1597 Pontificatus sui anno sexto, desuper expeditas, confirmata, & approbata fuerunt, prout in prædictis, & diuersis alijs dictorum Prædecessorum litteris super concessionibus, & confirmationibus huiusmodi etiam expeditis plenius continetur.

Cum autem illa, quæ sæpius auctoritate Apostolica muniuntur, maiorem obtineant roboris firmitatem, & ideò, sicut eadem expositio subiungebat, dictus Ludouicus priuilegia, gratias, & indulta, aliaque præmissa, per nos, etiam Apostolica auctoritate confirmari plurimum desideret; Idcircò nobis, eius nomine, fuit humiliter supplicatum, vt desuper opportunè prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur Ordines prædictos, ex quibus vberrimi in eadem Ecclesia ad Dei omnipotentis laudem, & Christianæ Reipublicæ spirituale commodum, & vtilitatem iam tum ab ipsorum Ordinum primordijs profluxerunt, & in dies profluunt fructus specialis gratiæ fauore prosequi volentes, & illorum singulares personas

sonas à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt; ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutas forè censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati.

Quæcumque præmissa, ac omnia, & singula alia priuilegia, immunitates, exemptiones, libertates, prærogatiuas, fauores, conseruatorias, declarationes, facultates, dispensationes, gratias, concessiones, & indulta spiritualia, & temporalia, etiam per modum communicationis, & extensionis; inter se, & cum alijs Ordinibus Mendicantibus, & non Mendicantibus eisdem Fratrum Minorum de Obseruantia, & Sanctæ Claræ, ac Tertio de Pœnitentia Ordinibus, etiam in Congregatione sub trium votorum substantialium professione, & Superiorum Ordinis Minorum de Obseruantia prædicti obedientia degentibus, ipsorumque Ordinum Superioribus, Fratribus, Monialibus, Sororibus, ac vtriusque sexus etiam singularibus personis, necnon illorum Monasterijs, Domibus, Ecclesijs, & locis quibuscunque, in genere, & in specie, & per solam signaturam, etiam viuæ vocis oraculo, ac alias per eosdem Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac nos, & Sedem prædictam, sub quacunque forma, & expressione verborum concessa, ac etiam ite-

iteratis vicibus approbata, & vltimo loco à dicto Clemente Prædecessore confirmata, cum omnibus, & singulis in eis forsan contentis clausulis, decretis, & declarationibus quibuscumque, necnon singulis desuper, etiam pluribus vicibus confectas litteras, & in eis similiter contenta, & indè secuta quæcumque illorum omniũ tenores, formas, datas, effectus, & decreta in illis apposita, ac si de verbo ad verbum insererentur, & his inserta forent, præsentibus pro sufficienter expressis habentes auctoritate prædicta, tenore præsentium in his omnibus, videlicet in quibus Sac. Concilij Tridentini Decretis, ac Constitutionibus, & litteris Apostolicis, ac Decretis Clementis Octaui nostri prædecessoris non aduersentur, saluisque in decretis dicti Clementis in fauorem Fratrum Reformatorum factis remanentibus, perpetuò approbamus, confirmamus, & innouamus, necnon illa etiam perpetuæ, & inuiolabilis Apostolicæ nostræ auctoritatis præsidio communimus, ac perpetuum robur obtinere, & firmiter obseruari Ordinibusque Fratrum Minorum Regularis Obseruantiæ, & Sanctæ Claræ, ac Tertio de Pœnitentia nuncupato, huiusmodi etiam in Congregatione sub obedientia eorumdem Fratrum Minorum, vt præfertur degentibus, ac Ordinum prædictorum Superioribus, Fratribus, Monialibus etiam Tertiarijs nuncupatis, ac Domibus, Ecclesijs, & locis prædictis, etiam per modum communicationis, &

ex-

extensionis huiusmodi suffragari, illisque vti, frui, & gaudere, quando, & quoties opus fuerit, posse, debere in iudicio, & extra, ac etiam in foro conscientiæ in omnibus, & per omnia, ac si specialiter, & expresse eisdem Fratrum *Minorum*, & S.Claræ, ac Tertio de Pœnitentia Ordinibus concessæ fuissent, decernimus, supplentes omnes, & singulos iuris, & facti, ac solemnitatum etiam de iuris necessitate, aut alias quomodolibet requisitarum, forsan omissarum, & alios quoscunque defectus, si, qui forsan interuenerint in eisdem.

Quocirca Venerabilibus Fratribus *Mantuan.* & Canarien. Episcopis, ac dilecto filio Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Generali Auditori per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut vnus eorum, per se, vel alium, seu alios, vbi, & quando opus fuerit, faciant auctoritate nostra litteras, & in eis contenta quæcumque suos plenarios, & integros effectus sortiri, illisque omnes, & singulos, quos concernunt, pacificè frui, & gaudere: Non permittentes quemquam desuper contra præsentium tenorem sub quouis prætextu, causa, vel etiam defectu intentionis nostræ per quoscumque quomodolibet indebitè molestari, &, si quid in contrarium attentari, vel fieri contingat, præmissa omnia semper in pristinum reponi procurantes.

Contradictores quoslibet, & rebelles, etiam per quascumque de quibus eis vi-

debi-

debitur, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, & alia opportuna iuris, & facti remedia, appellatione quacunque postposita compescendo, ac legitimis super his habendis seruatis processibus, censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggrauando: inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit auxilio brachij sæcularis.

Non obstantibus præmissis, ac similis recordationis Bonifacij Papæ VIII. etiam Prædecessoris nostri de vna, necnon Concilij Generalis de duabus dietis, dummodo vltra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad iudicium non retrahatur, alijsque Apostolicis, necnon in Prouincialibus, Synodalibus, ac Vniuersalibus Concilijs editis, specialibus, vel Generalibus Constitutionibus, & ordinationibus, necnon statutis, & consuetudinibus, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, priuilegijs, quoque indultis, & litteris Apostolicis, etiam in simili forma Breuis, aut alias per quoscumque Romanos Pontifices, similiter Prædecessores, ac etiam Nos, & Sedem præfatam, etiam motu proprio, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, ac cum quibusuis irritatiuis, annullatiuis, cassatiuis, etiam priuilegiorum reuocatiuis, restrictiuis, reseruatiuis, exceptiuis, restitutiuis, declaratiuis, mentis attestatiuis, ac derogatoriarum derogatorijs, alijsque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis quomodolibet in contrarium, præmissorum concessis, confirmatis,

approbatis, & innouatis.

Quibus omnibus,& singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica,& expressa,non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quæuis alia impressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil pænitus omisso, ac forma in illis tradita, obseruata inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis,& insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, harum serie,& ad effectum præmissorum specialiter & expressè derogamus, cæterisque contrarijs quibuscumque.

Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarii publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris. Die prima Decembris, Anno 1609. Pontificatus Nostri anno quinto.

S. Cobellutius.

5 An Indulgentiæ concessæ Fratribus Minoribus, & reuocatæ à Paulo Quinto hodie censeantur reualidatæ per præfatam confirmationem priuilegiorum? Portel. in dub. Regul.] verbo Indulgentia

tia num.12. §.secundum principale, negatiuam sententiam docet, à qua non vult discedere P. Diana diligentissimus Scriptor, & in Curia Romana versatissimus p.4. tract.4. Resol.20. quia in petitione confirmationis præfatorum Priuilegiorum, nulla fit mentio de Indulgentijs, nec in confirmatione, &c.

Processio.

SVMMARIVM.

Regulares ad quas processiones conuenire debeant, num.1.

Regulares distantes dimidium miliare à Ciuitate non possunt compelli, nu.2.

Confraternitas posterius erecta non potest facere processionem eodem die cum antiqua, num.3.

Regulares non tenentur accedere ad processionem cum Clero in primo ingressu Visitationis Episcopi, nu.4.

Capuccini possunt erigere Crucem in processionibus, num.5.

De loco eorumdem. num.6.

Quod vbi non erexerunt Crucem, incedant sicut prius, num.7.

1 QVia omnes Scriptores Regulares fusè pertractant de Processionibus, tantum referam nonnulla Decreta nondum ab alijs cognita, & relata. Supposito igitur, quod Clerici omnes tàm

sæculares, quam Regulares, etiamsi sint exempti, ad publicas Processiones, puta Corporis Christi, litaniarum, & Iubileorum vocati conuenire debent, prout in Bulla Pij V. Et si mendicantium, &c.

Quæritur. *An Regulares distantes per dimidium miliare à Ciuitate compelli possint, vt ad Processiones accedant.*

SAcra Congregatio Concilij censuit Regulares Monasterij vltra medium miliare à Ciuitate distantes, non posse ab Episcopo compelli accedere ad Processiones.

In Reg. huius Congregationis fol. 14.

Item Quæritur. *An Confraternitates posterius erectæ, possint facere Processiones, eodem die, & hora cum antiqua.*

Taurinen.

3 SAcra Rituum Congregatio, conquærentibus Fratribus Seruitis loci Summæ Ripæ, Taurinen. Diœcesis, solitis in die Conceptionis Beatæ Virginis

face,

facere solemnem processionem in honorem eiusdem gloriosissimæ Virginis, de nonnullis alijs eiusdem loci, prætendentibus facere similem Processionem, eodem die in eodem loco. Sacra Rituum Congregatio respondit nullo modo esse permittendas duas Processiones eodem die in eodem loco, & ideò casu proposito fratres Seruitas manutenendos esse omninò in eorum solita Processione, & non licere alijs eodem die facere similem processionem. Die 9. Aprilis 1663.

In Regesto huius Congregationis folio 139.

Vndè Minores de Obser. prohibiti sunt facere eadem die Processionem Chordonis vbi Conuentuales eam facere consueuerant. Vigeuano, Die 20. Martij 1653. Flosculi num. 12.

Item Quæritur. *An in primo ingressu Visitationis Episcopi Regulares teneantur accedere ad Processionem cum Clero.*

In Anagnina Processionis.

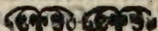
4 OCcasione suæ primæ Visitationis, primique ingressus in Terram Carpineti D. Episcopus Anagninus Plenariam Indulgentiam, ex auctoritate Sanctissimi Domini Nostri publicare in-

cen-

tendens, edictum tenoris sequentis promulgauit. Omissis &c.

Di qui è, che habbiamo risoluto di fare vna publica generale, e generalissima Processione per solennizare con la douuta decenza dette sacre attioni per eccitamento maggiore de'fedeli alla deuotione, e pietà, che perciò inuitiamo tutto il popolo, comandando a detto effetto a tutti gli Ecclesiastici, cosi secolari, come regolari di detta Terra: che debbano interuenirui personalmente, e processionalmente, sotto pena a detti Ecclesiastici di scommunica latæ sententiæ da incorrersi, ipso tunc, che non saranno interuenuti, e d'altre pene a nostro arbitrio &c.

Conquæruntur Fratres Ordinis Strictioris Obseruantiæ se immerito, atque iniustè compelli ad huiusmodi processionem. E contra vero conquæritur Dominus Episcopus dd. Fratres præfatum edictum non sine populi scandalo contemnentes dictæ processioni non interfuisse, & non obstantibus censuris ob eorum contumaciam ipso facto incursis, à celebratione Diuinorum Officiorum non abstinuisse. Quare præsuppositis ijs, quæ ab vtraque parte informante deducuntur.

Quæritur. An dicti Fratres potuerint ad prænominatam Processionem ab Episcopo compelli?

Die 9. Decembris 1662.

SAcra Congregatio Eminentissimorum S.R.E. Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum censuit non potuisse.

F. Episc. Sabinen. Card. Sacchettus.

Loco † sigilli.

C. de Vecchijs. Episc. Clus. S. C. Conc. Secr.

In Regesto fol. 192.

Quod Capuccini possint erigere Crucem in Processionibus Capuccinorum.

Lunæ die 21. Maij 1618.

5 FRatres Capuccinos, quibus nuper vbique locorum ad controuersias, quæ inter Fratres Conuentuales, & ipsos interdum oriebantur, dirimendas, propriam Crucem in publicis Processionibus erigendi, ad formam Constitutionis felic. record.

record. Gregor. XIII. quæ incipit, Expo-scit, à Sanctissimo D. N. facultas concessa est, iuxta eiusdem Constitutionis formam, etiam quoad alios Ordines Mendicantium Crucem prædictam erigere, deferre posse, censuit sacrorum Rituum Congregatio.

A. M. Episc. Ostien. Card. Gallus.

Loco ✝ Sigilli.

Petrus Ciammareconus Secr. Congreg.

In Regesto fol. 42.

De Capuccinorum loco in Processionibus.

Die Sabbathi 23. Martij 1619.

6. CONgregatio sacrorum Rituum ad tollendas controuersias, quæ post concessam Fratribus Capuccinis propriæ Crucis erectionem, inter Regulares, circa præcedentiam in Processionibus ortæ sunt, censuit, Illustrissimo Mellino referente, Capuccinos cedere debere digniorem locum ijs Regularibus, qui sub propria Cruce, & in proprio loco in Processionibus incedebant, antequam ipsi Crucem propriam deferrent.

A. M. Episc. Ostien. Card. Gallus.

Loco ✝ sigilli.

P. Ciam. Sec.

In Regesto fol. 43.

Quod Capuccini vbi non erexerunt Crucem, incedant sicut prius.

Die Sab. 10. Iulij 1621.

7 Congregatio Sacr. Rit. vt tandem dissentionibus, quæ circa præcedentiam in Processionibus inter Capuccinos, & alios Regulares post concessam ipsis Capuccinis propriæ Crucis erectionem, quotidiè oriuntur aditus omninò præcludatur, Inhærendo Decreto sub die 23. Martij 1619. emanato, illudque declarando, censuit erectionem Crucis, supradictis Capuccinis fuisse concessam in his tantum locis, in quibus sub Cruce Minorum Conuentualium incedebant, quia alias id fortasse nunquam permisissent, ac propterea eosdem Capuccinos in locis, in quibus iam sub propria Cruce, seu in proprio loco sub Cruce Cleri in Processionibus ante huiusmodi concessionem incedebant, eumdem locum retinere debere.

Franciscus Maria Card. à Monte.
Loco † Sigilli.

P. Ciammar. Secr.

In Regesto huius Sac. Congregationis fol. 45.

Pro-

Procurator.

SVMMARIVM.

Narratio institutionis Procuratoris Ord. eiusq; præeminentia. num.1.

Procurator Ordinis præcedit Commissario Cur. tàm actuali, quàm habituali. num.2.

Probatur magis ex quodam consulto. num.3.

A Curia nunquam debet abesse Procurator Ord. num.4.

Agentes pro Gallica, & Germanica Nationibus debent manuteneri in Conuentu Aracœli. num.5.

Procurator Generalis Obseruantium præcedit Procuratori Generali Conuentualium. numer.6.

Procuratores, & Commissarij Generales Curiæ Cismontanæ Familiæ habent votum perpetuum in suis Prouincijs respectiuè. num.8.

Forenses debent petere benedictionem à Patre Guardiano, & à Procuratore, aut Commissario respectiuè in ingressu Conuentus. num.9.

1 PRO intelligentia institutionis Procuratoris Generalis Ordinis sciendum est, quod ante separationem Fratrum Obseruantium à Conuentualibus, tota Familia de Obseruantia moderabatur à duobus

duobus Vicarijs Generalibus, quorũ vnus habebat regimen Familiæ Cismontanæ, alter verò Familiæ Vltramontanæ. Habebatque duos Commissarios Generales in Curia Romana pro vtraque Familia, nam tunc Procurator Generalis Ordinis erat apud Patres Conuentuales.

Postquam verò facta fuit separatio Obseruantium à Conuentualibus à Leone Papa Decimo, Ite & vos &c. & per eamdem Constitutionem Officium, & Dignitas Ministri Generalis totius Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci tradita fuerit Fratribus Minoribus Regularis Obseruantiæ.

In Capitulo Generali, immediatè seq. habito Lugduni anno 1618. ordinatũ fuit, quod de cætero vnus Commissariorum in Curia Romana appellabitur Procurator Ordinis, & seruabit locum in Capella Pontificis, orationesque in eadem Capella habendas certis diebus faciet, aliosque actus publicos, qui ad Officium Procuratoris spectant, exequetur. Alius verò retinebit nomen Commissarij, aut Vltramontani, aut Cismontani, iuxta quod ex illis, aut ex istis assumptus fuerit Minister Generalis. Qui quidem Commissarius quoad illas partes, pro quibus erit, cum omnimoda auctoritate remanebit.

Ab illo tempore semper in omni Capitulo Generali Procurator Ordinis est institutus ex illa parte, ex qua assumptus est Minister Generalis, iuxta Bullam vnionis, & dum sunt in officio, Procurator Gene-

ralis

ralis Ordinis semper præcedit Commissarium Curiæ, quia repræsentat totum Ordinem tum in Capella, tum in alijs actibus publicis. Commissarius verò Curiæ solùm pertractat negocia illius familiæ, ex qua electus est Commissarius Generalis.

2 Hinc meritò in Capitulo Generali de anno 1651. sub Innocentio Decimo, facta fuere statuta Generalia reuisa, & confirmata à Sac. Congregatione Episcoporum, & Regularium, authoritate Apostolica, in quibus cap. 1. §. 6. num. 3. & in Constitut. generalibus Ordinis pag. 218. num. 4. habetur. Inter Procuratorem, & Commissarium Romanæ Curiæ tam actualem, quàm habitualem hic ordo seruandus est. Quod cæteris paribus semper, & vtrobique Procurator actualis debet præcedere actualem Commissarium, & habitualis Procurator, habitualem Commissarium, etiam in iure subrogandi iuxta Romanam Constitutionem.

Hoc statutum est adeò clarum, vt non deberet dubitari de præcedentia illorum, qui fuerunt Procuratores Ordinis super illos, qui fuerunt Curiæ Commissarij, nam si isti non sint alio gradu, uel dignitate insigniti, etiam si prius exercuissent munus suum, nihilominus habent sequi eos, qui post ipsos exercuerunt munus Procuratoris Ordinis, cum semper, & vtrobique Procuratori Ordinis habitualis concedatur præcedentia.

Illa verò verba, cæteris paribus, non sunt referenda ad anterioritatem, vel po-

ſterioritatem temporis ſuarum electionum, ſed ad alium gradum, quem poſſet habere, qui Commiſſarius Curiæ fuerit, vt ſi expleto officio, eligeretur Definitor Generalis, vt ſæpius accidit, tum enim, qui fuit Curiæ Commiſſarius, præcedit illum, qui fuit ſimpliciter Procurator Ordinis, & dum actu fungitur officio, ſi Commiſſarius Curiæ fuiſſet Vicarius Generalis, vel Vice-Commiſſarius Generalis per biennium præcederet Procuratorem Ordinis.

3. In quadam controuerſia orta præteritis annis 1648. inter Patres Procuratorem, & Commiſſarium Generalem Curiæ habituales, videlicet, quiſnam illorum præcedere deberet Pater, ne Radeallus olim Commiſſarius; An Pater Quareſimi. nus poſtea Procurator Generalis Curiæ? Requiſito Conſulto Patris Sanctori, reſpondit.

Etiam ſi ſit contra Sanctorum Ambroſij, & Auguſtini monitum (de arbitrio) inter duos amicos non acceptando, quia tamen Paternitas Veſtra Reuerendiſſima iuſſit, moralia aliorum monita poſtponere debeo. Dico ergo hac de re, in indiuiduo aliud eſſe in Statutis generalibus ſilentiũ: omnia enim, quæ hucuſque videre potui, præponunt Procuratores Generales Commiſſarijs Curiæ, Neapolitana cap.41. n.3. Valliſolitana 1593. cap.8. de Tit. & Præcedentijs. Nuperrima Romana ex præfatis compilata eodem loco §. 42. num.4. & eodem anno 1639. pro Vltramontana

Fami-

Familia, ac omnibus istis antiquiora Barchinonentia c.4. §.9.

Itaque omnium concors sententia est præferri inconcussu, ac præcedenti, aqui Procuratores Generales fuere; & cum alium Ordinem nobis præfigere non possimus extra illum, quem statuta determinant, non video, quomodo ab hac serie resilire valeamus; fauet etiam ratio, quia maius est officium Procuratoris, quam Commissarij Curiæ, sicuti maior est Minister, quam Commissarius Generalis, quibus inseruiunt; & Procurator Generalis debet, & potest tractare negocia ad totum Ordinem, & ad vtramque Familiam spectantia statut. Rom. 1642. c.8. §.28. num. 1. Adesse item debet in Cappella Sanctissimi, sermonem habere; Processioni in Festo Corporis Christi solemni, cum alijs Prælatis Curiæ Romanæ adesse, quod Commissario non conuenit. Quis autem eorum præcedat quando functi officio, simul reperiantur, vel si Prior electus fuerit Commissarius Procuratore, & minus officium exercuerit prius, an qui dgnius postea exercuit, præferendus sit, quo videtur tendere quæsitum, licet ex dictis, deduci possit, supposito quod inter duo officia detur magis, & minus, attamen Generalis Capituli iudicio dirimendū mihi videatur. Fr. Sanctorus de Melphi 1649. & vt peroptabat Pater iste, declaratum fuit, in sequenti Generali Capitulo 1651. adeò clarè, vt non sit amplius ambigendi locus, vt supra dictum est.

4 Demum quanti faciat Religio Procuratorem Ordinis, ostendit Capitulum Generale Toletanum 1658. in quo sancitum fuit, Numquam debere in Curia Romana abesse Procuratorem Ordinis, ne per eius absentiam, vniuersus Ordo destituatur, quem salutat verè, ac propriè totius Ordinis Procuratorem; neque eius muneta per Vice-Procuratorem suppleri commodè possunt; secus de Commissario Curiæ, qui si absit à Curia, nihil interest: & Vicecommissarius, omnia, quæ ad tale officium spectant, pertractare poterit.

5 Declarat, & vult Capitulum Generale, quod solùm sit in Vrbe vnus Commissarius Generalis totius Familiæ Vltramontanæ, cui assignabuntur duo notabiles socij aliarum duarum Nationum, Antuerpien 1514. Nationes Vltramontanæ, sunt tres, Hispanica, Gallica, Germanica. Notabiles socij, de quibus loquitur statutum, modo nuncupantur Agentes Galliæ, & Germaniæ, prout sancitum fuit etiam in Capitulo Generali Toletano 1633.

Quod in Capella Papæ Procurator Generalis Obseruantium præcedat Procuratori Conuentualium.

6 VIso memoriali pro Procuratore Generali Ordinis Minorum Sancti

cti Francisci de Obseruantia Sanctissimo Domino Nostro porrecto, & à Sanctitate Sua Congregationi Sacrorum Rituum transmisso super præcedentia eidem Procuratori in Capella Sanctissimi ante Procuratorem Generalem eiusdem Ordinis Conuentualium competenti, ac Decreto alias, sub die 26. Nouembris 1593. ad eiusdem Procuratoris de Obseruantia fauorem facto.

Congregatio die 21. Ianuarij 1602. stetit in decisis: factaque eidem Sanctissimo Domino Nostro (iuxta eiusdem Sanctissimi rescriptum) de præmissis relatione, Sanctitas Sua dicta Decreta approbauit, & ab his, ad quos spectat, obseruari mandauit.

P. H. Card. Com.

Loco † sigilli.

Alex. Gratianus Profect.

In Reg. fol. 180.

Quod Procurator Generalis Reformatorum Sancti Francisci Min. Obseru. gaudeat omnibus priuilegijs, quibus fruitur Procurator Ordinis.

Beatissimo Padre.

LI Visitatori de' Frati Minori Osseruanti Riformati, instituiti dalla S. V. humilmente supplicano degnarsi di concedere al Procuratore di tutte le Riforme di detto Ordine, che sarà, pro tempore deputato in questa Corte, le medeme facoltà, autoritadi, e gratie, che tiene, e gode il Procuratore Generale di tutto l'Ordine predetto nella detta Corte, tanto di ragione, e consuetudine, come anco per vigore delle Constitutioni di detto Ordine, si come si degnò l'anno passato la Santità Vostra concedere al Procuratore di quel tempo di detti Frati Riformati, il che per esser giusto, si spera. Quam Deus &c,

Die 27. *Maij* 1603. Egi cum Sanctissimo D. N. qui contentus fuit, Procuratorem Generalem Fratrum Reformatorum Sancti Francisci Minor. Obseruan. debere gaudere omnibus priuilegijs, quibus fruitur Procurator Fratrum de Familia eiusdem Ordinis.

H. Card. Mattheius Protector.

Loco † sigilli.

In

In Regest. Sac. Cong. Episcopor. & Regul. fol. 33.

Breue quo conceditur Procuratoribus, & Commissarijs Generalibus Curiæ Ord. Minorum de Obseruan. & Reformatorum Sancti Francisci Cismontanæ Familiæ Votum perpetuum in proprijs Prouincijs.

ALEXANDER PAPA VII

Ad futuram rei memoriam.

8 RAtio iustitiæ exigit, vt illi, qui multos pro Religione labores substinuerunt, congruis honoribus, & gratijs decorentur.

Volentes itaque dilectis filijs Procuratoribus, & Curiæ Commissarijs Generalibus Fratrum Minorum tam de Obseruantia, quàm Reformatorum nuncupat. Ord. Sancti Francisci, qui rerum vsu tractandis, & procurandis in Romana Curia grauioribus Ordinis huiusmodi negocijs acquisito pollere noscuntur, & quorum operã proinde eorum Prouincijs plurimũ vtilitatis allaturam esse speramus, & gratiam facere specialem, eorumq. singulares per-

personas à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris), & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus, & singulis Procuratoribus, & Commissarij, Curiæ Generalibus Fratrum *Minorum*, tam de Obseruantia, quàm Reformatorum Familiæ Cismontanæ huiusmodi, qui sua respectiuè officia triennij continui spatio hactenus gesserunt, & post hac quandocumque pari spatio gesserint, vt depositis eisdem Officijs, suffragium, siue votum perpetuum consultiuum electiuum & decisiuum in quibusuis Capitulis, & Congregationibus suæ quisque Prouinciæ dicti Ordinis habere, & ferre, illoque vti, frui, & gaudere liberè, & licitè possint, & valeant, auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ dilectis filijs Ministris Prouincialibus, & alijs Superioribus, & Fratribus dictarum Prouinciarum, cæterisque, ad quos spectat, & spectabit quomodolibet in futurum, vt memoratos Procuratores, & Commissarios Curiæ Generales præsentis gratiæ commodo, & effectu pacificè frui, & gaudere sinant, & faciant, nec illos desu-

desuper à quoquam quomodolibet indebitè molestari, perturbari, vel inquietari permittant. Ac decernentes easdem præsentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore, quandocumque spectabit, plenissimè suffragari, sicque in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Ordinis, ac Familiæ, & Prouinciæ huiusmodi etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis.

Quibus omnibus, & singulis illorum tenoribus præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrarijs quibuscumque.

Volumus autem, vt earumdem præsentium literarum transumptis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo per-

personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 4. Decembris 1662. Pontificatus Nostri anno octauo.

S. Vgolinus.

Quod Fratres cuiuscumque gradus, & dignitatis, commorantes in Conuentu Aracælitano, sint sub obedientia, & directione Commissarij Generalis Ordinis.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad futuram rei mem.

9 INter multiplices Pastoralis officij nostri curas, quibus iugiter præmimur, in illam peculiariter incumbimus, vt personæ, quæ sub suaui Religionis iugo diuinis obsequiis se manciparunt, prosperè gubernentur, & si quæ earum directione quoquomodo impedimentum afferre cognoscimus, ea remouere studeamus, prout

ut conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Cum itaque ſicut accepimus, ex multiplicitate Superiorum Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſeruantia nuncupatorum, & quia nonnulli prætendunt, ſe à Superioritate Commiſſarij Generalis eiuſdem Ordinis exemptos eſſe, vigore cuiuſdam ſtatuti in Capitulo Generali dicti Ordinis Toleti anno 1633. celebrato, facti, & à Nobis confirmati, Regularis Obſeruantia non modicum detrimentum patiatur.

Hinc eſt, quod nos in præmiſſis opportunè prouidere volentes, dictique ſtatuti tenore præſentibus pro expreſſis habentes, motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ſtatutum prædictum tenore præſentium abolemus, reuocamus, & annullamus, viribuſque, & effectu vacuamus. Et quod omnes, & ſinguli eiuſdem Ordinis Fratres cuiuſcumque gradus, & dignitatis, ac etiam Vltramontanæ Familiæ exiſtentes pro tempore, quo in Ciſmontana Familia commorabuntur, ſint, & eſſe debeant ſub obedientia, & directione Commiſſarij Generalis Ordinis huiuſmodi, pro tempore exiſtentis, prout erant, priuſquam ſtatutum prædictum fieret, earumdem tenore præſentium, ſtatuimus, & mandamus, volumus, & ordinamus. Sicque & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatij Apo-

ſtolici

stolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

Non obstan. statuto prædicto, & literis illius confirmatorijs, ac quibusuis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac alijs dicti Ordinis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque indultis, & literis Apostolicis eidem Ordini, illiusque Superioribus, Fratribus, & personis quibuslibet in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis.

Quibus omnibus, & singulis illorum tenor. præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, cæterisque contrarijs, quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris die 18. Nouembris 1641. Pontificatus Nostri Anno Decimonono.

M.A. Maraldus.

10 Fratres forenses, qui ad Romanam Curiam accesserint, cuiuscumque sint Prouinciæ, vel Nationis, aut Familiæ, siue etiam Obseruantes sint, siue Reformati, non poterunt deinceps exire è Domo sub pœna Apostasiæ, nisi obtenta licentia Guardiani, & etiam Procuratoris Generalis, aut Commissarij Curiæ respe-

ctiuè,

ctiuè, quod quidem obseruari debet, toto temporæ, quo Romæ permanere contigerit, non tamen impediri poterunt, nisi ex legitima causa, prout in Constitutionibus generalibus Ordinis pag. 76. num. 2.

Procurator Conuentus.

Vide infrà Syndicus Apostolicus.

Professoria.

SVMMARIVM.

De mandato Summorum Pontificum, in Familia Cismontana, sunt manutenenda. numer. 1.

Ponitur Breue Vrbani Octaui, in quo sunt nonnulla pro bono regimine Reformatorum. num. 2.

Clerici per triennium permanere debent in Professorio. num. 3.

1 IN hac Familia nostra Cismontana, de mandato Clementis, ac Vrbani Octaui, necnon Innocentij X. Professoria manutenenda sunt in Conuentibus à Sac. Congregatione super statu Regularium, designatis, vt nouiter professi melius in bono spiritu, regularisque disciplinæ obser-

seruantia stabiliantur, prout supra V. Nouitius, in Decreto, Ad propagandam, num.4. Quia verò præfatus Papa Vrbanus ordinauit huiusmodi Professoria; ac non nulla alia stabiliuit pro bono regimine, & Reformatorum, vt melius, & exactius obseruentur, refero Breue per extensum, iam impressum, & vsu receptum, videlicet.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei mem.

1 Militantis Ecclesiæ regimini diuina dispositione præsidentes ad ea, per quæ cunctorum Christifidelium præsertim Religiosorum Deo sub reformatione ad arctiorem regularis disciplinæ obseruantiam introducta vacantium, spirituali directioni, necnon felici progressui consulitur, libenter intendimus, eaque statuimus, & ordinamus, quæ rerum, temporum, & personarum qualitatibus debitè pensatis; ipsorum Religiosorum statui conducere in Domino conspicimus.

2 Ad vberes itaque, & suaues fructus, quos dilecti filij Fratres Ordinis Minorum Sancti Francisci de Obseruantia Reformatorum nuncupati Prouinciarum Italiæ in prædicta Ecclesia afferunt, mentis nostræ aciem conuertentes, quo laudabile eorum institutum maioribus in dies proficiat, in via Domini incrementis. Motu

proprio

proprio, & ex certa scientia, ac Matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, harum tenore perpetuo statuimus, & ordinamus, vt in vnaquaque earumdem Reformatorum Italiæ Prouincia vnum, vel duo Professoria instituantur, in quibus Fratres Clerici eiusdem Ordinis, quam primum probationis, seu Nouitiatus annum compleuerint, & professionem emiserint regularem collocentur; In Professorijsque huiusmodi vnus Magister pro quolibet deputetur, qui prædictos Fratres Clericos in vita spirituali, & orandi modo, ac religiosæ perfectionis via instruat; qui quidem Clerici anno, vt minimum in Professorijs huiusmodi commorari debeant, & interim nullam scientiam edoceri possint, excepta Grammatica, & Logica, si eius rudes fuerint.

Præterea in duobus, aut tribus cuiusque Prouinciæ Conuentibus Theologiæ moralis lectio fiat, cui omnes Fratres Sacerdotes, & Clerici bis qualibet hebdomada intersint. In singulis verò Conuentibus orandi modus doceatur. Et Ordinis prædicti Regula semel saltem in quaque hebdomada perlegatur, huicque perfectoni, tàm Fratres Sacerdotes, & Clerci, quàm Laici interesse teneantur.

Ad hæc Fratres Reformati huiusmodi nullum omnino legatum perpetuum cum aliquo, aut sine vllo onere etiam Ecclesijs, vel Sacristijs ipsorum, etiam pro vino ad Missarum celebrationem, aut oleo pro

lampadibus, vel quacumque re pro Altaribus factum recipiant, ipsorumque Procuratores, aut Syndici hæredes legantium ad præstanda huiusmodi legata iudicialiter conuenire non possint. Insuper Fratres prædicti ad quascumque processiones, præterquam ad processionem in die festo Corporis Christi, aut aliquam aliam generalissimam non conueniant. Defunctorumque corpora exceptis ijs, quæ in eorum Ecclesijs sepeliuntur, ad sepulturam minimè comitentur. Altarium ornamentis deinceps aurum, vel inauratio non adhibeatur. Imaginumque, seu picturarum eorumdem Altarium coronides e nuce, aut alio eiusdem coloris ligno fiant; nec candelabra ænea recipiantur, aut emantur amplius, sed tantummodo lignea è nuce.

Nouitij in Prouincijs prædictis, infrà annum cum interuentu Ministri, ac duorum Definitorum Prouincialium, & duorum Guardianorum recipi possint, iuxtà Decretum fel. rec. Clementis Papæ Octaui prædecessoris nostri hac super re editum. Demum Fratres prædicti exceptis in infirmaria illis, qui indiguerint, particulas ex panno lineo etiam in itinere sub quocumque prætextu nequaquam deferant; particulas verò ex panno laneo illi deferre possint, qui eis loco Tunicæ vti voluerint.

Quocirca dilectis filijs Ministris Prouincialibus, ac Guardianis, alijsque Superioribus quibuscumque dictarum Prouin-

uinciarum, nunc, & pro tempore existentibus in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub pœna priuationis suorum officiorum, eo ipso absque alia declaratione incurren. committimus, & mandamus, vt præsentes nostras literas, ac omnia, & singula in eis contenta à Fratribus sibi subditis inuiolabiliter obseruari curent, & faciant; Cæteris verò earumdem Prouinciarum Fratribus, etiam in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub priuationis vocis actiuæ, & passiuæ; alijsque arbitrij nostri pœnis eo ipso, vt præfertur, incurrendis præcipimus. vt præmissa omnia, & singula, prout ad vnumquemque eorum spectauerit, exactè, & inconcusse obseruent, & adimpleant.

Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, etiam in Concilijs Vniuersalibus editis, ac dicti Ordinis etiam iuramento confirmatione Apostolica, vel quauis alia firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque indultis, & litteris Apostolicis eiusdem Ordinis, & Prouincijs, illorumq; Superioribus Fratribus, & personis quibuslibet, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis derogatoriarum derogatorijs, alijsque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & alijs Decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis.

Quibus omnibus, & singulis etiam si pro sufficienti derogatione de illis, eorumque

rumque totis tenoribus specialis, specifica & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mētio, seu quæuis alia expressio habenda, aut alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum tenore præsentibus pro sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrarijs quibuscumque.

Volumus autem, vt præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die prima Octobris 1641. Pontificatus Nostri Anno decimo nono.

M. A. Maraldus.

3. In Professorijs præsentis temporis quamuis Clerici sint in ætate suscipiendi sacr. Ordin. nihilominus in eisdem, per triennium permanere debent, prout pluries declarauit sacra Congreg. super statu Regularium.

Pro-

Prominiſtri.

Decretum pro obſeruantia ſtatuti Toletani, nempè quod Promiministri, & Custodes inter Definitores actuales vltimum locũ, & præcedentiam habeant.

FRA Saluatore di Piacenza Sacerdote de Minori Oſſeruanti Riformati della Prouincia di Bologna, humiliſſimo ſeruo dell'EE. VV. hauendo fatto più volte iſtanza al P. Generale li ſia datto il luogo tra Padri della ſua Prouincia, e conforme vien determinato dalli ſtatuti della Religione fatti nell'vltimo Capitolo Generale celebrato in Spagna l'anno 1658. oue ſi ordina, che li Cuſtodi, e Prominiſtri mandati al Capitolo Generale di Spagna habbino nella Riforma il luogo dopò li Vicarij de' Conuenti, e Lettori di Teologia, al quale interuenne l'Oratore, e confirmati per Bolla Pontificia, non hà potuto ottenere l'intento, perche quantunque il P. Generale habbia ordinato al P. Prouinciale dia all'Oratore quanto ſe li conuiene per giuſtitia, hauendo egli le conditioni taſſate da medemi ſtatuti, per eſſer interuenuto al detto Capitolo; & in oltre eſſer ſtato Cuſtode, Definitore, e più volte Guardiano ne' principali Con-

uenti della Prouincia, nondimeno detto Prouinciale non hà riſoluto obedire ſotto preteſto, che nella Bolla d'Vrbano Ottauo di fel. mem. Alias pro Congregatione generali, nella ſerie della precedenza non ſi fà mentione de Prominiſtri, e Cuſtodi, e che il Capitolo Generale non poteua aggiõgerueli. Supplica perciò l'Orat. l'EE. VV. à voler ordinare che li ſia dato il luogo trà Padri, come diſpongono le Conſtitutioni generali. Che &c. Quas Deus &c.

Sacra Congregatio Eminentiſſimorum S. R. E. Cardinalium negocijs, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, attentis narratis, ac audito *Miniſtro* Generali Ordinis huiuſmodi, necnõ Procuratore Generali Reformatorum, & Prouinciali Bononien. committendum cenſuit, prout præſenti Decreto committit eidem Miniſtro Generali, vt circa præmiſſa mandet, & faciat omnino ſeruari Ordinis Conſtitutiones, ſub ſtatutis pœnis. In contrarium quibuſcumque non obſtantibus. Romæ 7. Septembris 1663.

M. Card. Ginettus.

Loco † ſigilli.

Aemil. Epiſcopus Camer. Secr.

Sed hic inſurgit difficultas circa intelligentiam ſtatuti, An, videlicet Cuſtos Vocalis debeat habere eaſdem conditiones præſcriptas pro Prominiſtris, ad hoc vt gau-

gaudeat huiuſmodi præcedentia, nempe, quod antea extiterit Definitor, vel Lector Sac. Theologiæ per ſexennium, vel Guardianus principalioris Conuentus, vel ad minus per tres vices in alijs Conuentibus, aut Prædicator eximius?

Reſp. negatiuè, nam ſtatutum loquendo de Cuſtodibus, nullam conditionem ex præfatis requirit, ſed tantum ait, quod perpenſis periculis, & magnis laboribus in longo itinere, inter Definitores actuales vltimum locum, & præcedentiam habeant. Ratio eſt, quia officium Cuſtodis eſt maioris entitatis, quam Prominiſtri, nam Cuſtos eſt Vocalis iuxta Regulam, eſt primus inter Definitores, durat per trienniũ, & poſt Capitulum Generale, ſi nondum eſt expletum triennium remanet in officio Cuſtodiatus, quibus prærogatiuis caret Prominiſter, qui nudum votum defert ad Capitulum Generale, quo expleto, nulla ei remanet præeminentia ratione Prominiſtratus: ideo ſtatutum, attenta diſparitate eorumdem, requirit prædictas conditiones in Prominiſtris, non autem in Cuſtodibus, quam declarationem firmauit Reuerendiſſimus P. Caballus Commiſſarius Generalis.

Protector.

SVMMARIVM.

Datur Religionibus ad eorum conseruationem. num.1.

Quomodo potest admittere appellationes. num.2.

Potest mittere Religiosos Romam num.3.

Protector noster Barberinus habet amplissimam facultatem. num.4. & sequentibus.

1 PRotectores dantur Religionibus à Summis Pontificibus ad earum defensionem, conseruationem, atque dilationem. Peyr. de subd. q.1. cap.18. §.21. & Lezan. tom.2. c.9. num.2.

2 Possunt admittere appellationes Fratrum, qui à suis Superioribus grauati, ad ipsos recurrunt, iuxta Decreta Apostolica; dummodo hæc appellatio fiat gradatim, idest à Prælato immediato ad Prouincialem, à Prouinciali ad Generalem, & à Generali ad Protectorem, prout supra V. Appellatio num.2. A Protectore potest fieri appellatio ad Sac. Congregationem, prout cuiusque Religionis Constitutionibus disponitur. Barbos. num.11.

3 Protectoribus est fides adhibenda, quando dicunt se habere viuæ vocis oraculum à Papa. Azor. tom.2. instit. lib.4. c.3. dub.20. Veniunt enim nomine officialium, ac Ministrorum Papæ, qui non comprehenduntur in reuocatione viuæ

vocis

vocis oraculorum Vrbani Octaui. Peyr. in form. lit. z. c. 3. append. 4. num. 2.

4 Protectores possunt concedere Fratribus suæ protectionis licentiam eundi Romam. Clem. VIII. in Decretis pro Reform. Regul. num. 22.

5 Protector noster Eminentissimus Cardinalis Barberinus ex Bullis suæ institutionis, amplissimam facultatem habet supra Seraphicum Ordinem. Potest enim transire volentibus ab Obseruantia ad Reformatos pro maioris perfectionis zelo, vel è contra pro Reformatorum quiete, extra Capitulum, seu Congregationem licentiam concedere.

6 Licentias ab vna ad aliam Prouinciã eundi ob negocia, & collocationes Fratrũ, eorumdemque incorporationes, & translationes concedere.

7 Sententias, & pœnas, siue inhabilitates, & priuationes officiorum, & suffragiorum moderari, remittere, & condonare.

8 Guardianos Monasteriorum Monialium S. Claræ, & S. Mariæ Magdalenæ Neapol. instituere; & ibidem Fratres Reformatos Monialium nogocia administraturos, ex quibuscumque Reformationibus Italiæ destinare, vel destinari facere. Ad eum spectat Procuratorem Reformatorum eligere, & alia multa, prout in Repertorio Bullarum, & Decretorum fol. 20. & 21.

Quæritare.

SVMMARIVM.

Regulares possunt quæritare triticum, vinum, &c. antequam Parochus recipiat primitias, num. 1.
Non possunt impediri à quæstuatione à locorum Ordinarijs. num. 2.
Concionatores mendicantes non comprehenduntur in excommunicatione lata contra Quæstuarios Prædicatores. num. 3.

1 REgulares possunt triticum, vuas, ligna, & similia quæritare antequã Parochus receperit suas primitias. Sacra Congregatio 2. Iulij 1621. vide V. Declaratio num. 13.

3 Fratres Mendicantes nullatenus à Quæstuatione, quæ de licentia suorum Superiorum fit, & in dies fieri continget, à locorum Ordinarijs impediri non possunt. Sac. Congregatio Episcoporum, & Regularium die 25. Augusti 1635.

In Regesto fol. 137.

Vide supra V. Eleemosyna vbi adest Decretum Congregationis Concilij per extensum.

Immò Sixtus Quartus puniri mandauit impedientes Mendicantes ab eleemosynarum petitione, prout in Bulla Sacri Prædicatorum, & Minorum Fratrum Ordinis &c. vbi §. 8. ait, Præterea quia, vt intelleximus, exortis nonnunquam con-

controuersijs inter locorum Ordinarios, eorumque Vicarios, seu Officiales, & Curatos, & Fratres prædictorum Ordinum, varijs occasionibus locorum Ordinarij, eorumque Vicarij, seu Officiales, & Curati prædicti, ne Christifideles Fratribus ipsis pias eleemosynas erogare præsumant suadere, & etiam sub censuris inhibere, ac erogantes excommunicatos fore prædicare, seù prædicari facere, seu pronunciari præsumunt. Locorum Ordinarijs, eorumque Vicarijs, seù Officialibus, & Curatis prædictis, ac etiam alijs quibuscumque dicta auctoritate mandamus, vt ab huiusmodi persuasionibus, inhibitionibus, & mandatis de cætero prorsus omnino abstineant. Decernentes inhibitiones ipsas, & mandata nullius existere firmitatis, & illis contrauenientes censuris huiusmodi minimè ligari, ac eosdem persuadentes, & inhibentes, mandatoque nostro huiusmodi obtemperare non curantes (nisi pœnituerint, & persuasiones, ac inhibitiones, & prædicta reuocauerint, intrà triduum, postquam desuper requisiti fuerint) eo ipso Ordinarios interdicti ingressus Ecclesiæ, & suspensionis è regimine, & administratione suarum Ecclesiarum; Alios verò inferiores ab eis excommunicationis sententiam incurrere. Apud Peyr. tom.2. pag.28.]

3 Contra Quæstuarios Prædicatores procedunt Inquisitores hæreticæ prauitatis: Vrb. IV. in Bullario tom.1. pag.96. Huiusmodi Quæstuarij conuertebant in

prauos vſus eleemoſynas, & ob quæſtum publicabant Indulgentias, cótra quos adeſt excommunicatio Papæ reſeruata. Pius V. in Bulla, Quam plenum &c. 2. tom. ex his deducitur non comprehendi inter iſtos, Prædicatores Mendicantes, quando inuitati, occaſione alicuius feſtiuitatis, habent ſermonem ad populum de laudibus Sancti, vel feſtiuitatis, & in fine obiter commendant neceſſitates proprij Conuentus, prout declarauit Pius V. Et ſi Mendicantium Ordines, vbi §.17. Quod verò de vſu quæſtorum eleemoſynarum auferendo, loquitur Trident. ſeſſ.21. c.8. Id ad Mendicantium Ordines nullo modo referri poſſe, vel debere, etiam decernimus; quin potius cum eleemoſynis huiuſmodi viuere cogantur, eis id facere liberum omnino eſſe declaramus &c.

Quarta.

SVMMARIVM.

Monaſteria ante Concilium ædificata, ſoluunt quartam funeralium numer.1.

Secus, quæ 40. annis citra à Concil. Trident. ædificata. num.2.

Declaratum fuit à Sacra Congregatione Conc. & à Pio V. in Bulla, Et ſi Mendicantium. num.3.

1 Circa Quartam funeralium ſtandum eſt conſuetudini locorum, nam

nam Conuentus, & Monasteria 40. annis ante Concilium Tridentinum ædificata, & eam soluere solita, prout decernit S. Synodus sess. 25. cap. 13. de reformat. soluere tenentur.

2 Monasteria verò, quæ 40. annis citrà à Concilio Tridentino ædificata, & in dies ædificantur, soluere non tenentur, præsupposito, quod sint eius Religionis, cui à Sede Apostolica indultum sit, vt quartam funeralem non teneantur soluere quemadmodum est Religio Fratrum *Minorum*, quam ab huiusmodi solutione Nicolaus V. Alexander VI. Iulius III. & alij Pontifices absoluerunt. Miranda in manuale Prælat. q. 48. art. 6. concl. 45. & Rodriq. & ità declaratum fuit à Sacra Congregatione Concilij Tridentini, prout sequitur.

Die 21. *Septembris* 1591.

3 SAcra Congreg. Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum sæpius respondit Decreto Concilij cap. 13. sess. 25. de reformat. non comprehendi Monasteria ædificata à 40. annis citra, vel quæ in dies ædificantur; præsupopsito, quod sint eius Religionis, cui à Sede Apostolica indultum sit, vt quartam funeralem non teneantur soluere Episcopo.

F. Cardinalis Verospius.

Loco † sigilli.

Franciscus Paulutius S.C.Conc.Sec.

Hoc idem magis declarauit, & confirmauit Pius Quintus, V. Etsi Mendicantiū, §. 13. Quarta autem funeralium, de qua sess. 25. cap. 13. nequaquam soluere teneantur Monasteria, quæ à 40. annis citra fundata existunt, postquam Concilium ipsum loquitur tantum de Monasterijs ante annos quadraginta fundatis, quæ ipsam Quartam soluere consueuerunt, & vbi solui consueuit, id tantum ceræ, & aliorum quæ in aliquibus partibus deferri contigerit tempore, quo defunctorum corpora ad sepulturam deferuntur, non autem de Missis, seu legatis, vel alijs Fratribus ipsis, seu Monialibus huiusmodi relictis, aut alias quomodolibet donatis, solui debet; sicque intelligi Concilij Decretum quoad quartam huiusmodi soluendam debere decernimus. Vbi verò non est consuetudo soluendi Quartam huiusmodi, de nullo suprascriptorum solui debere declaramus. Hinc est, quod iuxta præfatas declarationes, Sacra Congregatio moderatur in controuersijs occurrentibus, circa solutionem Quartæ funeralium.

Reclamatio.

SVMMARIVM.

Quomodo reclamantes, in causa professionis, non sunt audiendi. num. 1.

Si

Si professio alio tit. est inualida, quomodo sunt audiendi num. 2.

Quando professio est nulla, iure communi possunt reclamare extra quinquen. num. 3.

Reclamatio debet fieri ante depositionem habitus, num 4.

Religio quomodo potest reclamare contra Religiosum. num. 5.

1 CIrca reclamationem obseruandum est, quod Decretum Sac. Congregationis iussu Vrbani Octaui 1636. editum, quo statuitur, ne prætendentes nullitatem professionis factæ in loco non designato, quoquo modo audiantur, neque intra quinquennium, nisi ab ipsa Sacra Congregatione, non habet locum, nisi in casu professionis inualidæ, ex eo quod Religiosus fuerit receptus, aut professus in loco non designato, iuxta Decretum Clementis Octaui.

2 Secus si professio fuit inualida alio titulo, nam tunc reclamatio fieri debet coram proprio Superiore, & Ordinario, iuxta Trident. sess 25. c.19. Nomine autem Superioris, coram quo reclamare potest nulliter professus, intelligit Trid. proprium Prælatum Monasterij, in quo ille professionem emisit; Nomine verò Ordinarij, Ordinarium loci, in quo similiter ille professus est. Barbos. de potest. Episcopi alleg. 104. num. 12. Par enim est, & vbi causa incepta est, ibi absoluatur.

3 In omnibus casibus, in quibus professio est nulla, iure communi, possuat

Regulares reclamare contra eius nullitatem, intrà quinquennium, iuxta Concilium, Si verò est nulla ex speciali iure Religionis, possunt reclamare etiam quinquennio elapso. Peyr. de sub. q.1. c.25. §.4. citans Sant.7. de matr disp 37. nu.32. alioqui cogeretur Religio effectos inhabiles per sua Statuta à Papa cõfirmata retinere, eo quod esset transactum quinquennium, & sic Decretum fauore Religionis editum, in ipsius detrimentum redundaret, ipsique inhabiles reportarent commodum ex suo delicto.

4 Reclamatio fieri debet ante depositionem habitus, alioqui reclamans nullatenus est audiendus Tridentinus sess.25. cap.19.

5 Sicut potest nulliter professus reclamare contra Religionem; ita & Religio contra illum; Dispositum enim in vno relatiuorum dispositum censetur, & in altero; alioqui Religio esset deterioris conditionis, ac est Religiosus. Bordon. apud Pellizar. tract.3. cap.5. quæst.15. vbi plura ad rem.

Regularis.

SVMMARIVM.

In controversia Mediolanen. inter Regulares, & Archiepiscopum condita fuere 14. Decreta tangentia.

2 Expositionem Sanctissimi Sacramenti.

2 *Eleemosynas in concionibus colligendas.*
3 *Horam concionandi in Ecclesijs Regularium.*
4 *Officia pro defunctis, arbitrio hæredum.*
5 *Quartam funeralium exigendam.*
6 *Defunctorum sepulturam in Ecclesijs Monialium.*
7 *Rituum in celebratione Missarum.*
8 *Licentiam Regularium concionandi.*
9 *Accedendi ad publicas Processiones.*
14 *Trahendi Regulares ad forum contentiosum.*
11 *Iurisdictionem, & electionem Conseruatorum.*
12 *Curam animarum exercentes.*
13 *Confessarios quoad approbationem.*
14 *Promotiones Regularium ad Ordines.*

Decreta Sac. Congregationis Episcoporum, & Regularium pro resolutione Controuersiarum inter Regulares Ciuitatis Mediolani, & eiusdem Archiepiscopum.

PRimo liceat Regularibus in eorum proprijs Ecclesijs, intra septa Monasteriorum Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum processionaliter circumferre, & super Altare publice adorandum exponere ex graui publica, siue priuata causa.

2 Elee-

2 Eleemosynæ in Ecclesijs Regularium, & in Concionibus, ad Monasteriorum, Ecclesiarumue suarum commodum collectæ, dispositioni ipsorum liberè remaneant. Quæ verò ad aliorum locorum, seu personarum necessitates subleuandas, ad eorum conciones colligentur, in eos erogentur vsus, eisue distribuantur personis, & locis, quæ Ordinarij iussu, & mandato in concionibus commendata fuerint, ità tamen, quod cogi non possint extraneos commendare.

3 Regularibus Concionatoribus, in eorum proprijs Ecclesijs, concionandi horam à quoquam non præscribatur, sed liberum sit eisdem quomodocumque officium prædicationis peragere.

4 Liberum sit hæredibus defuncti vnū, pluraue officia pro defunctis, in Ecclesijs Regularium celebrari facere, necnon tot ex Regularibus eiusdem Conuentus euocare, quot eis videbitur.

5 Parochi à Regularibus, in quorum Ecclesijs Parochianum sepeliri contingit, non plus portionis, ipsis iure, seu consuetudine debita, quæ Quarta nuncupatur, exigant.

6 Si corpora mortuorum sepelienda in Ecclesijs Monialium Regularibus subiectarum, deferantur, Parochis non liceat corpora ad Ecclesias prædictas deferre, nisi de consensu eiusdem Monasterij Superioris, seu Confessarij, qui tunc præsens aderit. Hæredes autem minimè adstringantur. Regulares, quibus Mona-

sterium

sterium subest, ad funus euocare.

7 In Missæ Sacrificio is seruetur Ritus in omnibus Ecclesijs, etiam Sanctimonialium, qui hucusque seruari consueuit, ita ut vbi Ambrosianus, non Romano; vbi Romanus, non Ambrosiano Ritu à quoquam celebretur.

8 Licentiam concionandi Regularibus in Ecclesijs, quæ sui Ordinis non erunt, Ordinarius concedat, prout sibi magis expedire videbitur: & Concionator ea obtenta, in Ecclesia sibi assignata, absque vlteriori Rectoris licentia, munus suum liberè exerceat. Qui verò non in particulari Ecclesia, sed liberè concionandi licentiam obtinuerint, in tota Diœcesi, nulla vlteriori licentia petita à Rectoribus liberè concionari valeant; Rectore verò contradicente, nisi Ordinarius aliud iusserit, non prædicetur. Concionatoribus verò approbatis à suis Superioribus, liceat in quibuscumque Ecclesijs sui Ordinis concionari, Episcopo non contradicente.

9 Ad publicas processiones tantum, Regulares ab Ordinario accedere, iuxtà formam Concilij Tridentini compelli possint,

Ad alias verò, quæ Mediolani ab vniuerso Clero sæculari fieri consueuerunt, vt sponte accedant, hortentur.

10 Regulares ad forum Ordinarij in causis ciuilibus non trahantur, nisi in casibus à Trid. Synodo, Constitutionibusuè Pontificijs permissis.

11 In

11 In causis Regularium, tam coram Ordinario, quàm coram Conseruatore, aut alio quouis delegato, seruari debeat, tam per Iudices ipsos, Conseruatoresue, quàm Notarios, Constitutio Pontificia, ea de re edita. In reliquis attendatur tenor litterarum Conseruatorialium, ita tamen, vt Conseruatores semel electi, mutari non possint, nisi per Capitulum Prouinciale, eorumdemque nomina, infra mensem à die electionis, Ordinarijs indicare debeant, prout à Congregatione Sac. Concil. Trid. seruandum esse declaratum fuit; Qui denique Conseruatores, cum vti suspecti recusantur, non procedant, nisi ex præscripto Concil. Trident. sess. 14. c. 5. de reform.

12 Curam animarum in Ecclesijs Regularium exercentes, tam Regulares quàm sæculares Ordinarij iurisdictioni subsint, in concernentibus curam animarum, iuxtà formam Concilij Tridentini.

13 Regulares, qui ad Confessiones audiendas, idonei generaliter ab Ordinarijs, eorumuè Examinatoribus reperti, & probati fuerint, generaliter quoque, & indistinctè, absque alia limitatione temporis, certorumuè locorum, aut generis personarum, admittantur in Diœcesi propria. De cæteris verò, qui non adeò idonei reperiuntur, si petierint se admitti, arbitrio Ordinariorum relinquit, ipsos cum limitata facultate, prout eisdem Ordinarijs magis expedire videbitur, probare, & admittere. Qui autem in Domibus proprijs

laico-

laicorum confessiones, ex causa audierint, statim Parochum admonere teneantur, & fidem auditæ confessionis, pro Medico adueniente, relinquere.

14 Ordinarij neminem Regularium ad Ordines promoueant, nisi qui testimoniales litteras sui Superioris, de vita, & moribus obtulerint. Romæ die 2. Iulij 1581.

Fr. Michael Bonellus Card. Alexandrinus.

Loco ✝ Sigilli.

Extracta ab Originali Mediolani, subscripta, & sigillata per D. Georgium Paleariũ Secretarium. Die 8. Octobris 1589. In Collect. Decretorum par. 2. fol. 54.

Sacra Scriptura.

SVMMARIVM.

In principalioribus Conuentibus habeatur lectio Theologiæ moralis. num. 1.
In Ecclesijs, diebus Dominicis, habeatur lectio sacræ Scripturæ. num. 2.

1 CVM studia sacrarum litterarum Ecclesiæ Dei, & Religioni nostræ ornamento, & commodo semper excitarint, decernimus, vt in principalioribus Prouinciarum Conuentibus, sit lectio Theologiæ moralis, qua casus conscientiæ doceam-

doceantur, ad quam omnes Sacerdotes, hora significanda, conuenire debeant, ita vt saltem bis in hebdomada lectio habeatur, & casus proponantur.

2 In Ecclesijs quoque Conuentuum nostrorum, vbi frequens est populi concursus, diebus Dominicis, & festis per annum lectio sacræ Scripturæ habeatur. In Constitutionibus Generalibus c.5.pag. 89. num.4.

Secretarius.

SVMMARIVM.

Secretarij Generales Ordinis suffragari debent in Comitijs Generalibus respectiuè, n.1.

Remanent Patres Prouinciæ, expleto officio, non possunt promoueri ad Generalatum, nisi post sexdecim annos. num.2.

Secretarij Curiæ, & Prouinciarum, dum actu exercent, quibus præcedant. num 3.

1 SEcretarij Generales Ordinis dum actualiter officium exercent, in omnibus Capitulis, & Congregationibus Generalibus respectiuè suffragium facere debent, nempe Cismontanus tamquam Terræ Sanctæ Procustos; Vltramontanus verò tamquam Prouinciæ Daniæ Minister, iuxta dispositionem statutorum Vallisolet. 1593. Toletan. 1633. Congregat. General. Vallisol. 1661.

2 Expleto officio, remanent Patres

Prouinciæ. In Constitut. Ordinis cap 8. §.40. pag. 201. num. 4. Non possunt promoueri ad Generalatum, nisi post sexdecim annos, à sua ab ipso Secretarij officio absolutione computandos, iuxta Breue Vrbani Papæ Octaui, Alias &c. Die 16. Septembris 1631. In Collectan. part. 2. fol. 69.

3 Secretarij Procuratoris, & Commissarij Curiæ Romanæ dum actu intersunt, præcedunt post Lectores Theologos, & Prædicatores clarissimos, quo tempore, vel loco actu legunt, vel prædicant. Post hos præcedunt Secretarij Prouinciarum actuales in proprijs Prouinciis.

In Constit. Ordinis cap. 8. pag. 219. n. 12. & 13.

Sepultura.

SVMMARIVM.

Sepeliri in locis Religiosis melius est, quam alibi & quare. num. 1.

Ad amputandas extorsiones excessiuas Vrban. Oct. mandauit, ne Parochi plus percipere possint in sepulturis, quæ fiunt in Ecclesijs Regularium, quam in eis, qui fiunt in proprijs. num. 2.

Breue pro obseruantia Decretorum ad sepulturam pertinentium. num. 3.

1 SEpeliri in locis Religiosis melius est, quam alibi, quia frequentius ibi

Diuina celebrantur. gl. frequentius, in cap. fraternitatem de sepulturis.

2 Ad amputandas extorsiones excessiuas, quæ in dies fiunt a diuersis Parochis, pro impedienda libertate electionis sepulturæ in Ecclesijs Regularium, Vrb. Oct. mandauit, ne Parochi plus percipere possint in sepulturis, quæ fiunt in Ecclesijs Regularium, quam eis, quæ fiunt in proprijs, prout in V. Parochus.

3 Demum Alex. Papa VII. obseruari mandauit Decreta ad sepulturam pertinentia, prout sequitur.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

ALias pro parte dilecti filij Antonij Francisci Tholo, & Pirella Procuratoris Prouinciæ Sancti Saturnini Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Sardinia Congregationi Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negocijs, & consultationibus Episcoporū, & Regularium præpositæ exposito, quod dilecti pariter filij Canonici, & Beneficiati Metropolitanæ Ecclesiæ Calaritanæ die 11. Augusti 1659. Conuentum S. Mauri violenter ingressi fuerunt ad officiandum in illa Ecclesia contra Decreta diuersarum Congregationum eiusdem S. R. E. Cardinalium, tenoris, qui sequitur, videlicet. Sacra Rituum Congregatio, iuxta alias re-

soluta

ſoluta, reſpondit officium ſuper cadaueribus in Eccleſijs Regularium ſpectare, & pertinere ad ipſos Regulares, non autem ad Curatos defunctorum, & ita in posterũ ſeruari mandauit, non obſtante contraria conſuetudine. Die 27 Nouembris 1638. C.Epiſcopus Portuen Card. Pius. Iulius Cincius Secr. Loco † ſigilli.

Necnon Sacra Congregatio Cardinalium negocijs Epiſcoporum, & Regulariũ præpoſita cenſuit defunctorum cadauera in Eccleſijs dictorum Fratrum ſepeliēnda ab ædibus defunctorum ad eorumdem Fratrum Eccleſias recto tramite deferri licitè poſſe, monito tamen prius, & requiſito, ac expectato proprio Defunctorum Parocho, à quo benedictionem, & vltimum vale recipere poſſent, quo venire expreſſe recuſante poſſint ijdem Fratres etiam ipſo inuito, dicta cadauera ad ſuas Eccleſias tranſportare, conſanguinei verò talium defunctorum illis parentare in Parochialibus, & alijs Presbyterorum etiam Cathedralibus Eccleſijs nullo modo poſſint. Si quæ verò immemorabilis conſuetudo in contrarium ſuper præmiſſis exiſtere prætendatur, legitimè probetur, & interim præſens Decretum ad vnguem ſeruetur, prout eadem Sacra Congregatio ſeruari mandauit. Rome die 14 1639. Cardinalis Antonius Barberinus. C. Facchinettus. Loco † ſigilli,

Necnon Sacra Congregatio Eminentiſſimorum Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum cenſuit, quoties cadauera

defunctorum ad Ecclesias Fratrum *Mendicantium* deferuntur officia mortuorum, & reliqua, quæ in huiusmodi ministerio adhiberi solent, non a Canonicis, neque à Clero, sed à Fratribus obiri, & peragi debere. H. B. Cardinalis, Franciscus Paulutius Sac. Congregationis Concilij Secretarius. Loco † sigilli. Necnon Sacra Rituum Congregatio iuxta alias resoluta respondit electionem, & numerum Religiosorum pro associandis cadaueribus ad libitum hæredum defunctorum spectare, & pertinere, & ita vbique seruari debere, declarauit die 14. Ianuarij 1640. P. Card. Crescentius. Iulius Cincius Secretarius. Loco † sigilli.

Quodque in obseruantia Decretorum præinsertorum, & literarum Apostolicarum die 29. Augusti eiusdem anni 1649. emanatarum Fratres Ecclesiæ Sanctæ *Mariæ* Iesu noluerunt permittere, vt Capitulum prædictæ Ecclesiæ Calaritan. dictam Ecclesiam Sanctæ Mariæ Iesu ingrederetur, ipsum verò Capitulum, & Beneficiati cadauer quoddam inde abripuerant, & ad Ecclesiam Sanctæ Eulaliæ tulerant. Et in eadem expositione subiuncto, quod præfata Decretis præinsertis aduersentur, ideoque primo dictæ Cardinalium Congregationi supplicato, vt decerneret cadauer huiusmodi restitui, & dicta Decreta obseruari, ac si fortè Canonici quoad secundum Decretum immemorabilem consuetudinem prætenderent, hoc nihil obstare nisi legitimè probetur: emanauit ab eadē Con-

Congregatione Cardinalium negocijs, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet.

Sacra Congregatio Eminentissimorum S.R.E. Cardinalium nogocijs, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita attentis narratis, reque partibus, tam verbo, quàm scripto informantibus auditis Eminentissimo Sanctacrucio referente diligenter, ac maturè examinata, & discussa censuit cadauer, de quo agitur, restituendum esse, prout vna cum funerali pompa restitui mandat, & præcipit Ecclesiæ S. Mariæ Iesu Fratrum Minorum Obseru. S. Francisci.

Nec Capitulo, & Clero Metropolitanæ Ecclesiæ Calaritanæ funeralia in dicta Ecclesia S. Mariæ, neque in S. Mauri eorumdem Fratrum exercere, & celebrare super defunctorum ibidem sepelienda cadauera licere, reseruato tamen iure eidem Capitulo, & Clero probandi prætensam immemorabilem, & ita declarauit, prout præsentium tenore declarat, & decernit in contrarium allatis minimè obstantibus. Romæ 12 *Martij 1660.*

M. Card. Ginettus.

Cum autem sicut dictus Antonius Franciscus Nobis nuper exponi fecit, ipse Decretum proximè insertum pro firmiori illius subsistentia, & obseruatione Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio cōmuniri summopere desideret,

Nos ipsum Antonium Franciscum speciali-

cialibus fauoribus, & gratijs prosequi volentes, & à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine, Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati: Decretum præinsertum.

Die 12. *Martij* proximè præteriti emanatum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adijcimus.

Salua semper in præmissis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium negocijs, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ.

Decernentes easdem præsentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac suos plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, sicque in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obstan. præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæte-

cæterisque contrarijs quibuscumque.

Datum in Arce Gandulphi Albanen. Diœces. sub Annulo Piscatoris, die 30. Aprilis 1660. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

S.Vgolinus.

Serui Dei.

Sacra Rituum Congregatio statuit modum seruandum in recipiendis informationibus pro causis Beatificationum, & Canonizationum seruorum Dei.

Vide V.Beatificatio.

Sollicitare.

SVMMARIVM.

Confessarij sollicitantes, reuelandi sunt Sancto officio, num. 1.

*Pœnitentes sollicitati renuentes reuelare, non sunt absoluendi, nu.*2.

*Nomine sollicitationis, quid intelligatur, numer.*3.

*Si pœnitens sollicitauerit Confessarium, quid agendum, nu.*4.

*Si pœnitens sollicitatus consenserit, quomodo reuelare debet, nu.*5.

*Quare non dicatur socius criminis, nu.*6.

*Sacerdos sollicitans, quamuis non approbatus ad confessionem, est denunciandus, nu.*7.

Confessarius tenetur scire obligationem huius Bullæ, nu. 8.
Confessarius sollicitans potest absolui à quocunque, nu. 9.
In quibus casibus sollicitati non tenentur denunciare, nu. 10.

SOllicitare. Contra Confessarios sollicitantes pœnitentes in Confessionibus adest grauissima Constitutio Gregor. XV, incipit. Vniuersi Dominici gregis 1622. & habetur 4. tom. Bullarij Romani, inter Bullas huius Pontificis. Cuius obseruantia consistit in paucis bene intellectis, sed quia plerique, aut non intelligunt, aut nolunt illam intelligere, ideò Prouinciales Ministri, in actu Visitationis, debent esse memores obligationis, quâm habent admonendi Confessarios pro obseruantia præfatæ Bullæ zelando honorem Dei, & propriæ Religionis; Ea propter operæ pretium duxi illam in compendium redigere pro maiori commoditate eorundem Prouincialium, & legentium.

1 Omnes igitur Confessarij sollicitantes in confessione suos pœnitentes, siue masculos, siue fœminas ad actus turpes, & inhonestos sacrilegè peccant, & sunt ab ipsis pœnitentibus reuelandi Sancto Officio, vel Ordinario loci, & debent aduertere quod non possunt sollicitati credere Confessarios sollicitantes esse fraternè corrigibiles, aut emendatos, cum sint de hæresi suspecti, propterea tenentur illos ante quamcunque monitionem, seu corre-

ctio-

ctionem Sancto Officio inquisitionis denunciare, iuxta Decretum. Licet alias emanatum die 8. *Iulij 1660.*

2 Renuentes verò huiusmodi pœnitentes sollicitati denunciare, non debent absolui, nisi vel per se, vel per alios reuelent; Immò etiam incidunt in excommunicationem propter edicta Inquisitorum.

3 Nomine sollicitationis, post Bullam præfati Greg. XV. intelligitur non solum si Confessarius in actu confessionis Sacramentalis prouocet, alliciat, & excitet pœnitentem ad actus inhonestos, & ab ipso tale aliquid petat, aut tentet, aut procuret siue tunc exercendum, siue absoluta confessione, siue cum ipso Confessario, siue cum alijs, sed etiam si Confessarius ante, vel post confessionem immediatè, seu occasione, vel prætextu Confessionis, etiam ipsa confessione non secuta, siue extra occasionem confessionis in Confessionario, aut in loco quocumque, vbi Confessiones Sacramentales audiuntur, seu ad Confessionem audienda selecto, simulans ibidem Confessionem audire, sollicitare, vel prouocare tentauerit pœnitentes, aut cum eis illicitos, & inhonestos sermones, siue tractatus habuerit; In his ergo omnibus casibus sunt reuelandi Confessarij, nec excusantur paruitate materiæ.

4 Tenentur pœnitentes reuelare Confessarios sollicitantes, etiamsi ipsi pœnitentes fuerint primi in miscendis sermonibus inhonestis, aut Confessarios sollicitauerint; dummodò Confessarij con-

senserint, & habuerint inhonestos sermones, nam in Bulla prædicta constat sufficere ad hanc denunciationem, si Confessarius habuerit cum pænitente illicitos sermones, & inhonestos, aut tractatus, nec excipitur casus, in quo ipsi non fuerint primi, sed satis est si inhonestos sermones habuerint.

5 Si pœnitentes sollicitati consenserint turpi petitioni, tenentur denunciare Confessarium, & tacere suum consensum, aut peccatum, nam etsi illud dicant, non recipitur ab Inquisitoribus, igitur satis erit dicere, se fuisse sollicitatos, aut Confessarium habuisse cum ipsis turpes, & inhonestos sermones: In quo etiam casu, nec ipsi Confessarij admittuntur, si alienum consensum reuelare voluerint.

6 Nec dici potest, quod mulier consentiens non teneatur denunciare, cum sit socia criminis, quamuis enim ipsa consentiens peccet simul cum Confessario, atque adeò dici possit socia criminis materialiter, non est tamen socia, prout hoc crimen, per Decreta Pontificum pertinet ad S. Officium, nam solum pertinet ex parte Confessarij tantum, & vt habet rationem sollicitationis ex parte ipsius; quo pacto mulier nullo modo est socia, & propterea si Confessarius velit reuelare consensum pœnitentis, non admittitur, vt dixi.

7 Est etiam reuelandus Sacerdos, qui licet non sit Confessarius, fingit tamen se esse Confessarium, & sollicitat modo prædicto,

dicto, nam omnis sacerdos est Confessarius pro venialibus.

8 Omnes Confessarij tenentur scire obligationem, quam habent sub mortali monendi suos pœnitentes, vt si ab aliquo Confessario sollicitati fuerint, denuncient sollicitatorem.

9 Confessarij sollicitantes possunt absolui per Sacramentum pœnitentiæ ab hoc delicto à quolibet ordinario Confessario, non enim est casus reseruatus in Iure.

10 Demum possunt excusari pœnitentes sollicitati ab hac denunciatione facienda propter impotentiam, qua cessante, redibit obligatio denunciandi, ac standum erit iudicio prudentis, & docti Confessarij.

Subrogatio.

SVMMARIVM.

Sac. Congr. Visit. Apostolicæ declarat Constitutiones Ord. de subrogatione obseruari debere num. 1.
Subrogatio quoad Patres Prouinciæ, nu. 2.
Subrogatio, quoad Diffinitores Generales, numer 3.
Subrogatio quoad Diffinitores Prouinciales, num. 4.

1 ATtenta reuocatione Priuilegiorum Patrum Prouinciæ Minorum

Regularis Obseruantiæ S.Francisci, factæ à Clemente Papa Oct. incip. Seraphicum Ordinem. 10.Aprilis 1602. Dubitans Ordinis Protector, ne Constitutiones de subrogatione, peractæ in Capitulo Generali præterito Romano de anno 1600. concordarent, immò contrariarentur præfatæ Constitutioni Apostolicæ; Hinc est, quod porrecto libello à Commissario Curiæ Sac. Congregationi Visitationis Apostolicæ, eadem Sac. Congregatio declarando, censuit Decretum non obstare, quin præfatæ Constitutiones Ordinis de subrogatione locum habeant. Die 21. Iunij 1602.

Accarisius Visit. & Reformat. Apost. Profecr.

In Regesto Regul. fol. 25.

Subrogatio quoad Patres Prouinciæ.

2 PRouinciæ Patres, propriè, & rigorosè sunt, qui fuerunt Prouinciales qui biennio fuerunt Prouinciales Vicarij, Procuratores, & Commissarij Romanæ Curiæ, Definitores Generales, Guardiani Hierusalem, Secretarij Generales Ordinis, qui per triennium seruierunt Superioribus Generalibus, canonicè electis, Lectores Iubilati, necnon Diffinitores, & Custodes actuales in suis Prouincijs. Hi omnes sunt propriè Patres Prouinciæ cum titulis, honoribus, & priuilegijs Patrum

cum

cum iure subrogandi, qui debent obseruare inter se ordinem, & præcedentiam, iuxtà disposita in Constitutionibus Generalibus Ord. cap. 8 pag. 201. n. 4.

Subrogatio quoad Diffinitores Generales.

3 SI contingat aliquem ex Definitoribus Generalibus vita, vel officio defungi, loco ipsius subrogetur alius ex eadem natione ex his, qui fuerunt Procuratores, vel Commissarij Romanæ Curiæ, vel Diffinitores Generales, seruata ad inuicem antiquitate, qui vocem habeat in Prouincia sua, & in Comitijs Generalibus; Si verò nullus talis fuerit, subrogetur Minister, seu Vicarius Prouincialis Prouinciæ, ex qua erat Definitor defunctus. In Constitutionibus Ordinis c. 8. pag. 178. num. 13.

Si verò in vacantia Definitoris Generalis contingat, quod in Prouincia propria sit ex Definitor Generalis, & extra Prouinciam, sit alius antiquior in iure subrogandi, iste antiquior præferendus est, propter præcedentiam, dummodo sit eiusdem Nationis, Ibid. n. 14.

Insuper in casu vacantiæ Diffinitoris Generalis de Obseruantia debet semper subrogari Pater dignior nationis de Obseruantia; Pro Reformatis autem, non subrogentur nisi Reformati, seruato sem-

per iure nationis, prout sancitum fuit in congressu Generali Discretorum, & Patrum Ordinis Romæ peracto in Conuentu S. Francisci Transtyberim. Die 17. Nouembris 1649. In Regesto P. Procuratoris Reform. fol. 113.

Ea propter aduertendum est, quod tota Familia Cismontana diuiditur in tres Nationes, nam Prouinciæ Lombardiæ vna cum Prouincia Romana constituunt vnã Nationem, Prouinciæ vtriusque Regni Neapolis, & Siciliæ, alteram. Prouinciæ Vltramarinæ constituunt tertiam Nationem; Igitur seruato semper iure Nationis facienda est subrogatio.

Quoad subrogationes Diffinitorum Generalium, quæ debent fieri ob absentiam actualium Diffinitorum in Capitulo Generali, Declaramus, & præcipimus (iuxtà Constitutiones Romanas) quod illa subrogatio non est facienda ad arbitrium vniuscuiusque extra Generale Capitulum, in Natione, vel Prouincia Definitoris Generalis, ire non valentis, sed in ipso Generali Capitulo fieri debet, vbi noscitur vacare munus Diffinitoris, ex Vocalibus præsentibus, qui iure Vocaliũ conuenerunt; Intra Prouincias enim, vel intra Nationes, subrogationes fiunt Diffinitorum, tàm Generalium, quàm Prouincialium, per veras vacantias officiorum dumtaxat, non tamen per absentias. Ibid. pag. 179. num. 15. Itaque quicumque ex Diffinitor Generalis tentauerit deinceps venire ad Capitulum Generale, prætextu

sub.

subrogationis Definitoris Generalis actualis, non venientis, aut spe affectatæ subrogationis consequendæ, excludatur à Capitulo, tanquam illegitimus Vocalis, perdat ius subrogationis per vnum annũ, & puniatur pœnis Decretis contra illos, qui discedunt à Prouincia, sine licentia Superiorum. Ibid.n.17.

In substitutione igitur Definitorum Generalium absentium hic ordo seruandus est, quod primo substituatur, qui fuerit Procurator, aut Commissarius Romanæ Curiæ: Ex Definitor Generalis nationis, si contingat ibi actu adesse, vt Vocalis: Si isti absint, substituatur Minister, aut Vicarius, aut Commissarius Prouincialis Prouinciæ, ex qua est Definitor absens: Si verò isti absint, Custos eiusdem Prouinciæ debet substitui per præsentem Constit. Ibidem pag. 179. nu. 18. Custos subrogatus in Capitulo Generali, loco Definitoris Generalis absentis suæ Prouinciæ, gaudeat prærogatiuis Patrum, quoad Paternitatem, & præcedentiam dumtaxat, non verò quoad ius subrogationis, quod habent, qui fuerunt Prouinciales, & alij Patres, Ibid. pag. 180. n. 19.

Declarat Capitulum Generale, quod subrogatio semper debeatur digniori, dummodò Pater subrogandus, non sit perpetuo impeditus, pro vtraque familia. Rom. 1664.

Subrogatio quoad Diffinitores Prouinciales.

4 IN absentia Definitoris legitimè impediti, dignior Pater subrogetur; etiamsi sit actu Guardianus, qui huiusmodi Guardianatus munus exercebit vsque ad nouam electionem Guardianorum, Congregationis intermediæ immediatæ, vel Capituli Prouincialis, Et si nullus fuerit Pater ex supradictis, subrogari debent ex Custodes, & ex Definitores etiam inter Reformatos, & illis deficientibus, subrogetur Guardianus principalioris Cōuentus Prouinciæ. Rom. 1642. Sac. Congr. Episcoporum, & Regularium 1555. Tolet. 1658. In Constitut. Ord. cap. 8. § 39. pag. 197. nu. 2.

Si præsentia alicuius ex Definitoribus, infra octo dies haberi nō possit, vel si Definitor aliquis moriatur, vel officium quocūque modo vacauerit, fiat semper subrogatio in persona Patris dignioris, dūmodò à præcedenti subrogatione, per biennium vacauerit. Subrogatus autem si per biennium integrum in officio perstiterit in sequenti Capitulo Definitor eligi non possit. Ad tollendas autem æquiuocationes, declaratur, quod subrogatio Definitoris propriè fit, in casu realis vacantiæ: In absentia tamen, non dicitur propriè subrogatio, sed substitutio. Ibid. nu. 3.

Lectores iubilati; quamuis non assuman-

mantur per electionem, tamen iure Iubilationis poterunt subrogari. Ibidem pag. 198 num.

Ad subrogandum in vacantijs non est attendendum ad annos vacationis, subrogari enim potest, quin sit impletum tempus vacantiæ, ad præscriptum Constitutionum Ordinis. Ibidem pag. 212. numer. 11.

Quando quatuor Definitores præsentes possunt omnes adesse electionibus, & aliqui nolunt conuenire sub aliquo prætextu Sac. Congregatio Episcoporum, & Regularium in vna Mediolanen. pro Reformatis strictioris Obseruantiæ, censuit casum propositum non comprehendi sub dispositione Constitutionum Reformatorum cap. 8. num. 51. quoad prætensam subrogationem. Die 6. Augusti 1655. Et ideò nullam fieri debere subrogationem, sed procedere ad electionem, prout actum fuit in illa Prouincia.

In Reg. fol. 197.

Syndicus, siue Procurator.

SVMMARIVM.

Gaudent priuilegio exemptionis fori, & solum conueniri possunt coram Iudicibus Conseruatoribus, nu.1.

Quod quidem priuilegium confirmatur per Decreta Sacrarum Congregationum, nu.2.

Vni tantum Procuratori pro quolibet Conuentu extenditur priuilegium, nu.3.

De modo, quo Fratres, & Superiores cum Procuratoribus se habere debent, nu.4.

1 SYndici, & Procuratores Fratrum Minorum Regularis Obseruantiæ Sancti Francisci, ac Monialiũ Sanctæ Claræ gaudent priuilegio exemptionis fori, & solum conueniri possunt coram Iudicibus Conseruatoribus illorum Conuentuum, quorum Syndici, aut Procuratores fuerint ex concessione Clementis Papæ Septimi. Dum consideramus, &c. quod quidem priuilegium adamussim obseruatur in statu Ecclesiastico, prout conspicitur in folio, in Typographia Reuerendæ Cam. Apostolicæ Romæ impresso, vna cum tribus Decretis, pro Obseruantia Bullæ, relatis etiam in compendio Turani, Quibus addo responsionem sequentem, videlicet.

Foris.
All'Illustre, e molto Reuerendo come Fratello il Sig. Gouernatore di Campagna.
Frosinone.

Intus.
Illustre, e Molto Reuerendo come Fratello.

2 MEntre nella deputatione di Sindico del Conuento di S. Francesco di Sezze, fatta in persona di Leonardo Neri, si sia seruata la forma della Bolla di Clemente Settimo, V. S. farà, che'egli goda del priuilegio, e non sia astretto all'essercitio della carica di Depositaria per la quale è stato imbossolato in quella Terra, e Dio la prosperi. Roma 7. Luglio 1660.

Come Fratello
F. Card. Chigi.

Cesare Rasponi Secr.

In Regesto fol. 372.

3 Verum tamen obseruare debent Superiores, quod Bulla concedit Priuilegia fori, vni tantum Procuratori illius loci, in cuius Territorio situs est Conuentus, & non alijs diuersorum locorum, quamuis nominentur Procuratores Fratrum, quod obseruari mandauit prædicta Congregatio de Bono Regimine die 27. Nouemb. 1650. Ea propter non debent concedere Patentes Procuræ cum Priuilegio fori pluribus Benefactoribus pro eodem Conuentu, cum sit contra mentem Bullæ, & Priuilegij.

De modo, quo Fratres, & Superiores cum Procuratoribus se habere debent.

FRatrum Procuratores, siue Syndici, cum ad recipiendas, & expendendas pecunias, pro eis depositas, & deputatas, non ipsorum Fratrum, sed Sanctæ Sedis Apostolicæ auctoritate instituantur, nullo modo interposita persona, aut esse, aut dici possunt, nam interposita persona dicitur, quæ priuata Fratrum auctoritate, siue temeritate potius instituitur, ideò in receptione, & dispensatione cuiuslibet eleemosynæ pecuniariæ, Procuratoris huiusmodi opera vti, non est contra puritatem Regulæ, sed magis secundum puriorem eius obseruantiam.

Verumtamen vt ipsorum Procuratorum opera, Fratres, eorumque Superiores licita, & tuta conscientia vti possint, & valeant, hæc exactè, & diligenter seruanda sunt.

In primis Procuratores admoneri debent, quod omnis eleemosyna pecuniaria, oblata, procurata, vel relicta Fratribus, quoad proprietatem, & dominium ad Sanctam Romanam Ecclesiam pertinet, vel do nec in vsus Fratrum consumpta non fuerit, ad donatores ipsos.

Secundò, quod eam custodire debeant, vt cum necesse fuerit, iuxtà dantium,

vel

vel Ecclesiæ expressam, aut interpretatam voluntatem, in fratrum necessitates expendant, quas Superiori significauerint: Caueant tamen Superiores, ne tanquam Domini pecunias expendi præcipiant, sed vt pauperes eleemosynam petentes, Syndicos rogent, vt expositis necessitatibus succurrere velint.

Tertiò, quod etiam de rebus, quas vendi, & commutari oportuerit, & pretium in necessitate Fratrum de voluntate Superiorum conuerti, id nomine dantium, vel Sedis Apostolicæ faciant.

Quartò si contingat, ad subleuandum fratrum necessitatem Conuentus debitis grauari, de eleemosynis, quæ fratribus aduenerint, debita ipsa soluere, & creditoribus satisfacere poterunt.

Quintò non existentibus apud Syndicos eleemosynis si cogantur Fratres debita soluere, rogentur Procuratores, vt tamquam amici spirituales, ea soluere velint, suas pecunias ex futuris eleemosynis recepturi, quamuis Fratres, nec mutuum accipere, nec debita ciuili obligatione contrahere possint; attamen dicere eis poterunt, quod de congestis eleemosynis soluere, & satisfacere conabuntur.

Demum caueant Fratres, ne computum iuridicum, tanquam Domini, à Procuratoribus exigant, sed tantummodò ad experiendam fidelitatem ipsorum, ad quam exhortandi sunt, valeant cum eis compumtum naturalem facere: vnde necessitas Fratrum possit etiam manifestè constare.

In

In Constitutionibus Generalibus Ordinis cap. 4. §. 2. pag. 83.

Tertiariæ.

SVMMARIVM.

Confessarij Regulares, nisi sint admissi ad audiendas sæcularium Confessiones, non possunt audire Tertiarias, nu. 1.

Gaudent priuilegijs Ordinis, cuius Tertiæ Regulæ habitum deferunt, & sunt exemptæ à Iurisdictione Ordinarij, nu. 2.

Sepeliri debent in communi sepultura Tertiariorum, sin minus in Parochiali Ecclesia, num. 3.

Superiores ad huiusmodi habitum mulieres recipere possunt, cum conditionibus requisitis, num. 4.

Tertiariæ non debent deferre velum super caput, nec pastorale, vulgò sottogola, numer. 5.

Tertiariæ collegialiter viuentes non tenentur supradictis Decretis, num. 6.

Tertiariæ Comam nutrire nequeunt, nu. 7.

Fratres Capuccini quomodo Tertiarias admittere possunt, nu. 8.

De-

Decretum super statu Mulierum Tertij Ordinis in priuatis Domibus degentium, illarumque admissione, ac ab Ordinario exemptione.

SAcra Congregatio Cardinalium, negotijs Episcoporum, & Regularium præposita, ad tollendas omnes contentiones inter Episcopos, & Superiores Regularium super immunitate, & exemptione Tertiariarum, quæ in domibus priuatis degunt, vulgò Bizzoche, seu alio quouis nomine nuncupatarum. In primis, & ante omnia in memoriam reuocat ea, quæ Sacra Congregatio Card. Conc. Trident. Interpretum in eandem sententiam respondit, videlicet.

1 Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum sæpius respondit minimè posse Sacerdotes Regulares Mulierum Tertij Ordinis, quas de pœnitentia, vel Bizzocas vocant, Confessiones Sacramentales audire, nisi fuerint ab Ordinario approbati ad Confessiones personarum sæcularium audiendas, quemadmodum, nec posse illis Sacrosanctum Eucharistiæ Sacramentum administrare in die Paschatis Resurrectionis Sanctissimi Domini Nostri Iesu Christi.

2 Verum quoad sepulturam, atque

alia

alia priuilegia, Fratres Tertiarios mantellatos, Corrigiatos, aliosque similes. Ità demum ordinis, cuius Tertiæ Regulæ habitum assumpserunt Priuilegijs potiri, & ab Ordinarij Iurisdictione exemptos esse, si viri collegialiter viuant, seu cum Claustralibus habitent, mulieres Virginalem, seu cælibem, aut castam vidualem, expresso voto, & sub dicto habitu vitam traduxerint, quemadmodum cauetur Constit. Concil. Lateranen. sub Leone Decimo, quæ habetur sess. 11. in fine. Hoc autem voto mulierum alia duo, scilicet Paupertatis, & Obedientiæ nequaquam includi, quinimò huiusmodi mulieres, si vitam virginalem, aut cælibem simpliciter, expresseque vouerint, etiam in consanguineorum, & affinium suorum, aut proprijs domibus, vel seorsum habitantes, supradictis priuilegijs Ordinis, cuius Tertiæ Regulæ habitum deferunt, exemptioneque ab Ordinarij Iurisdictione frui debere, vt idem Leo postea declarauit constitutione edita die prima Martij 1518. An autem prædictæ qualitates in huiusmodi Tertiarijs concurrant Ordinarij loci esse iudicium.

3 Præterea si contingat aliquas ex prædictis Tertiarijs sine sepulturæ electione decedere, eas si decedentes ita demum in Ecclesijs Ordinis, cuius habitum assumpserunt, si in ipsis earum communis sepultura reperiatur; sin minus in Ecclesijs Parochialibus sepeliendas esse, decernit.

4. Su-

4 Superioribus autem Regularibus sufficienti facultate ad id à Sede Apostolica suffultis (Capuccinis exceptis) liberè mulieres ad huiusmodi habitum recipere, atque ad ipsos vestiendi eas officium pertinere: Non autem ad habitum admittendas, & recipiendas esse, nisi probatæ vitæ, ac bonis moribus præditas, atque in ætate saltem quadraginta annorum constitutas, quæ de proprio habeant, vndè sufficienter viuere possint, & non cum alijs viris, quàm cum consanguineis, vel affinibus in primo tantum gradu sibi coniunctis cohabitent, & ab Ordinario loci, licentia prius impetrata, quo nō aliter eam concedat, nisi de prædictis præuio examine diligenti sibi constiterit.

5 Verum in huiusmodi habitu concedendo, & respectiuè deferendo omninò à velo supra caput, quod suprictum vocant, & à pectorali, quod vulgò dicitur, sottogola. & à patientia abstinendum esse quinimò eas, quæ supradicta tria, vel aliquod ipsorum deferre depræhensæ fuerint, illa dimittere, etiam per censuras Ecclesiasticas ab Ordinarijs locorum compellendas esse decernit.

6 Supradictis verò Decretis mulieres Tertij Ordinis, quæ collegialiter viuunt non compræhendi, quinimò eas dispositioni Constitutionis Pij Quinti æditæ Romæ anno 1566. 4. Kalen Iulij, quæ incipit, Cura Pastoralis, &c. penitus subiacere expresse declarant. Non obstan.

qui-

quibuscumque in contrarium facientibus. Dat. Romæ 20. Decembris 1616.

Antonius Card. Saulius.

Loco † Sigilli.

V. Theatin. Sec.

7 Tolerari non debet, quod Tertiariæ, licet domi viuentes, comam nutriant, cum habitus indecentia, & scandalo populi, ità mandauit Sacra Congregat. Episcop. & Regularium. Die 4. Augusti 1625. Otranto, Fioscul. Nicol. verbo Tertiariæ, num. 9. & 10,

8 Cum alias à Sacra Congregatione Episcop. & Regular. Decretũ emanauerit super habitu, & qualitatibus Tertiariarum (prout supra num. 4) in quo inter alia cauebatur, vt Superioribus Regularibus, sufficienti facultate, ad id ab hac Sancta Sede suffulti (Capuccinis exceptis) mulieres, alias iuxtà idem Decretum qualificatas, ad Tertiariarum habitum recipere liceret.

Verum quia Capuccini auctoritate ab hac Sancta Sede, eorum Religioni concessa, priuari, ac propterea in inuidiam apud bonos trahi, conquerebantur, Illustrissimi eiusdem Sacræ Congregationis Patres, eisdem Capuccinis, priuilegijs circa præmissa eis quomodolibet competentibus, vti, & frui licere, Decreto huiusmodi non ob-

obstante, censuerunt; Dummodò mulieres ad Tertiariarum Capuccinarum habitum admittendæ, ad formalem materialemque eiusdem Religionis habitum, & seruato in reliquis omnibus eodem Decreto, admittantur. Die 31. Ianuarij 1620. Flosc. Nicolij, vbi supra, & in Regesto huius Sac. Congreg. fol. 383.

Tertiarij.

SVMMARIVM.

Viuentes in Congregatione sunt verè Religiosi & fruuntur priuilegijs Fratrum Minorum, num. 1.

Tertiarij viuentes in proprijs domibus non sunt verè Religiosi, nec gaudent priuilegijs, num. 2.

Fruuntur tamen Indulgentijs Chordigeris concessis, & alijs bonis spiritualibus Ordinis Minorum, num. 3.

Tertiarij Conuentuum dummodo emittant Professionem, gaudent priuilegijs fratrum Minorum. Formula professionis eorumdem, num. 4.

1 HViusmodi Tertiarij sunt in duplici differentia, nam alij sunt in Congregatione viuentes, suntque verè, & propriè Religiosi, tria vota essentialia profitentes, & gaudent omni exemptione à iurisdictione Ecclesiastica, fruunturque omnibus gratijs, & priuilegijs ipsorum Fra-

Fratrum Minorum per Bullas Pij V. & Gregorij XIII. Hieron.Rodr. V.Tertiarij nu.1.resol.136.

2 Alij verò Tertiarij sunt, qui viuunt extra Congregationem in suis proprijs domibus, & hi non sunt verè, & proprie Religiosi, vtpotè qui non emittunt tria vota essentialia, eorum tamen Institutum potest dici Ordo, seù quidam modus bene viuendi, ab Ecclesia approbatus. Huius Tertij Ordinis auctor, & Institutor fuit B.Franciscus, qui licet eius fratribus aliquam certam Regulam non tradiderit, aliquas tamen leges circa conuersationem vtriusque hominis eis præfixit, quas in vnum collectas, & moderatas, ac in formã Regulæ redactas, obseruandas tradidit, & confirmauit Nicolaus IV. & approbarunt alij Pontifices, Rodr. ibid.

3 Huiusmodi Tertiarij extra Claustra viuentes, reputantur pro merè sæcularibus, subditi in omnibus potestati sæculari, & Ecclesiasticæ, vt constat ex Constitutione Leonis X. in Concilio Lateranensi, & non gaudent priuilegijs Fratrum Minorum, nec priuilegio Canonis, si quis suadente. Sed tantum de Indulgentijs Chordigeris concessis à Paulo V. & de alijs bonis spiritualibus totius Ordinis Minorum. Si habent sepulturam communem pro huiusmodi Tertiarijs vtriusque sexus, ibi sepeliendi sunt, alias in Parochiali, sicut cæteri sæculares, prout in præfato Decreto nu.3. decisum est.

4 Demum ex Decreto Concilij Lateranensis...

tera-

teranen. sub Leone X. supra relato, & ex Sacra Congregatione Episcoporum, & Regularium Tertiarij viuentes, seruientes & habitantes cum claustralibus gaudent eorum priuilegijs dummodò professionem emittant, Cuius formula est.

IO Frà N. faccio voto, e prometto à Dio Onnipotente, & alla B. Vergine Maria, & al Beato Francesco, & à tutti i Santi, & à Voi Padre tutto il tempo della mia vita osseruare la Regola de Frati di Penitenza, dalla Santità di Papa Nicolò Quarto confermata, osseruando tutti li Comandamenti Diuini, e sodisfacendo alle transgressioni, che contro questo modo di viuere commetterò, ogni volta che per ciò sarò dimandato dal mio Visitatore.

All'hora quello, che lo riceue dica.

ET io se questo osseruarai, da parte di Dio Onnipotente, ti prometto vita eterna. Amen.

Reliqua, quæ pertinent ad sepulturam Tertiariorum, vide supra V. Exequiæ, numer. 6.

Decretum de exemptione Tertiariorum, ac Tertiariarum à Iurisdictione Ordinarij.

5 SAcra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum, respondit Fratres Tertiarios mantellatos, corrigiatos, aliosque similes, ità demum Ordinis, cuius Tertiæ Regulæ habitum assumpserunt, priuilegijs potiri, & ab Ordinarij Iurisdictione exemptos esse, si viri collegialiter viuant, seu cum Claustralibus habitent, & mulieres virginalem: seu cælibem, aut castam vidualem, expresso voto, & sub dicto habitu vitam traduxerint, quemadmodum cauetur in Constitutione Concilij Lateranen. sub Leone X. quæ habetur sess.11. in fine. Hoc autem voto mulierum, alia duo, scilicet Paupertatis, & Obedientiæ nequaquam includi, quinimò huiusmodi mulieres si vitam virginalem, aut cælibem simpliciter, expressèque vouerint, etiam in consanguineorum, & affinium suorum, aut proprijs domibus, vel seorsim habitantes, supradictis Priuilegijs Ordinis, cuius Tertiæ Regulæ habitum deferunt, exemptioneque ab Ordinarij Iurisdictione frui, & debere, quemadmodum idem Leo postea declarauit Constitutione edita. Die 1. Martij 1518. Quod si Fratres,

tres, Sororesue Tertij Ordinis, quidam: plius prætendant, vigore consuetudinis, posse Ius suum prosequi in iudicio ordinario.

Transitus.

SVMMARIVM.

Transitus ab Obseruantia ad Reformationem, & è conuerso, quomodo faciendus, numer.1.

Adducuntur iura Pontificia, *num.2.*

Transeuntes fruuntur loco, & præcedentia. num.3.

Bulla Greg.XV. Onerosa, &c. in materia de transitu, est abrogata. nu.4.

Circa annum deliberationis quid agendum. num.5.

Duo præcauenda circa Decretum. nu.6.

Pro reditu Reformati *ab Obseruantia primo anno, nondum expleto, requiritur facultas* Protectoris. *nu.7.*

Expleto primo anno, id facere debent in Capitulo Prouinciali, *& exponere se ad annum deliberationis, sicut cæteri transeuntes. numer.8.*

Fratres Tertij Ordinis, quomodo recipiendi? ac etiam Fratres Conuentuales. numer.9. & 10.

Denique in transitu ad arctiorem, debet prius constare de beneplacito recipientis, numer.11.

1 Circa Transitum Fratrum ab Obseruantia ad Reformationem, & è conuerso; obseruandum, quod Praxis Curiæ Romanæ talis est, videlicet, quod huiusmodi Transitus ab Obseruantia fiat in Capitulo, aut Congregatione, de licentia vtriusque Prouincialis, vel Ministri Generalis. Transitus verò à Reformatione debet quidem fieri in Capitulo, aut Congregatione, sed de consensu tantum Ministri Prouincialis, ac Definitorij Reformatorum, prout in Bullis Pauli Quinti, & Vrbani Octaui quarum tenores sunt, videlicet.

2 Paulus Papa V. &c. Postulat Apostolici muneris ratio &c. & infra § 6.

Rursus quotiescumque aliquis ex Fratribus Reformatis ob infirmitatem, vel aliam legitimam causam à Reformatione exire, & ad Familiam transire voluerit, in Capitulo, aut Congregatione Prouinciali, de consensu Custodis, & maioris partis Vocalium Custodiæ illi concedatur. Et eorumdem consensu, necnon Ministri Prouinciæ Fratres de Familia ad Reformationem poterunt migrare. In Bullario Cherub, tom. 3. pag. 218. Hic aduertendum, quod illa verba (& maioris partis Vocalium Custodiæ) loquuntur de Patribus Definitorij, prout vsus semper recepit, & non de Vocalibus Capituli Prouincialis, quia si simpliciter intelligerentur, prout sonant, sequeretur, quod in Congregatione intermedia, in qua non concurrunt Vocales non posset fieri transitus,

situs, quod non est dicendum.

Vrbanus verò VIII, Iniuncti nobis &c. §.16. Quodque Reformati prædicti possint etiam transire ad Obseruantes, ex causis in Constit. fel. rec. Pauli Papæ V. hac super re emanata, expressis. Et sic transeuntes, nequeant ab Obseruantibus reijci, earumdem tenore præsentium statuimus, volumus, & ordinamus. Die 12. Maij 1639.

Deinde per aliam Constitutionem, quæ incipit, Religiosos viros &c. infrà. Ad hæc, vt de cætero Fratribus de Familia nuncupatis, dicti Ordinis, transitus ad Fratres Reformatos eiusdem Ordinis non concedatur, nisi in Capitulis, seù *Congregationibus* Prouincialibus, cum consensu vtriusque Ministri Prouincialis, vel *Ministri* Generalis, & quoad eos, qui à Fratribus Reformatis huiusmodi ad illos de Familia transire voluerint, fel. record. Pauli Papæ V. prædecessoris nostri, ac nostrarum in simili forma Breuis hac super re aliàs emanatarum literarum forma omnino seruetur, Apostolica auctoritate, tenore præsentium statuimus, mandamus, & ordinamus.

3 Hæc sunt iura Apostolica pro Fratribus, ab vna ad aliam Familiam, transeuntibus ordinata, quibus contrariari non potest: & sic transeuntes, in sua quisque Prouincia, fruuntur loco, antianitate, præcedentia, ac præeminentia etiam in iure subrogandi, si fuerint Patres Prouinciæ, quia inter vtramque Familiam non

admittitur diuisio Prouinciæ, quamuis moderetur à diuersis Prouincialibus; mandauit enim Vrbanus Octauus, Iniuncti nobis, &c. §. 3. Quod Custodiæ Reformatæ in Prouincias erectæ, retineant proprium nomen, addito solummodo quod sint Reformatæ.

4 Igitur huiusmodi praxis obseruanda est circa transitum, & non est attendenda Constitutio Gregorij Decimiquinti, Onerosa, &c. die prima Septembris 1621. edita, pro bono regimine Reformatorum, quia reuocata est ab Vrbano Octauo (maximè § 2. vbi ait, quod Reformati non habeant amplius aliquam dignitatem, seu officium inter Fratres de Familia.) Romanus Pontifex. Anno Primo. Et §. 3. & 4. vbi ait, quod Fratres de Familia transeuntes ad Reformatos non possint habere aliquod officium, seu dignitatem, nisi per sex annos, inter eos permanserint, & quod Reformati transeuntes ad Familiam adducant rationes in Capitulo, seu Congregatione propter quas velint ad Familiam transire, quibus assignetur annus ad deliberandum, quo elapso, præcludatur eis transitus. Quæ omnia fuere abrogata ab eodem Vrbano Octauo, in præfatis Constitutionibus Iniuncti nobis, & Religiosos viros, ac etiam à Congregatione deputata super statu Regularium 1628.

Circa annum deliberationis.

5 SAcra Congregatio à Sanctiss. D. N. Vrbano Consultationibus Fratrum Minorum de Obseruantia Sancti Francisci Cismontanæ familiæ præposita, censuit.

Vt qui ad Reformationem transierit, annum vnum à die suæ receptionis computãdum, ad deliberandum habeat, an in illo statu velit remanere, quo anno expleto, superior Reformatorum, Custos videlicet, vel Prouincialis ad Conuentum, in quo dictus Frater de familia commoratur, se transferat, ibique simplicem informationem à Guardiano, vel alio Superiore locali à Discretis Conuentus, & ab aliquo Patre principaliori, vel antiquiori, qui ibi reperiatur, fideliter capiat, de vita, & moribus supradicti Fratris, & si cognouerit eum bene vixisse, ac statui, & professioni Reformatorum se conformasse, ipsum ad Reformationem incorporatum declaret, & huiusmodi incorporationem in libro Custodiæ diligenter notet.

Quod si id per se ipsum personaliter facere nequeat, alium substituat, qui id exequatur, dummodò non sit de familia illius Conuentus, in quo Frater in Reformatione incorporandus, reperitur. Romæ 14. Iunij 1628.

F A.Card.S.Honuphrij.

Loco † Sigilli.

P.Fagnanus Secr.

In hoc Decreto, duo prænotanda sunt primum, quod Annus deliberationis fiat in vno tantum Conuentu. Secundum, quod si Frater non admittatur ad Reformationem, vel si sponte retrocedere velit, non indiget alia facultate, quam Prouincialis Reformati, qui eum ad Ministrum de Obseruantia remittere debet, sic declarauit Dominus Fagnanus hoc anno 1663. 10 Augusti.

7 In transitu verò Fratris Strictioris Obseruantiæ ad Familiam non præscribitur annus deliberationis, quapropter si anno nondum expleto voluerit redire ad Reformationem, indiget maiori facultate, quia habetur quodammodo pro admisso, prout in sequenti exemplo.

Essendo passato dalla Riforma alla Fameglia con la debita licenza il P. Costantino da Voghera della Prouincia di S. Diego, volendo far ritorno alla Riforma, prima che fosse compito l'anno, ne diede memoriale al Reuerendissimo Commissario Generale P. Benigno da Genoua, il quale d'autorità dell'Eminentissimo nostro Protettore il Sig. Cardinal Barberino lo reincorporò alla medesima Riforma. Die 30. Ianuarij 1642. In Regesto Sac. Cong. Reg. fol. 164. At expleto primo anno, si tentat redire ad Reformationem, id facere debet in Capitulo, aut Congregatione Prouinciali, & exponere se ad annum deliberationis, sicut, & cæteri transeuntes, prout supra dictum est.

Fra-

Fratres Tertij Ordinis.

9 FRater Paulus à Palo Tertij Ordinis petijt transire ad Fratres Minores Regularis Obseruantiæ, & Sacra Congregatio remisit illum ad Reformatos, prout in sequenti Decreto.

Eminentissimi, e Reuerendissimi Signori.

Frà Paolo di Palo del Terzo Ordine di S. Francesco della Prouincia di S. Angelo Gargano, e Napoli, doue al presente habita, espone humilmente all'EE. VV. come desidera per maggior sua deuotione passare ad vna Religione più stretta, però supplica humilmente l'EE. VV. à degnarsi farli gratia di concederli licenza di passare alli Padri *Minori* Osseruanti di S. Francesco nel Monastero di Santa *Maria* de la Noua di Napoli, doue spera con maggior feruore seruire à S. *D.* M. Che &c. Quas Deus &c.

Sacra Congregatio Cardinalium negotijs Regularium præposita, Procuratoris Generalis Ordinis huiusmodi relatione, & consensu attentis, censuit Oratori facultatem dumtaxat esse concedendam transeundi ad Fratres Strictioris Obseruantiæ Sancti Francisci, prout præsentis Decreti virtute concedit; dummodo idem Orator melioris vitæ feruore sit ductus, non autem alicuius criminis perpetrati pœnam euasurus, beneuolos inueniat receptores,

coram Prouinciali, & Diffinitoribus Prouinciæ suæ se sistat, & coram eis (Prouinciali Capitulo non expectato (ser.seru. incumbentia probet; & vbi opus fuerit, seruetur forma præscripta in Constitutione fel.record. Sixti V. super transitu huiusmodi edita, vtaturque præsenti gratia intra duorum mensium spatium, aliàs nulla sit ipso facto. Romæ die 7. Decembris 1629.

Fr. Antonius Card. S. Honuphrij.

In Regesto huius Congr. fol. 127.

Fratres Conuentuales.

10 MInores Conuentuales possunt transire ad Obseruantes, & Reformatos, dummodò beneuolos inueniant receptores, & faciant Nouitiatum, iuxtà Iuris communis dispositionem, in cap. licet de Regularibus petita prius licentia, etiam non obtenta Superioris Generalis, vel Prouincialis. H. Rodr. de Transitu ad aliam Religionem, num. 55. & 57. In Constitut. Generalibus Ordin. pag. 37. num. 23.

Transitus vlterius non conceditur ad arctiorem Religionem, nisi prius Superiori legitimè constiterit Religionem paratam esse illum recipere, qui licentiam petit, tuncque Regularis recta via se transferat ad arctiorem. Sacra Congregatio Con-

Concilij in Decretis de Regularibus eie-ctis, & apostatis §. 3. Die 21. Septembris 1624.

Vacantia.

SVMMARIVM.

De tempore, quo durare debent officiorum vacantiæ in Ordine nostro, nu. 1.

De officijs, in quibus non interceditur tempus vacationis, nu. 2.

In Prouincijs strictioribus dispensatur tempus sexennij in electionibus, nu. 3.

Duo Prouinciales fuerunt reelecti, expleto tantum triennio, nu. 4.

Responsiones Sacræ Congregationis pertinentes ad vacantiam officiorum, videlicet.

1. *Quod ex* Prouinciales, *nisi expleto triennio vacationis, non possint eligi in Vicarios, aut Commissarios* Prouinciales.
2. *Quod renunciationes* Patrum *non fiant, nisi cum expressione causæ à Definitorio approbandæ.*
3. *In casu suspicionis Definitorum, quando est proferenda sententia, seruetur ius commune, nu. 5.*

De tempore, quo durare debent officiorum vacantiæ.

1 VT Minister Generalis possit eligi in Ministrum, aut Commissarium Generalem debet vacare per sexdecim annos.

Vicarius Generalis, qui minus biennio functus est officio Vicariatus, nullum privilegium habebit, eligi tamen poterit in Ministrum, & Commissarium Generalem.

Commissarius Generalis Familiæ eligi non potest in Ministrum Generalem, nisi per sexdecim annos vacauerit.

Vicecommissarius Generalis si biennio functus est officio suo, gaudet priuilegijs Patrum Ordinis, & Discretorum Familiæ.

Si verò minus biennio exercuerit officium Vicecommissariatus Generalis Familiæ, nullum priuilegium habebit; eligi tamen poterit in Ministrum, & Vicarium Generalem Ordinis.

Procurator, & Commissarius Romanæ Curiæ non possunt continuare in suo officio, nec eligi in Ministros, aut Commissarios Generales, nisi per sexdecim annos vacauerint: Sicut etiam Secretarij Generales Ordinis, iuxta Breue Vrbani Octaui.

Ministri Prouinciales non possunt reeligi in Ministros, nisi per sexennium vacent.

cent, numerandum ab expletione officij. neque in Vicarios Prouinciales, nisi triennio vacauerint.

Sexennium huius vacantiæ non est Physicum, sed morale, itaut duæ electiones Ministri Prouincialis interueniant ab absolutione sui officij; etiamsi intrà quinquennium fiant.

Custodes, & Definitores necessario vacare debent per sexennium, vt dictum est, eodem modo computandum.

Definitor subrogatus, biennio durans, nisi sexennio vacet, non potest eligi in Definitorem; si verò minus biennio subrogationis, & aliàs sit extra sexennium, eligi poterit.

Guardiani necessario vacare debent per vnum annum: si in Capitulis creantur, durant à Capitulo in Capitulum, si extra Capitulum fiant, solum per triennium physicè durant.

Reeligi non possunt Guardiani etiam in alio Conuentu, nisi vacauerint per annum, aliter electio erit nulla, reuocata quacumque Constitutione, qui quidem annus non minor decem, aut vndecim mensium sit.

Non poterit Guardianus remanere Præses in capite eiusdem Conuentus, vbi fuit Guardianus.

Confessores, & Vicarij Monialium non possint durare vltra triennium in eodem Conuentu: nec denuo institui possint, nisi triennio vacauerint.

Insistere officijs, quibuscumque per

interim, & Vicariatum tam paruo tempore, quo non perueniatur ad gaudendum priuilegijs officiorum, non impedit electionem ad idem, vel simile officium, quia si administratio officij non proficit inseruienti, idem est parum inseruire, ac nihil inseruire. In Constitutionibus Generalibus Ord. cap. 8. pag. 211.

De officijs, in quibus non interceditur tempus vacationis.

1 MInistri Prouinciales in Capitulis in quibus suum complent officium possunt eligi in Custodes Vocales, quod vetitum non est.

Custodes Vocales immediatè eligi possunt in Prouinciales, aut Guardianos. Definitores in Capitulo, in quo explent Definitoriatum, possunt eligi in Custodes, aut Prouinciales absque vlla vacatione, quia nulla adest prohibitio. Tolet. 1658.

3 Obseruandum est, quod in Prouincijs strictioribus, in quibus non reperiuntur saltem septem Fratres, inter quos electio cadere valeat, possunt etiam reeligi reliqui, qui per solum triennium vacauerint, prout in sequenti Decreto, videlicet.

Cum à Sacra Congregatione S.R.E. Cardinalium negotijs, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita

posita sub die 2.Iunij 1651.fuerit declaratũ Vacationem sex annorum in officijs Ministri Prouincialis Custodis, & Definitoris Fratrum Minorum Sancti Francisci de Obseruantia, aliàs à sanct.memor.Gregor. XV. statutam in suo Breui emanato sub die 22. Februarij 1622. Intelligendam esse à die expleti officij, ne propterea in Prouincijs Strictioribus, in quibus ex Constitutionibus Ordinis duodecim dumtaxat Fratres assignantur, ex quibus Custos, & Definitores actuales sunt eligendi, electiones huiusmodi adeò arctatæ remaneant, vt sufficiens numerus minime superfit ad eas, qua par est libertate peragendas.

Eadem Sacra Congregatio, instante Commissario Generali eiusdem Ordinis decreuit, vt quotiescumque supradictis Fratribus, alijsque altioris Ordinis, quibus, vigore earumdem Constitutionum, ius passiuum ad electionem competit, non supersunt saltem septem, inter quos electio cadere valeat, eo casu, possint etiam eligi reliqui, qui per solum triennium vacauerint. Datum Romæ die 24. Ianuarij 1653.

M.Card.Ginettus.

Loco † Sigilli.

M. Albericius Secr.

In Regesto huius Congr.fol.188.

4 Adest Decretum Sac. Cong. Concilij Tridentini sub die 29. Ianuarij 1627. Quod Regularis Minorum de Obseruantia possit reeligi in Prouincialem, sexennio nondum exacto, in aliena Prouincia, prout in Reg. huius Cong. fol. 45.

Adest, & alia dispensatio inusitata reelectionis in Ministrum Prouincialem Patris Innocentij à Bussolengo, Prouinciæ Sancti Antonij, expleto tantum triennio vacantiæ. In Collectanea Decretorum par. 2. num. 5. fol. 12.

Responsiones Sacræ Congregationis pertinentes ad Vacantiam officiorum.

5 SAcra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium negocijs & consultationibus Regularium præposita, visis infrascriptis dubijs per Ministrum Generalem Ordinis Minorum S. Francisci, tenoris seq. videlicet.

Primo. Summi Pontifices, & præcipuè Paulus IV, & Gregorius XIII. vt certum officiorum in Religione tempus stabilirent eorum perpetuitatem penitus sustulerunt, sed frustra; Prouinciales enim exacto sui ministerij triennio, si contingat successorem discedere à Prouincia, vel e viuis excedere, in Commissarios, seu Vicarios Prouinciales sese assumi procurant, tamersi ad sexennium dignitatibus vacare debe-

deberent, atque adeò non desunt, qui in octo annos, & vltra Ministri, vel Vicarij aut Commissarij Prouincialis titulo prælaturam extendunt; Constitutionum verba pro suo libito interpretantes. Quare vt huiusmodi continuatio euitetur, supplicantur EE. VV. decernere, an, & quanto tempore vacare debeant Ministri, antequam in Vicarios, seu Commissarios, Prouinciales, Vicarij in Ministros, & Vicarij in Commissarios, seu Vicarios Prouinciales eligi possint, vbi dictum munus per duos annos obierint.

Secundo, in quadam Hispaniæ Prouincia, vltimus Prouinciæ Pater, qui vigore Bullæ san. mem. Vrbani Octaui ingrediendi Definitorij facultatem habet, intrare tamen recusauit, cum in finé, vt Patri sibi in primis charo) cuius erat in aliorum defectum subrogari) ad honorem sterneret viam. Defuncto paulò post ex Definitoribus vno, idem Prouinciæ Pater, qui suis iuribus renunciauerat in vacantis locum admitti præsumpsit. Quæritur; an is, qui renunciauit tamquam modernus Prouinciæ Pater subintrare valeat in locum deficientis, cum dubitari possit de collusione?

Tertio, nonnulli Prouinciales eo dominij, & auctoritatis deuenerunt in suis Prouincijs, vt in Definitores suis tantummodo factionibus adhærentes, & plerumque malæ notæ Religiosos, eligendos curent. Vnde consequitur, quod quando in actu Visitationis, errores, & defectus, siue in

Mi-

Ministro, siue in aliquo ex Definitoribus, vel eorum amicis deteguntur, ad debitas pœnas,& punitionem non procedatur,cum ipsorummet Definitorum sit causas iudicare. Propterea EE.VV.declarare dignentur. An stante diffidentia Iudicum possit Generalis addere Diffinitorio, quatuor, vel sex eiusdem, vel alterius Prouinciæ approbatos Patres, qui sint Coniudices in causis taliter inquisitorum, vel potius ad eradicandos huiusmodi abusus excludere à voce passiua Religiosos grauissimis de causis inquisitos: quamuis nondum per sententiam damnatos; Eisdem examinatis,& mature perpensis.

Respondit ad primum. Neque Vicarium Prouincialem in Ministrum, neque Ministrum in Vicarium, vel Commissarium Prouincialem, neque Vicarium in Commissarium, aut Vicarium Prouincialem eligi posse, nisi saltem per integrum triennium ab huiusmodi officijs vacauerit aliter electos, cessare debere à notificatione præsentium.

Ad secundum. Cessiones, seù renunciationes fieri non posse,nisi cum expressione causæ à Definitorio cognoscendæ, & approbandæ. Causa autem semel admissa,ea, que durante, ad huiusmodi officia, neque per electionem, neque per subrogationem, aut quamcumque aliam viam resignantes, seu cedentes assumi posse, aut munia prædicta exercere.

Ad Tertium. Tàm in casu suspicioni Iudicum (quando est proferenda senten-

tia)

cia) quàm in casu publicæ diffamationis Inquisitorum, iuxtà cap. 4. de Accus. (quando causa ante electiones expediri non potest) procedendum esse secundum dispositionem Iuris communis, vbi Constitutio particularis eiusdem Ordinis non prouideat. Romæ 20. Nouembris 1645.

M.Card.Ginettus.

Loco † Sigilli.

H. Archiepiscopus Patracen. Secret.

In Regesto fol.345.

Vicarius Generalis.

SVMMARIVM.

Decedente Ministro Generali è vita, Vicarij Generales durare debent vsque ad nouam electionem.

Eminentissimi, e Reuerendissimi Signori.

PER la morte del Generale dell'Ordine de Minori di San Francesco si dubita se la deputatione fatta da lui delli Vicarij Generali, cosi dell'Osseruanza, come della Riforma, Cismontana, sia spirata. & hauendo i medesimi conforme alle Constitutioni deputato Commissarij, e Visitatori nelle Prouincie, che à Pasqua douranno eleggere nuouo Prouinciale, ven-

vengono alcuni di questi ricusati dai Padri delle medesime Prouincie sotto pretesto di difetto di giurisdittione, e perche se bene le Constitutioni Generali non prouedono espressamente à questo caso, nondimeno la consuetudine ammette, che continuino à gouernare, finche sia fatta l'elettione del nuouo Vicario Generale di di tutto l'Ordine, acciò la Religione non resti senza capo. Il Procurator Generale supplica l'EE.VV. à farne la dichiaratione opportuna con suo Decreto. Che il tutto &c. Quas Deus &c.

Sacra Congregatio S.R.E. Cardinalium negocijs, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, inhærendo prædictæ consuetudini statuit, ac decreuit, eusdem Vicarios Generales Cismontanæ Familiæ continuare debere in suis officijs vsque ad nouam electionem Vicarij Generalis Ordinis, contrarijs quibuscumque non obstantibus. Romæ hac die 4. Decembris 1648.

M. Card. Ginettus.

Loco † sigilli.

H. Archiep. Patracen. Secr.

Vica-

Vicarius Prouincialis.

SVMMARIVM.

Prouinciali in officio decedenti, quid agendum, num.1.& 2.
Conuocentur Patres Definitorij à Patre digniore, numer.3.
Qui, si fraude electionem retardet, puniatur, num.4.
Pater dignior præsideat electioni, nu.5.
Consulat prius Generalem, num.6.
Si sit Definitor, non potest renunciare Definitoriatum, nisi post electionem, num.7.
Vicarius Prouincialis durans per biennium, est Pater, & non potest eligi in Prouincialem, *num.8.*
Vicarius Prouincialis *durat vsque ad Capitulum, num 9.*
Quid agendum si Prouincialis moriatur primo anno sui officij, num.10.
In Vicarium Prouincialem *non reeligatur, qui per triennium non vacauerit, n.11.*
Vicarius Prouincialis vltra tempus Capituli protendi non potest, num.12.

1 SI Minister Prouincialis in officio moriatur, Guardianus Conuentus, vbi eum decedere contigerit, vna cum Secretario illius, scripturas ad Prouinciam spectantes in inuentaria referat, ac minori

nori sigillo Prouinciæ munitas, ad digniorẽ Prouinciæ Patrem, eum scilicet, qui primũ locum vindicat, cum Prouinciæ sigillis fideliter deferant, qui acceptas scripturas simul cum eis recognoscat. Salm. cap. 8. Vallisol. 1593. Rom. 1639.

2 Si verò intra terminos communes duorum Conuentuum Ministrum mori contigerit, Guardianus eius loci, qui aut antiquitate, aut aliqua ratione dignior habebitur, supra ordinata præstabit. Vallisolet. 1593.

3 Dignior verò Pater sine dilatione vlla, debet conuocare omnes Patres, qui sunt de corpore Definitorij, & non alios, ad Conuentum, qui est in corde Prouinciæ, vel ad illum, in quo electio possit fieri secundum Constitutiones Ordinis. Rom. 1651.

4 Si verò dignior Pater fraude retardet electionem, præsenti Constitutione priuatur, per sexennium, iure Patris Prouinciæ, & omnibus prærogatiuis annexis illi dignitati. Rom. 1651.

5 Pater dignior, qui tenet sigilla, debet in electione præsidere cum voce actiua, & passiua (si alias non est inhabilitatus alio iure) loco ipsius Præsidentis, non est subrogandus alius Pater, nam ipse exercet officium dignioris. Rom. 1651.

6 Non est tamen celebranda electio Vicarij Prouincialis, quin prius Superior Generalis moneatur, si contingat adesse in spatio trium Dietarum, hoc est trigin-

ta leucarum computandarum à confinibus Prouinciæ, vbi vacantia contingit, si verò longius distet, non est consulendus Superior Generalis. 1651.

7 Si primus Pater Prouinciæ, etiam inter Reformatos, sit Definitor, & ei ob mortem, vel renunciationem Ministri Prouincialis, vel quacumque alia causa, sigilla Prouinciæ succedant, non poterit renunciare Definitoriatum, ad effectum conuocandi electores, sed bene poterit post electionem Vicarij Prouincialis. Tolet. 1658.

8 Vicarij Prouinciales, qui per biennium completum in officio steterunt, Patrum Prouinciæ priuilegium, & præcedentiam habeant, eos tamen subsequantur, qui Ministri Prouinciales extiterunt. Absoluto tamen Vicariatus officio, in Prouinciales, vel in Vicarios Prouinciales duraturos triennio, nonnisi post triennium eligi possunt, qui verò per biennium integrum non steterunt in officio, nullo gaudent priuilegio, sed absque vllo vacationis interstitio in Ministros Prouinciales eligi poterunt. Rom. 1639. Rom. 1651.

9 Is, qui mortuo Prouinciali, vel quolibet euentu, in Vicarium Prouincialem assumptus est, vsque ad Capituli Prouincialis celebrationem in officio durabit; Capitulum verò Superiorum Generalium arbitrio anticipare poterit, vel prorogari; dummodò tempus à lege præscriptum, non excedatur. *Rom.* 1639.

10. Quod

10 Quod si Ministrum Prouincialem, primo sui officij anno ab hac vita decedere, siue idem officium, ex quauis causa vacare, seu cessare contigerit: Minister Prouincialis tum recens electus, tùm deputatus, vna cum alijs eiusdem Prouinciæ Superioribus, atque officialibus in suis huiusmodi officijs, ad triennium continuet, & continuare debeat, iuxta Constitutionem Apostolicam Vrbani Octaui, Creditum. In Const. Ord. fol. 365.

11 In Vicarium Prouincialem eligi non poterit Minister proximè præteritus: nec qui per biennium extiterit Vicarius prouincialis, nisi triennio vacauerit, alias electio erit nulla. Rom. 1651,

12 Regimen, aut officium Vicarij prouincialis, nullo modo potest extendi vltra illud tempus, in quo Minister prouincialis defunctus debebat finire officium. Rom. 1651.

Demortuo Prouinciali, primo sui officij anno, ac electo Vicario prouinciali, mox petentibus prouinciæ Patribus vna cum Definitorio, potest Generalis Minister, aut Commissarius Generalis indicere Capitulum pro electione noui Prouincialis, iuxta beneplacitum præfati Breuis Vrbani Octaui, cum polleant huiusmodi facultate, & multo magis prouidere potest Sedes Apostolica etiam contradicente Vicario prouinciali nouiter electo. Ita decisum fuit à Sacra Congregatione super Statu Regularium in vna Genuen. pro Reform. 1660.

Sta-

Statuitur, quod Vicarij prouinciales cō-pleto biennio sui officij, no posint in posterum eligi in Definitores, sicuti nec Ministri prouinciales. Rom. 1664.

Si paulò ante Capitulum prouinciale moriatur *Minister*, vel Custos, decernitur, quod ante ipsius celebrationem eligi debeat Vicarius prouincialis, & Custos pro vtraque Famil. Rom. 1664.

Declaratur, quod Vicarij prouinciales, qui per biennium completum *Prouincias* rexerint, gaudeant præeminentijs, & priuilegijs taxatis à Constitutionibus Ordinis. Non possunt tamen in posterum eligi in Definitores, nisi transacto triennio. Rom. 1664.

Statuitur, quod Vicarij prouinciales canonicè electi, debeant, & possint ferre suffragium in Capitulis prouincialibus, & generalibus, tamquam *Prælati* ordinarij prouinciarum, sicuti hucusque in Religione vsu receptum est Rom. 1664.

Vicarius Localis.

SVMMARIVM

Vicarij Conuentuum quomodo, & quando censendi sunt Prælati, num. 1, 2, & 3.

Absente Guardiano habent præcedentiam supra omnes, num. 4.

Vicarij inter Reformatos præcedunt Lectoribus sac. Theologiæ, in vna Tudertina, num. 5.

Vica-

1 VIcarij, qui in Conuentibus non habent Superiores, sunt veri Prælati. Rodriq. tom.2. quæst.20. artic.2. & 3. Suar. tom.4. de Relig. tract.8. lib.2. cap.22. num.6. Peyr. de Prælat. q.1. cap.4. §.4. n.74. Habent enim ordinariam potestatem, & iurisdictionem.

2 Vicarij, qui ponuntur in Conuentibus loco Superioris defuncti, vel priuati, vel absentis per longum tempus, sunt verè Prælati, cum habeant eandem auctoritatem, quam illi, quorum loco ponuntur. Peyrin. loco citato. Subrogatum enim sapit naturam eius, cuius loco succedit, c. maiores de baptis. §. ad id autem.

3 Vicarius absente Prælato locali per vnum diem naturalem, potest concedere facultatem absoluendi à reseruatis; est enim absolutus Superior, habetque administrationem, & potestatem spiritualem: neque Religiosus pœnitens, in malo statu diù detinendus est. Peyr n. tom. 1. priu. in Const. 4. Sixti V. §.6. n.16. Limita in casu, quo Prælatus localis, eodem die, sit reuersus, aut subditus de industria confessionem distulerit ad illum diem. Diana 3.p. tract.2. resol.28.

4 Absente Guardiano extra districtum suæ Iurisdictionis per longum tempus Vicarius Conuentus institutus à Definitorio in omnibus functionibus præcedat omnes in Constitut. Gener. Ord. c. 8. §.44. pag. 206. num.2.

Restat videndum, An Vicarij, inter Reformatos, debeant habere præcedentiam à Le-

à Lectoribus Sacræ Theologiæ, cum series præcedentiæ sit valdè obscura.

Tudertina.

5 IN causa, quæ controuertitur inter Patres Philippum à Spoleto, & Lucam à Parrano SacræTheologiæ Lectores actuales in Conuentu Tudertino Montis Sancti, Prouinciæ Reformatæ Diui Francisci ex vna, & Patrem Marcum à Fratta Vicarium eiusdem Conuentus ex alia, circa punctum præcedentiæ in Refectorio ac publicis functionibus, præsente Guardiano supradicti Conuentus. Nos infrascripti ad Consultationem pro dicta causa specialiter deputati à Reuerendissimo Patre Sebastiano à Caieta huius Cismontanæ Familiæ Commissario Generali, visis, & perpensis rationibus pro vtraque parte adductis, & habita ratione eius, quod in omnibus alijs Prouincijs Reformatis, Conuentibusque & præcipuè in hac Romana seruatur, ex quo videtur colligi posse nostrarum Constitutionum, necnon Bullæ fel.rec. Vrbani Octaui hac de re editæ, interpretatio, & intelligentia his inhærendo. Dicimus, Vicarijs actualiter, etiam præsente Guardiano Conuentus deberi præcedentiã supra Lectores actuales Sacræ Theologiæ, & sic consultamus, & dicimus, saluo semper, &c. In quorum omnium, & singulorum fidem, &c. Dat.

Romæ in Conuentu S. Francisci Transtyb. die 18. Decembris 1657.

Ita censeo

Ego Fr. Franciscus Antonius à Roma Custos Vocalis.

Ita est

Ego Fr Angelus Bergomen. Definitor Generalis.

Ita est

Fr. Siluerius à Podio Fidone Pater Ordinis, & Vicarius Prouincialis.

Ita est

Fr. Ioannes à Pinarolio Procurator Generalis Reformatorum.

Fr. Sebastianus à Caieta Commissarius Generalis.

In Regesto Sac. Congreg. Episcoporum, & Reg. fol. 372.

Votum, seù Vox.

SVMMARIVM.

Vota absentium suppleri non possunt, nec per Procuratorem dari, nu. 1.

Votum sibi nemo dare potest, nu. 2.

In sacris non initiati, Votum habere possunt in Capitulo nu. 3.

Tertia soror germana Monialis non habet vocem in Capitulo, nu. 4.

Aliquando dispensatur, vbi est magnus numerus Monialium, nu. 5.

Moniales Conuersæ in Italia non habent vocem.

cem, secus in Vltramontanis partibus, numer.6.

Vocis priuatio non incurritur, nisi post latam sententiam, nu.7.

Vota in electione Abbatissæ oretenus accipi debent, num.8.

1 ABsentium vota suppleri non possunt, nec alicui suum votum committere, aut per Procuratorem suffragari in Capitulis, vel Congregationibus licet. Triden. sess. 25. cap. 6. Vrban. Oct. Circumspecta.

2 Si quis sibimet in Electionibus votum dederit, voce actiua, & passiua perpetuo priuetur. In Constit. Ord. cap 8. pag. 141. nu. 21.

3 Vocem habere possunt Regulares in Capitulo, sacris non initiati, Sacra Congreg. 10. Ianuarij 1573. apud Bellasium V. Vox, nu. 1.

4 Vocem actiuam, & passiuam non habet tertia soror, nisi post mortem alterius ex primis. Neapoli 22. Iunij 1646. Floscul.

5 Aliquando tertijs sororibus fuerunt voces ex gratia concessæ, maximè vbi magnus est numerus Monialium, Genoua 8. Martij 1606.

6 In Italia Moniales Conuersæ non habent vocem in electione Abbatissæ. Secus in Vltramontanis partibus. Vrbanus Octauus. Exposito nobis. Quod Moniales Conuersæ Ordinis Sanctæ Claræ Parisien. debeant manuteneri in possessione

eligendi Abbatissam, prout in Collectan. Decretorum par 2. fol. 63.

7 Vocis actiuæ, & passiuæ priuatio non incurritur ipso facto in foro conscientiæ, sed post latam sententiam, & commendationem Rodr. tom. 2. qu. 56. Peyrin. de subdito q. 2. § 11.

8 Vota in electione Abbatissarum, vel alterius Superiorissæ possunt per Episcopum, vel Superiorem Regularem, vna cum Vicario, vel alio viro assumpto oretenus accipi. Sacra Congregatio Concilij. Barbosa in summa Decis. Apostolicarum V Votum num. 3. In Constitutionibus Generalibus Ordinis cap. 11. pag. 260. num. 4.

Propositis in Sacra Congregatione Concilij infrascriptis dubijs.

PRimo. An liceat Parochis Ciuitatis Papiensis vigore consuetudinis, aut Constitutionis Synodalis exigere ab Hæredibus Defunctorum, quorum Cadauera in Ecclesijs Regularium sepeliuntur duplicatam eleemosynam, quam cæteroqui soleat exigi.

2 An ab ijsdem Parochis possint cogi Hæredes Defunctorum, vt si quando aliquos Fratres exempli gratia duodecim, vocant ad associandum in funere Cadaueri defuncti, totidem omninò pares numero

Clo-

Clericos sæculares debeant vocare.

Die 12. Decembris 1665. Sacra Congregatio Eminentissimorum S.R.E. Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum, audita Relatione Domini Episcopi Papiensis, & vtraque parte informante, Respondit, Neutrum dictis Parochis licere, saluo tamen iure immemorabilis, coram Iudice probandæ.

A. Card. Celsus Præf.

Loco † sigilli.

C. de Vecchijs Episc. Clus. S.C.C. Secr.

Quod non liceat Fratribus Trinitarijs vti Cappa nigra.

IN Causa Fratrum Prouinciarum Castellæ, Aragoniæ, & Bethicæ Ordinis Sanctiss. Trinitatis Redemptionis Captiuorum super delatione habitus, prætendente, & instante exaduerso Religione Fratrum Prædicatorum, vt inhibeatur Fratribus dictarum Prouinciarum, & Ordinis Sanctissimæ Trinitatis vti Cappa nigra.

Sacra Congregatio Eminentissimorum S.R.E. Cardinalium, negocijs, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, re de mandato Sanctissimi Domini Nostri pluries partibus auditis maturè discussa, & examinata visisque Bre-

nibus Apostolicis, & signanter regesto originali Bullæ san. mem. Clementis IV. quæ incipit; In Ordine vestro; sub Dat. Viterbij vij. Idus Decembris anno 1267. Pontificatus eius tertio, necnon priuilegijs, scripturis, & instrumentis, hinc indè exhibitis, alijsque videndis, ad relationem Eminentissimi Pallotti, censuit, & declarauit non licere Fratribus Trinitarijs, tam dictarum, quàm aliarum quarumcumque Prouinciarum vti Cappa nisi albi coloris, excepta tantum Prouincia Castellæ, in qua ad præscriptum litterarum Apostolicarum Sacræ Pœnitentiariæ sanct. mem. Pij IV. sub dat. Romæ v. nonas Iulij, Pontificatus eius anno primo, licere vti Cappa coloris bruni, eius nimirum, qui in illis partibus vulgò dicitur Buriel, non autem nigri coloris; & ad tenorem huius Decreti corrigendas esse regulam, & Constitutiones dicti Ordinis Sanctissimæ Trinitatis respectiuè in locis, textibus, Capitulis, & Declarationibus, in quibus tractatur de vestimentis Fratrum. Et ità illarum vigore declarat, ac decernit, seruarique mandat, ac præcipit, in contrarium deductis, etiam speciali expressione dignis, non obstan. quibuscumque. Vt autem earumdem præsentium exequutioni firmius consulatur, eadem Sac. Congregatio committit, & iniungit Ordinarijs locorum, vt quoties pro parte dictæ Religionis Prædicatorum fuerint respectiuè requisiti, seu quilibet eorum fuerit requisitus, Fratres dicti Ordinis Sanctissimæ

Trinitatis, qui Cappam nigri coloris, seu alias contra præsentis Decreti formam, deferre præsumpserint, ad ipsam deponendam per censuras Ecclesiasticas, aliaque iuris, & facti remedia omni appellatione postposita (inuocato etiam, quatenus opus sit, brachij sæcularis auxilio) per se, vel per alios cogant, & compellant. Et facta de præmissis relatione eidem Sanctissimo Domino Nostro, Sanctitas Sua Decretum huiusmodi approbauit, & iuxtà illius tenorem fieri, & exequi mandauit. Romæ 16. Decembris 1665.

M. Card. Ginettus.

Loco † sigilli.

B. Episc. Camer. Secr.

FINIS.

BVLLAE ET BREVIA

Per extenſum poſita in hoc THEATRO.

Ex LEONE X.

INtelleximus, Declarat Chriſtifideles Miſſas audientes in Eccleſijs Mendicantium, ſatisfacere præcepto Eccleſiæ. fol.315. numer.1.

Ex CLEMENTE VII.

Nuper. Quod in materia legatorum perpetuorum de quibus Fratres Minores de Obſ. non ſunt capaces, poſſint ſe componere cum hæredibus mediante Syndico Apoſtolico, fol.291.num.3.

Ex PIO V.

Decet Romanum Pontificem. Declarat mulieres poſſe comitari Proceſſiones per intus clauſtra Monaſteriorum, fol.114.n.3.

Ex SIXTO V.

Cum à prima; Indulgentia Plenaria pro Visitantibus Ecclesijs Fratrum Minorum in festiuitatibus Sanctorum Francisci, & Antonij de Padua, Bonauenturæ, Ludouici, & Claræ. fol. 360.

Ex GREGORIO XV.

Splendor paternæ. Indulgentia Plenaria in Ecclesijs Fratrum Minorum de Obseruantia, & Reformatorum vbique terrarum pro festo Portiunculæ. 363.

Ex VRBANO VIII.

Ex iniuncti. Confirmat concessiones domorum Regularium de Obseruantia Fratribus Reformatis S. Francisci quomodolibet factas. fol. 218.

Admonemur. Contra Superiores Ordinis concedentes, & contra Fratres conquirentes fauores extra Ordinem. 33.

Religiosos viros. Quod electiones Prominiſtrorum, Custodum, & Guardianorum fiant per sec. suffragia. 270.

Cum sicut. Ne Parochi plus percipere possint in sepulturis, quæ fiunt in Ecclesijs Regularium, quam in eis, quæ fiunt in proprijs. fol. 498.

Cum

Ex INNOCENTIO X.

Ex ALEXANDRO VII.

DECRETA VISITATIONIS APOSTOLICAE

Per extensum posita.

DECRETA S. OFFICII.

Per extensum posita.

DECRETA CONGREGATIONIS CONCIL. TRIDENT.

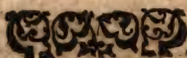
Per extensum posita.

DECRETA SAC. CONGREGAT. EPISCOPORVM, ET REGVLAR.

Per extensum posita.

Con-

DECRETA CONGREGATIONIS SAC. RITVVM.

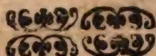
Per extensum posita.

non

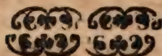
DECRETA SACR. CONGREGAT. DE PROPAGANDA FIDE.

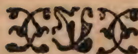
Per extensum posita.

DECRETA
CONGREGATIONIS FABRICAE S. PETRI.

Per extensum posita.

ADDITIO
IN
THEATRVM
REGVLARIVM.

Reu. P. ANGELI AVDAE à Lantuſca.

In qua inſerta fuere ab eodem Auctore, nonnullæ Conſtitutiones Apoſtolicæ, necnon ſtatuta nouiſſima præteriti Capituli Generalis 1664. ac plurima Decreta, iam publicata, & alias impreſſa, quorum ſeries in ſequenti Elencho elucet &c.

FR. Bonauentura Caballus Ord. Minor. Strictior. Obseru. S. P. N. Francisci, Sac. Rituum Congreg. Consult. & in hac Cismontana Familia Obseru. & Reformator. Commissarius Generalis, & seruus. Dilecto nobis plurimum in Christo P. Fr. Angelo de Lantusca Prouinciæ nostræ Reformatæ Romanæ Cōcionatori, ac Lectori salutem.

Cum iuxtà Apostolicas, nostrique Ordinis Constitutiones reuisa, & approbata fuerit Additio in *Theatrum Regularium*, per te collectum, tenore præsentium facultatem tibi impartimur, vt seruatis seruandis illam Typis mandare possis, & valeas. Dat. Romæ ex Aracœli die 26. Ianuarij 1616.

Fr. Bonauentura Caballus Comm. Gen.

Loco † sigilli.

De mandato S. P. Reuerendiss.
Fr. Io. Iacobus à Roma
Secr. Gen.

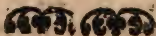
Imprimatur, si videbitur à Reuerendissimo P. Magistro Sac. Pal. Apost.
I. Archiep. Vrbinaten. Vicesg.

Imprimatur
Fr. Hyacinthus Libellus *Magister* Sacri Pal. Apost. Ord. Præd.

Elen-

ELENCHVS Rubricarum.

A.

BVLLÆ, ET BREVIA

Per extensum posita.

Ex CLEMENTE VIII.

Ex PAVLO V.

Ex ALEXANDRO VII.

DECRETA
Visitationis Apostolicæ.

Per extensum posita.

DECRETA
Congreg. Concilij Tridentini.
Per extensum posita.

DECRETA
Sacr. Congreg. Episcoporum, & Regularium.

Per extensum posita.

DECRETA
Congreg. Sacrorum Rituum.

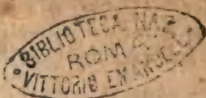
Per extensum posita.

DECRETA Sac. Congreg. de Propaganda Fide.

Per extensum posita.

QVòd Guardianus Hierosolymitanus eligatur à Superioribus Generalibus Ordinis Minorum de Obseruantia. fol. 330. num. 4.

Priuilegiorum Summa pro Impressore Camerali, & Vaticano.

CLemens Papa VIII, Diplomate sanxit ne quis citra voluntatem Dominici Basæ, olim in Typographia Vaticana Impressoris, Sacram Bibliam, Concilia Generalia, Epistolas Decretales, Libros ad Ecclesiasticum munus pertinentes, ac etiam Sanctorum Patrum Volumina, Libros etiam cuiuscumque generis, vel nouiter ab ipso edendos: vel nouis additionibus auctos, per decennium ab editione cuiusque voluminis imprimat, vel impressa venalia habeat, Quod priuilegium Paulus Papa Quintus peculiari Chirographo in fauorem Hieremiæ Guelphi I. V. D. ac Impressoris Cameralis transtulit, indulsitque. Idem Gregorius Papa XV. literis expeditis ratum, firmumque haberi voluit. Violatores excommunicationis latæ sententiæ pœna puniuntur. Quod si in Terris S. R. E. subiectis id contigerit, confiscatione etiam Librorum, ac quingentorum ducatorum auri solutione mulctabuntur, vt latius patet in litteris ipsius Gregorij Papæ sub datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub annulo Piscatoris die 21. Octobris 1621. Pontificatus sui anno primo. Ac idem Vrbanus Octauus peculiaribus litteris datis apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 23.

Maij

Maij 1628. Pontificatus sui anno quinto in fauorem Andreæ Brogiotti Impressoris Cameralis, & Vaticani transtulit, indulsitque. Ac iterum Innocentius X. peculiaribus literis datis apud S. Petrum in fauorem Angeli Balladori, pariter Impressoris Cameralis, & Vaticani, confirmauit, sub annulo Piscatoris die 1. *Martij* 1646. Et tandem omnia supradicta priuilegia, & gratias amplè confirmauit, & indulsit Sanctiss. D. N. Alexander VII. in fauorem Zenobij Masotti præsentis Impressoris Cameralis, & Vaticani, datis Literis die 14. Decembris 1663. Pontificatus Anno decimo.

R O M AE,

Typis Reuerendæ Cameræ Apost. 1669.

Superiorum permissu,

& Priuilegio.